

MINISTERUL EDUCAȚIEI AL REPUBLICII MOLDOVA

UNIVERSITATEA DE STAT DIN MOLDOVA

CATEDRA DE DREPT CONSTITUȚIONAL ȘI DREPT ADMINISTRATIV

Cu titlu de manuscris

C.Z.U. 342.9 (498)

BOTOMEI VASILE

**RĂSPUNDEREA ADMINISTRATIVĂ:
ASPECTE PRACTICO-ȘTIINȚIFICE ÎN PLAN COMPARAT –
REPUBLICA MOLDOVA ȘI ROMÂNIA**

**Specialitatea: 12.00.02 – Drept public (administrativ);
organizarea și funcționarea instituțiilor de drept**

TEZĂ DE DOCTOR ÎN DREPT

Conducător științific:

**RUSU Grigore Mihail
Doctor în drept,
Conferențiar universitar**

Autor:

BOTOMEI Vasile

CHIȘINĂU, 2013

© Botomei Vasile, 2013

CUPRINS

CUPRINS	3
ADNOTARE (în limba română, limba rusă, limba engleză)	6
LISTA ABREVIERILOR	9
INTRODUCERE	10
1. ANALIZA SITUAȚIEI ÎN DOMENIUL RĂSPUNDERII ADMINISTRATIVE	
1.1. Analiza materialelor științifice privind răspunderea administrativă în RM și RO	23
1.2. Analiza materialelor științifice privind răspunderea administrativă în țări străine ...	28
1.3. Concluzii la Capitolul 1.....	36
2. CONSIDERAȚII GENERALE PRIVIND RĂSPUNDEREA ADMINISTRATIVĂ	
2.1. Noțiuni, trăsături și caracteristici ale răspunderii administrative	39
2.2. Forme ale răspunderii administrative	46
2.3. Concluzii la Capitolul 2	67
3. RĂSPUNDEREA ADMINISTRATIV-DISCIPLINARĂ	
3.1. Prezentarea teoretică a răspunderii administrativ disciplinare	69
3.2. Comisiile de disciplină din instituțiile publice	70
3.3. Răspunderea administrativ-disciplinară a funcționarului public	77
3.4. Răspunderea administrativ-disciplinară a magistraților	84
3.5. Procedura aprobării tacite - formă de răspundere administrativ-disciplinară	105
3.6. Concluzii la Capitolul 3	111
4. RĂSPUNDEREA ADMINISTRATIV-CONTRAVENȚIONALĂ	
4.1. Trăsături definitorii ale răspunderii administrativ-contravenționale.....	113
4.2. Autorități competente să soluționeze cazurile contravenționale.....	123
4.3. Sancțiuni contravenționale aplicate persoanelor fizice și juridice.....	131
4.4. Procedura atragerii la răspundere contravențională a organelor autorităților publice	139
4.5. Concluzii la Capitolul 4.....	140
5. RĂSPUNDEREA ADMINISTRATIV-PATRIMONIALĂ	

5.1. Aspecte conceptuale ale răspunderii administrativ-patrimoniale	142
5.2. Formele răspunderii administrativ-patrimoniale	145
5.3. Procedura atragerii răspunderii administrativ-patrimoniale a Statului Român	150
5.4. Aspecte practico-științifice în drept comparat asupra Legii de contencios administrativ din Republica Moldova și România	152
5.5. Concluzii la Capitolul 5	156
CONCLUZII GENERALE si RECOMANDĂRI.....	160
BIBLIOGRAFIE	169
Anexa 1: Sentința.695/02.07.1998, dosar 2130/1998 Trib.Suceava, sancțiune 250 euro	180
Anexa 2: Decizia 99/29.04.1999, dosar 320/1999C.A. Suceava, sancțiune 500 euro	181
Anexa 3: Sentința 243/10.12.2004, dosarul 8155/2004 al Trib. Bacău, amenzi cominatorii	185
Anexa 4: Adresa Trib.Bacău 4/40A din 12.02.2009, sancțiuni cominatorii	190
Anexa 5: Adresa Trib.Bacau din 05.02.2009, de executare a sancțiunilor cominatorii ...	191
Anexa 6: Încheiere din 23.11.2006/dosar 18360/2006 Jud.Bacău, incuviințare executare	192
Anexa 7: Ordonanța din 25.03.2011/dosar 527/II/2/2011 Parchetul de pe lângă Jud.Bacău	193
Anexa 8: Decizia 4140/2008,a ÎCCJ,privind echivalarea titlului de doctor in drept	199
Anexa 9: Rezoluția din 09.02.2009, dosar nr.14/CDJ/2009 al Comisiei de disciplină pentru judecători	214
Anexa 10: Articolul “Judecătorii amenință: blocăm procesele și alegerile prezidențiale”	219
Anexa 11: Articolul “Zeci de magistrați, cercetați penal” Observatorul din 23.07.2009 ..	220
Anexa 12: Articolul “60 de magistrați dați în judecată” - Deșteptarea Bacău din 15.12.2009	221
Anexa13: Sentința 280/12.03.2009, Trib.Bacău, practică aplicată aprobarea tacită	222
Anexa 14: Adresa Primăriei mun.Bacău nr.45537/20.10.2009, privind aprobarea tacită	224
Anexa 15: Autorizația de funcționare nr.45537/34108/24.09.2009, emisă de Primăria mun.Bacău	225
Anexa 16: Adresa Curții Europene a Drepturilor Omului, A Treia Secțiune, plângerea 16294/03, SC Bartolo Prod Com SRLși Botomei contra RO	226
Anexa 17: Decizia CEDO din 21.02.2012, în cauza nr.16294/03, SC Bartolo și Botomei c. RO., M. Of. din Ro. nr.610/24.08.2012 și Adeverinta nr.10/10.01.2012 în dovedirea implementării principiului pluralismului organizațiilor profesionale de apărare în RO	231
Anexa 18: Sinteze din teza de doctor Botomei Vasile, prezentate la Comisia Juridică din	241

Parlamentul RO., proiect pentru amendamente la Lg.51/1995 din RO	
Anexa 19: Împuternicirea nr.1005/09.11.2010 a U.N.B.R. pentru Botomei Vasile, delegat la dezbateră proiectului de lege nr.412/01.09.2010, privind modificarea Lg.51/1995 ...	243
Anexa 20: Răspunsul CSM din RO., privind implementarea modificărilor Lg.51/1995 ...	244
Anexa 21: Răspunsul M.J. din RO., privind implementarea modificărilor Lg.51/1995	245
Anexa 22: Recomandările științifice de modificare a Lg.303/2004	247
Anexa 23: Implementarea recomandărilor științifice de modificare a Lg.303/2004	253
Anexa 24: Recomandările științifice de modificare a Lg.215/2001	254
Anexa 25: Implementarea recomandărilor științifice de modificare a Lg.215/2001	258
Anexa 26: Recomandări științifice de modificare a Lg.14/2003	259
Anexa 27: Implementarea recomandărilor științifice de modificare a Lg.14/2003	262
Anexa 28: Actele de înregistrare fiscală/autorizare ale barourilor concurente din Bacău..	263
Anexa 29: Sentința 1793/10.11.2011, dosar 14088/180/2011 Jud.Bacău	264
Anexa 30: Actele de înregistrare fiscală/autorizare ale barourilor concurente din București	269
Anexa 31: Actul înregistrare/autorizare Cabinet Decan Avocat Baroul Bacău-UNBR.....	270
Anexa 32: Actele de înregistrare ale Uniunilor Naționale ale Barourilor din RO concurente	271
Anexa 33: Hotărâre confirmare Baroul Bacau-UNBR, membru UNBR.....	272
Anexa 34: Hotărâre de înființare a Baroului București, președinte av.Vasile Botomei.....	274
Anexa 35: Hotărâre înființare Uniunea Națională a Barourilor din România – UNBR.....	278
Anexa 36: Statutul Uniunii Naționale a Barourilor din România, președinte av.Vasile Botomei	279
Anexa 37: Statutul Baroului Bacău-UNBR, decan av.Vasile Botomei	318
Anexa 38: Actul administrativ nr.41883/11.11.2004, emis de Ministerul Finantelor Publice din RO, pentru autorizarea Baroului Bacau-UNBR, in baza Lg.51/1995, modificata.....	328
Anexa 39: Actul nr.1074/21.07.2011, emis de UNBR, CIF 20626000, pentru autonomie..	329
Anexa 40: Actul nr.01/03.01.2012, de inregistrare a autonomiei Baroului Bacau-UNBR....	330
Anexa 41: Decizia nr.61/25.06.2012, sediul UNBR, in str.Oituz, nr.33, Mun.Bacau.....	331
Anexa 42: Decizia nr.77/10.07.2012, Baroul Bacau-UNBR, str.Oituz, nr.33, Mun.Bacau....	333
Anexa 43: Implementarea cercetării prin autorizarea sediului UNBR in Bacau, Oituz, 33.	336
Anexa 44: Cererea 28/30.10.2012, emisa de Baroul Bacau-UNBR, decan Botomei Vasile.	337
Anexa 45: Implementarea cercetării privind participarea magistratilor in comisiile de examinare pentru avocati, prin raspunsul nr.28988/1154/2012 al CSM Romania.....	339
DECLARAȚIA PRIVIND ASUMAREA RĂSPUNDERII	340
CURRICULUM VITAE al autorului	341

ADNOTARE

BOTOMEI VASILE, „**Răspunderea administrativă: aspecte practico-științifice în plan comparat – Republica Moldova și România**”, teză de doctor în drept administrativ, Chișinău, 2013.

Structura tezei: coperta – 2p., cuprins – 3p., adnotare – 3p., listă abrevieri – 1p., introducere – 13p., 5 capitole – 137p., concluzii – 9p., bibliografie – 11p., 45 anexe – 160p., declarația privind asumarea răspunderii de către autor – 1p., curriculum-vitae – 3p., număr total – 343 p.

Rezultatele obținute sunt publicate în 33 lucrări științifice.

Cuvinte-cheie: control administrativ, lege ferenda, instituție publică, instanță, răspundere administrativă, comisii de disciplină, aprobare tacită, competență, c.adm., funcționari publici, sancțiuni, contravenții, avocați, procurori, judecători, magistrați.

Domeniul de studiu, scopul și obiectivele investigației. Lucrarea de doctorat constituie o viziune în plan comparat a dreptului administrativ din Republica Moldova, cu dreptul administrativ din România. Contextul integrării în plan european, aflat în condiții de preaderare pentru Republica Moldova, raportat la România ca stat membru al Uniunii Europene, a creat cadrul științific de abordare în cadrul lucrării, a unor constatări de practică aplicată în România și de îmbunătățire a sistemului legislativ cu titlul de recomandări, atât pentru Republica Moldova, cât și pentru România.

Noutatea și originalitatea științifică. Lucrarea tratează aspecte practico-științifice în plan comparat dintre România, membru al Uniunii Europene, și Republica Moldova, aspirantă la statutul de membru al Uniunii Europene, în materia răspunderii administrative, în domeniul administrației publice locale și centrale, răspunderii administrative pentru organele de conducere ale partidelor politice, răspunderii administrative a magistraților, răspunderea administrativă și patrimonială a statului pentru cauze de încălcare prin instanțele naționale a drepturilor și libertăților fundamentale stabilite prin Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Omului.

Semnificația teoretică, valoarea aplicativă a lucrării și implementarea rezultatelor științifice rezultă din unghiul nou de abordare a răspunderii administrative, precum și din recomandările științifice în plan legislativ de lege ferenda, care ar putea fi aplicate legislației din Republica Moldova și România.

АННОТАЦИЯ

БОТОМЕЙ ВАСИЛЕ, «Административная ответственность : приктически- научные аспекты в сравнительном плане - Республика Молдова и Румыния», докторская диссертация административного права, Кишинёв , 2013 .

СТРУКТУРА ДИССЕРТАЦИИ: обложка - 2 ст, содержание – 3 ст, аннотация – 3 ст, список сокращений –1 ст, введение – 13 ст, 5 главы – 137 ст, выводы -9 ст, библиография – 11 ст, 45 приложения – 160 ст, заявление о взятии на себя ответственности автором – 1 ст, биография – 3 ст, общее число – 343 ст. Полученные результаты опубликованы в 33-х научных работах

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: административный контроль, закон ференда, государственное учреждение, суд, административная ответственность, дисциплинарные комиссии, молчаливое одобрение, компетентность, административный совет, государственные служащие, санкции, правонарушения, адвокаты, прокуроры, судьи, магистраты.

ОБЛАСТЬ ИССЛЕДОВАНИЯ, ЦЕЛЬ И ЗАДАЧИ ИССЛЕДОВАНИЯ: Докторская диссертация является одним видением в сравнительном плане административного права в Республике Молдова, с административным правом в Румынии. Контекст интеграции на европейском уровне, находящийся в условиях предварительного присоединения для Республики Молдова, в отношении с Румынией, как членом Европейского Союза, создал научные основы подхода в рамках работы, к некоторым установлений о практике прикладной в Румынии и о улучшении законодательной системы в качестве рекомендаций так для Ренспублики Молдова как и для Румынии .

НАУЧНАЯ САМОБЫТНОСТЬ И НОВОСТЬ. Докторская диссертация обсуждает практически – научные аспекты в сравнительном плане между Румынией, членом Европейского Союза и Республикой Молдова, аспирант к членству Европейского Союза, в административной ответственности, в области местной и центральной государственной ответственности, административной ответственности для руководящих органов политических партий, административной ответственности магистратов, административной и патримониальной ответственности государства за дела нарушения через национальные инстанции основных прав и свобод, установленных Европейской Конвенцией по защите Прав и Свобод Человека .

ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ СМЫСЛ, ЗНАЧЕНИЕ ПРИМЕНЕНИЯ ДИССЕРТАЦИИ И ОСУЩЕСТВЛЕНИЕ НАУЧНЫХ РЕЗУЛЬТАТОВ следует из нового угла подхода к административной ответственности как и из научных рекомендаций в законодательном плане закона ференда, которые могут быть применены законодательству в Республике Молдова и в Румынии.

ANNOTATION

BOTOMEI VASILE, “**Practical and scientific aspects in a comparative approach – The Republic of Moldavia and Romania**”, doctoral thesis in Administrative Law, Chişinău, 2013.

Thesis plan: covers – 2 pg., content – 3 pg., annotation – 3 pg., abbreviations list – 1 pg., introduction – 13 pg., 5 chapters – 137 pg., conclusions – 9 pg., bibliography – 11 pg., 45 appendices – 160 pg., statement accountability by the author – 1 pg., curriculum-vitae – 3 pg., a total of 343 pg. The results are published in 33 scientific papers.

Key-words: administrative control, *lex ferenda*, public institution, court of justice / instance, administrative liability / responsibility, disciplinary boards, implied / gentlemen’s agreement, jurisdiction, administrative court, public servants, sanctions, minor offence.

Field of study and research objectives: the doctoral thesis is a comparative approach to administrative law in the Republic of Moldova and administrative law in Romania. The broader framework of accession to the European Union currently at the pre-accession level in the Republic of Moldova, as compared to that of Romania as member-state of the European Union, has created the scientific premises for the approach used in the thesis, which consists of findings related to practices in Romania, as well as possibilities of improving the legal system, offered as recommendations for both The Republic of Moldova and Romania.

Novelty and scientific originality. This paper deals with the scientific-practical issues in compared plan between Romania, member of the European Union and the Republic of Moldova, aspiring to membership of the European Union, in matters of administration, in local government and central administrative responsibility for governing bodies political parties, administrative liability of magistrates, administrative and patrimonial rule for cases of violation by national courts the rights and freedoms set out in the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms.

Theoretical significance, the value of the work and implementation of scientific results arising from the new angle of approach to administrative liability, as well as scientific advice in law ferenda law that could be applied to legislation of the Republic of Moldova and Romania.

LISTA ABREVIERILOR

Alin.	Alineat
Art.	Articol
Cap.	Capitol/ capitolul
C. civ.	Codul civil
C. contrav.	Codul contravențional
C. pen.	Codul penal
C. proc. civ.	Codul de procedură civilă
C. proc. pen.	Codul de procedură penală
Conf. univ. dr.	Conferențiar universitar doctor
C.adm.	Contencios administrativ
C.A.	Curtea de Apel
C.S.J.	Curtea Supremă de Justiție
C.S.M.	Consiliul Superior al Magistraturii
Dr. hab. în drept	Doctor habilitat în drept
Dr. în drept	Doctor în drept
Ed.	Editura
H.G.	Hotărârea Guvernului
Î.C.C.J.	Înalta Curte de Casație și Justiție
Jud.	Judecătoria
Lg.	Legea
Lit.	Litera
M.J.	Ministerul Justiției
M. Of.	Monitorul Oficial
O.G.	Ordonanța Guvernului
O.U.G.	Ordonanța de Urgență a Guvernului
P.	Pagina
Prof. univ. dr.	Profesor universitar doctor
Pct.	Punct/punctul
R.M.	Republica Moldova
R.N.D.	Revista Națională de Drept
RO.	România
Trib.	Tribunalul
U.E.	Uniunea Europeană

INTRODUCERE

Repere conceptuale ale cercetării

Domeniile cercetate sunt susținute pe principiul de egalitate în fața legii, pe dreptate socială și adevăr științific, al exercitării rolului activ din partea organelor puterii publice pentru realizarea dezideratelor din societate, al contradictorialității în raporturile dintre organele de control administrativ și cetățenii care se adresează instituțiilor publice pentru recunoașterea și respectarea drepturilor lor. Dreptul ca știință își dezvăluie construcția sistematic, prin normele sale care se structurează sub forma instituțiilor juridice. În acest cadru, răspunderea juridică este socotită instituție centrală a dreptului, întrucât este strâns legată de finalitățile lui, fiind menită să-i asigure aplicarea și realizarea propriu-zisă.

Răspunderea administrativă ca ramură a răspunderii juridice, este considerată o instituție relativ tânără, care pe măsură ce apar noi tipuri de fapte ilicite, consumate în rândul puterii legislative, executive și judecătorești, reclamă noi reglementări sancționatorii, ca mijloc de asigurare a concordanței în domeniul răspunderii administrative în raporturile dintre persoanele care conduc și cei care sunt conduși, precum și între cei care judecă și cei care sunt judecați.

Constatând că puterile statului prin reprezentanții legali, nu urmăresc indeobște realizarea unor norme legislative și regulamente proprii de organizare și funcționare a organizațiilor profesionale din categoria puterii executive, judecătorești și a altor organisme asimilate acestora, se propun în cadrul lucrării metode de eficientizare și de punere în practică a conceptului de răspundere administrativă din domeniile de activitate ale autorităților publice, funcționarilor publici, procurorilor, judecătorilor, avocaților și organelor de conducere executive din cadrul partidelor politice-persoane juridice de drept public.

ACTUALITATEA ȘI IMPORTANȚA TEMEI CERCETATE

Pentru RO. și R.M., actualitatea și importanța temei constau în abordarea, pentru prima dată, în plan comparat, a răspunderii administrative din R.M. și din RO., în care se apreciază pentru fiecare țară, mijloacele eficiente pe care le deține prin sistemul legislativ intern și în egală măsură și neajunsurile din sistem, prezentate ca lacune legislative. Lucrarea aprofundează problema răspunderii administrative din R.M. și RO., prezentând ca element de noutate propunerile de îmbunătățire a activității de control administrativ și de răspundere administrativă a organelor administrației centrale și locale și a magistraților, fiind prezentate în același timp și cazuri concrete bazate pe hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, dispuse inclusiv de Î.C.C.J. din RO., care în conformitate cu Constituția RO. [3, art.126(3)], asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii, de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

Lucrarea de doctorat recomandă un set de norme administrativ-juridice cu aplicabilitate pentru: a) autoritățile administrației publice; b) membrii guvernului; c) magistrați; d) organele executive din cadrul partidelor politice; e) solidaritatea răspunderii administrativ-patrimoniale a statului cu persoanele fizice culpabile de neexercitarea corespunzătoare a atribuțiilor funcționale; f) garantarea dreptului la apărare prin avocați.

SUPPORTUL METODOLOGIC ȘI TEORETICO-ȘTIINȚIFIC

În procesul de investigare a fost cercetat materialul doctrinar-teoretic, normativ-legislativ și practic din R.M., RO. și din U.E.. Metodologic, cercetarea începe cu cele mai vechi izvoare istorice ale răspunderii administrative, care au avut aplicabilitate pe teritoriul administrativ al R.M. și al RO. Instituția de c.adm. a fost instituită pentru prima dată în RO., prin Lg. pentru înființarea Consiliului de Stat din 11.02.1864 [4], după sistemul francez, cu aplicabilitate până la 12.07.1866. În perioada 12.06.1866 – 01.07.1905, Consiliul de Stat a fost desființat prin Lg. pentru împărțirea diferitelor atribuțiuni ale Consiliului de Stat din 12.07.1866 [5], iar atribuțiunile lui în materie de c.adm. au fost împărțite între Curțile de Apel și instanțele judecătorești de drept comun. Între 01.07.1905 și 25.03.1910, c.adm. a fost realizat prin Lg. pentru reorganizarea Î.C.C.J. [6], când Secțiunea a III-a a Î.C.C.J. a devenit competentă să judece recursurile în contra unor categorii de acte administrative sau chiar de jurisdicție.

Din 25.03.1910 și până la 17.02.1912, prin Lg. Curții de Casație din 25.03.1910 [7], sistemul de c.adm. instituit prin Lg. din 1905 [6] a fost desființat, iar pricinile de această natură se soluționau de către tribunalele de județ. Competența stabilită prin Lg. Curții de Casație [7] nu a durat decât doi ani, pentru că prin Lg. de reorganizare a Curții de Casație și Justiție din 17.02.1912 [8], cauzele de c.adm. au fost atribuite din nou, Secțiunii a III-a a Curții de Casație, situație care a durat până în 1925.

După adoptarea Constituției din 1923 [9], una din cele mai moderne constituții europene din epocă, prin Lg. pentru c.adm. din 23.12.1925 [10], competența de soluționare a litigiilor de acest gen a fost încredințată instanțelor judecătorești de c.adm., care aveau deplină jurisdicție, putând chiar să anuleze actele administrative constatate ca fiind ilegale. În perioada 09.07.1948 - 26.07.1967, c.adm., pe cale directă, a fost redus doar la câteva categorii de acte administrative, lăsându-se astfel cetățenii la discreția organelor administrației de stat.

În perioada 26.07.1967 – 08.12.1990, c.adm. în RO. a fost înfăptuit de instanțele judecătorești, în condițiile prevederilor Lg. nr.1/26.07.1967 cu privire la judecarea de către tribunale a cererilor celor vătămați în drepturile lor prin acte administrative ilegale [11]. Este de criticat la această lege, faptul că cererile celor vătămați în drepturile lor prin acte administrative ilegale erau respinse pentru că judecătorii care soluționau aceste conflicte juridice erau aleși de

către consiliile populare, adică de organele ale căror acte ar fi trebuit să le cenzureze. Față de această practică, cei vătămați în drepturile lor, prin acte administrative ilegale, renunțau la introducerea unor cereri la instanțele judecătorești, ceea ce a dus la reducerea, an de an, a numărului cauzelor soluționate de instanțele judecătorești de c.adm..

Lg. c.adm. nr. 29/07.11.1990 [12] adoptată la scurt timp după evenimentele din decembrie 1989, a creat premisele de a face din c.adm. un mijloc efectiv de control al legalității activității organelor administrației publice ca organe ale puterii executive de către instanțele judecătorești, ca organe ale puterii judecătorești. În baza experienței acumulate prin aplicarea Lg. nr. 29/1990 [12] precum și ca urmare a noilor reglementări cuprinse în Constituția RO.[3], în perspectiva viitoarei aderări la U.E., Parlamentul RO. a adoptat Lg.554/2004 a c.adm. [13].

Din cercetarea izvoarelor istorice de drept administrativ de pe teritoriul administrativ al RO., rezultă o tradiție de 146 de ani, cu începuturi din 1864 și până în 2010, în care această instituție avea corespondent cu instituția răspunderii administrative din cele mai dezvoltate state din Europa, după modelul anglo-saxon. Istoric, se identifică faptul că actualul teritoriu administrativ al R.M. a fost începând din 27.03.1918 și până la intrarea în vigoare a Pactului Ribbentrop-Molotov [14] sub egida Lg. de reorganizare a Î.C.C.J. din 17.02.1912 [8]. Ulterior acestui tratat, considerat inechitabil de către istoricii români, nu se mai identifică în R.M. instituția răspunderii administrative, având în vedere perioada celui de-al Doilea Război Mondial și ulterior perioada de ocupație sovietică până în 1991, când a fost proclamată a doua independență a Republicii Democratice Moldovenești. Constatăm că instituția de c.adm. apare prin Constituția R.M. din 29.07.1994, [2] pentru ca ulterior, abia după 6 ani, să intre în vigoare Lg. c.adm. nr.793-XIV/10.02.2000 [15].

Ca suport metodologic în cercetarea problemelor legate de răspunderea administrativă, au fost studiate lucrări ale unor autori din R.M. și RO., după cum urmează:

Din R.M.:

- Dr. hab. în drept, prof. univ. Gheorghe Costachi, în lucrarea: *„Direcții prioritare ale edificării statului de drept în R.M.”*[16], cercetează în mod special responsabilitatea și răspunderea puterii publice – dimensiuni ale statului de drept. Autorul menționează : *„De când cu formele de răspundere juridică studiate, instituția responsabilității ministeriale presupune și răspundere disciplinară și contravențională a miniștrilor. În acest sens, este relevantă aceeași lege privind responsabilitatea ministerială din RO.(art.5).”*, [16, p.272].

- Un loc aparte în cercetarea răspunderii administrative le revine autorilor moldoveni, conf. univ. dr. în drept Maria Orlov și conf. univ. dr. în drept Ștefan Belecciu, în lucrarea *„Drept administrativ (pentru uzul studenților)”* [17]. Se face o delimitare între răspunderea

administrativă și celelalte răspunderi, civilă și penală, astfel: „Spre deosebire de răspunderea civilă și de cea penală, cunoscute în anumite forme încă din antichitate, răspunderea administrativă este relativ tânără. Ea are aproximativ două secole de când a fost instituită, în urma revoluției burgheze franceze, ca răspundere a administrației (a puterii executive) pentru daunele aduse particularilor prin activitate ilicită.” Autorii definesc răspunderea administrativă ca fiind „Totalitatea normelor ce stabilesc și reglementează aplicarea sancțiunii, formează conținutul răspunderii administrative.”[17, p.137].

- Conf. univ. dr. în drept Maria Orlov în „Curs de c.adm.” [18], tratează: controlul exercitat asupra administrației publice (p.50-61); obiectivele și condițiile de eficiență ale controlului (p.61-64). Sunt tratate instanțele competente să soluționeze litigiile de c.adm., prin abordarea Lg.793/2000 a c.adm.[15], din cuprinsul căreia un rol însemnat îl are excepția de nelegalitate a actului administrativ, p.50-61.

- Conf. univ. dr. în drept Sergiu Furdui, în monografia „Dreptul contravențional” [19], cercetează o ramură destul de tânără, care este deja introdusă pentru studenți, în programul universitar al Facultății de Drept. Monografia are patru capitole, în care se examinează considerațiile generale privind dreptul contravențional, natura și caracteristica juridică a contravenției, contravențiile administrative în diferite domenii și procedura contravențională.

- Ion Creangă în „Curs de drept administrativ (pentru studenții Facultății de Drept)” [20], acordă un spațiu important răspunderii administrative în cap.IX, p.302-325, intitulat „Răspunderea administrativă”, în care se enunță: conceptul răspunderii juridice; răspunderea administrativă ca formă a răspunderii juridice; răspunderea contravențională; principiile răspunderii contravenționale; cazurile care înlătură caracterul contravențional în fapte; organele abilitate cu dreptul de a examina cauzele cu privire la contravențiile administrative; sancțiunile și contravențiile. Nu se acordă nici un spațiu pentru răspunderea funcționarului public, pentru răspunderea administrativ-patrimonială a instituțiilor publice în solidar cu organele de conducere ale acestora, despre comisiile de disciplină și despre metodele de îmbunătățire și eficientizare a răspunderii administrative pentru toate categoriile de persoane care ocupă funcții publice, numite sau alese.

- Prof. univ. dr. Victor Guțuleac, în lucrarea apărută recent și intitulată „Tratat de drept contravențional” [21], în cadrul p.235-236, constată neconcordanțe între competența instanței de judecată și cea a procurorului, motiv pentru care optează pentru revizuirea competenței procurorului. Conform acestuia: „există un conflict de lege între două norme juridice: art.396 din C. contrav., prevede că soluționarea cauzelor contravenționale prevăzute în art.320 și art.336 din

C. contrav., ține de competența procurorului; iar potrivit prevederilor art.395 din C. contrav. această acțiune procesuală ține de competența instanței de judecată.

În al doilea rând, soluționarea cauzelor contravenționale prevăzute în art.312 (*Abuzul de putere sau abuzul de serviciu*) și în art.313 (*Excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu*) din C. contrav. în nici un caz nu pot să constituie competența procurorului, deoarece sancțiunea la ambele articole are următorul conținut: se sancționează cu amendă de la 50 la 150 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a deține o anumită funcție sau de dreptul de a desfășura o anumită activitatea pe un termen de la 3 luni la un an. Înseamnă că organul (persoana cu funcție de răspundere) care va aplica această sancțiune nu are alternativă. Pe lângă amendă ca sancțiune principală, trebuie să fie aplicată și una dintre sancțiunile complementare: fie privarea de dreptul de a deține o anumită funcție, fie privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate. În același timp, Lg. Contravențională, în art.395, alin (1), pct. 1, lit. c), stabilește că, „*aplicarea sancțiunii privative de dreptul de a desfășura o anumită activitate sau de dreptul de a deține anumite funcții constituie competența exclusivă a instanței de judecată*”.

- Prof. univ. dr. Sergiu Cobăneanu, Hlipca A., în lucrarea: „*Apariția și evoluția ideii de responsabilitate ministerială prin prisma apărării drepturilor omului*”, publicată în R.N.D. din R.M., nr. 1/2009 [22], apreciază necesitatea apariției *Legii Răspunderii Ministeriale*.

În mod tangențial, tematica în cauză a fost tratată și de alți autori, după cum urmează:

- Prof.univ.dr.hab. Dumitru Baltag, în lucrarea: „*Teoria răspunderii și responsabilității juridice*”[23]. Domnia sa constată cu realism, următoarele: „*Răspunderea disciplinară a unor categorii de funcționari publici sau în genere, nu este prevăzută sau este declarativă, sau nu are mecanisme reale de realizare. Statutul juridic al deputaților se caracterizează prin răspundere minimă și maxim de privilegii și înlesniri. Pentru încălcarea disciplinei de muncă, regulamentele de activitate ale Parlamentului și Guvernului trebuie să prevadă măsuri de influență disciplinară mai aspre.*”

- Dr. hab. în drept, prof. univ. Ion Guceac, în vol.2 din lucrarea: „*Curs elementar de drept constituțional*”[24].

- Dr. hab. în drept, prof. univ. Victor Popa, în lucrarea: „*Dreptul public*” [25].

- Dr. hab. în drept, prof. univ. Gheorghe Costachi și Ion Guceac, în lucrarea: „*Fenomenul constituțional în evoluția R.M. spre statul de drept*” [26].

- Dr. în drept Dastic Angela, în teza de doctor în drept: „*C.adm. în R.M.*”, Chișinău, 2006.
Din RO.:

- Prof. univ. dr. în drept Antonie Iorgovan, în lucrarea: „*Tratat de drept administrativ*” [27] menționează: „*Necesitatea unei noi răspunderi juridice, apare atunci când în cadrul teoriei*

uneia dintre răspunderile existente, apar „deregări logice”, ca efect al apariției unor noi tipuri de fapte ilicite, care reclamă noi reglementări sancționatorii, reglementări disidente, adică, atunci când nu mai este asigurată concordanța dintre cele două categorii de criterii, dintre conținut și formă.” [27, vol.III, p.196]. Autorul susține că în ansamblul lor, fiecare formă de răspundere, evocă tocmai regimul juridic al unei anumite categorii de ilicit, adică regimul juridic al răspunderii pe care acest ilicit o atrage.

- Prof. univ. dr. în drept Mircea Preda, în „*Tratat elementar de drept administrativ român*” [28], are un capitol distinct în lucrare, numărul VIII, intitulat: „*Abaterea administrativă și răspunderea administrativă*”, p.203-252. Pentru autor, răspunderea administrativă este un binom format din abaterea administrativă și răspunderea administrativă. Acesta menționează că abaterea și răspunderea administrativ-disciplinară se fundamentează pe existența în prealabil a unui raport de drept administrativ, rezultat dintr-un act administrativ, în speță, din actul de numire (investire), într-o funcție publică. Dacă acest act administrativ lipsește, înseamnă că nu mai suntem în prezența unui raport juridic de drept administrativ, ci eventual al unui raport juridic de dreptul muncii, care se fundamentează pe existența contractului individual de muncă. Susținem concepția acestui autor în materia subiecților raportului administrativ, prin care trebuie să existe o persoană numită sau investită prin alegerea într-o funcție publică, pentru a îndeplini condiția răspunderii administrative.

În lucrarea prof. univ. dr. în drept Mircea Preda, un loc aparte din capitolul „*Abaterea și răspunderea administrativ-disciplinară*”, îl are subpunctul c), privind constatarea abaterii disciplinare și aplicarea sancțiunilor, unde se tratează despre comisiile de disciplină ale funcționarilor publici, în care la nivelul anului 1999, în RO., conceptul științific prevedea că, din compunerea acestei comisii, să facă parte un judecător al Trib. Județean, după caz, al Municipiului București – ca președinte, fiind desemnat de președintele instanței, și doi funcționari publici din care unul desemnat de conducătorul unității și celălalt de către salariați, p.217. Teoria acestui autor corespunde în linii mari cu conceptul nostru, potrivit căruia doar magistrații au căderea de a pronunța dreptul.

- Dr. în drept Valentin I. Prisăcaru, în „*Tratat de drept administrativ român*” [29], tratează „*Răspunderea și sancțiunea administrativă*” în capitolul XII, p.415-460, pe care o definește ca: „Totalitatea normelor ce reglementează răspunderea juridică a celor care nesocotesc, care încalcă normele de drept administrativ, adică acele norme de drept care reglementează raporturi sociale ce apar între organele administrației publice în realizarea sarcinilor puterii executive, precum și între aceste organe și particulari (persoane fizice sau juridice). În timp ce, prof. univ. dr. în drept Mircea Preda, tratează în lucrarea sa comisia de

disciplină, constatăm că dr. în drept Valentin I. Prisăcaru nu atinge acest domeniu, cum de altfel, nici prof. univ. dr. Antonie Iorgovan, în tratatele de drept administrativ, vol. I, II și III, Ed. Nemira, 1996 [27].

- Prof. univ. dr. în drept Verginia Vedinaș, în lucrarea: „*Drept administrativ*” [30], apreciază că răspunderea contravențională, ca formă a răspunderii juridice, a fost și rămâne în vizorul doctrinei, ca o problemă complexă, care continuă să provoace discuții și controverse, p.256. Autoarea face referire la Lg.554/2004 a c.adm. din RO., care consacră soluția capacității exclusive a instanțelor judecătorești de a soluționa litigiile de natura răspunderii administrativ-patrimoniale, p.284. Au fost luate în considerare din partea acestei autoare și alte lucrări publicate, care tangențial au atins domeniul răspunderii administrative.

În Federația Rusă, aceste întrebări au fost dezvoltate la nivelul teoriei generale a răspunderii juridice de către: С. С. Алексеев, М. М. Агарков, В. М. Баранов, В. К. Бабаев, Ю. Н. Белошапко, И. С. Самощенко, Д. И. Бернштейн, С. Н. Братусь, ș.a. Probleme de răspundere administrativă au fost tema mai multor lucrări științifice a unor cercetători, precum: Ю. С. Адушкин, Ю. Ю. Колесниченко, К. С. Бельский, С. В. Запольский, Д. Н. Бахрах Л. Е. Иванов, В. В. Игнатенко, А. С. Дугенец, Ю. М. Козлов, Н. М. Конин, В. М. Манохин, Б. М. Лазарев, Ю. Б. Аникеенко, П. П. Серкова, ș.a.

Se constată ca autorii cercetați nu au abordat în lucrările științifice publicate, problematica răspunderii administrativ-disciplinară a procurorilor și judecătorilor, răspunderii administrative a membrilor guvernului, răspunderii administrative a statului prin garantarea dreptului la aparare prin avocați, răspunderii administrative a organelor executive din partidele politice și procedura aprobării tacite ca forma de răspundere administrativ-disciplinară și metoda simplificată de obținere de acorduri, avize, licențe și autorizații de la autoritățile publice, în lipsa unui răspuns din partea autorității publice.

SCOPUL ȘI OBIECTIVELE TEZEI DE DOCTORAT

Scopul lucrării în cauză este de a cerceta problemele legate de răspunderea administrativă, precum și procedura răspunderii administrative din R.M., în plan comparat cu cea din RO. La realizarea scopului indicat, ne-am propus următoarele obiective:

- 1) Scoaterea în evidență a răspunderii administrative, ca formă a răspunderii juridice;
- 2) Reflectarea răspunderii administrative aplicată magistraților, organelor executive din partidele politice și membrilor din guvern;
- 3) Analizarea răspunderii administrative aplicată unităților administrativ-teritoriale, instituției primarului și a consilierilor locali, județeni și raionali;

4) Identificarea de metode noi de eficientizare a procesului de răspundere administrativă, atât ca sancțiune administrativă, cât și ca metodă simplificată de obținere de avize, acorduri, autorizații și licențe, din partea autorităților publice;

5) Evidențierea caracteristicilor răspunderii administrativ-disciplinare;

6) Elucidarea scopului și caracteristicilor comisiilor de disciplină în instituțiile publice;

7) Analiza problemelor legate de dreptul garantat la apărare, metode și forme ale pluralismului organizațiilor profesionale de apărare, prin transpunerea art.6.3 și următoarele din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului [57];

8) Evidențierea caracteristicilor răspunderii administrativ-contravenționale și elucidarea corelației răspunderii administrative cu cea contravențională;

9) Cercetarea problemelor legate de răspunderea administrativ-patrimonială, prin prisma reglementărilor naționale în materie;

10) Elaborarea de concluzii și propuneri în scopul perfecționării legislației legate de instituția de c.adm., ca formă de tragere la răspundere administrativă.

NOUTATEA ȘTIINȚIFICĂ A REZULTATELOR OBTINUTE

Lucrarea de doctorat recomandă un set de norme administrativ – juridice cu aplicabilitate pentru: a) autoritățile administrației publice; b) membrii guvernului; c) magistrați; d) organele executive din cadrul partidelor politice; e) solidaritatea răspunderii administrativ – patrimoniale a statului cu persoanele fizice culpabile de neexercitarea corespunzătoare a atribuțiilor funcționale; f) garantarea dreptului la apărare prin avocați, constând în:

a) *Necesitatea responsabilizării actului de justiție prin tragerea la răspundere a magistratului, temă de investigare pentru ambele state.* Importanța responsabilizării actului de justiție prin tragerea la răspundere a magistratului, constă în faptul că, ambele state au fost și sunt obligate la plata de despăgubiri civile, dispuse prin hotărârile Curții Europene A Drepturilor Omului, ca rezultat al unor greșeli săvârșite de magistrații care au judecat procesele în fond și în căile de atac. Despăgubirile se achită din bugetul public, motiv pentru care se impune instituirea unor norme juridice de responsabilizare a magistraților, atât pe plan administrativ-disciplinar, cât și administrativ-patrimonial.

b) *Necesitatea responsabilizării organelor de conducere din cadrul unităților administrativ-teritoriale, abilitate pentru eliberarea de avize, acorduri, autorizații și licențe.* R.M. nu are norme de constatare a aprobării tacite, pentru situația în care nu se răspunde în termen legal de către autoritatea investită cu soluționarea unei cereri de eliberare a unui aviz, acord, autorizație sau licență. În RO. există O.U.G. nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite [1], care este perfectibilă ca urmare a practicii neunitare adoptată de diferite instanțe

juducătorești. În Constituția R.M. este reglementată instituția dreptului de petiționare [2, art.52(1) și (2)] și dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică [2, art.53(1) și (2)].

Problema responsabilizării organelor de conducere din cadrul unităților administrativ-teritoriale abilitate pentru eliberarea de avize, acorduri, autorizații și licențe, este de actualitate în R.M., ca urmare a lipsei unei reglementări legislative în acest sens. Importanța problemei abordate, constă în aceea că, prin adoptarea normelor propuse în lucrarea de doctorat spre a fi adoptate în R.M., se realizează scopul de îmbunătățire a legislației din domeniul administrației publice locale și centrale, cu începere de la cel mai mic nivel din cadrul unei unități administrativ-teritoriale și până la cel mai înalt nivel din stat.

c) *Necesitatea îmbunătățirii sistemului legislativ de răspundere administrativă a statului, în asigurarea și garantarea dreptului la apărare față de cetățean, în cazurile când se apelează la serviciul avocatului din oficiu.* În RO., dreptul la asociere în asociații profesionale este reglementat în Constituție [3, art.40 pct.1], care prevede că: „Cetățenii se pot asocia liber, în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere.” Barourile de avocați funcționează în regim de castă și nu există un cadru concurențial între barouri, atât ca formă de organizare la nivel național, cât și la nivel teritorial. Apreciem, că liberalizarea profesiei de avocat, presupune inclusiv achiziționarea acestui serviciu de către stat, prin cerere și ofertă, ceea ce presupune asigurarea cadrului concurențial între mai multe forme de organizare atât la nivel național cât și teritorial.

Importanța problemei abordate în cadrul instituției apărării calificate a petiționarilor și a eficientizării răspunderii statului, privind garantarea dreptului la apărare, rezultă din actualitatea deficiențelor constatate de către instanțele internaționale. Astfel, pe baza hotărârilor dispuse de către acestea, în contradictoriu cu R.M., cât și cu RO., ambele state sunt obligate să plătească despăgubiri civile către proprii cetățeni, datorită erorilor judiciare din cadrul proceselor. Importanța problemei abordate, constă în faptul că în RO., oficiile asigurate de către barouri se repartizează inclusiv pe categoria avocaților stagiați, ceea ce nu constituie o garanție din partea statului în asigurarea dreptului garantat la apărare, deoarece confirmarea calificării în profesia de avocat nu o dă examenul de admitere în profesie ca stagiar, întrucât avocatul trebuie să se califice prin admiterea la examenul de definitiv. În aceasta situație, cât timp există condiția unei examinări pentru a deveni apărător calificat, apreciem că statul ca putere administrativă comite greșeli prin asigurarea oficiilor de reprezentare de către avocați stagiați. Pe toată durata de pregătire a avocatului stagiar și până la primirea licenței de avocat definitiv, acesta nu îndeplinește condițiile legale de garantare a dreptului la apărare. Prin asemănare, avocatul stagiar este asemeni unui elev la școala de șoferi, ce conduce autovehiculul pe drumurile publice, elev

căruia nu i se poate imputa o răspundere administrativă pentru necunoașterea regulilor de circulație în trafic.

d) Necesitatea îmbunătățirii sistemului legislativ de control, pentru activitatea desfășurată de către procurori în cadrul răspunderii administrative. În RO. și R.M., magistrații procurori se bucură de inamovibilitate și de protecție stabilită prin lege, împotriva atragerii în răspundere administrativă pentru cauzele în care, atât RO. cât și R.M. sunt obligate la despăgubiri cu titluri de daune materiale și daune morale pentru cetățenii care au obținut câștig de cauză la instanțele internaționale. În RO., rolul procurorului este greșit înțeles atât în percepția cetățeanului, cât și în raporturile dintre procuror și instituțiile de drept public. Prin natura profesiei, activitatea procurorului este deseori percepută ca un serviciu efectuat pentru protejarea funcționarilor din cadrul puterii administrative și mai puțin de atragere a răspunderii funcționarilor și persoanelor cu funcții alese din puterea executivă. Este necesară asigurarea eficientizării reale a procesului de răspundere administrativă, care înainte de a fi reformat în domeniul administrației, trebuie reformat în domeniul justiției.

e) Necesitatea îmbunătățirii și eficientizării activității comisiilor de disciplină din cadrul instituțiilor publice. Apreciem că în RO., procedura de constatare și de aplicare a sancțiunii disciplinare de către comisia de disciplină este inefficientă, deoarece prin normele în cauză, conducătorul unității are dreptul de a desemna preferențial doi din cei trei membri ai comisiei, iar sancțiunea aplicată de către comisie, poate fi schimbată în tot sau în parte de către aceasta. Având în vedere că, comisia de disciplină are în componență trei membri titulari, funcționari publici definitivi, numiți în funcție publică pe perioadă nedeterminată, funcționarea acesteia este aservită conducătorului autorității sau instituției publice, deoarece doi dintre aceștia, care constituie majoritatea pentru adoptarea unei hotărâri, sunt prevăzuți a fi desemnați de conducătorul autorității sau instituției publice. Faptul că al treilea membru este desemnat de organizația sau organizațiile sindicale reprezentative din instituția publică în cauză, dovedește exercitarea de către conducătorul autorității a unui control de putere al deciziei din comisiile de disciplină. Teoria lucrării noastre, prevede inclusiv neconstituționalitatea constituirii și funcționării comisiilor de disciplină, deoarece nu au autoritatea să pronunțe dreptul. Constituțiile ambelor state prevăd neconstituționalitatea instanțelor extraordinare.

Recomandările de lege ferenda din teză, conduc la eficientizarea răspunderii administrative a membrilor din consiliile locale, prin faptul că autoritățile deliberative se consideră dizolvate de drept ca organ deliberativ, în condițiile în care, pe parcursul unui an calendaristic se ajunge ca două hotărâri de consiliu local, respectiv două decizii, să fie anulate prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. Un element de noutate, este introducerea

aceleiași proceduri și pentru primar. Pentru organele deliberative, se instituie pe baza elementului de noutate din teza, principiul răspunderii colective, în paralel cu cea individuală.

Noutatea științifică constă în recomandarea, că validarea încetării mandatului de primar, precum și a mandatului întregului consiliu local, să se facă prin votul exprimat de majoritatea cetățenilor care au participat la referendum, și nu prin raportare la jumătate plus unu din numărul cetățenilor cu drept de vot, cum este în prezent în RO..

f) Necesitatea eficientizării răspunderii administrative a organelor de conducere executive din cadrul persoanelor juridice de drept public, reglementate prin Lg. partidelor politice din R.M. și din RO.. Atât în R.M., cât și în RO., partidele politice sunt denumite persoane juridice de drept public, însă lipsesc cu desăvârșire prevederile legislative prin care să se identifice modalități de răspundere administrativă a organelor de conducere din cadrul partidelor politice. Partidele politice nu practică înregistrarea filialelor sau organizațiilor teritoriale, iar neînregistrarea la organul fiscal teritorial a filialelor sau organizațiilor de partid, determină o lipsă de răspundere administrativă pentru persoanele care sunt alese în conducerea acestora. De asemeni, neînregistrarea la organul fiscal teritorial a filialelor sau organizațiilor de partid, lipsește statul de exercitarea unui control administrativ asupra activităților acestora, neexistând mijlocul de control și tragere la răspundere administrativă pentru organele de conducere.

IMPORTANTA TEORETICĂ ȘI VALOAREA APLICATIVĂ A LUCRĂRII

Lucrarea constituie o sursă de informare pentru practicienii dreptului, ca bază de plecare pentru realizarea de modificări și completări la legile fiecărui stat, în raport de deficiențele constatate prin cercetările efectuate în comparație cu aspectele pozitive apreciate în legislația fiecărui stat. Valoarea aplicativă a lucrării se probează astfel:

a) prin rezultate practice, obținute de autorul tezei în cadrul instanțelor de c.adm. din RO. în materia aplicării:

-răspunderii administrativ-patrimoniale pentru organele administrației publice locale, din raporturile juridice cu particularii, prin care s-au acordat despăgubiri morale (Anexele 1-2) și amenzi cominatorii (Anexele 3-5);

-răspunderii administrative a organelor administrației publice locale, din raporturile juridice cu particularii, în materia aplicării procedurii aprobării tacite (Anexele 13-15);

b) prin cercetarea practicii ICCJ din RO., în materia proceselor dintre autoritățile centrale și particulari, în domeniul echivalării titlurilor științifice de doctor în drept (Anexa 8);

c) implementarea recomandărilor științifice din teza de doctorat în procesul de modificare și completare al legilor reformei sistemului judiciar, luate în evidența CSM și MJ din RO., astfel:

- în vederea modificării și completării Lg.51/1995 din RO.[31] (Anexele 17-20);
- în vederea modificării și completării Lg.303/2004 din RO.[32] (Anexele 21-22);
- d)implementarea recomandărilor științifice din teza de doctorat în procesul de modificare și completare al Lg.215/2001 din RO.[33] (Anexele 23-24);
- e) implementarea recomandărilor științifice din teza de doctorat în procesul de modificare și completare al Lg.14/2003 din RO.[34] (Anexele 25-26);

APROBAREA REZULTATELOR

Teza a fost elaborată în cadrul Catedrei de Drept Constituțional și Administrativ din cadrul Universității de Stat din R.M. (U.S.M.), unde în cadrul ședințelor au fost analizate și aprobate opiniile și sintezele științifice de bază vizând cercetarea în cauză. O serie de idei, concluzii și recomandări științifice, cuprinse în lucrare, și-au găsit oglindire într-un număr de 33 de publicații ale autorului, la tema investigației, apărute în revistele științifice „Interrelațiile Ecologiei”, Iași, RO.; „Revista Națională de Drept”, Bacău, RO., Revista „Lege și Viață”, Chișinău, R.M., Revista „**ЗАКОН И ЖИЗНЬ**” (Lege și Viață), Chișinău, R.M., un Manual de pregătire pentru admiterea în profesia de avocat, București 2010, 268 p., autor drd. Botomei Vasile, ISBN 978-973-0-09399-5, precum și în cadrul conferinței teoretico-științifice internaționale „*Medierea juridică și financiar-bancară*”, Cluj-Napoca, RO., din 13.11.2010.

Recomandările științifice din articolele publicate de către autor, au constituit tema de dezbateri în domeniul administrației publice din RO. și au inițiat teme de dezbateri pentru Comisia Juridică din Parlamentul RO., cu ocazia adoptării de amendamente la:

- Lg.de organizare și funcționare a profesiei de avocat* [31], conform anexelor 17-20;
- Lg.cu privire la statutul magistraților* [32], conform anexelor 21-22;
- Lg.cu privire la mediere* [139], R.N.D., nr. 4/2010, pg. 29-40;
- Lg.cu privire la administrația publică locală* [33], conform anexelor 23-24;
- Lg.cu privire la aprobarea tacită* [1], Revista “Lege și Viață”, 12(228) 2010, Chișinău, R.M., pg. 34-38, R.N.D., nr.3/2010, pg. 9-19;
- Lg.cu privire la statutul funcționarului public* [54], R.N.D., nr.1/2009, pg. 84-90, R.N.D., nr.2/2010, pg. 16-18;
- Lg.cu privire la partidele politice* [34], conform anexelor 25-26;
- Lg.privind responsabilitatea ministerială* [136], Revista “**ЗАКОН И ЖИЗНЬ**” (“Lege și Viață”), nr. 12 (230) 2010, Chișinău, R.M., pg. 44-53;

SUMARUL COMPARTIMENTELOR TEZEI

În introducere sunt prezentate: a) actualitatea și importanța temei cercetate; b) suportul metodologic și teoretico-științific; c) suportul și obiectivele tezei de doctorat; d) noutatea

științifică a rezultatelor obținute; e) importanța lucrării și valoarea aplicativă a lucrării; f) aprobarea rezultatelor.

În Cap.1, este prezentată analiza situației în domeniul răspunderii administrative, și recomandări științifice în plan legislativ de lege ferenda pentru R.M. și RO.. În Cap.2, este prezentată pe larg, răspunderea administrativ disciplinară, în plan comparat R.M. și RO. În Cap.3, este prezentată pe larg, răspunderea administrativ-contravențională, în plan comparat R.M. și RO.. În Cap.4, este prezentată pe larg, răspunderea administrativ-patrimonială, în plan comparat R.M. și RO.. În concluzii sunt menționate domeniile care au făcut obiectul cercetării științifice, importanța implementării în sistemul legislativ din R.M. și RO. a recomandărilor de adoptare a unor legi pe domenii nereglementate, de îmbunătățire a unor legi și norme de reglementare pentru cele existente, precum și propunerea de efectuare a unor revizuiți în constituțiile fiecărui stat.

În bibliografie, sunt enumerate legile din U.E. care au referință în prelevarea dreptului extern față de dreptul intern din ambele state, lucrările cercetătorilor științifici care au făcut obiectul suportului metodologic al lucrării și sunt enunțate lucrările publicate de autor împreună cu recenziți, împreună cu conducătorul științific, lucrări științifice individuale, manual editat de autor în programul de lucru al tezei de doctorat, aflate în strânsă legătură cu obiectul tezei.

1. ANALIZA SITUAȚIEI ÎN DOMENIUL RĂSPUNDERII ADMINISTRATIVE

1.1. Analiza materialelor științifice privind răspunderea administrativă în Republica Moldova și România

În RO., răspunderea administrativă a fost instituită pentru prima dată, prin art.33 din Lg. pentru înființarea Consiliului de Stat din 11.02.1864. Astfel, potrivit acestui articol, în materie contencioasă, când se atinge interesul unui particular sau persoane juridice, hotărârea Consiliului obține repararea pagubei cauzate de către administrație. Angajarea răspunderii administrative a organelor administrației publice a fost consacrată și prin legile de organizare și reorganizare ale Î.C.C.J din 30.06.1905 [6], 24.03.1910 [7] și 16.02.1912 [8].

Consacrarea angajării răspunderii administrative a organelor administrației publice s-a făcut prin art.99 și 107 din Constituția din 1923 [9], iar procedura de soluționare a conflictelor juridice în care se putea angaja răspunderea administrativă a organelor administrației publice, a fost stabilită prin *Lg. pentru c.adm. din RO.* din 23.12.1925 [10]. Prin Constituția RO. [3] și prin *Lg. c.adm. din RO.*, nr.554/2004 [13], modificată și completată prin Lg.262/2007 pentru modificarea Legii 554/2004, răspunderea administrativă a căpătat o reglementare nouă și superioară.

În R.M., răspunderea administrativ-contravențională este consacrată prin C. contrav. al R.M. [36] nr. 218-XVI/20.10.2008, răspunderea administrativ-disciplinară este reglementată prin Lg. cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI/ 04.07.2008 [37] iar răspunderea administrativ-patrimonială, declarată în art.53 (1) al Constituției R.M. [2] care prevede că persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică printr-un act administrativ, sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei, își găsește aplicarea prin dispozițiile Lg. c.adm. nr.793-XIV/10.02.2000 [15].

În ceea ce privește răspunderea administrativă în cele două țări constatăm deficiențe în plan legislativ în ceea ce privesc următoarele:

Referitor la R.M.:

Deficiențe:- Lipsa unei bune definiții pentru termenul de *erori comise* de procurori, asemeni ca și pentru termenul de *rea-credință* în activitatea acestora din reglementarea Legii cu privire la procuratură nr. 294-XVI/ 25.12.2008 [50], intrată în vigoare la 17.03.2009.

- Lipsa unei bune definiții pentru termenii din Lg. nr. 544/20.07.1995 [51] cu privire la statutul judecătorului din R.M. cu modificările și completările ulterioare până la data de 08.07.2010, cu privire la termenii de *rea-credință* și *neglijență gravă* în exercitarea activității de

judecător, care se regăsesc în art.21¹(3) și (4) și respectiv pentru termenul de *eroare judiciară* cauzatoare de prejudicii, care se regăsește în art.21¹ (4) și (5).

- Lipsa unei prevederi cu privire la asigurarea pentru malpraxis a judecătorului și procurorului, care să asigure o garanție pentru stat în recuperarea prejudiciilor cauzate de către procurori și de către judecători, rezultate din erori judiciare, comise cu *rea-credință* sau *neglijență gravă*.

Aprecieri pozitive: 1) Introducerea conceptului de răspundere contravențională pentru procurori, prin art.61 lit. d) din Lg. cu privire la Procuratură.

2) Modificările și completările la Lg. 544/ 20.07.2005 [51], introduse prin LP 152 din 08.07.2010, publicată în M. Of. nr. 155-158/ 03.09.2010, cu privire la:

- Numirea judecătorilor de la C.S.J. de către Parlamentul R.M. la propunerea C.S.M., reglementată prin art.11 (2).

- Introducerea conceptului potrivit căruia judecătorul poate fi supus sancțiunilor administrative numai de către instanța de judecată cu acordul C.S.M., reglementată de art.19 (6) și art.21 (1).

- Introducerea conceptului de tragere la răspundere patrimonială a judecătorului, dacă drepturile și libertățile fundamentale au fost încălcate de un complet compus din mai mulți judecători, potrivit reglementării din art.22 (6).

- Introducerea în categoria abaterilor disciplinare a nerespectării dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a dosarelor, reglementată prin art.22 (1) lit. f).

- Introducerea în categoria abaterilor administrative a încălcării din motive imputabile a termenului de examinare a cauzelor aflate în procedură sau încălcarea normelor imperative ale legislației, conform reglementării din art.22 (1) lit. f¹).

- Introducerea în categoria abaterilor disciplinare, a încălcării termenelor de redactare a hotărârii judecătorești și de transmitere a copiilor de pe acestea participanților la proces, reglementată de art.22 (1), litera h¹).

- Introducerea în categoria abaterilor disciplinare, a nepublicării din motive imputabile judecătorului, a hotărârilor judecătorești pe pagină web a instanțelor, prin intermediul Programului Computerizat de Gestiune a Dosarelor, reglementat prin art.22 (1) h²).

- Introducerea în categoria abaterilor disciplinare abaterilor administrative, a încălcării normelor Codului de Etică a judecătorului, reglementat de art.22 (1) lit. k).

- Introducerea în categoria abaterilor disciplinare, a nerespectării de către președintele instanței a obligației de a raporta către C.S.M. abaterile disciplinare ale judecătorilor, art.22 (1), lit l).

- Introducerea în categoria abaterilor disciplinare, a încălcării prevederilor referitoare la incompatibilitățile și interdicțiile care îi privesc pe judecători, art.22 (1), lit. n).

- Introducerea în categoria abaterilor disciplinare, a emiterii unei hotărâri care ulterior a fost declarată de Curtea Europeană A Drepturilor Omului, drept hotărâre prin care au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale omului, art.22 (1), lit. p).

- Introducerea de excepții în domeniul răspunderii administrative a magistraților, sub aspectul că anularea sau modificarea hotărârii judiciare nu atrage răspunderea, dacă judecătorul care a pronunțat-o nu a încălcat intenționat Lg., reglementată de art.22 (2).

- Este de remarcat că textul din lege prevede excepțiile de la răspunderea administrativă, cazurile în care Lg. a fost încălcată cu neglijență cauzând persoanelor prejudicii materiale sau morale esențiale.

- Aceste excepții creează cadrul legal de exonerare de la răspunderea administrativă pentru judecătorii care, în complete de mai mulți judecători, fac să se consemneze opinie separată în dispozitivul hotărârii.

- Introducerea răspunderii cu sancțiuni disciplinare pentru magistrați, care se aplică în termen de șase luni de la data constatării abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de un an de la comiterea ei, reglementată prin art.23 (4).

Se remarcă faptul că, prin acest tip de lege sunt cuprinse excepții de derogare ale termenului de aplicare a sancțiunii, în cazul în care dintr-o hotărâre definitivă a unei instanțe judecătorești naționale sau internaționale rezultă comiterea de către un judecător a unei abateri disciplinare, caz în care sancțiunea disciplinară se aplică în termen de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii instanței judecătorești, naționale sau internaționale.

- Introducerea conceptului de demisie a judecătorului, reglementat prin art.26 (1)-(9).

Astfel, se consideră că demisia judecătorului reprezintă plecarea onorabilă a acestuia din funcție, cu rezervarea drepturilor de a putea acționa în sfera justiției și de a fi protejat prin serviciile asigurate de către stat.

Toate aceste modificări la Lg. cu privire la statutul judecătorului din R.M., ridică la un nivel de mare performanță concepția puterii legiuitoare din R.M., în raport cu puterea legiuitoare din RO., care nu a reușit să stabilească asemenea criterii de performanță pentru Lg. 303/2004 cu privire la Statutul Judecătorilor și Procurorilor din RO.[32].

Referitor la RO.:

Aprecieri pozitive: Nu avem aprecieri pozitive în privința reglementărilor legislative din domeniul răspunderii administrative a magistraților din RO.. Înființarea C.S.M. din RO. nu a produs consecințele scontate în raportul dintre autonomia judecătorului și răspunderea

administrativă a instituției judecătorului, nici atunci când este evidentă interpretarea incorectă a legilor, neaprecierea faptelor și neevaluarea probelor.

Deficiențe: - Lipsa unei bune definiții pentru termenul de erori judiciare, ca și pentru termenul de *rea-credință* și termenul de *gravă neglijență* în activitatea magistraților.

- Lipsa unei prevederi cu privire la asigurarea pentru malpraxis a judecătorului și a procurorului, care să asigure o garanție pentru stat în recuperarea prejudiciilor cauzate de către procurori și de către judecători, rezultate din erori judiciare, comise cu *rea-credință* sau *neglijență gravă*.

- Lipsa unei prevederi legislative cu privire la numirea judecătorilor de la Î.C.C.J. de către Parlamentul RO. la propunerea C.S.M., ca metodă de realizare a sistemului democratic în aprecierea performanțelor profesionale prin reprezentanții aleși ai poporului.

- Lipsa unei prevederi legislative de tragere la răspundere administrativ-disciplinară a magistraților (procurori și judecători), în cauze de încălcare din motive imputabile a termenului de examinare a cauzelor aflate în procedură sau pentru încălcarea normelor imperative ale legislației.

- Lipsa unei prevederi de tragere la răspundere disciplinară a judecătorilor, în cazurile de încălcare a termenelor de redactare a hotărârilor judecătorești și de transmitere a copiilor de pe acestea participanților la proces, cu derogarea termenului de răspundere ulterior hotărârii definitive.

- Lipsa unei prevederi de tragere la răspundere disciplinară a judecătorilor, în caz de nepublicare din motive imputabile judecătorului, a hotărârilor judecătorești pe pagina web.

- Lipsa unei prevederi de tragere la răspundere disciplinară, pentru încălcarea de către judecători și de către procurori, a incompatibilitățile și interdicțiile care îi privesc.

- Lipsa unei prevederi de tragere la răspundere administrativ-disciplinară și patrimonială a judecătorilor, în cazul emiterii unei hotărâri care ulterior a fost declarata de Curtea Europeană A Drepturilor Omului, drept hotărâre prin care au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale omului.

Prin subordonarea politică a ministrului de justiție, constatăm o imixtiune a puterii executive în puterea judecătorească, aspect care va persista până în momentul realizării unei autonomii în domeniu, față de puterea politică.

Constatăm că nici legislația din U.E. nu are o componentă eficientă în domeniul instituirii unor norme de drept, prin care să se asigure o eficientizare a răspunderii civile sau administrativ-disciplinare a unui judecător, cu privire la modul de interpretare a legii, de apreciere a faptelor și

de evaluare a probelor, fiind în acest sens prevăzute doar două excepții, respectiv pentru cazurile de *rea-credință* și cazurile de *gravă neglijență*.

Recomandarea CM/Rec (2010) 12 a Comitetului Miniștrilor [52] către statele membre, cu privire la judecători: independența, eficiența și responsabilitățile (adoptată de Comitetul Miniștrilor în 17.11.2010, la cea de-a 1098-a întâlnire a delegaților miniștrilor), tratează în capitolul VII, art.66-71, limitele de responsabilitate și de proceduri disciplinare, astfel:

66. Nu poate fi antrenată răspunderea civilă sau disciplinară a unui judecător pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor, cu excepția cazurilor de *rea-credință* și *gravă neglijență*.

67. Numai statul, în caz că a plătit o compensație, poate să încerce să stabilească răspunderea civilă a unui judecător, prin acțiune în justiție.

68. Nu poate fi antrenată răspunderea penală a unui judecător pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor, cu excepția cazurilor de *rea-credință*.

69. Procedurile disciplinare pot fi demarate în cazul în care judecătorii nu reușesc să își îndeplinească obligațiile într-o manieră eficientă și adecvată. Aceste proceduri ar trebui să fie efectuate de către o autoritate independentă sau o instanță judecătorească, cu toate garanțiile unui proces echitabil și care să îi asigure judecătorului dreptul de a contesta decizia și sancțiunea. Sancțiunile disciplinare trebuie să fie proporționale cu abaterea comisă.

70. Judecătorii nu trebuie să fie responsabili personal, în cazul în care decizia lor este infirmată sau modificată într-o cale de atac.

71. Atunci când nu exercită funcții judiciare, judecătorii sunt responsabili civil, penal sau administrativ potrivit dreptului comun.

Sub acest aspect se înțelege că fiecare stat trebuie să-și delimiteze prin reglementări proprii în ce anume constă reaua-credință și unde se delimitează neglijența de grava neglijență.

Se constată că există unele texte de lege care au caracter ambiguu, cu un mare grad de generalitate, susceptibile de a fi interpretate, care pot constitui sursa unor abuzuri din partea celor chemați să le aplice, din care rezultă că puterea judecătorească, reprezentată prin judecătorii care judecă, nu are nicio răspundere față de cei judecați. Unii dintre autori apreciază că magistrații nu răspund administrativ, ci doar disciplinar, însă noi apreciem că răspunderea disciplinară nu poate fi de sine stătătoare, decât în cadrul răspunderii administrative, ca formă a răspunderii juridice, ținând cont că magistrații sunt salariați ai statului.

Sub acest aspect, se examinează în cadrul lucrării ca element de noutate științifică, conceptul de răspundere administrativă a magistraților.

Din punct de vedere normativ-legislativ, constatăm că Statutul Judecătorilor din R.M. prevede sancțiuni administrative pentru magistrați: “judecătorul poate fi supus sancțiunilor administrative” [51, art.19 (6)]. Apreciem că aplicarea sancțiunilor administrative este subsecventă răspunderii administrative.

În acest sens, a fost publicat articolul “*Răspunderea administrativă a magistraților*”, în R.N.D. [48, p.62].

1.2. Analiza materialelor științifice privind răspunderea administrativă în țări străine

Viața nu poate fi concepută fără reguli, iar cine găsește lacune în reguli, conduce la modificarea lor, dar nu mai înainte de a plăti prețul succesului față de el însuși.

Lumea în care trăim nu poate eluda Biblia.

Biblia reprezintă rădăcinile adânci ale dreptului administrativ.

Biblia te învață ce să faci și ce să nu faci. Frecventarea textului biblic a alimentat multe neînțelegeri, însa indiferent de opiniile exprimate pe seama acesteia, originea opiniilor preluate ca norme originale de drept administrativ se regăsește tot în interpretarea din conținutul Bibliei.

Ne propunem în această temă să facem referire la interpretarea Decalogului prin viziunea religiilor predominante din Ro. si RM, ca elemente de izvor de drept administrativ din statele predominant ortodoxe, astfel:

1)Eu sunt Domnul, Dumnezeuul tău.”

2),,Să nu ai alți dumnezei afară de mine. ”

3),,Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești.”

4),,Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.”

5),,Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să îți se lungească zilele în țara, pe care îți-o dă Domnul, Dumnezeuul tău.”

6),,Să nu ucizi.”

7),,Să nu fii desfrânat.”

8),,Să nu furi.”

9),,Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.”

10),,Să nu poftești casa aproapelui tău; să nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.”

Analizând în plan comparat interpretarea decalogului în religiile iudaică, augustinoluterană, ortodoxă, catolică și luterană, observăm că acestea sunt asemănătoare, fiind în substanță identice.

În ansamblul său, Biblia constituită din Vechiul Testament și Noul Testament, reprezintă reperul primordial ca structură a normelor de drept administrativ, cu o forță de recunoaștere în rândul populației civilizate, care lucrează atât cu norme imponderabile (cu cele nevăzute) cât și cu cele ponderabile (cu cele văzute).

Unii autori tratează normele biblice ca izvor de religie, iar alții le tratează ca izvor de știință. Lumea și-a căpătat sens prin conducerea normelor biblice în sensul voit de Dumnezeu.

Unii dintre autori apreciază că primele norme de drept administrativ sunt contemporane cu Constituția adoptată de fiecare stat în parte.

Dar, mai înainte de a exista Constituția ca normă de drept administrativ-constituțional, fiecare stat indiferent de organizare și fiecare popor din cele mai vechi timpuri, a funcționat prin norme de drept administrativ, în raport de care autoritățile de conducere ale popoarelor au parcurs evoluția spre civilizația modernă.

Dreptul administrativ propriu-zis constituie structura fundamentală care stă la baza aparatului administrativ în organizarea și funcționarea unui stat.

Chiar dacă ne referim la state centralizate, cum ar fi Franța, Marea Britanie, Luxembourg, Irlanda și Grecia sau la state de tip federație, de exemplu Germania, se constată că elementul fundamental al aparatului administrativ central este apărut odată cu adoptarea Constituției pentru fiecare stat și implicit cu Dreptul administrativ propriu-zis.

Ne propunem să analizăm câteva exemple, după cum urmează:

a) Franța

Franța și-a adoptat prima Constituție în 1958. Prin aceasta, s-a instituit un guvernământ republican de tip semiprezidențial, în care atribuțiile de vârf ale executivului erau împărțite între președintele țării și guvernul condus de premier.

Legiferarea în domenii foarte importante ale vieții sociale, expres și limitativ enunțate în legea fundamentală, așa cum erau prevăzute în art. 34 și urm., îi aparținea Parlamentului [147].

Guvernului i s-a recunoscut competența de a interveni normativ în orice domeniu din proprie inițiativă sau din împuternicirea legislativului chiar și în domenii rezervate acestuia din urmă, prin ordonanțe [143, p.603]. Astfel, au fost adoptate Codul administrației comunale, Codul mediului și Codul urbanismului, în calitate de norme de drept administrativ, raportate la norma de drept constituțional.

Ulterior, aceste norme de drept administrativ au fost încorporate în obiectivele Comunității Europene, făcându-le accesibile în mod direct în dreptul intern francez, precum și normele de drept intern ale țărilor cu tratate de aderare la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

În ceea ce privește modul de asigurare a ordinii de drept în activitatea normativă, se remarcă faptul că prin intermediul Consiliului Constituțional se verifica în prealabil conformitatea legilor cu legea fundamentală, anterior promulgării acestora.

Consiliul de Stat este competent să verifice legalitatea ordonanțelor guvernamentale emise de executiv, în timp ce tribunalele pot, de regulă, controla legalitatea acțiunilor administrative.

Referitor la dreptul nescris sau cutumiar, acesta joacă un rol important în sistemul francez al izvoarelor de drept, fiind subordonat legislației existente în materie, deși practica judiciară a fost influențată de acesta, Curțile Administrative însușindu-și unele reguli cutumiare, prin hotărârile dispuse.

În privința jurisprudenței sau a practicii judiciare în materie executivă, aceasta a contribuit la dezvoltarea dreptului administrativ, având un rol creativ.

Deși Constituția, nu recunoaște practicii judiciare, în speță, a curților administrative, dreptul de a emite reguli obligatorii și general aplicabile, totuși jurisprudența în materie administrativă, mai ales a Consiliului de Stat, materializată, în deciziile de îndrumare, este recunoscută ca fiind obligatorie de urmat, atât Consiliul de Stat, cât și instanțele administrative neabătându-se de la ea, orice încălcare din partea executivului antrenând nulitatea sau nevalabilitatea actelor sau acțiunilor sale [144, p.55-56, 68-72], ori răspunderea autorităților publice.

Această situație recunoscută unanim de doctrina franceză [145, p.77] se datorează rolului jucat de jurisprudență în definirea și clasificare unor concepte de bază ale dreptului administrativ francez de genul actului administrativ, contractului administrativ, etc., pe linia demarcației dintre dreptul (public) administrativ și dreptul (privat) civil.

Jurisprudenta are un rol important în formularea principiilor generale de drept aplicabile administrației în raporturile cu cetățenii în materia unor drepturi cetățenești ori procedurale.

Aceste principii jurisprudentiale au primit statut legal din partea Consiliului Constituțional, înaintea altor reglementări administrative autonome care trebuie să fie conforme cu ele.

b) Italia

În acest stat, principiile constituționale care privesc administrația centrală și locală, au fost dezvoltate și stabilite prin dreptul judiciar și doctrină. Din anul 1948 și până în prezent s-au făcut mai multe propuneri legislative referitor la codificarea administrativă, însă ele nu au fost puse în practică. Funcția normativă poate fi încredințată și spre nivelele inferioare ale autorităților, cum ar fi, de exemplu, regiunile. În acest sens, executivul în mandatul său tinde să devină tot mai independent de legislativ, dar și în mod similar, și administrația centrală și din teritoriu față de guvern.

Tendința dreptului administrativ actual [144, p.59] este de consolidare constituțională sub aspectul principiilor generale aplicabile, dar și de declin sub aspectul aplicării dreptului civil.

În lipsa unei codificări legislative sau executive, practica judiciară a avut un rol important în configurarea principiilor generale ale dreptului administrativ.

În această situație dreptul cutumiar a avut un rol important în formarea dreptului administrativ după legea scrisă și practica judiciară.

Dintre principiile care privesc administrația italiană, enumerăm eficiența și imparțialitatea sistemului, buna-credință și protecția drepturilor și intereselor legitime ale cetățeanului și organizarea și funcționarea legală a administrației, principii care se regăsesc în administrațiile tuturor statelor civilizate.

c) Germania

În Germania, Constituția din anul 1949 consacră structura federativă bazată pe principiul legalității și justiției sociale [148, art .20, al.1], demarcând puterile administrative între statul federal și landuri.

Legislația federală a reglementat în mod unitar și uniform aspecte importante ale dreptului administrativ, cum ar fi Legea privitoare la procedura administrativă federală din anul 1976, urmată de legile unitare ale landurilor, precum și de numeroase statute ce au reglementat diverse domenii speciale din dreptul administrativ.

În ceea ce privește dreptul cutumiar, acesta se aplică în special de către autoritățile locale, în situațiile în care deciziile autorităților trebuie să respecte obiceiurile locale.

Referitor la izvorul de drept reprezentat de practica judiciară, curțile administrative ale landurilor și Curtea Administrativă Federală au influențat decisiv apariția și aplicarea principiilor administrative.

Deși principiile dreptului administrativ au origine constituțională, atât dreptul cutumiar cât și jurisprudența au consacrat reguli fundamentale în aplicarea principiilor constituționale, un exemplu în acest sens fiind Curtea Federală Constituțională care a impus principiul aprobării

tacite, regula revocării actelor administrative care acordă avantaje ilegale și principiul irevocabilității unor acte.

Doctrina germană a avut un rol important în abordarea sistematică a părții generale a dreptului administrativ mai ales în privința formelor de acțiune prin intermediul cărora sancționează executivul, măsurile administrative fiind reduse exclusiv numai la cele individuale, de prestație, contrar teoriei franceze care include și prescripțiile normative în aceeași categorie.

Un rol important a revenit analizei „rezervei administrative”, respectiv sfera de atribuții care să permită executivului dreptul de asumare a unor decizii sub propria responsabilitate.

d) Grecia

Constituția adoptată în 1975 consacră principiul separării puterilor în stat.

Astfel, puterea executivă aparține președintelui și guvernului, iar puterea legislativă se împarte între președinte, care are atribuții de legiferare extinse și parlament. Deși Grecia nu are un cod al dreptului administrativ, Constituția prevede anumite principii de drept administrativ, cum ar fi, de exemplu, dreptul la o audiere corectă [149].

În Grecia, tribunalul administrativ suprem este Consiliul de Stat, care prin jurisprudența sa a formulat cele mai multe principii fundamentale ale dreptului administrativ.

Dintre principiile de drept material și procedural administrativ menționăm: audierea părții afectate de o acțiune administrativă și motivarea deciziei, egalitatea în fața legii, imparțialitatea și buna credință.

e) Spania

Constituția spaniolă din anul 1978 stabilește principiile generale de guvernare, între care responsabilitatea executivă și exercitarea puterii statutare, conform legii fundamentale, în vreme ce administrația publică servește interesul general acționând în concordanță cu principiile de eficacitate, descentralizare, deconcentrate și coordonare [146, art.37].

De asemenea, sunt consacrate și principii speciale administrative, cum ar fi cel care se referă la dreptul la audiere al cetățeanului mai înainte de luarea unor măsuri administrative care l-ar putea vătăma.

În Spania, izvoarele generale ale dreptului administrativ sunt prezentate în statute, legi organice, legi de bază și legi ordinare, precum și reglementări emise de provincii și municipalități.

Pe primul loc se află legea din 1968 referitoare la procedura administrativă care își are originea în legea cadru din 1889. Noua reglementare reorganizează procedura administrativă standardizând și simplificând formalitățile prin reducerea numărului de reguli și îmbunătățind nivelul de participare al cetățeanului [144, p.92, 94].

În acest sens, dreptul administrativ general este cuprins în legea referitoare la statutul legal al administrației și în legea procedurală astfel încât se realizează o codificare a părții generale a acestei ramuri de drept sub aspect material și sub aspect formal. Este de menționat faptul că multe principii juridice administrative consacrate numai jurisprudențial de Consiliul de Stat francez au deja o consacrare legală și constituțională în Spania având aplicabilitate absolută.

În ceea ce privește dreptul cutumiar acesta nu mai constituie un izvor de drept pentru dreptul administrativ codificat, dar poate reprezenta practica juridică în condițiile în care cutuma a fost recunoscută printr-o hotărâre pronunțată de instanțele de judecată.

În Spania, practica judiciară nu are caracterul de sursă legală de drept, deși în privința principiilor universale de drept ea este creatoare de reguli de bază în privința aplicării dreptului în litigiile purtate cu administrația.

Astfel, în acest mod s-au format mai multe principii, dintre care Tribunalul Suprem din Spania le-a recunoscut, printre altele, pe următoarele: buna credință și neinvocarea beneficiului propriei culpe; proporționalitatea și caracterul restrictiv al intervenției administrative; dreptul la apărare în lipsa căruia nu se poate dispune sancționarea administrativă a cuiva.

Oricum, tribunalele supraveghează atât exercitarea puterii publice executive prin emiterea reglementărilor cât și conformitatea acțiunilor executive cu statutele legale, dar și cu obiectivele care le justifică.

f) Portugalia

În cazul Portugaliei, prin Constituția din 1976, modificată în 1982, se consacră statul democratic în temeiul legii, existând totodată ca și în cazul celorlalte state de drept, o împărțire și interconectare a puterilor statului, respectiv președinte, guvern, adunare legislativă și instanțe de judecată [150].

În domeniile în care Parlamentul nu are putere legislativă, Guvernul intervine și adoptă acte normative care sunt verificate și aprobate de legiuitor.

În ceea ce privește principiile dreptului administrativ din Portugalia, enumerăm câteva după cum urmează: dreptul la audiere și la apărare în cadrul procedurilor disciplinare; promovarea și apărarea interesului public în raport cu cel personal; participarea cetățenească la procesul decizional administrativ care afectează comunitatea; exercitarea funcției publice cu imparțialitate.

Asistăm astfel la un proces de transpunere a prevederilor constituționale în legislația ordinară, printr-un proiect de lege privind procedura administrativă grațioasă (necontencioasă). Codul Administrativ reglementează domeniul dreptului material administrativ general numai cu

privire la guvernarea și administrația locală, în timp ce codificarea procedurală este apanajul Constituției.

g) Danemarca

În Danemarca, Constituția adoptată în anul 1953 consacră o monarhie constituțională bazată pe separația puterilor în stat, în care sens parlamentul exercită puterea legislativă, actele sale necesitând consimțământul formal al monarhului, guvernul și miniștrii exercită puterea executivă limitând practic puterea regală, iar tribunalele pot hotărî în privința limitelor exercitate de autoritățile administrative [151].

Codificarea dreptului procedural administrativ a fost realizată prin intermediul Legii pentru administrația publică (care reglementează dreptul părților de a obține o consultanță de specialitate în procedura administrativă, dreptul la audiere, dreptul la reprezentare, dreptul de a consulta documente relevante, motivarea deciziei administrative) și legii referitoare la caracterul public al administrației (care reglementează accesul cetățeanului la dările de seamă ale autorităților, obligațiile administrației de a consemna fapte legate de disputele administrative), adoptate în 1985.

h) Olanda

Conform Constituției din 1983, Olanda este monarhie constituțională și parlamentară recunoscându-se natura publică a administrației și necesitatea elaborării unor norme privind dreptul administrativ general, cu toate că nu există încă un cod administrativ [152].

La fel ca și în cazul altor state, o mare parte dintre principiile de drept administrativ s-au dezvoltat în practica judiciară a instanțelor de drept comun și administrativ.

În Olanda, dreptul cutumiar ca izvor de drept este în plan secund, dar fără influență la nivelul dreptului administrativ general.

i) Belgia

Belgia nu are un cod administrativ, deși Constituția sa stă la baza dreptului public și administrativ european, fiind adoptată încă din anul 1831 [153].

În acest stat, jurisprudența Consiliului de Stat este decisivă pentru sistemul de drept administrativ. Astfel, hotărârile pronunțate de Consiliul de Stat în legătură cu actele administrative, produc efecte generale contribuind la dezvoltarea dreptului administrativ, fiind consacrate reguli de bază care privesc administrarea competentă, egalitatea în fața legii, dreptul la audiere și justiția echitabilă.

Referitor la dreptul cutumiar, acesta are un rol secundar în Belgia, deși este recunoscut ca sursă legală.

j) Luxemburg

În Luxemburg, Constituția a fost adoptată în anul 1968 și a fost revizuită în anul 1979 și reglementează democrația parlamentară cu separarea puterilor în stat și responsabilitatea ministerială [154]. În ceea ce privește dreptul administrativ, se resimte puternic influența franceză și cea belgiană.

Consiliul de Stat din Luxemburg este reglementat prin legile din 1866 și 1961 iar motivele de anulare sau revizuire a actelor administrative, inspirate de modelul francez, vizează [144, p.88]:

- lipsa de competență a autorităților executive constituie motiv de revizuire verificabil din oficiu;
- încălcarea unei forme procedurale destinată a proteja interesele private are relevanță numai acolo unde a fost instituită în vederea unui beneficiu recunoscut individului;
- deciziile administrative nu pot viola legea scrisă;
- libertatea de acțiune a executivului nu poate fi exercitată în alt scop decât cel legal prevăzut, reprezentând vina de deturnare a puterii;
- motivul de anulare, numit exces de putere, apare în urma unei încălcări a unor principii legale nescrise cu caracter general, făcându-se distincția, necunoscută în dreptul francez (unde recursul pentru exces de putere este posibil atât în cazul legii scrise cât și a celei nescrise), în sensul că violarea operează în cazul legii scrise, iar excesul de putere pentru încălcarea legii nescrise.

Referitor la practica judiciară, aceasta constituie izvor de drept administrativ în special în cazul procedurii administrative, referitor la audierea părților și motivarea actelor administrative.

k) Marea Britanie

Deși Marea Britanie este una dintre cele mai vechi democrații, nu are o Constituție scrisă. Astfel, toate reglementările în materia dreptului, cutumele și jurisprudența în materie formează ceea ce s-ar putea numi un drept constituțional, situație unică în dreptul european.

Astfel, în ceea ce privește dreptul administrativ, acesta nu derivă din Constituție ca în alte state europene, ci are la bază legislația și practica judiciară în materie executivă. În Marea Britanie dreptul cutumiar nu are relevanță în ceea ce privește dreptul administrativ, iar doctrina juridică constituie doar în anumite cazuri o sursă secundară, situație în care actele parlamentului și legislația care emană de la executiv sunt principalele surse juridice ale dreptului administrativ.

Dreptul englez este condiționat [144, p.79], sub aspectul realizării sale, în principal, de considerente procedurale care reprezintă cadrul de exercitare și de restabilire a drepturilor de sine stătătoare.

1.3. Concluzii la Capitolul 1

În urma analizării situației privind răspunderea administrativă în cele două state constatăm că, în R.M., noțiunea de răspundere administrativă a căpătat un progres spectaculos prin modificările legislative aduse la Lg.544/20.07.1995 [51], intrate în vigoare din 08.07.2010, în timp ce în RO., noțiunea de răspundere administrativă a magistraților este pur formală deoarece, în realitate, aceștia nu sunt supuși unui control administrativ eficient din partea instituțiilor cu atribuții de control pe linia puterii judecătorești.

Constatări pentru R.M.: **a)** lipsa unei bune definiții pentru termenii “rea-credință” și “erori” comise de procurori; **b)** lipsa unei bune definiții cu privire la termenii de “rea-credință” și “neglijență gravă” în exercitarea activității de judecător; **c)** lipsa unei prevederi cu privire la asigurarea pentru malpraxis a judecătorului și procurorului.

Constatări pentru RO.: **a)** lipsa unei bune definiții pentru termenii de “erori judiciare”, “rea-credință” și “gravă neglijență”; **b)** lipsa unei prevederi cu privire la asigurarea pentru malpraxis a judecătorului și procurorului; **c)** lipsa unei prevederi legislative cu privire la numirea judecătorilor de la I.C.C..J. de către Parlamentul RO.la propunerea CSM; **d)** lipsa unei prevederi legislative de tragere la răspundere administrativă a magistraților (procurori și judecători), în cauze de încălcare din motive imputabile a termenului de examinare a cauzelor aflate în procedură sau încălcarea normelor imperative ale legislației; **e)** lipsa unei prevederi de tragere la răspundere disciplinară pentru judecători în cazurile de încălcare a termenelor de redactare a hotărârii judecătorești; **f)** lipsa unei prevederi de tragere la răspundere disciplinară pentru judecători în caz de nepublicare din motive imputabile judecătorului a hotărârilor pe pagina web a instanței; **g)** lipsa unei prevederi de tragere la răspundere disciplinară, pentru încălcarea de către judecători și de către procurori a incompatibilităților și interdicțiilor care îi privesc; **h)** lipsa unei prevederi de tragere la răspundere administrativ disciplinară și patrimonială pentru judecători, în cazurile de emitere a unei hotărâri care ulterior a fost declarată de Curtea Europeană A Drepturilor Omului drept hotărâre prin care au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale omului; **i)** lipsa unei căi de atac împotriva refuzului Inspecției Judiciare, de a sesiza Comisia de Disciplină pentru Judecători sau Procurori; **j)** apreciem ca este prea mic termenul de un an de zile de la data săvârșirii faptei, după care intervine prescripția răspunderii administrativ-disciplinară prevăzută pentru procurori și judecători.

Astfel, în plan legislativ se instituie necesitatea adoptării unei mai bune definiții pentru termenii de “erori judiciare”, “rea-credință” comuni pentru legislația în materie din R.M. și RO., “gravă neglijență” în RO. și „neglijență gravă” în R.M., astfel:

A)Cu privire la procurorii din R.M. și RO.: -„eroarea judiciară” se încadrează astfel:

a) persoana care a fost condamnată definitiv în cadrul unui proces penal, dacă în urma rejudecării cauzei s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare;

b) persoana care în cursul procesului penal, a fost privată de libertate, ori căreia i s-a restrâns libertatea, dacă în urma judecării cauzei sau a rejudecării într-o cale extraordinară de atac, a fost pusă în libertate;

c) persoana care a fost privată de libertate în cursul procesului penal, după ce a intervenit prescripția, amnistia sau dezincriminarea faptei;

-„reaua-credință” se încadrează astfel: **a)** când procurorul încalcă cu știință, normele de drept material sau procesual, urmărind sau acceptând prejudicierea unei persoane;

b) când procurorul nesocotește în mod grav și nescuzabil, normele de drept material sau procesual;

B)Cu privire la magistrații din R.M. și RO.: -„reaua-credință” să aibă unul dintre următoarele înțelesuri

a) atunci când magistratul încalcă cu știință normele de drept material sau procesual, urmărind sau acceptând prejudicierea unei persoane;

b) manipularea intenționată a instrumentelor juridice de drept material și procesual în scopul prejudicierii părții vătămate;

c) intenția frauduloasă în aplicarea legii, cu consecința prejudicierii părții vătămate;

d) manipularea intenționată a normei legale și a principiilor generale de către magistrat, dacă prin aceasta s-a produs un prejudiciu persoanei vătămate.

-„gravă neglijență” să aibă unul din următoarele înțelesuri: **a)** nesocotirea de către magistrat, din culpă, în mod grav și nescuzabil, a normelor de drept material sau procesual;

b) încălcarea raționamentului judiciar și a normelor legale, dincolo de o diligență obiectivă, dacă prin aceasta s-a produs un prejudiciu persoanei vătămate;

c) necunoașterea de către judecător a regulilor în cadrul cărora se desfășoară activitatea acestuia de natură a prejudicia partea vătămată;

d) în plan legislativ, pentru implementarea unei condiții și determinări de asigurare pentru riscurile ce decurg din activitatea profesională a magistraților și pentru malpraxis. Propunem ca în Lg.303/2004 [32] din RO, și în Lg.294/2008 [50] și Lg.544/1995 [51] din R.M., să se introducă un nou art.cu următorul conținut: „*Pentru malpraxis și riscurile ce decurg din activitatea profesională, magistrații sunt obligați să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru erori judiciare săvârșite din gravă neglijență.*”

În urma prezentării cadrului normativ în domeniul răspunderii administrative, atât state unitare cât și state federale, atât state caracterizate prin sistemul de drept romano-germanic, dreptul

continental, cât și modelul britanic, s-a concluzionat că, elementul comun legislației incidente administrației publice în aceste state constă în dezechilibrul de acte normative emise, dese modificări ale reglementărilor, aspect ce generează paralelisme, suprapuneri și implicit în practică, dificultăți în aplicare. Ca posibile soluții, guvernele își propun: simplificarea și restrângerea legislației, realizarea unui cadru legal unitar într-un anumit domeniu și clarificarea unei tematici specifice; simplificarea accesului beneficiarilor la legislația în vigoare, îmbunătățirea aplicării acesteia.

Opțiunile avute în vedere merg de la elaborarea unor legi unice pe domeniu (Portugalia), la culegeri de legi pe domenii (codexuri – Franța) și până la codificare sectorială (Franța, Germania), dar în niciunul dintre aceste state nu există un Cod Administrativ unic care să înglobeze într-o manieră unitară și sistematizată legislația din mai multe domenii ale administrației publice [142].

2. CONSIDERAȚII GENERALE PRIVIND RĂSPUNDEREA ADMINISTRATIVĂ

2.1. Noțiune, trăsături și caracteristici ale răspunderii administrative

Răspunderea administrativă ca instituție a dreptului administrativ, spre deosebire de răspunderea civilă și cea penală, consacrată în anumite forme încă din antichitate, este relativ tânără [35, p.416]. Această opinie este susținută și de autorii [17, p.136] din R.M., care menționează că răspunderea administrativă are aproximativ două secole de când a fost instituită în urma revoluției burgheze din Franța, ca răspundere a administrației pentru daunele aduse particularilor prin activitate ilicită. Multă vreme, răspunderea specifică dreptului administrativ era interpretată tradițional prin referire la noțiuni și instituții specifice dreptului civil, sau după caz, dreptului penal.

De exemplu, răspunderea cu caracter patrimonial a administrației publice era calificată prin referire la răspunderea civilă delictuală. Abaterile administrative săvârșite de personalul din administrație reprezentau încălcări ale dreptului muncii, sancționate ca atare. Practic, formele de răspundere specifice dreptului administrativ, nu și-au conturat multă vreme identitatea, existând și în prezent autori care le contestă, ca și controversate la nivel doctrinar, dar uneori și legislativ și jurisprudențial, cu privire la existența lor și regimul juridic care le guvernează [30, p.250].

Inițial, răspunderea administrativă s-a angajat ca răspundere pentru prejudiciul cauzat particularilor din culpa organelor administrației publice [17, p.136]. Actualmente, în unele state europene autoritățile publice centrale și locale, funcționarii publici, serviciile publice și în general statul, poartă răspundere în condițiile legii pentru pagubele cauzate cetățenilor. Așadar, esența răspunderii administrative constă în tragerea la răspundere administrativă a autorităților publice statale și a celor publice nestatale, pentru pagubele aduse particularilor.

În acest context, suntem de acord cu dr. în drept Valentin I. Prisăcaru, care menționează că în evoluția ei, răspunderea administrativă s-a angajat și pentru prejudiciile cauzate particularilor din culpa organelor administrației publice, iar ulterior, s-a admis și angajarea răspunderii administrative a funcționarilor publici. În prezent, în Franța, statul, serviciile publice și funcționarii publici răspund, în condițiile legii, pentru pagubele cauzate particularilor. Răspunderea administrativă este explicată de către unii teoreticieni ai dreptului public [27, p.207], pornind de la conceptul de constrângere.

Astfel, constrângerea administrativă reprezintă ansamblul de măsuri (acte juridice, operațiuni administrative, fapte materiale), dispuse de către autoritățile administrației publice în temeiul legii, cu folosirea puterii de stat și, dacă este cazul, împotriva voinței unor persoane, pentru a preveni săvârșirea unor fapte antisociale, a apăra drepturile cetățenilor, precum și pentru

a sancționa încălcarea normelor de drept administrativ. Astfel, constrângerea administrativă urmărește autoreglarea sistemului social, urmărind restabilirea ordinii normative încălcate, precum și condamnarea faptei negative și a autorului acesteia.

Un alt autor din Federația Rusă, Alexandr Dugheneț, în studiul său denumit „Административная ответственность в российском праве” (Răspunderea administrativă în dreptul rusesc) [155] declară că eficacitatea reglementării juridice depinde, în mare măsură, de conținutul dreptului ce corespunde nevoilor de dezvoltare a relațiilor publice. Pe baza acestor nevoi se schimbă rolul, domeniul de aplicare și raportul dintre componentele principale ale dreptului – instituțiile sale fundamentale. La fel, se modifică conținutul și structura normelor juridice care reglementează răspunderea juridică. Acesta afirmă că răspunderea administrativă este o reflectare a nevoilor statului și a societății în combaterea sistemului distructiv, numind-o delicvență administrativă. Aceasta din urmă este definită prin manifestarea mai multor factori sociali și economici, care, însă, nu rămân constanți. O analiză a delicvenței administrative moderne permite să se sublinieze caracteristicile esențiale ale acesteia, cum ar fi amploarea sa, diferențierea subiecților și creșterea gradului de pericol public. [155, p.45]

Aceeași părere o are și P. Serkov care considera că răspunderea administrativă este un mecanism juridic complex a reacției statului asupra contravențiilor administrative, care conține fundamente material-juridice și procedura procesuală pe problemele delicvenței administrative. Baza răspunderii administrative o formează contravențiile administrative diferențiate, conținutul delicvenței administrative, sancțiunea administrativă și forma procedurală. [157, p.23]

În RO., răspunderea administrativă a fost instituită pentru prima dată, prin art.33 din Lg. pentru înființarea Consiliului de Stat din 11.02.1864. Astfel, potrivit acestui articol, în materie contencioasă, când se atinge interesul unui particular sau persoane juridice, hotărârea Consiliului obține repararea pagubei cauzate de către administrație. Angajarea răspunderii administrative a organelor administrației publice a fost consacrată și prin legile de organizare și reorganizare ale Î.C.C.J din 30.06.1905 [6], 24.03.1910 [7] și 16.02.1912 [8].

Consacrarea angajării răspunderii administrative a organelor administrației publice s-a făcut prin art.99 și 107 din Constituția din 1923 [9], iar procedura de soluționare a conflictelor juridice în care se putea angaja răspunderea administrativă a organelor administrației publice, a fost stabilită prin *Lg. pentru c.adm. din RO.* din 23.12.1925 [10]. Prin Constituția RO. [3] și prin *Lg. c.adm. din RO.*, nr.554/2004 [13], modificată și completată prin Lg.262/2007 pentru modificarea Legii 554/2004, răspunderea administrativă a căpătat o reglementare nouă și superioară.

Superioritatea noii reglementări, a răspunderii administrative, constă în aceea că, în statul român de drept, răspund pentru faptele lor, așa cum vom dezvolta, statul, organele administrației publice și celelalte servicii publice administrative, funcționarii publici și particularii (persoane fizice sau juridice) [35, p.74].

În R.M., răspunderea administrativ-contravențională este consacrată prin C. contrav. al R.M. [36] nr. 218-XVI/20.10.2008, răspunderea administrativ-disciplinară este reglementată prin Lg. cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI/ 04.07.2008 [37] iar răspunderea administrativ-patrimonială, declarată în art.53 (1) al Constituției R.M. [2] care prevede că persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică printr-un act administrativ, sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei, își găsește aplicarea prin dispozițiile Lg. c.adm. nr.793-XIV/10.02.2000 [15].

Savantul rus D. Ovseanko [156, p. 153] consideră de asemenea, ca răspunderea juridică este administrativă și disciplinară, facand o diferentiere clare între raspunderea disciplinară si raspunderea administrativă.

Actualmente, în literatura de specialitate, există mai multe definiții privind răspunderea administrativă. De exemplu, prof. Ilie Iovănaș, susține că răspunderea administrativă poate fi definită ca fiind forma condamnării statale, ce constă într-o obligație de a suporta și a executa o privațiune represivă (patrimonială sau de natură morală), care intervine atunci când au fost încălcate obligațiile ce constituie conținutul unui raport de drept administrativ, al cărui regim juridic de stabilire concretă este prevăzut de normele dreptului administrativ [38, p.137]. Deci, răspunderea administrativă ca formă a răspunderii juridice este consacrată de normele dreptului administrativ prin care se stabilesc sancțiuni distincte și o procedură concretă de aplicare a lor, în caz de comportament neadecvat normelor de drept administrativ.

Prof. univ. dr. în drept Mircea Preda, definește răspunderea administrativă ca pe o formă a răspunderii juridice care intervine atunci când încălcându-se normele dreptului administrativ, s-a săvârșit o abatere administrativă [39, p.81].

Autorii Maria Orlov și Ștefan Belecciu, precizează că răspunderea administrativă ca o formă derogatorie de la răspunderea civilă și cea penală (în cazul contravenției), este o categorie complexă, constituind o problemă neelucidată pe deplin în literatura juridică [17, p.87].

Prof. univ. dr. în drept Antonie Iorgovan, în opera sa, indică: *“Pe când, dreptului administrativ i-a fost, îi este și-i va fi (cât timp vor dăinui ramurile de drept) proprie răspunderea (organelor administrației de stat, organismelor nestatale, funcționarilor publici și*

cetățenilor) pentru încălcarea obligațiilor din raportul administrativ de subordonare.” [27, p.224].

Răspunderea administrativă semnifică acea formă de răspundere juridică instituită prin normele dreptului administrativ, care intervine în cazul comiterii unei fapte ilicite din spațiul dreptului administrativ. Astfel, putem spune că răspunderea administrativă este o răspundere autonomă care conține un șir de particularități distincte și presupune aplicarea sancțiunilor administrative de către subiectele puterii executive, asupra persoanelor care au săvârșit abateri administrative, în baza și modul stabilit de legislația administrativă [17, p.140].

Analizând definițiile mai multor autori, privind răspunderea administrativă, concluzionăm următoarele:

1) Răspunderea administrativă, ca o instituție a dreptului administrativ este relativ tânără la acest moment și constituie o problemă neelucidată pe deplin în literatura de specialitate, atât în R.M., cât și în RO..

2) Timp îndelungat, răspunderea specifică dreptului administrativ era interpretată tradițional prin referire la noțiuni și instituții specifice dreptului civil sau, după caz, dreptului penal, dat fiind faptul că dreptul administrativ ca ramură distinctă a dreptului național, ia naștere mai târziu, ca rezultat al democratizării statului moldovean și a celui român.

3) Răspunderea administrativă ca formă a răspunderii juridice, intervine acolo și atunci când se încalcă normele dreptului administrativ.

4) Răspunderea administrativă este una dintre formele de condamnare a statului.

5) Răspunderea administrativă este angajată ca o răspundere pentru acele prejudicii cauzate oamenilor particulari din culpa autorităților publice.

6) Un loc aparte, îl ocupă funcționarul public, ca subiect activ al răspunderii administrative.

Vorbind despre subiectul activ și subiectul pasiv în răspunderea administrativă, menționăm că teoria generală a dreptului a fundamentat distincția dintre subiectul activ și subiectul pasiv al faptei, și respectiv al răspunderii. Subiectul activ al faptei este autorul acesteia, persoană fizică sau juridică a carei faptă are statut de faptă ilicită, deci faptuitorul. Acesta devine în procesul de tragere la răspundere juridică, subiectul pasiv al răspunderii. Subiectul activ al răspunderii este autoritatea publică, față de care se răsfrâng consecințele faptei și în a cărei competență intră tragerea la răspundere a faptuitorului și care, deci, aplică sancțiunea.

Vorbind despre părțile răspunderii administrative, menționăm că acestea sunt, ca la orice tip de răspundere, subiectul activ și pasiv al acesteia. Subiectul activ al răspunderii administrative este autoritatea publică în a cărei competență cade sancționarea ilicitului

administrativ comis de făptuitor, autoritate publică ce poate fi un organ administrativ, un alt organ public, cum ar fi instanța judecătorească de c.adm. sau chiar un funcționar public.

Subiect pasiv al răspunderii este persoana prejudiciată prin fapta ilicită din abaterea administrativă, fiind un subiect colectiv sau unul individual de drept, după cum urmează: un organ de stat; o structură nestatală sau o persoană fizică. Majoritatea autorilor autohtoni și de peste hotarele R.M. consideră că temeiul juridic ce dă naștere răspunderii administrative este fapta ilicită, care aduce atingere procesului de administrare.

Prof. univ. dr. în drept Antonie Iorgovan împarte ilicitul administrativ în trei categorii, respectiv, ilicit administrativ-disciplinar, ilicit administrativ-contravențional și ilicit administrativ-patrimonial [27, p.198].

Răspunderea administrativă se deosebește de cea disciplinară prin faptul că aceasta din urmă ia naștere ca rezultat al încălcării regulamentului de serviciu, aducând atingere unui raport juridic de muncă, și se aplică de către administrația (conducătorul), față de care făptuitorul se află în dependență de serviciu, pe când temeiul răspunderii administrative este abaterea administrativă prin care se încalcă un raport juridic administrativ și se aplică de un șir întreg de organe, față de care făptuitorul poate să nu fie în nici un raport. Aceste doua forme de răspundere se deosebesc și după natura sancțiunii. Dacă principala sancțiune administrativă este amenda, care are caracter material, atunci sancțiunile disciplinare sunt prin esență, de natură morală.

Fapta de încălcare cu vinovăție a normelor dreptului administrativ poartă numele de *abatere administrativă*. Abaterea administrativă semnifică comiterea unui fapt administrativ ilicit ce se poate realiza printr-o acțiune sau inacțiune. Abaterea administrativă este acea încălcare a legii prevăzută și sancționată în actul normativ care o reglementează.

Pentru a fi în prezența unei abateri administrative, este necesar ca actul normativ să reglementeze:

- a) obligația ce revine unui serviciu public administrativ, funcționar public sau unui particular (persoană fizică sau juridică);
- b) sancțiunea aplicată celui care încalcă – prin acțiune sau inacțiune – obligația ce revine din actul normativ respectiv;
- c) organul competent să constate abaterea și să aplice sancțiunea administrativă;
- d) căile de atac și organele competente a le soluționa, dacă cel care comite abaterea administrativă se consideră neîndreptățit de sancțiunea (administrativă) aplicată [35, p.82].

Abaterea și răspunderea administrativ-disciplinară se fundamentează pe existența în prealabil, a unui raport de drept administrativ, rezultat dintr-un act administrativ, în speță, din actul de numire (investire) într-o funcție publică.

Prin acest act administrativ, unul dintre subiecții raportului juridic (emitentul actului) apare ca subiect supraordonat față de celălalt subiect al raportului (persoana numită sau investită prin alegere într-o funcție publică), adică față de funcționarul public. Dacă acest act administrativ lipsește înseamnă că nu mai suntem în prezența unui raport juridic de drept administrativ ci, eventual al unui raport juridic de dreptul muncii, care se fundamentează pe existența contractului individual de muncă.

Este necesar să precizăm că problema abaterii și răspunderii administrative privește numai funcționarii publici, pe aceia care sunt părți într-un raport juridic de drept administrativ, exercitând o funcție publică prin investirea lor printr-un act administrativ, pe bază de numire sau în urma unui scrutin. Întrucât funcționarul public este „figura” centrală a răspunderii administrativ-disciplinare, vom încerca în cele ce urmează să ne oprim asupra a ceea ce caracterizează, în esență, această instituție juridică. În sens larg, abaterea disciplinară este o formă a răspunderii juridice și privește numai pe persoanele fizice, nu și pe cele juridice.

Abateri disciplinare pot săvârși toți salariații, indiferent dacă au sau nu calitatea de funcționari publici, atunci când nu-și îndeplinesc sarcinile ce le revin. Deosebirea dintre unii și ceilalți constă, așa cum am mai arătat, în aceea că temeiul juridic al obligațiilor care revin salariaților îl constituie contractul individual de muncă, în timp ce temeiul juridic al obligațiilor care revin funcționarilor publici îl constituie actul administrativ de numire (investire) în funcție.

Încercând să conturăm noțiunea de abatere administrativă și de răspundere administrativă, trebuie spus că aceasta nu este, în linii generale, diferită de cea din dreptul muncii, care se referă la toți salariații. Deosebirea esențială este că aceasta privește o persoană care deține o funcție publică, fiind o instituție a dreptului administrativ, nu a dreptului muncii. Răspunderea administrativă, ca parte a răspunderii juridice, conține un șir de particularități generale, comune tuturor formelor de răspundere juridică, dar putem desprinde și anumite criterii care deosebesc răspunderea administrativă de celelalte forme de răspundere juridică.

După prof. Ilie Iovănaș, în „*Drept administrativ*” [38] și prof. Emil Bălan în „*Instituții administrative*” [40], astfel de criterii pot fi: natura sancțiunii ce se aplică faptei ilicite; natura raportului juridic al cărui conținut a fost încălcat; particularitățile de clarificare a faptei; gradarea pericolului social; regimul juridic de sancționare; se întemeiază pe vinovăția (culpa) subiectului pasiv, care are capacitate juridică.

Răspunderea administrativă se întemeiază, în general, pe încălcarea unui raport de drept administrativ, dar poate fi atrasă și de abaterile administrative rezultate din încălcarea legii penale. Autorul abaterii poate fi: a) un organ al administrației publice; b) un funcționar public; c)

un organism nestatal; d) o persoană fizică. Subiectul activ al raporturilor juridice de tragere la răspundere este întotdeauna o autoritate publică.

În funcție de fapta comisă și de consecințele sale, identificăm trei mari forme de răspundere specifice dreptului administrativ [30, p.248]:

a) Săvârșirea ilicitului administrativ propriu-zis, care poartă denumirea de *abatere disciplinară*, determină intervenția primei forme de răspundere din dreptul administrativ, și anume răspunderea disciplinară.

b) Cea de-a doua formă de ilicit administrativ poartă denumirea de *contravenție* și determină intervenția celei de-a doua forme de răspundere specifică dreptului administrativ și anume răspunderea contravențională.

c) Ultimă formă de ilicit este *ilicitul cauzator de prejudicii materiale sau morale* a cărui săvârșire atrage și ultima formă de răspundere aparținând ramurii dreptului administrativ și anume răspunderea administrativ-patrimonială.

Astfel, ca o componentă a răspunderii juridice, răspunderea administrativă cuprinde următoarele forme: a) răspunderea administrativ-disciplinară; b) răspunderea administrativ-contravențională; c) răspunderea administrativ-patrimonială.

O altă opinie, o găsim la Emil Bălan [40, p.98], care menționează că o componentă a răspunderii juridice cuprinde următoarele forme: a) răspunderea administrativ-teritorială; b) răspunderea administrativ-contravențională; c) răspunderea administrativ-patrimonială.

În lucrările autorilor ruși din perioada sovietică, răspunderea administrativă este suprapusă, mai des, cu cea contravențională, iar sancțiunile administrative sunt analizate doar prin prisma pedepselor contravenționale. Astfel, în viziunea prof. Vasilencov, răspunderea administrativă poate fi caracterizată sub două aspecte: în sens larg și în sens îngust (restrâns).

Sensul larg al răspunderii administrative presupune răspunderea instituită de normele dreptului administrativ, care antrenează și alte forme de răspundere decât cea administrativă. Drept exemplu, autorul prezintă prevederile C. contrav. care stabilesc răspunderea disciplinară pentru contravențiile săvârșite de către militari (art.15, CCA). Sensul larg al răspunderii administrative cuprinde, de asemenea, faptul că sancțiunile administrative sunt prevăzute și în normele altor ramuri de drept, cum ar fi: dreptul funciar, ecologic, financiar, etc.

În sens restrâns sau direct, susține autorul sus-numit, răspunderea administrativă presupune sancțiunile administrative aplicate în caz de săvârșire a contravenției [17, p.137-138].

În rezultatul cercetărilor efectuate, am ajuns la următoarele concluzii:

1) Viața socială nu poate fi concepută fără răspundere și orice abatere atrage de la sine răspundere;

2) Conceptul de răspundere semnifică o reacție de dezaprobare a societății față de o acțiune sau inacțiune umană;

3) Răspunderea juridică reprezintă un raport juridic de constrângere, iar sancțiunea juridică reprezintă obiectul răspunderii juridice;

4) Pedepsa este o sancțiune suplimentară, despăgubirea primează;

5) Răspunderea administrativă este o componentă a răspunderii juridice;

6) Răspunderea administrativă este o răspundere autonomă și distinctă față de răspunderea civilă, penală și răspunderea disciplinară a salariaților conform dreptului muncii;

7) Răspunderea administrativ-disciplinară a funcționarului public se studiază în dreptul administrativ, iar răspunderea disciplinară a celorlalte categorii, se studiază în dreptul muncii.

8) Cei care ne conduc destinele nu au nici o răspundere față de cei pe care îi conduc;

9) Există unele texte de lege care au caracter ambiguu, cu un mare grad de generalitate, susceptibile de a fi interpretate, care pot constitui sursa unor abuzuri din partea celor chemați să le aplice;

10) Nu există un raport juridic între cei aleși și popor.

Asemenea vicii legislative favorizează corupția și funcționarea defectuoasă a administrației publice de stat. Recomandăm eliminarea acestor lacune legislative, în vederea facilitării procesului de însănătoșire morală a poporului. Deosebirea esențială dintre răspunderea disciplinară a funcționarilor publici și răspunderea disciplinară a salariaților care nu sunt funcționari publici, este că prima privește o persoană care deține o funcție publică, fiind o instituție a dreptului administrativ și nu a dreptului muncii, iar a doua privește o persoană particulară aflată în raportul unui contract de muncă, care nu se află în serviciul unei autorități publice sau în categoria personalului contractual în cadrul autorității publice. Răspunderea juridică este rezultatul faptei omului, prevăzută și pedepsită de lege.

În acest sens, a fost publicat articolul “Noțiunea, definiția și trăsăturile principale ale răspunderii administrative”, R.N.D. nr. 3/2010, Bacău, p.19.

2.2. Forme ale răspunderii administrative

Răspunderea administrativă se deosebește de cea disciplinară prin faptul că aceasta din urmă ia naștere ca rezultat al încălcării regulamentului de serviciu, aducând atingere unui raport juridic de muncă, și se aplică de către administrația, față de care făptuitorul se află în dependență de serviciu, pe când temeiul răspunderii administrative este abaterea administrativă prin care se încalcă un raport juridic administrativ și se aplică de un șir întreg de organe, față de care

făptuitorul poate să nu fie în nici un raport. Aceste două forme de răspundere se dosebesc și după natura sancțiunii. Dacă principala sancțiune administrativă este amenda, care are caracter material, atunci sancțiunile disciplinare sunt prin esență de natură morală.

Savantul rus P. Serkov considera ca răspunderea juridică face parte din răspunderea socială, fiind importantă în apărarea intereselor publice de diferite acțiuni periculoase, realizându-se în formă civilă, penală, administrativă, disciplinară și politică [157, p.13].

Majoritatea autorilor din domeniu, menționează că în funcție de fapta comisă și de consecințele sale, se identifică trei mari forme de răspundere specifice dreptului administrativ .

a) Săvârșirea ilicitului administrativ propriu-zis, care poartă denumirea de abatere disciplinară, determină intervenția primei forme de răspundere din dreptul administrativ, și anume răspunderea disciplinară.

b) Cea de-a doua formă de ilicit administrativ poartă denumirea de contravenție și determină intervenția celei de-a doua forme de răspundere specifică dreptului administrativ și anume răspunderea contravențională.

c) Ultima formă de ilicit este ilicitul cauzator de prejudicii materiale sau morale a cărui săvârșire atrage și ultima formă de răspundere aparținând ramurii dreptului administrativ și anume răspunderea administrativ patrimonială.

Astfel, ca o componenta a răspunderii juridice, răspunderea administrativă cuprinde următoarele forme: răspunderea administrativ-disciplinară, răspunderea administrativ-contravențională și răspunderea administrativ-patrimonială;

O altă opinie, o găsim la Emil Bălan, care menționează că o componentă a răspunderii juridice cuprinde următoarele forme: răspunderea administrativ-teritorială, răspunderea administrativ-contravențională și răspunderea administrativ-patrimonială. [40]

I. Răspunderea administrativă a primarului, în calitate de autoritate executivă a administrației publice locale

În RO., Lg. nr. 215/ 23.04.2001 [33], a administrației publice locale, publicată în M. Of. al RO., nr. 204/ 23.04.2001, modificată prin Lg. nr. 59/ 31.03.2010, M. Of. nr. 95/2010, prevede sancțiuni administrative pentru primar, în calitate de autoritate executivă din administrația publică locală.

Constatări: Lg.215/2001 republicată [33], din RO., aflată în vigoare până în anul 2007, prevedea că mandatul primarului încetează de drept „când, în exercitarea atribuțiilor ce îi revin prin lege, a emis trei dispoziții cu caracter normativ într-un interval de 3 luni, care au fost anulate de instanța de c.adm. prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă [33, art.72 (2), lit. i].

Ulterior, pentru a se diminua răspunderea administrativă pentru primar, a fost abrogată această prevedere din Lg. nr. 215/ 23.04.2001 [33], privind administrația publică locală din RO., prin Lg. nr. 59/ 31.03.2010, M. Of. nr. 95/2010. Recomandăm reintrarea în vigoare a art.72 (2), lit. i) din Lg. nr. 215/ 23.04.2001 [33], a administrației publice locale din RO., publicată în M. Of. nr. 204/ 23.04.2001, care constituia și un model de practică și de preluare pentru R.M.

Astfel, încetarea înainte de termen a mandatului de primar, trebuie să fie privită ca o sancțiune, prin rezultatul unui referendum local, inițiat la cererea cetățenilor cu drept de vot, pe motivul nesocotirii de către primar a intereselor generale ale colectivității locale, sau neexercitarea atribuțiilor ce-i revin potrivit legii, inclusiv a celor pe care le exercită ca reprezentant al statului.

Recomandăm ca validarea încetării mandatului de primar, să se facă prin votul exprimat de majoritatea cetățenilor care au participat la referendum și nu prin raportare la jumătate plus unu din numărul cetățenilor cu drept de vot, cum este în prezent în RO.. În scopul asigurării unei mai bune funcțiuni a autorităților deliberative, a eliminării arbitrariului, potrivit faptului că încă mai sunt reminiscențe inclusiv din partea puterii judecătorești de înfrângere a puterii administrative deliberative și executive, în condițiile de nelegalitate a acestora, apreciem că este suficient a se anula un număr de două acte administrative în intervalul unui an calendaristic, pentru atragerea sancțiunii administrativ-disciplinare de încetare a mandatului înainte de termen, a organelor administrației deliberative și/sau al administrației executive.

În *R.M.*, încetarea mandatului de primar, în calitate de autoritate reprezentativă a populației unității administrativ-teritoriale și executivă a consiliului local, este reglementată de art.28, din Lg. 436-XVI/ 28.12.2006 [41].

Constatări: Inexistența unei prevederi în Lg., de tragere la răspundere administrativă a primarului, indiferent dacă pe parcursul timpului primarul localității, s-ar întrece în emiterea de acte cu caracter administrativ individual sau normativ, care ar prejudicia interesele publice sau private ale concetățenilor săi.

Recomandări pentru R.M.: Completarea Lg. 436-XVI/ 2006 [41], privind administrația publică locală, cu art.(2) lit. f): „f) Mandatul primarului încetează înainte de termen, în caz de anulare de către instanța judecătorească în interval de un an calendaristic prin hotărâre definitivă și irevocabilă, a două decizii emise de acesta.”

Acesta reprezintă un mijloc procedural de responsabilizare a persoanelor alese în funcții publice, prin aceea că le încetează mandatul înainte de termenul pentru care au fost alese, ceea ce presupune dezvoltarea unui interes profund pentru studiul administrației publice, a celor care doresc să fie aleși în funcția de primar. Astfel, vor putea candida pentru funcția de primar, doar

persoanele care își cunosc locul în rândul competențelor profesionale din domeniul administrației publice.

Recomandări pentru RO.: Propunem ca mandatul primarului, să se considere încetat de drept, în condițiile în care, pe parcursul unui an calendaristic, se ajunge ca prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, să se anuleze două dispoziții emise de primar. Se are în vedere că pe parcursul unui proces, primarul are putere de revocare asupra actului emis, după ce s-a judecat dosarul pe fond și mai înainte de a se ajunge în fața instanței de recurs.

Recomandările cu privire la modificările legislative referitoare la răspunderea administrativă a primarului, se propun a fi aplicate și în ceea ce privește răspunderea administrativă pentru președintele Consiliului Județean din RO. și președintele Consiliului Raional din R.M., în calitate de autorități executive ale administrației publice locale.

II. Răspunderea administrativă a autorităților administrației publice deliberative

Lg. 215/2001 republicată [33], din RO., aflată în vigoare până în anul 2007, prevedea sancțiunea dizolvării consiliului local, dacă un număr de trei hotărâri de consiliu local erau anulate de instanțele judecătorești în intervalul a șase luni calendaristice dintr-un an.

Nu era clar de ce legiuitorul s-a oprit la trei și nu la două, precum și de ce la trei și nu la 4, 5 sau 10. Ulterior, pentru a se diminua răspunderea administrativă pentru autoritățile deliberative de la nivel local, a fost abrogată această prevedere din Lg. nr. 215/ 23.04.2001 [33], privind administrația publică locală din RO., prin Lg. nr. 59/ 31.03.2010, M. Of. nr. 95/2010.

Recomandăm ca validarea încetării mandatului unui consiliu local, mai înainte de termenul pentru care a fost ales, să se facă alternativ: a) fie prin votul exprimat de majoritatea cetățenilor care au participat la referendum și nu prin raportare la jumătate plus unu din numărul cetățenilor cu drept de vot, cum este în prezent în RO.; b) fie în condițiile anulării de către instanțele judecătorești, prin hotărâri irevocabile, a două decizii/hotărâri emise de autoritatea publică deliberativă în decursul unui an. Sub acest aspect lucrarea răspunde la obiectivul privind necesitatea eficientizării răspunderii administrative a unităților administrativ-teritoriale ca persoane juridice, prin enunțarea unor concepte noi astfel:

Recomandăm ca, constatarea încetării mandatului consiliului local, mai înainte de termenul pentru care a fost ales, să fie atributul instanței judecătorești de c.adm. Pe această cale, instanța urmează să administreze din oficiu hotărârile dispuse de unitățile administrativ-teritoriale care au fost anulate prin hotărâri judecătorești irevocabile, urmând ca pe cale de consecință, cu ocazia pronunțării hotărârii judecătorești ulterioare de anulare a deciziei/hotărârii emise de consiliul local, să se pronunțe prin constatare și pe dizolvarea unității administrativ-teritoriale deliberative. Alternativ, susținem și teoria investirii instanței de cont.adm. pentru

constatarea dizolvării unității administrativ teritoriale deliberative, și pe baza unei cereri venite din partea oricărui subiect de drept, prin dovada anulării prin instanță a două decizii/hotărâri ale unității administrativ teritoriale deliberative, prin judecare de urgență, în camera de consiliu.

În același timp, în R.M. funcționează Lg. privind administrația publică locală a R.M., nr. 436-XVI/ 28.12.2006 [41], care în art.45 prevede: „*Consiliul Local poate fi dizolvat înainte de expirarea termenului, dacă acesta a adoptat în mod deliberativ, decizii repetate în aceeași materie, decizii care au fost anulate de către instanța de c.adm., prin hotărâri definitive, întrucât încălcau grav prevederile constituției sau legislației în vigoare.*”

Apreciem că, legiuitorul din R.M. este mai eficient în aplicarea răspunderii administrative în cazul consiliilor locale. Totuși, în scopul eliminării unor decizii abuzive, apreciem justificată completarea textului de lege cu sancțiunea dizolvării consiliului local înainte de termen, în condițiile în care acesta a adoptat un număr de două decizii/hotărâri anulate de instanța de c.adm. prin hotărâre definitivă și irevocabilă în intervalul unui an.

3) Lucrarea propune o completare la Lg. Administrației Publice Locale din R.M., nr. 436-XVI/ 28.12.2006 [41], art.25, pct. 1, lit. d) prin introducerea unui articol suplimentar astfel: „*d) Consiliul local se dizolvă înainte de expirarea termenului, dacă a adoptat în mod deliberativ două decizii care au fost anulate la instanța de c.adm. prin hotărâri definitive și irevocabile.*”

4) Recomandăm ca sancțiunea administrativă prevăzută în Lg. Administrației Publice Locale din R.M., nr. 436-XVI/ 28.12.2006 [41], în ce privește conținutul art.25 (1), lit. a), să fie preluată textual în Lg. 215/2001 republicată [33], din RO..

Prin acest mijloc, se creează o responsabilizare conștientă a fiecărui consilier local, de a-și exprima acordul în concordanță cu dispozițiile legale în materie, pentru fiecare proiect de hotărâre ce urmează a fi supus aprobării. Se înțelege că în cazul hotărârilor definitive, care sunt supuse recursului judecătoresc, autoritatea deliberativă are competența de a-și abroga propria decizie (hotărâre) înainte de judecarea căii de recurs, fiind un mijloc procedural aflat la îndemână autorității deliberative, de a produce rectificarea actului administrativ adoptat nelegal sau neîntemeiat, ceea ce ar atrage pe cale de consecință rămânerea fără obiect a acțiunii în instanță.

III. Analiza răspunderii administrative a membrilor guvernului

În RO., cazurile de răspundere și pedepsele aplicate membrilor Guvernului, sunt reglementate prin Lg. nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată în M. Of. nr.200/23.03.2007, care prevede că: “*Guvernul, în întregul său, și fiecare dintre membrii acestuia, sunt obligați să își îndeplinească mandatul cu respectarea Constituției și a legilor țării, precum și a programului de guvernare acceptat de Parlament*” [42, art.1].

Această lege este defectuoasă și are lacune în ceea ce privește răspunderea administrativă a acestora, referitor la responsabilitatea membrilor de Guvern în situațiile în care produc pagube avutului public prin exercitarea defectuoasă a atribuțiilor ce le revin. Apreciem că Lg. este inefficientă, prin faptul că, în aceasta se insistă prea mult în răspunderea penală a miniștrilor, fără a se institui clar o răspundere administrativ-disciplinară, contravențională și patrimonială a acestora. În ceea ce privește răspunderea pentru miniștrii aflați în exercițiul funcției și respectiv după încetarea mandatului de miniștri, se observă că în legislația R.M. lipsește o lege cu obiect asupra răspunderii ministeriale.

Această abordare este prezentată ca o necesitate și de către dr. hab. în drept, prof. univ. Gheorghe Costachi din R.M., în lucrarea „*Direcții prioritare ale edificării statului de drept din R.M.*” [16].

Domnia sa apreciază modelul *Legii răspunderii ministeriale* din RO., fiind în consens și cu opinia domnului conf. univ. dr. în drept Sergiu Țurcan, pe care îl citează în lucrare sa; fiindu-i acordat un spațiu distinct în monografie, intitulat „*Responsabilitatea ministerială*”, p.254-274. Domnul dr. hab. în drept, prof. univ. Gheorghe Costachi, se referă la faptul că miniștrii sunt responsabili și de „administrația neabilă”, care poate duce la dezastre, prin aceea că un ministru trebuie să răspundă și de inteligența gestiunii sale ca și un administrator al lucrului altuia. Susținem opinia domnului dr. hab. în drept, prof. univ. Gheorghe Costachi, cu privire la necesitatea adoptării unui cod de procedură administrativă, în vederea delimitării justiției de drept comun de justiția de c.adm., care este de actualitate atât pentru R.M., cât și pentru RO.

Autorul enunță în monografie, o serie de principii la care subscriem și pe care le apreciază că trebuie să stea la baza justiției administrative, în ipoteza în care aceasta este o justiție distinctă de cea de drept comun, astfel:

a) principiul responsabilității statului, potrivit căruia după cum Curtea Constituțională garantează responsabilitatea statului față de cetățean, așa și instanțele de c.adm. garantează responsabilitatea administrației față de cetățean;

b) principiul justiției și al echității sociale, materializat în dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, de a se adresa justiției pentru a i se face dreptate;

c) prezumția vinovăției statului în materie de anulare a actelor administrative, potrivit căreia sarcina probațiunii este pusă în sarcina pârâtului;

d) inadmisibilitatea împăcării părților, renunțării la acțiune și a scoaterii cererii de pe rol, potrivit căreia această componentă poate avea loc doar în cadrul procedurii prealabile la examinarea recursului grațios sau a celui ierarhic, deoarece instanța de c.adm. o dată ce este

sesizată, este obligată să se pronunțe de fiecare dată, fără excepții, pentru a asigura legalitatea în activitatea acestora.

Autorul subliniază în acest context că, într-un stat de drept împăcarea cu nelegiuirile guvernanților este inadmisibilă, chiar dacă inițiativa ar veni din partea persoanei vătămate, apreciind cu atât mai mult că, o propunere în acest sens nu poate fi făcută de către instanță, fiind obligatoriu de continuat judecata, inclusiv în caz de deces a părții vătămate sau când aceasta renunță la acțiune, astfel, subliniindu-se că o acțiune de renunțare din partea părții vătămate ar încuraja administrația la noi abuzuri prin pârgghiile de putere pe care le deține.

e) principiul inadmisibilității instituției martorilor și a intervențiilor accesorii în materia de anulare a actelor administrative contestate, potrivit căruia dacă nu s-ar respecta acest principiu, ar însemna că rolul martorilor și al intervenienților accesorii să conducă la intimidarea reclamantului și complicarea examinării acțiunii în c.adm.;

f) principiul promptitudinii examinării litigiilor de c.adm., potrivit căruia o persoană vătămată de către o autoritate publică, nu poate fi ținută în această situația juridică mult timp, deoarece se amplifică zi de zi nemulțumirea cetățenilor față de puterea de stat, care ar putea genera revolte. În acest context, autorul fiind și avocat, enunță practica din instanțele judecătorești, potrivit căreia acest principiu nu se respectă, datorită nerespectării celorlalte principii enunțate de către autor, astfel majoritatea cauzelor fiind examinate ani în șir.

g) principiul asigurării de către stat a executării hotărârii judecătorești, potrivit căruia într-un stat de drept cetățeanul trebuie să fie sigur că administrația publică execută hotărâri judecătorești rămase definitive, chiar dacă acestea au fost pronunțate împotriva administrației și că statul trebuie să aibă capacitatea să asigure măsurile necesare pentru executarea acestora [16. p.92].

Toate aceste principii enunțate de către dr. hab. în drept, prof. univ. Gheorghe Costachi, sunt prevăzute să stea la baza elaborării și adoptării unui cod al jurisdicției administrative, după modelul Codului Jurisdicției Constituționale, fiind apreciat ca o modalitate pentru a putea fi judecat statul ca administrație, după alte reguli decât particulare, iar instituția c.adm. să devină un instrument eficient de asigurare a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor.

Fundamentarea juridică a obligației pe care o au autoritățile administrației publice, de a repara paguba pricinuită și prin urmare, a răspunde patrimonial, se regăsește în conținutul a trei principale construcții teoretice juridice, și anume:

a) Teoria echității și egalității în fața sarcinilor publice

Aceasta pornește de la necesitatea, ca „în fața sarcinilor publice, autoritățile administrației publice, să nu aducă daune vreunui cetățean nici atunci când măsurile adoptate de administrație (și care sunt cauza daunei cetățeanului) vizează soluționarea unor interese ale

întregii colectivități. În caz contrar, înseamnă că autoritățile administrației publice, ar putea – prin activitatea lor – să pună un cetățean în stare de inegalitate față de ceilalți membri ai colectivității și, astfel, s-ar produce un dezechilibru în ordinea socială, ceea ce ar fi contrar principiului solidarității și egalității tuturor cetățenilor, în fața legilor și a obligațiilor publice” [43, p.34]. Această teorie explică de ce societatea trebuie să preia asupra sa paguba înregistrată de unii membri ai săi, din cauza unui act al autorității administrației publice, uneori confirmat de justiție pe motivația unui interes general.

Subscriu în parte la teoria prezentată de către autorul I. Deleanu în „*Drept Constituțional și instituții publice*”, însă în completarea acesteia, apreciez că principiul solidarității și egalității tuturor cetățenilor în fața legii și autorităților publice, trebuie să se extindă inclusiv în domeniul instituției magistratului, prin responsabilitatea solidară a magistraților cu statul care cade în pretenții, în toate cazurile în care R.M. sau RO. sunt subiecte de drept la Curtea Europeană A Drepturilor Omului. Apreciez că este echitabil, ca despăgubirile civile la care este obligat statul prin hotărârile dispuse de Curții Europene A Drepturilor Omului, să fie recuperate de la magistrații care au pronunțat hotărârile contestate la Curții Europene A Drepturilor Omului.

b) Teoria riscului

Aceasta privește stabilirea unei legături cauzale între activitatea autorității administrative, actele și faptele acesteia, și pagubă. Chiar dacă actul sau fapta autorității administrative nu constituie erori ale acesteia, trebuie admis riscul unor consecințe nedorite prin anumite acte din activitatea administrației publice, ce pot fi descrise și ca pagube. Prin noțiunea riscului, din teoria riscului, se introduce astfel înlocuirea responsabilității subiective, bazată pe culpă, printr-o responsabilitate obiectivă a autorității administrative pentru activitatea sa. Realitatea din practica juridică probează că teoria riscului nu se aplică funcționarului care în exercitarea atribuțiilor funcționale produce erori de apreciere și de întocmire a actelor dispuse în numele autorităților administrației publice. Apreciem că se impune înlocuirea responsabilității subiective bazată pe culpă a funcționarului, printr-o responsabilitate obiectivă bazată pe răspunderea directă a funcționarului vinovat din culpă sau cu intenție de întocmirea eronată a actelor administrative sau de nesoluționarea în termen legal a lucrărilor.

c) Teoria relei funcționări a autorităților administrative

Normele juridice care stabilesc organizarea, funcționarea, competențele și atribuțiile autorității administrației publice, constituie criteriul pe baza căruia se apreciază dacă funcționarea autorității administrative este legală sau nu. Orice abatere de la prevederile sau scopul legii, determină reaua funcționare a autorității administrației publice, care constă în săvârșirea de acte juridice nelegale, în activitate necompetentă, în erori, omisiuni, ceea ce

presupune o culpă, în urma căreia cetățeanul este păgubit. Această pagubă nu s-ar fi produs dacă funcționarea autorității ar fi fost normală. De aici a apărut necesitatea răspunderii patrimoniale a autorității administrației publice, care în egală măsură este tratată atât în dreptul R.M., cât și în dreptul românesc. De aici a apărut necesitatea instituirii Lg. c.adm..Reaua funcționare a autorităților administrative este generată de factorul politic, care prin preluarea conducerii executive, impune relații de subordonare funcționarilor publici din instituțiile publice, care primează înaintea respectării principiilor de legalitate, imparțialitate, obiectivitate, transparență, eficiență și eficacitate în exercitarea funcției publice de către funcționarii publici coordonați politic.

Observăm existența în Constituția ambelor state, a prevederii că parlamentarii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în timpul mandatului. Constituția RO. [3, art.72 (1)] prevede: *„Deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.”* Constituția R.M. [2, art.71] prevede: *„Deputatul nu poate fi persecutat sau tras la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile exprimate în exercitarea mandatului.”*

Recomandăm pentru ambele state: a) recunoașterea dreptului pentru puterea judecătorească, de a atrage de drept demiterea miniștrilor din guvern, în condițiile în care toți procurorii și/sau judecătorii participă la grevă împotriva guvernului;

b) pentru miniștrii în exercițiu și pentru foștii miniștri, să se aplice procedura penală de drept comun, prin cercetarea acestora de Parchetul de pe lângă ICCJ pentru RO. și de Parchetul de pe lângă CSJ pentru R.M..

Recomandări pentru RO.: Extinderea dreptului de a se cere urmărirea penală a membrilor Guvernului din RO., la cererea formulată de către orice cetățean și orice persoană juridică care justifică un interes.

Parchetul competent este în măsură, ca pe baza probelor ce le administrează, să stabilească dacă se impune sau nu trimiterea în judecată a membrului din guvern, care face obiectul cercetării, față de care să urmeze dreptul și totodată obligația președintelui, de a dispune suspendarea acestuia din funcție, în condițiile în care la primul termen de judecată în care părțile pot pune concluzii în fața instanței judecătorești, rechizitoriul de trimitere în judecată a membrului de guvern nu este sancționat cu vreuna dintre nulitățile prevăzute de Lg. penală, care ar conduce la remiterea dosarului către Parchet. În aceste condiții, ar putea să atingă o eficiență maximă, răspunderea administrativă a autorităților administrației publice locale și centrale, ca o componentă a răspunderii juridice. Menținerea în vigoare a prevederilor restrictive din

Constituția RO. [3, art.109 (2)], încalcă dreptul la petiționare ridicat la nivel de principiu constituțional.

Recomandări pentru R.M.: Inițierea unui proiect de lege în R.M. având ca obiect răspunderea ministerială și adoptarea unui cod administrativ.

IV. Răspunderea administrativă a organelor executive din partidele politice

Răspunderea administrativă a organelor de conducere din partidele politice, este tratată în contextul în care atât în R.M., cât și în RO., partidele politice sunt denumite persoane juridice de drept public. Din acest motiv, în lipsa unei prevederi legislative, atât în R.M., cât și din RO., prin care să se identifice modalități de răspundere administrativă a organelor de conducere din cadrul partidelor politice, sunt tratate în lucrarea de doctorat aspecte practico-științifice, de aplicare a răspunderii administrative inclusiv în acest domeniu, cu recomandări proprii atât pentru R.M., cât și pentru RO. Abordarea privește exclusiv aspecte tehnice de răspundere administrativă și nu se referă la aspecte de doctrină, politică externă sau internă.

În acest context, apreciem că în scopul înființării conceptului de răspundere administrativă pentru organele de conducere din cadrul partidelor politice, fiecare partid politic trebuie să încheie contracte de muncă, în condițiile de stabilire a responsabilităților și obligațiilor prin fișa postului de conducere din fiecare structură, cu începere de la nivel central, pentru organele de conducere din birourile de conducere de la nivel național și până la nivelul fiecărui județ. Aceasta implică aspectul ca, subdiviziunile administrativ teritoriale ale fiecărui partid politic să se înființeze după modelul condițiilor de înființare a filialelor din cadrul societăților comerciale, în condițiile de înregistrare și de recunoaștere a actelor de constituire de către autoritățile administrației de stat.

În RO., cadrul legal de înregistrare a persoanelor juridice supuse înregistrării a fost reglementat în perioada 30-01-1954 până la 01-10-2011, prin Decretul nr. 31/ 30.01.1954 [44, art.38-39], privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, potrivit căruia, denumirea, sediul și scopul entității înregistrate sunt definite prin actul de înființare, după caz statutul de funcționare: „*Persoana juridică va purta denumirea stabilită prin actul care a înființat-o sau prin statut. Sediul persoanei juridice se stabilește potrivit actului care a înființat-o sau statutului. Persoana juridică nu poate avea decât acele drepturi care corespund scopului ei stabilit prin lege, prin actul de înființare sau prin statut. Orice act juridic care nu este făcut în vederea realizării acestui scop este nul*”.

Organul administrației de stat competent să verifice legalitatea actelor de înființare ale unei filiale, după caz, a unei organizații județene, îi atribuie acesteia un cod de înregistrare fiscală, cod care va constitui dovada de luare în evidență a filialelor fiecărui partid politic, care

funcționează la nivel teritorial. Cu incepere din 01-11-2011, in Ro a intrat in vigoare noul cod civil, care in materie de infiintare a persoanelor juridice a preluat in ansamblu dispozitiile din Decretul 31/30-01-1954.

Constatări:- Partidele politice nu înregistrează filialele sau organizațiile teritoriale;

- Neînregistrarea la organul fiscal teritorial a filialelor sau organizațiilor, determină o lipsă de răspundere administrativă, pentru persoanele care sunt alese în conducerea acestora;

- Neînregistrarea la organul fiscal teritorial a filialelor sau organizațiilor, lipsește statul de exercitarea unui control administrativ asupra activităților acestora, neexistând mijlocul de control și atragerea răspunderii administrative pentru organele de conducere.

Recomandări: 1. Instituirea obligației de înregistrare a subdiviziunilor teritoriale la organul administrației de stat competent teritorial, în cadrul unui termen de maxim 30 de zile de la data înregistrării în Registrul Partidelor Politice a formațiunii de la nivel național, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a-și continua activitatea politică, partidul care nu-și îndeplinește această obligație.

2. Instituirea obligației de întocmire și de înregistrare de contracte individuale de muncă, pentru organele executive de la nivel central și județean, respectiv raional, pentru organele executive de conducere, care să se încheie între organul colectiv de conducere reprezentat prin Biroul Permanent Național, după caz, de Biroul Permanent Județean, în calitate de angajator și organul de execuție, președinte, în calitate de angajat, înregistrat inclusiv la autoritatea de control pentru partide și organizații politice din țară. Răspunderea administrativă a organelor de conducere din cadrul partidelor politice ca organe de drept public, nu se confundă și nu echivalează cu conceptul de răspundere politică, motiv pentru care cerința de stabilire a unor relații contractuale este de natură a realiza efectiv un mecanism de atragere a răspunderii administrative pentru actele pe care aceste categorii de persoane le fac în exercitarea atribuțiilor funcției. Această procedură presupune inclusiv realizarea unui act de repartiție pentru ocuparea postului, în condițiile respectării legislației în materia încheierii și înregistrării contractelor de muncă, dintre angajator și angajați.

Recomandăm ca repartiția pentru angajare în postul de conducere executivă din cadrul partidelor politice, la fel ca și încetarea contractului de muncă să se facă prin avizul prealabil al Autorității Electorale Permanente, în calitate de instituție care exercită controlul activităților de finanțare și de constatare a sancțiunilor administrativ fiscale pentru partidele politice.

V. Răspunderea administrativă a statului, prin garantarea dreptului la apărare prin avocați

Profesia de avocat a fost reglementată pentru prima dată în Principatele Române prin Legea din 6 decembrie 1864 [45] pentru constituirea corpului de avocați, adoptată în timpul

domniei lui Alexandru Ioan Cuza. De la această dată, profesia de avocat a cunoscut diverse stadii de evoluție, dintre care unul dintre cele mai tragice a fost în perioada de după al Doilea Război Mondial, când a avut loc divizarea statului unitar român și crearea a două state gemene, RO. și R.M.. În această perioadă, rolul apărătorului era formal, fără ca această profesie să fie reglementată de autonomia și independența profesională. Profesia de avocat a făcut obiectul mai multor legiferări, cu perioade în care organizarea profesiei a fost sub control de stat, cât și sub controlul organizațiilor profesionale de drept privat. Cu începere din anul 1990, atât în RO, cât și în R.M., s-a reinstituit principiul de garantare al dreptului la apărare prin înființarea instituției avocatului din oficiu. Legat de această teorie, lucrarea cercetează aspecte practico-științifice de drept comparat, constatări și recomandări în scopul eficientizării răspunderii administrative a statului, pentru serviciile avocaților desemnați din oficiu de către organizațiile profesionale de tip barou.

Constatăm că statul răspunde administrativ-patrimonial fața de cetățenii săi, prin condamnarea la despăgubiri civile aplicate de către instanțele internaționale în litigiile dintre cetățeni și stat, ca rezultat al neasigurării dreptului garantat la apărare prin avocați, după caz, de neexercitare a diligențelor procedurale de către aceștia, având în vedere că statul nu are drept de control asupra avocaților.

Constatări referitor la R.M.: Admiterea în profesia de avocat, se face pe baza unui examen de primire în profesie. Examenul presupune acumularea unui punctaj de 48 de puncte dintr-un total de 150 de puncte, calculate pentru trei sesiuni de examen, spre deosebire de condițiile impuse în RO., potrivit cărora candidatul trebuie să ia nota de minim 7 la fiecare disciplină de examen, sub sancțiunea respingerii la examen. Termenul dintre examene este de maxim 15 zile, ceea ce asigură candidatului un timp optim de asigurare a refacerii capacității intelectuale de după fiecare examen, spre deosebire de RO., în care examenele se dau succesiv, pe o perioadă de cinci zile, câte unul în fiecare zi. Pentru a participa la examenul de admitere în profesie, avocatul trebuie să facă dovada unui stagiu pe lângă un maestru, pe durata unui an de zile, timp în care aspirantul la profesia de avocat nu are dreptul de a asigura asistență și reprezentare juridică, în fața organelor de cercetare penală, și nici în fața instanțelor penale.

Comisia de examinare se constituie prin ordinul Ministrului Justiției pe un termen de patru ani și este formată din unsprezece membri, dintre care șase membri desemnați – aleși de Congres, doi reprezentanți ai organelor de drept, un lector universitar în materie de drept – ales de Senat și doi reprezentanți ai Ministerului de Justiție.

Exercitarea profesiei de avocat se face pe baza unei licențe ce se eliberează de Ministrul de Justiție. Se prevede facultatea împlicinatului supus anchetei, de a-și alege opțional un avocat

din oficiu din lista avocaților pentru oficii. Există instituția avocaților publici, cu organizare autonomă, având ca obiect acordarea de asistență juridică pentru persoanele care nu-și pot permite angajarea unui apărător.

Constatări referitor la RO.: Admiterea în profesia de avocat se face printr-un examen de admitere în stagiu, și la interval de doi ani, prin susținerea examenului de definitivare în profesia de avocat. Avocatul stagiar are dreptul de asistență și reprezentare juridică în fața organelor de cercetare penală și în fața instanțelor de fond de la judecătorii și tribunale. Comisiile de examinare sunt desemnate numai de către Consiliul Baroului, fără participarea niciunui reprezentant din partea Ministerului de Justiție. Se prevede că avocatul stagiar care nu ia examenul de definitivat, să fie înscris automat pentru următoarea sesiune de examen, stabilită la un interval de șase luni, iar respingerea candidatului la a doua examinare, atrage consecința excluderii din profesia de avocat. Lg. de organizare și exercitare a profesiei de avocat [31] în vigoare în semestrul 1 din 2010, aduce atingere dreptului garantat la apărare, ca garanție pe care statul trebuie să o asigure în exercitarea procesului penal pentru învinuții sau inculpații care nu au posibilități materiale de a-și asigura un apărător angajat, prin delegarea acestui serviciu inclusiv pentru avocatul stagiar. Nu există nicio reglementare în materia organizării și funcționării instituției avocaților publici. Sunt obligați să susțină examen de admitere în profesia de avocat, prin organizații profesionale de drept privat, atât magistrații, cât și doctorii în drept.

Recomandări referitor la R.M.: a) să nu modifice Lg. în ceea ce constă procedura de admitere în profesia de avocat existentă în prezent, la nivelul semestrului 1 din 2010; b) să creeze cadrul legislativ de înființare de barouri concurente, în fiecare raion; c) să echivaleze examenul de definitivat din avocatură, cu examenul de admitere în magistratură.

Concluzia noastră în acest domeniu este că, răspunderea administrativ-patrimonială a statului poate fi garantată față de cetățean, în condițiile asigurării apărării prin avocați din oficiu organizați în instituția avocatului public, propusă spre înființare ca o a doua componentă a profesiei de avocat organizată sub controlul instituției ombudsman-ului, inefficientă în prezent.

Recomandări referitor la RO.:

1. Încadrarea asistenței juridice în categoria serviciilor bazate pe cerere și ofertă.
2. Modificarea și completarea Legii 51/1995 [31], prin asigurarea facultății de alegere a unui apărător din oficiu de către învinuit, după caz, inculpat, dintr-un tablou al avocaților înscriși pe lista avocaților din oficiu. În RO., sunt avocați stagiar care în fața instanțelor penale, lasă soarta apărării la aprecierea instanței, motiv pentru care fără a generaliza, considerăm că nu suntem în fața unei apărări calificate. Mai mult decât atât, pe fondul lipsei de experiență a

avocaților stagiari, beneficiază celelalte părți din proces, care prin exercitarea unei apărări calificate, prejudiciază pe subiectul de drept care a beneficiat de apărarea unui avocat stagiar.

3. Examenele de admitere în profesie și definitivatul pentru avocații stagiari, să se organizeze în centre universitare, cu posibilitatea participării unor judecători sau procurori în comisia de examinare a candidaților. Astfel, se creează premisele asimilării profesiei de avocat din RO., în categoria profesiei de magistrat. Rezultatul cercetării s-a implementat prin cererea Baroului Bacău-UNBR, reprezentat prin decan Botomei Vasile, care a obținut acordul favorabil al Consiliului Superior al Magistraturii din RO. A se vedea Anexele nr.44 și 45.

4. Înființarea instituției avocatului public, aflată sub control de stat, sub coordonarea Instituției Avocatului Poporului, reglementată în RO. prin Lg. 35/1997 republicată în 2007 [46].

Aceste servicii vor fi în regim de monopol, bugetate de la stat din fondul de cheltuieli prevăzut a fi alocat pentru asistență juridică din oficiu. Practica instanțelor internaționale a dovedit că statul român a fost condamnat la Curtea Europeană A Drepturilor Omului, în cauze în care cetățenii români s-au plâns ca nu au beneficiat de garanția dreptului la apărare în cadrul proceselor de la instanțele naționale. „În privința apărării gratuite din partea avocaților numiți din oficiu, Curtea constată că aceștia au fost desemnați în ședință, că nu cunoșteau nici dosarul, nici clientul și că, în plus, nu au avut la dispoziție timpul necesar pentru a pregăti apărarea, Curtea concluzionând că reclamantul nu a beneficiat în fața curții de apel și a C.S.J. de o apărare efectivă.”[47]

Din aceste motive, statul este sancționat patrimonial pentru activități asupra cărora nu deține un control efectiv. Justițiabilii care optează pentru avocat din oficiu vor avea obligația de plată a cheltuielilor estimate pentru serviciile realizate, în condițiile în care pe parcursul procesului vor înlocui apărarea din oficiu cu apărare pe bază de contract.

Estimarea cheltuielilor pentru serviciile realizate de către avocatul din oficiu, se va face de către instanță, în funcție de volumul activităților desfășurate. Numai prin instituirea serviciului de asistență juridică din oficiu sub control de stat, se justifică răspunderea patrimonială a statului pentru neexercitarea funcției de control în serviciile care asigură garantarea dreptului la apărare prin avocați. În aceste condiții, statul va fi în măsură să-și recupereze prejudiciile cauzate din culpa avocaților, prin instituirea răspunderii administrativ-patrimoniale a avocaților în solidar cu statul.

5. Menținerea în vigoare a instituției avocatului independent, aflată în organizarea și controlul organizațiilor profesionale de drept privat, în condiții de organizare și funcționare autonomă, pe principiul de pluralism al organizațiilor profesionale de drept privat – în care să funcționeze două sau mai multe structuri profesionale, atât la nivel național, cât și la nivel

județean, în regim de specializare în organizații profesionale de profil (civil, penal, administrativ-fiscal, comercial, internațional) și de recunoaștere a dreptului de afiliere al unui avocat la mai multe astfel de organizații, în funcție de specializare.

În acest sens, au fost publicate articolele:

- *“Propuneri de lege ferenda în vederea îmbunătățirii sistemului legislativ de răspundere administrativă în exercitarea apărării calificate a petiționarilor, în fața organelor de control administrativ”*, [48, p.90];

- *“Metode de îmbunătățire și de garantare a apărării din oficiu pentru petiționarii reprezentanți prin avocați”*, [49, p.20].

În susținerea teoriei din teza de doctorat privind recomandarea, dar și implementarea domeniului de cercetare privind pluralismul organizațiilor profesionale de apărare, cu organizare și funcționare autonomă, liberă și independentă la nivel național și județean, se solicită a se aprecia rezultatul cercetării în domeniu prin practica aplicată de autorul tezei pe parcursul studiilor de doctorat, prin înființarea, înregistrarea și autorizarea de către autoritățile statului român, a persoanelor juridice după cum urmează:

-organizația profesională denumită Baroul Bacău din cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din Ro., cu sediul în Bacău, str.Republicii, nr.27, A, 3, înregistrată și autorizată în baza Lg. 51/1995 [31] cu codul de înregistrare fiscală 16655686, adresa site www.baroulbacau.ro, aflată în concurență cu Baroul Bacău AFJ, cu sediul în Bacău, str. Mihai Viteazu, nr.12, D, cu cod de înregistrare fiscală 944491, adresa site www.baroul-bacau.ro. A se vedea Anexele nr.28, 31, 33 și 37.

-organizația profesională denumită Uniunea Națională a Barourilor din Ro. -UNBR, cu sediul în București, Sector 1, Str.Nicolae Bălcescu, nr.17-19, ap.9, 10, 11, înregistrată și autorizată în baza Lg. 51/1995 [31] cu codul de înregistrare fiscală 29497286, adresa site www.unbr.info, aflată în concurență cu Uniunea Națională a Barourilor din Ro., cu sediul în București, Str.Independenței, nr.5, cod de înregistrare fiscală 4315974, adresa site www.unbr.ro. A se vedea Anexele nr.32, 35 și 36.

-organizația profesională denumită Baroul București, cu sediul în București, Sector 1, Str. Nicolae Bălcescu, nr.17-19, ap.10-11, înregistrată și autorizată în baza Lg. 51/1995 [31] cu codul de înregistrare fiscală 29695330, aflată în concurență cu Baroul București, cu sediul în Str. Dr. Dumitru Râureanu, nr.3 București, cu codul de înregistrare fiscală 4283155. A se vedea Anexele nr.30 și 34.

Referitor la verificarea de legalitate a înregistrării, organizării și funcționării organizațiilor profesionale de apărare cu scop, obiect de activitate și denumiri identice, se

propune a se aprecia existența autorității de lucru judecat, prin dovezi de verificare atât de către instanțele naționale cât și de instanțele internaționale, prin Curtea Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului, dintre care enunțăm:

1) Sentința penală nr.1793/10.11.2011, definitivă, pronunțată de judecătorul Lupașcu Sergiu în dosarul nr.14088/180/2011 al Jud.Bacău, Secția Penală; A se vedea Anexa nr.29;

2) Decizia Curții Europene pentru apărarea Drepturilor Omului din 21 februarie 2012, publicată în M.Of. 610/24 august 2012, pronunțată în cauza 16294/03, SC Bartolo Prod Com SRL și Botomei c. Ro.; A se vedea Anexa nr.17;

3) Adeverința nr.10/10-01-2012, eliberată de Baroul Bacău-UNBR, depusă la Curtea Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului în cauza 16294/03, SC Bartolo Prod Com SRL și Botomei c. Ro.. A se vedea Anexa nr.17.

4) Răspunsul administrativ nr.41883/11.11.2004, emis de Ministerul Finanțelor Publice din România, în dovedirea înregistrării și autorizării Baroului Bacău-UNBR, în baza Lg.51/1995 [31], modificată și completată prin Lg.255/2004, privind organizarea profesiei de avocat din România. A se vedea Anexa nr.38.

5) Actul nr.1074/21.07.2011, emis de Uniunea Națională a Barourilor din România, cod de înregistrare fiscală 20626000, pentru realizarea autonomiei în funcționare ca persoană juridică, a Baroului Bacău. A se vedea Anexa nr.39.

6) Actul nr.01/03.01.2012, prin care a încetat calitatea de membru al Baroului Bacău-UNBR în organizația profesională Uniunea Națională a Barourilor din RO., cod înregistrare fiscală 20626000 și de afiliere în calitate de membru component la Uniunea Națională a Barourilor din RO.-UNBR, cod înregistrare fiscală 29497286. A se vedea Anexa nr.40

7) Decizia nr.61/25.06.2012, privind înființarea sediului secundar al Uniunii Naționale a Barourilor din RO.-UNBR, înregistrată și autorizată cu cod de înregistrare fiscală 29497286, la sediul secundar al Baroului Bacău – UNBR, din Mun.Bacău, Str. Oituz, 33. A se vedea Anexa nr.41.

8) Decizia nr.77/10.07.2012, privind înființarea sediului secundar al Baroului Bacău-UNBR, în str.Oituz, nr.33, Mun.Bacău. A se vedea Anexa nr.42.

9) Dovada de implementare a înregistrării sediului secundar al Baroului Bacău – UNBR în Mun.Bacău, Str.Oituz, nr.33. A se vedea Anexa nr.43.

În ceea ce privește implementarea în RO. A principiului pluralismului organizațiilor profesionale de apărare, cu reprezentare la nivel județean prin barouri concurente și la nivel național prin Uniuni Naționale ale Barourilor din România concurente, domeniul de cercetare a început în anul 2004 prin înființarea în jud.Bacău a Baroului Bacău din cadrul Uniunii Naționale

a Barourilor din România, înregistrat fiscal cu cod de înregistrare fiscală 16655686, reprezentat prin decan Botomei Vasile, în calitate de avocat, atestat ca origine din Baroul Constituțional Român, înscris prin examen de admitere în profesia de avocat susținut în 18.02.2004, potrivit Lg.51/1995 [31], în formă inițială, mai înainte de modificarea și completarea acesteia, prin Lg.255/2004. Izvorul istoric ca tehnică și modalitate de înregistrare și înființare a Baroului Bacău-UNBR, prin decan Botomei Vasile, este redat punctual în actul administrativ emis cu nr.41883/11.11.2004, de Ministerul Finanțelor Publice-Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, care prevede în alineatul al doilea, ultimul subpunct, că la baza înregistrării fiscale a Baroului Bacău-UNBR, au fost avute în vedere prevederile Lg.51/1995 și ale Lg.255/2004.

Prin dobândirea autonomiei persoanei juridice de tip barou, denumită Baroul Bacău din cadrul UNBR, în forma reglementată prin Actul nr.1074/21.07.2011, emis de Uniunea Națională a Barourilor din România, structura centrală, s-au creat premisele adoptării de acte cu privire la încetarea calității de membru al Baroului Bacău-UNBR, pentru care s-a emis Actul nr.01/03.01.2012, înregistrat la structurile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice din România, prin Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, sub nr.20794/10.01.2012.

Implementarea rezultatului cercetării în domeniul pluralismului organizațiilor profesionale de apărare, cu reprezentare la nivel național, este realizată prin actele administrative emise de Baroul Bacău din cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din România, prin Hotărârea nr.192/01.10.2011, susținută pe actul de adoptare a statutului Uniunii Naționale a Barourilor din România-UNBR, legalizat prin Biroul Notarului Public, pentru care înregistrarea și autorizarea ca persoană juridică, denumită organizație profesională reglementată prin Lg.51/1995 [31], este atestată prin codul de înregistrare fiscală nr.29497286.

Astfel, tehnica de înregistrare a pluralismului organizațiilor profesionale de apărare, cu organizare la nivel național și teritorial în RO., constituie o aplicare a tezei de doctorat ce a suscitat mari controverse în domeniul justiției din RO., însă cu toate barierele întâmpinate din partea puterii judecătorești, reprezentată prin parchete și instanțe, aceasta a dobândit o finalitate prin implementarea la nivel național a cercetării aplicative. Actele administrative de înființare pentru entități de tip barou și Uniuni Naționale ale Barourilor din România au fost recunoscute iar entitățile înființate au dobândit personalitate juridică potrivit Lg.51/1995 [31], republicată.

În plan național, actele de înființare au fost cercetate de legalitate prin cercetări penale inițiate de organele de conducere ale structurilor de conducere ale barourilor tradiționale, fiind dispuse soluții de neîncepere a urmăririi penale și de scoatere de sub urmărire penală, rămase definitive prin hotărâri judecătorești, favorabile autorului înființării.

În plan internațional, actele de constituire și de înființare ale Baroului Bacău și ale Uniunii Naționale a Barourilor din România-UNBR, ca rezultat al aplicării în cercetare a pluralismului organizațiilor profesionale de apărare, au fost verificate de legalitate prin Decizia Curții Europene pentru apărarea Drepturilor Omului din 21 februarie 2012, publicată în M.Of. 610/24 august 2012, pronunțată în cauza 16294/03, SC Bartolo Prod Com SRL și Botomei c. Ro., în care s-a administrat Adeverința nr.10/10-01-2012, eliberată de Baroul Bacău-UNBR, împreună cu actele de constituire ale baroului și ale Uniunii Naționale a Barourilor din România – UNBR, reprezentat prin decan și respectiv, prin președinte Botomei Vasile.

În conformitate cu art.20, pct.1 și 2 din Constituția RO. [3], coroborate cu Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului [57], deciziile definitive dispuse de Curtea Europeană devin norme de drept pentru statele care au aderat la convenție. Dovada publicării cu aplicabilitate de normă de drept intern în RO, este faptul că Decizia pronunțată în cauza 16294/03 din 21 februarie 2012, a fost publicată în M.Of. 610/24 august 2012.

Aplicarea practică în dreptul intern român a pluralismului organizațiilor profesionale de tip barou și UNBR, a fost posibilă ca urmare a lacunelor legislative din legea de organizare și funcționare a profesiei de avocat, din care rezultă că barourile și UNBR-ul sunt denumite ca persoane juridice de interes public, ce se constituie din persoane fizice de drept privat, fără însă a specifica în vreun fel prin lege, că aceasta a avut ca obiect înființarea de persoane juridice de tip barou sau UNBR. În lipsa identificării atributelor de identificare pentru persoanele juridice la care ar fi putut face trimitere Lg.51/1995 [31], s-a creat cadrul normativ pentru ca în conformitate cu dispozițiile art.28, lit.b) și următoarele din Decretul 31/1954, aflat în vigoare la data înființării Baroului Bacău-UNBR, să se poată adopta actele constitutive prin statut autentic pentru Baroul Bacău, pentru care au fost îndeplinite toate formalitățile necesare înregistrării și autorizării ca persoană juridică reglementată ca act normativ prin Lg.51/1995 [31], modificată prin Lg.255/2004. Modificările ulterioare din legislația din dreptul intern român, prin adoptarea noului cod civil intrat în vigoare în 01.10.2011, au creat premisele constituirii Uniunii Naționale a Barourilor din România-UNBR, înființată în conformitate cu dispozițiile de reglementare din art.194 – 257 din Cap.II denumit Înființarea Persoanei Juridice.

În plan comparat, în Republica Moldova organizațiile profesionale de apărare sunt într-o formă de pluralism, prin existența concomitentă atât a organizației profesionale denumită Uniunea Avocaților din Republica Moldova, care are în componență barourile componente structurate înregistrate pe raioane, în pluralism cu Instituția Avocatului Public, care se bucură de o încredere a publicului în capacitatea de organizare și funcționare a actelor de apărare, prin apărătorii organizați în această instituție.

În același timp, spre deosebire de România, în care avocații sunt înscriși în profesie prin acte administrative emise de barouri, sub controlul UNBR ca organizație de interes public, neafată în subordonarea niciunei instituții de stat, în Republica Moldova, licențierea avocaților se face prin acte emise de Ministerul de Justiție, care în același timp reprezintă și organul tutelar al structurilor profesionale de avocați, prin eliberarea licențelor de avocat și evidențierea acestora pe toată perioada de exercitare a activității.

Teoria pluralismului organizațiilor profesionale de apărare este susținută pe prevederile următoarelor articole din Convenția Europeană [57]:

- art.6.3, lit.c) : “Orice acuzat are, mai ales, dreptul să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare remunerării unui apărător, să poată fi asistat gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer”

-art.34: “Cereri individuale:

Curtea poate fi sesizată, printr-o cerere, de orice persoană fizică, organizație neguvernamentală sau grup de particulari care se pretind victime ale unei încălcări de către una dintre înaltele părți contractante a drepturilor recunoscute în convenție sau în protocoalele sale. Înaltele părți contractante se angajează să nu împiedice prin nicio măsură exercițiul eficace al acestui drept.”

-art.14: “ Interzicerea discriminării:

Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”

-art.17: “Interzicerea abuzului de drept:

Nici o dispoziție din prezenta convenție nu poate fi interpretată ca autorizând un Stat, un grup sau un individ de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act în scopul distrugerii drepturilor sau libertăților recunoscute de prezenta convenție, sau al unei mai ample limitări a acestor drepturi și libertăți decât cele prevăzute de această convenție.”

-art.53: “Apărarea drepturilor omului recunoscute:

Nici o dispoziție din prezenta convenție nu va fi interpretată ca limitând sau aducând atingere drepturilor omului și libertăților fundamentale care ar putea fi recunoscute conform legilor oricărei părți contractante sau oricărei alte convenții la care această parte contractantă este parte.”

-art.1 Protocolul 1: “Protecția proprietății: Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de

utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional. Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului Statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare reglementării folosirii bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

-art.3 Protocolul 7: “Eroare judiciară:

Atunci când o condamnare penală definitivă este ulterior anulată sau când este acordată grațierea, pentru că un fapt nou sau recent descoperit dovedește că s-a produs o eroare judiciară, persoana care a suferit o pedeapsă din cauza acestei condamnări este despăgubită conform legii ori practicii în vigoare în Statul respectiv, cu excepția cazului în care se dovedește că nedescoperirea în timp util a faptului necunoscut îi este imputabilă în tot, sau în parte.”

-art.4 Protocolul 7: “Dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori:

1. Nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași Stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui Stat.”

-art.1 Protocolul 12: “Interzicerea generală a discriminării:

1. Exercițarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nicio discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.

2. Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică pe baza oricăruia dintre motivele menționate în pct.1.”

RO.a aderat la Convenția Europeană la 20.06.1994 semnând și toate Protocoalele adiționale în timp ce RM a semnat Convenția în data de 04.05.1998, dar nu a aderat încă la Protocolul adițional nr.12/04.11.2000, cu privire la interzicerea generală a discriminării.

Respectarea dreptului de egalitate în apărare și de interzicere a discriminării pe criterii de alte opinii este reglementată prin art.1 Protocolul 12 la Convenție, ratificat de Ro. la 01.08.2003.

Deși în dreptul intern român se invocă în susținerea unicității organizațiilor profesionale de apărare un recurs în interesul legii, cu nr.XXVII din 2007, se constată că această normă de reglementare nu este predictibilă, deoarece nu distinge între atributele de identificare ale organizațiilor profesionale de tip barou și nici între atributele de identificare ale organizațiilor profesionale de tip Uniunea Națională a Barourilor din Ro.

Cum însă norma de drept european potrivit art.6.3, lit.c) și următoarele din Convenție și Protocoalele sale au prioritate în aplicare în raporturile de drept intern, exprimăm opinia ca indiferent de restricțiile și persecuțiile dispuse de unele dintre autorități în materia conservării

activității organizațiilor profesionale de apărare, totuși în lumina dreptului european sunt justificate înființarea, înregistrarea și autorizarea organizațiilor profesionale concurente, cu atât mai mult cu cât pluralismul organizațiilor de acest tip nu dăunează populației, ci efectiv creează o încredere mai mare a cetățeanului în puterile statului, prin neîngrădirea dreptului de a-și alege apărătorul pe care fiecare îl consideră mai apropiat de nevoile proprii, prin îndepărtarea oricărei suspiciuni de natura neîncrederii în serviciile profesionale ale unui apărător impus.

Cu privire la răspunderea administrativă a statului, prin garantarea dreptului la apărare prin avocați.

Constatări pentru R.M.: **a)** se apreciază modalitatea de admitere în profesia de avocat care se face pe baza unui examen la care participă și reprezentanți din partea Ministerului de Justiție; **b)** se apreciază favorabil existența Instituției Avocaților Publici. *Recomandări pentru R.M.:* să se echivaleze examenul de definitivat din avocatură cu examenul de admitere în magistratură.

Constatări pentru RO.: Lg. de organizare și exercitare a profesiei de avocat [31] în vigoare în semestrul 1 din 2010, aduce atingere dreptului garantat la apărare, ca garanție pe care statul trebuie să o asigure în exercitarea procesului penal pentru învinuiții sau inculpații care nu au posibilități materiale de a-și asigura un apărător angajat, prin delegarea acestui serviciu inclusiv pentru avocatul stagiar.

Având în vedere acestea, consider a fi utile pentru RO. următoarele: **a)** încadrarea serviciilor de asistență juridică, în categoria serviciilor bazate pe cerere și ofertă; **b)** examenele de admitere în profesie și definitivatul pentru avocații stagiați să se facă în centre universitare cu asigurarea participării reprezentanților din partea Ministerului de Justiție; **c)** înființarea instituției avocatului public, cu organizare și funcționare sub control de stat, care să preia asigurarea apărărilor din oficiu, ca metodă și mijloc de garantare al dreptului la apărare de către stat, întrucât statul răspunde administrativ-patrimonial în relațiile cu cetățenii, pentru ce nu controlează, fiind condamnat prin hotărâri ale Curții Europene A Drepturilor Omului; **d)** echivalarea examenului de admitere în profesia de magistrat cu examenul de admitere în profesia de avocat; **e)** admiterea în profesia de avocat cu scutire de examen pentru doctorii în științe juridice și a notarilor, consilierilor juridici și organelor de cercetare penală cu studii juridice care dovedesc o vechime de 10 ani; **f)** preluarea activității asistenței juridice din oficiu de instituția avocatului public cu organizarea și funcționarea lor sub controlul instituției Avocatului Poporului, reglementată prin instituția ombudsman-ului [46] din ambele state și **g)** instituirea alternativei de alegere a unui avocat din oficiu de către beneficiarul apărării.

2.3. Concluzii la Capitolul 2

În ceea ce privește **răspunderea administrativă**, în urma cercetărilor efectuate, am ajuns la următoarele concluzii: **a)** viața socială nu poate fi concepută fără răspundere; **b)** orice abatere atrage de la sine răspundere; **c)** conceptul de răspundere semnifică o reacție de dezaprobare a societății față de o acțiune sau inacțiune umană; **d)** răspunderea juridică reprezintă un raport juridic de constrângere; **e)** sancțiunea juridică reprezintă obiectul răspunderii juridice; **f)** pedeapsa este o sancțiune suplimentară, despăgubirea primează; **g)** oamenii hotărându-se să trăiască în societate, au cedat puterii sociale dreptul de a sancționa; **h)** răspunderea administrativă este o componentă a răspunderii juridice; **i)** răspunderea administrativă este o răspundere autonomă și distinctă față de răspunderea civilă, penală și răspunderea disciplinară a salariaților conform dreptului muncii; **j)** legile sunt făcute în așa fel, ca cei care conduc să nu răspundă față de cei care sunt conduși. Astfel, parlamentarii nu răspund pentru votul lor, iar magistrații pentru hotărârile lor. Se recomandă extinderea domeniului de răspundere administrativă, cu aplicabilitate la membrii guvernului, procurori și judecători.

Trăsătura caracteristică a răspunderii administrative constă în faptul că în funcție de fapta comisă și de consecințele sale, ea îmbracă trei forme clasice de răspundere specifică dreptului administrativ: răspunderea administrativ-disciplinară, răspunderea administrativ-contravențională, răspunderea administrativ-patrimonială.

Referitor la **răspunderea administrativă a primarului**, atât pentru R.M., cât și pentru RO., am constatat inexistența unei prevederi în Lg.436-XVI/28.12.2006 [41] și Lg.215/2001 modificată prin Lg.59/2010 [33], de atragere a răspunderii administrative a primarului, pentru cazurile de anulare în mod repetat de către instanțele judecătorești a unor acte administrative adoptate de acesta.

În aceste condiții, pentru responsabilizarea primarilor ca organe de conducere, considerăm necesară, pentru R.M., completarea Lg.436-XVI/2006 [41], cu art.(2) lit.f): “mandatul primarului încetează înainte de termen, în caz de anulare de către instanța judecătorească în interval de un an calendaristic prin hotărâre definitivă și irevocabilă, a două decizii emise de acesta”.

Pentru identitate de raționament, aceeași completare este recomandată și pentru RO., cu referire la Lg.215/2001 modificată prin Lg.59/2010 [33].

O schimbare necesară, atât pentru R.M., cât și pentru RO., ar fi ca referendumul de încetare a mandatului de primar înainte de termen și/sau a consiliului local, să aibă loc în urma strângerii unui procent de 25% din semnăturile cetățenilor cu drept de vot ai localității, iar

validarea referendumului și încetarea mandatelor aleșilor locali să aibă loc prin simpla majoritate a celor care au votat.

Referitor la **răspunderea ministerială**, prezint următoarele constatări:

- *pentru R.M.*: Pentru miniștrii aflați în exercițiul funcției și respectiv după încetarea mandatului de miniștri, se observă că lipsește o lege cu obiect răspunderea ministerială. *Recomandăm pentru R.M.*, adoptarea unei legi a răspunderii ministeriale, prin preluarea modelului cadru din Lg.nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială din RO., republicată în M. Of. nr.200/23.03.2007 [42], împreună cu recomandările aferente, propuse în teză.

- *pentru RO.*: Legislația actuală este anevoioasă în acest domeniu deoarece se prevede acordul de începere a urmăririi penale de către majoritatea parlamentară. *Recomandăm pentru RO.*, ca cercetarea penală împotriva membrilor din Guvern să nu mai fie determinată de acordul Parlamentului, ci doar de înștiințarea acestuia.

În ceea ce privește răspunderea administrativă a organelor executive din partidele politice, constatăm că, atât în R.M. cât și în RO., partidele politice nu practică înregistrarea filialelor sau organizațiilor teritoriale, în calitate de dezmembrăminte ale acestora, statul fiind astfel în imposibilitate de a exercita un control administrativ asupra activităților acestora, neexistând mijlocul de control și atragerea răspunderii administrative pentru organele de conducere.

Din acest punct de vedere sunt necesare, atât pentru R.M. cât și pentru RO.: **a)** instituirea obligației de înregistrare a subdiviziunilor teritoriale la organul administrației de stat competent teritorial, în termen de 30 de zile de la data înregistrării în Registrul Partidelor Politice a formațiunii de la nivel național, sub sancțiunea decăderii partidului în cauză, din dreptul de a-și continua activitatea politică; **b)** instituirea obligației de întocmire și de înregistrare de contracte individuale de muncă, care să se încheie între organul colectiv de conducere reprezentat prin Biroul Permanent Național, după caz, de Biroul Permanent Județean, în calitate de angajator și organul de execuție, președinte, în calitate de angajat, înregistrat inclusiv la autoritatea de control pentru partide și organizații politice din țară, pentru a fi posibilă angajarea răspunderii administrativ disciplinare și patrimoniale a organelor de conducere care încalcă legislația administrativă și fiscală.

3. RĂSPUNDEREA ADMINISTRATIV DISCIPLINARĂ

3.1. Prezentarea teoretică a răspunderii administrativ disciplinare

Răspunderea administrativ-disciplinară este o situație juridică, care constă în complexul de drepturi și obligații conexe, conținut al raporturilor juridice sancționatorii, stabilite între un organ al administrației publice sau, după caz, un funcționar public și autorul unei abateri administrative (organ de stat, funcționar public, structură nestatală, persoană fizică), ce nu este contravenționalizată [53, p.186]. Răspunderea administrativ-disciplinară poate fi definită și ca acea situație juridică prin care se concretizează raportul sancționator fără caracter contravențional, stabilit între subiectul activ al faptei (autorul abaterii administrativ-disciplinare) și subiectul activ al răspunderii (autoritatea care aplică sancțiunea), în cazul săvârșirii cu vinovăție de către primul a unei abateri disciplinare [30, p.257]. Răspunderea administrativ-disciplinară poate fi invocată doar dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- Comiterea unei fapte care este prevăzută și considerată abatere disciplinară, de către Lg. Administrativă;

- Săvârșirea faptei să fie făcută cu vinovăție, având în vedere că, așa cum am arătat mai sus, răspunderea administrativ-disciplinară se întemeiază pe culpă;

- Fapta comisă să cauzeze o perturbare a vieții sociale;

- Autorul faptei să aibă capacitate de drept administrativ (persoană fizică, funcționar public, organism nestatal, organ al administrației publice);

- Subiectul activ al răspunderii administrativ-disciplinare este întodeauna o autoritate publică, care este competentă să sancționeze fapta ilicită săvârșită de făptuitor [30, p.257].

Sancțiunile disciplinare îmbracă mai multe forme, cum ar fi: amendă, majorări de întârziere pentru neplata la timp a obligațiilor bugetare privind impozite, taxe, contribuții, dizolvarea unui organ ales, sau chiar demiterea primarului. Aceste sancțiuni disciplinare se aplică conform unei proceduri de natură cvasicontencioasă, care se referă la constatarea faptei și a legăturii de cauzalitate dintre faptă și rezultat, termenele de prescripție sau decădere, stabilirea organului din cadrul administrației publice, care este competent să ia act de săvârșirea abaterii, exercitarea căilor de atac și modalități de executare.

Din normele de reglementare din RO., enunțate în Lg.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici [54] și în HG nr.1344/2007 privind normele de organizare și funcționare a comisiilor de disciplină [55], asemenea ca și din Lg. cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158-XVI/ 04.07.2008 din R.M. [37], rezultă că funcționarul public este persoana care ocupă o funcție publică, și care desfășoară una dintre următoarele activități:

- a) punerea în executare a legilor și a celorlalte acte normative;
- b) elaborarea proiectelor de acte normative și a altor reglementări specifice autorității sau instituției publice, precum și asigurarea avizării acestora;
- c) elaborarea proiectelor politicilor și strategiilor, a programelor, a studiilor, analizelor și statisticilor, precum și a documentației privind aplicarea și executarea legilor, necesare pentru realizarea competenței autorității sau instituției publice;
- d) concilierea, controlul și auditul public intern;
- e) gestionarea resurselor umane și a resurselor financiare;
- f) colectarea creanțelor bugetare;
- g) reprezentarea intereselor autorității sau instituției publice în raporturile acesteia cu persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, din țară și străinătate, în limita competențelor stabilite de conducătorul autorității sau instituției publice, precum și reprezentarea în justiție a autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea;
- h) realizarea de activități în conformitate cu strategia de informatizare a administrației publice [54, art.2 (3)].

3.2. Comisiile de disciplină din instituțiile publice

Normele de organizare și funcționare a comisiilor de disciplină sunt reglementate în RO. prin HG 1344/2007 [55].

Comisiile de disciplină se constituie în cadrul autorităților și instituțiilor publice, printr-un act emis de conducătorii acestora. Aceste comisii cercetează abaterile disciplinare și sancționează pe funcționarii publici care le-au comis. Comisiile de disciplină sunt structuri deliberative, fără personalitate juridică, independente în exercitarea atribuțiilor ce le revin, care au competența de a analiza faptele funcționarilor publici sesizate ca abateri disciplinare și de a propune modul de soluționare, prin individualizarea sancțiunii disciplinare aplicabile sau clasarea sesizării, după caz. În cadrul fiecărei autorități și instituții publice se constituie, prin act administrativ al conducătorului autorității sau instituției publice, o comisie de disciplină.

Comisia de disciplină are în componență trei membri titulari, funcționari publici definitivi numiți în funcția publică pe perioadă nedeterminată. Doi membri sunt desemnați de conducătorul autorității sau instituției publice, iar al treilea membru este desemnat, după caz, de organizația sau organizațiile sindicale reprezentative ori de majoritatea funcționarilor publici din cadrul autorității sau instituției publice pentru care este organizată comisia de disciplină, în cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat.

Alegerea reprezentanților funcționarilor publici se face prin vot secret. Pentru fiecare membru titular al comisiei de disciplină se desemnează câte un membru supleant. Membrul supleant își desfășoară activitatea în absența membrului titular corespunzător din comisia de disciplină, în cazul suspendării mandatului membrului titular corespunzător, respectiv în cazul în care mandatul acestuia a încetat înainte de termen. Membrii titulari și membrii supleanți ai comisiei de disciplină se numesc pe o perioadă de trei ani, cu posibilitatea reînnoirii mandatului.

Președintele comisiei de disciplină se alege prin votul secret al membrilor titulari, dintre aceștia. În situația în care nu se poate întruni majoritatea, va fi ales președinte, membrul care are cea mai mare vechime în specialitate juridică sau, în cazul în care acesta nu există, membrul care are cea mai mare vechime în funcția publică. Comisia de disciplină are un secretar titular și un secretar supleant, numiți de conducătorul autorității sau instituției publice pe o perioadă de trei ani, cu posibilitatea reînnoirii mandatului. Secretarul titular al comisiei de disciplină și secretarul supleant nu sunt membri ai comisiei de disciplină. Comisia de disciplină, prin excepție, poate fi constituită pentru mai multe autorități sau instituții publice, în cazul în care în cadrul uneia dintre acestea își desfășoară activitatea mai puțin de zece funcționari publici.

În această situație, constituirea comisiei de disciplină se face cu respectarea principiului vecinătății teritoriale, pentru autoritățile administrației publice locale, respectiv principiului subordonării ierarhice, pentru instituțiile publice aflate în subordinea sau sub autoritatea unei autorități ori instituții publice centrale sau locale, prin act administrativ comun al conducătorilor autorităților sau instituțiilor publice, în care se stabilește și locul de desfășurare a activității acesteia.

Comisia de disciplină competentă să desfășoare procedura disciplinară este cea constituită pentru autoritatea sau instituția publică în cadrul căreia este numit funcționarul public a cărui faptă a fost sesizată ca abatere disciplinară la data săvârșirii faptei sesizate. Comisia de disciplină înaintează raportul de propunere a sancțiunii disciplinare aplicabile sau, după caz, raportul de clasare a sesizării persoanei care are competența legală de aplicare a sancțiunii disciplinare la momentul înaintării acestui raport. Comisia de disciplină competentă să desfășoare procedura disciplinară este cea constituită în cadrul autorității sau instituției publice ierarhic superioare, pentru analizarea și propunerea modului de soluționare a sesizării privitoare la faptele următorilor funcționari publici:

- Conducători ai autorităților sau instituțiilor publice aflate în subordinea ori sub autoritatea acesteia;
- Conducători ai serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale;

- Conducători ai serviciilor publice înființate în subordinea sau sub autoritatea autorităților administrației publice locale.

Pentru a fi desemnat membru în comisia de disciplină, funcționarul public trebuie să aibă o bună reputație profesională și o conduită corespunzătoare în exercitarea funcției publice, să aibă studii superioare, să fie funcționar public definitiv, numit pe perioadă nedeterminată, și să nu se găsească în următoarele cazuri de incompatibilitate:

- Este soț, rudă sau afin, până la gradul al patrulea inclusiv, cu persoanele care au competența legală de a numi membrii în comisia de disciplină, cu persoanele care au competența legală de a aplica sancțiunea disciplinară sau cu ceilalți funcționari publici desemnați membri în comisie;

- A fost sancționat disciplinar, iar sancțiunea disciplinară aplicată nu a fost radiată, conform legii.

Cel puțin unul dintre membrii comisiei de disciplină trebuie să aibă studii juridice, iar în situația în care nu există cel puțin un funcționar public care să aibă studii juridice sau administrative, în comisia de disciplină poate fi desemnat membru, unul dintre funcționarii publici încadrați pe funcții publice din clasele I sau, după caz, a II-a. Membrii comisiei de disciplină își exercită mandatul de la data emiterii actului administrativ de constituire a comisiei de disciplină până la data expirării duratei acestuia sau înainte de termen, în condițiile stabilite în lege. Mandatul de membru al comisiei de disciplină se suspendă în cazul în care:

- Soțul, rudă sau afinul său, până la gradul al patrulea inclusiv, exercită cu caracter temporar funcția care implică competența legală de a numi reprezentanți în comisia de disciplină ori de a aplica sancțiunea disciplinară, pentru perioada numirii temporare în cadrul autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea funcționarul public care are calitatea de membru în comisia de disciplină, pentru cercetarea administrativă în cauză;

- Este în concediu de odihnă, medical sau alt concediu, este delegat ori detașat în cadrul altei autorități sau instituții publice ori este suspendat din funcția publică, pentru perioada concediului, delegării, detașării sau suspendării raportului de serviciu, dar nu mai mult de șase luni consecutive;

- Comisia de disciplină a primit o sesizare din partea sau cu privire la un funcționar public cu care membrul comisiei de disciplină este soț, rudă sau afin, până la gradul al patrulea inclusiv, pentru cercetarea administrativă în cauză;

- S-a pronunțat în orice mod cu privire la fapta sesizată ca abatere disciplinară anterior propunerii comisiei de disciplină pentru soluționarea cauzei, pentru cercetarea administrativă în cauză;

- Comisia de disciplină a primit o sesizare îndreptată împotriva sa, pentru cercetarea administrativă în cauză. Această situație este prevăzută și în O.G. nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, din RO., în care se menționează că „în cazul în care prin petiție sunt sesizate anumite aspecte din activitatea unei persoane, aceasta nu poate fi soluționată de persoana în cauză sau de către un subordonat al acesteia” [56, art.11].

- Se află în una dintre situațiile de conflict de interese prevăzute pentru cercetarea administrativă în cauză;

- Solicită motivat suspendarea sa pentru o perioadă de cel mult 60 de zile consecutive, pentru perioada solicitată.

În caz de suspendare a mandatului unui membru al comisiei de disciplină, ședințele se desfășoară cu participarea membrului supleant corespunzător. Mandatul de membru al comisiei de disciplină încetează: **a)** la data expirării perioadei pentru care a fost desemnat în comisia de disciplină; **b)** la data transferului în cadrul unei alte autorități sau instituții publice; **c)** la data mutării în cadrul unei structuri fără personalitate juridică a autorității sau instituției publice; **d)** la data la care a intervenit o situație de incompatibilitate; **e)** atunci când se află în concediu medical sau alt concediu, este delegat ori detașat în cadrul altei autorități sau instituții publice ori este suspendat din funcția publică pe o perioadă mai mare de șase luni consecutive; **f)** la data încetării raportului de serviciu; **g)** la data solicitată de funcționarul public, prin cerere scrisă motivată, cu privire la renunțarea la calitatea de membru în comisia de disciplină.

Secretarul titular și supleantul acestuia au, de regulă, studii superioare juridice sau administrative. Se prevede că, Comisiile de disciplină au în componență trei membri titulari funcționari publici definitivi, numiți în funcția publică pe perioadă determinată, iar doi dintre membri sunt desemnați de conducătorul autorității sau instituției publice. De asemeni, și secretarul titular și secretarul supleant este numit tot de conducătorul autorității sau instituției publice. Apreciem că acest atribut nu trebuie să revină conducătorului autorității sau instituției publice, deoarece se impune o majoritate în cadrul Comisiilor de Disciplină, care se subordonează ierarhic conducătorului politic, ceea ce conduce la prezumția de nerespectare a principiilor de imparțialitate, obiectivitate și eficacitate ale Comisiilor de Disciplină. Îmbrățișăm ideea, ca toți membrii Comisiei de Disciplină să fie aleși prin scrutin democratic în cadrul Adunărilor Generale ale funcționarilor publici, asemenea ca și secretarul titular și secretarul supleant. Propunem ca element de noutate, ca din Comisiile de Disciplină să facă parte și reprezentanți din societatea civilă, într-un număr care să asigure paritatea reprezentării dintre numărul de funcționari publici și numărul de reprezentanți din cadrul societății civile.

Teoria organizării și funcționării comisiei de disciplină din cadrul instituțiilor publice, o raportează astfel:

1) Din punct de vedere științific și constituțional:

În ceea ce privește aspectul științific și constituțional al comisiilor de disciplină din cadrul instituțiilor publice, asemeni ca și din cadrul organizațiilor profesionale de drept privat care exercită un serviciu public, apreciem că organizarea și funcționarea comisiilor de disciplină încalcă principiul constituțional după cum urmează:

Apreciem că în R.M., înființarea comisiilor de disciplină înfrânge principiul constituțional reglementat de:

a) Constituția R.M. [2], constând în aceea că, comisiile de disciplină ar însemna să funcționeze ca instanțe extraordinare de sancționare a funcționarilor publici, organizate pe lângă instituțiile publice.

Astfel, „*înființarea de instanțe extraordinare este interzisă*” [2, art.115 (3)] și „*organizarea instanțelor judecătorești, competența acestora și procedura de judecată sunt stabilite de Lg. Organică*” [2, art.115 (4)].

b) Constituția R.M. [2, art.20], care prevede că „*orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție*”.

În RO., înființarea comisiilor de disciplină înfrânge principiul constituțional reglementat de Constituția RO., după cum urmează: „*Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.*” [3, art.126 (5) și art.21 (3)]. Argumentele în susținerea acestei teze constau în faptul că membrii comisiei de disciplină nu au calitatea de juriști, fiind facultativă participarea juriștilor în cadrul acestora, și totodată nu au calificare profesională care să probeze calitatea și dreptul de a judeca pe colegii lor din instituția publică în care funcționează subiecții de drept judecați. Apreciem, că nu există funcția de judecată pentru comisiile de disciplină din cadrul instituțiilor publice și a altor organizații de drept privat, deoarece aceste entități denumite comisii, nu fac parte din puterea judecătorească și pronunțând dreptul ca și instanță, încalcă principiul separației puterilor în stat.

Competența comisiei de disciplină este inclusiv de a dispune excluderea din funcția publică sau din profesia exercitată de către subiectul de drept judecat, ceea ce atrage consecința ridicării competenței comisiei de disciplină la nivel de instanță judecătorească, organizată și înființată prin dispoziția organului de conducere din cadrul instituției publice, desemnat politic. În condițiile în care subiectul de drept judecat nu exercită calea de contestare a hotărârii dispusă

de comisia de disciplină, rezultă că hotărârea comisiei are caracter de lege. Din acest motiv, în vederea realizării unei judecați nepărtinitoare, prin stabilirea membrilor din completul de judecată în mod aleatoriu pe baza criteriului de repartizare stabilit prin Regulamentul de Organizare și Funcționare al Instanțelor Judecătorești, apreciem că înființarea, organizarea și funcționarea comisiei de disciplină în cadrul instituțiilor publice și a organizațiilor profesionale de drept privat, încalcă principiul constituțional potrivit căruia este interzisă înființarea de instanțe extraordinare.

În enunțarea acestei teorii am avut în vedere atât constituțiile fiecărui stat în parte, cât și dispozițiile de reglementare din Curtea Europeană A Drepturilor Omului [57, art.6, pct. 1], care prevede dreptul cetățeanului de a beneficia de o judecată imparțială, în termeni echitabili, de un Trib. independent, stabilit prin lege. În RO., dreptul la un proces echitabil printr-o instanță judecătorească imparțială, pentru funcționarii publici, este încălcat la cel mai înalt nivel al administrației de stat, prin prerogativa primului-ministru de a desemna singur pe membrii din comisiile de disciplină din cadrul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici. Astfel, orice funcționar public care se plânge împotriva unor măsuri discreționare ale organelor de conducere ierarhic superioare din cadrul instituției, de cele mai multe ori desemnate politic, are surpriza ca faptele celui reclamat să fie judecate de către membrii unei comisii de disciplină din care fac parte colegi de partid cu șeful lor ierarhic, ceea ce conduce la ineficiența efectivă a răspunderii administrative prin mijlocul comisiilor de disciplină.

De aceea, ideea noastră este că, atât timp cât în R.M. și RO. există și funcționează instanțe judecătorești, în care judecătorii sunt numiți de către Președintele țării prin decret prezidențial, pe baza propunerilor făcute de către C.S.M., locul comisiilor de disciplină trebuie luat de către instanțele judecătorești competente instituțional să judece faptele funcționarilor publici.

2) Din punct de vedere al îmbunătățirii practicii existente:

Comisia de disciplină din cadrul instituțiilor publice din RO. este prevăzută în prezent să funcționeze conform H.G. nr. 1344/2007 [55]. Întrucât regulile de funcționare ale Comisiei de disciplină nu sunt întocmai cu regulile completelor de judecată din cadrul instanțelor judecătorești, apreciem că procedura de judecată din comisiile de disciplină ar trebui să preia procedura unui proces, asemenea ca în cadrul instanțelor judecătorești. În paralel cu teoria de neconstituționalitate a înființării, organizării și funcționării comisiilor de disciplină din cadrul instituțiilor publice, față de situația de fapt existentă, atât în R.M. cât și în RO., cu privire la organizarea și funcționarea comisiilor de disciplină, enunțăm ca teorie următoarele concepte:

Recomandări: 1. Actualizarea conceptului enunțat de prof. univ. dr. Mircea Preda, în lucrarea: „*Tratat elementar de drept administrativ român*” [28] din capitolul „*Abaterea și răspunderea administrativ-disciplinară*”, din lit.c), privind constatarea abaterii disciplinare și aplicarea sancțiunilor:

„Comisiile de disciplină ale funcționarilor publici se constituie pe lângă fiecare autoritate publică centrală, Prefectură și Consiliu Județean, ori al Municipiului București, pentru funcționarii publici proprii, precum și pentru cei din toate instituțiile publice și regiile autonome din subordinea acestora. Pentru funcționarii Consiliilor Locale și ai instituțiilor publice subordonate acestora, se constituie comisii pe lângă Consiliile Județene sau al Municipiului București. Se prevede ca aceste comisii de disciplină să fie compuse din:

- Un judecător al Trib. Județean sau după caz, al Municipiului București, ca președinte, desemnat de președintele instanței;

- Doi funcționari publici care se bucură de prestigiu pentru competența și comportamentul lor, desemnați, unul de către conducătorul unității și celălalt de către salariați;

Președintele și membrii comisiei de disciplină se desemnează pe trei ani.”

Subscriem la concepția domnului prof. univ. dr. Mircea Preda, mai puțin în ceea ce privește desemnarea președintelui de către Trib. Județean pe o durată de trei ani, față de care recomandăm ca judecătorul să fie desemnat în mod aleatoriu, din rândul judecătorilor aflați în exercițiul funcției, printr-un program electronic, identic cu un program de repartizare aleatorie a dosarelor pe membrii din completele de judecată.

Astfel, se asigură de fiecare dată participarea unui judecător nou.

2. Dacă teoria domnului prof. univ. dr. Mircea Preda nu este acceptată, susținem teoria îmbunătățirii H.G. 1344/2007 [55], privind organizarea și funcționarea comisiilor de disciplina prevăzute ca organizare în RO. și implementarea în regulamentele din comisiile administrative ca organizare din R.M., astfel: a) aplicarea sancțiunii disciplinare stabilită de către Comisia de disciplină a funcționarilor publici să între în vigoare în termen de 10 zile de la epuizarea căilor de atac în fața instanței de judecată și nu în termen de 10 zile de la data de primire de conducătorul unității administrative a raportului comisiei de disciplină; b) eliminarea competenței conducătorului de unitate de a aduce modificări la soluția dispusă de către comisia de disciplină.

Considerăm că sunt criticabile prevederile H.G. 1344/2007 [55, art.50, pct. 2], care menționează: „*În cazul în care persoana care are competența legală de a aplica sancțiunea disciplinară aplică o altă sancțiune decât cea propusă de comisia de disciplină, are obligația de a motiva această decizie*”.

Apreciem că această prevedere este neconstituțională, în raport cu principiul garantării dreptului la apărare, prevăzut ca principiu constituțional în Constituția RO. [3], în Constituția R.M. [2], precum și în prevederile Curții Europene A Drepturilor Omului [57], la care atât RO., cât și R.M. au aderat, prin tratate de recunoaștere. Procedura de modificare a sancțiunii disciplinare de către conducătorul unității, încalcă principiul de proporționalitate a răspunderii administrative, stabilit de către comisia de disciplină din instituția care a aplicat sancțiunea.

Astfel, pentru RO. apreciem că toată procedura de constatare și de aplicare a sancțiunii disciplinare este inefficientă, deoarece prin normele în cauză, conducătorul unității are dreptul de a desemna preferențial doi din cei trei membri ai comisiei, iar sancțiunea aplicată de către comisie poate fi schimbată în tot sau în parte de către acesta. Recomandarea urmărește crearea cadrului procedural de eliminare a abuzurilor pe care le suportă funcționarii publici din partea organelor executive ale unităților administrativ-teritoriale, sub aspectul că, conducătorul autorității sau instituției publice exercită un control de putere al deciziei din comisiile de disciplină, deoarece doi din cei trei membri ai comisiei sunt desemnați de către acesta.

În acest sens, au fost publicate articolele:

- *“Propuneri de lege ferenda cu privire la comisiile de disciplină din cadrul instituțiilor publice”*, în R.N.D. [48, p.84].

- *“Metode de eficientizare a răspunderii administrative în cadrul comisiilor de disciplină pentru funcționarii publici”*, în R.N.D. [49, p.16].

3.3. Răspunderea administrativ-disciplinară a funcționarului public

În RO.: Funcția publică este reglementată prin Lg. nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată și modificată [54]. Prin această lege se reglementează regimul general al raporturilor juridice dintre funcționarii publici și stat sau administrația publică locală, prin autoritățile administrative autonome ori prin autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale și locale.

Funcția publică reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor de putere publică de către administrația publică centrală, administrația publică locală și autoritățile administrative autonome. Funcționarul public este persoana numită, în condițiile legii, într-o funcție publică. Persoana care a fost eliberată din funcția publică și se află în corpul de rezervă al funcționarilor publici își păstrează calitatea de funcționar public. Încălcarea de către funcționarii publici, cu vinovăție, a îndatoririlor de serviciu atrage răspunderea disciplinară, contravențională, civilă sau penală, după caz.

Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim se poate adresa instanței judecătorești, în condițiile legii, împotriva autorității sau instituției publice care a emis actul sau care a refuzat să rezolve cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim. În cazul în care acțiunea se admite și se constată vinovăția funcționarului public, persoana respectivă va fi obligată la plata daunelor, solidar cu autoritatea sau instituția publică. Răspunderea juridică a funcționarului public nu se poate angaja, dacă acesta a respectat prevederile legale și procedurile administrative aplicabile autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea. Încălcarea cu vinovăție de către funcționarii publici a îndatoririlor corespunzătoare funcției publice pe care o dețin și a normelor de conduită profesională și civică prevăzute de lege, constituie abatere disciplinară și atrage răspunderea disciplinară a acestora.

Conform Lg. nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici din RO., constituie abateri disciplinare următoarele fapte: „- *întârzierea sistematică în efectuarea lucrărilor, neglijența repetată în rezolvarea lucrărilor, absențele nemotivate de la serviciu și nerespectarea în mod repetat a programului de lucru;*

- *Intervențiile sau stăruințele pentru soluționarea unor cereri în afara cadrului legal, nerespectarea secretului profesional sau a confidențialității lucrărilor cu acest caracter și manifestările care aduc atingere prestigiului autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea;*

- *Desfășurarea în timpul programului de lucru a unor activități cu caracter politic, refuzul de a îndeplini atribuțiile de serviciu și încălcarea prevederilor legale referitoare la îndatoriri, incompatibilități, conflicte de interese și interdicții stabilite prin lege pentru funcționarii publici;*

- *Alte fapte prevăzute ca abateri disciplinare în actele normative din domeniul funcției publice și funcționarilor publici.*” [54, art.77 (2)].

Sanctiunile disciplinare care se pot aplica funcționarilor publici sunt:

„a) mustrarea scrisă, care se poate aplica direct de către persoana care are competența legală de numire în funcția publică.

b) diminuarea drepturilor salariale cu 5–20%, pe o perioadă de până la 3 luni;

c) suspendarea dreptului de avansare în gradele de salarizare sau, după caz, de promovare în funcția publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani;

d) retrogradarea în treptele de salarizare sau retrogradarea în funcția publică pe o perioadă de până la un an;

e) destituirea din funcția publică” [54, art.77 (3)].

Toate sancțiunile disciplinare, cu excepția celei de la litera a), se aplică de persoana care are competența legală de numire în funcția publică, la propunerea comisiei de disciplină. La individualizarea sancțiunii disciplinare se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție și consecințele abaterii, comportarea generală în timpul serviciului a funcționarului public, precum și de existența în antecedentele acestuia a altor sancțiuni disciplinare care nu au fost radiate în condițiile prezentei legi. Sancțiunile disciplinare se aplică în termen de cel mult un an de la data sesizării comisiei de disciplină cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de doi ani de la data săvârșirii abaterii disciplinare.

În cazul în care fapta funcționarului public a fost sesizată ca abatere disciplinară și ca infracțiune, procedura angajării răspunderii disciplinare se suspendă până la dispunerea neînceperii urmăririi penale, scoaterii de sub urmărire penală ori încetării urmăririi penale sau până la data la care instanța judecătorească dispune achitarea sau încetarea procesului penal. Sancțiunile disciplinare nu pot fi aplicate decât după cercetarea prealabilă a faptei săvârșite și după audierea funcționarului public. Audierea funcționarului public trebuie consemnată în scris, sub sancțiunea nulității. Refuzul funcționarului public de a se prezenta la audieri sau de a semna o declarație privitoare la abaterile disciplinare care i se impută, se consemnează într-un proces-verbal. Pentru analizarea faptelor sesizate ca abateri disciplinare și propunerea sancțiunii disciplinare aplicabilă funcționarilor publici din autoritățile sau instituțiile publice, se constituie comisia de disciplină. Din comisia de disciplină face parte și un reprezentant al organizației sindicale reprezentative sau, după caz, un reprezentant desemnat prin votul majorității funcționarilor publici pentru care este organizată comisia de disciplină, în cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat.

Comisia de disciplină poate desemna unul sau mai mulți membri și, după caz, poate solicita compartimentelor de control din cadrul autorităților sau instituțiilor publice să cerceteze faptele sesizate și să prezinte rezultatele activității de cercetare. Comisia de disciplină pentru înalții funcționari publici este compusă din cinci înalți funcționari publici, numiți prin decizia primului-ministru, la propunerea ministrului internelor și reformei administrative. Funcționarul public nemulțumit de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței de c.adm., solicitând anularea sau modificarea, după caz, a ordinului sau dispoziției de sancționare.

Pentru evidențierea situației disciplinare a funcționarului public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici va elibera un cazier administrativ, conform bazei de date pe care o administrează. Cazierul administrativ este un act care cuprinde sancțiunile disciplinare aplicate funcționarului public și care nu au fost radiate în condițiile legii. Cazierul administrativ este

necesar în situația numirii unui funcționar public ca membru în comisia de concurs pentru recrutarea funcționarilor publici; numirii unui funcționar public în calitate de președinte și membru în comisia de disciplină; numirea unui funcționar public ca membru în comisia paritară; ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici sau categoriei funcționarilor publici de conducere, precum și în orice alte situații prevăzute de lege.

Cazierul administrativ este eliberat la solicitarea funcționarului public interesat, a conducătorului autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea, a președintelui comisiei de disciplină și a altor persoane prevăzute de lege. Răspunderea contravențională a funcționarilor publici se angajează în cazul în care aceștia au săvârșit o contravenție în timpul și în legătură cu sarcinile de serviciu. Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii funcționarul public se poate adresa cu plângere la Jud. în a cărei circumscripție își are sediul autoritatea sau instituția publică în care este numit funcționarul public sancționat. Răspunderea civilă a funcționarului public se angajează:

a) pentru pagubele produse cu vinovăție, patrimoniului autorității sau instituției publice în care funcționează. Repararea pagubelor aduse autorității sau instituției publice în această situație, se dispune prin emiterea de către conducătorul autorității sau instituției publice a unui ordin sau a unei dispoziții de imputare, în termen de 30 de zile de la constatarea pagubei, sau, după caz, prin asumarea unui angajament de plată.

b) pentru nerestituirea în termenul legal a sumelor ce i s-au acordat necuvenit.

c) pentru daunele plătite de autoritatea sau instituția publică, în calitate de comitent, unor terțe persoane, în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. În această situație, repararea daunelor se face pe baza hotărârii judecătorești definitive și irevocabile. [54]

Împotriva ordinului sau dispoziției de imputare, funcționarul public în cauză se poate adresa instanței de c.adm.. Dreptul conducătorului autorității sau instituției publice de a emite ordinul sau dispoziția de imputare, se prescrie în termen de trei ani de la data producerii pagubei.

Răspunderea funcționarului public pentru infracțiunile săvârșite în timpul serviciului sau în legătură cu atribuțiile funcției publice pe care o ocupă se angajează potrivit legii penale. În cazul în care funcționarul public este trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni, persoana care are competența legală de numire în funcția publică va dispune suspendarea. Dacă instanța judecătorească dispune achitarea sau încetarea procesului penal, suspendarea din funcția publică încetează, iar funcționarul public respectiv își va relua activitatea în funcția publică deținută anterior și îi vor fi achitate drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.

În situația în care nu sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale, iar fapta funcționarului public poate fi considerată abatere disciplinară, va fi sesizată comisia de disciplină

competentă. De la momentul începerii urmăririi penale, în situația în care funcționarul public poate influența cercetarea, persoana care are competența numirii în funcția publică are obligația să dispună mutarea temporară a funcționarului public în cadrul altui compartiment sau altei structuri, fără personalitate juridică a autorității ori instituției publice.

În R.M.: Funcția publică este reglementată prin Lg.158-XVI/04.07.2008 [37] cu privire la funcția publică și Statutul funcționarului public. Prin această lege se reglementează regimul general al funcției publice, statutul funcționarului public, raporturile juridice dintre funcționarii publici și autoritățile publice, precum și alte raporturi ce decurg din acestea, scopul ei constând în asigurarea realizării unui serviciu public stabil, profesionist, imparțial, transparent și eficient în interesul societății și al statului.

Conform prevederilor din Lg.158-XVI/04.07.2008 [37], pentru încălcarea îndatoririlor de serviciu, a normelor de conduită, pentru pagubele materiale pricinuite, contravențiile sau infracțiunile săvârșite în timpul serviciului sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor funcției, funcționarul public poartă răspundere disciplinară, civilă, administrativă, penală, după caz. Astfel, art.59, pct.(5) și (6) din această lege prevede constituirea comisiilor de disciplina în cadrul autorităților publice. Lg.190-XIII/19.07.1994 cu privire la petiționare, reglementează „*modalitatea de examinare a petițiilor cetățenilor R.M., adresate organelor de stat, întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor (denumite în continuare organe), în scopul asigurării protecției drepturilor și intereselor lor legitime*” [58, art.1], în care se prevăd expres situațiile în care funcționarii însărcinați cu examinarea petițiilor, răspund disciplinar, administrativ sau penal:

„- Încălcarea ordinii oficial stabilite de organizare a lucrului cu petițiile, precum și a evidenței sau păstrării lor de către persoanele special desemnate pentru aceasta, atrage după sine răspunderea disciplinară. În lipsa persoanelor indicate, răspunderea disciplinară o poartă conducătorul organului respectiv” [58, art.17];

„- Refuzul neîntemeiat de a examina petiția sau tăgădărea examinării ei, adoptarea unor decizii ce contravin legislației, divulgarea informațiilor privind viața personală a petiționarului contra voinței lui, atrage după sine răspundere administrativă” [58, art.18];

„- Persecutarea petiționarului în legătură cu înaintarea petiției ori cu exprimarea unor aprecieri critice ce se conțin în ea, precum și acțiunile prevăzute la art.18, dacă acestea au fost însoțite de abuz de putere sau abuz de serviciu, exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu, de atitudine neglijentă față de îndatoririle sale din partea persoanelor cu funcții de răspundere, în urmă cărora au fost prejudiciate considerabil drepturile petiționarului, interesele de stat și obștești, atrage după sine răspundere penală” [58, art.19].

Constituie abateri disciplinare următoarele:

- „a) întârzierea sistematică la serviciu;*
- b) absențele nemotivate de la serviciu mai mult de 4 ore pe parcursul unei zile lucrătoare;*
- c) intervențiile în favoarea soluționării unor cereri în afara cadrului legal;*
- d) nerespectarea cerințelor privind păstrarea secretului de stat sau a confidențialității informațiilor de care funcționarul public ia cunoștință în exercițiul funcției;*
- e) refuzul nejustificat de a îndeplini sarcinile și atribuțiile de serviciu;*
- f) neglijența repetată sau tergiversarea sistematică a îndeplinirii sarcinilor;*
- g) acțiunile care aduc atingere prestigiului autorității publice în care activează;*
- h) încălcarea normelor de conduită a funcționarului public;*
- i) desfășurarea în timpul programului de muncă, a unor activități cu caracter politic, cum ar fi exprimarea sau manifestarea publică a preferințelor politice și favorizarea vreunui partid politic sau vreunei organizații social-politice;*
- j) încălcarea prevederilor referitoare la obligații, incompatibilități, conflict de interese și restricții stabilite prin lege;*
- k) încălcarea regulilor de organizare și desfășurare a concursului, a regulilor de evaluare a performanțelor profesionale ale funcționarilor publici;*
- l) alte fapte considerate ca abateri disciplinare în legislația din domeniul funcției publice și funcționarilor publici” [37, art.57].*

Pentru comiterea abaterilor disciplinare, funcționarului public îi pot fi aplicate următoarele sancțiuni disciplinare: *„a) avertisment; b) mustrare; c) mustrare aspră; d) suspendarea dreptului de a fi promovat în funcție în decursul unui an; e) suspendarea dreptului de a fi avansat în trepte de salarizare pe o perioadă de la unu la doi ani; f) transfer într-o funcție publică inferioară pe o perioadă de 6-12 luni, cu diminuarea corespunzătoare a drepturilor salariale; g) destituirea din funcția publică” [37, art.58].*

În drept comparat, constatăm o identitate în materia sancțiunilor disciplinare din ambele state, cu ușoare diferențe constând în faptul că mustrarea ca sancțiune disciplinară este prezentă în două variante, respectiv *„mustrarea”* și *„mustrarea scrisă”*, spre deosebire de RO., unde este prezenta doar *„mustrarea”*. Observăm că nu se prevede strict când se aplica *„mustrarea”* și când *„mustrarea scrisă”*. Sancțiunea disciplinară se aplică de către persoana sau organul care are competența legală de numire în funcție, în termen de cel mult șase luni de la data săvârșirii abaterii, spre deosebire de RO., în care termenul este de un an de zile. Apreciem că ambele termene sunt prea mici, având în vedere că greșelile administrative pot fi constatate pe calea unor procese în instanță, iar durata soluționării în toate căile de atac este mai mare de un an de zile.

Sanctiunea disciplinară, cu excepția avertismentului, nu poate fi aplicată decât după cercetarea prealabilă a faptei imputate și după audierea echitabilă a funcționarului public de către comisia de disciplină, în termen de cel mult o lună de la data constatării faptei.

Din comisia de disciplină face parte în mod obligatoriu un reprezentant al organizației sindicale reprezentative sau, în cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat, un reprezentant desemnat prin votul majorității funcționarilor publici pentru care este organizată comisia de disciplină. În cazul în care fapta funcționarului public conține componentele unei abateri disciplinare și ale unei infracțiuni, procedura cercetării de către comisia de disciplină se suspendă până la dispunerea neînceperii urmăririi penale, scoaterii de sub urmărire penală ori încetării urmăririi penale sau până la data la care instanța de judecată dispune achitarea sau încetarea procesului penal.

Comisia de disciplină este obligată să ceară funcționarului public o explicație scrisă privind fapta comisă, urmând ca după cercetarea prealabilă, să propună autorității publice respective sancțiunea aplicabilă funcționarului public vinovat. Actul administrativ cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare se aduce la cunoștința funcționarului public în termen de 5 zile de la emitere, sub semnătură.

Refuzul funcționarului public de a se prezenta la audiere, de a-și prezenta argumentele sau de a semna declarația privitoare la abaterile disciplinare care i se impută, precum și refuzul funcționarului public de a semna actul administrativ cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare se consemnează într-un proces-verbal. La individualizarea sancțiunii disciplinare se va ține seamă, de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, de circumstanțele în care aceasta a fost săvârșită, de comportamentul funcționarului public în timpul serviciului, precum și de existența altor sancțiuni disciplinare al căror termen nu a expirat. Modul de constituire, organizare și funcționare, componența, atribuțiile, modul de sesizare și procedură de muncă a comisiilor de disciplină, se aprobă de Guvern.

Termenul de acțiune a sancțiunii disciplinare nu poate depăși un an de la data aplicării, cu excepțiile prevăzute de lege. Dacă pe parcursul acestui termen, funcționarul public nu va fi supus unei noi sancțiuni disciplinare, se consideră că lui nu i s-a aplicat sancțiune disciplinară. Actul administrativ de sancționare disciplinară poate fi atacat de către funcționarul public în instanța de c.adm. în modul stabilit de lege.

Recomandări comune pentru ambele state: 1. În structurile administrației publice să se distingă clar, atât prin apartenența cât și prin relații de organizare și conducere, care sunt organele de conducere cu caracter politic și care sunt organele de conducere și de reprezentativitate cu caracter tehnic.

Între aceste structuri nu trebuie să existe relații de subordonare.

2. Secretarul unei autorități a administrației publice, asemenea ca și organele ierarhic superioare din instituțiile de coordonare, organizare și control din cadrul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, să nu fie numite de organul politic.

Prin desemnarea pe criteriu politic a organelor de conducere din cadrul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, se încălcă principiile imparțialității, obiectivității, eficienței și eficacității, în exercitarea controlului asupra aparatului tehnic din instituțiile administrativ-teritoriale.

3. Modificarea termenului de prescripție a răspunderii administrativ-disciplinară, de la șase luni de zile pentru R.M. și de la un an de zile pentru RO., de la data săvârșirii faptei de către funcționarul public, la minim un an de zile de la data de soluționare irevocabilă a acțiunii în instanță.

4. Instituirea stării de incompatibilitate a funcționarului public de la orice nivel, cu aceea de membru al unei organizații politice, astfel încât doi ani înainte de participarea la concursul de ocupare a funcției publice și doi ani după, să fie incompatibil de a se înscrie la un asemenea concurs.

Normele de reglementare juridică a exercitării funcției publice, din R.M. și din RO., stabilesc următoarele principii: a) legalitate, imparțialitate și obiectivitate; b) transparență; c) eficiență și eficacitate; d) responsabilitate, în conformitate cu prevederile legale; e) orientare către cetățean; f) stabilitate în exercitarea funcției publice; g) subordonare ierarhică [54, art.3].

Apreciem că subordonarea ierarhică în exercitarea funcției publice nu este întocmai un principiu care să stea la baza exercitării funcției publice. Termenul de subordonare ierarhică este anacronic și nu trebuie să se regăsească în principiile care stau la baza exercitării funcției publice, cu atât mai mult cu cât presupune ca aparatul tehnic din cadrul unei instituții publice să se subordoneze ierarhic unui aparat politic sau unei conduceri politice tranzitorii.

3.4. Răspunderea administrativ-disciplinară a magistraților

În RO., noțiunea de răspundere administrativă a magistraților este pur formală, deoarece în realitate aceștia nu sunt supuși unui control administrativ eficient din partea instituțiilor cu atribuții de control pe linia puterii judecătorești. La C.S.M. din RO., plângerile formulate de către petiționarii din procese împotriva magistraților din complet, nu îmbracă forma unui control care să declanșeze o cercetare administrativă eficientă în condițiile de respectare a principiilor

contradictorialității, oralității, publicității, al principiului aflării adevărului și al garantării dreptului la apărare.

Totodată, practica din instanțele judecătorești din RO., este de a trata cu superficialitate judecarea cauzelor de recuzare înregistrate împotriva membrilor din complet. În domeniul răspunderii administrativ-disciplinară a magistraților, RO. înregistrează lacune în raport cu progresul realizat recent în această materie de R.M..

În R.M., noțiunea de răspundere administrativă a căpătat un progres spectaculos prin modificările legislative aduse la Lg. 544/20.07.1995 [51], intrate în vigoare din 08.07.2010.

Dacă pe parcursul cercetărilor din perioada 2005-2009, au fost constatate lacune legislative în materia răspunderii administrative a judecătorilor, modificările legislative din 08.07.2010 au condus la schimbări substanțiale în cuprinsul tezei prin aceea că toate deficiențele constatate pe parcursul anilor de cercetare, au fost transformate în bine și prezentate ca model pentru a fi preluate de puterea legiuitoare din RO. prin modificarea Legii 303/2004 [32], privind statutul judecătorilor și procurorilor. Este de remarcat faptul că în R.M. există o distincție clară între statutul de procuror și statutul de judecător. Procurorul nu este considerat magistrat în R.M..

Din acest motiv, legiuitorul din R.M. a inclus ca metodă de sancțiune disciplinară pentru procuror, răspunderea contravențională, reglementată prin Lg.294/2008 [50, art.61]. Această lege creează „egalitatea de arme” în proces, prin aducerea la același nivel a puterii de acuzare, exercitată prin procuror, cu puterea de apărare, exercitată prin avocat. Lg.544/20.07.1995 [51], intrată în vigoare din 08.07.2010, a reușit performanța de a reforma integral sistemul judiciar din R.M., prin reglementările prevăzute în art.22 (1), lit f, f¹, h¹, h², k, l, n, p, art.22 și art.26.

Propunem în cadrul prezentei lucrări, următoarele concepte de îmbunătățire a răspunderii administrative pentru procurori și judecători, atât din R.M., cât și din RO., astfel:

A) În materia cererilor de recuzare împotriva procurorilor și judecătorilor.

Cererile de recuzare formulate împotriva procurorilor și judecătorilor, să se constituie într-un proces cu respectarea tuturor normelor de procedură prevăzute de C. proc. din fiecare stat. Termenele de soluționare ale acestora să fie echivalente cu termenele de soluționare ale cererilor de judecată pe procedura ordonanței președințiale. În aceste condiții, petiționarii se vor putea apăra prin proba cu înscrisuri, cu martori și cu interogatoriul judecătorilor din complet în fața instanței de recuzare.

Numai așa se asigură „egalitatea de arme” în procesul de recuzare, ca mijloc de îndepărtare dintr-un proces a magistraților care nu judecă cu imparțialitate sau care judecă cu interes în cauză. Această concepție se subscrie în principiul de drept constituțional potrivit căruia

cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, nimeni nefiind mai presus de lege.

B) În materia plângerilor administrative formulate împotriva procurorilor și judecătorilor.

Pentru ca atât petiționarii, cât și magistrații, să se bucure de egalitate în drepturi în fața legii și în fața autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, indiferent dacă pârâții sunt magistrați, iar petiționarii sunt simpli subiecți de drept, care nu fac parte din sistemul juridic, susținem ca plângerile administrative formulate de petiționari împotriva magistraților, să se constituie într-un proces care să se judece după regulile de judecată din dreptul comun.

Acest concept se subscrie în normele constituționale prevăzute atât în Constituția RO, cât și în Constituția R.M., fiind necesar un dublu grad de jurisdicție în soluționarea plângerilor formulate de către petiționari. În RO., avem exemple în care se constată, pe baza cercetării administrative efectuată de către inspecția judiciară din cadrul C.S.M., că judecătorul din dosar se face vinovat de neglijență, se emite răspuns petentului în acest sens, însă nu se aplică nici o măsură administrativă față de judecător.

Astfel, petiționarul nu poate exercita nici o cale de atac împotriva unei hotărâri judecătorești care, așa cum s-a constatat de către inspecția judiciară, a fost pronunțată prin nerespectarea normelor de procedură de către judecător, care se face vinovat și de neglijență în serviciu în desfășurarea activității judecătorești.

Ca practică aplicată de către doctorand, se anexează adresa comunicată de C.S.M., ca rezultat al cercetării administrative față de judecătorul de la Trib. Bacău, Secția Comercială și de C.adm., față de care a fost identificată fapta de neglijență în serviciu. Deși a fost constatată neglijența în serviciu a judecătorului de caz, asupra acestuia nu s-a luat nici o măsură disciplinară, mai mult decât atât, hotărârea pronunțată de judecător a rămas irevocabilă prin respingerea recursului de către instanța de control judiciar de la C.A. Bacău. A se vedea anexa nr. 9.

Obiectul litigiului este prezentat ca practică aplicată în lucrare, ca mijloc de rămânere fără efect a unor hotărâri judecătorești irevocabile, pronunțate de instanțele de c.adm., prin împiedicarea accesului la justiție a subiectului de drept, S.C. Bartolo Prod Com S.R.L. Bacău, constând în aceea că, după ce a obținut recunoașterea dreptului pretins în fața instanței de c.adm., în contradictoriu cu unitatea administrativ-teritorială Municipiul Bacău, prin primar, aceasta a fost împiedicată în executarea hotărârii, care în interpretarea prevederilor Curții Europene A Drepturilor Omului [57, art.6 (1)], constituie încălcarea dreptului la un proces echitabil.

Sub acest aspect, persona juridică vătămată, a reclamat încălcarea dreptului de proprietate asupra bunurilor sale și încălcarea dreptului la un proces echitabil în procedurile interne din RO. prin acțiune la Curtea Europeană A Drepturilor Omului. În scopul prevenirii unei eventuale condamnări a statului român, pe timpul procedurii de administrare a probelor, Curtea Europeană A Drepturilor Omului a recomandat soluționarea pe cale amiabilă a pretențiilor invocate de petenți în contradictoriu cu RO.. Dovada încercării de conciliere o reprezintă corespondența dintre Curtea Europeană a Drepturilor Omului și părțile din proces. A se vedea anexa nr.16.

Deoarece reprezentanții statului român nu au dat curs unei concilierii, procedurile de judecată au continuat ceea ce a condus la pronunțarea, în cauza 16294/03, S.C. Bartolo Prod Com – S.R.L. și Botomei Vasile împotriva RO., a hotărârii din 21.02.2012, rămasă definitivă la data de 21.05.2012, publicată în M. Of. al RO. nr. 610 din 24.08.2012. Prin publicare în M. Of. al RO. a dobândit calitatea de act normativ atât în dreptul intern român cât și pentru țările care au tratat de aderare la Convenția Europeană Pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Omului. A se vedea anexa nr.17.

În plan comparat, situația de fapt și de drept din R.M. se identifică cu situația de fapt și de drept din RO. În R.M., cursul unei cercetări administrative începe pe baza sesizării înregistrată la C.S.M., după care inspecția judiciară, pe baza rezultatului constatat clasează cauza sau încheie un referat de propunere de aplicare a sancțiunii administrative, prin care sesizează Colegiul disciplinar din cadrul C.S.M.. Nu se menționează în Lg.947-XIII/1996 [59], modificată și completată inclusiv până la data de 10.11.2006, când a intrat în vigoare Lg.247-XVI/ 21.07.2006 [60], termenul de soluționare a sesizării, însă se menționează expres termenul de o lună de zile pentru validarea de către C.S.M. a propunerilor efectuate de către Colegiul Disciplinar [59, art.21, pct. 2].

C) În materia procedurii deschiderii ședințelor de judecată.

În vederea eficientizării răspunderii administrative a magistraților, propun ca deschiderea fiecărei ședințe de judecată, să se facă prin depunerea jurământului de către magistrați, cu enunțarea în ședință publică a numelui său, așa cum se procedează cu martorii care sunt audiați de instanță, sub jurământ. După depunerea jurământului, președintele de complet le va aduce la cunoștință justițiabililor că au dreptul de a se adresa cu petiții la C.S.M., în condițiile în care se consideră vătămați prin nerespectarea drepturilor procedurale din timpul procesului.

D) În materie de control a actelor administrative efectuate de către procurori în etapa de cercetare penală.

Constatări în drept comparat:

În RO., activitatea procurorilor în procedură penală nu prevede exercitarea controlului judecătoresc asupra ordonanțelor de începere a urmăririi penale, dispuse de procuror mai înainte de punerea în mișcare a urmăririi penale și de întocmirea rechizitoriului de trimitere în judecată. Apreciem că actele și măsurile dispuse de către procuror în cadrul cercetării penale, se subscriu în categoria actelor administrative pentru care este necesară exercitarea unui control judecătoresc. Având în vedere faptul că, între etapa de începere a urmăririi penale, în care se declanșează efectiv procesul penal, și etapa de punere în mișcare a acțiunii penale, nu sunt reglementate termene pe care procurorul să fie determinat să le respecte, precum și împrejurarea ca Lg. de organizare și funcționare judecătorească nu prevede sancțiuni administrative împotriva procurorilor a căror ordonanțe de începere a urmăririi penale și a căror rechizitorii au fost infirmate, apreciem că în scopul eficientizării răspunderii administrative a procurorilor, sunt oportune noi reglementări.

Recomandări: Ordonanța de începere a urmăririi penale dispusă de procuror, să fie supusă controlului judecătoresc, prin completarea textului de lege din C.proc.pen. din RO. [61, art.278¹, pct. (1)], după cum urmează:

În prezent, art.278¹, pct. (1), C.p.p., are următorul conținut: *„Împotriva rezoluției de neincepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate, pot face plângere în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art.277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în prima instanță.”*

Propunem ca art.278¹, pct. (1), C.p.p, să fie completat, astfel: *“Împotriva rezoluției de neincepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale sau împotriva ordonanței de începere a urmăririi penale date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate, pot face plângere în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art.277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în prima instanță”.*

În această situație, instanțele penale judecătorești nu vor mai fi încărcate cu dosare penale care cuprind erori judiciare, precum fapte de abuz generate de influențe politice sau ierarhic superioare din cadrul sistemului judiciar.

Pe această cale se va realiza o prevenire a abuzurilor comise de magistrații procurori care se bucură în RO. de inamovibilitate și de protecție stabilită de lege împotriva tragerii la

răspundere administrativă, pentru cauzele în care statul este obligat la despăgubiri cu titlul de daune materiale și daune morale pentru cetățenii care au obținut câștig de cauză la instanțele internaționale. Astfel, se vor elimina cauzele penale în care instanțele din RO. sunt încărcate cu procese interminabile, soluționate cu achitări și despăgubiri civile pentru cetățenii care sunt persecutați la discreția procurorilor, de multe ori victime ale unor sisteme politice tranzitorii.

Recomandarea trebuie văzută ca un echivalent la măsura prin care parchetele dispun rezoluționarea dosarelor cu neînceperea urmăririi penale. Așa cum rezoluția/ordonanța de neîncepere a urmăririi penale este prevăzută cu plângere la procurorul ierarhic superior și ulterior în fața unei instanțe judecătorești, apreciem că este justificată și procedura de verificare prin instanță a ordonanței de începere a urmăririi penale, mai înainte de a se pune sub inculpare persoana cercetată.

Prezumția de nevinovăție trebuie văzută doar până la data la care se soluționează prin hotărâre definitivă, ordonanța de începere a urmăririi penale. Dacă instanța judecătorească competentă respinge plângerea formulată de către petiționar împotriva ordonanței de începere a urmăririi penale, atunci se justifică continuarea procesului penal.

La elaborarea acestei recomandări s-a avut în vedere faptul că, în realitate, procurorul funcționează ca agent guvernamental, deoarece în exercițiul funcției se subordonează procurorului ierarhic superior, motiv pentru care apreciem că rolul și funcția acestuia în stat nu îndeplinesc toate condițiile pentru a fi asimilat funcției de magistrat.

Având în vedere că răspunderea penală este o consecință a răspunderii administrative în condițiile existenței elementelor constitutive ale infracțiunii, apreciem oportună inițierea procedurilor legale de adoptare a acestor recomandări. A se vedea anexa 7.

În R.M., actualul C. proc. pen. prevede exercitarea controlului judecătoresc împotriva actelor și măsurilor dispuse de procuror în dosarele de cercetare penală, fiind de apreciat că în acest stat, cu o vechime destul de tânără în democrație, s-a înființat prin lege instituția judecătorului de instrucție, reglementată prin Lg.514-13/ 06.07.1995 [62, art.6, pct. 1], republicată. Apreciam că sistemul legislativ din R.M. în materia controlului actelor efectuate de procuror, este mai eficient decât sistemul legislativ din RO..

E) În materia îmbunătățirii legislației în vigoare pentru eficientizarea răspunderii administrative a procurorilor și judecătorilor:

În R.M., Lg.947-XIII/1996 [59], modificată și completată prin Lg.247-XVI/ 21.07.2006 [60], are o serie de lacune privind răspunderea administrativă a magistraților.

Constatări: 1) În Lg. 947-XIII/1996 [59], nu se prevede:

a) un termen expres de înaintare a plângerii formulată de către petiționar în fața colegiului de disciplină, ceea ce determină o tergiversare care împiedică accesul la justiție;

b) un termen în care colegiul de disciplină trebuie să soluționeze plângerea formulată de către petiționar, termen calculat de la data de înregistrare a plângerii;

c) ce se întâmplă cu plângerile formulate împotriva magistraților, înregistrate la sediile instanțelor judecătorești, obligativitatea comunicării acestora către C.S.M. și termenul maxim de înaintare.

În lipsa acestor termene, pe care o lege eficientă trebuie să le prevadă, se remarcă o ineficiență a C.S.M., ca organ de tragere la răspundere administrativă a magistraților, sub aspectul tergiversării soluționării plângerilor până când ajung spre competența soluționare la Comisia de disciplină, ceea ce atrage o lipsă de încredere din partea cetățeanului în eficiența răspunderii administrative pe care ar trebui să o aplice C.S.M..

2) Referitor la Lg. cu privire la Procuratură nr.294-XVI/ 25.12.2008 [50], constatăm următoarele:

Lg. cuprinde un ansamblu complet de norme în materia răspunderii administrative, disciplinare și patrimoniale a procurorilor, tratate în capitolul IX intitulat: „Măsurile de încurajare. Răspunderea disciplinară și patrimonială a procurorilor”.

Sunt cercetate din capitolul X, următoarele texte de lege:

-Art.60 - Răspunderea disciplinară:

„(1) Procurorii pot fi trași la răspundere disciplinară pentru abatere de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru comportament care prejudiciază interesele de serviciu și discreditează imaginea Procuraturii;

(2) Abaterile disciplinare pentru care procurorii sunt trași la răspundere disciplinară sunt stabilite de lege în mod exhaustiv;

(3) Procurorii din procuraturile militare și din subdiviziunea Procuraturii Generale investită cu atribuții în Forțele Armate sunt trași la răspundere disciplinară în condițiile prezentei legi.”

Constatăm că verbul „a putea” (pot), din art.60(1) duce în derizoriu răspunderea disciplinară pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu ale procurorilor, deoarece devine o opțiune.

-Art.61 - Abaterile disciplinare:

„d) Încălcarea intenționată, în exercițiul funcției, a legii, dacă aceasta nu atrage răspundere penală, civilă sau contravențională”.

Constatăm că textul de lege prevede răspunderea contravențională pentru procurori, ca element de noutate în drept comparat cu RO.. Astfel, se identifică conceptul de răspundere administrativ-contravențională pentru procurori. Totuși, în lege nu se prevede cine anume constată și stabilește contravenția, termenul de prescripție, precum și căile de atac împotriva contravenției.

- Art.63 - Răspunderea patrimonială:

„(1) Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile comise de procurori în exercițiul funcției.”

Constatăm că textul de lege prevede ca statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile comise de procurori în exercițiul funcției. Lipsește însă o bună definiție a termenului de eroare, care se impune a fi clarificată.

„(3) Răspunderea statului nu înlătură răspunderea procurorului care și-a exercitat cu rea-credință atribuțiile.”

Constatăm că legiuitorul a omis să definească limitele în care se încadrează termenul de „rea-credință”.

3) Referitor la Lg. cu privire la Statutul Judecătorilor nr.544-XIII/20.07.95 [51], cu modificările aduse până la 08.07.2010, constatăm integrarea acesteia într-un sistem complet de norme care asigură eficientizarea răspunderii administrative a judecătorilor. Se identifică pentru judecători două componente din răspunderea administrativă, astfel:

- Răspunderea administrativ-disciplinară, reglementată expres prin art. 22 (1) din lg., introdus cu ocazia modificărilor aduse din 08.07.2010;

- Răspunderea administrativ-patrimonială reglementată expres prin art. 22 (2) din lg., introdus cu ocazia modificărilor aduse din 08.07.2010.

Observăm introducerea conceptului de demisie a judecătorului, reglementat prin art. 26 din lg., în forma completată la 03.09.2010. Prin acest concept s-a realizat o îmbunătățire a sistemului legislativ care respectă principiul corespondenței dintre normele prevăzute în abaterea disciplinară și normele de protecție socială, profesională și a membrilor familiei judecătorului.

Recomandări:

Pentru R.M. în ceea ce privește Lg. 947-XIII/1996 [59].:

1) Introducerea unui termen expres pentru instanțele judecătorești și parchete, de înaintare către colegiul de disciplină, a plângerii formulată împotriva magistratului de către petiționar. Sub acest aspect, propunem termenul de cinci zile, după modelul Lg. 317/2004 [63] a C.S.M. din RO.. Apreciem că se pot prelua identic următoarele: „Orice sesizare privind activitatea necorespunzătoare a judecătorilor și procurorilor, greșit îndreptată la instanțe sau

parchete, va fi înaintată comisiilor de disciplină în termen de cinci zile de la înregistrare” [63, art.45, pct.5].

2) Introducerea unui termen în care colegiul de disciplină trebuie să soluționeze plângerea formulată de către petiționar, termen calculat de la data de înregistrare a plângerii. Sub acest aspect, propunem ca termenul să fie de 60 de zile de la data înregistrării sesizării la C.S.M., termen preluat după modelul Lg. 317/2004 [63] a C.S.M. din RO.. În cazuri excepționale, acest termen poate fi prelungit cu maxim 30 de zile, în condițiile în care inspecția judiciară consideră că este necesar ca în cadrul procedurii de citare prealabilă, să facă verificări suplimentare cu privire la alte dosare, aflate în legătură cu subiectul de drept reclamat. Apreciem că, în Lg. C.S.M. din R.M., poate fi preluat și introdus art.46, pct. 4 și 5 din Lg. 317/2004 a C.S.M. din RO., care prevede următoarele:

„(4) Rezultatul cercetării prealabile se înaintează comisiei de disciplină în termen de 60 de zile de la înregistrarea sesizării la C.S.M., iar în următoarele 20 de zile comisia de disciplină sesizează secția corespunzătoare în vederea soluționării acțiunii disciplinare.

(5) În cazul în care, înainte de sesizarea secției, comisia de disciplină constată că sunt necesare verificări suplimentare, desemnează un inspector din cadrul serviciului corespunzător al inspecției judiciare, în vederea completării cercetării prealabile. Rezultatul verificărilor suplimentare este înaintat în cel mult 30 de zile comisiei de disciplină. În acest caz, termenul de 20 de zile prevăzut la alin. (4) curge de la primirea rezultatului verificărilor suplimentare.”

3) Propunem că hotărârea de excludere a magistratului din magistratură, rămasă definitivă prin hotărârea plenului C.S.J., din cadrul R.M., să fie validată de către Parlamentul R.M., de vreme ce Lg. C.S.M. a R.M., prevede comunicarea acesteia atât către Parlament, cât și către Președintele R.M.. În aceste condiții, se creează un mijloc de verificare pe calea unei audiențe în Parlament, a magistratului exclus din magistratură, în condițiile în care acesta reclamă nerespectarea normelor de procedură, în soluționarea cauzei de către C.S.M. și C.S.J..

Această propunere se subscrie în drepturile și libertățile pe care trebuie să le aibă un magistrat, în scopul apărării drepturilor, libertăților și intereselor sale legitime, având în vedere că funcția pe care o exercită se subscrie în categoria puterii judecătorești din stat, iar excluderea unui magistrat din magistratură trebuie analizată ca un eveniment major la nivel de stat, de vreme ce hotărârile pronunțate de magistrat au putere de lege.

4) Modificarea art.21 (3), în sensul de a se stabili obligativitatea C.S.M. de a invita la ședință pe următorii:

a) Reprezentantul Colegiului Disciplinar, care în funcție de poziția pe care a adoptat-o colegiul, trebuie să joace rolul de susținător al soluției pronunțate de colegiul disciplinar, după

modelul și rolul pe care îl are procurorul în cadrul procesului penal, atunci când rezoluțiile dispuse de către parchet sunt contestate prin plângeri în fața instanței, asemenea ca și rolul de susținere pe care îl are procurorul, când procesul penal ajunge pe rolul instanței prin punerea în mișcare a acțiunii penale față de un subiect de drept.

b) Din categoria persoanelor a căror problemă se examinează, în mod obligatoriu să fie invitați în fața comisiei de disciplină, atât magistratul pârât, cât și petiționarul.

Art.21 (3), prevede că C.S.M. „poate invita, după caz, la ședința sa, membrii colegiului de calificare sau ai colegiului disciplinar, precum și persoanele a căror problemă se examinează.” Din economia acestui text de lege, rezultă că C.S.M. *poate* invita, după caz, pe membrii colegiului disciplinar, precum și persoanele a căror probleme se examinează. Recomandăm modificarea textului de lege din art.21 (3), prin eliminarea cuvântului „poate”, și „după caz”, în scopul asigurării respectării principiului contadictorialității în cercetarea administrativă.

5) Introducerea prevederii obligatorii în textul de lege, de a se menționa pe hotărârile dispuse de colegiul disciplinar sau de către C.S.M., a termenului de contestație și a locului depunerii acesteia. Lg.947-XIII/1996, modificată și completată, prevede că C.S.M. decide în conformitate cu dispozițiile art.21, 22, 23 și 24, următoarele: „Hotărârile C.S.M. pot fi contestate la C.A. Chișinău, de orice persoană interesată, în termen de 15 zile din momentul comunicării” [59, art.25].

Se impune efectuarea de precizări în acest sens, deoarece în lipsa unor mențiuni exprese, petiționarul poate să înțeleagă că soluția ce i-a fost comunicată nu mai are alte căi de atac și în genere, această procedură aduce atingere dreptului persoanei vătămate.

6) Asimilarea soluțiilor de clasare a petițiilor dispuse de inspecția judiciară din cadrul CSM, în categoria actelor administrative cu drept de contestație, la fel ca și hotărârile emise de Colegiul Disciplinar și CSM. Legiuitorul nu a prevăzut o cale de atac împotriva soluțiilor dispuse de inspecția judiciară prin care se clasează plangerile. În lipsa unei hotărâri dispuse de colegiul disciplinar, petiționarului i se blochează dreptul de a urma căile de atac împotriva soluțiilor de clasare.

7) Eliminarea verbului „a putea (pot)” din textul de lege prevăzut în art.60 (1) din Lg. cu privire la procuratură din R.M. și înlocuirea cu verbul „a fi (sunt)”. Recomandăm ca acest art.să aibă următorul conținut:

„Art.60 - Răspunderea disciplinară.

(1) Procurorii *sunt* trași la răspundere disciplinară pentru abatere de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru comportament care prejudiciază interesele de serviciu și discreditează imaginea Procuraturii.”

8) Stabilirea unei bune definiții a următorilor termeni din Lg. cu privire la procuratură din R.M.:

- a) Termenul de erori comise de procurori (în ce constă), identificat în art.63 (1);
- b) Termenul de rea-credință identificat în art.63 (1).

Propunem următoarele definiții:

- Erorile comise de procurori se încadrează astfel:

a) persoana care a fost condamnată definitiv în cadrul unui proces penal, dacă în urma rejudecării cauzei s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare;

b) persoana care în cursul procesului penal, a fost privată de libertate, ori căreia i s-a restrâns libertatea, dacă în urma judecării cauzei sau a rejudecării într-o cale extraordinară de atac, a fost pusă în libertate;

c) persoana care a fost privată de libertate în cursul procesului penal, după ce a intervenit prescripția, amnistia sau dezincriminarea faptei;

- Reaua-credință comisă de către procurori se încadrează astfel:

a) Există rea-credință, atunci când procurorul încalcă cu știință, normele de drept material sau procesual, urmărind sau acceptând prejudicierea unei persoane;

b) Există rea-credință, atunci când procurorul nesocotește în mod grav și nescuzabil, normele de drept material sau procesual;

9) Completarea Lg. 947-XIII/1996 [59], prin introducerea unui art.cu referire la asigurarea pentru malpraxis a judecătorilor, astfel:

„Judecătorul este obligat să facă asigurare pentru malpraxis în vederea constituirii garanției pentru asigurarea despăgubirilor materiale fața de stat, pentru cauzele în care sunt imputabile erori judiciare comise din rea-credință sau din neglijență gravă.”

Pentru RO.

Constatări: 1.) Lg. nr.317/2004 [63] republicată a C.S.M., este lacunară.

Nu cuprinde prevederea facultativă pe care o are C.S.M. din R.M., de a invita în cadrul cercetării judecătorești, pe membrii comisiei de disciplină și pe petiționarul reclamant.

Totodată, legiuitorul nu a reglementat o cale de atac împotriva refuzului Inspecției Judiciare, de a sesiza Comisia de Disciplină pentru judecători sau procurori, impietând petiționarilor dreptul constituțional de a beneficia de accesul liber la justiție.

Apreciem că este prea mic termenul de un an de zile de la data săvârșirii faptei, după care intervine prescripția răspunderii administrativ-disciplinară prevăzută pentru procurori și judecători, în raport de durata de soluționare în toate căile de atac a unui proces.

Art.46, pct.8, din Lg.317/2004 [63], prevede următoarele:

„Acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult un an, de la data săvârșirii abaterii.”

Sanctiunea administrativă pentru statul român, ca membru în U.E., este de pierdere a fondurilor europene postaderare, pe care statul român, deși este în drept să le primească în susținerea de proiecte de dezvoltare intercomunitară, le pierde datorită raportului nefavorabil făcut pe justiție, prin analiza activității de eficiență pe justiție, efectuată de către Comisia Europeană. De menționat este că toate aceste fonduri postaderare nu se raportează pe buget de la an la an, ele fiind distribuite către alte state membre U.E., care în perioada de postaderare primesc rapoarte favorabile pe domeniile monitorizate de Comisia Europeană.

2.) Răspunderea administrativă a magistraților este reglementată și dezvoltată inclusiv în privința conflictelor de muncă. Procurorii și judecătorii nu au dreptul să declare grevă. Interdicția este prevăzută în Lg.168/1999 [64, art.63], privind soluționarea conflictelor de muncă:

“Nu pot declara grevă: procurorii, judecătorii, personalul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne și al unităților din subordinea acestor ministere, personalul Serviciului Român de Informații, al Serviciului de Informații Externe, al Serviciului de Telecomunicații Speciale, personalul militar încadrat în M.J., precum și cel din unitățile din subordinea acestuia.”

Având în vedere separația puterilor în stat, se constată că nu există nici un organ de stat care să-i judece pe magistrați, în condițiile în care aceștia intră în grevă la nivel național. Sub acest aspect, apreciem că trebuie reglementată expres în categoria sancțiunilor pentru magistrați, răspunderea administrativă pentru situațiile în care magistrații intră în grevă. Deoarece constatarea sancțiunii ar reveni aceluiași corp profesional, din care fac parte cei care au intrat în grevă, se constată că există un conflict de interese. Astfel, magistrații ar trebui să se judece pe ei înșiși, în cazurile în care conflictele de muncă se declară la nivel de instanță. Sub acest aspect merită apreciată teoria asupra actului de justiție exprimată de autorul Sorin Vasile Curpăn, în lucrarea *“Independența judecătorilor și garanțiile ei juridice”*: „Justiția a fost considerată ca fiind în esență ceva abstract, ca o stare ideală a societății caracterizată prin traducerea în starea de facto a integrității drepturilor subiective ale tuturor membrilor acesteia, ca un vis de totală libertate, de egalitate.

Justiția reprezintă o stare caracterizată prin respectarea tuturor preceptelor morale, ca o supunere față de preceptele religioase și respectiv ca un rezultat al realizării cerințelor normelor juridice.” [110, p.7]

3.) Constatăm că Lg.303/2004 [32], privind statutul judecătorilor și procurorilor din RO., este lacunară în privința art.99, lit. h), care se referă doar la încălcarea normelor de procedură de

către magistrați, cu *rea-credință* și *gravă neglijență*, fără a se face referire de către legiuitor la încălcarea normelor de drept material.

Sub acest aspect se impune a se clarifica atât termenul de „*rea-credință*”, cât și termenul de „*gravă neglijență*”.

4.) Constatăm că Lg.303/2004 [32], nu prevede implementarea unei condiții și determinări de asigurare pentru malpraxis a magistraților. O asemenea asigurare ar conduce la înlesnirea tragerii la răspundere a magistraților, sub aspectul că riscurile profesionale pentru despăgubirile pe care ar trebui să le achite magistrații în procedura răspunderii administrativ-patrimoniale, s-ar transfera către asiguratorii. Sub acest aspect, acțiunile de regres pe care le inițiază statul împotriva magistraților pentru acoperirea prejudiciilor cauzate din erorile judiciare, se vor putea formula prin introducerea în proces a asiguratorului, care să suporte prejudiciul material, până la concurența sumei la care a fost asigurat magistratul.

5.) Constatăm că Lg.303/2004 [32] nu are nici o referire cu privire la reglementările introduse de R.M., prin modificările la Lg.514 – VIII/1995 [62], așa cum a fost modificată la data de 03.09.2010.

Recomandări: 1) Modificarea și completarea art.45 din Lg.317/2004 [63], prin introducerea căilor de atac împotriva refuzului Inspecției Judiciare, de a sesiza Comisia de Disciplină pentru Judecători sau Procurori, ca modalitate de garantare pentru petiționari a dreptului de acces la justiție.

Modificarea termenului de prescripție a răspunderii administrativ-disciplinare pentru magistrați, de la un an de zile de la data săvârșirii faptei de către magistrat, la minim un an de zile de la data soluționării irevocabile a dosarului în care magistratul a săvârșit abaterea.

2) În plan legislativ, pentru eficientizarea răspunderii administrative a magistraților care declară grevă și excepții de la răspunderea administrativă în situația în care toți magistrații participă la grevă:

A.) În condițiile în care toți procurorii și/sau judecătorii intră în grevă la nivel național, recomandăm ca această formă de protest să atragă demisia Guvernului. Prerogativul de constatare a încetării mandatelor premierului și ale miniștrilor din guvern, aparține Președintelui, prin decret publicat în M.Of. Cu data de publicare a decretului de încetare a mandatului Guvernului, Președintele va desemna un nou prim-ministru, care își va forma noul cabinet în condițiile de acordare a votului de încredere în Parlament.

La adoptarea acestei recomandări științifice în plan legislativ de lege ferenda s-a avut în vedere situația de fapt creată în RO., când mai mulți judecători de la mai multe instanțe, pe fondul nemulțumirii salariale, expres determinate de neacordarea unor sporuri câștigate de

magistrați în cadrul unor procese în care s-au judecat singuri, s-a generat un conflict de muncă care a condus la blocarea activității mai multor instanțe judecătorești.

Judecătorii au chemat în judecată pe Ministerul Finanțelor Publice pentru a li se acorda sporuri de stres, în cuantum de 50% din salariul lunar. Acțiunile au fost formulate de către magistrați la C.A. din RO., iar magistrații care au judecat cauzele au pronunțat hotărâri judecătorești rămase definitive, prin care și-au majorat salariile cu 50% pe lună. Ministrul de Finanțe, din lipsă de fonduri publice, nu a alocat buget pentru aceste majorări de salarii, iar magistrații, ca formă de protest, prin înfruntarea prevederilor Lg.168/1999 [64, art.63], au declarat grevă.

Conflictul nu a putut fi mediat nici de către M.J. și nici de către Guvern, motiv pentru care în perioada 09.07.2009 – 13.07.2009, între orele 08:00-12:00, magistrații au făcut grevă, refuzând să intre în procese. Pe fondul acestei grave încălcări a legii de către magistrați, Ministerul de Finanțe a emis un ordin de suspendare a sporurilor salariale dobândite de magistrați prin hotărâri judecătorești. Magistrații au chemat în judecată Ministerul de Finanțe, pentru suspendarea ordinului emis. Procesul a fost judecat de către aceeași categorie profesională, care a pronunțat o hotărâre de suspendare a ordinului dat de Ministrul de Finanțe.

În acest context, un rol deosebit în deblocarea activității instanțelor judecătorești, cu referire la magistrații din cadrul C.A. Bacău, l-a avut Baroul Bacău, care a formulat plângere penală împotriva magistraților, adresată C.S.M., Parchetului de pe lângă Î.C.C.J. și Parchetului de pe lângă C.A. Bacău, fiind comunicată spre știința Administrației Prezidențiale a RO. și Guvernului RO.

Rezultatul imediat al acestei acțiuni a fost de încetare a grevei de către magistrați.

Ca practică aplicată, enunțăm plângerea penală formulată de către Baroul Bacău, care a condus la deblocarea activității instanțelor de judecată.

“CĂTRE: C.S.M., Parchetul de pe lângă Î.C.C.J, Parchetul de pe lângă C.A. Bacău, Administrația Prezidențială a RO., Guvernul RO..

Baroul Bacău din cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din RO., cu sediul în Municipiul Bacău, str. Republicii, nr. 27, A, 3, județul Bacău, cu CIF. 16655686, reprezentat prin decan av. drd. Botomei Vasile, formulează, PLÂNGERE PENALĂ,

Împotriva judecătorilor de la C.A. Bacău, Trib. Bacău și Jud. Bacău, pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, prevăzută și pedepsită de art.246, C. pen., și abuz în serviciu contra intereselor publice, prevăzută și pedepsită de art.248, C.pen., raportate la infracțiunea de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută și pedepsită de art.248¹, C. pen. Aceste fapte au fost săvârșite în data de 09.07.2009 și 10.07.2009, prin

participarea la grevă a magistraților menționați în prezența. Nu menținem plângerea împotriva judecătorilor care nu au participat la grevă și au fost menționați din eroare, pe baza tabelului preluat din organigramă instanței. Sub acest motiv, precizăm că solicităm nominalizarea individuală a fiecărei persoane în parte, care a instigat și a participat la greva judecătorilor, precum și descoperirea și încadrearea faptelor potrivit vinovăției fiecăruia.

Probe:

- Verificarea dosarelor din cadrul instanțelor judecătorești, care trebuiau judecate între 09:00 – 12:00 și care au fost amânate;

- Articole din presă („Judecătorii intră în Grevă” – ziarul Deșteptarea, joi, 09.07.2009);

- Administrarea la dosar a comunicatelor emise de instanțe și Ministrul de Justiție;

- Martori:

a) Solicităm audierea tuturor părților din toate dosarele care au fost planificate a se judeca cu începere de la ora la care judecătorii au intrat în grevă;

b) Audierea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești de la Judecătoriile din jud. Bacău, Trib. Bacău și C.A. Bacău.

c) Audierea Ministrului de Justiție, domnul Cătălin Predoiu, care în mod public a declarat că „greva este ilegală”.

Apreciem că faptele sunt deosebit de grave, cu atât mai mult cu cât vin din partea magistraților care au interzis dreptul la grevă, în conformitate cu reglementările art.63 din Lg. 168/1999, cu modificările și completările ulterioare: „Nu pot declara grevă: procurorii, judecătorii, personalul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne și al unităților din subordinea acestor ministere, personalul Serviciului Român de Informații, al Serviciului de Informații Externe, al Serviciului de Telecomunicații Speciale, personalul militar încadrat în MJ, precum și cel din unitățile din subordinea acestuia.” Moralitatea funcției de magistrat nu tolerează nici o îngăduință în ceea ce privește încălcarea flagrantă a legilor care guvernează statul de drept din RO. Solicităm trimiterea magistraților în Comisiile de Disciplină, din cadrul C.S.M., înregistrarea evenimentelor în fișa individuală a fiecărui magistrat, cu trimiterea în judecată a magistraților vinovați, în vederea atragerii răspunderii penale.

Invocăm în drept Lg. nr. 317/2004 republicata privind C.S.M. cu privire la art.47, 48, 49, 50, 53 (1), (3) și art.54 (1), (2), (3), (4), și Lg. 303/2004 cu modificările și completările ulterioare, față de care, în aprecierea gravității faptelor pentru care se solicită trimiterea judecătorilor în fața comisiei de disciplină și începerea urmăririi penale pentru infracțiunile reclamate, solicităm a se avea în vedere următoarele: art.89 (1), 89 (2), 93, 95 (1), 96, 97 b) și 98 c). Cerem în procedură de urgență, a se soluționa prezenta plângere formulată de Baroul

Bacău prin decan. Aceasta constituie mijlocul procedural de restabilire al bunului mers al activității instanțelor de judecată, în calitate de instituții de stat. Solicităm următoarele:

- Începerea urmăririi penale față de judecătorii vinovați de nerespectarea normelor de procedură în judecarea proceselor, constând în refuzul de a judeca procesele stabilite pentru orele și termenele de judecată, în care au participat la greva judecătorilor.

- Aplicarea de către C.S.M., a măsurilor de suspendare din funcțiile de judecători pe perioada de cercetare penală și administrativă, față de judecătorii care se fac vinovați de încălcarea prevederilor menționate în plângere.

- Aplicarea măsurilor legale, în raport de gravitatea faptelor, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art.98, litera d) și e) din Lg. 303/2004 republicata, privind revocarea din funcțiile de conducere a conducătorilor instanțelor judecătorești și excluderea din magistratură, având în vedere încălcarea art.63 din Lg. 168/1999, privind soluționarea conflictelor de muncă, cu raportare la dispozițiile de reglementare prevăzute de Lg. 303/2004, Lg. 317/2004 republicata, și Regulamentul de Ordine Interioară al Instanțelor Judecătorești, aprobat de Plenul C.S.M. cu modificările și completările ulterioare. Judecătorii sunt egali în fața legii și a autorităților publice fără privilegii și fără discriminări. (art.16 (1) din Constituția RO.); Nimeni nu este mai presus de Lege! (art.16 (2) din Constituția RO.); Salariații au dreptul la grevă pentru apărarea intereselor profesionale, economice și sociale (art 43 (1) din Constituția RO.);

îLg. stabilește condițiile și limitele exercitării acestui drept precum și garanțiile necesare asigurării serviciilor esențiale pentru societate (art 43 (2) din Constituția RO.). În aceste condiții imaginea publicată în ziarul „Deșteptarea” din Bacău, din 11.07.2009, precum și în „Ziarul de Bacău” publicat în data de 11.07.2009, în care în prim plan în imagini foto ca factori de referință care nu respectă Lg. În RO., fiind președintele Trib. Bacău, doamna judecător Munteanu Maria și purtătorul de cuvânt al Trib. Bacău, doamna judecător Oboroceanu Maria, probează că magistrații care au intrat în grevă nu țin cont de Lg. Fundamentală a statului, considerând calitatea funcției de magistrat mai presus de Constituția RO. Această stare de fapt, dacă s-ar menține nesancționată, demonstrează că oricând, oriunde, și în orice împrejurare, doamnă președinte de Trib. Munteanu Maria, este capabilă să ordone magistraților din subordine, să încalce Lg. Pentru asigurarea unor privilegii sau discriminări în cauzele în care se judecă pe rolul instanțelor aflate în coordonarea acesteia.”

Plângerea prezentată în lucrare a creat ecouri însemnate în Guvernul RO., fiind apreciată de către Ministrul de Justiție din RO., domnul Cătălin Predoiu, ca o modalitate de ieșire a magistraților din grevă și mijloc de tragere la răspundere a magistraților care au încălcat Lg. nr. 168/1999 [64]. De asemeni, necesitatea de modernizare a conceptului de răspundere

administrativă a magistraților și modalitatea de acțiune prezentată în lucrare, a fost apreciată inclusiv de către europarlamentarii români. A se vedea anexele 10-12.

Evenimentele create în RO. de către magistrații care au declarat grevă, în vederea determinării statului român să le acorde sporuri salariale, au generat nemulțumiri din partea altor categorii profesionale, care nu au aceleași privilegii ca magistrații din RO., motiv pentru care, în vederea îmbunătățirii cadrului legal prin care să se asigure o eficientizare a tragerii la răspundere a magistraților, propun ca Lg. 168/1999 [64] să se modifice și să se completeze după cum urmează:

B.) Art.63 din Lg. 168/1999 [64], să se modifice și să se completeze după cum urmează:

„(2) Procurorii și/sau judecătorii care intră în grevă, după caz, care refuză participarea la ședințele de judecată la care sunt planificați, se consideră excluși de drept din magistratură, fără alte formalități de constatare prin comisiile de disciplină ale magistraților sau prin hotărâri;

(3) Magistrații nu au dreptul de a formula acțiuni judecătorești, în ceea ce privește stabilirea veniturilor salariale, a sporurilor de serviciu pentru funcțiile deținute, sub sancțiunea inadmisibilității acțiunilor formulate în acest sens și a excluderii din magistratură;

(4) Decretele de încetare a calității de magistrat se emit de către Președintele RO., la propunerea Ministrului de Justiție, în termen de zece zile de la data de inițiere a formei de protest de către magistrați;

(5) În condițiile în care toți judecătorii de la nivel național participă la grevă, să nu se mai atragă consecința demiterii acestora, însă protestul să se considere vot de blam împotriva Guvernului, având drept consecință emiterea de către președintele țării, în termen de zece zile de la inițierea protestului, a decretului de destituire din funcție a primului-ministru și a miniștrilor din cabinet;

(6) Cu aceeași dată de emitere a decretului de destituire a Guvernului, privind încetarea mandatului primului-ministru și al miniștrilor din Guvern, Președintele RO. desemnează un candidat pentru funcția de prim-ministru și numește Guvernul pe baza votului de încredere acordat de Parlament, în condițiile art.85 din Constituția RO.;

(7) Magistrații care refuză să își exercite activitățile profesionale pe motiv de grevă, se consideră demisi de drept din funcția de magistrat. În aceste condiții, nu mai este necesară efectuarea unui control administrativ, față de care să se pronunțe comisiile de disciplină și după caz, pe cale ierarhică, instanțele judecătorești. Conflictele de muncă legate de nivelul salariilor și al sporurilor pentru magistrați, sunt exceptate de la Lg. C.adm.. Stabilirea grilei de venituri pentru magistrați și funcțiile asimilate acestora, se face prin lege sau după caz, prin hotărâri de guvern.”

3.) În plan legislativ, pentru eficientizarea răspunderii administrative a magistraților pentru nerespectarea normelor de drept material sau/și procesual, în judecarea cauzelor.

În prezent, răspunderea administrativă a magistraților este reglementată în Lg. 303/2004 [32, art.99], care prevede următoarele:

„Constituie abateri disciplinare:

a) încălcarea prevederilor legale referitoare la declarațiile de avere, declarațiile de interese, incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii;

b) intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea sau acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, precum și imixtiunea în activitatea altui judecător sau procuror;

c) desfășurarea de activități publice cu caracter politic sau manifestarea convingerilor politice în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

d) nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter;

e) nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor;

f) refuzul nejustificat de a primi la dosar cererile, concluziile, memoriile sau actele depuse de părțile din proces;

g) refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire de serviciu;

h) exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedura, cu *rea-credință* sau din *gravă neglijență*, dacă fapta nu constituie infracțiune;

i) efectuarea cu întârziere a lucrărilor, din motive imputabile;

j) absențele nemotivate de la serviciu, în mod repetat;

k) atitudinea nedemnă în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, avocați, experți, martori sau justițiabili;

l) neîndeplinirea obligației privind transferarea normei de baza la instanța sau parchetul la care funcționează;

m) nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor;

n) participarea directă sau prin persoane interpușe la jocurile de tip piramidal, jocuri de noroc sau sisteme de investiții pentru care nu este asigurată transparența fondurilor în condițiile legii.”

Propunem modificarea art.99, 1), lit. h), din Lg.303/2004 [32], acesta urmând să aibă următorul cuprins: „*exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de drept material sau procesual cu rea-credință sau din gravă neglijență, dacă fapta nu constituie infracțiune.*”

Prin adăugarea textului referitor la nerespectarea normelor de drept material, se va realiza o protecție a justițiabililor împotriva magistraților care interpretează în mod abuziv normele de drept material. Legat de acest text, propunem delimitarea a ceea ce înseamnă și a ceea la ce se referă termenul de rea-credință și termenul de gravă neglijență. Pentru a fi în prezența relei-credințe, nu e suficient ca hotărârea să fie evident eronată, ci trebuie să existe și alte indicii care să ducă la convingerea că magistratul a acționat cu intenție directă de a încălca legea și în deplină cunoștință de cauză. Propunerea noastră este ca *reava-credință* să aibă unul dintre următoarele înțelesuri:

- a) atunci când magistratul încalcă cu știință, normele de drept material sau procesual, urmărind sau acceptând prejudicierea unei persoane;
- b) manipularea intenționată a instrumentelor juridice de drept material și procesual în scopul prejudicierii părții vătămate;
- c) intenția frauduloasă în aplicarea legii, cu consecința prejudicierii părții vătămate;
- d) manipularea intenționată a normei legale și a principiilor generale de către magistrat, dacă prin aceasta s-a produs un prejudiciu persoanei vătămate.

În ceea ce privește gravă neglijență, evenimentul cauzator de daune sau periculos, care este rezultatul unei acțiuni sau al unei omisiuni, este premeditat și voit de către făptuitor, ca o consecință a propriei acțiuni sau omisiuni. Neglijența condamabilă trebuie să se prezinte ca inexplicabilă, fără legătură cu acele particularități ale situației care ar putea face de înțeles, fără a o justifica, eroarea judecătorului.

Propunem că *gravă neglijența* să aibă unul din următoarele înțelesuri:

- a) nesocotirea de către magistrat din culpă, a normelor de drept material sau procesual;
- b) încălcarea raționamentului judiciar și a normelor legale, dincolo de o diligență obiectivă, dacă prin aceasta s-a produs un prejudiciu persoanei vătămate;
- c) necunoașterea de către judecător a regulilor în cadrul cărora se desfășoară activitatea acestuia de natură a prejudicia partea vătămată.

Propunem introducerea textelor care se regăsesc în Lg.544/1995 [51] modificată la 03.09.2010, din R.M., în Lg.303/2004 [32] din RO., după cum urmează:

Art.22 (2): „Anularea sau modificarea hotărârii judiciare nu atrage răspundere, dacă judecătorul care a pronunțat-o nu a încălcat intenționat lg.. Excepție fac cazurile în care lg. a fost încălcată cu neglijență, cauzând persoanelor prejudicii materiale sau morale esențiale.”

Art.22 (1): „a) încălcarea obligației de imparțialitate;

b) interpretarea sau aplicarea neuniformă a legislației, intenționat sau din neglijență gravă, dacă acest lucru nu este justificat de schimbarea practicii judiciare;

f^l) încălcarea, din motive imputabile, a termenelor de examinare a cauzelor aflate în procedură sau încălcarea normelor imperative ale legislației;

h) refuzul nejustificat de a îndeplini o atribuție de serviciu;

h¹) încălcarea termenelor de redactare a hotărârilor judecătorești și de transmitere a copiilor de pe acestea participanților la proces;

n) încălcarea prevederilor referitoare la incompatibilitățile și interdicțiile care îi privesc pe judecători;

p) emiterea unei hotărâri, care ulterior a fost declarată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, drept hotărâre prin care au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale omului.”

Art 26 - Demisia judecătorului.

„(1) Se consideră demisie a judecătorului plecarea onorată a judecătorului din funcție, dacă acesta, în exercițiul funcțiunii și în afara relațiilor de serviciu, nu a comis fapte ce discreditează justiția sau compromit cinstea și demnitatea de judecător.

(2) Judecătorul are dreptul la demisie în cazul depunerii cererii de demisie.

(3) Judecătorului demisionat și se păstrează titlul de magistrat, apartenența sa la corpul magistraților și garanțiile inviolabilității personale.

(4) Judecătorului demisionat sau pensionat i se plătește o indemnizație unică de concediere, egală cu produsul înmulțirii salariului său mediu lunar cu numărul de ani lucrați în funcția de judecător. Totodată, judecătorului demisionat și reîntors în funcție i se ia în calculul indemnizației unice de concediere durata activității în funcția de judecător de la data încetării ultimei demisii.

(5) Judecătorul demisionat are dreptul la pensie pentru vechime în muncă sau la o indemnizație lunară viageră, în condițiile prezentei legi.

(6) Dacă judecătorul demisionat are în funcția de judecător o vechime de cel puțin 20 de ani, beneficiază de o indemnizație lunară viageră de 80 procente; de la 25 la 30 de ani - de 85 procente; de la 30 la 35 de ani - de 90 procente; de la 35 la 40 de ani - de 95 procente; de la 40 de ani și mai mult - de 100 procente față de salariul mediu plătit în funcția respectivă de judecător, ținându-se cont de indexarea salariului. Indemnizația lunară viageră se recalculează ținându-se cont de mărimea salariului judecătorului în exercițiu.

(7) Judecătorul demisionat este în drept să activeze în sfera justiției.

(8) Dacă judecătorul demisionat îndeplinește o altă funcție în sfera justiției, i se plătește indemnizație lunară viageră și este salarizat conform art.28.

(9) Judecătorul este considerat demisionat atât timp cât respectă prevederile art.8, păstrează cetățenia R.M. și nu comite fapte care discreditează justiția sau compromit cinstea și demnitatea de judecător.

(10) În cazul în care C.S.M. constată că judecătorul demisionat nu îndeplinește condițiile prevăzute în prezenta lege, sistează demisia judecătorului. Acesta poate ataca hotărârea de sistare la C.S.J. într-un termen de zece zile de la data primirii copiei de pe hotărâre.

(11) Demisia judecătorului se sistează și în cazul numirii lui repetate în funcția de judecător.”

Art.26¹ - Menținerea împuternicirilor judecătorului.

“Împuternicirile judecătorului transferat, degrevat, detașat, suspendat în perioada examinării de către acesta a unei cauze penale sau civile aflate în faza de terminare, se mențin până la încheierea judecării cauzei respective.”

Art.27: Protecția de stat a judecătorului și a membrilor familiei lui.

„(1) Judecătorul, membrii familiei lui și averea lor se află sub protecția statului. La cererea judecătorului sau a președintelui instanței judecătorești, organele afacerilor interne sunt obligate să ia măsurile de rigoare pentru asigurarea securității judecătorului și a membrilor familiei lui, integrității bunurilor acestora.

(2) Atentarea la viața și sănătatea judecătorului, distrugerea sau deteriorarea bunurilor, amenințarea lui cu omor, violență sau cu deteriorarea bunurilor, calomnierea ori insultarea acestuia, precum și atentarea la viața și sănătatea rudelor apropiate (părinților, soției, soțului, copiilor), atrag răspunderea stabilită de lege. Judecătorul are dreptul să fie asigurat de către organele afacerilor interne cu mijloace de apărare.”

4) În plan legislativ, pentru implementarea unei condiții și determinări de asigurare pentru riscurile ce decurg din activitatea profesională a magistraților și pentru malpraxis.

Propunem ca în Lg. 303/2004 [32], privind statutul judecătorilor și procurorilor din RO, să se introducă un nou articol, cu următorul conținut: „Pentru malpraxis și riscurile ce decurg din activitatea profesională, magistrații sunt obligați să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru erori judiciare săvârșite din gravă neglijență.”

În acest sens, au fost publicate articolele:

- „*Metode de eficientizare a răspunderii administrative în cadrul comisiilor de disciplină pentru magistrați*”, în R.N.D. [49, p.21].

-„*Răspunderea administrativ-disciplinară a magistraților*”, Revista „Lege și Viață”, [65].

3.5. Procedura aprobării tacite-formă de răspundere administrativ-disciplinară

Prin analiza științifică în materia controlului administrativ și a răspunderii administrative, cu referire la funcționarii și autoritățile publice din R.M., constatăm existența unei lacune în cadrul legislativ din R.M., în ceea ce privește procedura aprobării tacite.

Procedura aprobării tacite trebuie abordată prin prisma principiului de combatere a corupției din cadrul unităților administrativ-teritoriale și al instituțiilor de drept public, prevăzute cu competențe de eliberare a unor acorduri, avize, licențe și autorizații, reglementate în drept prin sistemul legislativ moldovean. În categoria organismelor asimilate autorităților administrației publice, se subscriu și organele de organizare și funcționare a profesiilor liberale care coordonează serviciile conexe activităților de justiție.

Referirea se face la obținerea autorizației de exercitare a profesiei de avocat, care prin raportare la activitatea efectuată, se asimilează unui serviciu de interes public, pentru care persoanele interesate trebuie să urmeze o procedură de înscriere, prevăzută în lg. de organizare și funcționare a profesiei de avocat [31]. Implementarea în cadrul legislativ din R.M. a procedurii aprobării tacite, se impune pentru următoarele motive:

- Înlăturarea barierelor administrative din mediul de afaceri;
- Responsabilizarea autorităților administrației publice în vederea respectării termenelor stabilite de lege pentru emiterea autorizațiilor;
- Impulsionarea dezvoltării economice prin oferirea unor condiții cât mai favorabile întreprinzătorilor, implicând costuri de autorizare cât mai reduse;
- Combaterea corupției prin diminuarea arbitrariului în decizia administrației;
- Promovarea calității serviciilor publice prin simplificarea procedurilor administrative.

În R.M., procedura aprobării tacite trebuie să se aplice tuturor autorizațiilor emise de autoritățile publice, cu excepția celor emise în domeniul activităților nucleare, armelor de foc, munițiilor și explozibililor, drogurilor și precursorilor, precum și autorizațiilor din domeniul siguranței naționale. Cadrul legislativ de implementare a procedurii aprobării tacite, se face printr-o ordonanță de urgență emisă de Guvernul R.M., determinată de urgența intrării în vigoare a procedurii aprobării tacite, urmând a fi supusă spre dezbateră în Parlamentul R.M., în vederea aprobării prin lege.

Pentru exemplificarea termenilor ce se folosesc în procedura de aprobare tacită, termenii și expresiile folosite au următorul înțeles:

- *Autorizație*: actul administrativ emis de autoritățile administrației publice prin care se permite solicitantului desfășurarea unei anumite activități, prestarea unui serviciu sau exercitarea

unei profesii; noțiunea de autorizație include și avizele, licențele, permisele, aprobările sau alte asemenea acte administrative;

- *Procedura aprobării tacite*: procedura prin care autorizația este considerată acordată dacă autoritatea administrației publice nu răspunde solicitantului în termenul prevăzut de lg. pentru emiterea respectivei autorizații.

Prin această procedură, R.M. trebuie să oblige autoritățile administrației publice care au competența de a emite autorizații, de a afișa la sediul acestora și respectiv pe pagina proprie de internet, pentru fiecare tip de autorizație, informațiile necesare în vederea obținerii acestora, cum ar fi: formularul cererii care trebuie completată de către solicitant și modul de completare a acesteia; lista cu toate documentele necesare pentru eliberarea autorizației și modul în care acestea trebuie prezentate autorității administrației publice; toate informațiile privind modul de întocmire a documentelor și, dacă este cazul, indicarea autorităților administrației publice care au competența de a emite acte administrative ce fac parte din documentația ce trebuie depusă, precum: adresă, numărul de telefon sau fax, programul de lucru cu publicul.

Aceste informații vor fi prezentate într-o formă clară, indicându-se, dacă este posibil, exemple concrete. Autoritățile administrației publice din R.M., trebuie să elaboreze ghiduri privind procedura de autorizare și constituirea documentației care stă la baza emiterii unei autorizații. În scopul simplificării procedurilor administrative, autoritățile administrației publice trebuie să efectueze o analiză a tuturor condițiilor cerute pentru emiterea autorizațiilor și să identifice acele condiții care nu sunt absolut necesare, în vederea eliminării sau a înlocuirii acestora cu declarații pe propria răspundere.

Autorizația se consideră acordată sau, după caz, reînnoită, dacă autoritatea administrației publice nu răspunde solicitantului într-un termen prevăzut de lege pentru emiterea sau reînnoirea respectivei autorizații. Dacă nu se prevede un termen pentru soluționarea cererii de autorizare, autoritățile administrației publice sunt obligate să soluționeze cererea de autorizare în termen de 30 de zile de la depunerea acesteia.

Solicitantul autorizației va depune, o dată cu cererea, documentația completă, întocmită potrivit prevederilor legale din R.M., care reglementează procedura de autorizare respectivă și potrivit informațiilor furnizate de autoritatea administrației publice. În cazul în care se constată o neregularitate a documentației depuse, autoritatea administrației publice va notifica acest fapt solicitantului autorizației cu cel puțin 10 zile înainte de expirarea termenului prevăzut de lege pentru emiterea respectivei autorizații, dacă acest termen este mai mare de 15 zile, sau cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea termenului prevăzut de lege pentru emiterea autorizației, dacă acest termen este mai mic de 15 zile.

Autoritatea administrației publice va preciza totodată și modul de remediere a neregularității constatate. După ce va expira termenul stabilit de lege pentru emiterea autorizației, și în lipsa unei comunicări scrise din partea autorității administrației publice, solicitantul poate desfășura activitatea, presta serviciul sau exercita profesia pentru care s-a solicitat autorizarea. Pentru obținerea documentului oficial prin care se permite desfășurarea activității, prestarea serviciului sau exercitarea profesiei, solicitantul se poate adresa autorității în cauză sau direct instanței judecătorești.

În situația în care solicitantul s-a adresat autorității administrației publice în cauză, îi va aduce la cunoștință existența cazului de aprobare tacită cu privire la autorizație și va solicita eliberarea documentului oficial prin care se permite desfășurarea unei activități, prestarea unui serviciu sau exercitarea unei profesii. Dacă autoritatea administrației publice respectivă nu răspunde sau refuză să elibereze documentul oficial prin care se permite desfășurarea unei activități, prestarea unui serviciu sau exercitarea unei profesii, solicitantul se poate adresa instanței judecătorești.

Cererea de chemare în judecată a autorității administrației publice având ca obiect constatarea aprobării tacite, este scutită de taxă de timbru și se introduce la instanța judecătorească de c.adm. competentă, urmând că instanța să soluționeze cererea în termen de cel mult 30 de zile de la primirea acesteia. Reclamantul trebuie să depună la instanță, anexată la cererea de chemare în judecată, copia cererii de autorizare cu numărul și data înregistrării la autoritatea administrației publice pârâte.

Dacă instanța constată existența unui răspuns din partea autorității administrației publice sau, după caz, a unei notificări cu data poștei anterioară expirării termenului legal pentru emiterea autorizației, va respinge cererea reclamantului. În cazul în care instanța constată îndeplinirea condițiilor prevăzute de procedura aprobării tacite, va pronunța o hotărâre prin care obligă autoritatea administrației publice să elibereze documentul oficial prin care se permite solicitantului să desfășoare o anumită activitate, să presteze un serviciu sau să exercite o profesie. Hotărârile pronunțate sunt irevocabile.

Dacă, în urma admiterii acțiunii, autoritatea administrației publice nu îndeplinește obligația eliberării documentului oficial prin care se permite solicitantului să desfășoare o anumită activitate, să presteze un serviciu sau să exercite o profesie, în termenul stabilit prin hotărârea judecătorească, la cererea reclamantului, instanța poate obliga conducătorul autorității administrației publice în sarcina căreia s-a stabilit obligația, la plata unei amenzi judiciare reprezentând 30% din veniturile pe care le realizează conducătorul autorității administrației publice în funcția deținută, precum și la plata unor despăgubiri pentru daunele cauzate prin întârziere.

Măsura aplicării amenzilor cominatorii constituie sesizare a organelor de cercetare penală, pentru declanșarea procesului penal, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de neexecutare a hotărârii judecătorești, reglementată ca sancțiune penală în Lg. nr.554/2004 din RO.[13, art.24, pct.3], în concurs cu infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor.

Hotărârea judecătorească pronunțată de instanța de c.adm., de aplicare a amenzii judiciare în cotă procentuală stabilită din salariul minim net pe economie, pentru fiecare zi de întârziere, se comunică din oficiu către Administrația Finanțelor Publice din circumscripția teritorială în care funcționează autoritatea publică debitoare, în scopul executării potrivit regulilor de procedură fiscală, prin somații și emiterea de titlu executoriu, la expirarea termenului de 15 zile de la comunicarea somației de executare.

Împotriva actelor de executare, debitorul va putea introduce acțiune în fața instanțelor competente de soluționare a contestațiilor la executare. Competența de soluționare a contestațiilor la executare, derivate din executarea creanțelor pentru bugetul de stat, revine potrivit principiului specializării, instanțelor de c.adm..

Debitorul obligației va putea cere pe procedura ordonanței președentiale, instanței competente cu soluționarea contestației la executare, în propriul proces sau într-o acțiune separată, suspendarea actelor de executare, până la rămânerea irevocabilă a hotărârii pronunțată de instanța de c.adm. de obligație la plata amenzilor judiciare a debitorului, în condițiile de plată a unei cauțiuni, în valoare de zece salarii ale conducătorului autorității publice, raportat la venitul realizat la data introducerii acțiunii de către petent. Cererea de obligare la plata amenzii judiciare se judecă de urgență și este scutită de taxă de timbru, iar hotărârea instanței va putea fi atacată cu recurs, în termen de cinci zile de la pronunțare.

Dacă se va solicita aplicarea amenzii judiciare, conducătorul autorității administrației publice poate chema în garanție persoanele vinovate de neexecutarea hotărârii, iar pentru recuperarea despăgubirilor acordate și suportate de autoritatea administrației publice, conducătorul acesteia va putea introduce acțiune împotriva celor vinovați de neexecutarea hotărârii. Fapta funcționarului public sau a personalului contractual din vina căruia autoritatea administrației publice nu a răspuns în termenul prevăzut de lege, va constitui abatere disciplinară sau, după caz, infracțiune, urmând să angajeze și răspunderea materială, civilă sau penală, după caz, a funcționarului public.

Fapta solicitantului de a invoca în fața unei autorități sau instituții publice existența unei autorizări ca urmare a procedurii aprobării tacite, omițând cu știință prezentarea răspunsului sau a notificării primite în cadrul procesului de autorizare, constituie infracțiunea de fals în declarații și se pedepsește potrivit C. pen. moldovean.

În cazul în care, după obținerea documentului oficial prin care se permite desfășurarea unei activități, prestarea unui serviciu sau exercitarea unei profesii, autoritatea administrației publice constată neîndeplinirea unor condiții importante prevăzute pentru eliberarea autorizației, nu va putea anula documentul. Autoritatea în cauză va avea obligația de a notifica titularului, în cel mult trei luni de la data expirării termenului legal pentru emiterea autorizației, neregularitățile constatate, modul de remediere a tuturor deficiențelor identificate, precum și termenul în care titularul trebuie să respecte această obligație. Acest termen nu poate fi mai mic de 30 de zile.

Autoritatea administrației publice va anula documentul oficial prin care se permite desfășurarea unei activități, prestarea unui serviciu sau exercitarea unei profesii, acordat potrivit procedurii reglementate de prezența ordonanță de urgență, în cazul în care constată neîndeplinirea unor condiții care aduc o gravă atingere interesului public, siguranței naționale, ordinii sau sănătății publice și care nu pot fi remediate sau în cazul în care deficiențele identificate nu au fost remediate în termenul stabilit. Împotriva actului administrativ prin care se anulează documentul oficial titularul se poate adresa instanței de c.adm. competente, potrivit procedurii de judecată în c.adm. din R.M..

Aceste recomandări științifice în plan legislativ de lege ferenda pentru R.M., sunt o expresie a practicii aplicate în statul român, în exercitarea profesiei de avocat de către autorul lucrării, avocat drd. Botomei Vasile.

Procedura aprobării tacite din RO., reglementată prin O.U. nr. 27/2003 [1] se impune a fi modificată și completată prin adoptarea propunerilor de lege ferenda enunțate, astfel:

1) Modificarea art.12, pct.1, referitor la sancțiunile aplicate conducătorului autorității administrației publice. Obligarea la plata unei amenzi judiciare reprezentând 20% din salariul minim net pe economie pentru fiecare zi de întârziere, este neproportională cu gravitatea faptei. Astfel, cuantumul de 20% trebuie ridicat la 30%, iar raportarea acestui procent trebuie făcută la valoarea veniturilor realizate de conducătorul autorității publice în cauză, de la data introducerii acțiunii la instanța de c.adm. Această raportare se impune a fi făcută la veniturile realizate, deoarece sancțiunea trebuie aplicată la valoarea veniturilor realizate și nu prin raportare la salariul minim net pe economie, pentru respectarea principiului de individualizare a răspunderii administrative, cu raportare la condițiile îndeplinite de subiectul de drept constrâns.

2) Introducerea pct.4, la art.12. Astfel, măsura aplicării amenzilor cominatorii constituie sesizare a organelor de cercetare penală, pentru declanșarea procesului penal, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de neexecutare a hotărârii judecătorești, reglementată ca sancțiune penală în Lg. nr.554/2004 [13, art.24, pct. 3], în concurs cu infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor.

3) Introducerea pct.5, la art.12. Hotărârea judecătorească pronunțată de instanța de c.adm., de aplicare a amenzii judiciare în cota procentuală stabilită din salariul minim net pe economie, pentru fiecare zi de întârziere, se comunică din oficiu către Administrația Finanțelor Publice din circumscripția teritorială în care funcționează autoritatea publică debitoare, în scopul executării potrivit regulilor de procedură fiscală, prin somație și emiterea de titlu executoriu, la expirarea termenului de 15 zile de la comunicarea somației de executare.

4) Introducerea pct.6 la art.12. Împotriva actelor de executare, debitorul va putea introduce acțiune în fața instanțelor competente de soluționare a contestațiilor la executare.

5) Introducerea pct.7 la art.12. Competența de soluționare a contestațiilor la executare, derivate din executarea creanțelor pentru bugetul de stat, revine potrivit principiului specializării, instanțelor de c.adm..

6) Introducerea pct.8 la art.12. Debitorul obligației va putea cere pe procedura de ordonanță președentială, instanței competente cu soluționarea contestației la executare, în propriul proces sau într-o acțiune separată, suspendarea actelor de executare, până la rămânerea irevocabilă a hotărârii pronunțată de instanța de c.adm., de obligare la plata amenzilor judiciare a debitorului, în condițiile de plată a unei cauțiuni în valoare de zece salarii ale conducătorului autorității publice, raportat la venitul realizat la data introducerii acțiunii de către petent. Suma achitată cu titlu de cauțiune se constituie venit la bugetul statului și nu se restituie persoanei care a achitat-o, în condițiile în care prin exercitarea căii de atac de către debitor, hotărârea instanței de fond rămâne irevocabilă.

7) Modificarea art.11, pct. (3), care prevede că *“Hotărârile se redactează în termen de 10 zile de la pronunțare și sunt irevocabile”*.

Prin mențiunea rămânerii irevocabile de la prima instanță de judecată în procedura aprobării tacite, legiuitorul din RO. încalcă dreptul părților interesate de a exercita căile de atac, ca mijloc de exercitare a activității de control printr-o instanță ierarhic superioară și ca garanție de respectare a dreptului la apărare, consacrat în Constituția RO. [3, art.24(1)], cu raportare la Curtea Europeană A Drepturilor Omului [57, art.6 (1)], care prevede că fiecare persoană are dreptul la un proces echitabil. În acest sens, este de menționat că folosirea căilor de atac este ridicată la rang de principiu constituțional, potrivit Constituției RO. [3,art.129], care prevede: *“Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public, pot exercita căile de atac, în condițiile legii.”*

Chiar dacă Constituția RO. prevede respectarea dublului grad de jurisdicție, acest principiu constituțional este încălcat prin O.U.G. 27/2003 [1, art.11(3)], care prevede că hotărârile judecătorești pronunțate în procedura aprobării tacite, sunt irevocabile de la prima instanță. Principiul de drept care consacră dublul grad de jurisdicție, este reglementat de sistemul de drept romano-germanic, izvor de drept pentru RO..

Practica aplicată în cadrul legislativ din RO., privind procedura aprobării tacite, a dovedit eficientizarea activității din cadrul autorităților administrației publice și eficientizarea răspunderii administrative a funcționarilor pentru neîndeplinirea întocmai și la timp a obligațiilor din raporturile de serviciu. Propunerea făcută pentru R.M. reprezintă o îmbunătățire a procedurii de aprobare tacită practică în RO., ca expresie a practicii judiciare în domeniu.

Acțiunile cu obiect aprobare tacită înregistrate la instanțele judecătorești, au o reușită de 90% pentru cauzele în care petiționarul a probat în fața instanței că a respectat procedura de înregistrare a actelor necesare autorizării desfășurării unei anumite activități, prestarea unui serviciu sau exercitarea unei profesii, având în vedere că în soluționarea acestor litigii, judecătorii nu au atributul decât să constate veridicitatea actelor înregistrate, fără a mai fi necesară administrarea de alte materiale probatorii, care să conducă la tergiversarea soluționării cauzei.

Ca practică aplicată de către doctorand, se enunță sentința civilă definitivă, pronunțată în data de 12.03.2009 în dosarul nr. 5902/110/2008 al Trib. Bacău, Secția C.adm. și Fiscal, în cauza care a privit constatarea aprobării tacite a autorizării funcționării într-un spațiu comercial din Municipiul Bacău, str. Republicii, nr. 27, în contradictoriu cu Primarul Municipiului Bacău. A se vedea anexele 13-15. În acest sens, au fost publicate articolele:

- „*Procedura aprobării tacite ca formă de sancțiune administrativă și metodă simplificată de obținere de acorduri, avize, licențe și autorizații de la autoritățile administrației publice, în lipsa unui răspuns din partea autorității publice; practică aplicată*” R.N.D. [66, p.9];
- „*Procedura aprobării tacite*”, în R.N.D. [48, p.75];
- „*Metode de eficientizare a răspunderii administrative din R.M. prin introducerea procedurii aprobării tacite*”, în R.N.D. [49, p.9];
- „*Procedura aprobării tacite ca formă de sancțiune administrativă*”, în revista “*Lege și Viață*”, [67].

3.6. Concluzii la Capitolul 3

Se constată că răspunderea administrativ-disciplinară poate fi acea situație juridică prin care se concretizează raportul sancționator fără caracter contravențional, stabilit între subiectul activ al faptei (autorul abaterii administrativ-disciplinare) și subiectul activ al răspunderii (autoritatea care aplică sancțiunea), în cazul săvârșirii cu vinovăție de către primul a unei abaterii disciplinare [30, p.257].

Referitor la comisiile de disciplină pentru funcționarii publici, apreciem că înființarea comisiilor de disciplină din R.M. și din RO., înfrânge principiul constituțional potrivit căruia este

interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Recomandăm ca locul comisiilor de disciplină să fie luat de către instanțele judecătorești competente instituțional să judece faptele funcționarilor publici.

În ceea ce privește răspunderea administrativ disciplinară a funcționarului public, atât din R.M., cât și din RO., ar fi necesar ca: **a)** în structurile administrației publice să se distingă clar, atât prin apartenență cât și prin relații de organizare și conducere, care sunt organele de conducere cu caracter politic și care sunt organele de conducere și de reprezentativitate cu caracter tehnic;

b) secretarul unei autorități a administrației publice, asemenea ca și organele ierarhic superioare din instituțiile de coordonare, organizare și control din cadrul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, să nu fie numite de organul politic;

c) instituirea stării de incompatibilitate a funcționarului public de la orice nivel, cu aceea de membru al unei organizații politice;

d) modificarea termenului de prescripție a răspunderii administrativ-disciplinară, de la un an de zile de la data săvârșirii faptei, la minim un an de zile de la data de soluționare irevocabilă a acțiunii în instanță.

În ceea ce privește răspunderea administrativ-disciplinară a magistraților ar trebui ca, Ordonanța de începere a urmăririi penale dispusă de procuror, să fie supusă controlului judecătoresc, prin completarea textului de lege din C.proc.pen. din RO.[61, art.2781, pct. (1)], după cum se arată în lucrare. În această situație, instanțele penale judecătorești nu vor mai fi încărcate cu dosare penale care cuprind erori judiciare, precum fapte de abuz generate de influențe politice sau ierarhic superioare din cadrul sistemului judiciar.

În R. M., actualul C.proc.pen. prevede exercitarea controlului judecătoresc împotriva actelor și măsurilor dispuse de procuror în dosarele de cercetare penală, fiind de apreciat că în acest stat, cu o vechime destul de tânără în democrație, s-a înființat prin lg. instituția judecătorului de instrucție, reglementată prin Lg.514-13/06.07.1995 [62, art.6, pct.1], republicată. Apreciem că sistemul legislativ din R.M. în materia controlului actelor efectuate de procuror, este mai eficient decât sistemul legislativ din RO..

De asemenea, considerăm utilă implementarea în cadrul legislativ din R.M. a procedurii aprobării tacite, ca formă de răspundere administrativ disciplinară și metodă simplificată de obținere de acorduri, avize, licențe și autorizații de la autoritățile publice, care presupune recunoașterea de drept a cererii de autorizare din petiție, în lipsa unui răspuns în termen de 30 de zile.

4. RĂSPUNDEREA ADMINISTRATIV-CONTRAVENȚIONALĂ

4.1. Trăsături definitorii ale răspunderii contravenționale

Răspunderea contravențională este tratată în R.M., în C.contrav. nr.218-XVI/20.10.2008 [36]. În RO., răspunderea contravențională este reglementată în O.G. nr.2/2001 [68] privind regimul juridic al contravențiilor.

Apreciem că puterea legiuitoare din RO. ar trebui să urmeze exemplul puterii legiuitoare din R.M. și să adopte un C.contrav. care să cuprindă toate domeniile și activitățile abordate în C. contrav. din R.M. Astfel, s-ar simplifica legislația în vigoare, în care fiecare activitate este prevăzută distinct de câte o lege, iar fiecare lege, la rândul ei, este și aceea amendată prin O.G., care modifică efectele legii, producând inclusiv în fața instanțelor judecătorești interpretări diferite, în funcție de normele de reglementare modificate succesiv.

Deși în paralel, atât R.M. cât și RO. au avut același start de intrare în procesul democratic, se remarcă cu ușurință că unele din legile adoptate de R.M. sunt mai eficiente, mai complete și raportate la situația societății, în comparație cu RO., care în toată această perioadă de timp nu a reușit să adopte un C.contrav. după modelul celui adoptat de R.M..

Răspunderea contravențională este o formă a răspunderii administrative, contravenția fiind la ora actuală o formă de manifestare a ilicitului administrativ, un regim al dreptului administrativ [53, p.360]. Răspunderea pentru contravenții nu reprezintă forma tipică a răspunderii administrative, ci forma atipică, imperfectă, cu toate că în mod greșit, de ani de zile, doctrina și după ea legislația, utilizează termenul de răspundere contravențională în sens de unică răspundere administrativă [53, p.360]. Folosirea uneori a atributului administrativ pentru răspunderea contravențională este total neadecvată, deoarece sancțiunile contravenționale nu se aplică numai de către organele administrației de stat, ci și de către cele judecătorești sau cele obștești (stat, județene) și atunci termenul de sancțiune administrativă nu mai are semnificația corespunzătoare [53, p.361].

În R.M., noțiunea contravenției este prevăzută în C.contrav. [36, art.10], ca fiind fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovație, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege și care este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta este un act de manifestare volitivă, care își găsește exprimare prin acțiuni sau inacțiuni. Acțiunea constă în încălcarea unei interdicții, iar inacțiunea este activitatea pasivă a unei obligații sau prescripții. Orice faptă considerată contravenție administrativă trebuie să întrunească următoarele elemente:

- a) Caracterul antisocial al faptei:

Prin acest element se presupune că, prin fapta dată se cauzează o daună intereselor persoanei, societății și statului. În definiția dată de legiuitor se menționează că, fapta săvârșită are un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea.

Atât contravenția cât și infracțiunea reprezintă manifestări de voință ale omului, prin care este încălcată ordinea juridică existentă. Gradul de pericol social, intensitatea acțiunii umane asupra ordinii juridice, intensitatea ilicită, reprezintă unul din elementele ce separă calificarea juridică a faptei, în contravenție sau infracțiune [69, p.198].

b) Caracterul ilegal al faptei:

Acest caracter include săvârșirea faptei care încalcă normele juridice în vigoare. Art. 8 din C. contrav. al R.M. [36], prevede că:

„(1) Persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție;

(2) Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de Lg. Contravențională.”

c). Vinovăția:

Această trăsătură esențială, privește aspectul subiectiv al faptei, fără de care nu poate exista contravenția. Ca și în dreptul penal, în dreptul administrativ vinovăția făptuitorului ia două forme: intenția sau imprudența.

Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dă seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări [36, art.14 (2)].

Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dă seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar consideră în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dă seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă [36, art.14 (3)].

Dacă, drept rezultat al săvârșirii cu intenție a contravenției, se produc urmări mai grave care, conform legii, atrag înăsprirea sancțiunii contravenționale și care nu erau cuprinse de intenția persoanei care a săvârșit-o, răspunderea contravențională pentru aceste urmări survine numai dacă persoana a prevăzut urmările prejudiciabile, dar consideră în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, sau dacă persoana nu a prevăzut posibilitatea survenirii acestor urmări, deși trebuia și putea să le prevadă. În consecință, contravenția se consideră intenționată.

În RO., contravenția este reglementată de O.G. nr.2/2001 [68] privind regimul juridic al contravențiilor și este prevăzută ca fiind fapta săvârșită cu vinovăție, stabilită și sancționată prin

lege, ordonanță, prin H.G. sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local al comunei, orașului, municipiului sau a sectorului Municipiului București, a consiliului județean ori a Consiliului General al Municipiului București [68, art.1].

Astfel, contravenția prezintă următoarele trăsături:

a) Contravenția este o faptă săvârșită cu vinovăție. Contravenția este rezultatul unei manifestări de voință a unei persoane, pentru existența căreia este necesară vinovăția. Aceasta presupune ca acțiunea sau inacțiunea prin care a fost săvârșită contravenția, să se întemeieze pe intenție sau culpă.

b) Este o faptă stabilită și sancționată prin lege, ordonanță, H.G., a consiliului local sau a consiliului județean. O.G. nr.2/2001 [68] prevede că prin legi, ordonanțe sau prin H.G., se pot stabili și sancționa contravenții în toate domeniile de activitate, în vreme ce prin hotărâri ale consiliilor locale sau ale consiliilor județene, pot fi reglementate contravenții doar în domeniile de activitate în care acestora li s-au stabilit atribuții prin lege, în măsura în care în domeniile respective nu sunt stabilite contravenții prin legi sau H.G..

De asemeni, prin hotărâre, pot stabili și sancționa contravenții și consiliile comunale, orașenești, municipale, ale sectoarelor Municipiului București și cele județene. Reglementările consiliilor județene sunt incidente pentru toate localitățile din raza lor teritorială, fără ca prin aceasta să se aducă atingere autonomiei consiliilor locale [70, p.3].

Actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravențiile, trebuie să cuprindă în mod obligatoriu descrierea faptelor ce constituie contravenții și sancțiunea ce urmează să se aplice pentru fiecare dintre acestea.

c) Contravenția este o faptă care prezintă un grad de pericol social.

În O.G. nr.2/2001 [68, art.1], se prevede că Lg. Contravențională apără valorile sociale care nu sunt ocrotite prin Lg. Penală. Astfel rezultă că, contravenția are un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, care este reglementată de Lg. Penală.

Pericolul social reprezintă atingerea pe care fapta contravențională o aduce uneia dintre valorile sau relațiile sociale ocrotite prin act normativ și pentru a cărei respectare lg. prevede aplicarea unei sancțiuni contravenționale. Pericolul social constituie o trăsătură esențială și comună tuturor faptelor prin care se aduce atingere ordinii de drept [71, p.8].

Elementele constitutive ale contravenției sunt obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă. Aceste elemente ale contravenției trebuie să fie întrunite cumulativ, pentru existența contravenției. În lipsa unui element nu putem vorbi de existența unei contravenții, ceea ce atrage imposibilitatea sancționării făptuitorului.

1) Obiectul contravenției.

În R.M., normele din partea specială a Cărții întâi a C. contrav., indică expres trăsăturile caracteristice ale obiectului ocrotit, dar de cele mai multe ori obiectul este specificat în denumirea capitolului din partea specială. În funcție de gradul de abstractizare a definiției legale, conf.univ.dr. în drept Maria Orlov [18, p.151], clasifică obiectul contravenției în:

a) Obiectul general al contravenției – îl constituie raporturile care sunt ocrotite prin sancțiuni administrative sau prin sancțiuni stabilite de diferite ramuri de drept (de ex.: proprietatea de stat).

b) Obiectul de gen al contravențiilor – îl constituie un grup omogen de raporturi sociale ocrotite de lege prin instituirea unei răspunderi administrative (de ex.: proprietatea privată de stat).

c) Obiectul nemijlocit este concretizat în chiar norma de drept (mărimea vitezei ce nu trebuie depășită).

Obiectul contravenției se deosebește de cel al infracțiunii, prin aceea că valorile sociale, bunurile sau interesele legitime apărate prin normele de drept contravențional au o importanță socială mai redusă, ele fiind legate de activitatea organelor ce realizează administrația publică în anumite domenii de activitate sau privesc unele raporturi sociale de o rezonanță mai redusă, pe când obiectul infracțiunii vizează valorile fundamentale ale statului [72, p.16-17].

De exemplu, infracțiunea constând în deținerea ilegală de arme de foc are ca obiect relațiile sociale ce vizează, apără viața și integritatea persoanei, ordinea și liniștea publică, deci valorile fundamentale ale societății, pe când contravenția constând în neprezentarea permisului de armă de vânătoare, are ca obiect relațiile sociale privind evidența armelor.

În RO., contravenția ca și infracțiunea are ca element constitutiv, un obiect constituit din valorile, relațiile sociale, bunurile sau interesele legitime apărate prin normele de drept contravențional cărora li se aduce atingere sau sunt puse în pericol de fapta săvârșită [72, p.16].

Prin contravenție se încalcă normele de drept administrativ, dar contravenția poate interveni și pentru încălcarea unor norme de drept care aparțin altor ramuri de drept. În cazul contravenției, vătămarea sau periclitarea relațiilor sociale printr-un act de conduită umană, are loc în mod necesar prin vătămarea sau periclitarea valorilor sociale, bunurilor, intereselor legitime, în jurul și datorită cărora există aceste relații sociale [72, p.16].

Contravențiile sunt grupate, de regulă, în acte normative, având unul sau mai multe obiecte generale care rezultă din însăși titlul actului. Fiecare contravenție are un obiect specific rezultat din conținutul titlului actului normativ în care este prevăzut [105, p.226]

Obiect al contravenției, ca și ale altor fapte ilicite, îl constituie cele mai diverse raporturi sociale ocrotite prin norme de drept. Ocrotirea prin sancțiuni corespunzătoare a unor raporturi sociale atribuite răspunderii contravenționale, constituie și un aspect moral.

Legiuitorul interzice, de exemplu, consumul de băuturi spirtoase și organizarea jocurilor de noroc, deoarece aceste fapte împiedică dezvoltarea normală a raporturilor sociale, provocând o pagubă morală societății [18, p.151]. Nu toate raporturile sociale – utile sunt reglementate prin norme de drept și nu toate raporturile reglementate de drept sunt ocrotite prin sancțiuni juridice.

Ca obiect al contravenției administrative, pot fi numai acele raporturi, acele valori sociale care sunt ocrotite prin sancțiuni administrativ-contravenționale [18, p.151].

2) *Latura obiectivă a contravenției*

R.M. și RO.: Latura obiectivă a contravenției o formează acțiunea sau inacțiunea producătoare a urmărilor socialmente periculoase sau care amenință, pune în pericol anumite valori și care este prevăzută ca ilicită în actul normativ de stabilire a contravenției [72, p.17]. Uneori, latura obiectivă constă în fapte comisiv-omisive, care produc urmări periculoase din punct de vedere social sau care amenință anumite valori sociale. Latura obiectivă, ca element al contravenției, este alcătuită din acele trăsături care caracterizează materialitatea faptei [18, p.152].

Acest element trebuie înțeles plecând de la ideea că pericolul social și ilicitul sunt totuși trăsături globale care rezultă din trăsăturile caracteristice ale contravenției. Dacă pornim de la concepția că majoritatea normelor contravenționale au un conținut formal și nu unul material, atunci putem spune că fapta, adică acțiunea sau inacțiunea, este principala trăsătură caracteristică a laturii obiective, în jurul căreia se asociază și alte trăsături specifice facultative, cum sunt: timpul, locul, modul, etc. Însă această majoritate nu poate fi absolutizată.

Unele fapte contravenționale produc și consecințe negative sau prejudicii vădite lumii materiale. În aceste cazuri, latura obiectivă va conține, în mod obligatoriu, trei trăsături principale: fapta, consecințele negative și raportul de cauzalitate [18, p.152]. Acțiunea ilicită constă în săvârșirea unei fapte pe care norma juridică o interzice, în timp ce inacțiunea constă în neîndeplinirea unei fapte la care obligă norma juridică. Faptele comisiv-omisive au caracter mixt, în conținutul lor regăsindu-se atât acțiunea, cât și inacțiunea.

Fapta ilicită poate fi simplă sau compusă. Ea se consideră simplă atunci când constă dintr-o acțiune unică, împlinită într-un termen scurt (furtul, călătoria fără bilet) și se consideră compusă, atunci când fapta este alcătuită din mai multe acțiuni, constând dintr-o acțiune extinsă în timp, sau este împlinită de un grup de persoane.

Pentru fapta alcătuită din mai multe acțiuni, este caracteristic faptul că săvârșirea uneia dintre aceste acțiuni, poate fi considerată prin ea însăși o contravenție. În același timp, după cum menționează V. Malcov, se consideră că contravenientul nu săvârșește o nouă faptă dacă face consecutiv mai multe acțiuni sancționate de aceeași normă de drept (de ex.: mai întâi preferă substanțele narcotice, un timp le păstrează, iar mai târziu le pune în circulație) [18, p.152]. O altă faptă poate fi consumată sau nu.

C. Pen., spre exemplu, prevede răspundere și pentru tentativa de infracțiune, respectiv acțiunea sau inacțiunea îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

De asemeni, în C.contrav. al R.M. [36, art.13], se prevede răspundere pentru tentativa de contravenție: *„se consideră tentativă de contravenție acțiunea sau inacțiunea intenționată, îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei contravenții care, din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-a produs efectul”*.

Din trăsăturile laturii obiective, fac parte timpul și locul săvârșirii contravenției. Aceste trăsături au importanță juridică în cazul fiecărei contravenții (de ex.: timp de noapte, timp interzis) pentru o apreciere justă a pericolului social și stabilirea pedepsei adecvate. În latura obiectivă intră și modul săvârșirii contravenției, adică condițiile, procedeele, mijloacele de înfăptuire a contravenției (de ex.: acțiunea săvârșită pe ascuns). Deci, prin latura obiectivă se înțelege partea exterioară a contravenției, aspectul vizibil sau posibil de dovedit.

3) Subiectul contravenției

În R.M.: Subiect al contravenției poate fi persoana fizică sau juridică, răspunderea contravențională a acestora fiind reglementată în art.16 și 17 din C.contrav. [36], astfel :

-Art.16 - Răspunderea contravențională a persoanei fizice:

„(1) Este pasibilă de răspundere contravențională persoana fizică cu capacitate de exercițiu care, în momentul săvârșirii contravenției, are împlinită vârsta de 18 ani.

(2) Persoana fizică cu vârsta între 16 și 18 ani este pasibilă de răspundere contravențională pentru săvârșirea faptelor prevăzute la art.228-245 și la art.263-311.

(3) În cazul minorului care a săvârșit o faptă ce se încadrează în dispoziția normei din partea specială a cărții întâi, agentul constatator, procurorul sau instanța de judecată expediază materialele cauzei contravenționale autorității administrației publice locale pentru problemele minorilor. La demersul agentului constatator, instanța de judecată poate aplica față de minor măsuri de constrângere cu caracter educativ conform art.104 din C. pen.

(4) Pentru săvârșirea contravențiilor în afara exercitării atribuțiilor de serviciu, militarii, cu excepția militarilor în termen, răspund contravențional conform dispozițiilor generale.

(5) Pentru săvârșirea contravențiilor, militarii în termen răspund în conformitate cu Regulamentul disciplinei militare.

(6) Persoana cu funcție de răspundere (persoana căreia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat, autoritate publică centrală sau locală, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin lege, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție, organizatorice ori economice) este pasibilă de răspundere contravențională pentru săvârșirea unei fapte prevăzute de prezentul cod în cazul:

- a) folosirii intenționate a atribuțiilor sale contrar obligațiilor de serviciu;
- b) depășirii vădite a drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege;
- c) neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu.

(7) În lipsa condițiilor enunțate la alin.(6), persoana cu funcție de răspundere vinovată de săvârșirea unei contravenții răspunde conform dispozițiilor generale.”

-Art.17 - Răspunderea contravențională a persoanei juridice:

„(1) Este pasibilă de răspundere contravențională persoana juridică, cu excepția autorităților publice și instituțiilor publice, în cazurile prevăzute de prezentul cod, pentru contravențiile săvârșite în numele său ori în interesul său de către organele sale ori de reprezentanții acestora dacă aceasta corespunde uneia dintre următoarele condiții:

a) este vinovată de neîndeplinirea sau de îndeplinirea necorespunzătoare a dispozițiilor legii ce stabilesc îndatoriri sau interdicții pentru desfășurarea unei anumite activități;

b) este vinovată de desfășurarea unei activități ce nu corespunde actelor sale constitutive ori scopurilor declarate;

c) fapta care a cauzat sau a creat pericolul cauzării de daune în proporții considerabile unei alte persoane, societății ori statului a fost săvârșită în interesul acestei persoane, a fost admisă, sancționată, aprobată, utilizată de organul său împuternicit ori de persoana cu funcție de răspundere.

(2) Persoana juridică răspunde contravențional în cazul în care norma materială din partea specială a cărții întâi prevede expres sancționarea ei.

(3) Dacă în partea specială a cărții întâi este prevăzută răspunderea contravențională a persoanei juridice, întreprinderea individuală răspunde ca persoană juridică.

(4) Răspunderea contravențională a persoanei juridice nu exclude răspunderea persoanei fizice pentru contravenția săvârșită” [36, art.16-17].

Există mai multe categorii de persoane care, în virtutea faptului că se bucură de un statut juridic special, sunt numite de doctrină și *subiecte speciale* ale răspunderii administrative.

Trăsăturile specifice ale *subiectului special* influențează calificarea faptei și aplicarea sancțiunii administrative.

Trăsăturile caracteristice ale subiectului general și special sunt incluse în conținutul contravenției. Dar în afară de aceste trăsături, în normele de drept sunt stabilite și alte circumstanțe ce caracterizează subiectul, printre care pot fi: graviditatea femeilor (lor nu li se aplică arestul administrativ), vârsta, starea sănătății, statutul de deputat [18, p.155].

Pentru a sintetiza aceste trăsături a fost folosită noțiunea de *subiect deosebit*. Această noțiune conține însușiri ce nu sunt incluse în conținutul contravenției, dar care determină mărimea și titlul pedepsei, ordinea de aplicare a acestora. Ca subiect special pot fi minorii între 16-18 ani, care au comis contravenții și față de care se aplică măsurile prevăzute de Regulamentul comisiilor pentru minori. Persoanele în vârstă de 16-18 ani pot fi trase la răspundere administrativă conform dispozițiilor generale și în alte cazuri, prevăzute în mod direct de actele legislative.

Un alt subiect special este persoana cu funcții de răspundere, care pe lângă faptul că este supusă, pentru aceeași contravenție, unor sancțiuni mai severe decât ceilalți cetățeni, mai poate fi supusă la răspunderea pentru nerespectarea prevederilor actelor juridice a căror îndeplinire intră în îndatoririle ei de serviciu. Persoana cu funcție de răspundere este persoana căreia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat, autoritate publică centrală sau locală, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin lege, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție, organizatorice ori economice.

Calitatea de subiect special o au și militarii și alte persoane, asupra cărora se extinde acțiunea regulamentelor disciplinare. Dacă aceste persoane săvârșesc contravenții, ele pot fi trase la răspundere disciplinară, în afară de încălcarea regulilor circulației rutiere precum și celelalte contravenții a căror examinare este de competența instanței judecătorești, pentru care poartă răspundere conform dispozițiilor generale. Față de aceste persoane nu poate fi aplicată sancțiunea de arest administrativ. Pentru încălcarea regulilor circulației rutiere, precum și pentru celelalte contravenții administrative, aceste persoane răspund conform dispozițiilor generale.

Ca subiect special pot fi menționate și persoanele străine, care de regulă poartă răspunderea conform dispozițiilor generale, dar dacă se bucură de imunitate față de jurisdicția administrativă, problema se rezolvă pe cale diplomatică.

În RO.: Contravenția fiind o faptă a omului, sancționată de stat ca reprezentant al societății, presupune existența a două subiecte ale raportului contravențional, pe de o parte un subiect activ sancționator, cel care are competența stabilirii contravenției, a limitelor sancțiunii și

un subiect pasiv ce poate fi o persoană fizică [69, p.200] sau o persoană juridică, care răspunde contravențional numai în cazurile și în condițiile prevăzute de actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravenții [68, art.3, alin. 2].

Persoana fizică reprezintă subiectul pasiv general al răspunderii contravenționale cuprinzând orice persoană care potrivit legii are capacitatea juridică ce implică răspunderea (minorii sub 14 ani nu răspund contravențional) indiferent că este cetățean român, străin sau apatrid [69, p.200]. De la regula generală că persoanele fizice răspund din punct de vedere contravențional, există următoarele excepții:

- Minorii până la 14 ani, sunt persoane fizice fără capacitate de exercițiu și nu răspund contravențional. Aceștia nu răspund contravențional, întrucât le lipsește capacitatea de înțelegere și de manifestare a voinței, și deci nu pot fi subiecte ale contravenției.

- Minorii între 14-18 ani au capacitate de exercițiu restrânsă, lucru care se răsfrânge și în privința răspunderii contravenționale. Astfel, aceștia pot fi subiecți ai contravenției, însă minimul și maximul amenzii stabilite în actul normativ pentru fapta săvârșită, se reduc la jumătate.

- Iresponsabilii nu răspund contravențional datorită lipsei facultăților psihice care nu le permit să înțeleagă pericolul social al faptelor lor. În acest caz, numai instanța de judecată poate constata pe baza unui examen de specialitate, starea de iresponsabilitate.

- Militarii în termen nu răspund contravențional. Sancțiunile prevăzute în O.G. 2/2001 nu se aplică în cazul contravențiilor săvârșite de militarii în termen. Procesul verbal de constatare se trimite comandantului unității din care face parte contravenientul, pentru a i se aplica măsuri disciplinare, dacă se constată că acesta este întemeiat [68, art.44 (1)].

O condiție referitoare la subiectul contravenției, o reprezintă responsabilitatea. Aceasta presupune un factor intelectual care constă în capacitatea persoanei de a înțelege ceea ce face, precum și de a distinge între caracterul periculos al unor fapte și caracterul nepericulos al altor fapte, la fel și un factor volativ reprezentând puterea psihică a unei persoane de a se conduce singură, de a fi stăpână pe propriile sale acțiuni, se consideră că persoanele cărora le lipsesc asemenea însușiri, nu pot fi considerate subiecți ai contravenției întrucât faptele lor nu întrunesc o poziție conștientă, altfel că sancțiunea nu ar fi în măsură să le corijeze [55, p.276].

O altă condiție legată de subiectul contravenției este libertatea de hotărâre și acțiune. Pentru a avea calitatea de subiect al contravenției o persoană trebuie să fi acționat din proprie inițiativă în vederea săvârșirii unei fapte contravenționale, să fi luat singură hotărârea de a săvârși fapta respectivă, fără să fi fost constrânsă în nici un fel de altcineva. În afara acestor condiții, uneori, pentru a fi considerat subiect al contravenției, o persoană trebuie să aibă o anumită calitate, cum ar fi aceea de conducător auto, posesor de armă [55, p.276].

4) *Latura subiectivă*

R.M. și RO.: Latura subiectivă reprezintă atitudinea psihică a făptuitorului, referitor la fapta comisă și urmările acestei fapte. Elementul determinant al laturii subiective este vinovăția, care reprezintă atitudinea celui care a comis fapta, referitor la fapta săvârșită și consecințele ei.

Gradul de vinovație (intenție sau culpă) poate afecta gravitatea contravenției, dar nu și existența acesteia. În orice faptă umană apar un șir de aspecte obiective și subiective. Actul de comportare exterioară este rezultatul anumitei activități psihice. Orice acțiune a persoanei se află sub controlul conștiinței și voinței. Conștiința și comportarea persoanei este determinată de condiții obiective.

În limita dependenței generale față de mediul înconjurător, persoana ia o decizie în mod conștient. Libera voință este expresia principală a activității vitale a persoanei. Aceasta înseamnă posibilitatea de a alege din mai multe variante o comportare corespunzătoare scopului urmărit, precum și alegerea mijloacelor de realizare.

Săvârșirea faptei ilicite în mod conștient este o dovadă că persoana acționează în spiritul unor convingeri sau impulsuri negative. Atitudinea psihică a persoanei în procesul săvârșirii contravenției formează latura subiectivă. Aceasta prezintă un proces unic incluzând motivele, emoțiile, conștiința și voința [18, p.156].

Principala trăsătură a laturii subiective este vinovăția sau culpa, adică atitudinea psihică față de fapta comisă. Culpabilitatea nu este ceva exterior față de contravenție, ci o însușire intrinsecă și o trăsătură esențială, o condiție obligatorie de aplicare a răspunderii contravenționale. Culpă contravenientului înseamnă atitudinea negativă față de interesele societății și ale persoanei concrete [18, p.157].

Toate normele de drept ce reglementează comportarea cetățenilor și sancționează comportarea ilicită sunt de regulă date larg publicității prin intermediul mass-media. Momentul relativ ce caracterizează direcția voinței subiectului este definit de legiuitor ca fiind dorința sau admiterea conștientă.

Când se vorbește de dorință, se are în vedere tendința spre un anumit scop, voința fiind îndreptată spre atingerea rezultatului scontat. Admiterea conștientă înseamnă o trăire activă concretizată într-o atitudine volitivă, pozitivă față de consecințele dăunătoare ale faptei.

Scopul este forma imaginară a rezultatului spre care tinde vinovatul, reprezentările lui cu privire la acele urmări dorite care ar trebui să apară în urma săvârșirii contravenției. În psihicul persoanei, în timpul pregătirii și săvârșirii contravenției un rol important îl ocupă emoțiile, diferite impulsuri și retrăiri.

Aceste elemente nu sunt incluse ca elemente ale conținutului contravenției, dar și ele influențează starea psihică a contravenientului, iar în unele cazuri au însemnătate juridică ca circumstanțe atenuante sau agravante [18, p.158].

Toate aceste elemente și trăsături caracteristice în ansamblu, formează componența de contravenție care determină esența și conținutul acestei fapte ilicite.

Nici unul dintre autorii menționați și nici una dintre normele ce reglementează atragerea răspunderii contravenționale, nu prevăd posibilitatea instituirii unei proceduri de sancționare contravențională a funcționarilor publici din cadrul aparatului administrativ prin aplicarea de contravenții de către aparatul de control al organului din instituție. Apreciem ca sancționarea contravențională a funcționarului public să revină conducătorului instituției, desemnat politic. Sancționarea contravențională a funcționarului public constituie mijlocul de eliminare a implicării factorului politic în verdictul comisiei de disciplină. Astfel, verdictul comisiei de disciplină se va putea contesta pe calea c.adm., iar sancțiunea contravențională se va putea contesta pe calea dreptului comun.

4.2. Autorități competente să soluționeze cazurile contravenționale

În RO., O.G. nr.2/2001 [68] privind regimul juridic al contravențiilor, prevede că instanța de judecată, procurorul și agentul constator sunt autoritățile competente să soluționeze cazurile contravenționale. Astfel, se prevede că contravenția se constată printr-un proces-verbal încheiat de persoanele anume prevăzute în actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, denumite în mod generic agenți constatori.

În funcție de actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, agenți constatori pot fi: primarii; ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului de Interne, special abilitați; persoanele împuternicite în acest scop de miniștri și de alți conducători ai autorităților administrației publice centrale, de prefecți, președinți ai consiliilor județene, primari, de primarul general al Municipiului București, precum și de alte persoane prevăzute în legi speciale.

Spre deosebire de ceilalți agenți constatori, ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului de Interne constată contravenții privind: apărarea ordinii publice; circulația pe drumurile publice; regulile generale de comerț; vânzarea, circulația și transportul produselor alimentare și nealimentare, țigărilor și băuturilor alcoolice; alte domenii de activitate stabilite prin lege sau prin hotărâre a Guvernului [68, art.15].

În cazul în care agentul constator consideră că fapta care a fost săvârșită constituie infracțiune, sesizează organul de urmărire penală competent. Procesul-verbal de constatare a

contravenției și de aplicare a sancțiunii poate fi contestat la jud. în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția, în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia.

Plângerile formulate împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor se soluționează cu precădere, astfel că jud. va fixa termenul de judecată în maxim 30 de zile și va dispune citarea contravenientului sau, după caz, a persoanei care a făcut plângerea, a organului care a aplicat sancțiunea, a martorilor indicați în procesul-verbal sau în plângere, precum și a oricăror alte persoane în măsură să contribuie la rezolvarea temeinică a cauzei [68, art.33-35].

Hotărârea judecătorească prin care se soluționează plângerea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la secția c.adm. a trib., recursul suspendând executarea hotărârii instanței de fond. În ceea ce privește C.contrav. din R.M. [36], în acesta nu este reglementată modalitatea de recunoaștere a persoanei contraveniente, drept victimă, în condițiile în care contravenția aplicată se desființează ca netemeinică și nefondată în procedura de judecată.

Constatări:

În R.M.:1.) C.contrav. din R.M. [36] contravine art. 21 din Constituție, referitor la prezumția nevinovăției.

2.) În C.contrav. din R.M. [36] privind regimul juridic al contravențiilor, nu este reglementată modalitatea recunoașterii persoanei contraveniente, drept victimă, în situația de desființare a contravenției pe calea procedurii de judecată.

3.) C.contrav. din R.M. [36] nu prevede cine este incompatibil cu calitatea de martor asistent în cadrul procedurii aplicării sancțiunii contravenționale. Apreciem că trebuie introdusă prevederea că martorii asistenți nu pot fi colaboratori ai organului constator.

În RO.: 1.) O.G.2/2001 [68] nu cuprinde referiri cu privire la prezumția de nevinovăție a contravenientului;

2.) În legislația privind contravențiile din RO., nu este reglementată modalitatea recunoașterii persoanei contraveniente, drept victimă în situația de desființare a contravenției pe calea procedurii de judecată.

Apreciem că, în ceea ce privește constatarea contravențiilor, trebuie prevăzută o egalitate de tratament în ceea ce privește respectarea principiului constituțional de egalitate în drepturi a persoanelor fizice și persoanelor juridice de drept privat, cu instituțiile publice.

*Recomandări:*1.) Trebuie prevăzută modalitatea de sancționare administrativă și patrimonială a agenților constatori, a instituțiilor de control în solidar cu agenții constatori care se fac vinovați de nerespectarea legalității în materia aplicării sancțiunilor contravenționale. Mai exact, agentul constator care dă o amendă netemeinică și nefondată, să suporte

consecințele răspunderii administrative și patrimoniale față de subiectul pasiv al contravenției. C. contrav. din R.M. [36] cuprinde sancțiuni contravenționale pentru neîndeplinirea obligațiilor contractuale.

Această sancțiune înfrânge prevederile Curții Europene A Drepturilor Omului cu privire la libertatea serviciilor, motiv pentru care apreciem că, pe calea verificării pe cauză de neconstituționalitate a acestor sancțiuni, acestea vor fi declarate neconstituționale.

Astfel, o persoană care nu are bani pentru a achita factura pentru agentul termic nelivrat, potrivit C. contrav. din R.M. [36], urmează să mai suporte încă o sarcină financiară, de a achita o amendă pentru întârzierea la plată. În caz contrar, riscă să fie arestată administrativ pe un termen de până la 30 de zile. În această cauză se încalcă principiul de bază al contravenției și anume că fapta trebuie să fie săvârșită cu vinovăție.

„Administrarea în domeniul combaterii contravenționalității este una din sarcinile prioritare ale statului. Procedura contravențională, la rândul său, poate fi considerată ca fiind una din formele concrete de realizare a acestei administrări. Subiectul administrării în domeniul combaterii contravenționalității este reprezentantul statului. Deci, una din părțile obligatorii ale fiecărui raport procesual - contravențional este reprezentantul statului, împuternicit să constate și să soluționeze cazul. Raporturile procesuale în urma comiterii unei fapte contravenționale apar între reprezentantul statului pe de o parte și făptuitorul, partea vătămată, alți participanți la procedură, pe de altă parte" [21, p.207]. Este adevărat, „cazurile contravenționale sunt soluționate printr-o activitate desfășurată de anumite organe împuternicite" [19, p.189] prin lege.

C.contrav. al R.M. [36, art.393] prevede că instanța de judecată, procurorul, comisia administrativă și agentul constatatator reprezintă autoritățile competente să soluționeze cazurile contravenționale.

Conform C.contrav. al R.M. [36, art.394], justiția în cauzele contravenționale se desfășoară de către instanța de judecată conform competenței date prin C.contrav. al R.M.

Cauza contravențională se judecă în complet format dintr-un singur judecător care se pronunță asupra fondului cauzei prin decizie, iar în recurs cauza se judecă în complet format din trei judecători, care se pronunță prin decizie. Judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată și efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară. Cauza contravențională se judecă în ședință publică sau în ședință închisă, după caz.

Astfel, instanța judecă toate cazurile cu privire la contravenții, cu excepția celor atribuite de prezentul cod competenței unor alte organe, contestațiile împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale și contestațiile împotriva hotărârilor procurorului. Instanța de judecată este competentă să aplice măsuri de siguranță și amendă

judiciară. În C.contrav. se prevede doar competența materială a instanței de judecată, însă nu este prevăzută și competența teritorială, în acest caz aplicându-se prevederile C.proc.civ. În viziunea profesorului Victor Guțuleac, instanțele de judecată ocupă un loc deosebit în sistemul organelor împuternicite să examineze cazurile contravenționale, în procedura contravențională în general, examinând contravențiile care au un pericol social sporit și aplicând cele mai aspre sancțiuni contravenționale [21, p.234-235]. Instanței de judecată îi sunt atribuite prin lege, anumite competențe exclusive, pe care nu le deține altă autoritate.

Conform C.contrav. [36, art.395(1)], instanța judecă toate cazurile cu privire la contravenții, cu excepția celor atribuite de cod competenței unor alte organe, precum și:

„a) cauzele contravenționale în privința minorilor, care constituie o categorie aparte de contravenienți ce trebuie protejați în mod prioritar prin lege.

b) cauzele contravenționale prevăzute la art.61, 63-66, 316-318, 320 și 336 ale C. contrav. Aceste dispoziții din partea specială a dreptului contravențional material se referă cu precădere la drepturile constituționale ale minorilor sau la situațiile în care se atentează la activitatea unor autorități publice.

c) cauzele contravenționale în care agentul constatator sau procurorul propun aplicarea unei sancțiuni dintre cele care urmează: privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate, privarea de dreptul de a deține anumite funcții, privarea de dreptul special, munca neremunerată în folosul comunității și arestul contravențional. Acestea reprezintă sancțiuni contravenționale severe, aplicarea lor fiind posibilă doar după o analiză minuțioasă a circumstanțelor cazului contravențional, a personalității contravenientului, dar și a părții vătămate.” [36, art.316-318, 320].

În ceea ce privește competența procurorului, ca participant la procesul contravențional, dar și ca autoritate competentă să soluționeze cazurile contravenționale, C. contrav. enumeră contravențiile pe care acesta este abilitat să le examineze, printre ele fiind contravenții ce atentează la drepturile constituționale ale minorului, la modul de administrare, precum și contravenții ce afectează activitatea unor autorități publice [36, art.396]. Pe lângă acestea, procurorul examinează orice alte contravenții pe care le depistează în exercițiul funcțiunii. În cazul refuzului începerii urmăririi penale sau a încetării urmăririi penale din cauză că fapta constituie o contravenție, precum și în cazul eliberării de răspundere penală a persoanei cu tragerea la răspundere contravențională, procurorul dispune începerea procesului contravențional și examinează cauza în limitele competenței sale sau expediază materialele acumulate, conform competenței, altor organe pentru examinare. Prin ordonanță motivată, procurorul poate aplica

orice sancțiune contravențională, cu excepția sancțiunii a cărei aplicare este de competența instanței de judecată.

Se observă, comparativ cu anteriorul Cod, cu privire la contravențiile administrative din 1985, că rolul procurorului în procesul contravențional este mult mai activ, prin lege acordându-i-se drepturi procesuale specifice, respectiv să pornească procesul contravențional, să aplice în cazurile prevăzute de lege sancțiunea contravențională, să solicite aplicarea de către instanța de judecată a unei sancțiuni contravenționale, să participe la examinarea cauzei în instanța de judecată atunci când procesul contravențional a fost pornit de el, să verifice legalitatea acțiunilor agentului constator, precum și să atace decizia agentului constator sau a instanței de judecată [36, art.386]. Conform Lg. nr.294/2008 cu privire la Procuratură [50, art.155], procuratura este o instituție autonomă în cadrul autorității judecătorești care, în limitele atribuțiilor și competenței, apără interesele generale ale societății, ordinea de drept, drepturile și libertățile cetățenilor, conduce și exercită urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanțele de judecată, în condițiile legii. Printre atribuțiile Procuraturii se numără și participarea la judecarea cauzelor contravenționale în care procedura a fost intentată de ea [50, art.1 și 5]. Procurorul este persoana cu funcție de răspundere prin intermediul căreia Procuratura își exercită atribuțiile, în mod autonom, imparțial, supunându-se numai legii [50, art.4 și art.33 (1)]. Statutul procurorului, după natura și principiile care guvernează activitatea acestuia, se apropie de cel al judecătorului, fapt care sporește încrederea societății în eficiența activității acestei instituții, deci și rolul procurorului în soluționarea cazurilor contravenționale.

După o analiză comparativă a normelor contravenționale care reglementează competența instanței de judecată și cea a procurorului, profesorul Victor Guțuleac constată existența unor neconcordanțe, motiv pentru care optează pentru revizuirea competenței procurorului. Conform acestuia, „există un conflict de lege între două norme juridice: potrivit prevederilor art.396 din C. contrav., soluționarea cauzelor contravenționale prevăzute în art.320 și art.336 din C. contrav. ține de competența procurorului; iar potrivit prevederilor art.395 din C. contrav. această acțiune procesuală ține de competența instanței de judecată. În al doilea rând, soluționarea cauzelor contravenționale prevăzute în art.312 (Abuzul de putere sau abuzul de serviciu) și art.313 (Excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu) din C. contrav. în nici un caz nu poate să constituie competența procurorului, deoarece sancțiunea la ambele articole are următorul conținut: se sancționează cu amendă de la 50 la 150 unități convenționale cu privirea de dreptul de a deține o anumită funcție sau de dreptul de a desfășura o anumită activitatea pe un termen de la trei luni la un an. Înseamnă că organul (persoana cu funcție de răspundere) care va aplica această sancțiune nu are alternativă.

Pe lângă amendă, ca sancțiune principală, trebuie să fie aplicată și una dintre sancțiunile complementare: fie privarea de dreptul de a deține o anumită funcție, fie privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate. Însă, Lg. Contravențională (art.395, alin. (1), pct. 1, lit. c)) prevede că aplicarea sancțiunii privative de dreptul de a desfășura o anumită activitatea sau de dreptul de a deține anumite funcții constituie, competența exclusivă a instanței de judecată” [21, p.235-236].

Comisia administrativă reprezintă o altă autoritate competentă să soluționeze cazurile contravenționale. Conform dispozițiilor C. contrav. [36, art.397], comisia administrativă de pe lângă autoritatea publică locală executivă se formează de către consiliul local (sătesc, comunal, orășenesc, municipal) și este compusă din președinte, vicepreședinte, un secretar responsabil și 4-7 membri. Obligațiile președintelui, vicepreședintelui și secretarului responsabil se stabilesc prin regulament.

În ceea ce privește competența comisiilor administrative, C. contrav. [36, art.398 (1)] prevede că, comisia administrativă examinează contravențiile prevăzute la art.62, 75, 76, 92, 108, 161-168, 170-175, 180, 181 și 227 din cod. Conform C. contrav. [36, art.398 (2) și (3)], ședința comisiei administrative este deliberativă dacă la ea este prezentă simpla majoritate a membrilor ei, iar deciziile comisiei administrative se adoptă cu majoritatea simplă de voturi a membrilor comisiei prezenți la ședință. Procesul-verbal cu privire la contravenția comisă, întocmit de către colaboratorul organului afacerilor interne sau de către persoana cu funcții de răspundere a ministerului, departamentului, inspectoratului și altei instituții de stat autorizate pentru aceasta, reprezintă temeiul de drept pentru examinarea cazului de către comisia administrativă.

Examinarea cazurilor se face în ședință publică, în prezența contravenientului cu cel puțin trei zile înainte de ședință. Neprezentarea contravenientului, care a fost înștiințat la timp despre ziua ședinței, nu împiedică examinarea cazului. Comisia administrativă, pe baza examinării cazului cu privire la contravenția comisă, adoptă o decizie cu privire la aplicarea față de contravenient a unor măsuri de influență administrativă sau cu privire la clasarea dosarului din lipsa temeiului de a aplica măsuri de influență în conformitate cu prevederile Codului cu privire la contravențiile administrative (Regulamentul comisiilor administrative a fost adoptat în 1994 și face trimitere la Codul cu privire la contravențiile administrative din 1985). În determinarea sancțiunii contravenționale, comisia trebuie să țină seama de caracterul contravenției comise, de persoana contravenientului, de situația lui materială, precum și de alte împrejurări.

Decizia comisiei administrative asupra cazului contravențional poate fi atacată în termen de zece zile de la pronunțarea deciziei, la instanța judecătorească a contravenientului. Plângerea

se depune la comisia administrativă care a pronunțat decizia, urmând ca în termen de trei zile, aceasta să fie transmisă instanței judecătorești competente.

O altă autoritate competentă să soluționeze cazurile contravenționale, este agentul constator, definit în art.385 al C. contrav., ca fiind reprezentantul autorității publice care soluționează, în limitele competenței sale, cauza contravențională în modul prevăzut de prezentul cod. Conform lui Iulian Poenaru, „agentul constator trebuie apărut, în îndeplinirea atribuțiilor sale, prin orice mijloace sociale, inclusiv juridice, stabilindu-se poziția sa posibilă de subiect pasiv al infracțiunii de ultraj (de concretizat dacă este infracțiune sau contravenție). Cu cât protejarea lui de orice ingerințe sau manifestări abuzive ori reprobabile ar fi mai concretă și consacrată juridic, cu atât efectul activității sale în mediul social și, în principiu, chiar al simplei lui prezențe trebuie să fie mai substanțial, benefic grupului social și relațiilor interumane în cadrul acestuia” [74, p.72]. Numărul agenților constatori este destul de mare, din cauza relațiilor și valorilor sociale variate la care se atentează, eventual, prin săvârșirea contravențiilor. „Față de aria largă și domeniile noi în care legiuitorul a resimțit nevoia de a asigura o bună și normală desfășurare a relațiilor sociale prin stabilirea și sancționarea faptelor contravenționale, actele normative contravenționale au reglementat o competență specializată a organelor de specialitate, organizate în corpuri de control (organe sau structuri organizatorice) la nivel central și local, în cele mai diverse domenii și sectoare de activitate: financiar, sanitar, protecția muncii, prevenirea și stingerea incendiilor, comerț, etc.” [75, p.61].

C. contrav. [36, art.400-423] prevede autoritățile care au competență în constatarea cazurilor contravenționale și, după caz, în aplicarea sancțiunilor contravenționale. Aceste autorități sunt: organele afacerilor interne, Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, organele de control financiar și fiscal ale Ministerului Finanțelor, Serviciul Vamal, organele pentru protecția mediului și Agenția pentru silvicultură „Moidsilva”, organele supravegherii sanitar-epidemiologice de stat, organele de specialitate în domeniul transporturilor, Inspectoratul Principal de Stat pentru Supravegherea Pieței, Metrologie și Protecția Consumatorilor, Inspecția Muncii, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, Casa Națională de Asigurări Sociale, Compania Națională de Asigurări în Medicină, Organele supravegherii de stat în domeniul agricol și sanitar - veterinar, Ministerul Apărării, Inspecția de Stat în Construcții, Serviciile publice de gospodărie comunală, Agenția Rezerve Materiale, Achiziții Publice și Ajutoare Umanitare, Biroul Național de Statistică, Serviciul de Stat de Arhivă, Departamentul de Executare, Agenția Medicamentului și Serviciul Grăniceri [36, p.401-423].

„Instituțiile specializate ale statului, organele de control ale ministerelor și ale altor instituții centrale, precum și alte organisme de supraveghere a ordinii și liniștii publice, fiecare competent într-un anumit domeniu de activitate, vor putea să îndeplinească rolul social și profesional al agentului constator al contravenției. Ideea cuprinde în sine și aprecierea că un agent constator nu ar putea deține o competență generală privind constatarea oricăror contravenții” [74, p.74].

Cauza contravențională se soluționează de agentul constator în a cărui rază teritorială a fost săvârșită contravenția. Spre deosebire de instanța de judecată și procuror, agentul constator este uneori în drept doar să constate cazul contravențional, iar procesul-verbal cu privire la contravenție să-l transmită altor autorități pentru examinare și aplicare a sancțiunii contravenționale, iar alteori – să constate comiterea contravenției și să aplice sancțiunea contravențională corespunzătoare, conform competenței și doar în exercițiul funcțiunii, agentul constator dobândind și statut de agent sancționator.

Conform acestor reglementări, „agentul constator nu este, în același timp, și organul care trebuie să aplice sancțiunea și, cu atât mai mult, cel căruia trebuie ca amenda să-i fie achitată. Pentru stabilirea unor coordonate cât mai exacte, coerente și eficiente ale politicii contravenționale, aplicarea sancțiunilor trebuie să revină instanței judecătorești și numai în mod excepțional organului ierarhic superior agentului constator, care, cel puțin în domeniul său de activitate, se presupune că are viziunea de ansamblu a fenomenului contravențional. Un asemenea organ ar avea posibilitatea să asigure, într-o primă fază jurisdicțională, legalitatea actului de constatare a contravenției, putându-l confirma, modifica sau infirma și aplicând, când este cazul, sancțiunea corespunzătoare” [74, p.77].

Savantul Iulian Poenaru vorbește despre necesitatea ca agentul constator să îndeplinească anumite condiții obligatorii, cum ar fi cea de moralitate și cea de profesionalism. „Condiția unei moralități mai presus de orice îndoială trebuie să legitimeze aptitudinea agentului constator de a interveni, potrivit legii, în viața și modul de manifestare ale persoanei fizice, ale simplului cetățean. În ce privește condiția profesionalismului, trebuie acceptată ideea că aceasta trebuie să impună agentului constator cerința ca intervenția să se facă motivat și numai în cazurile și condițiile prevăzute de lege. Acestei condiții i se subsumează necesitatea ca agenții constatori să dețină studii corespunzătoare și experiență profesională necesară pentru îndeplinirea, în bune condiții, a îndatoririlor de serviciu.

Condițiile privind moralitatea și profesionalismul agentului constator trebuie să asigure funcției acestuia un caracter netranzaționabil și ferit de orice atingere a prestigiului pe care-l implică. Într-o asemenea profesie, care reclamă îndeplinirea sarcinilor cu pasiune, nu cu patimă, este nevoie de oameni integri și, prin urmare, neinfluențabili. Pentru obținerea unor rezultate

maxime, asemenea oameni nu trebuie să aibă un statut special sau avantaje de orice fel, în afara celor anume decurgând din poziția lor oficială.

De aceea, nu pot fi decât bizare, pentru a folosi un termen oarecum inofensiv, acele dispoziții legale care prevăd că o parte a sumelor plătite ca amenzi contravenționale vor servi la premierea agenților constatați. Având aproape caracterul unui afront adus acestei profesii, asemenea dispoziții legale par a avea ca subtext atât o incitare la aplicarea amenzilor contravenționale, cât și o greșită apreciere a moralității agenților constatați, presupunându-se că nu și-ar onora îndatoririle profesionale decât „încurajați” de perspectiva unor premii stabilite într-un anumit raport cu contravaloarea amenzilor aplicate și încasate.

Dacă într-un domeniu sau altul strategia combaterii contravențiilor ar avea ca dinamizator o astfel de atitudine profesională, nu există nici o îndoială privind eșecul luptei împotriva fenomenului contravențional și promovarea, dimpotrivă, a unei mentalități privind posibila transgresare a legii, inclusiv a legii penale” [74, p.77]

4.3. Sancțiuni contravenționale aplicate persoanelor fizice și juridice

Referitor la R.M., se disting două tipuri de sancțiuni: sancțiuni principale și sancțiuni complementare.

1. Sancțiunea contravențională este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare care se aplică persoanei care a săvârșit o contravenție. Sancțiunile contravenționale aplicabile persoanei fizice sunt: a) avertismentul; b) amenda; c) privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate și privarea de dreptul de a deține anumite funcții; d) aplicarea punctelor de penalizare și privarea de dreptul special (dreptul de a conduce vehicule, dreptul de a deține armă și de portarmă; e) munca neremunerată în folosul comunității; f) arestul contravențional; g) expulzarea.

2. Sancțiunile complementare care pot fi aplicate sunt privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate, privarea de dreptul de a deține anumite funcții și aplicarea punctelor de penalizare. Minorii pot fi sancționați complementar doar cu privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate. Sancțiunile contravenționale aplicabile persoanei juridice sunt amenda și privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate, aceasta din urmă putând fi aplicată și ca sancțiune complementară. Privarea persoanei juridice de dreptul de a desfășura o anumită activitate constă în stabilirea interdicției de a încheia anumite tranzacții, de a emite acțiuni sau alte titluri de valoare, de a primi subvenții, înlesniri și alte avantaje de la stat sau de a desfășura alte activități. Privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate poate fi limitată la un

anumit punct de lucru al unității administrativ-teritoriale sau la o anumită perioadă a anului și se stabilește pentru un termen de la 3 luni la un an.

Din punct de vedere normativ-legislativ, caracteristicile sancțiunilor contravenționale sunt elucidate astfel:

a) Avertismentul constă în atenționarea contravenientului cu privire la pericolul faptei săvârșite și în recomandarea de a respecta pe viitor dispozițiile legale. Avertismentul se aplică în scris, de către agentul constatatator, fără remiterea cauzei contravenționale la instanța de judecată.

b) Amenda este o sancțiune pecuniară și se stabilește în unități convenționale, a căror valoare este egală cu 20 de lei. Amenda se aplică persoanelor fizice de la una la 150 de unități convenționale, iar persoanelor cu funcție de răspundere și persoanelor juridice – de la 10 la 500 de unități convenționale [36, art.34]. Contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul stabilirii ei, caz în care se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral. Dacă persoana fizică nu a plătit amenda în decursul a 30 de zile de la data stabilirii ei, instanța de judecată o poate înlocui, după caz, cu amendă la valoare dublă, privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la șase luni la un an, muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-se o oră de muncă pentru o unitate convențională, durata muncii fiind de cel mult 60 de ore, și arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 unități convenționale, durata arestului fiind de cel mult 30 de zile.

c) Privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate constă în interzicerea temporară a persoanei fizice de a desfășura o anumită activitate, inclusiv prin privarea acesteia de dreptul special. Sancțiunea privării de dreptul de a desfășura o anumită activitate poate fi aplicată în cazul în care activitatea a fost folosită la săvârșirea contravenției sau în cazul în care contravenția reprezintă o încălcare a regulilor de desfășurare a acestei activități.

d) Aplicarea punctelor de penalizare și privarea de dreptul special.

În cazurile și în mărimea prevăzute de sancțiunea normei contravenționale din capitolul XIII al C.contrav. al R.M. [36], conducătorului de vehicul declarat vinovat de săvârșirea contravenției, odată cu aplicarea sancțiunii principale, i se aplică un număr de puncte de penalizare ca sancțiune complementară.

Dacă aplicarea acestei sancțiuni condiționează acumularea a 15 puncte de penalizare, agentul constatatator remite cauza contravențională spre examinare la instanța de judecată competentă care, odată cu sancțiunea principală și cu aplicarea punctelor de penalizare, aplică privarea de dreptul special de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la un an ca sancțiune complementară. Punctele de penalizare se anulează la expirarea termenului de 6 luni de la data

constatării contravenției pentru care au fost aplicate sau de la data privării, prin hotărâre judecătorească, de dreptul de a conduce vehicule. Modul de evidență a punctelor de penalizare și modul de asigurare a accesului titularului de permis de conducere la informația despre punctele de penalizare se stabilesc de Guvern. La expirarea termenului de privare de dreptul de a conduce vehicule, persoana este repusă în acest drept.

e) Munca neremunerată în folosul comunității, care constă în antrenarea contravenientului persoană fizică, în afara timpului de serviciu de bază sau de studii, la munca stabilită de autoritatea administrației publice locale. Munca neremunerată în folosul comunității se stabilește pe o durată de la 10 la 60 de ore și se execută în 2-4 ore pe zi, această măsură putând fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancțiune. Munca neremunerată în folosul comunității se prestează în cel mult 6 luni, timp care curge de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

f) Arestul contravențional este o sancțiune contravențională excepțională care constă în privarea de libertate pe un termen stabilit prin hotărâre judecătorească și care se execută în condițiile prevăzute de Codul de executare. Arestul contravențional se aplică, de regulă, pentru săvârșirea unei fapte care amenință sau pune în pericol real sănătatea ori integritatea corporală a persoanei. Arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale. Durata arestului contravențional este de la 3 la 15 zile. În cazul concursului de contravenții sau al cumulului de hotărâri de sancționare, pentru care, conform legii, se prevede în calitate de sancțiune arestul contravențional, instanța de judecată poate aplica această sancțiune pe un termen de până la 30 de zile. Durata reținerii contravenționale se include în durata arestului contravențional. Arestul contravențional nu poate fi aplicat persoanelor declarate invalizi de gradul I și de gradul II, militarilor în termen, militarilor și efectivului atestat al organelor afacerilor interne, angajați în bază de contract, femeilor gravide, femeilor care au copii cu vârsta de până la 8 ani, persoanei care este unicul întreținător al copilului cu vârsta de până la 16 ani și nici persoanelor care au împlinit vârsta generală de pensionare.

g) Expulzarea este o măsură de îndepărtare silită de pe teritoriul R.M. a cetățenilor străini și apatrizilor care au încălcat regulile de ședere, putând fi aplicată și ca sancțiune complementară în cazul comiterii unor contravenții. Expulzarea are drept scop înlăturarea unei stări de pericol și prevenirea săvârșirii de către aceste persoane a unor fapte socialmente periculoase. În privința cetățenilor străini și apatrizilor care nu pot fi expulzați imediat, instanța de judecată poate dispune luarea în custodie publică, cu plasarea pe un termen de cel mult șase luni în Centrul de Plasament Temporar al Străinilor.

Referitor la RO.: Regimul juridic al contravențiilor este reglementat de O.G. nr. 2/ 2001 privind regimul juridic al contravențiilor [68], care se împart în sancțiuni contravenționale principale și sancțiuni contravenționale complementare.

1) Din punct de vedere normativ-legislativ, sancțiunile contravenționale principale sunt elucidate astfel:

a) Avertismentul, care constă în atenționarea verbală sau scrisă a contravenientului asupra pericolului social al faptei săvârșite, însoțită de recomandarea de a respecta dispozițiile legale, conform O.G. nr.2/2001 [68, art.7, 1]. Avertismentul este o sancțiune morală, care se realizează prin muștrarea, dojenirea făptuitorului și îndrumarea de a nu mai comite pe viitor asemenea fapte, deoarece există riscul să primească sancțiuni mult mai aspre.

Deși avertismentul se deosebește de sancțiunile pecuniare și cele privative de libertate, prin aceea că acționează exclusiv asupra conștiinței celui vinovat de săvârșirea faptei ilicite, el nu aparține numai sferei răspunderii morale, ci are și o natură juridică, atât pentru faptul că este prevăzut de lege, cât și pentru faptul că poate constitui un antecedent în cazul în care persoana respectivă va săvârși o nouă faptă ilicită, care va fi luat în considerare la stabilirea sancțiunii pecuniare [76, p.52]. Avertismentul se aplică în cazul unor fapte de mică gravitate și doar în situația în care se apreciază că făptuitorul, chiar dacă nu primește o sancțiune mai aspră, nu va mai săvârși alte contravenții. Avertismentul se poate aplica chiar și atunci când actul normativ prin care a fost stabilită acea contravenție nu prevede o asemenea sancțiune, lăsându-se la aprecierea celui ce constată contravenția aplicarea acestei sancțiuni.

b) Amenda contravențională este cea mai întâlnită sancțiune contravențională și constă în plata unei sume de bani care variază în funcție de natura și gravitatea faptei. Amenda contravențională se distinge de amenda penală, care se aplică pentru comiterea unor fapte care prezintă un pericol social mai ridicat, respectiv pentru infracțiuni. În general, în actele normative este prevăzută o limită minimă și una maximă pentru fiecare contravenție în parte, pentru ca sancțiunea să poată fi individualizată și amenda să poată fi aplicată în funcție de împrejurările concrete în care a fost săvârșită contravenția. Amenda contravențională are caracter administrativ. O.G. nr.2/2001 [68, art.8] modificată, prevede că limita minimă a amenzii contravenționale este de 25 lei, iar limita maximă nu poate depăși 100.000 lei; în cazul contravențiilor stabilite prin lege și ordonanță, 50.000 lei; în cazul contravențiilor stabilite prin hotărâri ale Guvernului, 5.000 lei; în cazul contravențiilor stabilite prin hotărâri ale consiliilor județene ori ale Consiliului General al Municipiului București, 2500 lei. La aplicarea amenzii contravenționale, agentul constator va ține seama de limita minimă și limita maximă prevăzută de actul normativ prin care se stabilește acea contravenție, de frecvența acelei contravenții în zona respectivă, mergându-se spre limita

maximă dacă frecvența este mare, în funcție de gravitatea faptei, de împrejurările în care a fost săvârșită, de situația materială a contravenientului, de veniturile și obligațiile de întreținere care îi revin.

În situația în care o persoană a săvârșit mai multe contravenții, sancțiunea se aplică pentru fiecare contravenție în parte, iar în situația în care există mai mulți contravenienți, sancțiunea se aplică fiecăruia separat. Contravenientul poate să achite, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimumul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal. În actul normativ de stabilire a contravențiilor această posibilitate trebuie menționată în mod expres.

Termenele stabilite pe ore încep să curgă de la miezul nopții zilei următoare, iar termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat se vă prelungește până la sfârșitul primei zile de lucru următoare. În cazul în care termenul de 48 de ore nu este respectat, contravenientul va plăti amenda integral, iar dacă a plătit totuși jumătate din minim, după expirarea termenului, va plăti și cealaltă jumătate din amendă.

c) Prestarea unei activități în folosul comunității este reglementată prin O.G. nr.2/2001 [68, art.9] și O.G nr.55/2002 [77], potrivit cărora prestarea unei activități în folosul comunității poate fi stabilită numai prin lege și alternativ cu amenda. În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, organul din care face parte agentul constator va sesiza instanța de judecată pe a cărei rază teritorială s-a săvârșit contravenția, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității, ținându-se seama de partea din amendă care a fost achitată.

La primul termen de judecată, instanța, cu citarea contravenientului, poate acorda acestuia, la cerere, un termen de 30 de zile, în vederea achitării integrale a amenzii. Sancțiunea poate fi aplicată numai de instanța de judecată, dacă există consimțământul contravenientului. Minorul care nu a împlinit vârsta de 16 ani nu poate fi sancționat cu prestarea unei activități în folosul comunității.

Prestarea unei activități în folosul comunității se poate desfășura în domeniul serviciilor publice pentru întreținerea locurilor de agrement, pentru întreținerea parcurilor și drumurilor, pentru prestarea curățeniei și igienizarea localităților, precum și în domeniul căminelor pentru copii și bătrâni, orfelinatelor, creșelor, grădinițelor, școlilor, spitalelor și a altor așezăminte social culturale. O.G. nr.55/2002 [77, art.17, alin.4] interzice în mod expres prestarea de activități în subteran, în mine, în metrou ori în alte asemenea locuri cu grad ridicat de risc. Prestarea unei

activității în folosul comunității se stabilește de către instanța de judecată pe o durată cuprinsă între 50 de ore și 300 de ore. În cazul minorilor care la data săvârșirii faptei au împlinit vârsta de 16 ani, activitatea se prestează pe o durată cuprinsă între 25 și 150 de ore.

Asigurarea executării sancțiunii se va realiza de primarul localității în care contravenientul își are domiciliul sau reședința, ținând seamă de aptitudinile sale fizice și psihice, precum și de nivelul pregătirii profesionale. Sancțiunea se execută după programul de muncă ori, după caz, programul școlar al contravenientului, pe o durată cuprinsă între 50 de ore și 300 de ore, de maximum 3 ore pe zi, iar în zilele nelucrătoare de 6 - 8 ore pe zi.

2) Din punct de vedere normativ-legislativ, sancțiunile contravenționale complementare sunt elucidate astfel:

a) Confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții. Confiscarea este o sancțiune contravențională complementară, ea constând în reținerea forțată a unor bunuri, anume a celor care au servit la săvârșirea contravenției, dacă aceste bunuri aparțin contravenientului. Această măsură poate fi luată numai dacă ea este prevăzută expres în actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției, în acest caz fiind o măsură obligatorie și nu una facultativă.

Potrivit O.G. nr.2/2001 [68, art.5, alin.3], sunt supuse confiscării lucrurile care sunt destinate, folosite sau rezultate din contravenții. Uneori confiscarea are un caracter temporar. Autovehiculele sau remorcile staționate neregulamentar pot fi blocate sau ridicate, transportate și depozitate în spații special amenajate stabilite de consiliile locale, până la eliberarea acestora proprietarilor lor [78]. Confiscarea poate să fie și o sancțiune principală, de sine stătătoare, cum este cazul bunurilor ascunse în coletele poștale sosite pentru persoanele fizice și neînscrise în documentele de însoțire, precum și nedeclararea în vamă a unor categorii de bunuri pentru care există obligația declarării, care se confiscă [79]. Bunurile confiscate trec în patrimoniul statului fără plată.

b) Suspendarea sau anularea actului prin care se desfășoară o activitate. În unele acte normative este prevăzută și sancțiunea suspendării activității agentului economic în cazul săvârșirii anumitor contravenții. Astfel, servirea băuturilor alcoolice consumatorilor aflați în vădită stare de ebrietate, minorilor, precum și refuzul responsabililor sau patronilor localurilor publice de a acorda sprijin organelor de poliție în restabilirea ordinii publice, se poate sancționa cu suspendarea activității localului public pe o perioadă cuprinsă între 10 și 30 de zile [80, art.2 și 3]. Această sancțiune are un caracter complementar și se aplică împreună cu sancțiunea principală, amenda. De asemenea, agentul constatator poate să dispună sau nu suspendarea activității agentului economic.

c) Închiderea unității.

Potrivit O.G. nr.21/1992 [81], privind protecția consumatorului, republicată cu completările și modificările ulterioare, odată cu aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale, agentul constator poate dispune una dintre următoarele sancțiuni complementare: închiderea temporară a unității pe o durată de cel mult 6 luni; închiderea temporară a unității pe o durată de la 6 luni la 12 luni; închiderea definitivă; suspendarea sau retragerea definitivă, după caz, a avizului, acordului sau autorizației de exercitare a unei activități. Redeschiderea unității se va face numai după restabilirea ordinii juridice privind desfășurarea activității în acea unitate.

d) Desființarea lucrărilor și aducerea terenului în starea inițială.

Contravențiile la regimul autorizării construcțiilor sunt supuse regulilor generale stabilite prin O.G. nr.2/2001 [68, art.5, alin.3, lit.g], precum și regulilor specifice reglementate prin Lg. nr.50/1991 [82], cu completările și modificările ulterioare. De obicei, activitățile contravenționale privesc executarea unor lucrări de construcție fără autorizație sau încălcarea autorizației la efectuarea lucrărilor, menținerea lucrărilor, desființarea construcțiilor, instalațiilor, cum ar fi demolarea pereților interiori ai unui apartament și modificarea compartimentării interioare sau amplasarea fără drept de garaje. Contravenientul aflat în aceste situații este obligat, pe lângă plata unei amenzi, să aducă lucrarea în starea inițială.

e) Blocarea contului bancar.

Măsura blocării contului bancar semnifică suspendarea și chiar încetarea activității agentului economic, întrucât măsura blocării contului are ca efect imposibilitatea desfășurii activității în viitor. În caz de abateri repetate privind regimul operațiunilor cu numerar, este obligatorie blocarea contului. Stabilirea și sancționarea contravențiilor se realizează prin hotărâri ale autorităților administrației publice locale sau județene, în toate domeniile de activitate în care acestora li s-au stabilit atribuții prin lege. Excepție de la această regulă fac cazurile în care în domeniile respective nu sunt stabilite contravenții prin legi sau prin ordonanțe și H.G.. În conformitate cu O.G. nr. 2/2001 [68, art.15], contravenția este constatată printr-un proces-verbal încheiat de persoanele prevăzute în actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, și care sunt denumite agenți constatori. În funcție de natura contravenției care se constată, pot fi agenți constatori primarul, ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului de Interne, special abilitați sau persoanele împuternicite în acest scop de miniștri și de alți conducători ai autorităților administrației publice centrale, de prefecti, de președinți ai consiliilor județene, primari, de primarul general al Municipiului București, precum și de alte persoane prevăzute în legi speciale.

În momentul în care un agent constator ia cunoștință de săvârșirea unei contravenții, va trebui să verifice dacă este competent să constate și să sancționeze contravenția comisă.

Procesul-verbal de constatare a contravenției trebuie să cuprindă sub sancțiunea nulității absolute, următoarele:

- Data și locul unde este încheiat, numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constatatator, datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului;

- Descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite;

- Indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția;

- Posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate.

- Termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.

Agentul constatatator are obligația ca, în momentul încheierii procesului verbal, să aducă la cunoștință contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul procesului verbal încheiat. Aceste obiecțiuni vor fi consemnate în procesul-verbal la rubrica „alte mențiuni”, sub sancțiunea nulității procesului-verbal. În cazul în care contravenientul este minor, procesul-verbal va cuprinde în mod obligatoriu și numele, prenumele și domiciliul părinților sau reprezentanților, după caz ocrotitorilor legali ai acestuia. Dacă contravenientul este persoană juridică, în procesul-verbal vor fi făcute mențiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și codul fiscal ale acesteia, precum și datele de identificare ale persoanei care o reprezintă.

Procesul-verbal trebuie să fie semnat pe fiecare pagină de agentul constatatator și de contravenient. Dacă contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze procesul verbal, agentul constatatator va face mențiune despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor, caz în care procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia. Martorul nu poate să fie un alt agent constatatator. În lipsa unui martor, agentul constatatator va preciza motivele care au dus la încheierea procesului-verbal fără martor.

Constatări științifice în plan comparat, R.M. și RO.:

Apreciem că din punct de vedere doctrinar-teoretic, elementele constitutive ale contravenției pentru persoanele fizice nu se pot identifica cu aceleași elemente constitutive ale contravențiilor pentru persoanele juridice, deoarece lipsește factorul conștient, ca latură subiectivă pentru contravenție.

4.4. Procedura atragerii la răspundere contravențională a organelor autorităților publice

Legile C.adm. din RO. și din R.M. prevăd răspunderea administrativă a debitorului față de stat și față de creditorul obligației, în cazul în care debitorul nu-și îndeplinește obligația din titlul executor în termen. Spre deosebire de Lg. C.adm. din R.M., în Lg. C.adm. din RO., se prevăd sancțiuni administrative concrete în caz de neexecutare și nerespectare a hotărârii judecătorești irevocabile în termenul prevăzut de lege. Pentru ca instanța să aplice măsura amenzilor cominatorii pentru fiecare zi de întârziere în executarea obligației, creditorul trebuie să se adreseze din nou instanței de c.adm.. În RO., Lg. 554/ 2004 [13, art.24], prevede următoarele:

“Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive și irevocabile se face în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii. În cazul în care termenul nu este respectat, se aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la despăgubiri pentru întârziere. Neexecutarea din motive imputabile sau nerespectarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile pronunțate de instanța de c.adm., în termen de 30 de zile de la data aplicării amenzii, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 2.500 lei la 10.000 lei.”

Ca practică aplicată de către doctorand, prezentăm un litigiu de c.adm. dintre o societate comercială, înființată pe Lg. societăților comerciale din RO.[83], și Instituția Primarului din Municipiul Bacău. Primarul Municipiului Bacău a fost obligat prin hotărâre judecătorească să execute obligația de eliberare a autorizațiilor de funcționare și profil de activitate pentru societatea comercială. Instanța de executare, reținând în culpa acestuia refuzul nejustificat de executare a obligației dedusă din titlul executoriu rămas irevocabil, a dispus obligarea primarului la plata amenzii cominatorii de 500 lei/zi până la îndeplinirea efectivă a obligației. Deși a fost obligat de instanța de executare, primarul a refuzat să își îndeplinească obligația atât față de agentul economic, prin eliberarea autorizației de funcționare, cât și față de statul român, devenit creditor prin amenzile cominatorii. Astfel, se constată o lacună legislativă în acest sistem de drept, cu referire la răspunderea administrativă a unităților administrativ-teritoriale, prin organele de conducere ale acestora. Mijlocul procedural de trimitere în judecată pentru răspundere penală, este de asemeni deficitar, deoarece agentul economic în cauză nu are pârghia de a se adresa

direct instanței penale, întrucât sesizarea instanței penale pentru infracțiunile de abuz în serviciu, nerespectare a hotărârilor judecătorești și de neexecutare a acestora, este dată în competența Parchetului. Apreciem că sistemul legislativ din ambele state trebuie îmbunătățit astfel:

În primul rând, recomandăm introducerea sancțiunii administrative cu amenzi cominatorii în Lg. de C.adm. din R.M.. În al doilea rând, hotărârile instanței de c.adm. prin care se aplică măsura amenzilor cominatorii, ca sancțiune către stat, trebuie să constituie actul sesizare de începere a urmăririi penale în procesul penal. Pe această cale se realizează punerea în mișcare a activității de judecată în procesul penal, prin eliminarea birocrăției din cadrul organelor de anchetă penală. Se realizează astfel o eficientizare a răspunderii administrative, prin transferul direct al acesteia în răspunderea penală. Pe această cale, se realizează un echivalent în privința principiului constituțional de egalitate în drepturi, potrivit căruia cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, așa cum trebuie să fie egali în fața legii, atât cetățenii cât și autoritățile publice. Principiul constituțional conform căruia *nimeni nu este mai presus de lege*, trebuie aplicat în egală măsură, atât pentru cetățeni cât și pentru autoritățile publice. A se vedea anexele 1-6 și 16.

În acest sens, a fost publicat articolul *“Procedura tragerii la răspundere contravențională a organelor autorităților publice, prin aplicarea de către instanțele judecătorești a sancțiunii cu amenzi cominatorii, când nu se execută hotărârile judecătorești; practică aplicată”* în R.N.D. [66, p.6].

4.5. Concluzii la Capitolul 4

În plan comparat, s-a constatat că C.contrav. din R.M. obligă pe agentul constatator care a stabilit contravenția, să se prezinte în fața instanței de judecată, pentru susținere. Această procedură creează o implicare efectivă a agentului constatator, atât de a se apăra în contradictoriu cu contravenientul pentru reținerile constatate, cât și de a urmări finalitatea procesului.

În RO., spre deosebire de R.M., agenții constatatori nu sunt supuși acestei proceduri, ceea ce generează o stare de neîncredere indusă contravenientului în caracterul contravențional al faptei, deoarece în fața instanței de judecată se practică trimiterea unui consilier juridic care este străin de împrejurările de fapt ale pricinii, folosindu-se deseori și practica de a se trimite doar întâmpinare, neangajându-se efectiv o răspundere din partea agentului constatator în susținerea contravenției și urmărirea finalității actului contravențional.

Se remarcă cu ușurință că unele din legile adoptate de R.M. sunt mai eficiente, mai complete și raportate la situația societății, în comparație cu RO..

Referitor la autoritățile competente să soluționeze cazurile contravenționale, constatăm cu privire la C.contrav. din R.M., următoarele: **a)**contravine art. 21 din Constituție, referitor la prezumția nevinovăției;

b)nu este reglementată modalitatea recunoașterii persoanei contraveniente, drept victimă în situația de desființare a contravenției pe calea procedurii de judecată;

c) nu se prevede cine este incompatibil să fie martor asistent în cadrul sancțiunii contravenționale. În RO., O.G.2/2001 [68], nu cuprinde referiri la prezumția de nevinovăție a contravenientului și nu este reglementată modalitatea recunoașterii persoanei contraveniente, drept victimă în situația de desființare a contravenției pe calea procedurii de judecată.

Prin urmare, atât în R.M. cât și în RO., ar trebui ca: **a)**martorii asistenți nu pot fi colaboratori ai organului constatator;

b)trebuie prevăzută o egalitate de tratament în ceea ce privește respectarea principiului constituțional de egalitate în drepturi a persoanelor fizice și persoanelor juridice de drept privat, cu drepturile pe care le au instituțiile publice prin organele acestora, de constatare a contravențiilor;

c) trebuie prevăzută modalitatea de sancțiune administrativă și patrimonială a agenților constatori, a instituțiilor de control în solidar cu agenții constatori care se fac vinovați de nerespectarea legalității în materia aplicării sancțiunilor contravenționale;

d)recomandăm dublul grad de jurisdicție;

În ceea ce privește **sancțiunile contravenționale aplicate persoanelor fizice și celor juridice**, se constată că, din punct de vedere doctrinar-teoretic, elementele constitutive ale contravenției pentru persoanele fizice nu se pot identifica cu aceleași elemente constitutive ale contravențiilor pentru persoanele juridice, deoarece lipsește factorul conștient, ca latură subiectivă pentru contravenție.

În ceea ce privește **procedura atragerii răspunderii contravenționale a organelor autorităților publice, prin amenzi cominatorii, pentru neexecutarea hotărârilor judecătorești irevocabile**, am constatat necesitatea introducerii sancțiunii administrative cu amenzi cominatorii în Legea de c.adm. din R.M..

În ambele state, ar trebui ca hotărârile instanței de c.adm. prin care se aplică măsura amenzi cominatorii, ca sancțiune administrativă contravențională care se achită la stat, să se comunice din oficiu la parchet ca act de sesizare pentru începerea urmăririi penale împotriva organelor de reprezentare ale autorității publice debitoare, sub aspectul neexecutării/nerespectării hotărârilor judecătorești irevocabile.

5. RĂSPUNDEREA ADMINISTRATIV-PATRIMONIALĂ

5.1. Aspecte conceptuale ale răspunderii administrativ-patrimoniale

Răspunderea administrativ-patrimonială reprezintă o formă de răspundere specifică dreptului administrativ. Activitatea administrației produce uneori prejudicii particularilor, prejudicii pentru care administrația urmează să răspundă în urma litigiilor soluționate de instanțele de judecată. La început, referitor la răspunderea administrației pentru prejudiciile produse, se mergea pe ideea lipsei de răspundere, care avea la bază principiul suveranității. Potrivit acestui principiu, toți cetățenii trebuiau să se supună, iar în caz de prejudicii din partea administrației, nu puteau să pretindă nici un fel de despăgubiri. În anul 1873, Consiliul de Stat Francez a dat Decizia Blanco din 1873, prin care s-a stabilit că pentru pagubele cauzate particularilor prin faptele persoanelor care îndeplinesc anumite servicii publice, nu se pot aplica principiile stabilite în C. civ. pentru raporturile dintre particulari.

Astfel, această răspundere nu este generală și nici absolută, ci are reguli speciale, care variază în funcție de nevoile serviciului și de necesitatea de a concilia drepturile statului cu drepturile private [84, p.978]. Această soluție autonomistă, independentă, instituită prin Decizia Blanco avea să domine regimul răspunderii administrației, susținută în doctrina occidentală, promotoare a tezei că răspunderea administrației și, mai pe larg, răspunderea puterii publice, despărțită de răspunderea privată, constituie un corp de principii autonome de drept administrativ [85, p.543].

Constituția RO. conține unele dispoziții, cum ar fi art.21, 44, 52, 53 și 123, alin. (5), din care rezultă concluzia că se recunoaște dreptul fundamental al cetățeanului român de a fi despăgubit pentru prejudiciile produse prin actele administrative ale autorităților publice [53, p.459]:

- Art.21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

(4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.”

- Art.44: „(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în

condițiile rezultate din aderarea RO. la U.E. și din alte tratate internaționale la care RO. este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.

(5) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(6) Despăgubirile prevăzute în alin.(3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(7) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(8) Avera dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(9) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.”

- Art.52: „(1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.

(2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică.

(3) Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență.”

- Art.53: „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui dezastru.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

- Art.123 (5): „Prefectul poate ataca, în fața instanței de c.adm., un act al consiliului județean, al celui local sau al primarului, în cazul în care consideră actul ilegal. Actul atacat este suspendat de drept.”

În ceea ce privește angajarea răspunderii administrativ-patrimoniale, Lg. nr.554/2004 [13], prevede exercitarea a trei forme de acțiune [53, p.459] și anume o acțiune îndreptată numai împotriva autorității pârâte, o acțiune îndreptată exclusiv împotriva funcționarului și o acțiune îndreptată concomitent împotriva autorității și funcționarului. Acțiunea îndreptată concomitent împotriva autorității și funcționarului, este cea mai folosită în practică, întrucât ocrotește cel mai bine interesele persoanei vătămate. Lg. permite titularului dreptului la acțiune să aleagă una din cele trei forme de acțiune. Chiar dacă reclamantul alege o acțiune care să fie îndreptată exclusiv împotriva funcționarului, realizarea viitoarei sale creanțe este asigurată prin instituirea solidarității dintre funcționar și autoritate, fundamentată și pe principiul solvabilității autorității, care creează premisele de realizare a acestei creanțe. În ceea ce privește actele pe care se întemeiază acțiunea în reparații și care antrenează răspunderea administrativ-patrimonială a autorităților publice, acestea sunt identice cu actele care pot fi atacate și pe calea c.adm., indiferent de obiectul acțiunii.

O condiție esențială a unei acțiuni în c.adm. este ca actul atacat pe calea acestei acțiuni, să fie act administrativ, sub formă tipică sau asimilată, însă în regim de putere publică. Acțiunea care are ca obiect tragerea la răspundere administrativ-patrimonială nu se poate întemeia pe prejudicii care rezultă din actele unilaterale ale administrației care nu realizează puterea publică, din contracte civile sau din diferite operațiuni și fapte administrative. În ceea ce privește acordarea de despăgubiri și pentru prejudiciile cauzate de către autoritățile publice prin acte administrative legale, jurisprudența din RO. nu admite despăgubiri pentru daunele cauzate prin acte legale, dar se acordă despăgubiri pentru daunele pricinuite de fapte materiale legale ale administrației, admisibile în sistemul nostru de drept, cu condiția ca să fie vorba de pagube cauzate proprietății private [86, p.100]. În RO., litigiile care au ca obiect răspunderea administrativ patrimonială sunt date în competența Trib. Administrativ-fiscale, acest fapt fiind consacrat atât prin Constituție, cât și prin Lg. nr.554/2004 [13].

Instanțele de c.adm. se pronunță cu privire la prejudiciile care rezultă din nelegalitatea actelor și din neconstituționalitatea acestora, viciile de legalitate și de neconstituționalitate, precum și asupra aspectelor de neoportunitate a actului.

Prin art.11, alin.(2) din Lg. nr.29/2009 a c.adm., în prezent abrogată, s-a introdus prevederea ca instanța de judecată să se poată pronunța atât asupra prejudiciilor de natură materială, cât și asupra prejudiciilor morale. Astfel, acest articol prevedea ca, în cazul admiterii

cererii, instanța să se pronunțe și asupra daunelor materiale și morale cerute. Această prevedere a fost menținută prin Lg. nr.554/2004 [13, art.18(3)], care prevede: *“În cazul soluționării cererii, instanța va hotărî și asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate, dacă reclamantul a solicitat acest lucru.”*

Prin Constituția RO. [3, art.52(3)], se instituie pentru stat o formă de răspundere patrimonială specială, răspundere care apare pentru prejudiciile produse prin erori judiciare: *„Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență.”* În forma inițială a Constituției, se făcea referire doar la erorile judiciare în materie penală, dar, în urma revizuirii, această răspundere a fost extinsă la toate erorile judiciare, fără excepție [87, p.259]. Răspunderea administrativ patrimonială nu înlătură răspunderea judecătorilor care și-au îndeplinit atribuțiile de serviciu cu rea-credință și gravă neglijență. Răspunderea administrativ-patrimonială este o răspundere cu caracter autonom [38, p.178] supusă unor reguli proprii, diferite de cele prevăzute în C. civ. și care guvernează regimul răspunderii particularilor.

5.2. Formele răspunderii administrativ patrimoniale

Potrivit teoriilor formulate în tratatele publicate de profesorii A. Iorgovan [30] și O. Puie [86], formele răspunderii administrativ patrimoniale se împart în două categorii, și anume formele prevăzute de lege, care sunt consacrate expres în Lg. nr.554/2004 [13] și Constituția RO. [3], și formele deduse din doctrină și jurisprudență, precum și din unele soluții legislative generale, care nu sunt însă reglementate de o lege-cadru.

Din punct de vedere al laturii subiective, răspunderea administrativ-patrimonială poate fi:

1) Obiectivă, care intervine indiferent de vinovăția autorității publice chemată să răspundă. Răspunderea obiectivă poate fi de două feluri:

a) Răspunderea patrimonială exclusivă a statului pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare.

În Constituția RO. [3], se consacră principiul răspunderii statului pentru prejudiciile cauzate prin erori judiciare, care intervine imediat, dacă s-a făcut dovada erorii judiciare [86, p.100]. Se consacră astfel răspunderea patrimonială a statului pentru erorile produse atât în procesele civile, cât și în cele penale, în conformitate cu prevederile Convenției Europene pentru Drepturile Omului și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Constituția RO.[3, art.52(3)] prevede că: „Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Răspunderea statului stabilită în condițiile legii nu înlătură răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență”.

Conceptul de gravă neglijență este greșit. Apreciem că nu există o limită între conceptul de gravă neglijență și conceptul de neglijență. Așadar, corect este conceptul de neglijență, deoarece nu există o normă de cuantificare a limitei dintre neglijență și gravă neglijență. În acest sens, în anexe este prezentat un exemplu de practică a C.S.M. din RO., în care deși se constată starea de neglijență în soluționarea cauzei de către magistrați, aceste constatări nu au condus la nimic, deoarece motivele de revizuire a unei hotărâri judecătorești irevocabile din RO., nu îndeplinesc temeiurile de drept pentru modificarea hotărârii pe calea revizuirii, decât dacă se stabilește ca a fost greșeală gravă și nu doar greșeală. Se constată astfel că lg. recunoaște o acțiune în regres a statului împotriva acelor magistrați care au acționat cu rea-credință în exercitarea funcției lor [30, p.461].

Concluzionăm astfel, că această formă de răspundere intervine datorită unor erori judiciare și nu datorită unor acte. Deci, această răspundere intervine datorită unor prejudicii deduse din hotărâri judecătorești prin care au fost comise erori judiciare, cum sunt hotărârea prin care se soluționează un litigiu în mod definitiv și irevocabil și hotărârea prin care se constată că hotărârea anterioară a conținut o eroare.

Oliviu Puie [86, p.100] susține că, “pentru a interveni răspunderea administrativ patrimonială, este necesară existența uneia din cele două hotărâri, și formularea de către persoana îndreptățită a pretențiilor pentru repararea daunelor materiale sau morale suferite. Pentru repararea prejudiciului cauzat prin erori judiciare comise în procesele penale, civile, comerciale, administrative, etc, persoana vătămată se poate îndrepta cu acțiune numai împotriva statului, reprezentat prin Ministerul Finanțelor. Prin soluționarea acestei acțiuni, trebuie să obțină o hotărâre irevocabilă prin care statul să fie obligat la plata despăgubirilor pentru repararea daunelor cauzate prin eroare judiciară. Statul este singurul care are dreptul la acțiune în regres împotriva magistratului, neputând fi admisă o acțiune directă a unei persoane care a acționat cu rea-credință sau gravă neglijență”.

Nu subscriem la opinia lui O. Puie în privința conceptului de acțiune în regres pe care o are statul, deoarece în opinia autorului se reflectă doar dreptul statului, nu și o obligație de a formula acțiune în regres. Considerăm că statul trebuie să fie obligat la exercitarea acțiunii în regres, iar termenul de introducere a acțiunii să fie determinat, în limita maximă de 30 de zile de la data luării la cunoștință a organelor de stat, sub sancțiunea răspunderii patrimoniale a

ministrului de resort, în solidar cu funcționarul public care nu a exercitat acțiunea în regres în termen legal.

Teoriile exprimate de către A. Iorgovan și O. Puie, creează o stare facultativă a organului puterii de stat de a formula acțiunea în regres, cu atât mai mult cu cât nu atrage nici o sancțiune pentru ministrul de resort sau funcționarul public în cauză, în condițiile de neexercitare a acțiunii în regres. Această toleranță a creat aparența dreptului pentru magistrații din cadrul instanțelor interne, că nu răspund administrativ-patrimonial, indiferent de erorile comise în procesele soluționate, ceea ce a generat grave pierderi materiale pentru stat ca urmare a suportării din bugetul de stat a despăgubirilor civile stabilite prin hotărâri internaționale.

Recomandări:

Recomandăm ca modalitatea de tragere la răspundere administrativ-patrimonială prin acțiune în regres să se simplifice, astfel:

1. Ministerul de resort, în cauză statul, fiind reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice, să emită somație și titlu executoriu de executare a creanțelor, împotriva magistraților care au făcut parte din completele de judecată în care a rămas definitivă și irevocabilă hotărârea pronunțată prin instanțele interne.

2. Mijlocul procedural de apărare a membrilor din completele de judecată pentru care ministerul de resort emite acte de executare, să fie restrâns la calea contestației la executare, în care să se poată apăra în condițiile în care fac dovadă că în hotărârea pronunțată, au formulat opinie separată.

B) Răspunderea patrimonială exclusivă a autorităților administrației publice pentru limitele serviciului public.

Această formă de răspundere nu este consacrată expres în RO., însă se deduce din următoarele principii constituționale:

- „*principiul egalității tuturor în fața legii și a autorităților publice*” coroborat cu acela că „*nimeni nu este mai Presus de lege*” [3, art.16, alin. 1 și 2];

- „*garantarea dreptului la viață, precum și la integritate fizică și psihică, drept care poate fi lezat prin limitele unui serviciu public*” [3, art.22].

În ceea ce privește condițiile care stau la baza acestei forme de răspundere, acestea sunt următoarele:

- Existența unui serviciu public care să prezinte anumite limite [30, p.464], adică să conțină anumite curențe de organizare și funcționare care să pună în pericol anumite valori materiale sau umane;

- Existența unui prejudiciu, de natură materială sau morală, care să fie produs datorită limitelor serviciului public respectiv;

- Existența unui raport de cauzalitate între limite și prejudiciu, aceasta reprezentând o condiție specifică răspunderii juridice în general;

- Formularea pretențiilor de către partea prejudiciată.

2) *Subiectivă*, care este bazată pe culpa autorității publice răspunzătoare.

Răspunderea administrativ-patrimonială subiectivă, poate fi:

A) *Răspunderea patrimonială solidară a autorităților publice și a funcționarului pentru pagubele materiale sau morale cauzate prin acte administrative tipice sau asimilate*, inclusiv prin contracte administrative. Această formă de răspundere are o recunoaștere legală expresă, prin Lg. nr.554/2004 [13]. Din prevederile acesteia, raportate la Constituția RO., rezultă principiile care guvernează răspunderea solidară a autorităților publice și a funcționarilor pentru prejudicii produse prin acte administrative:

- Lg. condiționează acțiunea în prejudicii de acțiunea în anularea actului ori în obligarea la emiterea unui act administrativ, în cazul actului administrativ asimilat. Astfel, în momentul în care reclamantul depune cererea de anulare totală sau parțială a unui act sau de obligare la emiterea actului, el trebuie să-și precizeze și pretențiile, dacă le cunoaște. Dacă nu cunoaște valoarea acestor pretenții, poate să le formuleze ulterior, printr-o acțiune separată, însă doar în cazul în care a fost pronunțată o hotărâre judecătorească prin care s-a anulat în tot sau în parte, un act administrativ sau se dispune obligarea la emiterea unui act administrativ. În situația acțiunilor formulate pe calea c.adm. de către persoane vătămate prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale, cererea este condiționată de declararea în prealabil a ordonanței ca fiind neconstituțională, în tot sau în parte, de Curtea Constituțională.

- Instanța de c.adm. este instanța competentă să se pronunțe atât cu privire la despăgubirile solicitate, cât și cu privire la ilegalitatea actului administrativ, tipic sau asimilat.

- Această formă de răspundere intervine doar în cazul actelor administrative tipice sau asimilate, ilegale ale autorităților publice.

- Acțiunea poate fi formulată și personal împotriva persoanei care a contribuit la elaborarea, emiterea sau încheierea actului ori, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau interes legitim.

În ceea ce privește litigiile în care funcționarul, personal, este parte în proces alături de autoritate, intervine principiul solidarității dintre funcționar și autoritatea publică în ceea ce privește suportarea despăgubirilor stabilite de instanță, și principiul chemării în garanție a superiorului ierarhic funcționarului public chemat în proces, care a dat ordin scris să elaboreze

sau să nu elaboreze actul. Prin Lg. nr.188/1999 [54] sunt prevăzute o serie de reglementări referitoare la răspunderea funcționarului public.

a) *„orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim se poate adresa instanței judecătorești, în condițiile legii”* [54, art.76];

b) *„în cazul în care se admite acțiunea și se constată vinovăția funcționarului, persoana respectivă va fi obligată în solidar cu autoritatea sau instituția publică.*

- răspunderea juridică a funcționarului nu se poate angaja dacă acesta a respectat prevederile legale și procedurile administrative aplicabile autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea.” [54, art.64 (2) și (3)]

Răspunderea funcționarului public intervine numai dacă acesta a acționat ilegal, nefiind răspunzător în cazul în care el nu a acționat ilegal, chiar dacă a comis anumite prejudicii. Pentru a interveni răspunderea solidară a autorităților publice și a funcționarilor pentru prejudicii produse prin acte administrative, este necesară existența următoarelor condiții:

1) Condițiile generale de admitere a unei acțiuni în c.adm., prevăzute de Lg. nr.554/2004 [13];

2) Condițiile speciale:

a) actul atacat, tipic sau asimilat, trebuie să fie ilegal.

b) actul atacat trebuie să fi cauzat prejudicii materiale și morale.

c) existența unei legături de cauzalitate între actul administrativ ilegal și prejudiciu.

În cazul actului administrativ tipic, prejudiciul este cauzat atât prin emiterea unui act administrativ ilegal, cât și prin punerea lui în executare, ceea ce atrage efecte juridice de natură a produce prejudicii. În cazul actului asimilat, prejudiciul se produce prin neemiterea actului. Pentru ca ilegalitatea actului administrativ să producă prejudicii, ea trebuie să fie constatată de instanța de judecată, în bază Lg. C.adm. [30, p.467].

d) existența culpei autorității publice.

B) Răspunderea patrimonială solidară pentru prejudiciile produse prin contracte administrative.

Conform Lg. nr.554/2004 [13, art.2(1)] a c.adm., modificată și completată, sunt asimilate actelor administrative și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice sau achizițiile publice. Lg. nr.554/2004 [13, art.2(1)] prevede: *„În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:* c) act administrativ - actul unilateral cu caracter individual sau normativ, emis de o autoritate publică în vederea executării ori a organizării executării legii, dând naștere, modificând sau stingând raporturi

juridice; Sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect executarea lucrărilor de interes public.”

Aceleași condiții trebuie să fie îndeplinite și în cazul în care răspunderea autorității publice intervine pentru prejudiciile cauzate în baza unor contracte administrative. Actuala lege a c.adm. din RO., asimilează actului administrativ și contractul administrativ care poate avea ca obiect punerea în valoare a unui bun proprietate publică, prestarea unui serviciu public sau efectuarea unei lucrări publice. Aceste contracte se supun unui regim de putere publică, ceea ce atrage competența instanțelor de c.adm. în soluționarea diferitelor litigii. În ceea ce privește Lg. C.adm. din R.M., constatăm cu regret că, contractele administrative sunt exceptate de la controlul pe calea c.adm. Se pare că nu trebuie să se cunoască ce contracte derulează particularii cu autoritățile publice, din banii publici.

5.3. Procedura atragerii răspunderii administrativ patrimoniale a Statului Român

În RO., respectarea tratatelor internaționale privind drepturile omului, este ridicată la rang de principiu constituțional, prin dispozițiile Constituției [3, art.20 (1) și (2)]. Între Guvernul RO. și Guvernul R.M., este încheiat acordul privind colaborarea din domeniile științei, învățământului și cercetării, ratificat în RO. prin Lg. nr.39/1999 [88].

Conform Lg. 590/2003 din RO. privind tratatele [89, art.31]:

“(1) Obligațiile prevăzute de tratatele în vigoare se execută întocmai și cu bună-credință.

(2) Aplicarea și respectarea dispozițiilor tratatelor în vigoare reprezintă o obligație pentru toate autoritățile statului român, inclusiv autoritatea judecătorească, precum și pentru persoanele fizice și juridice române sau aflate pe teritoriul RO.

(3) Guvernul, Ministerul Afacerilor Externe, precum și alte ministere și autorități ale statului au obligația de a lua toate măsurile necesare pentru aplicarea tratatelor în vigoare, precum și de a controla modul în care se realizează acestea.

(4) Dispozițiile tratatelor în vigoare nu pot fi modificate, completate sau scoase din vigoare prin acte normative interne ulterioare intrării lor în vigoare.

(5) Prevederile legislative interne nu pot fi invocate pentru a justifica neexecutarea dispozițiilor unui tratat în vigoare.”

În paralel cu reglementarea din dreptul intern al RO. din Lg. 39/1999 [88] și Lg. 590/2003 [89], la nivel internațional sunt aplicabile dispozițiile Cartei NARIC de la Bruxelles [90], din anul 2004, privind recunoașterea diplomelor, Directivele Comisiei Europene 84/48[91], care se referă la recunoașterea calificărilor profesionale obținute în urma finalizării studiilor

superioare cu o durată minimă de trei ani, și Convenția de la Lisabona [92], pentru Recunoașterea Diplomelor din Învățământul Superior în Regiunea Europeană, care a fost dezvoltată de către Consiliul Europei și UNESCO și adoptată la întâlnirea reprezentanților naționali care a avut loc în Lisabona între 8-11.04.1997.

Această convenție a Consiliului Europei/UNESCO, în mod obișnuit numită Convenția de la Lisabona [92], a fost ratificată de majoritatea țărilor europene. Printre principalele puncte ale Convenției Consiliului Europei/UNESCO se numără:

- Deținătorilor de diplome emise într-o țară le vor fi recunoscute aceste diplome într-o altă țară;

- Nu vor fi făcute discriminări în ceea ce privește genul, rasă, culoarea, handicapul, limba, religia, opinia politică, originea națională, etnică sau socială;

- Responsabilitatea de a demonstra că o aplicație nu corespunde cerințelor stabilite de către corpul care realizează evaluarea;

- Fiecare țară va recunoaște diplomele pentru acces la învățământul superior, pentru perioadele de studii sau pentru învățământul superior, ca fiind echivalente cu diplomele din propriul sistem, fapt prin care se arată că nu există diferențe substanțiale între propriile diplome și diplomele care sunt recunoscute;

- Recunoașterea diplomelor de învățământ superior emise într-o altă țară va permite accesul la continuarea studiilor de învățământ superior, incluzând examinările relevante și pregătirea pentru doctorat, în aceleași condiții cu candidații din țara în care se face recunoașterea;

- Folosirea unui titlu academic, conform legilor și reglementărilor țării în care se face recunoașterea. În plus, recunoașterea poate facilita accesul pe piața muncii.

- Toate țările vor dezvolta proceduri pentru a evalua dacă refugiații și persoanele care își schimbă reședința îndeplinesc condițiile necesare pentru accesul la învățământul superior sau pentru angajare, chiar în cazurile în care diplomele nu pot fi dovedite printr-o evidență documentară;

- Toate țările trebuie să ofere informații despre instituțiile și programele pe care le consideră ca aparținând sistemelor lor de învățământ superior;

- Toate țările trebuie să fixeze un Centru Național de Informare, a cărui sarcină principală este aceea de a oferi sfaturi pentru studenți, absolvenți, angajatori, instituții de învățământ superior și alte părți sau persoane interesate în ceea ce privește recunoașterea diplomelor din străinătate;

- Toate țările trebuie să încurajeze instituțiile de învățământ superior să emită *Diploma Supplement* pentru absolvenții lor în scopul de a facilita recunoașterea diplomelor acestora.

Diploma Supplement este un instrument dezvoltat în colaborare de către Comisia Europeană, Consiliul Europei și UNESCO, care descrie pregătirea într-o manieră accesibilă și în contextul sistemului de învățământ superior în cadrul căruia diploma a fost emisă.

Prezentăm în continuare, ca model de practică, cazul unui profesor universitar din RO., care a dobândit titlul științific de doctor în drept în R.M., titlu care nu a fost recunoscut de către Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului – Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor, București. Răspunderea administrativă în această cauză a fost stabilită pentru acest minister, de către C.A. Iași, Secția Comercială și de C.adm., în dosarul nr. 805/45/2007.

Hotărârea este definitivă și obligă statul român la recunoașterea titlului științific de doctor în drept al profesorului universitar român, în condițiile de echivalare a diplomei de doctor obținută în R.M. și ca o componentă a răspunderii administrative pentru nerecunoașterea acestei echivalări, instanța de c.adm. a obligat ministerul la plata sumei de 30.000 lei daune. Hotărârea a rămas irevocabilă prin respingerea recursului formulat de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului – Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor, în dosarul cu același număr, la Î.C.C.J. Trebuie menționat totodată că, potrivit Constituției RO. [3, art.126, pct. 3]: *“Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.”*

Recomandări: Adoptarea unei reglementări de eliminare a procedurii de echivalare a diplomelor de licență și a titlurilor științifice în cadrul statelor care au aderat prin tratate internaționale de recunoaștere reciprocă a titlurilor științifice, deoarece acestea, în condițiile existenței unui tratat, au o valabilitate universală, fără îndeplinirea altor proceduri. Reglementarea și-a atins scopul în 2010, prin acordul bilateral încheiat între miniștrii educației și cercetării din ambele state. A se vedea anexa 8.

În acest sens, a fost publicat articolul “Procedura atragerii răspunderii administrativ patrimoniale a statului român, pentru neechivalarea diplomelor și nerecunoașterea titlurilor științifice de doctor în drept obținute în alte state; model de practică”, în R.N.D. [66, p.1].

5.4. Aspecte practico-științifice în drept comparat asupra Legii de contencios administrativ din R.M. și RO.

În esență, instituția c.adm. este mijlocul procedural de atragere a răspunderii administrativ-patrimoniale, a unei autorități publice ca persoană juridică, și a funcționarului vinovat de greșeala administrativă, împotriva căreia persoana prejudiciată se poate îndrepta în acțiune în solidar cu autoritatea publică.

În acest sens, în timp ce în RO. se constată o adaptare a legii c.adm. la cerințele societății moderne, prin asigurarea de mijloace eficiente de răspundere administrativ-contravențională și administrativ-patrimonială, în R.M. se constată existența unei legi cu lacune în privința asigurării procedurii necesare de atragere a răspunderii administrativ-contravențională și administrativ-patrimonială a autorității publice și a funcționarului vinovat. Este de remarcat totuși, voința statului moldovean de a adopta cât de cât o lege a c.adm., care este la jumătatea dintre eficiență și ineficiența în raporturile juridice dintre societatea civilă, reprezentată prin cetățean și persoana juridică particulară, pe de o parte și, respectiv autoritatea publică vinovată de culpa administrativă în solidar cu funcționarul public.

Facem aceste afirmații, deoarece răspunderea administrativ-contravențională ca instituție a dreptului administrativ, este diferită de instituția dreptului contravențional, așa cum foarte bine constată în lucrarea sa A. Iorgovan [30], motiv pentru care Lg. de c.adm. trebuie să aibă în conținut procedura atragerii răspunderii administrativ-contravențională.

Cu regret constatam că în Lg. de c.adm. din R.M. [15], legiuitorul s-a oprit asupra procedurii de aplicare a sancțiunilor administrativ-contravenționale împotriva organelor de conducere din autoritățile publice, doar în cazul în care acestea nu trimit în termenul prevăzut de instanța actele solicitate la dosar, nu însă și pentru cazurile de nerespectare a hotărârilor judecătorești irevocabile dispuse de instanțele de c.adm..

Scopul lg. din RO.:Lg. 554/ 2004 [13, art.1] prevede:

„Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de c.adm. competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.”

Scopul Legii din R.M.: Lg. 793-XIV/ 10.02.2000 [15, art.1 (1) și (2)] prevede: „C.adm. ca instituție juridică are drept scop contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de c.adm. competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.”

În privința scopului pentru care au fost adoptate constatăm că ambele legi au un scop comun. Aceste legi au fost adoptate atât în R.M. cât și în RO., pentru efectuarea unui control

administrativ contencios asupra actelor care sunt de natură să lezeze cetățenii, persoanele juridice și asociațiile de persoane care au dreptul să stea în judecată prin organele de conducere pe care le au. Astfel, după ce petiționarii au urmat calea recursului administrativ, denumit și plângere prealabilă, față de actele pe care le-au contestat pentru a fi anulate ca nelegale și în scopul reparării pagubelor produse prin actele administrative unilaterale ale autorităților administrațiilor publice, pot sta în judecată prin respectarea principiului egalității în fața legii.

Constatări în plan comparat:

Referitor la R.M., în privința Legii 793-XIV/10.02.2000 [15]:

1. Nu există text de lege cu privire la răspunderea administrativă contravențională a conducătorului autorității publice, în cazul neexecutării în termen legal a hotărârii judecătorești irevocabile.

A se vedea art.32 (3) care prevede: „*Conducătorul autorității publice în a cărei sarcină a fost pusă executarea acesteia, poate fi tras la răspundere, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare*”;

2. Nu se prevede în lege procedura de distribuire aleatorie a dosarelor, pe complete specializate ale secției de c.adm., cum de altfel nu se prevede nici respectarea principiului de stabilitate a membrilor din completul de judecată, în care a ajuns dosarul să fie repartizat, în procedură imparțială.

În acest sens, art.23 (1) și (2) nu precizează decât fixarea termenului pentru examinarea cererii și împrejurarea că în fond, judecata se poate face la prima zi de înfățișare dacă părțile declară că sunt pregătite pentru dezbateri judiciare, potrivit art.23 (1). Nu se prevede cum instanța fixează data judecării pricinii în fond în termen rezonabil, dacă Lg. organică nu dispune altfel. Termenul de adresare în instanța de c.adm., prevăzut de art.17 (1) este de 30 de zile, în raport cu termenul general de prescripție de 3 ani, prevăzut de dreptul civil.

Referitor la RO.: 1. Prevede termenul de introducere al acțiunii în c.adm., de șase luni de la aducerea la cunoștință a actului individual sau de la data de publicare a actului colectiv;

2. Prevede amenzi cominatorii, respectiv sancțiuni administrativ contravenționale, pentru cazurile de neexecutare a hotărârii judecătorești de către autoritatea publică debitoare, în termenul prevăzut de lege, de 30 de zile de la rămânerea definitivă, după caz, la expirarea termenului prevăzut în hotărâre, fiind adoptat în acest sens textul de lege prevăzut în Lg. 554/2004 [13, art.24 (2)]. Sancțiunea în acest caz este de 20% din salariul minim pe economie, care se aplică conducătorului autorității publice pentru fiecare zi de întârziere în executarea hotărârii, nejustificată;

3. Prevede expres că neexecutarea de către autoritatea debitoare prin organul de execuție a acesteia, a obligației de executare a hotărârii irevocabile, nici după data de aplicare a amenzilor cominatorii, constituie infracțiune de neexecutare/nerespectare a hotărârii judecătorești, care se pedepsește cu închisoare de la șase luni la trei ani, după caz, cu amendă între 25.000 – 100.000lei;

4. Procedura de repartizare a dosarelor pe membrii din complet și pe secții specializate, este reglementată de Lg. de organizare și funcționare a instanțelor judecătorești din RO. [32], potrivit căreia repartizarea dosarelor se face cu respectarea principiului de distribuire aleatorie și de stabilitate a membrilor din complet.

Recomandări în plan comparat:

Pentru R.M.: Modificarea și completarea Lg. 793-XIV din 2000 [15] a R.M., astfel:

1. Introducerea punctului (4) în completare la art.32 prin preluarea prevederilor din art. 24 (2) și (3) din Lg. 554/2004 din RO. [13], astfel: „În caz de neexecutare a obligației de către autor, în termenul prevăzut în hotărârea judecătorească irevocabilă pronunțată de instanța de c.adm., după caz, a termenului stabilit la art.32 (2) din Lg. (30 de zile), de la data de la care hotărârea a devenit irevocabilă, conducătorul autorității publice în a cărei sarcină a fost pusă executarea acesteia, i se va aplica la cererea reclamantului sancțiunea amenzilor cominatorii, în valoare de 20% pe zi din salariul minim pe economie, potrivit încadrării sale”;

Sușinem în egală măsură ca în lipsa unei asemenea completări să se raporteze cuantumul sancțiunii pentru neexecutarea hotărârii judecătorești în termen legal, la aplicarea sancțiunilor prevăzute de art.22 (3) din Lg. C.adm. din R.M., care atrage o răspundere administrativ-contravențională mai strictă pentru conducătorul unității.

2. Introducerea art.32 (5), care să prevadă: „Nerespectarea hotărârilor judecătorești nici după data de aplicare a amenzilor cominatorii pe zi de întârziere în executarea obligației, nejustificată, constituie infracțiune de neexecutare a hotărârii judecătorești, cu sancțiune de la șase luni la trei ani de închisoare;

3. Introducerea art. 32 (6), care să prevadă: „Cererile de la art. 32 (4) și (5) se judecă în camera de consiliu, fără citarea părților, cu scutire de taxă judiciară”.

4. Sancțiunea amenzilor cominatorii aplicată de instanța de c.adm. să se comunice din oficiu la Parchet, cu titlu de act de sesizare pentru începerea urmăririi penale împotriva persoanelor culpabile de neexecutarea hotărârilor judecătorești irevocabile, pronunțate de instanțele de c.adm.;

5. Extinderea controlului de c.adm. inclusiv în domeniul contractelor administrative, în scopul asigurării dreptului la acțiune al societății civile, ca mijloc de asigurare a transparenței în efectuarea cheltuielilor publice prin contracte cu instituțiile statului.

6. Acțiunile de constatare a nulității deciziilor adoptate de Consiliile Locale, pe motive de nerespectare a legislației cu privire la incompatibilitățile aleșilor locali, sunt imprescriptibile și se pot introduce de orice persoană din R.M., fără a mai fi necesară îndeplinirea procedurii prealabile.

7. Modificarea art.17 (1) și (4), cu privire la termenul de introducere a acțiunii la instanță pentru anularea unui act sau recunoașterea dreptului pretins, din 30 de zile în șase luni de zile.

Pentru RO.: Introducerea unor modificări și completări la Lg. 554/2004 [13] din RO., cu privire la următoarele:

1.Preluarea textului de lege din art.22 (3) din Lg. C.adm. din R.M. [15], astfel:

„Pârâtul este obligat să prezinte instanței documentele solicitate la prima zi de înfățișare, în caz contrar, i se aplică o amendă judiciară în mărime de până la 10 salarii minime pentru fiecare zi de întârziere nejustificată. Aplicarea amenzilor judiciare nu scutește pârâtul de obligația de a prezenta documentele solicitate.”

2.Sanctiunea amenzilor cominatorii aplicată de instanța de c.adm. să se comunice din oficiu la Parchet, cu titlu de act de sesizare pentru începerea urmăririi penale împotriva persoanelor culpabile de neexecutarea hotărârilor judecătorești irevocabile, pronunțate de instanțele de c.adm..

3. Acțiunile de constatare a nulității hotărârilor adoptate de Consiliile Locale, pe motive de nerespectare a legislației cu privire la incompatibilitățile aleșilor locali, sunt imprescriptibile și se pot introduce de orice persoană din RO., fără a mai fi necesară îndeplinirea procedurii prealabile.

5.5. Concluzii la Capitolul 5

Răspunderea administrativ-patrimonială reprezintă o formă de răspundere specifică dreptului administrativ. După cum s-a arătat în lucrare, activitatea administrației poate produce uneori prejudicii particularilor, prejudicii pentru care administrația urmează să răspundă în urma litigiilor soluționate de instanțele de judecată. Constituția RO. conține unele dispoziții, cum ar fi art.21, 44, 52, 53 și 123, alin. (5), din care rezultă concluzia că se recunoaște dreptul fundamental al cetățeanului român de a fi despăgubit pentru prejudiciile produse prin actele administrative ale autorităților publice [53, p.459]

Instanțele de c.adm. se pronunță cu privire la aceste prejudicii, care rezultă din nelegalitatea actelor și din neconstituționalitatea acestora, viciile de legalitate și de neconstituționalitate, precum și asupra aspectelor de neoportunitate a actului.

Prin urmare, răspunderea administrativ-patrimonială este o răspundere cu caracter autonom [38, p.178] supusă unor reguli proprii, diferite de cele prevăzute în C. civ. și care guvernează regimul răspunderii particularilor.

Formele răspunderii administrativ patrimoniale se împart în două categorii, și anume formele prevăzute de lege, care sunt consacrate expres în Lg. nr.554/2004 [13] și Constituția RO. [3], și formele deduse din doctrină și jurisprudență, precum și din unele soluții legislative generale.

Din punct de vedere al laturii subiective, răspunderea administrativ-patrimonială poate fi:

1) *Obiectivă*, care intervine indiferent de vinovăția autorității publice chemată să răspundă.

În acest caz, s-a constatat că, atunci când a intervenit răspunderea administrativ patrimonială, se creează o stare facultativă a organului puterii de stat de a formula acțiunea în regres, cu atât mai mult cu cât nu atrage nici o sancțiune pentru ministrul de resort sau funcționarul public în cauză, în condițiile de neexercitare a acțiunii în regres. Această toleranță a creat aparența dreptului pentru magistrații din cadrul instanțelor interne, că nu răspund administrativ-patrimonial, indiferent de erorile comise în procesele soluționate, ceea ce a generat grave pierderi materiale pentru stat ca urmare a suportării din bugetul de stat a despăgubirilor civile stabilite prin hotărâri internaționale.

Recomandăm ca modalitatea de tragere la răspundere administrativ-patrimonială prin acțiune în regres să se simplifice, astfel:

1. Ministerul de resort, în cauză statul, fiind reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice, să emită somație și titlu executoriu de executare a creanțelor, împotriva magistraților care au făcut parte din completele de judecată în care a rămas definitivă și irevocabilă hotărârea pronunțată prin instanțele interne.

2. Mijlocul procedural de apărare a membrilor din completele de judecată pentru care ministerul de resort emite acte de executare, să fie restrâns la calea contestației la executare, în care să se poată apăra în condițiile în care fac dovadă că în hotărârea pronunțată, au formulat opinie separată

2) *Subiectivă*, care este bazată pe culpa autorității publice răspunzătoare.

Această formă de răspundere are o recunoaștere legală expresă, prin Lg. nr.554/2004 [13]. Din prevederile acesteia, raportate la Constituția RO., rezultă principiile care guvernează

răspunderea solidară a autorităților publice și a funcționarilor pentru prejudicii produse prin acte administrative.

În ceea ce privește **procedura atragerii răspunderii administrativ patrimoniale a Statului Român, pentru neechivalarea diplomelor și nerecunoașterea titlurilor științifice de doctor în drept obținute în alte state**, se consideră necesară adoptarea unei reglementări de eliminare a procedurii de echivalare a diplomelor de licență și a titlurilor științifice în cadrul statelor care au aderat prin tratate internaționale de recunoaștere reciprocă a titlurilor științifice, deoarece acestea, în condițiile existenței unui tratat, au o valabilitate universală, fără îndeplinirea altor proceduri.

Referitor la aspectele practico-științifice în drept comparat asupra Legii de c.adm. din R.M. și RO., constatăm următoarele:

Referitor la R.M., în Lg.793-XIV/10.02.2000 [15] nu există prevederi cu privire la răspunderea administrativ contravențională a conducătorului autorității publice, în cazul neexecutării în termen legal a hotărârii judecătorești irevocabile.

Prin urmare, în Lg.793/2000 [15] a c.adm. din R.M. ar trebui introduse unele modificări și completări, astfel: **a)** art.32(3), să aibă următorul conținut: „În caz de neexecutare a obligației de către debitor în termenul prevăzut în hotărârea judecătorească irevocabilă pronunțată de instanța de c.adm., după caz, a termenului stabilit la art.32(2) din lg. (30 de zile), de la data de la care hotărârea a devenit irevocabilă, conducătorului autorității publice în a cărei sarcină a fost pusă executarea acesteia, i se va aplica la cererea reclamantului sancțiunea amenzilor cominatorii, în valoare de 20% pe zi de întârziere din venitul lunar realizat”;

b) introducerea art.32(5): „Nerespectarea hotărârilor judecătorești nici după data de aplicare a amenzilor cominatorii pe zi de întârziere în executarea obligației, nejustificată, constituie infracțiune de neexecutare a hotărârii judecătorești, cu sancțiune de la șase luni la trei ani de închisoare;

c) introducerea art.32(6): „Cererile de la art.32(4) și (5) se judecă în camera de consiliu, fără citare părți cu scutire de taxă judiciară”;

d) extinderea controlului de c.adm. inclusiv în domeniul contractelor administrative, ca mijloc de asigurare a transparenței în efectuarea cheltuielilor publice.

Pentru RO. constat necesitatea următoarelor acțiuni: **a)** preluarea textului de lege din art. 22 (3) din lg. c.adm. din R.M., astfel: „Pârâtul este obligat să prezinte instanței documentele solicitate la prima zi de înfățișare, în caz contrar, i se aplică o amendă judiciară în mărime de până la zece salarii minime pentru fiecare zi de întârziere nejustificată. Aplicarea amenzilor judiciare nu scutește pârâtul de obligația de a prezenta documentele solicitate”; **b)** amenzile

cominatorii să se aplice în quantum de 20% din venitul brut lunar realizat de către organul executiv al unității administrative și/sau funcționarul public care a fost chemat în judecată, prin modificarea prevederii actuale, potrivit căreia amenzile cominatorii se calculează la 20% pe zi de întârziere, din salariul minim pe economie.

Concluzii generale și recomandări

Lucrarea de doctorat constituie o cercetare doctrinar-teoretică și normativ-legislativă în plan comparat a răspunderii administrative din R.M. și din RO..

1) Referitor la răspunderea administrativă, în urma cercetărilor efectuate, am ajuns la următoarele concluzii: **a)** viața socială nu poate fi concepută fără răspundere; **b)** orice abatere atrage de la sine răspundere; **c)** conceptul de răspundere semnifică o reacție de dezaprobare a societății față de o acțiune sau inacțiune umană; **d)** răspunderea juridică reprezintă un raport juridic de constrângere; **e)** sancțiunea juridică reprezintă obiectul răspunderii juridice; **f)** pedeapsa este o sancțiune suplimentară, despăgubirea primează; **g)** oamenii hotărându-se să trăiască în societate, au cedat puterii sociale dreptul de a sancționa; **h)** răspunderea administrativă este o componentă a răspunderii juridice; **i)** răspunderea administrativă este o răspundere autonomă și distinctă față de răspunderea civilă, penală și răspunderea disciplinară a salariaților conform dreptului muncii; **j)** legile sunt făcute în așa fel, ca cei care conduc să nu răspundă față de cei care sunt conduși. Astfel, parlamentarii nu răspund pentru votul lor, iar magistrații pentru hotărârile lor. Se recomandă extinderea domeniului de răspundere administrativă, cu aplicabilitate la membrii guvernului, procurori și judecători.

2) Referitor la răspunderea administrativă a primarului, se constată, atât pentru R.M., cât și pentru RO., inexistența unei prevederi în Lg.436-XVI/28.12.2006 [41] și Lg.215/2001 modificată prin Lg.59/2010 [33], de atragere a răspunderii administrative a primarului, pentru cazurile de anulare în mod repetat de către instanțele judecătorești a unor acte administrative adoptate de acesta.

În aceste condiții intervine necesitatea, pentru R. M., a completării Lg. 436-XVI/2006 [41], cu art.(2) lit.f): “mandatul primarului încetează înainte de termen, în caz de anulare de către instanța judecătorească în interval de un an calendaristic prin hotărâre definitivă și irevocabilă, a două decizii emise de acesta”.

Dacă pe parcursul unui an calendaristic se ajunge ca prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă să se anuleze două acte administrative emise de un primar din RO., recomandăm ca mandatul primarului în cauză să se considere încetat de drept.

O schimbare necesară, atât pentru R.M. cât și pentru RO., ar fi ca referendumul de încetare a mandatului de primar înainte de termen și/sau a consiliului local, să aibă loc în urma strângerii unui procent de 25% din semnăturile cetățenilor cu drept de vot ai localității, iar validarea referendumului și încetarea mandatelor aleșilor locali să aibă loc prin simpla majoritate a celor care au votat.

3)Referitor la răspunderea administrativă a consilierilor recomandăm pentru R.M. ca sancțiunea administrativă referitoare la consiliul local, prevăzută în Lg.436/2006 din R.M. [41, art.25(1), a) și (2)], să fie preluată textual în Lg.215/2001, republicată, din RO.: “(1) Consilierul poate fi prezent la ședința consiliului, însă nu participă la adoptarea deciziilor în condițiile existenței unui conflict de interese, atunci când: a) el personal, soția (soțul), copiii, părinții săi au un interes patrimonial în problema supusă dezbaterii; (2) Deciziile adoptate de consiliul local cu încălcarea dispozițiilor alin.(1) pot fi declarate nule, în condițiile legii, de către instanța de c.adm..”

4)Referitor la răspunderea ministerială se constată în R.M. că lipsește o lege având ca obiect răspunderea ministerială, pentru miniștrii aflați în exercițiul funcției și respectiv după încetarea mandatului de miniștri.

În acest caz recomandăm pentru R.M., adoptarea unei legi a răspunderii ministeriale, prin preluarea modelului cadru din Lg.nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială din RO., republicată în M. Of. nr.200/23.03.2007 [42], împreună cu recomandările aferente, propuse în teză.

În paralel se constată că în RO. legislația actuală este anevoioasă în acest domeniu deoarece se prevede acordul de începere a urmăririi penale de către majoritatea parlamentară. Din acest motiv, recomandăm pentru RO., ca cercetarea penală împotriva membrilor din Guvern să nu mai fie determinată de acordul Parlamentului.

Printre recomandările avute pentru ambele state se pot enumera: a) recunoașterea dreptului pentru puterea judecătorească, de a atrage de drept demiterea miniștrilor din guvern, în condițiile în care toți procurorii și/sau judecătorii participă la grevă împotriva guvernului; b) pentru miniștrii în exercițiu și pentru foștii miniștri, să se aplice procedura penală de drept comun, prin cercetarea acestora de Parchetul de pe lângă ICCJ pentru RO. și de Parchetul de pe lângă C.S.J. pentru R.M..

5)Referitor la răspunderea administrativă a organelor executive din partidele politice, s-a constatat atât pentru R.M. cât și pentru RO. ca partidele politice nu practică înregistrarea filialelor sau organizațiilor teritoriale, în calitate de dezmembrăminte ale acestora.

Drept urmare recomandăm pentru cele două state: **a)** instituirea obligației de înregistrare a subdiviziunilor teritoriale la organul administrației de stat competent teritorial, în termen de 30 de zile de la data înregistrării în Registrul Partidelor Politice a formațiunii de la nivel național, sub sancțiunea decăderii partidului în cauză, din dreptul de a-și continua activitatea politică; **b)** instituirea obligației de întocmire și de înregistrare de contracte individuale de muncă, care să se încheie între organul colectiv de conducere reprezentat prin Biroul Permanent Național, după caz, de Biroul Permanent Județean, în calitate de angajator și organul de execuție, președinte, în calitate de angajat, înregistrat inclusiv la autoritatea de control pentru partide și organizații politice din țară,

pentru a fi posibilă angajarea răspunderii administrativ disciplinare și patrimoniale a organelor de conducere care încalcă legislația administrativă și fiscală.

6)Referitor la răspunderea administrativă a statului, prin garantarea dreptului la apărare prin avocați, în R.M. se apreciază următoarele: **a)** modalitatea de admitere în profesia de avocat care se face pe baza unui examen la care participă și reprezentanți din partea Ministerului de Justiție; **b)** existența Instituției Avocaților Publici, specializată în asigurarea apărării din oficiu. În acest caz, ar trebui avută în vedere și echivalarea examenului de definitivat din avocatură cu examenul de admitere în magistratură.

Prin comparație, se observă că Lg. de organizare și exercitare a profesiei de avocat din RO. [31], în vigoare în semestrul 1 din 2010, aduce atingere dreptului garantat la apărare, ca garanție pe care statul trebuie să o asigure în exercitarea procesului penal pentru învinuții sau inculpații care nu au posibilități materiale de a-și asigura un apărător angajat, prin delegarea acestui serviciu inclusiv pentru avocatul stagiar.

Astfel, pentru RO. formulăm următoarele recomandări: **a)** încadrarea serviciilor de asistență juridică, în categoria serviciilor bazate pe cerere și ofertă; **b)** examenele de admitere în profesie și definitivatul pentru avocații stagiați să se facă în centre universitare cu posibilitatea participării unor judecători sau procurori în comisia de examinare a candidaților.; **c)** înființarea instituției avocatului public, cu organizare și funcționare sub control de stat, care să preia asigurarea apărărilor din oficiu, ca metodă și mijloc de garantare al dreptului la apărare de către stat, întrucât statul răspunde administrativ-patrimonial în relațiile cu cetățenii, pentru ce nu controlează, fiind condamnat prin hotărâri ale Curții Europene A Drepturilor Omului; **d)** echivalarea examenului de admitere în profesia de magistrat cu examenul de admitere în profesia de avocat; **e)** admiterea în profesia de avocat cu scutire de examen pentru doctorii în științe juridice și a notarilor, consilierilor juridici și organelor de cercetare penală cu studii juridice care dovedesc o vechime de 10 ani și **f)** preluarea activității asistenței juridice din oficiu de instituția avocatului public cu organizarea și funcționarea sub controlul instituției Avocatului Poporului, reglementată prin instituția ombudsman-ului [46] din ambele state.

Ambele state ar trebui să dispună măsuri pentru asigurarea pluralismului organizațiilor profesionale de drept privat ale avocaților, pe specializări de drept: civil, penal, administrativ și comercial.

7)Referitor la răspunderea administrativă a procurorilor și judecătorilor, constatăm că în R.M., noțiunea de răspundere administrativă a căpătat un progres spectaculos prin modificările legislative aduse la Lg.544/20.07.1995 [51], intrate în vigoare din 08.07.2010, în timp ce în RO, noțiunea de răspundere administrativă a magistraților este pur formală deoarece, în

realitate, aceștia nu sunt supuși unui control administrativ eficient din partea instituțiilor cu atribuții de control pe linia puterii judecătorești. *Constatări pentru R.M.:* **a)** lipsa unei bune definiții pentru termenii “rea-credință” și “erori” comise de procurori; **b)** lipsa unei bune definiții cu privire la termenii de “rea-credință” și “neglijență gravă” în exercitarea activității de judecător; **c)** lipsa unei prevederi cu privire la asigurarea pentru malpraxis a judecătorului și procurorului.

Am constat pentru RO. lipsa unor prevederi utile precum: **a)** o bună definiție pentru termenii de “erori judiciare”, “rea-credință” și “gravă neglijență”; **b)** o prevedere cu privire la asigurarea pentru malpraxis a judecătorului și procurorului; **c)** o prevedere legislativă cu privire la numirea judecătorilor de la C.S.J. de către Parlamentul RO. la propunerea C.S.M.; **d)** o prevedere legislativă de tragere la răspundere administrativă a magistraților (procurori și judecători), în cauze de încălcare din motive imputabile a termenelor rezonabile de examinare a cauzelor aflate în lucru sau încălcarea normelor imperative ale legislației; **e)** o prevedere de tragere la răspundere disciplinară pentru judecători în cazurile de încălcare a termenelor de redactare a hotărârii judecătorești; **f)** o prevedere de tragere la răspundere disciplinară pentru judecători în caz de nepublicare din motive imputabile judecătorului a hotărârilor pe pagina web a instanței; **g)** o prevedere de tragere la răspundere disciplinară, pentru încălcarea de către judecători și de către procurori a incompatibilităților și interdicțiilor care îi privesc; **h)** o prevedere de tragere la răspundere administrativ disciplinară și patrimonială pentru judecători, în cazurile de emitere a unei hotărâri care ulterior a fost declarată de Curtea Europeană A Drepturilor Omului drept hotărâre prin care au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale omului; **i)** o cale de atac împotriva refuzului Inspecției Judiciare, de a sesiza Comisia de Disciplină pentru Judecători sau Procurori; **j)** apreciem ca este prea mic termenul de un an de zile de la data săvârșirii faptei, după care intervine prescripția răspunderii administrativ-disciplinară prevăzută pentru procurori și judecători.

Drept urmare recomandăm pentru RO. următoarele: **a)** în materie de control a actelor administrative efectuate de către procurori în etapa de cercetare penală, sa se înființeze pe lângă fiecare parchet, Instituția Judecătorului de Instrucție, care să verifice din oficiu sau la cererea persoanelor interesate, legalitatea și temeinicia actelor și măsurilor dispuse de procuror în timpul activității de cercetare penală, pe principiul de distribuire aleatorie a dosarelor pe complete de judecată;

b) să se instituie răspunderea administrativ patrimonială împotriva judecătorilor a căror hotărâri au constituit obiectul condamnării statului la despăgubiri civile prin hotărâri judecătorești pronunțate de instanțele internaționale, cu excepția judecătorilor care au făcut să se consemneze opinie separată;

c) reglementarea căilor de atac împotriva refuzului Inspecției Judiciare de a sesiza Comisia de Disciplină pentru Judecători sau Procurori;

d) modificarea termenului de un an de zile de la data săvârșirii faptei, după care intervine prescripția răspunderii administrativ-disciplinară prevăzută pentru procurori și judecători, într-unul de minim un an de zile de la soluționarea irevocabilă a procesului în care magistratul a săvârșit abaterea.

Printre recomandările comune pentru ambele state, se pot enumera: a) în materia cererilor de recuzare, precum și în materia plângerilor administrative formulate împotriva procurorilor și/sau judecătorilor, să se formeze proces după regulile de judecată stabilite în dreptul comun pentru cererile de ordonanță presedentială, prin participarea la proces cu drepturi egale între părți, respectiv judecătorii și/sau procurorii recuzați și petiționarii reclamânți;

b) în materia procedurii de deschidere a ședințelor de judecată, începerea acestora să aibă loc prin depunerea jurământului de către membrii din complet și îndeplinirea condiției afișării la loc vizibil pe holul instanței a fotografiilor cu datele de identificare ale membrilor din complet și incompatibilitățile acestora;

c) în materia îmbunătățirii legislației în vigoare pentru eficientizarea răspunderii administrative a procurorilor și judecătorilor, să se instituie răspunderea administrativ disciplinară pentru procurorii și judecătorii care încalcă normele de drept material;

d) în plan legislativ pentru eficientizarea răspunderii administrative a magistraților care declară grevă, recomandăm ca aceștia să se considere demși de drept din funcția de magistrat. Ca excepție, se propune ca în condițiile în care toți procurorii și/sau judecătorii de la nivel național participă la grevă, să nu se mai atragă consecința demiterii acestora, însă protestul să se considere vot de blam împotriva Guvernului, având drept consecință emiterea de către președintele țării, în termen de 10 zile de la inițierea protestului, a decretului de destituire din funcție a primului-ministru și a miniștrilor din cabinet.

În plan legislativ se propune adoptarea unei mai bune definiții pentru termenii de “*erori judiciare*”, “*rea-credință*” comuni pentru legislația în materie din R.M. și RO., “*gravă neglijență*” în RO. și “*neglijență gravă*” în R.M., astfel:

A) *Cu privire la procurorii din R.M. și RO.:* - „eroarea judiciară” se încadrează astfel:
a) persoana care a fost condamnată definitiv în cadrul unui proces penal, dacă în urma rejudecării cauzei s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare;

b) persoana care în cursul procesului penal, a fost privată de libertate, ori căreia i s-a restrâns libertatea, dacă în urma judecării cauzei sau a rejudecării într-o cale extraordinară de atac, a fost pusă în libertate;

c) persoana care a fost privată de libertate în cursul procesului penal, după ce a intervenit prescripția, amnistia sau dezincriminarea faptei;

-,*reaua-credință*” se încadrează astfel: **a)** când procurorul încalcă cu știință, normele de drept material sau procesual, urmărind sau acceptând prejudicierea unei persoane;

b) când procurorul nesocotește în mod grav și nescuzabil, normele de drept material sau procesual;

B) *Cu privire la magistrații din R.M. și RO.:* -,*reaua-credință*” să aibă unul dintre următoarele înțeleșuri: **a)** atunci când magistratul încalcă cu știință normele de drept material sau procesual, urmărind sau acceptând prejudicierea unei persoane;

b) manipularea intenționată a instrumentelor juridice de drept material și procesual în scopul prejudicierii părții vătămate;

c) intenția frauduloasă în aplicarea legii, cu consecința prejudicierii părții vătămate;

d) manipularea intenționată a normei legale și a principiilor generale de către magistrat, dacă prin aceasta s-a produs un prejudiciu persoanei vătămate.

-,*gravă neglijență*” să aibă unul din următoarele înțeleșuri: **a)** nesocotirea de către magistrat, din culpă, în mod grav și nescuzabil, a normelor de drept material sau procesual;

b) încălcarea raționamentului judiciar și a normelor legale, dincolo de o diligență obiectivă, dacă prin aceasta s-a produs un prejudiciu persoanei vătămate;

c) necunoașterea de către judecător a regulilor în cadrul cărora se desfășoară activitatea acestuia de natură a prejudicia partea vătămată;

d) în plan legislativ, pentru implementarea unei condiții și determinări de asigurare pentru riscurile ce decurg din activitatea profesională a magistraților și pentru malpraxis. Propunem ca în Lg.303/2004 [32] din RO., și în Lg.294/2008 [50] și Lg.544/1995 [51] din R.M., să se introducă un nou art.cu următorul conținut: *„Pentru malpraxis și riscurile ce decurg din activitatea profesională, magistrații sunt obligați să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru erori judiciare săvârșite din gravă neglijență.”*

8)Referitor la comisiile de disciplină pentru funcționarii publici, apreciem că înființarea comisiilor de disciplină din R.M. și din RO., înfrânge principiul constituțional potrivit căruia este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Recomandăm ca locul comisiilor de disciplină să fie luat de către instanțele judecătorești competente instituțional să judece faptele funcționarilor publici.

9)În ceea ce privește răspunderea administrativ disciplinară a funcționarului public, atât din R.M., cât și din RO., recomandăm: **a)** în structurile administrației publice să se distingă clar, atât prin apartenență cât și prin relații de organizare și conducere, care sunt organele de

conducere cu caracter politic și care sunt organele de conducere și de reprezentativitate cu caracter tehnic;

b) secretarul unei autorități a administrației publice, asemenea ca și organele ierarhic superioare din instituțiile de coordonare, organizare și control din cadrul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, să nu fie numite de organul politic;

c) instituirea stării de incompatibilitate a funcționarului public de la orice nivel, cu aceea de membru al unei organizații politice;

d) modificarea termenului de prescripție a răspunderii administrativ-disciplinară, de la un an de zile de la data săvârșirii faptei, la minim un an de zile de la data de soluționare irevocabilă a acțiunii în instanță.

10) În ceea ce privește răspunderea administrativ-disciplinară a magistraților recomandăm ca, Ordonanța de începere a urmăririi penale dispusă de procuror, să fie supusă controlului judecătoresc, prin completarea textului de lege din C.proc.pen. din RO. [61, art.2781, pct. (1)], după cum se arată în lucrare. În această situație, instanțele penale judecătorești nu vor mai fi încărcate cu dosare penale care cuprind erori judiciare, precum fapte de abuz generate de influențe politice sau ierarhic superioare din cadrul sistemului judiciar.

Am arătat că în R.M., actualul C. proc. pen. prevede exercitarea controlului judecătoresc împotriva actelor și măsurilor dispuse de procuror în dosarele de cercetare penală, apreciind faptul că în acest stat, cu o vechime destul de tânără în democrație, s-a înființat prin lg. instituția judecătorului de instrucție, reglementată prin Lg.514-13/06.07.1995 [62, art.6, pct.1], republicată.

Apreciem că sistemul legislativ din R.M. în materia controlului actelor efectuate de procuror, este mai eficient decât sistemul legislativ din RO..

11) Recomandăm implementarea în cadrul legislativ din R.M. a procedurii aprobării tacite, ca formă de răspundere administrativ disciplinară și metodă simplificată de obținere de acorduri, avize, licențe și autorizații de la autoritățile publice, care presupune recunoașterea de drept a cererii de autorizare din petiție, în lipsa unui răspuns în termen de 30 de zile.

12) Referitor la autoritățile competente să soluționeze cazurile contravenționale, constatăm cu privire la C.contrav. din R.M., următoarele: **a)** contravine art.21 din Constituție, referitor la prezumția nevinovăției;

b) nu este reglementată modalitatea recunoașterii persoanei contraveniente, drept victimă în situația de desființare a contravenției pe calea procedurii de judecată;

c) nu se prevede cine este incompatibil să fie martor asistent în cadrul sancțiunii contravenționale. În RO., O.G.2/2001 [68], nu cuprinde referiri la prezumția de nevinovăție a

contravenientului și nu este reglementată modalitatea recunoașterii persoanei contraveniente, drept victimă în situația de desființare a contravenției pe calea procedurii de judecată.

Astfel, recomandăm pentru R.M. și RO. următoarele: **a)** martorii asistenți nu pot fi colaboratori ai organului constator;

b) trebuie prevăzută o egalitate de tratament în ceea ce privește respectarea principiului constituțional de egalitate în drepturi a persoanelor fizice și persoanelor juridice de drept privat, cu drepturile pe care le au instituțiile publice prin organele acestora, de constatare a contravențiilor;

c) trebuie prevăzută modalitatea de sancțiune administrativă și patrimonială a agenților constatori, a instituțiilor de control în solidar cu agenții constatori care se fac vinovați de nerespectarea legalității în materia aplicării sancțiunilor contravenționale;

d) recomandăm dublul grad de jurisdicție;

13) Referitor la procedura atragerii răspunderii contravenționale a organelor autorităților publice, prin amenzi cominatorii, pentru neexecutarea hotărârilor judecătorești irevocabile, recomandăm pentru R.M. introducerea sancțiunii administrative cu amenzi cominatorii în Legea de c.adm..

În același timp, recomandăm ambelor state ca hotărârile instanței de c.adm. prin care se aplică măsura amenzilor cominatorii, ca sancțiune administrativă contravențională care se achită la stat, să se comunice din oficiu la parchet ca act de sesizare pentru începerea urmăririi penale împotriva organelor de reprezentare ale autorității publice debitoare, sub aspectul neexecutării/nerespectării hotărârilor judecătorești irevocabile.

14) S-a constatat, în ceea ce privește procedura atragerii răspunderii administrativ patrimoniale a Statului Român, pentru neechivalarea diplomelor și nerecunoașterea titlurilor științifice de doctor în drept obținute în alte state, necesitatea adoptării unei reglementări de eliminare a procedurii de echivalare a diplomelor de licență și a titlurilor științifice în cadrul statelor care au aderat prin tratate internaționale de recunoaștere reciprocă a titlurilor științifice, deoarece acestea, în condițiile existenței unui tratat, au o valabilitate universală, fără îndeplinirea altor proceduri.

15) Referitor la aspecte practico-științifice în drept comparat asupra Legii de c.adm. din R.M. și RO., am constatat că în R.M., în Lg.793-XIV/10.02.2000 [15] nu există prevederi cu privire la răspunderea administrativă contravențională a conducătorului autorității publice, în cazul neexecutării în termen legal a hotărârii judecătorești irevocabile, ceea ce a dus la formularea următoarelor recomandări:

- *pentru R.M.:* introducerea unor modificări și completări la Lg.793/2000 [15] a c.adm., astfel: **a)** art.32(3), să aibă următorul conținut: „În caz de neexecutare a obligației de către debitor în

termenul prevăzut în hotărârea judecătorească irevocabilă pronunțată de instanța de c.adm., după caz, a termenului stabilit la art.32(2) din lg.(30 de zile), de la data de la care hotărârea a devenit irevocabilă, conducătorului autorității publice în a cărei sarcină a fost pusă executarea acesteia, i se va aplica la cererea reclamantului sancțiunea amenzilor cominatorii, în valoare de 20% pe zi de întârziere din venitul lunar realizat”;

b) introducerea art.32(5): „Nerespectarea hotărârilor judecătorești nici după data de aplicare a amenzilor cominatorii pe zi de întârziere în executarea obligației, nejustificată, constituie infracțiune de neexecutare a hotărârii judecătorești, cu sancțiune de la 6 luni la 3 ani de închisoare;

c) introducerea art.32(6),: „Cererile de la art.32(4) și (5) se judecă în camera de consiliu, fără citare părți cu scutire de taxă judiciară”;

d) extinderea controlului de c.adm. inclusiv în domeniul contractelor administrative, ca mijloc de asigurare a transparenței în efectuarea cheltuielilor publice.

- *pentru RO.:* **a)** preluarea textului de lege din art.22(3) din lg. c.adm. din rm, astfel: „Pârâtul este obligat să prezinte instanței documentele solicitate la prima zi de înfățișare, în caz contrar, i se aplică o amendă judiciară în mărime de până la 10 salarii minime pentru fiecare zi de întârziere nejustificată. Aplicarea amenzilor judiciare nu scutește pârâtul de obligația de a prezenta documentele solicitate”; **b)** amenzile cominatorii să se aplice în quantum de 20% din venitul brut lunar realizat de către organul executiv al unității administrative și/sau funcționarul public care a fost chemat în judecată, prin modificarea prevederii actuale, potrivit căreia amenzile cominatorii se calculează la 20% pe zi de întârziere, din salariul minim pe economie.

BIBLIOGRAFIE

1. OU nr.27/2003 privind procedura aprobării tacite din RO, M. Of. 827/2003, aprobată prin Lg. nr. 486/2003.
2. Constituția R.M. adoptată la 29.07.1994, publicată în M.Of. nr.1 din 18.08.1994.
3. Constituția RO, republicată prin Lg. de revizuire nr.429/2003 din 2003, publicată în M. Of., Partea I nr.767/31.10.2003
4. Lg. din 11.02.1864, pentru înființarea Consiliului de Stat din RO.
5. Lg. din 12.07.1866, pentru împărțirea diferitelor atribuțiuni ale Consiliului de Stat din RO.
6. Lg. din 30.06.1905 a Î.C.C.J., publicată în M.Of. al RO., nr.72 din 01.07.1905.
7. Lg. din 24.03.1910 a Î.C.C.J., publicată în M.Of. al RO., nr.288 din 25.03.1910.
8. Lg. din 16.02.1912 a Î.C.C.J., publicată în M.Of. al RO., nr.252 din 17.02.1912.
9. Constituția RO.din 1923, publicată în M.Of. nr.282/29.03.1923
10. Lg. pentru c.adm. din RO.din 23.12.1925, publicată în M. Of. nr.128 din 14.06.1925
11. Lg. nr.1/26.07.1967, privind judecarea de către tribunale a cererilor celor vătămați în drepturile lor prin acte administrative ilegale, publicată în B.Of. al RO.nr.67/26.07.1967
12. Lg. nr.29/07.11.1990 a c.adm., publicată în M.Of. al RO.nr.122/08.11.1990
13. Lg. 554/2004 a c.adm. din RO, M. Of. 1154/2004, modificată prin Lg. 262/2007.
14. Pactul Ribbentrop-Molotov, cunoscut și ca Pactul Stalin-Hitler, a fost un tratat de neagresiune încheiat între Uniunea Sovietică și Germania nazistă, semnat la Moscova, la 23.08.1939 de ministrul de externe sovietic Viaceslav Molotov și ministrul de externe german Joachim von Ribbentrop, în prezența lui Stalin.
15. Lg. c.adm. nr.793-XIV din 10.02.2000, din R.M. (M. Of. al R.M. din 18.05.2000, nr.57-58, art.375), M. Of. nr.34/231 din 24.03.2000.
16. Costachi, G., *Direcții prioritare ale edificării statului de drept în R.M.*, Chișinău, 2009, Ed. „Tipografia Centrală” Chișinău, 235p.
17. Orlov, M., Belecciu, Ș., *Drept administrativ*, Academia „Ștefan cel Mare” a M.A.I. al R.M., Chișinău 2005, 270p.
18. Orlov, M., *Drept Administrativ*, Ed. Epigraf, Chișinău, 2001, 117p.
19. Furdui, S., *Dreptul contravențional*, Ed. Cartier Juridic, Chișinău, 2005, 248p.
20. Creangă, I., *Curs de drept administrativ*, vol. I, Ed. Epigraf, Chișinău, 2004, 173p.
21. Guțuleac, V., *Tratat de drept contravențional*, Chișinău 2009, Tipografia Centrală, 320p.
22. Cobăneanu, S., Hlipca, A., „*Apariția și evoluția ideii de responsabilitate ministerială prin prisma apărării drepturilor omului*”, Revista Națională de Drept nr. 1/2009, Chișinău, R.M.

23. Baltag, D., *Teoria răspunderii și responsabilității juridice*, Ed. „Tipografia Centrală” Chișinău, 2007, 440p.
24. Guceac, I., *Curs elementar de drept constituțional*, vol. II, Chișinău, 2004, Tipografia Centrală, 358p.
25. Popa, V., *Dreptul public*, Chișinău, 1998, 241p.
26. Costachi G., Guceac I., *Fenomenul constituționalismului în evoluția Republicii Moldova spre statul de drept*, Tipografia centrală, Chișinău, 2003, 344p.
27. Iorgovan, A., *Tratat de drept administrativ*, vol. I, II, III, Ed. Nemira & CO SRL, 1996, 378p.
28. Preda, M., *Tratat elementar de drept administrativ român*, ediția II, Ed. Lumina Lex, 1999, 680p.
29. Prisăcaru, V., *Tratat de drept administrativ român*, Partea generală, Ed. Lumina Lex, București, 2002, 915p.
30. Vedinaș, V., *Drept Administrativ*, Universul Juridic, București, 2009, 516p.
31. Lg. nr.51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat din RO., republicată în 2004, M. Of. 116/1995.
32. Lg. nr. 303/28.06.2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, din RO., publicată în M. Of. nr. 826/13.09.2005.
33. Lg. nr.215/23.04.2001, privind administrația publică locală din RO., modificată prin Lg. nr.59/31.03.2010, M. Of. nr. 95/2010.
34. Lg. nr.14/2003 a partidelor politice, M.Of. din RO.nr.25 din 17.01.2003
35. Prisăcaru V. I., *Tratat de drept administrativ român – partea generală – ediția II*, revăzută și adăugită, Ed. ALL Beck, 1996, 601 p
36. C. Contrav. al R.M., nr.218-XVI/20.10.2008, M. Of. nr.3-6/15 din 16.01.2009.
37. Lg. nr. 158-XVI din 04.07.2008, cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, din R.M., M. Of. nr. 230-232/840 din 23.12.2008.
38. Iovănaș, I., *Drept administrativ*, Ed. Servo-Sat, Vol. II, 1997, Arad, 185p.
39. Preda, M., *Drept Administrativ. Partea Generală*, Ed. Lumina Lex, 1995, 736p.
40. Bălan, E., *Instituții Administrative*, Ed. CH Beck, 2008, 240p.
41. Lg. nr.436-XVI/28.12.2006 din R.M., publicată în M.Of. nr.32-35/09.03.2007
42. Lg. nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială, din RO., M. Of. nr. 200/23.03.2007.
43. Deleanu, I., *Drept constituțional și instituții publice*, Ed. Fundației „Chemarea”, Iași, 1993, 168p.

44. Decretul nr.31/30.01.54, privitor la persoanele fizice și persoanele juridice din RO., apărut în Buletinul Oficial nr.8/30.01.1954.
45. Lg. din 6 decembrie 1864 pentru constituirea corpului de avocați din RO., publicată în M. Of. cu numărul 0 din data de 6.12.1864
46. Lg. nr.35/13.03.1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului din RO., modificată prin Lg. nr. 383/2007
47. Cauza BOLOȘ împotriva României - Hotărâre din data de 12 ianuarie 2010 Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), Cererea nr. 33078/03.
48. *Revista Națională de Drept*, nr.1/2009, Bacău, RO.
49. *Revista Națională de Drept*, nr.2/2010, Bacău, RO.
50. Lg. nr.294-XVI/25.12.2008 cu privire la Procuratură R.M., M. Of. nr.55-56/155.
51. Lg. nr.544-XIII/20.07.1995 cu privire la Statutul judecătorilor din R.M., republicată în M. Of., 2002, nr. 117-119, art.946 cu modificările și completările ulterioare
52. Recomandarea CM/Rec (2010) 12 a Comitetului Miniștrilor către statele membre, cu privire la judecători: independența, eficiența și responsabilitățile (adoptată de Comitetul Miniștrilor în 17.11.2010, la cea de-a 1098-a întâlnire a delegaților miniștrilor).
53. Iorgovan, A., *Drept administrativ*, vol. III, Ed. Procardia, București, 1993, 427p.
54. Lg. nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici din RO., consolidată 2009, republicată în M. Of., Partea I, nr.365/29.05.2007.
55. H.G.1344/2007, privind normele de organizare și funcționare a comisiilor de disciplină, publicată în M. Of. al RO.nr.768/13.11.2007, intrată în vigoarea de la 13.01.2008.
56. Lg. nr.233/2002, publicată în M. Of. nr. 296/30.04.2002 de aprobare a O.G. nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor din RO.
57. Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 4.11.1950
58. Lg. nr.190-XIII/19.07.1994 cu privire la petiționare, din R.M., republicată în M. Of. al R.M. din 24.01.2003, nr. 6-8.
59. Lg. nr.947-XIII/19.07.1996 cu privire la C.S.M. din R.M., M. Of. nr.641/03.10.1996.
60. Legea 247-XVI/21.07.2006 din R.M., în vigoare din 10.11.2006.
61. Codul de procedură penală al RO., actualizat 2010.
62. Lg. nr.514-XIII/06.07.1995 privind organizarea judecătorească din R.M., publicată în 19.10.1995, M. Of. nr. 58.
63. Lg. nr.317/2004 privind C.S.M. din RO., publicată în M. Of. nr. 827/13.09.2005.

64. Lg. nr.168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă din RO., publicată în M. Of., Partea I, nr. 582/29.11.1999.
65. Revista „*Lege și Viață*”, nr. 12 (230) 2010, Chișinău, R.M.
66. *Revista Națională de Drept*, nr. 3/2010, Bacău, RO.
67. Revista „*Lege și Viață*”, nr. 12 (228) 2010, Chișinău, R.M.
68. O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în M. Of. al RO., Partea I, nr. 410/25.07.2001, aprobată prin Lg. nr. 180/2002.
69. Corbeanu, I., *Drept Administrativ*, Ed. Lumina Lex, București, 2002, 398p.
70. Poenaru, I., Șantai, I., *Noul regim al contravențiilor*. Ordonanța nr. 2/2001. „Dreptul” 12/2001, pag. 3-7.
71. Ticlea, A., Stan, I. N., *Răspunderea contravențională: Teorie. Practică judiciară. Îndrumar de constatare și sancționare a contravențiilor. Legislație*, Ed. Atlas Lex, București, 1996, 512p.
72. Ticlea, A., *Reglementarea contravențiilor*, Ed. Lumina Lex, București, 1998, 935p.
73. Preda, M., *Drept Administrativ*. Partea generală, Ed. Lumina Lex, 2000, 399 p
74. Poenaru, I., *Răspunderea pentru contravenții*, București, 1998, Lumina Lex, 96p.
75. Pivniceru, M. M., Susanu,p., Tudurache, D., *Contravenția*, Iași, 1997, Institutul European, 270 pagini.
76. Ghimpu, S. și colaboratorii, *Dicționar juridic selectiv*, Ed. Albatros, București, 1985, 411p.
77. O.G. nr. 55/2002 privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității, M. Of. al RO., Partea I, nr. 642/30.08.2002
78. H.G. nr. 147/1992 privind blocarea, ridicarea, transportul, depozitarea și eliberarea autovehiculelor sau remorcilor staționate neregular pe drumurile publice, M. Of. al RO., Partea I, nr. 59/06.04.1992.
79. H.G. nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al RO, M. Of. nr. 735/2001.
80. Lg. nr. 61/1991 republicată din RO.pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, M. Of. nr. 387/18.08.2000.
81. O.G. nr. 21/1992 privind protecția consumătorilor din RO., M. Of. nr. 212/ 1992.
82. Lg. nr.50/29.07.1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor din RO., republicată în M. Of. nr. 933/13.10.2004.
83. Lg. nr. 31/16.11.1990 privind societățile comerciale din RO., modificată și republicată, M. Of. nr. 1066/17.11.2004.
84. Chapus, R., *Droit administratif*, Montchrestien, Paris, 1988, tome II, 978p.

85. Vedel, G., Delvolve,p., *Droit administratif*, p.U.F, Paris, 1990, 543p.
86. Puie, O., “Răspunderea autorităților publice” în „Dreptul” nr. 2/2007.
87. Tofan, A., *Drept Administrativ*, vol. II, Ed. All Beck, 2004, 360p.
88. Lg. nr. 39/12.03.1999 pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul RO.și Guvernul R.M. privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și titlurilor științifice, acordate de instituții de învățământ acreditate în RO.și în R.M., semnat la Chișinău la 20.06.1998.
89. Lg. nr. 590/2003 din RO.privind tratatele, M. Of., Partea I, nr. 23/12.01.2004.
90. Carta NARIC de la Bruxelles, din anul 2004, privind recunoașterea diplomelor.
91. Directivele Comisiei Europene 84/48, care se referă la recunoașterea calificărilor profesionale obținute în urma finalizării studiilor superioare cu o durată minimă de 3 ani.
92. Convenția de la Lisabona, pentru Recunoașterea Diplomelor din Învățământul Superior în Regiunea Europeană, dezvoltată de către Consiliul Europei și UNESCO și adoptată la întâlnirea reprezentanților naționali care a avut loc în Lisabona între 8-11.04.1997.
93. O.U.G. nr. 194/2002, ordonanță de urgență privind regimul străinilor în RO, republicată în 2008, republicată în M. Of., Partea I, nr. 421/05.06.2008.
94. Albu, E., *Dreptul c.adm.*, Universul Juridic, București 2008, 89p.
95. Cârnaț, T., *Protecția juridică a drepturilor omului*, Ed. Reclama, Chișinău, 2003, 384p.
96. Cernea, E., *Criza dreptului în Romania la 1907*, Ed. Universității București, București, 2001, 234p.
97. Chauvin, F., *Administration de l'Etat*, 5-eme edition, Dalloz, Paris, 1998, 171 p
98. Toma, T., *Drept Administrativ*, Ed. Vasiliana '98, Iași, 2009, 797p.
99. Craiovan, I., *Tratat elementar de teorie generală a dreptului*, Ed. ALL Beck, București, 2001, 384 p
100. Crăciun, A., Iancu, C., Borulea, S., *Regimul juridic al contravenției*, Ed. Național, București, 2004, 155p.
101. Debbasch C., Ricci J. C., *Contentieux administratif*, 7eme edition, Paris, Dalloz, 1999, 893p.
102. Dinu, A., *Mediatorul Republicii în Franța*, Revistă de drept public nr. 1/2008.
103. Drăganu, T., *Drept constituțional și instituții politice*, vol. I, București, Ed. Lumina Lex, 1998, 416p.
104. Dvoracek, M., Lupu Gh., *Teoria generală a dreptului*, Editura Fundației Chemarea Iași, Iași, 1996, 391p.
105. Toma, T., *Drept Administrativ*, vol. I, Ed. Vasiliana '98, Iași, 2006, 323p.
106. Hevy, D., *Aspects Generaux du Controle*, Traite de Science Adminstrative, Paris, 1966, 903p.
107. Trăilescu, A., *Drept administrativ. Tratat elementar*, Ed. ALL Beck, București, 2001, 375p.

108. Manda, C., *Drept administrativ*, vol. I, Ed. Lumina Lex, București, 2002, 340p..
109. Mazilu, D., *Teoria generală a dreptului*, Ed. ALL Beck, București, 2000, 406p.
110. Curpan, V. S., *Independența judecătorilor și garanțiile ei juridice*, Ed. Rovimed Publishers, Bacău, 2011, 292p.
111. Muraru, I., *Avocatul Poporului – instituție de tip ombudsman*, Ed. ALL Beck, București, 2004, 208p.
112. Muraru, I., Constantinescu M., Tănăsescu S., Enache M., Iancu Gh., *Interpretarea Constituției. Doctrină și Practică*, Ed. Lumina Lex, București, 2002, 133p.
113. Motică, R. I., *Teoria generală a dreptului*, Ed. ALL Beck, București, 2001, 276p.
114. Oroveanu, M. T., *Tratat de drept administrativ*, Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir”, București, 1994, 488p.
115. OLIVIER-MARTIN François, *Histoire du droit français des origines à la Révolution*, Paris: Éditions du CNRS, 1990, 763p.
116. Popa, C., *Teorie generală a dreptului*, Ed. Lumina Lex, București, 2001, 320p.
117. Popescu, S., *Teoria generală a dreptului*, Ed. Lumina Lex, 2000, 368p..
118. Popa N., *Teoria generală a dreptului*, Ed. ALL Beck, București, 2002, 292p.
119. Petrescu, R. N., *Drept administrativ*, Ed. Accent, Cluj-Napoca, 2004, 545 p
120. Petru, V., *Introducere generală în drept*, Lumina Lex, 2000, 599p.
121. Preda, M., *Curs de drept administrativ*, Partea generală cu sinteze tematice, Editura Casei Editoriale Calistrat Hogaș, București, 1995, 897p.
122. Vedinaș, V., *Drept administrativ și instituții politico-administrative*, Ed. Lumina Lex, București, 2002, 656p.
123. Lg. nr.845-XII/03.01.1992, cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, M. Of. nr. 2/28.02.1994 al R.M.
124. Lg.nr.317-XIII/13.12.1994 cu privire la Curtea Constituțională, publicată în M. Of. al R.M. nr. 8/07.02.1995.
125. Lg. nr. 949/19.07.1996 cu privire la colegiul de calificare și atestarea judecătorilor din R.M., publicată la 20.09.1996 în M. Of. nr. 61
126. Lg. nr. 789-XIII/26.03.1996 a R.M. cu privire la C.S.J., publicată în M. Of. al R.M. nr. 32-33/30.05.1996, modificată prin Lg. nr. 951-XV/04.04.2002.
127. Lg. nr. 950/19.07.1996, modificată în 25.01.2008, cu privire la colegiul disciplinar și la răspunderea disciplinară a judecătorilor, publicată M. Of. al R.M. nr. 61-62/20.09.1996.
128. Lg. nr. 768-XIV/02.02.2000 privind statutul alesului local, din R.M. (M. Of. al R.M. din 24.03.2000, nr. 34, art.231).

129. Lg. nr. 1260-XV/2002 cu privire la avocatură din 19.07.2002, M. Of. al R.M. 126-127.
130. Lg. nr.123-XV/18.03.2003 privind administrația publică locală, din R.M. (M. Of. al R.M. din 19.03.2003, nr. 4, art.211).
131. Ghidul privind perfectarea tezelor de doctorat și a autoreferatelor, aprobat prin Hotărârea Comisiei de Atestare a CNAA R.M., nr. AT03/11/23.04.2009, intrată în vigoare din 01.09.2009.
132. Lg. nr. 26/1990 privind Registrul Comerțului din RO., M. Of. 121/1990
133. Lg. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale din RO., publicată în M. Of. 643/16.07.2004, modificată 2010.
134. Lg. nr. 359/2004 din 08.09.2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în Registrul Comerțului a persoanelor fizice autorizate, întreprinderilor individuale, întreprinderilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, M. Of. al RO.nr. 839/2004.
135. Lg.nr.340/2004 privind instituția prefectului din RO., M. Of. nr. 658/21.07.2004.
136. Lg. nr. 90/13.04.2005 privind aprobarea O.U.G. nr. 3/2005 pentru modificarea și completarea Lg. nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială din RO., M. Of. 322/2005.
137. Lg. 51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice din RO., publicată în M. Of., Partea I, nr. 254/21.03.2006.
138. O.G. nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată în 24.10.2008, M. Of. al RO.nr. 424/2000.
139. Lg. nr. 192/16.05.2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator din RO., publicată in M. Of. nr. 441/22.05.2006.
140. Lg. nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, publicată in M. Of. nr. 48 din 20.03.1997, republicată în 2004 și consolidată
141. H.G. nr. 333/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, M. Of. al RO.nr. 235/2003.
142. H.G. nr. 1360/2008 privind aprobarea Tezelor prelabile ale proiectului Codului de procedură administrativă, M. Of. al RO. nr. 734/2008.
143. Burdeau , G., „*Drept constituțional și instituții politice*”, Paris. 1984, 815p.
144. Alexandru, I., “*Drept administrativ comparat*”, editia a II-a, Editura Lumina Lex, Bucuresti, 2003,
145. Rivero, J., „*Vers un droit commune europeen: nouvelles perspectives en droit administratif*”, Publications of the European University Institute, Florence, 1978, vol. I, 438p

146. Constitutia Spaniei, promulgata in anul 1978
147. Constitutua Frantei, promulgata in anul 1958
148. Constitutia Germaniei, promulgata in anul 1949
149. Constitutia Greciei, promulgata in anul 1975
150. Constitutia Portugaliei, promulgata in anul 1976, modificata in anul 1982
151. Constitutia Danemarcei, promulgata in anul 1953
152. Constitutia Olandei, promulgata in anul 1983
153. Constitutia Belgiei, promulgata in anul 1831
154. Constitutia Luxemburgului, promulgata in anul 1968, modificata in anul 1979
155. Дугенец А. Административная ответственность в российском праве. Teză de doctor în drept. Moscova, 2005.
156. Д. Административное право: Учебное пособие. Изд. 3-е, перераб. И доп. Москва: Юристъ, 2002. 468 p.
157. Серков П. Административная Ответственность: проблемы и пути совершенствования. Teză de doctor în drept. Moscova, 2011.

Cărți editate de autor:

Monografii:

1. Manual de pregătire pentru admiterea în profesia de avocat, București 2010, 268 p., autor Drd. Botomei Vasile, ISBN 978-973-0-09399-5

Lucrări științifice publicate de autor, în reviste de specialitate juridică la tema tezei:

Reviste de specialitate din străinătate:

1. Drd. Botomei Vasile, ” Răspunderea administrativ-disciplinara a magistraților”, Revista “Закон и жизнь” (“Lege și Viață”), nr. 12 (230) 2010, Chișinău, Republica Moldova, p. 44-53;
2. Drd. Botomei Vasile, „Procedura aprobării tacite ca formă de sancțiune administrativă”, Revista “Lege și Viață”, 12(228) 2010, Chișinău, R.M., p. 34-38;
3. Drd. Botomei Vasile, „Aspecte practico-stiintifice in materia de raspundere administrativa a statului pentru incalcarea de catre magistrati a Drepturilor Omului consacrate prin rezolutia Adunarii Generale a Natiunilor Unite“, R.N.D., R.M., nr 4/2012, p.35-43;
4. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, ”Practică aplicată în materia anulării prin instanță a actelor administrative nelegale adoptate de administrația publică locală, cu privire la înființarea și funcționarea Poliției Locale”, Revista “Lege și Viață”, nr.6/2012, p. 20– 24.

Reviste de specialitate din RO.:

1. Drd. Botomei Vasile, “Aspecte practico științifice de drept comparat în materia legii c.adm. din R.M.și RO.”, Buletin Științific nr.16/2009 “Interrelațiile Ecologiei”, Iași, 2009;
2. Drd. Botomei Vasile, “Răspunderea autorităților administrației publice”, Buletin Științific nr.16/2009 “Interrelațiile Ecologiei”, Iași, 2009;
3. Drd. Botomei Vasile, recenzent prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, “Răspunderea administrativă a magistraților”, R.N.D., nr. 1/2009, p. 62-75;
4. Drd. Botomei Vasile, recenzent prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, “Procedura aprobării tacite”, R.N.D., nr.1/2009, p. 75-84;
5. Drd. Botomei Vasile, recenzent prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, “Propuneri de lege ferenda cu privire la comisiile de disciplină din cadrul instituțiilor publice”, R.N.D., nr.1/2009, p. 84-90;
6. Drd. Botomei Vasile, recenzent prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, “Propuneri de lege ferenda în vederea îmbunătățirii sistemului legislativ de răspundere administrativă în exercitarea apărării calificate a petiționarilor, în fața organelor de control administrativ”, RND, nr.1/2009, p. 90-98;
7. Drd. Botomei Vasile, recenzent prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, “Controlul administrativ al actelor din administrația publică locală, metode de eficientizare a răspunderii administrative și propuneri de lege ferenda”, R.N.D., nr.1/2009, p. 98-102;
8. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Metode de îmbunătățire și de garantare a apărării din oficiu pentru petiționare reprezentate prin avocați”, RND, 2/2010, p.2-8;
9. Drd. Botomei Vasile, prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Metode de eficientizare a răspunderii administrative din R.M. prin introducerea procedurii aprobării tacite”, R.N.D., nr.2/2010, p. 9-13;
10. Drd. Botomei Vasile, prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Metode de eficientizare a răspunderii administrative în cadrul comisiilor de disciplină pentru funcționarii publici”, R.N.D., nr.2/2010, p. 16-18;
11. Drd. Botomei Vasile, prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Metode de eficientizare a răspunderii administrative în cadrul comisiilor de disciplină pentru magistrați”, R.N.D., nr.2/2010, p. 21-31;
12. Drd. Botomei Vasile, prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, “Referințe constituționale de clarificare a termenului de șef al statului din R.M., Aspecte practico științifice de modernizare a instituției prezidențiale”, R.N.D., nr.2/2010, p. 31-32
13. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Procedura aprobării tacite ca formă de sancțiune administrativă și metodă simplificată de obținere de acorduri, avize, licențe și autorizații de la autoritățile administrației publice, în lipsa unui răspuns din partea autorității publice; practică aplicată” R.N.D., nr.3/2010, p. 9-19;

14. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, "Procedura atragerii răspunderii contravenționale a organelor autorităților publice, prin aplicarea de către instanțele judecătorești a sancțiunii cu amenzi cominatorii, când nu se execută hotărârile judecătorești; practică aplicată", R.N.D., nr.3/2010, p. 6-9;
15. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, "Procedura atragerii răspunderii administrativ patrimoniale a Statului Român, pentru neechivalarea diplomelor și nerecunoașterea titlurilor științifice de dr.în drept obținute în alte state; model de practică", R.N.D., nr.3/2010, p. 1-6;
16. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, "Noțiunea, definiția și trăsăturile principale ale răspunderii administrative", R.N.D., nr.3/2010, p. 19-34;
17. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, „Recenzie la lucrarea științifică – monografie: Direcții proioritare ale edificării statului de drept din R.M.”, publicată de Costache Gheorghe, dr. habilitat în drept, Chișinău, 2009, p. 115-133;
18. Drd. Botomei Vasile, „Răspunderea administrativă a statului prin garantarea dreptului la apărare prin avocați. Constatări și recomandări științifice pentru amendamente la Lg. 51/1995 modificată prin Lg. 255/2004 de organizare și exercitare a profesiei de avocat din RO.”, R.N.D., nr. 4/2010, p. 9-11.
19. Drd. Botomei Vasile, „Medierea conflictelor administrativ-patrimoniale dintre puterea judecatoreasca și puterea executiva din RO.”, R.N.D., nr. 4/2010, pg. 43-61.
20. Mediator–avocat drd.Botomei Vasile, “Răspunderea administrativă a statului în organizarea instituției medierii. Recomandări științifice pentru structurarea profesiei de mediator pe domenii de organizare distincte”, R.N.D., nr.4/2010, p. 88 – 90;
21. Av.drd.Botomei Vasile, “Garantarea dreptului la apărare prin asistență și reprezentare juridică asigurată prin avocați din barourile din RO.”, R.N.D., nr.5/2011, p. 17 – 36;
22. Av.drd.Botomei Vasile, “Practică aplicată în interpretarea Lg. 51/1995 privind organizarea și funcționarea profesiei de avocat din RO.”, R.N.D., nr.5/2011, p. 39 – 58;
23. Av.drd.Botomei Vasile, “Raspunderea administrativa a statului in cauzele de nerespectare a dreptului European de catre instantele nationale in materia continuarii judecatii dupa intervenirea prescriptiei raspunderii penale. Aspecte practico-stintifice.” R.N.D., nr.9/2012, p.3-19;
24. Av.drd.Botomei Vasile, “Recomandări științifice cu privire la îmbunătățirea sistemului legislativ din RO. in domeniul răspunderii administrative a organelor executive din cadrul partidelor politice”, R.N.D., nr.5/2011, p. 72 – 74;
25. Av.drd.Botomei Vasile, “Recomandări științifice cu privire la îmbunătățirea sistemului legislativ din RO. privind administrația publică locală”, R.N.D., nr.5/2011, p. 75 – 78

26. Av.drd.Botomei Vasile, "Recomandări științifice pentru modificarea Lg. 303/2004, cu privire la statutul procurorilor și judecătorilor din RO.", R.N.D., nr.5/2011, p. 79– 87.

Conferințe internaționale:

- Conferința Internațională "Medierea Juridică și Financiar-Bancară", organizată de Uniunea Mediatorilor Bancari din RO. – Sucursala Cluj, în parteneriat cu Baroul Cluj, cu diploma de participare, din 13.11.2010, la care s-a prezentat articolul „Medierea conflictelor administrativ-patrimoniale dintre puterea judecătorească și puterea executivă din RO.", publicat în R. N.D., nr.4/2010, p. 29-40.

- Conferința Internațională "R.M. în condițiile noii arhitecturi de securitate regională" din 19.05.2011, organizată de Academia Militară "Alexandru cel Bun" din Chișinău, la care s-a prezentat articolul "Principiul securității actelor juridice în contextul aderării RO.la U.E., în condițiile noii arhitecturi de securitate regională", prezentat în cadrul Conferinței Internaționale "R.M. în condițiile noii arhitecturi de securitate regională", publicat în revista "Legea și Viața" nr.9 (237) 2011 din R.M., ISSN 1810-309x.

Anexa 1: Sentința.695/02.07.1998, dosar 2130/1998 Trib.Suceava, sancțiune 250 euro

Dosar nr.2530/1998

- contencios administrativ -

ROMANIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINTA NR.695
Sedinta publica din 02 iulie 1998
Presedinte : Ududec Elena
Grefier : Martumenc Rodica

RECLAMANT : SC " BARTOLO PROD COM " SRL - cu sediul in mun.Bacau,
str.Republicii,nr.27,jud.Bacau - prin adm.Batomei Vasile.

PARAT : MUNICIPIUL BACAU - prin Primar - cu sediul in mun.Bacau, str.
Marasesti,nr.4, jud.Bacau.

OBIECTUL CERERII : obligarea pârâtei la prelungirea autorizatiilor de
functionare nr.12947 din 03.05.1996 si nr.18469 din 28.07.1995 pentru
punctele de lucru din str.Republicii,nr.27,ap.1 si 3 sau eliberarea
unor alte autorizatii de functionare.Obligarea pârâtei la plata sumei
de 70.316.423 lei cu titlu de daune materiale si a sumei de
2.000.000.000 lei cu titlu de daune morale si obligarea pârâtei la
plata cheltuielilor de judecata.

Concluziile dezbatelilor,au fost consemnate in incheierea
sedintei de judecata din data de 25 iunie 1998,redactata separat si
care face parte integranta din prezenta.

Dupa delibetare,

TRIBUNALUL

In numele Legii,

HOTARASTE :

Admite in parte actiunea in contencios administrativ
formulata de reclamanta SC " BARTOLO PROD COM " SRL cu sediul in mun.
Bacau prin administratorul Batomei Vasile, in contradictoriu cu pârâta
Municipiul Bacau - prin Primar cu sediul in mun.Bacau si in consecinta :

Obliga pârâta sa prelungeasca valabilitatea autorizatiilor de
functionare nr.12947 din 03.05.1996 si nr.18469 din 27.07.1995 pentru
spatiile comerciale situate in mun.Bacau str.Republicii,bl.27,ap.1 si
ap.3 aparținând societatii reclamante sau sa elibereze alte autorizatii
de functionare.

Respinge capatul de cerere din actiune cu privire la obligarea
pârâtei la plata sumei de 70.316.423 lei cu titlu de daune materiale.

Obliga pârâta sa plateasca reclamantei suma de 10.000.000 lei cu
titlu de daune morale.

Obliga pârâta sa plateasca reclamantei suma de 111.600 lei cu titlu
cheltuieli de judecata.

Cu drept de recurs in termen de 15 zile de la comunicare.

Pronuntata in sedinta publica din 02 iulie 1998.

Dosar nr. 320/1999

- Contencios administrativ -

R O M A N I A
CURTEA DE APEL SUCEAVA

SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

DECIZIA NR. 99

Sedința publică din 29 aprilie 1999

Președinte Vasile Tlasfite

Judecător Anca Maria

Judecător Alexa Adrian

Grefier Goga Viorela

Pe rol, judecarea recursurilor declarate de reclamanta S.C. "BAROLO PROD.COM" S.R.L. Bacău, cu sediul în județul Neașt, la Girov-Botești, punct de lucru în municipiul Bacău, str. Republicii nr. 27 A.1-3, județul Bacău, prin administrator Botonei Vasile, și ecclasi domiciliu și de paratului Municipiului Bacău, prin primar Dumitru Sechelariu, împotriva sentinței nr. 695 din 2 iulie 1998 a Tribunalului Suceava - sectia comercială și de contencios administrativ (dosar nr. 5291/1998).

La apelul nominal a răspuns pentru reclamanta recurentă, administratorul Botonei Vasile, lipsă fiind paratul recurent.

Procedura completă.

S-au verificat lucrările dosarului, după care, constatând recursurile în stare de judecată, s-a trecut la dezbateri.

Reprezentantul reclamantei recurente expune oral motivele cesate invocate în memoriul depus la dosar, solicitând scutirea recursului, cesarea deciziei tribunalului, în sensul majorării daunelor morale, depunând o cerere prin care solicită a se lua se că renunță la capătul de cerere privind daunele materiale, conform disp. art. 246 C. pr. civ. În dovedirea motivelor de recurs, a depus la dosar autorizația de funcționare a societății, articolul din ziarul "Deșteptarea", a cărui autor este primarul, prin care îi somază să-i va demola sediul societății, o planșă foto în care se observă ocol șenț în formă de V și panourile amplasate pentru împiedica buna desfășurare a activității, copia sentinței civile nr. 898 din 25.02.1999, cu copie chitanțelor de plată amenzilor contravenționale, copia deciziei nr. 1272 din 19 octombrie 1998, prin care s-a admis plângerea contravențională împotriva proceselor verbale de contravenție, precum și un raport de expertiză contabilă, din care rezultă daunele provocate de paratul recurent. Referitor la recursul declarat de primarul municipiului Bacău, a cerut e fi respins, ca nefondat.

Declarând dezbaterile încheiate, după deliberare,

primar a eliberat autorizația nr.12947/4413 din 3 mai 1996 cu termen de valabilitate până la 3 mai 1997 și autorizația nr.18469/3031 din 28 iulie 1995 cu termen de valabilitate până la 28 iulie 1996.

Refuzul pârâtei de a prelungi cele două autorizații de funcționare a SC BAROLO PROD COM SRL Bacău precum și a punctelor de lucru apare nefondat motivat de faptul că legal acestea au fost înscrise în Registrul Comerțului iar încheierea judecătorului delegat a fost anulată, înscrierea în Registrul Comerțului, făcându-se pentru opozabilitatea față de terți.

Pe de altă parte, reclamanta a obținut toate avizele și toate autorizațiile necesare obținerii autorizațiilor de funcționare și anume:

autorizația de construcție, autorizația de mediu, autorizația sanitară, autorizația de prevenire și stingere a incendiilor, astfel că, evident, după ce societatea a funcționat legal 1 an de zile apare nejustificat refuzul pârâtei de a prelungi cele două autorizații de funcționare emise.

Acțiunea formulată de pârât pentru anularea autorizației de construcție nr 269/1994 eliberată reclamantului a fost respinsă de Judecătoria Bacău prin sentința civilă nr.13461 din 6 decembrie 1995, astfel că reclamanta se află în posesia tuturor avizelor atunci când a cerut prelungirea celor două autorizații de funcționare.

În ceea ce privește capătul de cerere privind daunele materiale tribunalul a reținut că reclamantul nu a făcut dovada suportării unui prejudiciu în cauză, fiind depuse expertize extrajudiciare dar, că este întemeiată cererea reclamantei de a fi obligat pârâtul la plata daunelor morale.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs reclamantul pârâtul.

În motivarea recursului său reclamantul a arătat că în mod greșit tribunalul a respins capătul de cerere prin obligarea Primăriei mun. Bacău și a primarului Sechelariu la plata despăgubirilor materiale în sumă de 70.316.423 lei și numai 10.000.000 lei daune morale, deoarece daunele morale sunt uriașe față de comportamentul total neadecvat al primarului Sechelariu Dumitru care i-a întrerupt nelegal curentul electric la societate de timp de 2 luni, degradându-se mărfurile din gestiune, i-a săpat diverse șanțuri și i-a blocat fațada magazinului, împiedicând prin aceasta pe cumpărători să facă cumpărături de la magazinul lui, prin aceasta cauzându-i-se un prejudiciu uriaș, l-a denigrat în presa locală și solicită să fie obligat primarul să-i plătească 2.000.000.000 lei daune morale și daune materiale conform raportului de expertiză depus la dosar respectiv de 17.039.240.000 lei, sumă pe care o pretinde și o va timbra.

In vederea susținerii recursului său, reclamantul a depus la dosar copii de pe hotărârile judecătorești pronunțate de instanțe din județul Bacău, județul Suceava, județul Vrancea, județul Galați, județul Harghita, fotografiile și alte înscrisuri care au legătură cu aceasta pricină.

Prin recursul său, Municipiul Bacău prin primar solicită admiterea recursului, desființarea sentinței pronunțată de tribunal, a se înlătura obligarea primăriei la plata sumei de 10 milioane daune morale, a cheltuielilor de judecată, a obligației unității de a prelungi autorizațiile și a se menține soluția în ceea ce privește respingerea capătului de cerere privind daunele materiale.

În motivarea acestor cereri, recurentul pârât a arătat că societatea SC BARTOLO își are sediul în com. Girov și nu în mun. Bacău, că nu are acordul locatarilor din blocul 27, că nu a avut autorizație de construcție pentru spații comerciale.

Din verificarea lucrărilor dosarului, instanța de recurs reține următoarele:

1. Cu privire la recursul reclamantului este de observat că în funcție de probele depuse la dosar rezultă efectiv că SC BARTOLO PROD COM SRL prin administratorul său Botomei Vasile a fost terorizat pur și simplu de către modul de comportare al primarului municipiului Bacău care deși acesta posedă toate autorizațiile legale, era înregistrat în Registrul Comerțului, i-a interzis să funcționeze, i-a paralizat activitatea societății, l-a defăimat prin presă.

Față de toate acestea daunele morale la care primarul și Primăria municipiului Bacău au fost obligați la numai suma de 10.000.000 lei, aceasta este mult prea mică, instanța de fond nu a analizat cu temeinicie probele dosarului, așa încât în temeiul art. 304 pct. 11 C.pr.civ., daunele morale la care urmează a fi obligat Municipiul Bacău și primarul acestui municipiu, urmează a fi majorate.

Având în vedere că referitor la daunele materiale solicitate de către reclamant în acțiune, instanța de fond le-a respins greșit, recursul urmează a se admite și cu privire la acest capăt de cerere, dar întrucât reclamantul a chemat în judecată Municipiul Bacău - prin primar la o altă instanță pentru același obiect, instanța va lua act că reclamantul renunță (conform cererii de la dosar) la judecarea capătului de cerere privind daunele materiale, urmând ca acestea să se soluționeze separat de către Tribunalul Focșani, instanță de altfel sesizată de către reclamant.

Renunțarea se face în temeiul art. 246 din C.pr.civ.

În ceea ce privește recursul pârâtului acesta urmează a fi respins ca nefondat din următoarele considerente:

Din înscrisurile depuse la dosar rezultă clar că societatea

reclamantă își are sediul în municipiul Bacău și este înregistrată în Registrul Comerțului, aceasta are toate avizele și autorizațiile cerute de lege, avizele care se găsesc și în posesia Primarului mun. Bacău.

De asemenea Societatea are aliberată autorizație de construcții pentru spațiu comercial, autorizație emisă de Consiliul Local al municipiului Bacău, oricine ar vedea probele depuse la dosar, copii, fotografiile, articole din presă, își poate formula convingerea că efectiv primarul municipiului Bacău duce o luptă surdă cu SC BARTOLO COM SRL de la faptul că această societate a refuzat să sponsorizeze pe FCM Bacău, club unde primarul este acționarul majoritar, toate contravențiile aplicate administratorului acestei societăți au fost anulate de instanțele judecătorești din țară.

Recursul pârâtei fiind neîntemeiat în temeiul art.316 și 296 din Codul civil, urmează a fi respins.

Pentru aceste motive,
În numele Legii,

*acordat cu chef nr
4278 337 i 314552 de
15.05.99 (Municipiul Bacău)*

D E C I D E

Admite recursul introdus de reclamanta SC BARTOLO COM SRL împotriva sentinței nr.695 din 2 iulie 1998 a Tribunalului Suceava, secția comercială și de contencios administrativ pe care o casează în parte în sensul că majorează daunele morale la care a fost obligată pârâta, în solidar cu primarul Dumitru Sechelariu de la 10 milioane la 20. milioane lei și i-a act de declarația de renunțare la judecată cu privire la capătul de cerere referitor la daunele materiale, conform art.246 C.pr.civ., de către reclamantul recurent, acest capăt de cerere făcând obiectul unei acțiuni separate la Tribunalul Focșani.

Mentține celelalte dispoziții ale sentinței.

Respinge ca nefondat recursul declarat de Municipiul Bacău prin primarul Dumitru Sechelariu.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică de la 29 aprilie 1999.

Președintele

Judecători,

Grefier,

Red.T.V.
Jud.Ududec E.
Dact.H.L.
3 ex.

25 05 99

conf cu originalul

Dosar nr.8155/2004

ROMANIA
TRIBUNALUL BACĂU – JUDEȚUL BACĂU
-Secția Comercială și Contencios Administrativ-
ȘEDINȚA DIN CAMERA DE CONSILIU
din:10.12.2004
SENTINȚA CIVILĂ Nr.243/2004
Complet format din:
PREȘEDINTE: CIOBANU SORINA
Cu participare:
GREFIER: VRABIE GENOVEVA

Astăzi a venit spre pronunțare cererea în contencios administrativ formulată de reclamanta S.C."Bartolo Prod Com"S.R.L. în contradictoriu cu pârâta Primarul municipiului Bacău, ș.a.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 08.12.2004, fiind consemnate în încheierea din acea zi.

TRIBUNALUL
-deliberând-

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la Tribunalul Bacău sub nr.6784/14.09.2004, reclamantii S.C."Bartolo Prod Com"S.R.L. și Botomei Vasile au chemat în judecată, în calitate de pârât, Primarul municipiului Bacău și pe Romeo Stăvărache, solicitând ca în baza probelor administrate și prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună: 1)obligarea Primarului municipiului Bacău să execute sentința civilă nr.130/19.07.2004, pronunțată de Tribunalul Bacău și sancționarea acestuia cu amendă către stat de 500.000 lei pentru fiecare zi întârziere până la data primirii în executare a acesteia; 2)obligarea Primarului municipiului Bacău în solidar cu Romeo Stăvărache să plătească daune cominatorii către S.C."Bartolo Prod Com"S.R.L. pentru întârzierea în executarea sentinței civile sus-menționate în valoare de 30 milioane lei pe zi până la data punerii în executare a acesteia; 3)anularea dispoziției nr.3247/03.09.2004 emisă de Primarul municipiului Bacău și a actului administrativ nr.25905/03.08.2004; 4)suspendarea executării acestor două acte administrative; 5)obligarea Primarului municipiului Bacău în solidar cu Romeo Stăvărache să le plătească daune materiale de 300.000 euro; 6)obligarea Primarului municipiului Bacău în solidar cu Romeo Stăvărache să le plătească daune

morale în sumă de 100.000 euro; 7) obligarea Primarului municipiului Bacău să execute decizia civilă nr.99/29.04.1999 a Curții de Apel Suceava.

Acțiunea a fost timbrată inițial cu 34.000 lei taxă timbru și 3.000 lei timbru judiciar, ulterior completându-se cu 684.000 lei taxă timbru și 6.000 lei timbru judiciar.

Văzând dispozițiile art.16 din Legea nr.29/1990 în care se prevede faptul că se vor judeca în Camera de Consiliu acțiunile întemeiate pe dispozițiile legale sus-menționate, instanța, în baza dispozițiilor art.165 Cod procedură civilă, la termenul din 10.11.2004 a disjuns capetele de cerere 1,2 și 7 de restul acțiunii, acestea formând un dosar separat cu nr.8155/2004.

Acțiunea întemeiată pe dispozițiile art.16 din Legea nr.29/1990 este scutită de plata unei taxe de timbru (conform alineatului 2 – teza finală).

Motivând cererea, reclamantii, în esență, arată faptul că prin sentința civilă nr.130/19.07.2004, pronunțată de Tribunalul Bacău, a fost obligat Primarul municipiului Bacău, să elibereze autorizația de construcție pentru modernizarea spațiului comercial a societății, situat în Bacău, str.Republicii, nr.27. Precizează în continuare reclamantii faptul că, deși această hotărâre a devenit irevocabilă, Primarul municipiului Bacău nu și-a îndeplinit obligația ce-i revenea în baza ei. Pentru aceste considerente, s-a solicitat aplicarea unei amenzi către stat și plata unor daune cominatorii.

În ce privește decizia nr.99/1999 a Curții de Apel Suceava, pronunțată în dosarul nr.370/1999, se arată de către reclamantii că prin această hotărâre Curtea de Apel Suceava a obligat Primarul municipiului Bacău să prelungească autorizațiile de funcționare ale societății reclamante sau să-i elibereze altele, ceea ce nu s-a întâmplat până la data promovării prezentei acțiuni.

Acest fapt de cerere a fost precizat de către reclamantii la 8.12.2004, în sensul că s-a solicitat obligarea Primarului municipiului Bacău la plata unei amenzi de 5 milioane lei pe zi și daune cominatorii de 30 milioane lei pe zi, întârzieri până la data punerii în executare a hotărârii.

În susținerea cererii reclamantii au administrat proba cu înscrisuri.

Pârâțul Primarul municipiului Bacău a depus întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii. Cu privire la sentința civilă nr.130/19.07.2004, precizează faptul că era obligată să elibereze autorizația de construire pentru modernizare spațiu, conform contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.4413/23.11.1998, respectiv pe conturul construcției existente cu suprafața totală de 120 mp, și nicidecum mai mult. În continuare se arată faptul că măsurile luate au tocmai menirea de a respecta această hotărâre judecătorească.

În combaterea acțiunii s-a administrat probe cu înscrisuri.

Din actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin sentința civilă nr.130/19.07.2004, pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr.3259/2004 a fost obligat Primarul municipiului Bacău să elibereze autorizația de construcție pentru modernizarea spațiului situat în str.Republicii, nr.27, conform contractului de vânzare-cumpărare autentificat cu nr.4413/23.11.1998.

Sentința a devenit irevocabilă la 23.08.2004 prin neexercitarea căii de atac a recursului.

Potrivit dispozițiilor art.16 din legea nr.29/1990 – „dacă în urma admiterii acțiunii, autoritatea administrativă este obligată să elibereze ... orice alt înscris, executarea hotărârii irevocabile se va face în termenul prevăzut în cuprinsul ei, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii”.

Așadar, în sarcina Primarului municipiului Bacău a fost stabilită obligația de a elibera o autorizație de construcție.

Această obligație trebuia îndeplinită cu respectarea dispozițiilor legale, respectiv a celor înscrise în Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor.

Cu alte cuvinte, în momentul în care societatea reclamantă își îndeplinea obligația prevăzută în legea – cadru – Legea nr.50/1991 de a pune la dispoziția Primarului municipiului Bacău toate actele care stau la baza eliberării autorizației de construcție în litigiu, acesta din urmă avea obligația de a elibera.

Or, societatea reclamantă a depus un proiect (documentație) pentru o suprafață mai mare decât cea prevăzută în contractul de vânzare-cumpărare nr.4413/23.11.1998, respectiv de 159,73 mp, nicidecum de 120 mp.

Concluzionând, nu se poate reține nici o culpă în sarcina Primarului municipiului Bacău în neexecutarea obligației ce-i revenea în baza sentinței nr.130/19.07.2004 a Tribunalului Bacău.

Autorizația în litigiu nu a fost eliberată, întrucât S.C.”Bartolo Prod Com”S.R.L. nu și-a îndeplinit obligația prevăzută de Legea nr.50/91 de a pune la dispoziția autorității administrative toate actele (în speță proiect pentru suprafața prevăzută în contractul de vânzare-cumpărare autentificat nr.4413/23.11.1998).

Pe cale de consecință, cererea cu privire la aplicarea unei amenzii către stat și la plata daunelor cominatorii pentru neexecutarea obligației, prevăzută în sentința civilă nr.130/2004 a Tribunalului Bacău, urmează a fi respinsă.

Cu privire la capătul de cerere referitor la decizia civilă nr.99/29.04.1999, așa cum a fost precizat la 08.12.2004, în sensul de a i se

aplica amendă Primarului municipiului Bacău în sumă de 5 milioane lei/zi întârzieri și la plata unor daune cominatorii de 30 milioane lei pe zi începând de la 30.05.1999 până la data punerii în executare a acesteia , se reține următoarele:

Prin sentința civilă nr.685/2 iunie 1998 a Tribunalului Suceava a fost obligată pârâta Primarul municipiului Bacău să prelungească valabilitatea autorizațiilor de funcționare nr.12947/3 mai 1997 și 18469/27 iulie 1995 pentru spațiile comerciale situate în municipiul Bacău, str.Republicii, bl.27, ap.1 și 3, aparținând societății reclamante sau să elibereze alte autorizații de funcționare.

Prin decizia nr.99/29.04.1999 a Curții de Apel Suceava sentința a devenit irevocabilă.

Așadar prin sentința nr.695/02.06.1998 a Tribunalului Suceava a fost stabilită în sarcina municipiului Bacău – prin reprezentantul său, Primarul municipiului – obligația de a prelungi valabilitatea unor autorizații de funcționare, decizia nr.99/1999 a Curții de Apel Suceava prin care a fost soluționat recursul – menționând aceste dispoziții.

Se reține că nu a fost stabilit prin sentință termenul în care trebuia îndeplinită această obligație, motiv pentru care instanța a calculat termenul de 30 zile de la data rămânerii definitive „a hotărârii” (de care vorbește textul alin.1 al articolului 16 din Legea nr.29/1990).

Cum data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost stabilită obligația în sarcina Primarului municipiului Bacău este 02.06.1998, acest termen s-a îndeplinit la 02.07.1998.

Văzând și dispozițiile prevederilor legale, urmează a se aplica conducătorului autorității administrative – în speță Primarul municipiului Bacău – sancțiunea amenzii către stat în cuantumul prevăzut la art.10 alin.3, respectiv de 500 lei pe zi întârziere începând cu 02.07.1998 și până la îndeplinirea obligației.

În ce privește solicitarea referitoare la acordarea daunelor cominatorii se reține faptul că textul de lege nu prevede în sarcina instanței obligația de a acorda daunelor pentru întârziere reclamantei, ci doar posibilitatea („i se vor putea acorda”).

În speță, se reține faptul că nu sunt întrunite toate condițiile pentru acordarea daunelor cominatorii, motiv pentru care nu se vor acorda.

*PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:*

Admite în parte acțiunea formulată de reclamantii: S.C. "Bartolo Prod Com" S.R.L. Bacău, cu sediul social în localitatea Girov – Botești, județul Neamț și în Bacău, str.Republicii, nr.27, județul Bacău și Botomei Vasile, domiciliat în Bacău, str.Republicii, nr.27, județul Bacău, în contradictoriu cu pârâții: *Primarul municipiului Bacău*, cu sediul în Bacău, str.Mărășești, nr.6, județul Bacău, și *Romeo Stăvărache* – Primăria municipiului Bacău, cu sediul în Bacău, str.Mărășești, nr.6, județul Bacău.

Aplică Primarului municipiului Bacău o amendă de 500 lei/zi întârziere, începând cu data de 2 august 1998 și până la îndeplinirea efectivă a obligației prevăzute în cuprinsul sentinței civile nr.595/2 iulie 1998 a Tribunalului Suceava (irevocabilă prin decizia nr.99/1999 a Curții de Apel Suceava).

Respinge celelalte capete de cerere.

Definitivă și irevocabilă.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 10.12.2004.

PREȘEDINTE,
Ciobanu Sorina

GREFIER,
Pt. Vrabie Genoveva –plecată la cursuri
GREFIER ȘEF SECȚIE,

Red.hot.Ciobanu S.
Dact.T.C./ex.6
15.12./15.12.2004

Anexa 4: Adresa Trib.Bacău 4/40A din 12.02.2009, sancțiuni cominatorii

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BACĂU

02 MAR. 2009

Nr.4 /40 A din 12.02.2009

CĂTRE,

S.C. BARTOLO PRODCOM SRL
Bacău, Strada Republicii, nr. 27, A, 1-3
Județul Bacău
Domnului administrator Botomei Vasile

OPERATOR NR. 7248
CONFIDENTIAL
DATE CU CARACTER PERSONAL
PRELUCRATE ÎN CONFORMITATE
CU PREVEDERILE LEGII 677/2001

4.03.09
In baza comunei

Urmare a memoriului dumneavoastră , înaintat Curții de Apel Bacău și ulterior, cu adresa nr. 153/31 A, spre competență soluționare , Tribunalului Bacău, și înregistrat la Tribunalul Bacău sub nr. 4/40 A din 12.01.2009, vă comunicăm că Biroul executării civile al Tribunalului Bacău a luat măsurile necesare pentru executarea titlului executor - sentința civilă nr. 243/2004, pronunțată în dosarul nr. 8155/2004 al Tribunalului Bacău – secție comercială și de contencios administrativ. după cum rezultă din înscrisurile doveditoare pe care le anexăm *in copie.*

PREȘEDINTE,
MUNTEANU MARIA

PRIM-GREFIER,
CIOBANU MARIA

2ex./ 12.02.2009

ROMÂNIA, Bacău, Str.Cuza Vodă,Nr.1, Telefon 0234207604, Fax 0234207601

1-FEB-2009 15:14

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BACĂU

Nr.....din 05.02.2009

-Secția Comercială-

Către,

ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE BACAU
Str.9 Mai nr.33

Vă înaintăm alăturat, pentru a 3-a oară, Titlul executoriu privind sentința civilă nr.243/10.12.2004, pronunțată în dosarul nr.8155/2004. Împotriva pârâtului ROMEO STAVARACHE, cu CNP 1620722392925, prin care s-a dispus amendarea susnumitului cu suma de 500 lei/zi Rol întârziere, respectiv 0,0500 Ron/zi, pentru a fi pusă în executare.

PREȘEDINTE SECȚIE COMERCIALĂ,

Elena Petrară

EP/NM

Ex.2

Bacău, Strada Ștefan cel Mare nr.4, Telefon 0234514419. Fax 0234525211

Dosar nr. 18360/2006

ROMANIA
JUDECATORIA BACAU JUDETUL BACAU
INCHIEIERE
CAMERA DE CONSILIU DIN : 23.11.2006
PRESEDINTE : DORNEANU GEANINA
GREFIER : AGAPIE CREZANTEMA

CONFORM CU
ORIGINALUL

Pe rol fiind cererea de incuviințare a executării silite introdusa de Biroul executorului judecătoresc Chiticeanu Florin , din circumscripția Judecatoriei Bacău.

Procedura completa, fara citarea partilor.

INSTANTA,
-deliberand-

Cu adresa nr 349/2006 din 15.11.2006, a Biroului executorului judecătoresc Chiticeanu Florin , s-a solicitat incuviințarea executării silite a titlului executoriu sentinta civila nr.695/1998 pronuntata de Tribunalul Suceava modificata prin DC 99/1999 a Curtii de Apel Suceava in ce priveste obligatia de a face formulata de creditorul SC "Bartolo Prod Com" SRL impotriva debitorului Primarul Municipiului Bacău din Bacău .

Constatand indeplinite conditiile prevazute de lege instanta

DISPUNE:

In temeiul art.373/1 al.2 Cod procedura civila, incuviințea executarea silita a titlului executoriu sentinta civila nr.695/1998 pronuntata de Tribunalul Suceava modificata prin DC 99/1999 a Curtii de Apel Suceava in ce priveste obligatia de a face formulata de creditorul SC "Bartolo Prod Com" SRL impotriva debitorului Primarul Municipiului Bacău din Bacău .

Irevocabila.

Pronuntata in sedinta publica astazi , 23.11.2006.

PRESEDINTE,

GREFIER,
Agapie Crezantema

ROMANIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ JUDECĂTORIA BACĂU

operator de date cu caracter personal nr. 4124

BACĂU, strada Mihai Eminescu nr. 2, telefon 0234/515430, fax 0234/515430, email pj_bacau @mpublic.ro

Nr. 527/II/2/2011

24.03.2011

ORDONANȚĂ

Majeri Adrian-Ștefan, prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Bacău,

Având spre soluționare plângerea formulată de petentii S.C. Bartolo Prod Com S.R.L. Neamț și Botomei Vasile împotriva soluției adoptate în dosarul nr. 19/P/2007,

CONSTAT:

Prin rezoluția nr. 19/P/2007 din data de 07.02.2011 s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de Stavarache Romeo - primarul mun. Bacău sub aspectul săvârșirii infracțiunii de neexecutare a hotărârii judecătorești pronunțate de instanța de contencios administrativ după aplicarea amenzii, faptă prev. și ped. de art. 24 al. 3 din Legea 554/2004, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În fapt, s-au reținut următoarele:

La data de 03.01.2007 S.C. Bartolo Prod Com S.R.L. Neamț, reprezentată prin Botomei Vasile a formulat o plângere împotriva lui Stavarache Romeo, Primarul mun. Bacău, pentru comiterea infracțiunilor de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, nerespectarea hotărârilor judecătorești și neexecutarea hotărârii judecătorești pronunțate de instanța de contencios administrativ după aplicarea amenzii, fapte prev. și ped. de art. 246 Cp., art. 271 Cp. și art. 24 al. 3 din Legea 554/2004.

Ca urmare a cercetărilor efectuate s-a stabilit că SC Bartolo Prod Corn SRL Neamț a sesizat Tribunalul Suceava cu o acțiune având ca obiect, printre altele, obligarea mun. Bacău, reprezentat de către primar, să prelungească autorizațiile de funcționare nr. 12947 din 03.05.1996 și 18469 din 28.07.1995 pentru punctele de lucru ale societății situate în mun. Bacău str. Republicii nr. 27 ap. 1 și 3 sau eliberarea altor autorizații de funcționare. Prin sentința nr.

695/1998 instanța de contencios administrativ a admis cererea petentei, hotărâre care a fost menținută de Curtea de Apel Suceava prin decizia nr. 99/ 29.04.1999, irevocabilă.

Întrucât reprezentantul autorității administrative locale a refuzat să îndeplinească obligația impusă de instanță, la sesizarea petentei, Tribunalul Bacău prin sentința civilă nr. 243/2004 i-a aplicat Primarului mun. Bacău o amendă de 500 lei/zi întârziere, începând cu data de 02.08.1998 și până la îndeplinirea efectivă a obligației prev. în cuprinsul sentinței civile mai sus menționate. Această sentință a fost menținută prin decizia irevocabilă nr. 5 din 10.03.2005 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.

Prin rezoluția nr. 19/P/2007 din 05.04.2007 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Bacău s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de Stavarache Romeo sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, nerespectarea hotărârilor judecătorești și neexecutarea hotărârii judecătorești pronunțate de instanța de contencios administrativ după aplicarea amenzi, fapte prev. și ped. de art. 246 Cp., art. 271 C.p. și art. 24 al. 3 din Legea 554/2004, motivat de faptul că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestor infracțiuni sub aspectul laturii subiective și obiective.

Această soluție a fost infirmată la data de 29.06.2007 de prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Bacău prin rezoluția nr. 979/II/2/2007. Prin rezoluția nr. 689/11/2007 din data de 24.08.2007 a prim procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău s-a dispus infirmarea rezoluției nr. 979/11/2/2007 și implicit menținerea soluției de neîncepere a urmăririi penale dispusă inițial de către procuror.

Împotriva ultimei rezoluții SC Bartolo Prod Com SRL Neamț a formulat o plângere la data de 17.09.2007, conform art. 278¹ C.p.p. la instanța de judecată, plângere ce a făcut obiectul judecății până la data de 28.04.2009 când Judecătoria Bacău, prin sentința penală nr. 910/2009, a dispus trimiterea cauzei la Parchetul de pe lângă Judecătoria Bacău în vederea completării cercetărilor. Această hotărâre a fost menținută de Tribunalul Bacău prin decizia nr. 56/R/28.01.2010, definitivă.

Ca urmare a pronunțării acestei hotărâri cauza a fost trimisă la I.P.J. Bacău în vederea completării cercetărilor, conform dispozitivului instanței.

Cercetările au fost finalizate de către organul de cercetare penală iar cauza a fost înaintată acestei unități de Parchet la data de 31.08.2010 cu propunere de neîncepere a urmăririi penale.

Organul de cercetare penală a invocat în esență în sprijinul soluției propuse că : Primarul mun. Bacău nu este persoana responsabilă în mod direct de faptul că nu au fost emise autorizațiile solicitate întrucât au fost desemnați în acest sens alți funcționari din cadrul Primăriei; SC Bartolo Prod Com SRL Neamț a formulat o singură cerere pentru emiterea acestora în data de 23.06.2009 căreia i s-a dat curs în aceeași zi, fiind eliberate autorizațiile nr. 37596/4413/2009 și

37596/3031/2009 nefiind însă ridicate de către petentă; spațiul comercial de la punctul de lucru al societății a fost închiriat mai multor persoane juridice și nu au fost împiedicate să desfășoare activități comerciale; pentru perioada 1999-2004 Primar al mun. Bacău a fost Dumitru Sechelariu iar pentru acea perioadă faptele reclamate sunt prescrise; hotărârea judecătorească nr. 99 din 29.04.1999 pronunțată de Curtea de Apel Suceava a fost pusă în executare silit de către executorul judecătoresc Chiticeanu Florin, executare care a fost anulată prin sentința civilă nr. 6155 din 05.10.2007 (rămasă definitivă și irevocabilă prin decizia nr. 122 din 28.01.2010 pronunțată de Curtea de Apel Suceava) motivat de faptul că s-a împlinit termenul de 3 ani de prescripție. Prin aceeași sentință a fost anulată și hotărârea nr. 695/1998 pronunțată de Tribunalul Suceava.

Analizând aspectele reclamate de către SC Bartolo Prod Corn SRL constat că fapta ce formează obiectul prezentei cauze este cea prev. de art. 24 al. 3 din Legea 554/2004.

Potrivit acestei dispoziții legale constituie infracțiune *neexecutarea din motive imputabile sau nerespectarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile pronunțate de instanța de contencios administrativ, în termen de 30 de zile de la data aplicării amenzii prevăzute la alin. (2).*

Pedeapsa prevăzută de acesta infracțiune este închisoarea de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 2.500 lei la 10.000 lei. Această infracțiune se consumă la împlinirea termenului de 30 de zile de la data aplicării amenzii dacă în acest interval de timp reprezentantul autorității administrative nu execută obligația impusă.

În cauză termenul de prescripție a răspunderii penale de 5 ani (ținând cont de natura și gravitatea pedepsei respective închisoarea de la 6 luni la 3 ani) a început să curgă de la data săvârșirii infracțiunii, respectiv 10.04.2005 (30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești prin care s-a aplicat amenda) și s-a împlinit la data de 10.04.2010 tară să fi intervenit nici o cauză de întrerupere sau suspendare a cursului.

De precizat este faptul că procedura de soluționare a plângerii conf. art. 278 ș.u C.p.p. nu constituie o împrejurare care să întrerupă cursul termenului.

Deși S.C. Bartolo Prod COM S.R.L. a formulat plângere pentru infracțiunile de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, nerespectarea hotărârilor judecătorești și neexecutarea hotărârii judecătorești pronunțate de instanța de contencios administrativ după aplicarea amenzii, fapte prev. și ped. de art. 246 Cp., art. 271 Cp. și art. 24 al. 3 din Legea 554/2004, sesizarea vizează o singură faptă, respectiv cea menționată mai sus, ce se circumscrie doar infracțiunii prev. și ped. de art. 24 al. 3 din Legea 554/2004, fără incidența celorlalte infracțiuni, prima având caracter special în raport cu celelalte infracțiuni.

*

Soluția adoptată în dosarul nr. 19/P/2007 a fost comunicată petenților la data de 22.02.2011, iar aceștia au formulat plângere la data de 17.03.2011, în termen legal.

Petenții S.C. Bartolo Prod S.R.L. Neamț și Botomei Vasile, fiind nemulțumiți de soluția adoptată, solicită infirmarea acesteia, invocând, în esență, că infracțiunea prevăzută de art. 24 al. 3 din Legea 554/2004 este o infracțiune continuă, motiv pentru care termenul de prescripție a răspunderii penale nu s-a împlinit..

*

Analizând soluția atacată, atât prin prisma criticilor formulate de petent cât și ex officio, apreciez că aceasta este nelegală, pentru următoarele considerente :

Infracțiunea prevăzută de art. 24 alin. 3 din L. 554/2004 este o **infracțiune omisivă proprie**, constând în încălcarea unei obligații prevăzute de lege, respectiv de a executa o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă a instanței de contencios administrativ ; aceasta infracțiune are un caracter formal și se consumă la împlinirea termenului de 30 zile de la data aplicării amenizii prevăzute la alin. (2) al aceluiași articol.

În literatura de specialitate¹ s-a arătat ca pentru stabilirea caracterului instantaneu sau continuu al infracțiunilor omisive referitoare la obligații juridice cu privire la care legea prevede expres sau implicit un termen, trebuie făcută distincția între obligațiile care nu pot fi îndeplinite decât în momentul împlinirii termenului și obligațiile care pot și trebuie să fie îndeplinite și după ce termenul a fost depășit.

S-a arătat, astfel, că există obligații care trebuie îndeplinite și nu pot fi îndeplinite decât într-un anumit moment, la o anumită dată, ori până la o anumită dată limită pe care legea o stabilește fie expres, prin indicarea unui termen determinat prin unități de timp, fie implicit, prin stabilirea unor condiții de care este legată existența obligației. Asemenea obligații, epuizându-se o dată cu ajungerea la termen, când are loc și consumarea infracțiunii, nici îndeplinirea, nici neîndeplinirea lor ulterioară nu mai este posibilă, astfel că **infracțiunea are, în mod necesar, caracter instantaneu** (spre exemplu, obligația ce incumbă pasagerilor unei nave de a se supune ordinului comandantului unei nave în timpul unei stări de pericol care periclitează siguranța navei trebuie îndeplinită în chiar momentul în care nava se află în pericol și comandantul navei dă un ordin cu scopul salvării navei, deoarece **numai atunci** este posibilă efectuarea unei acțiuni utile pentru înlăturarea sau diminuarea pericolului; **după** depășirea acestui moment, ordinul comandantului devine lipsit de obiect, astfel încât obligația de a-l executa încetează. De aceea, infracțiunea de mai sus este o infracțiune omisivă instantanee).

Există și numeroase obligații care, deși raportate la un termen, în cuprinsul

¹ Carmen Adriana Domocoș – Fapta omisivă și incriminarea ei în legea penală română, Edit. Universul Juridic, București, 2010, pag. 158

incriminării, rămân în ființă și pot fi îndeplinite și după împlinirea termenului. În aceste cazuri, termenul marchează doar momentul initial de la care neîndeplinirea obligației, până atunci fără relevanță penală, cade sub incidența legii penale. În asemenea situații, obligația persistând și putând fi adusă la îndeplinire și după ajungerea la termen, când infracțiunea s-a concretizat în toate elementele sale constitutive, neîndeplinirea ei în continuare prezintă toate caracteristicile infracțiunii continue: o prelungire atât a inacțiunii incriminate, cât și a procesului de producere a rezultatului după momentul consumativ și, implicit, o durată de consumare.

Având în vedere că obligația de aducere la îndeplinire a hotărârii judecătorești definitive și irevocabile pronunțate de instanța de contencios administrativ persistă, fiind susceptibilă de a fi adusă la îndeplinire și după îndeplinirea termenului de 30 zile de la data aplicării amenzii prevăzute de alin. 2 al art. 24 din L. 554/2004, se poate conchide că infracțiunea prevăzută de art. 24 al. 3 din Legea 554/2004 este o infracțiune continuă.

Văzând și dispozițiile art. 122 alin. 2 teza a II-a C.pen., conform căruia „În cazul infracțiunilor continue termenul (n.n. de prescripție a răspunderii penale) curge de la data încetării acțiunii sau inacțiunii, iar în cazul infracțiunilor continuate, de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni”, constat că soluția de neîncepere a urmăririi penale pe considerentul împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale este nelegală.

De menționat și faptul că prin dec.civ. nr. 320/22.01.2010 I.C.C.J. - Secția contencios administrativ și fiscal a statuat că „punerea în executare a hotărârii instanței de contencios administrativ nu poate fi condiționată în vreun fel de atitudinea reclamantului, întârzierea în executare neputând fi justificată prin pretinsa „stare de pasivitate” a acestuia, dimpotrivă, obligația executării din oficiu și termenele scurte fixate de lege exprimând, o dată în plus, cerința respectării principiului legalității și a exigentelor termenului rezonabil în procedura administrativă și în procedura de executare a obligațiilor impuse autorităților publice prin hotărâre judecătorească”.

De asemenea, trebuie amintite și considerentele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Acatrinei contra România (Hotărârea din 26 octombrie 2006) conform căreia „omisiunea autorităților de a se conforma într-un termen rezonabil unei hotărâri definitive poate implica o încălcare a articolului 6 § I al Convenției, mai ales atunci când obligația de a executa respectiva hotărâre revine unei autorități administrative”.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în cauza Dorneanu contra România (Hotărârea din 26 iulie 2007), în care s-a arătat că „executarea

unei sentințe sau unei hotărâri, indiferent care ar fi instanța care a pronunțat-o, trebuie să fie considerată ca făcând parte integrantă din „proces”, în sensul articolului 6 din Convenție. Dreptul de a apela la o instanță ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să fie ineficientă în detrimentul unei părți (...) Dacă administrația refuză sau omite să se supuna sau întârzie să o facă, garanțiile articolului 6 de care a beneficiat justitiabilul în timpul fazei judiciare a procedurii își pierd orice rațiune de a fi”.

*

Un alt motiv de nelegalitate a rezoluției nr. 19/P/2007 din data de 07.02.2011 îl constituie acela că, deși petenta S.C. BARTOLO COM PROD S.R.L. și-a completat plângerea penală la data de 10.08.2007, solicitând efectuarea de cercetări și față de fostul primar al municipiului Bacău - Sechelariu Dumitru - respectiv față de fostul viceprimar - Lucaș Laurian – sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 24 al. 3 din Legea 554/2004, procurorul nu s-a pronunțat cu privire la aceștia.

*

Văzând că din actele premergătoare efectuate în cauză nu rezultă incidența nici unuia dintre celelalte cazuri care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale prevăzute de art. 10 C.pr.pen,

În temeiul dispozițiilor art. 278 C. p. p.,

DISPUN :

Admiterea plângerii formulate de către petenții S.C. BARTOLO COM PROD S.R.L. Neamț și Botomei Vasile.

Infirmarea rezoluției nr. 19/P/2007 din data de 07.02.2011.

Un exemplar al prezentei ordonanțe împreună cu dosarul nr. 19/P/2007 vor fi trimise la I.P.J. - Serviciul de Investigare a Fraudelor, în vederea continuării cercetărilor.

Se stabilește termen de finalizare a cercetărilor : 01.05.2011, sub sancțiunea amenzii judiciare prevăzute de art. 198 alin. 2 lit. j C.pr.pen.

Soluția se comunică.

**Prim-Procuror ,
Majeri Adrian-Ștefan**

MAȘ/AC/3EX

R O M A N I A
ÎN ALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI
FISCAL

DECIZIA nr.4140

Dosar nr.805/45/2007

Ședința publică de la 18 noiembrie 2008

Președinte: Dana Iarina Vartires	- judecător
Camelia Bratu	- judecător
Adriana Deneș	- judecător
Daniela Tudor	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului împotriva sentinței civile nr. 42/CA din 10 martie 2008 a Curții de Apel Iași - Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-a prezentat intimatul - pârât Popa Dumitru, personal, lipsind recurentul - pârât Ministrul Educației, Cercetării și Tineretului.

Procedura completă.

Nemaifiind alte cereri ori probe de administrat, Înalta Curte a constatat cauza în stare de judecată și a acordat cuvântul părții prezente pe cererea de recurs formulată.

Intimata - reclamantă a solicitat respingerea recursului și menținerea ca legală și temeinică a hotărârii instanței de fond.

Având în vedere dispozițiile art. 150 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte a reținut cauza spre soluționare.

CURTEA

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel Iași, reclamantul Popa Dumitru a solicitat ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se anuleze decizia din data de 10 octombrie 2006 a Comisiei de specialitate din cadrul Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, referitor la dosarul nr. 84647/19 octombrie 2005 depus la MEC-CNRED, prin care s-a propus nerecunoașterea titlului științific de doctor în drept conform diplomei de doctor în drept eliberată de Consiliul Național pentru Acreditare și Atestare din Republica Moldova. A mai solicitat reclamantul obligarea ministrului să emită ordinul de recunoaștere a titlului științific de doctor obținut și confirmat prin diploma de doctor în drept seria DR Nr. 0106, eliberată de Consiliul Național pentru Acreditare și Atestare din Republica Moldova, înregistrată la nr.4 din 23 iunie 2005, precum și obligarea pârâtului la repararea pagubei cauzate reclamantului.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că, urmare a cererilor sale repetate, Ministerul Educației și Cercetării i-a comunicat reclamantului că lipsa apariției deciziei de echivalare din Ordinul de Ministru întocmit în acest sens, precum și comunicarea în scris a deciziei de respingere a echivalării titlului de doctor de către CNATDCU, constituie aducerea la cunoștința petentului a soluționării dosarului depus la nr. 84647/19 octombrie 2005.

A mai motivat că a solicitat recunoașterea titlului de doctor în drept, potrivit Acordului încheiat între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, ratificat fără rezerve

de către Parlamentul României prin Legea nr. 39/1999, dar a fost refuzat în mod repetat și nelegal de către pârâți.

Prin sentința civilă 42/10 martie 2008, Curtea de Apel Iași - Secția contencios administrativ și fiscal a admis acțiunea reclamantului Popa Dumitru, a anulat propunerea din 10 octombrie 2006 a MEC-CNRED privind nerecunoașterea titlului științific de doctor în drept al reclamantului.

A obligat pârâții să recunoască reclamantului titlul de doctor în drept.

A respins cererea de obligare a pârâților la plata de daune materiale.

A admis în parte cererea privind acordarea daunelor morale și în consecință a obligat pârâții să plătească reclamantului suma de 30.000 lei cu titlul de daune morale.

A obligat pârâții să plătească reclamantului suma de 40,3 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

A fost respinsă excepția autorității relative de lucru judecat și excepția litispendenței, invocate de pârâțul Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului (MECT).

Pentru a hotărî astfel, a reținut instanța că:

Potrivit art.11 din Constituția României, Statul Român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună credință obligațiile ce îi revin din tratatele la care este parte.

Prin Legea nr. 39 din 12 martie 1999 a fost ratificat un Acord încheiat între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova acord ce are ca obiect recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și titlurilor științifice acordate de instituțiile de învățământ acreditate, iar potrivit art. 7 din Acord, diplomele și titlurile științifice de doctor în ramurile de știință, acordate în România și diplomele de doctor în ramurile de știință, precum și titlurile științifice, acordate în Republica Moldova, se recunosc reciproc pe teritoriul statului celeilalte părți.

Totodată, reține instanța că, atâta vreme cât în cuprinsul Acordului nu este inclusă nici o dispoziție care să permită părților acestuia să facă o reevaluare a cunoștințelor și performanțelor deținătorului de diplomă și titlu științific de doctor, părțile își recunosc, reciproc, valoarea diplomelor eliberate de o instituție de învățământ și a titlurilor științifice. A considerat instanța că autoritățile aveau competența de a verifica conținutul dosarului, autenticitatea și valabilitatea documentelor depuse la dosar și procedura de acordare a diplomei de doctor în vederea eliberării atestatului privind recunoașterea titlului științific, nicidecum pe cea de analizare a caracterului și nivelului științific al lucrării de diplomă.

În consecință, constată instanța de fond că nerecunoașterea titlului științific de doctor în drept cu motivarea că „lucrarea are un caracter descriptiv și este lipsită de originalitate și valoare științifică” constituie o încălcare a limitelor de competență stabilite de lege.

A reținut instanța comportarea abuzivă a autorităților implicate în procedură care, nici după 2 ani de demersuri administrative succesive și după două acțiuni în justiție nu au soluționat cererea reclamantului, ministrul refuzând să se pronunțe prin ordin asupra ei și recurgând la o motivare bazată pe reglementări netransparente și contradictorii.

În aceste condiții, a considerat instanța că reclamantul este dispensat de obligația de a aștepta emiterea unui ordin (conform art. 17(3) din Ordinul Ministrului Economiei și Finanțelor nr. 3904/2006), acțiunea sa de față fiind admisibilă.

Cu privire la acordarea daunelor materiale a reținut instanța că, în baza înscrisurilor depuse, reclamantul nu a dovedit existența unui prejudiciu material.

În ceea ce privește daunele morale, Curtea de Apel Iași a reținut că refuzul autorității de a recunoaște reclamantului titlul științific de doctor în drept și tergiversarea soluționării cererii mai bine de doi ani i-au indus acestuia sentimente de frustrare, umilință și insecuritate.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului arătând că:

-Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor este o direcție în cadrul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului conform H.G. nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului cu modificările și completările ulterioare, prin care ministrul stabilește modalitățile de recunoaștere și de echivalare a diplomelor, a certificatelor și a titlurilor științifice, eliberate în străinătate, pe baza normelor interne (art. 141 lit. w din Legea nr. Învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare) și care funcționează în baza O.M.E.C.T. nr. 3422/1999 privind înființarea Centrului Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor.

- Echivalarea titlului de doctor *nu se face automat*, cum în mod eronat a reținut instanța de fond, prin Acordul dintre Guvernul României și Republica Moldova privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și titlurilor științifice, acordate de instituții de învățământ acreditate din România și Republica Moldova", semnat la Chișinău, la 19.05.1992. Acordul stipulează recunoașterea reciprocă a titlului științific de doctor de către ministerele de resort din cele două țări, însă aceasta se realizează pe baza competențelor acestora și în conformitate cu prevederile legale din fiecare țară.

- În această situație, în lipsa unei dispoziții derogatorii a actului internațional, se aplică legea română, respectiv

Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare care, la art. 140 lit. w) stipulează: „pentru confirmarea titlurilor, diplomelor și certificatelor universitare, Ministerul Educației și Cercetării constituie Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, care funcționează potrivit unui regulament propriu aprobat prin ordin al ministrului” (Ordinul M.E.C.T. nr. 3904/2006).

- Având în vedere statutul României de țară aflată în perioada de preaderare la UE, Acordul între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și titlurilor științifice, acordate de instituții de învățământ acreditate în România și Republica Moldova, semnat la Chișinău la 20 iunie 1998 a fost subiectul unei notificări de prelungire automată a acestuia, în cadrul întâlnirii de la Chișinău din 19-20 octombrie 2005. Această întâlnire de la Chișinău a fost încheiată cu un Protocol de amendare a Acordului menționat, notificat la MAE în data de 02.02.2006 și transmis către CNRED prin adresa H2-1 -1/146.

- Acordul (Legea nr. 39/1999) precizează la art. 14 că este încheiat pentru o perioadă de 5 ani, iar acțiunea lui se va prelungi automat pe perioade de câte un an, dacă nici una dintre părți nu va notifica, cu cel puțin 6 luni înainte de expirarea termenului respectiv, despre intenția sa de a-l denunța.

- În conformitate cu standardele de asigurare a calității în sistemul de învățământ românesc, titlurile de doctor obținute în România sau în străinătate sunt atestate de către C.N.A.T.D.C.U. care este constituit din profesori universitari, personalități de prestigiu științific, cultural și moral, recunoscute pe plan național sau internațional, selectați pe baza propunerilor senatelor universitare și funcționează potrivit unui regulament propriu, aprobat prin

ordin al ministrului educației și cercetării (art. 140 alin. 3 din Legea învățământului nr. 84/1995).

- Așadar, diploma de doctor și dosarul cu documentele însoțitoare se înregistrează la Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului pentru evaluare și decizie, iar după verificarea conținutului acestora în raport cu prevederile legale în vigoare și avizate pentru legalitate se programează pentru comisia de specialitate - art.11 din O.M.E.C.T.nr.3904/2006 privind organizarea și funcționarea C.N.A.T.D.C.U. Conform acestui act administrativ cu caracter normativ ce guvernează activitatea de confirmare/recunoaștere/echivalare a titlurilor, diplomelor, certificatelor, comisiile de specialitate pentru atestarea titlurilor didactice și științifice sunt constituite pe domenii sau grupe de domenii de studii universitare, din personalități din domeniu, academicieni, profesori universitari titulari și cercetători științifici grd. I, care analizează conținutul dosarelor și lucrărilor anexate și propun rezoluții motivate strict în raport cu sistemele de evaluare în vigoare pe care le prezintă în ședințele de lucru ale C.N.A.T.D.C.U.C.N.A.T.D.C.U. analizează și decide asupra propunerilor comisiilor și le înaintează pentru a fi promovate prin ordin al ministrului.

- În fapt, Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor a înaintat C.N.A.T.D.C.U. dosarul reclamantului înregistrat la M.E.C.T. nr. 75795/2006.Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor (C.N.R.E.D.) funcționează în baza H.G. nr. 49/1999. În Regulamentul de organizare și funcționare a C.N.R.E.D. aprobat prin O.M.E.C.T. nr. 5820/2006 se prevede la art.5 lit.b): „în domeniul învățământului superior:

- înaintează C.N.A.T.D.C.U. dosarele de echivalare a titlului de doctor;

- în cazul în care există precedent sau prevederi sau acord de recunoaștere automat, recunoaște și propune spre echivalare diplomele de studii obținute în străinătate, cu excepția diplomelor care conferă titlul științific de doctor, care urmează procedura stabilită prin Legea învățământului nr. 84/1995 republicată.

Dosarul reclamantului a fost analizat și reanalizat în mai multe ședințe ale comisiilor de specialitate din CNATDCU, care de fiecare dată au apreciat că nu sunt îndeplinite criteriile și standardele luate în considerare la atestarea titlului de doctor în domeniul drept, iar instanța de judecată nu se putea substitui unei comisii de specialitate, astfel încât nu poate fi obligat ministerul să recunoască reclamantului titlul științific de doctor.

În fine, în legătură cu prejudiciul moral pretins a fi fost suferit de către reclamant, recurentul arată că neconfirmarea titlului de doctor de către Consiliu este asumată de fiecare participant și nu de toată viața culturală, iar rezoluția Consiliului nu are legătură cu onoarea, cinstea și reputația cadrului didactic, ci este doar o soluție dată în urma analizării unui dosar.

Recursul nu se fondează.

1. Centrul Național de Recunoaștere și Evaluare a Diplomelor (C.N.R.E.D) a fost înființat prin HG nr.49/1999.

Prin Ordinul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului nr.3422/1999 nepublicat în Monitorul Oficial a fost aprobat Regulamentul de organizare și funcționare C.N.R.E.D.

Potrivit art.5 lit.b) liniuța a patra din Regulament, C.N.R.E.D are ca atribuție, în domeniul învățământului superior și în cazul în care există un acord de recunoaștere automată, să recunoască și să propună spre echivalare diplomele de studii obținute în străinătate, *cu excepția*

diplomelor care conferă titlul științific de doctor, care urmează procedura stabilită prin Legea Învățământului.

Această trimitere expresă la lege, dar fără un articol anume, nu poate fi decât la dispozițiile art.140 alin.3 din Legea nr.84/1995 care prevăd că, pentru confirmarea titlurilor, diplomelor și certificatelor universitare, Ministerul Educației și Cercetării (MEC) constituie Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU).

Prin Ordinul MEC.nr.3904/2006 a fost aprobat Regulamentul de organizare și funcționare a CNATDCU, ca organism consultativ, fără personalitate juridică al MEC. Potrivit dispozițiilor art.10 din acest act normativ, comisiile de specialitate și Consiliul de atestare desfășoară activități specifice privind: atribuirea calității de instituție organizatoare de studii universitare de doctorat (IOSUD); confirmarea sau recunoașterea sau echivalarea, după caz, de titluri, diplome, certificate universitare și de cercetare obținute în țară sau în străinătate.

Conform dispozițiilor art.7 coroborate cu cele ale art.13 din acest regulament,, comisiile de specialitate se constituie distinct:

- Comisiile pentru atestarea *titlurilor didactice* de: profesor universitar, conferențiar și a titlurilor științifice de cercetător științific gr.I și gr.II precum și a certificatelor universitare.

Ele au ca activități pe cele prevăzute de art.13 alin.1 lit. a) - c).

- Comisiile de *atribuire* a titlurilor de *doctor în științe* și a calității de IOSUD și au ca activități:

„a)analizează conținutul tuturor dosarelor și lucrărilor anexate care le revin într-o ședință de lucru și propun rezoluții motivate pentru fiecare criteriu neîndeplinit, strict

în raport cu sistemele de evaluare în vigoare, pe care le prezintă în ședințele de lucru ale Consiliului de atestare;

b) evaluează la nivelul fiecărei instituții de învățământ superior, pentru fiecare domeniu de doctorat, gradul de îndeplinire a criteriilor pentru acordarea calității de I.O.S.U.D.;

c) evaluează periodic capacitatea I.O.S.U.D. de a oferi un mediu integrat de învățare și cercetare avansată;

d) evaluează periodic activitatea didactică și de cercetare științifică a conducătorilor de doctorat”.

Prima categorie de comisii nu este incidentă în speță, în mod evident.

Cea de-a doua categorie de comisii își circumscrie activitatea dispozițiilor Legii nr.288/2004 privind organizarea studiilor universitare, Capitolul IV „Ciclul III - studii universitate de doctorat” și ale HG nr.567/2005, privind organizarea și desfășurarea studiilor universitare de doctorat, act normativ emis în executarea acestei legi, conform art.14 din aceasta.

Din coroborarea dispozițiilor tuturor actelor normative amintite mai sus, rezultă în mod cert, în ceea ce privește *limitele competenței* CNATDCU că acest organism consultativ are *puteri depline* cu privire la acordarea titlului de doctor în științe doctoranzilor care și-au desăvârșit aceste studii în România, dar nu și în privința *evaluării în fond* a unui titlu de doctor în științe obținut de o persoană într-un alt stat.

În speță, problema juridică de soluționat este cea a competenței CNATDCU în cadrul „Metodologiei recunoașterii și echivalării” prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare a CNRED, aprobat prin Ordinul Ministerul Educației Cercetării și Tineretului nr.3422/1999.

Recurenta consideră, în soluționarea acestei probleme, că CNATDCU, solicitat fiind de CNRED, are dreptul de a evalua, în mod substanțial, teza de doctorat a solicitantului

recunoașterii, într-o procedură de fond identică celei acordării în România a titlului de doctor în științe.

Supoziția recurenței este greșită, întrucât ignoră principiul supremației Constituției și pe cel al necesității respectării legii, prevăzute în Constituția României.

În speță, în condițiile în care:

- Legea învățământului nu conferă CNATDCU competența de a exercita controlul de fond al titlului de doctor dobândit în străinătate, în procedura recunoașterii unui asemenea titlu;

- *exceptarea* de la recunoașterea reciprocă a titlului de doctor în științe este prevăzută doar în regulamentul de funcționare a CNRED, aprobat printr-un *ordin nepublicat* al M.E.C.T.(nr.3422/1999).

- Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, ratificat prin Legea nr.39/1999, în vigoare, prevede la art.7 recunoașterea reciprocă a diplomelor și titlurilor științifice de doctor în ramurile de știință acordate în fiecare dintre cele două state, *necon condiționat*.

- Constituția României, republicată în 2003, prevede la art.11 alin.2 că tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii *fac parte din dreptul intern*,

Este evident că Acordul de recunoaștere reciprocă prevalează asupra unui ordin intern neconform chiar cu legea română specială - Legea nr.84/1995 republicată, cu modificările și completările ulterioare valabile la data cererii de recunoaștere.

2. Recurența operează o răsturnare a logicii ierarhiei legilor în sens larg, căci, câtă vreme - în virtutea normei constituționale - Acordul se aplică cu precădere față de legea română, este absurd să se considere că acordul ar fi trebuit să conțină *norme derogatorii* de la legea română pentru ca el să fie aplicabil <<tale quale>>.

3. Este eronată supoziția recurentei că Acordul bilateral aplicabil în speță nu ar mai fi în vigoare, întrucât, conform dispozițiilor art.14 din acesta, acțiunea lui se va prelungi automat, după trecerea perioadei de 5 ani pentru care s-a încheiat, pe perioade de câte un an, dacă nici una dintre părți nu a notificat celeilalte intenția sa de a-l denunța.

Or, o asemenea denunțare nu a avut loc în privința Acordului cu Republica Moldova.

4. O amendare a acordului, pe care CNRED pretinde că ar fi primit-o la 2 februarie 2006, nu echivalează cu o denunțare a lui, iar recurenta nu a depus dovada că această amendare

s-ar referi la recunoașterea reciprocă a titlului științific de doctor, în sensul condiționării acesteia de o evaluare în fond a valorii tezei de doctorat și a titlului dobândit în Moldova făcută în *România*, de către CNATDCU.

5. Situația de fapt că, la data cererii reclamantului de recunoaștere a titlului, România se afla în perioada de pre-aderare la Uniunea Europeană nu are nici o relevanță în speță, întrucât procedurile de pre-aderare nu afectează (nu afectau) acordurile bilaterale ale României încheiate cu state ne-membre ale Uniunii și pentru a căror respectare Statul Român era / rămânea obligat în virtutea propriei sale Constituții.

De altfel, pentru însușirea „aquis” -ului comunitar în privința liberei circulații a persoanelor, Legea nr.200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementare în România a transpus în legislația română Directiva nr.2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale. Dar această lege *nu este incidentă în cauză*, întrucât aici reclamantul - cetățean român - solicită recunoașterea unui titlu științific dobândit într-un stat străin, ne-membru U.E., de la Statul

Român, de asemenea ne-membru U.E.(în anul 2006) pe temeiul unui acord bilateral valabil.

Chiar și după intrarea României în Uniunea Europeană, dobândirea statutului de stat membru nu are efecte asupra unui acord bilateral care nu a fost denunțat în procedura prevăzută de acest acord.

6.Recurrenta invocă și un argument de oportunitate a controlului de fond exercitat de CNATDCU asupra calității tezei de doctorat a reclamantului, cel al asigurării standardelor de calitate în sistemul de învățământ românesc. El este desigur pertinent, dar în raport cu titlurile obținute în sistemul de învățământ românesc.

Or, pentru acest sistem există într-adevăr reglementări speciale care acordă CNATDCU competența de evaluare calitativă: Legea nr.288/2004 privind organizarea studiilor universitare, HG nr.5687/2005 și Ordinul MEC nr.3904/2006. Dar acest cadru legal special nu este incident în speță, fiind aplicabil studiilor universitare de doctorat organizate, desfășurate și desăvârșite în România (conform Cap.IV „Ciclul III - studii universitare de doctorat” - art.12-14 din Legea nr.288/2004).

O analiză a acestui cadru legal național de dobândire a titlului de doctor în științe evidențiază ierarhia logică a actelor de la superior la inferior care circumscrie competența CNATDCU în exclusivitate la sistemul național de evaluare: Ordinul Ministerul Educației Cercetării și Tineretului nr.3422/1999 a fost emis în conformitate cu dispozițiile art. 140(3) din Legea nr.84/1995 și ale art.4,5 și 6 din HG nr.567/2005; această hotărâre a fost emisă, la rândul ei, în temeiul art.14 din Legea nr.288/2004 care se referă la studiile universitare de doctorat din sistemul învățământului superior românesc.

7.Invocarea de către recurrentă a respectării procedurii prevăzute de art.11 din Ordinul MEC nr.3904/2006 nu este

relevantă, câtă vreme dispozițiile acestui ordin, în totalitate, nu sunt aplicabile în speță, pentru toate argumentele arătate mai sus.

8.În fine, în ceea ce privește prejudiciul moral al reclamantului, instanța de fond a stabilit în mod legal existența acestuia, culpa recurentei în cauzarea lui, ca și legătura de cauzalitate între conduita pârâtei și producerea daunei morale.

Primul aspect relevant care justifică obligarea pârâtei la reparație morală este cel al *culpei*, al exercitării unui control de către un organism consultativ subordonat pârâtei: cu depășirea competenței atribuite de lege, dar și cu ignorarea unor dispoziții dintr-un acord internațional bilateral care prevala asupra normei interne.

Cel de-al doilea aspect relevant este cel al *efectului* conduitei pârâtei asupra imaginii și prestigiului profesional al reclamantului. Sub acest aspect, este adevărat că neconfirmarea unui titlu de doctor este *asumată* de fiecare participant, cum susține recurenta.

Dar condiția pentru ca această asumare să fie necontestabilă este ca procedura de evaluare a titlului să fi fost *legală*. Or, în speță ea a fost aplicată nelegal.

În ceea ce privește *efectul* acestei evaluări nelegale asupra imaginii reclamantului, nu este necesar ca el să fi produs asupra *întregii vieți culturale*, așa cum pretinde recurenta, pentru ca el să fie considerat prejudiciabil.

Este suficient ca neconfirmarea valorii științifice a titlului dobândit de reclamant să-l fi discreditat pe acest din punct de vedere profesional în mediul universitar în care își desfășura activitatea didactică, pentru ca prejudiciul de imagine să existe.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII**

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului împotriva sentinței civile nr. 42/CA din 10 martie 2008 a Curții de Apel Iași - Secția de contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 18 noiembrie 2008.

JUDECATOR,
D.I. Vartires

JUDECATOR,
C. Bratu

JUDECATOR,
A. Denes

Inspekția Judiciară
Serviciul de Inspekție Judiciară pentru Judecători

Dosar nr. 14/CDJ/ 2008
Din 25 mai 2009

Domnului Botomei Vasile, cu domiciliul în Bacău, strada Republicii, nr. 27, A, 1, județul Bacău

Cu referire la sesizarea dumneavoastră adresată Consiliului Superior al Magistraturii, prin care solicitați efectuarea de verificări cu privire la activitatea judecătorului Sava Lidia pe parcursul soluționării dosarului nr. 3781/110/2006 al Tribunalului Bacău, vă comunicăm următoarele:

În cauză au fost efectuate verificări preliminare, în urma cărora Comisia de disciplină pentru judecători a fost sesizată cu privire la aspectele referitoare la soluționarea dosarului nr. 3781/110/2006 de către un judecător împotriva căruia se formulase cerere de recuzare și fără a fi îndeplinită procedura de citare cu reclamantul.

Lucrarea a fost înregistrată pe rolul Comisiei de disciplină pentru judecători sub nr. 14/CDJ/2009, iar prin rezoluția din data de 9 februarie 2009 s-a dispus, în conformitate cu prevederile art. 46 alin. 6 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată, clasarea lucrării față de judecătorul Sava Lidia, din cadrul Tribunalului Bacău, sub aspectul abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, avându-se în vedere următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art. 99 alin. 1 lit. (h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, constituie abatere disciplinară exercitarea funcției cu rea credință sau din gravă neglijență dacă fapta nu constituie infracțiune.

Aspectele reclamate de dumneavoastră și cu privire la care s-a dispus sesizarea Comisiei de disciplină pentru judecători, se referă la neîndeplinirea procedurii de citare pentru termenul din 12.12.2008 și judecarea cauzei nr. 3781/110/2006 de către un judecător împotriva căruia s-a formulat cerere de

1

Adresa: București, Calea Plevnei Nr. 141 B, Sector 6
Tel./Fax:021.322.62.96
Web: www.csm1909.ro

Inspekția Judiciară
Serviciul de Inspekție Judiciară pentru Judecători

recuzare, fără soluționarea prealabilă a acesteia.

În ceea ce privește afirmația referitoare la faptul că nu ați fost citat pentru niciun termen de judecată, se constată că aceste aspecte nu s-au confirmat.

Potrivit art. 153 din Codul de procedură civilă, partea care a fost prezentă la o înfățișare, ea însăși sau prin mandatar, chiar neîmputernicit cu dreptul de a cunoaște termenul, nu va fi citată în tot cursul judecării la acea instanță, prezumându-se că ea cunoaște termenele ulterioare. Această dispoziție nu se aplică, în cazul redeschiderii judecării după ce a fost suspendată.

În urma verificărilor, s-a constatat că la termenul de judecată din data de 3 mai 2006 ați fost prezent, astfel încât pentru data amânării judecării - 17 mai 2006 - nu s-a mai procedat la emiterea citațiilor în ceea ce vă privește, întrucât ați avut termen în cunoștință.

După repunerea pe rol a cauzei, pentru termenul din 12.12.2008, stabilit pentru discutarea excepției de perimare, procedura de citare a fost legal îndeplinită, astfel cum rezultă din dovada de îndeplinire a procedurii de citare, atașată la dosar.

În ceea ce privește sesizarea referitoare la faptul că judecătorul a soluționat cauza, deși împotriva acestuia se formulase o cerere de recuzare, care nu a fost înaintată spre soluționare completului competent potrivit dispozițiilor legale, Comisia a reținut că acest aspect a fost confirmat în urma verificărilor efectuate, însă fapta judecătorului nu se circumscrie abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 litera (h) din legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, rejudecată și republicată, din următoarele considerente.

Pentru a constitui abatere disciplinară, judecătorul trebuie să acționeze cu rea credință ori cu gravă neglijență.

Comisia de disciplină pentru judecători a constatat că, din verificările efectuate, nu au rezultat indicii că judecătorul Sava Lidia, ar fi acționat în maniera respectivă din motive străine de cauză, pentru a favoriza ori defavoriza părțile în proces, motiv pentru care nu poate fi reținută ipoteza relei-credințe a judecătorului.

În ceea ce privește teza a doua a acestei abateri disciplinare, dispozițiile legale nu prevăd criteriile în raport cu care conduita unui magistrat poate fi apreciată ca fiind rezultatul unei grave neglijențe.

2

Adresa: București, Calea Plevnei Nr. 141 B, Sector 6
Tel./Fax:021.322.62.96
Web: www.csm1909.ro

Inspekția Judiciară
Serviciul de Inspekție Judiciară pentru Judecători

În speță, raportat la împrejurările concrete în care a fost săvârșită fapta, Comisia de disciplină a apreciat că atitudinea culpabilă a judecătorului nu poate fi apreciată ca reprezentând gravă neglijență, din mai multe motive.

Astfel, potrivit art. 29 din Codul de procedură civilă, propunerea de recuzare se va face verbal sau în scris pentru fiecare judecător în parte și înainte de începerea oricărei dezbateri.

Conform dispozițiilor art. 30 alin. 1 din Codul de procedură civilă, recuzarea judecătorului se hotărăște de instanța respectivă, în alcătuirea căreia nu poate să intre cel recuzat, iar potrivit art. 98 alin. 2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, cererile de recuzare urmează a fi soluționate de completul cu numărul imediat următor, care judecă în aceeași materie.

În speță se constată că, deși în ședința publică din data de 03.05.2006, ați formulat, în scris o cerere prin care se invoca incompatibilitatea judecătorului Sava Lidia, precum și oral o cerere de recuzare a acestuia, judecătorul nu a dispus înaintarea cererii de recuzare completului imediat următor pentru soluționare, ci a dispus amânarea cauzei, pentru data de 17.05.2006, pentru a da posibilitate părâtului să depună întâmpinare și înscrisuri.

Prin încheierea pronunțată la data de 17.05.2006, instanța a luat act de suspendarea cauzei dispusă de Înalta Curte de Casație și Justiție prin încheierea pronunțată în dosarul nr. 7788/2006.

La data de 12.12.2008, judecătorul a procedat la soluționarea dosarului, în cauză fiind pronunțată sentința civilă nr. 8/12.12.2008, prin care s-a constatat perimată cererea de chemare în judecată.

Fapta judecătorului care la termenul din 03.05.2005 nu a dispus înaintarea cauzei completului competent să soluționeze cererea de recuzare, nu mai poate face obiectul verificărilor, întrucât potrivit art. 46 alin. 8 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată, acțiunea disciplinară trebuie exercitată în termen de cel mult un an de la data săvârșirii faptei. În speță, se reține că sub acest aspect nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru atragerea răspunderii disciplinare a judecătorului, întrucât termenul de un an prevăzut de legiuitor a fost depășit.

Inspekția Judiciară
Serviciul de Inspekție Judiciară pentru Judecători

În ceea ce privește termenul din data de 12.12.2008, în raport de situația de fapt constatată, Comisia de disciplină a reținut că din eroare judecătorul a procedat la soluționarea dosarului nr. 3781/110/2006, fără a observa că nu a fost analizată, în prealabil, cererea de recuzare formulată împotriva sa. Această situație a fost favorizată și de faptul că de la data invocării respectivului incident procedural a trecut o perioadă de aproximativ un an și jumătate, interval de timp în care judecata a fost suspendată.

Totodată, s-a reținut că cererea depusă de dumneavoastră la data de 12.12.2008 prin care se învedera că cererea de recuzare formulată împotriva judecătorului Sava Lidia nu a fost soluționată, a fost atașată la dosar după pronunțarea soluției, iar completul de judecată nu a mai putut dispune măsurile corespunzătoare.

Pentru a se constata grava neglijență este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra îndeplinirii actului de justiție.

Ori în speță, nu se poate aprecia că judecătorul a acționat cu gravă neglijență în condițiile în care judecata a fost suspendată o perioadă mare de timp, iar incidentul procedural a fost invocat anterior suspendării. În același timp, Comisia de disciplină a reținut că nu se poate considera că s-au produs consecințe grave asupra actului de justiție, din moment ce, la termenul din 12.12.2008, instanța nu a procedat la soluționarea fondului cauzei, ci a analizat numai o chestiune prealabilă, respectiv îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 248 din Codul de procedură civilă referitoare la primirea cererilor de chemare în judecată.

Pe de altă parte, Comisia de disciplină a avut în vedere și volumul mare de activitate cu care s-a confruntat judecătorul cercetat și care, conform datelor statistice furnizate de conducerea instanței, pe parcursul anului 2008 a participat la 123 de ședințe de judecată, a rulat 3393 dosare, a soluționat un număr de 1109 cauze și a redactat 706 hotărâri judecătorești. De asemenea s-a mai reținut că în perioada octombrie-noiembrie 2008, Secția comercială și de contencios administrativ a Tribunalului Bacău s-a confruntat cu deficit de personal, situație în care judecătorul Sava Lidia, alături de un alt judecător, au participat alternativ la 4 ședințe de judecată săptămânal, asigurând funcționarea a 4 complete

4

Adresa: București, Calea Plevnei Nr. 141 B, Sector 6
Tel./Fax:021.322.62.96
Web: www.csm1909.ro

Inspekția Judiciară
Serviciul de Inspekție Judiciară pentru Judecători

comerciale, 4 complete de contencios administrativ și 2 complete de recursuri. În paralel cu activitatea de judecată, în acest interval, judecătorul Sava Lidia a fost delegat la Oficiul Registrului Comerțului, fiind totodată desemnat să efectueze verificări cu privire la îndeplinirea condițiilor legale și aplicarea apostilei.

În aceste condiții, Comisia de disciplină pentru judecători a apreciat că fapta judecătorului care, anterior ședinței de judecată, nu a studiat temeinic actele și lucrările dosarului nr. 3781/110/2006 și astfel nu a observat cererea de recuzare care nu fusese soluționată, acordând atenție numai aspectelor referitoare la condițiile de primare a cererilor de chemare în judecată, deși reprezintă o neglijență în exercitarea funcției, nu poate fi considerată ca rezultatul unei grave neglijențe, întrucât volumul de activitate al judecătorului constituie un element de circumstanțiere de natură a justifica într-o anumită măsură conduita magistratului.

Față de toate aceste considerente, Comisia de disciplină a apreciat că fapta judecătorului nu întrunește elementele de gravitate de natură a atrage răspunderea disciplinară, motiv pentru care în conformitate cu prevederile art. 46 alin. 6 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată, s-a dispus clasarea cauzei privind pe judecătorul Sava Lidia, din cadrul Tribunalului Bacău, sub aspectul abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (h) din Legea nr. 303/2004, republicată și modificată.

Nemulțumirilor vechi legate de subfinanțarea sistemului li s-au adăugat altele noi, pomite de la tăierile coeficienților care îi privesc pe magistrați din viitoarea lege a salarizării unitare a bugetarilor.

Uniunea Națională a Judecătorilor din România (UNJR) a declanșat marți un nou protest național, cauzat de modificările din legea salarizării unitare a bugetarilor, care ar putea bloca activitatea în toate instanțele. UNJR invită toate adunările generale ale judecătorilor să voteze un plan de acțiuni care va culmina cu întreruperea activității de la 1 septembrie. Practic, de la această dată, în judecătorii, tribunale și curți de apel s-ar putea judeca doar procesele urgente, respectiv cauzele cu arestați, și cele civile care presupun blocaje de bani.

Restul dosarelor, de la cele mai simple divorțuri și până la cazurile dificile, de corupție, ar putea fi amânate până la o dată necunoscută.

Calendarul de proteste ar începe cu renunțarea la însemnele distinctive ale profesiei - roba, insigna de judecător și baveta -, ar continua cu refuzul desemnării de membri în viitoarele birouri electorale care vor gestiona alegerile prezidențiale din noiembrie și culminează cu blocarea propriu-zisă a lucrului în instanțe. Până în prezent, instanțele din București, Prahova și Tulcea au confirmat că săptămâna aceasta vor supune propunerile la vot în adunările generale ale judecătorilor.

Ce pierd magistrații

Reacția UNJR se suprapune peste un alt protest, început în luna iulie, cauzat de refuzul Guvernului de a plăti magistraților sporurile de stres de 50% din salariu, manifestat prin întreruperea lucrului pentru câteva ore în fiecare instanță. De pildă, în Tribunalul București nu se judecă nimic între orele 9.00 și 14.00, iar în Curtea de Apel București întreruperea este între orele 9.00 și 12.00. UNJR susține că „vestile despre iminenta intrare în colaps a instanțelor și despre scăderea veniturilor actuale ale magistraților prin asumarea de către Guvern a răspunderii în ceea ce privește legea unică de salarizare sunt în continuare vehiculate în mass-media, creând o stare de presiune în plus asupra sistemului judiciar”.

După mai multe tăieri ale coeficienților, viitoarea lege a salarizării unitare a bugetarilor a adus personalul din justiție la un nivel salarial inferior celui actual. Astfel, magistrații ar urma să piardă 23% din veniturile actuale, ceea ce ar însemna de fapt doar o înghețare a lor până când vor ajunge la valorile din noua grilă bugetară, iar personalul auxiliar de specialitate - 10%. În schimb, personalul de probațiune va beneficia de o creștere de 5%, iar personalul conex - de 23%.

Disprețul Guvernului

La protestul UNJR se vor alia probabil și alte asociații profesionale ale judecătorilor și procurorilor, mai ales după eșuarea discuțiilor purtate ieri de către magistrați, sindicalisti și membrii Guvernului. Conform magistraților prezenti, eșecul a fost cauzat de lipsa de transparentă și de disprețul arătat de membrii cabinetului față de sistemul judiciar.

Președintele Asociației Magistratilor din România (AMR), judecător Mona Pivniceru, ne-a declarat că „există toate premisele pentru ca magistrații să protesteze, mai ales după eșecul discuțiilor purtate astăzi la Guvern. Așa că este posibil să susținem protestul UNJR și urmează să luăm o decizie în acest sens la sfârșitul acestei săptămâni după ce ne vom prezenta propria poziție în legătură cu proiectul legii unice de salarizare”. Președintele AMR a mai adăugat că la discuțiile purtate ieri, la sediul Guvernului, judecătorii au fost întrebați de către oficiali „în ce patronat sunt înscrși sau din ce sindicat fac parte”. Judecătorul Mona Pivniceru susține că actuala formă a legii unice de salarizare, cea din 11 august 2009, este inacceptabilă pentru judecători, deoarece salariul unui magistrat este echivalent cu cel al personalului auxiliar dintr-un minister.

Zeci de magistrați, cercetați penal

Mai bine de 60 de magistrați de la Judecătoria, Tribunalul și Curtea de Apel Bacău sunt cercetați în urma unei plângeri penale făcute de avocatul Vasile Botomei.

El afirmă că a întocmit plângerea penală deoarece a fost nemulțumit că aceștia au făcut grevă, în ciuda unui articol de lege care interzice acest lucru. Plângerea a fost apoi comunicată la Consiliul Superior al Magistraturii, la Procurorul General al Inaltei Curți de Casație și Justiție, la Președintele României, Guvern și Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Bacău. "M-am dus la Tribunal să depun niște acte la niște dosare pe care le am pe rol. M-am trezit că nu este nimeni înăuntru. Ba, mai mult, jandarmii de la intrare mi-a zis că trebuie să plec deoarece toată lumea este acasă și Tribunalul este gol. M-am înfuriat și am făcut o plângere penală contra tuturor celor 61 de magistrați aflați în grevă. Nu am omis pe nimeni, de la Președinte și

până la judecătorul de seamă. Este o grevă ilegală", a afirmat avocatul Botomei. El a mai adăugat că a doua zi, când magistrații au aflat că urmează să fie cercetați penal au ieșit din grevă. "Au ieșit, dar faptele au rămas. Sunt fapte de abuz în serviciu contra persoanelor care au avut procese la care se mai adaugă și tulburarea bunului mers al instituției", a mai spus Botomei. El a mai afirmat că în acest

moment cei 61 de magistrați nu mai au deschidere către o negociere de mediere a conflictului dintre ei și președinte, deoarece sunt persoane cercetate penal. "Președintele României nu are cum să negocieze cu niște cercetați penal. În mod normal trebuie să vine decizia de suspendare din funcția de magistrat. Dosarele lor vor fi judecate de alți judecători

de la alte curți de apel din țară", a mai spus avocatul Botomei.

David: "E o acțiune în conformitate cu poziția noastră"

Simona David, purtător de cuvânt al Ministerului Justiției a recunoscut că situația de la Bacău este neobișnuită. "Nu am mai auzit să mai fie o aseme-

nea situație undeva prin țară. Într-adevăr am sunat la Bacău să văd dacă se confirmă faptul că există o astfel de plângere penală și într-adevăr, există. Ceea ce a făcut avocatul Botomei, este pe linia noastră. Așa am gândit și noi lucrurile, adică faptul că protestul magistratilor nu este legal și statutar", a declarat Simona David.

"Nu știu ce se va întâmpla cu dosarele magistratilor de la Bacău, dar cu siguranță se vor urma procedurile legale", a mai adăugat ea.

"Niciun magistrat nu a primit citație"

Conducerea Tribunalului Bacău afirmă că niciun magistrat nu a primit încă vreo citație în aceste sens.

"La noi nu a fost grevă, ci o formă de protest. Acest protest a fost făcut de personalul auxiliar de la arhivă. Din câte știu, judecătorii au rămas după program și au finalizat dosarele pe care le aveau în lucru", a declarat judecătoarea Maria Oboroceanu, purtător de cuvânt al Tribunalului Bacău.

Olimpia FILIP

"Baroul Bacău nu-și propune să obțină condamnarea magistratilor și nici excluderea lor din magistratură. Acțiunea este doar un exercițiu democratic prin care Baroul Bacău, în calitate de exponent al societății civile, face o demonstrație că în România nu se respectă legea chiar de către cei care sunt îndrăgiti să o aplice. Vrem să demonstrăm un caz real în care este încălcată Legea conflictelor de muncă de către magistrați, mai ales că, din punct de vedere administrativ, CSM nu a luat nicio măsură legată împotriva lor."

60 de magistrați dați în judecată

Baroul Bacău, din cadrul Fiscal Dosarul a fost înregistrat la Uniunii Naționale a Barourilor din România, prin decan Vasile Botomei (foto), a făcut plângere Acțiunea care se judeca are la penală care 60 de judecători de la baza Legea 168/1999 a Judecătoria Bacău, Tribunalul Bacău și Curtea de Apel Bacău, de la toate secțiile civile, penale, comerciale și administrative, care au participat la greva magistratilor din vara acestui an. Aceștia sunt chemați în proces la Înalta Curte de Casație și Justiție, secția de Contencios Administrativ și

și indiferent cum va fi soluționată va constitui un precedent juridic. Dosarul a fost înregistrat la Înalta Curte de Casație și Justiție și a fost făcut public pe site-ul instituției.

Roxana Neagu

"Nu am primit nicio citație. Am auzit ceva de acest demers, dar nu știu ce să zic. Contează foarte mult și ce conține plângerea. Dacă suntem părți în dosar o să ne facem și noi apărarea."

Judecător Catalin Șerban, președintele Curții de Apel Bacău,

"Eu una nu am primit nimic. Nu am nicio informație. E problema domnului Botomei că a făcut acest demers. Decandată nu am fost citată și nu am nicio cunoștință de acest dosar. Așteptăm răspunsuri de la Înalta Curte de Casație și Justiție, dacă acolo este înregistrat dosarul."

Judecător Maria Oboroceanu, purtător de cuvânt Tribunalul Bacău

Monica Macovei consideră ilegală greva

Europarlamentarul Monica Macovei, fost ministru al Justiției, a condamnat gestul judecătorilor bacăuani de a face greva, gest care îi passează în afara legii. În timpul vizitei făcute în Bacău, în campania electorală, Monica Macovei și-a restituit ideile de reformare a Justiției. Europarlamentarul a accentuat pe nevoia de creare a unui cadru legal pentru responsabilizarea magistratilor, pentru tragera la răspundere atât din punct de vedere civil, cât și penal. "Sigur că știu de acea plângere a avocatului din Bacău. Am zis și eu că acea grevă e ilegală. Ce înțelegere să mai am eu într-un judecător? Ce înțelegere poți să mai ai într-un judecător care ne minie la televizor, că face un protest extrem? Să nu uităm că s-au dat singuri sporturi, în condițiile în care aceștia erau abrogate din 2000. Nu cred că va avea vreo șansă acea plângere, dar arată altceva: o altă atitudine și curaj. Ca să facem reforma, trebuie să oferim transparentă, să punem toate hotărârile pe site, să unificăm practicile. La început există o opoziție puternică în fața reformei. Dacă nu face ei (magistrații) de bună voie să-și obligăm prin lege. Cine nu respectă, afară!", ne-a declarat Monica Macovei. (Mircea M.)

Constatare aprobare tacita

Dosar nr. 5902/110/2008

ROMANIA
TRIBUNALUL BACAU
SECTIA COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINTA CIVILA Nr. 280
Sedinta publica de la 12 Martie 2009
Completul compus din:
PRESEDINTE Gabriela Antohe
Grefier Mariana Aron

Pe rol pronuntarea hotararii in cauza Contencios asministrativ si fiscal privind pe reclamanta SC "MARYVAS COMIMPEX" SRL BUCURESTI PRIN ADM. NICOLAE VASILE, SC "MARYVAS COMIMPEX" SRL BUCURESTI CU DOMICILIUL PROCESURAL ALES LA CAB. AV.BOTOMEI VASILE si pe parat MUNICIPIUL BACAU PRIN PRIMAR, avand ca obiect constatare aprobare tacita.

Dezbaterele in fond au avut loc in sedinta publica din 5 martie 2009 fiind consemnate in Incheierea de sedinta din acea zi si care face parte integranta din prezenta hotarare.

INSTANTA
deliberand

Asupra cauzei de fata constata urmatoarele:

Prin cererea inregistrata sub nr. 5902/110/2008 la Tribunalul Bacau reclamanta SC "MARYVAS COMIMPEX" SRL BUCURESTI a chemat in judecata pe paratul MUNICIPIUL BACAU PRIN PRIMAR pentru constatarea aprobarii tacite pentru autorizatie de functionare si profil de activitate, de catre municipiul Bacau prin primar, in calitate de autoritate administrativ teritoriala pe municipiul Bacau, pentru profilul de activitate Fast-Food, in spatial comercial din Bacau str. Republicii nr. 27, inchiriat de la SC Bartolo Prod Com SRL, cu sediul in sat Botesti, com Girov, jud. Neamt, conform contractului de inchiriere nr. 31/24.06.2008, cu program de functionare non-stop si obligarea municipiului Bacau prin primar in calitate de unitate administrativ teritoriala pe municipiul Bacau, sa elibereze SC Maryvas Comimpex SRL Bucuresti autorizatie de functionare si profil de activitate pentru profilul de activitate Fast Food, in spatiul comercial din Bacau str. Republicii nr. 27, inchiriat de la SC Bartolo Prod Com SRL. In motivarea actiunii reclamanta a aratat ca a perfectat un contract de inchiriere pentru spatiul din municipiul Bacau str. Republicii nr. 27.

Oficiul Registrului Comertului Bucuresti a autorizat reclamantei punctul de lucru in municipiul Bacau str. Republicii nr. 27 insa, desi s-a adresat paratei, aceasta nu i-a raspuns in vederea obtinerii autorizatiei de functionare.

In sustinerea actiunii reclamanta a depus inscrisuri.

Prin intampinare parata a solicitat respingerea actiunii intrucat spatiul pentru care reclamanta doreste autorizatie de constructie se afla pe teren proprietate publica iar constructia se afla sub incidenta dispozitiei de desfiintare 3247/3.09.2004 emisa de Primarul municipiului Bacau.

Parata a invocat ca cererea reclamantei inregistrata sub nr. 46 589/02.08.2008 nu a fost inregistrata la sediul sau.

Reclamanta a invocat si exceptia de nelegalitate a Dispozitiei 3247/2004 emisa de Primarul municipiului Bacau, dispozitie care nu se regaseste la dosar pentru a putea fi analizata.

Analizand actele si lucrarile dosarului instanta retine urmatoarele:

Potrivit borderoului depus de parata, reclamanta s-a adresat cu cererea nr. 46589/22.08.2008 pentru eliberarea autorizatiei de functionare si profil de activitate pentru punctul de lucru din Bacau str. Republicii nr. 27 A, prin depunerea documentelor.

Potrivit art. 6 din OUG 27/18.04.2003 autorizatia se considera acordata sau reinnoita daca autoritatea administratiei publice nu raspunde solicitantului in termenul prevazut de lege, respectiv 30 de zile de la depunerea acesteia.

In cazul in care constata o neregularitate a documentatiei depusa, autoritatea administratiei publice va notifica acest fapt solicitantului potrivit alin. 3, 4, 5 din art. 6 OUG 27/2003.

Potrivit art. 7 din acelasi act normativ, dupa expirarea termenului si in lipsa unei comunicari scrise din partea autoritatii administratiei publice solicitantul poate desfasura activitatea pentru care s-a solicitat autorizarea.

Reclamanta a indeplinit conditiile prevazute de art. 10 iar instanta constata inexistentia raspunsului autoritatii administratiei publice sau a notificarii astfel cum prevede art. 11 si pe cale de consecinta va admite actiunea si va obliga parata sa emita documentul oficial prin care sa permita solicitantului sa desfasoare o anumita activitate.

Va respinge exceptia de nelegalitate fata de absentia Dispozitiei nr. 3247/2004.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE**

Respinge exceptiile de nelegalitate invocate de parata.

Admite actiunea principala formulata de reclamanta SC „MARYVAS COMIMPEX” SRL BUCURESTI prin Administrator Nicolae Vasile, cu domiciliul procesural ales in Bacau, Republicii nr. 27, judet Bacau SC „MARYVAS COMIMPEX” SRL BUCURESTI cu domiciliul procesural ales la Cabinet Avocat Botomei Vasile din Bacau, str. Republicii nr. 27, bl. 27, sc. a, ap. 3, Jud. Bacau in contradictoriu cu paratul Municipiul Bacau prin Primar, cu sediul in Bacau, str. Marasesti nr. 6.

Dispune aprobarea tacita pentru autorizatia de functionare pe profil de activitatea fast food reclamantei.

Obliga parata sa elibereze reclamantei autorizatie de functionare si profil de activitate fast food in spatiul comercial din mun. Bacau str. Republicii nr. 27. Irevocabila.

Definitiva. Cu recurs in termen de 5 zile de la comunicare pentru exceptia de nelegalitate. Pronuntata in sedinta publica de la 21 martie 2009.

Ptr. PRESEDINTE,
GABRIELA ANTOHE
Aflat in CO

PRESEDINTE INSTANTA,
MARIA MUNTEANU

GREFIER,
MARIANA ARON

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BACĂU
Județul Bacău, România

Str.Mărășești nr.6, Bacău, 600017
E-mail: primaria@primariabacau.ro

Tel : (+40) 234 581849
Fax: (+40) 234 588757

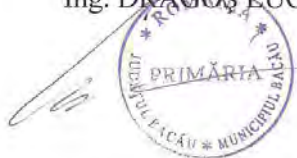

DIRECTIA JURIDICA SI ADMINISTRATIE LOCALA
COMPARTIMENTUL AUTORIZARE ACTIVITATE
ECONOMICA SI TRANSPORT
Nr. 45537/ 20.10.2009

Către,
SC MARYVAS COMIMPEX SRL
Punct de lucru str. Republicii 27/A/1 Bacau

In vederea indeplinirii obligatiilor stabilite prin Sentinta Civila nr. 280/12.03.2009, pronuntata de Tribunalul Bacau in dosarul nr. 5902/110/2008, va transmitem alaturat Autorizatia de Functionare si Profil de Activitate nr. 45537/34108 din 24.09.2009, pentru spatiul din Bacau, str. Republicii 27/A/1 pentru desfasurarea activitatii de fast food.

VICEPRIMAR,
Ing. DRAGOȘ LUCHIAN

DIRECTOR,
Cons.Jr.MARIA JINGA

România
Județul Bacău
Primăria Municipiului Bacău

AUTORIZAȚIE
DE
FUNCȚIONARE ȘI PROFIL DE ACTIVITATE

Nr. 45537 / din 24.09.2009
34108

În temeiul:

- Dispozițiilor art. 68 alin. 1 lit „f” din Legea nr. 215/2001, republicată, privind Administrația Publică Locală;
- Dispozițiilor H.G. 843/1999 privind încadrarea pe tipuri a unităților de alimentație publică;
- Dispozițiilor O.G. nr. 99/2000, cu modificările și completările aduse de Legea nr. 650/2002;
- Dispozițiilor O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor;
- Dispozițiilor H.C.L. nr. 175 din 29. 06. 2006 privind Regulamentul de Urbanism Comercial și procedura de eliberare a Autorizațiilor de Funcționare și Profil de Activitate și a Autorizației de Amplasare și Profil de Activitate;

Primarul municipiului Bacău autorizează funcționarea

Persoanei fizice/juridice: S.C. MARYVAS COMINPEX S.R.L.
cu sediul în BUCUREȘTI
cod unic de înregistrare 4357962

pentru desfășurarea activității de: FAST-FOOD

în spațiul din: REPUBLICII 27/A/1
deținut conform COND. INDUS. W SC PARTOLO PROD COMI SEL

Termen de valabilitate: 13.03.2009 - 13.03.2010

Program de funcționare aprobat (se afișează vizibil)

Activitatea se va desfășura condiționat de respectarea următoarelor:

- Să dețină acorduri în vigoare cu prestatori de servicii și furnizori de utilități, toate achitate la zi;
 - Fațada unității să fie executată cu vitrare maximă, fără gratii, modernizată și continuu întreținută;
 - Spațiul să fie prevăzut cu firmă luminoasă (în funcțiune noaptea) care să conțină date de identificare ale persoanei fizice/juridice;
 - Să mențină curățenia în perimetrul interior și exterior spațiului;
 - Să respecte și să asigure ordinea și liniștea publică conform Legii nr. 61/1991, republicată;
 - Să nu înregistreze datorii privitoare la taxe și impozite față de bugetul local;
- Autorizația nu este transmisibilă iar activitatea se va desfășura cu avizele și în condițiile stabilite de lege.
Nerespectarea profilului de activitate autorizat, a spațiului și a condițiilor legale impuse, atrage după sine anularea de drept a prezentei autorizații și determină aplicarea de măsuri conform prevederilor legale.*

Taxa autorizare 75 lei d. n. 012350041/22.08.2008
Alte precizări: Prezenta autorizație este emisă în scopul punerii în executare a soluției
curtea nr. 227/12.03.2009 pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr. 5902/110/2008

DIRECȚIA JURIDICĂ ȘI ADMINISTRAȚIE LOCALĂ
CONS. JR. MARIA JINGA

**Anexa 16: Adresa Curții Europene a Drepturilor Omului, A Treia Secțiune, plângerea 16294/03,
SC Bartolo Prod Com SRL și Botomei contra RO**

*Traducere autorizată a unui document original din limba franceză. Fotocopie
autentică*

CURTEA EUROPEANA A DREPTURILOR OMULUI

CONSILIUL EUROPEI

SC BARTOLO PROD COM SRL
D-lui Vasile BOTOMEI
Str. Republicii Nr. 27, Sc. A, Ap. 3
Loc. Bacău, jud. Bacău
ROMANIA

A TREIA SECȚIUNE

CEDH-LF4.1aR
SMA/lic

Plângere Nr. 16294/03
SC Bartolo Prod. Com. S.R.L. contra România

Strasbourg, 12 martie 2010

Domnule,

Va informez ca urmare a examenului preliminar al admiterii plângerii mai sus menționate pe 8 martie 2010, președintele camerei la care procesul a fost atribuit a decis, în baza art. 54,2 b) din regulamentul Curții, să informeze Guvernul Roman și să-l invite pe acesta să prezinte în scris observațiile sale cu privire la admiterea și temeiul plângerii.

Veți găsi, atașată, o nota de informare în atenția părții reclamante cu privire la procedura după comunicarea unei cereri.

Cererea oferă prilejul unui examen unit al admiterii și al fondului, în aplicarea articolelor 29, 3 din Convenție și 54A din regulament. În consecință, dacă Curtea estimează că plângerea este acceptabilă și în stare de a fi judecată în fond, ea ar putea imediat să adopte o decizie în virtutea articolelor 54A, 2 din regulament.

Guvernul a fost invitat să-și prezinte observațiile până pe 5 iulie 2010. Acestea va vor fi comunicate, după care veți putea răspunde în scris, adăugând, după caz cererea dvs. de revendicare echitabilă în baza art. 41 (conform art. 60 din regulament).

Președintele a indicat Guvernului ca observațiile sale ar trebui să aibă ca obiect întrebările ce figurează în documentul anexat la prezenta scrisoare (Referatele faptelor pregătite de grefa Curții și întrebările puse partilor). Guvernul a fost invitat în egală măsură să indice la același termen, poziția sa cu privire la o înțelegere amabilă a cazului și să prezinte, după caz, propunerile sale în acest caz (art. 62 din regulament). Va rugăm să faceți același lucru când veți primi aceste observații.

Vă informez că în acest stadiu al procedurii, conform art. 34, 3 din regulament, toate observațiile provenite de la reclamânți sau de la reprezentanții lor trebuie să fie redactate într-una din limbile oficiale ale Curții, adică franceza sau engleza cu excepția atunci când președintele da autorizație să continue să se folosească limba oficială a unei Parti contractante.

Vă atrag atenția asupra art. 33 din regulamentul Curții, conform căruia documentele depuse la grefa de către parti sau de terțe parti care intervin trebuie să fie accesibile publicului, numai dacă președintele nu decide altfel din motive indicate în paragraful 2 din această dispoziție. Rezulta că o regulă generală, ca toate informațiile conținute în documentele pe care le-ați depus la grefa, în special informațiile cu privire la persoanele desemnate sau identificabile, ar putea fi consultate de către public. În plus, aceste informații vor putea apărea în HUDOC, baza de date a Curții accesibilă pe internet, dacă Curtea o integrează într-un referat de fapte stabilit pentru notificarea unui proces la guvernul paratului, într-o decizie cu privire la acceptare, o decizie de anulare a unei cereri de pe rol sau a unei decizii.

Pentru o abordare mai eficientă a cererii dvs., vă adresez alăturat o serie de etichete cu un cod de bare, pe care vă invit să le folosiți de fiecare dată când corespunzați cu Curtea în cazul prezent (și numai în acesta). Vă rugăm să atașați una dintre aceste etichete pe colțul superior în dreapta primei pagini pe orice scrisoare pe care o veți trimite grefei.

În cele din urmă, vă atrag atenția în baza art. 36 (2 și 4) din regulament conform căruia partea solicitantă trebuie în acest stadiu al procedurii să fie reprezentată în fața Curții printr-un consiliu. Vă invit deci să completați și să mi returnați, înainte de **12 aprilie 2010**, formularul anexat. Dacă aveți dificultăți în găsirea unui consiliu, Ordinul național sau local al avocaților (Uniunea Națională a Barourilor din România (U.N.B.R.), Palatul de Justiție, Splaiul Independenței nr. 5, Sector 5, cod 050091, București) ar putea să vă ajute.

Vă rog să acceptați Domnule, salutările mele distinse.

Santiago Quesada
Grefier al secțiunii
Semnătura indescifrabilă

P.J. Expozeul faptelor și întrebările puse partilor
Nota Informativă
Împuternicire
Set de etichete

CONSILIUL EUROPEI
CURTEA EUROPEANA A DREPTURILOR OMULUI

12 mai 2010

A TREIA SECTIUNE
Plângere nr 16294/03
prezentata de S.C BARTOLO PROD. COM S.R.L.
contra României
introdusa pe 5 mai 2003.

REFERATUL FAPTELOR

IN FAPT

Societatea Reclamanta, S.C Bartolo Prod. Co. S.R.L. este o societate cu responsabilitate limitata cu sediul social in oraşul Bacău. Ea este reprezentata in fata Curţii de administratorul sau, **DI. V. Botomei**. Faptele cazului, așa cum au fost ele expuse de Reclamanta, pot fi rezumate astfel.

In 1994, DI. Botomei înregistra societatea Reclamanta la Registrul Comerţului din oraşul Bacău.

Pe 28 iulie 1995 si 3 mai 1996, Primăria din Bacău autoriza societatea reclamanta sa comercializeze produse alimentare intr-un spaţiu comercial amenajat in doua foste apartamente situate la parterul imobilului. Autorizaţiile erau valabile pentru un an.

Pe 16 septembrie 1996, Primăria anula autorizaţiile menţionate mai sus pe motiv ca Reclamanta a efectuat fara autorizaţie lucrări de extindere a localului comercial. Primăria ordona in egala măsura demolarea anexelor localului.

Prin trei acţiuni introduse fata de jurisdicţiile interne, Reclamanta cerea anularea deciziei Primăriei din 16 septembrie 1996, reanoierea autorizaţiilor si recunoaşterea dreptului sau de proprietate asupra localului comercial.

2. Expozeul faptelor si al întrebărilor – **S.C. BARTOLO PROD. COM. S.R.L.**,
contra României.

Prin prima hotararea definitiva din 4 iunie 1998 Curtea de Apel din Suceava anula decizia atacata. Curtea retine ca Primăria nu indicase care anexe erau vizate prin decizia din 16 septembrie 1996. Curtea nota in egala măsura ca lucrările efectuate de Reclamanta, adică închiderea balcoanelor celor doua apartamente si crearea unui acoperiş, fuseseră autorizate de autorităţile administrative locale.

Printr-o a doua hotarare definitiva din 29 aprilie 1999, aceeaşi Curte de Apel condamna Primăria de reanoierea autorizaţiilor Reclamantei si ca i-a plătit opt milioane de lei romaneşti (ROL) cu titlu de prejudiciu moral (adică, in jur de 1250 Euro (EUR)).

Prin cea de-a treia hotarare definitiva din 10 noiembrie 2000, aceeași Curte de Apel judeca, ca societatea reclamanta era proprietara localului comercial. Se arata prin planurile imobilului depuse la dosar ca cele doua foste apartamente au suferit mai multe modificări inclusiv extinderile in locul fostelor balcoane și in spatele imobilului.

Primăria refuza reanoinerea autorizațiilor și, in cadrul unui control efectuat pe 15 septembrie 1999, un inspector al Primăriei ordona D-lui Botomei sa demoleze in decurs de 72 de ore doua anexe ce serveau drept antrepozit, situate in spatele localului comercial. Pe 16 septembrie 1999, DI Botomei informa Primăria ca societatea reclamanta contesta ordinul de demolare.

Pe 17 septembrie 1999, constatând ca DI. Botomei nu a demolat cele doua anexe, Primăria ordona administrației locale sa se treacă la demolare pe cheltuiala D-lui Botomei.

Pe 20 septembrie 1999, societatea reclamanta introducea la Tribunalul județean din Suceava o acțiune împotriva Primăriei și a Primarului din Bacău. Ea cerea anularea ordinului de demolare și plata daunelor interese cu titlu de prejudiciu material și moral.

„In aceeași zi, printr-o sentința interlocutorie făcuta la cererea Reclamantei, Tribunalul ordona suspendarea ordinului de demolare pana la pronunțarea sentinței de fond a cazului.

Partile inculpate nu apelară la recurs împotriva sentinței menționate mai sus. Totuși, in aceeași zi, angajații de la Primărie demolară cele doua anexe și depozitara materialele pe un teren aparținând Primăriei. Societatea reclamanta a fost informata ca ar putea sa le recupereze după plata costurilor generate de operațiunea de demolare.

Prin sentința din 4 iulie 2002, Tribunalul, observând ca Primăria refuza sa se conformeze hotărârilor definitive și ordona sa reanoinasca autorizațiile și estimând ca demolarea anexelor i-ar fi provocat un prejudiciu material, anula ordinul de demolare și condamna Primăria ca i-a plătit Reclamantei și administratorului sau suma de 9 704 353 790 ROL pentru daune materiale și morale (adică in jur de 310 000 EURO). Primarul a fost și el condamnat la o amenda pentru refuzul de a se conforma hotărârilor definitive mai sus menționate.

In baza recursului Primăriei, printr-o hotarare definitiva din 28 noiembrie 2002, Curtea de Apel din Suceava anula hotararea din 4 iulie 2002 și pe fond respingea acțiunea. Curtea judeca ca litigiul nu privea decât valabilitatea ordinului de demolare. In acest sens, examinând planurile localului, curtea a concluzionat ca cele doua anexe fuseseră construite fara autorizație.

Primăria reitera refuzul sau de reanoinere a autorizațiilor și condiționa acordarea lor in funcție de realizarea unor lucrări de modernizare a localului comercial. Reclamanta depunea la Primărie o cerere de permis de construire pe care Primăria i-o refuza.

Printr-o hotarare definitiva din 19 iulie 2004, Tribunalul județean din Bacău ordona Primăriei sa elibereze societății reclamante permisul solicitat.

In baza cererii Reclamantei, printr-o hotarare definitiva din 10 decembrie 2004, Tribunalul județean din Bacău, constatând refuzul Primarului de a acorda un permis de construire, condamna pe cel din urma la o amenda civila de 500 ROL pe zi de întârziere (adică in jur de 0,01 EUR).

Pe 23 noiembrie 2006, Tribunalul Primei Instanțe din Bacău autoriza executarea forțată a hotărârii definitive din 29 aprilie 1999 al Curții de Apel din Suceava

Pe 21 decembrie 2006, un agent judecătoresc se deplasa la Primărie pentru a trece la executare. Consilierii juridici ai Primăriei s-au opus executării, au împiedicat agentul judecătoresc să se duca la Primărie și au invocat că titlurile executorii erau false.

Poziția Primarului rămânând neschimbată, Reclamanta cerea mărirea amenzii și acordarea daunelor interese pentru prejudiciul material și moral cauzat.

Printr-o hotărâre definitivă din 30 aprilie 2009, Curtea de Apel din Bacău respinge cererea estimând că Reclamanta nu a dovedit existența unui prejudiciu și, în orice caz, agentul judecătoresc avea posibilitatea să calculeze majorarea prejudiciului și să ceară executarea.

PLANGERI

1. Invocând art. 6, nr 1 din Convenție și din Protocolul nr. 1 din Convenție, societatea reclamantă se plânge de refuzul Primăriei de a se supune hotărârii definitive din 29 aprilie 1999 și de a reanoi autorizațiile de funcționare.
2. Din perspectiva articolului 1 din Protocolul nr. 1, ea se plânge în egală măsură de o atingere la drept cu privire la bunurile sale datorită demolării anexelor localului comercial, în ciuda suspendării judiciare a ordinului de demolare și recunoașterea dreptului său de proprietate asupra acestor bunuri prin hotărârea definitivă din 10 noiembrie 2000.

INTREBARI PARTILOR

1. Se încalca dreptul societății reclamante să apeleze la un tribunal, în sensul art. 6, 1 din Convenție, din cauza neexecutării deciziilor definitive ordonând Primăriei să reanoiască autorizațiile Reclamantei?
2. Se încalca dreptul societății reclamante cu privire la bunurile sale, în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 din Convenție din cauza refuzului Primăriei de a reanoi aceste autorizații și demolarea anexelor localului său comercial?

Anexa 17: Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 21.02.2012, în cauza nr.16294/03, SC Bartoloși Botomeicontra RO., M. Of. din Ro. nr.610/24.08.2012 și Adeverinta nr.10/10.01.2012 în dovedirea implementării principiului pluralismului organizațiilor profesionale de apărare în RO

Traducere din limba franceza-la cererea partii-in conformitate cu originalul

CURTEA EUROPEANA A DREPTURILOR OMULUI

*D-ului av. Vasile BOTOMEI
Str. Republicii nr.27, sc.A, ap.1
Loc. BACAU, jud. Bacau
ROMANIA*

SECTIUNEA A TREIA

*CEDH-LF20.2cR
SMA/lic*

Strasbourg, 21 februarie 2012

Cererea nr. 16294/03
S.C. Bartolo Prod. Com SRL si Botomei impotriva Romaniei

Maestre,

Prin aplicarea articolului 77 §§ 2 si 3 din regulamentul Curtii, va comunica o copie a hotararii camerei in chestiunea mai sus mentionata, comunicarea ce va fi mentionata fiind pronuntata.

Hotararea este disponibila pe site-ul Internet al Curtii (www.echr.coe.int) incepand de astazi.

Va atrag atentia asupra conditiilor in care aceasta hotarare va deveni definitiva (articolele 42 si 44 § 2 din Conventie). De altfel, va rog sa notati ca orice cerere de retrimiteri a hotararii in fata Marii Camere trebuie sa fie motivata in mod corespunzator si sa ajunga la grefa inainte de expirarea unui termen de trei luni, incepand de astazi (a se vedea Kovačić si alții impotriva Sloveniei [GC], nr. 44574/98, 45133/98 si 48316/99, § 197, 3 octombrie 2008). Daca chestiunea clientului dumneavoastra constituie, in mod plauzibil, un caz "exceptional" si pune o "problema grava" in sensul articolului 43 din Conventie, si, daca acesta doreste ca aceasta sa fie retrimisa in fata Marii Camere, cererea sa trebuie sa fie prezentata in una din cele doua limbi oficiale ale Curtii, si anume franceza sau engleza, mai puțin daca presedintele de sectie a acordat permisiunea de a folosi o alta limba.

Va rog sa primiti, Maestre, asigurarea distinsei mele consideratii.

*Santiago Quesada,
Grefier de sectie-semnatura ilizibila;*

P.J.: Hotarare

CURTEA EUROPEANA A DREPTURILOR OMULUI

SECȚIUNEA A TREIA

*CHEȘTIUNEA S.C. BARTOLO PROD COM SRL ȘI BOTOMEI
împotriva ROMANIEI*

(Cererea nr. 16294/03)

HOTARARE

STRASBOURG

21 februarie 2012

*Aceasta hotarare va deveni definitiva în condițiile stabilite la articolul 44 § 2 din
Convenție. Aceasta poate suferi modificari de forma.*

In chestiunea S.C. Bartolo Prod Com SRL si Botomei impotriva Romaniei.

Curtea europeana a drepturilor omului (sectiunea a treia), cu sediul intr-o camera formata din:

Josep Casadevall, presedinte,

Alvina Gyulumyan,

Egbert Myjer,

Jan Sikuta,

Luis Lopez Guerra,

Nona Tsotsoria,

*Mihai Poalelungi, judecator
si de Santiago Quesada, grefier sectie,*

Dupa ce s-a deliberat in legatura cu acest lucru in camera de consiliu in data de 31 ianuarie 2012,

Da sentinta de fata, adoptata la aceasta data:

PROCEDURA

- 1. La originea chestiunii se afla o cerere (nr. 16294/03) indreptata impotriva Romaniei si in care o societate comerciala romana, S.C. Bartolo Prod Com S.R.L. si un cetatean roman, M.V. Botomei, au sesizat Curtea in data de 5 mai 2003 in baza articolului 34 din Conventia de aparare a drepturilor omului si a libertatilor fundamentale ("Conventia").*
- 2. Societatea S.C. Bartolo Prod Com SRL este reprezentata de cel de al doilea reclamant, Dl. Botomei, administratorul acesteia, care practica, de asemenea, meseria de avocat, la Bacau. Guvernul roman ("Guvernul") este reprezentat de agentul sau, Doamna I. Cambrea, din ministerul Afacerilor straine.*
- 3. In urma actului de recuzare al Dl. Corneliu Birsan, judecator ales pentru Romania (articolul 28 din Regulamentul Curtii), Presedintele camerei l-a desemnat pe Dl. Mihai Poalelungi pentru a face parte, in calitate de judecator ad hoc (articolele 26 § 4 din Conventie si 29 § 1 din regulamentul Curtii).*
- 4. In data de 8 martie 2010 cererea a fost comunicata Guvernului. Dupa cum permite articolul 29 § 1 din Conventie, s-a hotarat, de asemenea, ca camera se va pronunta in acelasi timp asupra admisibilitatii si asupra fondului.*

IN FAPT

I. CIRCUMSTANTELE SPETEI

- 5. Prima reclamanta este o societate cu raspundere limitata, infiintata in 1994 si care isi are sediul social in orasul Bacau. Dl. Botomei, cel de al doilea reclamant, este administratorul acesteia si reprezentantul sau legal.*
- 6. In data de 28 iulie 1995 si in data de 3 mai 1996, primaria din Bacau a autorizat societatea reclamanta sa comercializeze produse alimentare intr-un spatiu comercial amenajat in doua apartamente, proprietatea societatii reclamante, si care erau situate la parterul unui imobil de locuinte. Autorizatia era valabila pentru un an.*

7. In data de 16 septembrie 1996 Primaria a anulat autorizatia pe motiv ca spatiul se marise prin lucrari efectuate ilegal. Primaria a ordonat, de asemenea, demolarea sa.
8. Prin trei actiuni introduse in fata jurisdictiilor interne, reclamantii au cerut anularea deciziei primariei, reinnoirea autorizatiei si recunoasterea dreptului de proprietate al societatii asupra spatiului comercial.
9. Printr-o prima sentinta definitiva din 4 iunie 1998 curtea de apel din Suceava a anulat hotararea litigioasa. Curtea retine ca primaria nu mentionase ce constructii erau vizate prin hotararea din 16 septembrie 1996. Printr-o a doua sentinta definitiva din 29 aprilie 1999, aceeaasi curte de apel a obligat primaria sa reinnoiasca autorizatia reclamantei pentru a exercita o activitate comerciala in spatiul ce ii apartine. In cele din urma, printr-o a treia sentinta definitiva din 10 noiembrie 2000, aceeaasi curte de apel a confirmat ca reclamanta este proprietara acestui spatiu.
10. Primaria a refuzat sa reinnoiasca autorizatia si, in data de 15 septembrie 1999, aceasta a ordonat demolarea celor doua anexe servind ca depozit.
11. Reclamantii s-au opus acestui lucru dar, in dimineata de 20 septembrie 1999, angajati ai primariei au demolat aceste anexe.
12. In aceeaasi zi, reclamantii au introdus o actiune impotriva autoritatilor locale. Acestia au cerut anularea ordinului de demolare si plata de despagubiri. Printr-o hotarare judecatoreasca data in aceeaasi zi, tribunalul a ordonat o amanare la ordinarul de demolare pana la pronuntarea hotararii judecatoresti pe fondul chestiunii.
13. Printr-o hotarare definitiva din data de 3 decembrie 1999, curtea de apel din Bacau a primit recursul primarului, considerand ca amanarea nu era justificata si ca, in orice caz, in momentul in care tribunalul se pronuntase, anexele fusesera deja demolate.
14. Printr-o hotarare judecatoreasca din data de 4 iulie 2002 tribunalul din judetul Suceava a anulat ordinul de demolare si primarul a fost obligat la o amenda pentru refuzul de a se conforma hotararii definitive ce ordona reinnoirea autorizatiei.
15. Asupra recursului partilor parate, printr-o hotarare definitiva din 28 noiembrie 2002, curtea de apel din Suceava a anulat hotararea judecatoreasca din 4 iulie 2002 si, pe fond, a respins actiunea pe motiv ca anexele fusesera construite ilegal.
16. Primaria a repetat refuzul de reinnoire a autorizatiei si a conditionat acordarea acesteia pentru realizarea anumitor lucrari de modernizare a spatiului comercial.
17. In urma respingerii cererii de autorizare a construirii pentru lucrarile de modernizare, printr-o hotarare definitiva din 19 iulie 2004, tribunalul judetean Bacau a ordonat primariei sa elibereze autorizatia solicitata. Un executor judecatoresc s-a deplasat la primarie pentru a proceda la executare, dar acesta a suferit un nou refuz.
18. Reclamanta a efectuat lucrarile si, in data de 3 septembrie 2004, primarul a ordonat demolarea acestora, pe motiv ca noile constructii incalcau domeniul public. Reclamantii au contestat ordinul de demolare, pretextand ca primarul refuza sa se conformeze hotararilor definitive, obligandu-l sa elibereze autorizatia de functionare si autorizatia de construire.
19. In data de 29 septembrie 2005 primarul a eliberat autorizatia de construire.
20. Printr-o hotarare judecatoreasca din 22 decembrie 2005 tribunalul din judetul Bacau a respins actiunea si a confirmat valabilitatea ordinului de demolare pe motiv ca constructiile erau ilegale, intrucat acestea depaseau suprafata prevazuta prin hotararea definitiva din 19 iulie 2004. Reclamantii au facut un recurs.
21. In cursul anului 2006 inspectori ai primariei au constatat ca spatiul comercial era inchiriat altor societati care isi desfasurau acolo activitatile comerciale.
22. In data de 23 iunie 2009 primarul a eliberat autorizatia de functionare care a fost trimisa reclamantei prin scrisoare recomandata la adresa mentionata de catre aceasta din urma. Scrisoarea nu i-a ajuns, caci aceasta nu a cerut-o la posta. Reclamanta a luat cinstinta de existenta acestor autorizatii in cursul anului 2010, cand copii au fost date la dosarul instantei.
23. Printr-o hotarare definitiva din 28 septembrie 2010 curtea de apel din Bacau a respins recursul si a confirmat ordinul de demolare.
24. In cursul lunii decembrie 2010 angajati ai primariei au demolat constructiile anexe.

II. DREPTUL INTERN PERTINENT

25. *Esentialul reglementării interne pertinente, și anume extrase din codul de procedură civilă și din legea nr. 188/2000 asupra executorilor judecătorești este descrisă în chestiunile Roman și Hoge împotriva României (dec.), nr. 62959/00, 31 august 2004) și Topcirov împotriva României (dec.), nr. 17369/02, 15 iunie 2006).*

IN DREPT

I. ASUPRA VIOLĂRILOR INVOCATE DIN ARTICOLELE 6 § 1 DIN CONVENȚIE ȘI 1 DIN PROTOCOLUL NR. 1 LA CONVENȚIE

26. *Reclamantii au invocat ca refuzul reînnoirii autorizației de funcționare și demolarea construcțiilor au adus atingere dreptului lor de acces la un tribunal și dreptului lor la respectarea bunurilor. Aceștia invocă articolele 6 § 1 din Convenție și 1 din Protocolul nr. 1, redactate astfel în părțile lor pertinente:*

Articolul 6 § 1

“Orice persoană are dreptul ca acțiunea sa să fie înțeleasă în mod echitabil (...) de un tribunal independent și imparțial (...), care va hotărâ (...) contestații asupra drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...)”

Articolul 1 din Protocolul nr. 1

“Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

A. Asupra admisibilității

1. Asupra calității de “victimă” a celui de al doilea reclamant

27. *Curtea notează ca Dl. Botomei a introdus prezenta reclamație în numele societății S.C. Bartolo Prod Com SRL și, de asemenea, în numele său, în baza calității sale de administrator al societății.*

28. *Curtea subliniază cu ușurință ca Dl. Botomei a participat la proceduri interne, acesta a acționat în calitate de reprezentant legal al societății reclamante, aceasta din urmă fiind unicul titular de drept al proprietății asupra spațiului comercial și al autorizației de funcționare.*

29. *Curtea reamintește că nu este justificat să ridice “valul social” sau să facă abstracție de personalitatea juridică a societății în împrejurări excepționale, în special când este clar stabilit că aceasta se află în imposibilitatea de a sesiza, prin intermediul organelor sale statutare, organele Convenției (Agrotexim și alții împotriva Greciei, 24 octombrie 1995, § 66, seria A nr. 330-A). Ori, în mod clar, acesta nu este cazul în speta, în măsura în care societatea reclamantă a putut sesiza Curtea fără nicio dificultate.*

30. *În orice caz, deținerea unei părți chiar substanțiale din capitalul social nu ar putea fi suficientă, în principiu, pentru a considera cel de al doilea reclamant “victimă”, în sensul articolului 34 din Convenție (Agrotexim și alții, înaintea menționat, § 63).*

De asemenea, trebuie să existe interese personale în obiectul cererii (Olczak împotriva Poloniei (dec.), nr. 30417/96, §§ 58-60, CEDH 2002-X (extrase), și Pokis împotriva Letoniei (dec.), nr. 528/02, CEDH 2006-XV). Neavând încotro să constate că acesta nu este cazul în speta, Dl. Botomei, neinvocând alt prejudiciu decât cel suferit de societatea al cărei administrator este (a se vedea, mutatis mutandis, Gardean și S.C. Group 95 SA împotriva României, nr. 25787/04, § 15, 1 decembrie 2009).

31. *Asadar, Curtea consideră că Dl. Botomei nu poate pretinde a fi victimă unei*

incalcare a articolelor din Conventie si, prin urmare, declara cererea, in ceea ce o priveste, incompatibila rationae personae cu dispozitiile Conventiei, in sensul articolului 35 § 3 si o respinge, prin aplicarea articolului 35 § 4.

2. Asupra plangerii privind pretinsa violare a articolelor 6 § 1 si 1 din Protocolul nr.1

32. Conform articolelor 6 § 1 si 1 din Protocolul nr.1, reclamanta se plange de demolarea constructiilor anexe spatiului comerciale si de refuzul reinnoirii autorizatiei de functionare.

a) Asupra plangerii privind demolarea constructiilor anexe spatiului comercial

33. Reclamanta invoca ca demolarea constructiilor anexe a incalcat dreptul sau de acces la un tribunal si dreptul sau la respectarea bunurilor.

34. Curtea constata ca constructiile anexe au fost demolate prin aplicarea ordinelor primarului pe care reclamanta a putut sa le conteste liber in fata jurisdicțiilor interne care au examinat pe fond valabilitatea acestor ordine. Aceasta a beneficiat de posibilitatea de a-si prezenta argumentele si de a-si apara punctul sau de vedere in cadrul unor proceduri echitabile si contradictorii, atat pe fond cat si in cadrul cailor de recurs exercitate impotriva hotararilor judecatoresti date in prima instanta.

35. Valabilitatea ordinelor de demolare fiind confirmata la sfarsitul procedurilor care nu evidentiaza niciun caracter arbitrar, Curtea considera ca reclamanta nu ar putea invoca o violare a dreptului sau la respectarea bunurilor in urma punerii in aplicare a acestor ordine.

36. Rezulta ca aceasta plangere est in mod clar nefondata si trebuie sa fie respinsa prin aplicarea articolului 35 §§ 3 si 4 din Conventie.

b) Asupra plangerii privind refuzul de reinnoire a autorizatiei de functionare

37. Reclamanta se plange de refuzul primarului din Bacau de a executa hotararea definitiva din 29 aprilie 1999 si de a reinnoi autorizatia sa de functionare.

38. Guvernul ridica o exceptie cu privire la lipsa calitatii de "victima" a reclamantei. Acesta considera ca aceasta din urma nu a dovedit ca a suferit un prejudiciu pe motivul refuzului de reinnoire a autorizatiei. Acesta relateaza ca reclamanta si-a continuat activitatea comerciala in lipsa autorizatiei, motiv pentru care a fost de mai multe ori sanctionata si ca a inchiriat spatiul altor societati, obtinand astfel un profit.

39. Reclamanta contesta acest argument. Aceasta invoca ca a suferit pierderi importante de cand activitatea sa a fost grav impiedicata de refuzul de reinnoire a autorizatiei.

40. Curtea constata cu usurinta ca primarul din Bacau a eliberat autorizatia mentionata in data de 23 iunie 2009 si ca aceasta a fost trimisa prin scrisoare recomandata reclamantei care a omis sa o revendice.

41. Reclamanta, neindicand niciun motiv valabil pentru a justifica aceasta omisiune, Curtea constata ca este necesar sa limiteze examinarea plangerii la perioada cuprinsa intre 29 aprilie 1999 si 23 iunie 2009.

42. Fiind vorba de exceptia ridicata de Guvern, Curtea constata ca profitul tras din inchirierea spatiului comercial nu priveaza reclamanta de calitatea sa de victima a unei violari a Conventiei, in sensul articolului 34 din Conventie.

43. In acest sens, Curtea reaminteste ca nu poate fi pierderea calitatii de "victima" decat daca autoritatile nationale au recunoscut, explicit sau in esenta, apoi au reparat violarea Conventiei (Dalban impotriva Romaniei) [GC], nr. 28114/95 § 44, CEDH 1999-VI).

44. In aceasta imprejurare, pe langa faptul ca in niciun moment autoritatile interne nu au recunoscut o oarecare violare a Conventiei, chiriile incasate, desi ar fi putut atenua partial consecintele economice ale refuzului de acordare a autorizatiei de functionare, nu puteau compensa faptul ca timp de mai mult de zece ani, reclamanta a fost constransa fie

sa-si inceteze activitatea, fie de a continua, cu riscul de a primi sanctiuni.

45. *Prin urmare, Curtea respinge exceptia Guvernului in legatura cu lipsa calitatii de victima a reclamantei.*

46. *Aceasta evidenta apoi ca plangerea formulata de catre reclamanta privind nereimnoirea autorizatiei, ce are in vedere perioada cuprinsa intre 29 aprilie 1999 si 23 iunie 2009, nu este in mod clar nefondata, in sensul articolului 35 § 3 din Conventie si ca nu se loveste de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Trebuie, asadar, sa se declare admisibila.*

6. Pe fond

47. *Guvernul constata ca intarzierea in acordarea autorizatiei se datora in mare parte comportamentului reclamantei care a insistat pentru a obtine o autorizatie si o permisiune de construire pentru anexe care incalcau domeniul public. In plus, acesta afirma ca primaria a fost sesizata de mai multe ori de locatarii imobilului unde se afla spatiul comercial care au facut caz de nemulțumirea lor cu privire la activitatea reclamantei.*

48. *Reclamanta sustine ca necunoasterea hotararii definitive din 29 aprilie 1999 si refuzul de reinnoire a autorizatiei de functionare ar constitui manifestari ale comportamentului abuziv al primarului in ceea ce il priveste.*

49. *Curtea reaminteste ca aceasta a tratat in diverse randuri chestiuni ce ridica chestiuni similare celei din prezenta speta, in care s-a pronuntat pentru violarea articolului 6 § 1 din Conventie, pe motivul omisiunii autoritatilor, fara justificare valabila, de a executa intr-un termen rezonabil, o hotarare definitiva data impotriva acestora (a se vedea, de exemplu, Tacea impotriva Romaniei, nr. 746/02, 29 septembrie 2005; Dragne si altii impotriva Romaniei, nr. 78047/01, 7 aprilie 2005; Orha impotriva Romaniei, nr. 1486/02, 12 octombrie 2006; Musteata si altii impotriva Romaniei, nr. 67344/01, 10772/04, 14819/04, 14025/05 si 23596/06, § 32, 6 octombrie 2009).*

50. *In prezenta chestiune Curtea noteaza ca, desi reclamanta a obtinut in data de 29 aprilie 1999 o hotarare definitiva ce ordona primariei sa reinnoiasca autorizatia sa de functionare, aceasta hotarare nu a fost executata decat in data de 23 iunie 2009. De atunci, exista o intarziere de mai mult de 10 ani in executare.*

51. *Curtea nu ar putea accepta argumentele Guvernului care sustine ca refuzul se datora comportamentului reclamantei. Curtea constata ca cererile reclamantei vizand obtinerea unei autorizatii si a unei permisii de construire pentru anexele spatiului, nu puteau constitui un pretext pentru administratie pentru a refuza reinnoirea autorizatiei, din moment ce litigiile privind aceste anexe au facut obiectul unor proceduri distincte, rezolvate in favoarea primariei. De altfel, Curtea noteaza ca in data de 23 iunie 2009 primarul a eliberat autorizatia numai pentru spatiul comercial, descris de sentinta din 29 aprilie 1999, fara a mentiona motivele obiective care ar fi impiedicat-o timp de zece ani sa se conformeze acestei hotarari.*

52. *Cat despre prejudiciile de care anumiti locatari s-ar fi plans, Curtea considera ca era vorba de litigii de ordin privat ce ar fi putut fi aduse in fata jurisdictiilor interne de catre persoanele interesate. In orice caz, aceste plangeri nu ar scuti nici primarul de obligatia sa de a se conforma hotararii definitive mai sus mentionate, cu atat mai mult cu cat primarul avea posibilitatea de a retrage ulterior autorizatia, respectand procedurile legale, daca plangerile locatarilor s-ar fi dovedit fondate.*

53. *Dupa ce a examinat toate elementele ce i s-au prezentat, Curtea considera ca Guvernul nu a prezentat nicio fapta, niciun argument care sa poata conduce, in chestiunea de fata, la o concluzie diferita de cea la care a ajuns in chestiunile sus-citate (a se vedea paragraful 49 sus-citat).*

54. *Tinand cont de jurisprudenta sa in materie si de elementele dosarului, Curtea considera ca autoritatile locale din orasul Bacau nu au depus toate eforturile necesare pentru a executa rapid hotararea definitiva favorabila reclamantei.*

55. *In consecinta, s-a incalcat articolul 6 § 1 din Conventie, din cauza refuzului autoritatilor locale de a reinnoi autorizatia de functionare a societatii reclamante intre*

29 aprilie 1999 și 23 iunie 2009.

56. De altfel, având în vedere constatarea violării articolului 6 § 1 din Convenție pentru perioada litigioasă, Curtea nu considera necesar să examineze separat plângerea conform articolului 1 din Protocolul nr. 1.

II. ASUPRA APLICĂRII ARTICOLULUI 41 DIN CONVENȚIE

57. În termenii articolului 41 din Convenție,

“Dacă Curtea declară că a existat violarea Convenției sau a Protocoloalelor sale și dacă dreptul intern al Inaltei Părți contractante nu permite să depășească decât imperfect consecințele acestei violări, Curtea acordă părții vătămate, dacă este cazul, o satisfacție echitabilă.”

A. Dauna

58. Reclamanta cere 868 355, 76 euro (EUR), cu titlul de prejudiciu material pe care l-ar fi suferit și care reprezintă lipsa castigului datorat imposibilității de a exploata în mod normal spațiul comercial și anexele sale. Aceasta aduce un raport de expertiză contabilă. Reclamanta cere, de asemenea, un milion de euro cu titlu de dauna morală.

59. Guvernul contestă aceste pretenții, considerând că sumele cerute sunt exagerate și că au un caracter speculativ. În acest sens, acesta subliniază că autorizația de funcționare nu era valabilă decât timp de un an. Acesta adaugă că aceasta autorizație nu avea în vedere anexele spațiului și că, în orice caz, reclamanta a închiriat acest spațiu altor societăți, tragând astfel un profit.

60. Curtea subliniază că singura bază ce trebuie reținută pentru acordarea unei satisfacții echitabile constă în speta în constatarea violării articolului 6 § 1 din Convenție, pe motiv că autoritățile locale nu au executat, într-un termen rezonabil, hotărârea definitivă din 29 aprilie 1999. Aceasta nu ar putea să se dedea la speculații în legătură cu rezultatele activității reclamantei în absența unei asemenea violări, nici să analizeze valoarea totală a sumelor pe care aceasta din urmă le-ar fi putut obține, dacă activitatea sa ar fi putut continua în mod normal (a se vedea, *mutatis mutandis*, S.C. Ghepardul SRL împotriva României, nr. 29268/03, § 68, 14 aprilie 2009).

61. Având în vedere cele de mai sus, Curtea acordă reclamantei 6000 EURO, toate punctele principale ale prejudiciului punându-se laolaltă.

B. Costuri și cheltuieli

62. Reclamanta cere, de asemenea, 80212 EURO pentru costurile și cheltuielile făcute în fața jurisdicțiilor interne și pentru cele făcute în fața Curții. Aceasta a furnizat două facturi din 2005 și din 2009 care atestă plata onorariilor avocaționale în procedurile interne și o factură din 2009 stabilită în numele cabinetului avocațional al dl. Botomei pentru 20000 EURO, cu titlu de cheltuieli de reprezentare în fața Curții.

63. Guvernul consideră că sumele cerute sunt exagerate și că, în orice caz, nu reiese din documentele furnizate că onorariile în chestiune aveau o legătură cu prezenta cerere și că au fost plătite în mod real. Din acel moment, acesta invită Curtea să respingă cererea reclamantei.

64. Potrivit jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea costurilor și cheltuielilor sale decât în măsura în care este stabilită realitatea lor, necesitatea lor și caracterul rezonabil al procentului acestora.

65. În speta, Curtea consideră că documentele justificative furnizate de către reclamanta nu permit să se stabilească o legătură între costurile menționate și procedurile interne care fac obiectul prezentei chestiuni.

66. Fiind vorba de cheltuieli de reprezentare în fața Curții, Curtea consideră că în lipsa altor documente justificative, factura stabilită în numele cabinetului de avocatură al Dl. Botomei nu permite să se stabilească natura exactă a serviciilor făcute și necesitatea lor obiectivă în procedura începută în fața Curții. Acestea fiind spuse, Curtea admite că Dl. Botomei a trebuit cu siguranță să facă cheltuieli pentru a prezenta cererea în fața Curții. În aceste condiții, hotărând în mod echitabil, conform articolului 41, aceasta

hotaraste sa acorde reclamantei 500 EURO, toate cheltuielile laolalta.

C. Dobanzi moratorii

67. Curtea considera potrivit sa calculeze procentul dobanzilor moratorii la rata dobanzii bancare de creditare marginala a Bancii centrale europene, majorata cu un procent de trei puncte.

PENTRU ACESTE MOTIVE, CURTEA, IN UNANIMITATE,

1. Declara cererea admisibila cu privire la plangerea extrasa de reclamanta din articolele 6 § 1 din Conventie si 1 din Protocolul nr. 1 privind refuzul autoritatilor locale de a reinnoi autorizatia de functionare a societatii reclamante intre 29 aprilie 1999 si 23 iunie 2009 si inadmisibila pentru restul;

2. Spune ca a existat violarea articolului 6 § 1 din Conventie;

3. Spune ca nu este cazul sa examineze separat plangerea conform articolului 1 din Protocolul nr.1;

4. Spune

a) ca Statul parat trebuie sa plateasca reclamantei, in trei luni, incepand din ziua in care hotararea va fi devenit definitiva, conform articolului 44 § 2 din Conventie, urmatoarele sume, ce trebuie transformate in moneda din Statul parat la procentul aplicabil la data platii:

i) 6000 EURO (sase mii euro), plus orice suma ce poate fi datorata cu titlu de impozit, pentru totalitatea prejudiciilor suferite;

ii) 500 EURO (cinci sute euro), plus orice suma ce poate fi datorata cu titlu de impozit, de catre reclamanta, pentru costuri si cheltuieli;

b) ca incepand de la expirarea termenului mentionat si pana la plata, aceste sume se vor majora cu o dobanda simpla, cu o rata egala cu cea a dobanzii bancare de creditare marginala a Bancii centrale europene, aplicabila in timpul acestei perioade, majorata cu un procent de trei puncte;

5. Respinge cererea de satisfactie echitabila pentru restul.

Redactat in franceza, apoi comunicat in scris in data de 21 februarie 2012, prin aplicarea articolului 77 §§ 2 si 3 din regulament.

Santiago Quesada Josep Casadevall
Grefier Presedinte

HOTARARE S.C. BARTOLO PROD COM SRL SI BOTOMEI impotriva ROMANIEI

HOTARARE S.C. BARTOLO PROD COM SRL SI BOTOMEI impotriva ROMANIEI

UNIUNEA NATIONALA A BAROURILOR DIN ROMANIA-UNBR
THE NATIONAL ASSOCIATION OF THE ROMANIAN BARS - L'UNION NATIONALE DES BARREAUX DE
ROUMANIE

Bucuresti, B-dul Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9-11, CIF 29497286, Cod postal 010043
unbr.info@yahoo.com www.unbr.info

BAROUL BACAU-UNBR

www.baroulbacau.ro; e-mail:baroulbacau_unbr@yahoo.com; cod postal 600289
Bacau, str.Republicii, nr.27, A, 1-3, CIF 16655686
Tel/fax 0334422716, mobil 0744191717

Nr.10/10.01.2012

ADEVERINTA

Baroul Bacau din cadrul Uniunii Nationale a Barourilor din Romania, cu sediul in Mun.Bacau, Str.Republicii, nr.27, A, 3, autorizat fiscal in baza Legii 51/1995, republicata, cu CIF 16655686, reprezentat prin decan, atesta prin prezenta ca domnul avocat doctor BOTOMEI VASILE, este inregistrat in Tabloul Avocatilor din Baroul Bacau, component al Uniunii Nationale a Barourilor din Romania-U.N.B.R., in calitate de avocat definitiv, cu drept de exercitare a profesiei in fata instantelor de judecata de orice grad.

Va informam ca in Romania exista si functioneaza in baza Legii 51/1995, republicata, doua structuri nationale de organizare si exercitare a profesiei de avocat, respectiv:

-Uniunea Nationala a Barourilor din Romania, cu sediul in Bucuresti, str.Splaiul Independentei, nr.5, Sector 5, CIF 4315974, adresa site www.unbr.ro, reprezentata prin presedinte av.dr.Gheorghe Florea;

-Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-UNBR, cu sediul in Bucuresti, str.Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9, 10, 11, sector 1, CIF 29497286, adresa site www.unbr.info, reprezentata prin presedinte av.dr.Vasile Botomei.

In jud.Bacau exista si functioneaza doua barouri de avocati, fiecare membru al unei uniuni, astfel:

-Baroul Bacau, cu sediul in str.Mihai Viteazu, nr.12, D, membru al UNBR cu sediul in Bucuresti, str.Splaiul Independentei, nr.5, Sector 5;

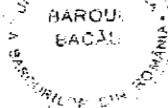
-Baroul Bacau din cadrul Uniunii Nationale a Barourilor din Romania, cu sediul in Mun.Bacau, Str.Republicii, nr.27, A, 3, membru al Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-UNBR, cu sediul in Bucuresti, str.Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9, 10, 11, sector 1.

Domnul doctor avocat Botomei Vasile este decanul Baroului Bacau-UNBR, component al Uniunii Nationale a Barourilor din Romania-UNBR, cu sediul in Bucuresti, str.Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9, 10, 11, sector 1, autorizata in baza Legii 51/1995, republicata, cu CIF 29497286 si adresa site: www.unbr.info.

Prezenta adeverinta se elibereaza in vederea comunicarii spre stiinta la Curtea Europeana a Drepturilor Omului, in Cauza nr.16294/03 SC Bartolo Prod Com SRL si Botomei Vasile c.Romania, in care domnul avocat doctor Vasile Botomei reprezinta interesele SC Bartolo Prod Com SRL, in calitate de aparator ales.

Baroul Bacau din cadrul UNBR

Decan,

Anexa18: Sinteze din teza de doctor Botomei Vasile, prezentate la Comisia Juridică din Parlamentul RO., proiect pentru amendamente la Lg.51/1995 din RO

Uniunea Nationala a Barourilor din Romania – CIF: 20626000; Baroul Bacău – CIF: 16655686;
Cabinet Avocat Dr. Botomei Vasile – CIF: 21183784; Municipiul Bacău, str. Republicii nr. 27, A, 1 – 3
Tel/Fax: 033 44 22 716; Mobil: 0744 19 17 17,
www.baroulbacau.ro , www.botomeivasile.ro , E-mail: botomei.vasile@yahoo.com

Nr. 181/15.11.2010 – document înaintat la Comisia Juridică din Parlamentul României pentru lucrările din 16-17 noiembrie 2010, pentru ședința comună a reprezentanților C.S.M., Î.C.C.J. și U.N.B.R.-uri.

„Sinteze din teza de doctor Botomei Vasile:
Universitatea de Stat din Moldova (U.S.M.)”

Tema: Răspunderea administrativă:

Aspecte practico-științifice în plan comparat - Republica Moldova și România

Capitolul 1, secțiunea 1.6.:

Răspunderea administrativă a statului prin garantarea dreptului la apărare prin avocați

Constatări și recomandări științifice

Pentru amendamente la Legea 51/1995 modificată prin Legea 255/2004
de organizare și exercitare a profesiei de avocat din România

Autor: Decanul Baroului Bacău – Av. Dr. Botomei Vasile

Se constată că nu este elucidat pe deplin în convingerea justițiabililor, că avocatul exercită o activitate eminamente privată, care nu se află în relație de subordonare în raporturile cu instituțiile statului.

Având în vedere percepția cetățeanului față de instituția profesiei de avocat, potrivit căreia după evenimentele din 1989 și până în 2010, se consideră în continuare a fi asimilată profesiei de magistrat, aflată în condițiile salarizării de stat, starea de fapt care conduce la ridicarea rangului în această profesie de la nivelul organizațiilor profesionale de drept privat la rangul și categoria organizațiilor profesionale din categoria profesiorilor organizate în instituții de drept public, apreciez pozitiv această percepție a cetățeanului față de avocat și în concluzie, recomand următoarele:

1. Adoptarea unor modificări și completări la legislația profesiei de avocat aflată în vigoare la nivelul anului 2010 din România, prin instituirea următoarelor forme de organizare:

a). Înființarea instituției avocatului public, aflată sub control de stat, în care rolul de control îl are instituția Avocatului Poporului, după caz, sub controlul Ministerului de Justiție, ca organ al puterii executive, prin servicii asigurate în regim de monopol de avocați publici salariați;

b). Menținerea în vigoare a instituției avocatului independent, aflată în organizarea și controlul organizațiilor profesionale de drept privat, în condiții de organizare și funcționare autonomă, pe principiul de pluralism al organizațiilor profesionale de drept privat – în care să funcționeze două sau mai multe structuri profesionale, atât la nivel național, cât și la nivel județean, în regim de profesie liberală, pe sistem de achiziție a serviciilor publice pe bază de cerere și ofertă, în care dictează economia de piață.

Trecerea la sistemul instituției de avocat public, se va realiza relativ ușor, având în vedere că în avocatură există deja un segment profesional care s-a specializat pe oficii juridice, cu onorarii de la Ministerul de Justiție.

Astfel, se va stabili un termen în care avocații înregistrați fiscal la Ministerul Finanțelor Publice, indiferent de apartenența la organizația profesională la care s-au format, să aibă posibilitatea de a alege între a profesa în continuare în organizații profesionale de drept privat – pe bază de onorariu, cu contract prin cabinet de avocat; sau să opteze pentru înregistrarea în cadrul instituției avocatului public – pe bază de salariu fix reprezentat prin legea de salarizare pentru bugetari.

În acest sens, statul are de câștigat, deoarece se va bucura de un corp de avocați specializați în serviciile de asistență juridică din oficiu, în care cheltuielile se vor înregistra sub limitele determinate de onorariile asigurate de avocații din oficiu prin procedura de delegare de către barou, iar cetățeanul va avea un câștig în sistemul juridic, prin faptul că această categorie profesională a avocaților publici, se va subordona unui control de stat, în care regimul de pregătire și exigențele profesionale vor fi raportate la nivelul profesiei de procuror sau de judecător.

Gradele profesionale ale avocaților publici vor fi raportate la nivelul vechimii în profesie și a competenței profesionale pentru instanțele în care sunt atestați să exercite serviciul de apărare, prin examene organizate de către instituțiile de drept public de care aparțin.

Vechimea în funcția de avocat public se va asimila vechimii de magistrat.

Trecerea din profesia de avocat public în cea de procuror sau judecător se va putea realiza opțional, pe bază de punctaj obținut în cadrul serviciului, în așa fel încât, avocații publici care reușesc să producă achitarea inculpaților trimiși în judecată de către procurori, să aibă dreptul de înlocuire în funcția și gradul profesional pe care le-a îndeplinit procurorul în exercitarea funcției de acuzare.

Mentineră în vigoare a instituției avocatului independent, aflată în organizarea și controlul organizațiilor profesionale de drept privat, în condiții de organizare și funcționare autonomă, se justifică prin crearea unui mediu concurențial real, în care să nu existe bariere în libera circulație a avocaților între organizațiile profesionale concurente.

Acest regim de organizare se impune a fi reglementat pe domenii de specializare, astfel încât la nivel național și județean să se înființeze și să funcționeze organizații profesionale atât ca uniuni cât și ca barouri, pe domenii distincte de specializare cum sunt:

- Uniunea Avocaților din Dreptul Familiei;
- Uniunea Avocaților de Drept Civil;
- Uniunea Avocaților de Drept Penal;
- Uniunea Avocaților de Drept Administrativ și Constituțional;
- Uniunea Avocaților de Drept Fiscal și Financiar-Bancar;
- Uniunea Avocaților de Drept Internațional Public;

Apartenența unui avocat la o uniune, nu trebuie să-l restricționeze de a face parte și din altă uniune, în condițiile în care probează că este specializat și respectă statutul, normele și regulamentele de organizare și funcționare.

În adoptarea amendamente, rog a se avea în vedere că aceste concepte sunt prezentate și susținute din punct de vedere științifico-practic și pentru sistemul legislativ din Republica Moldova, în cadrul lucrărilor științifice realizate în plan comparat, astfel că preluarea conceptelor în sistemul legislativ din România constituie un pas în viitor în adoptarea de armonizări, între sistemul legislativ din România și sistemul legislativ din Republica Moldova – vorbitori de limbă română, viitori cetățeni ai Uniunii Europene (U.E.).

La baza acestei teorii stă istoricul comun al celor două națiuni, cu origine în organizarea și funcționarea profesiei de avocat prin primul Corp de Avocați instituit în Țările Române în anul 1864, de către domnitorul Alexandru Ioan Cuza.

În susținerea adoptării acestor amendamente și recomandări de armonizare a sistemului legislativ în materia organizării și exercitării profesiei de avocat din țările vorbitoare de limba română, ridic următoarele întrebări:

1. Moțiunea cu caracter de Lege dispusă de Sfatul țării din Republica Moldova (Basarabia), din 27.03.1918, rămasă neabrogată în istorie cu titlu de veșnicie, constituie izvor de drept în baza principiului că „popoarele trebuie să-și hotărască singure soarta lor”?

2. Dacă pentru armonizarea legislației din ambele state, se consideră izvor de drept istoria comună a ambelor țări, recomand susținerea acestor amendamente de către membri comisiilor de lucru din Parlamentul României, pentru adoptarea amendamentelor la Legea 51/1995 modificată prin Legea 255/2004 de organizare și exercitare a profesiei de avocat din România.

Pentru susținerea unei armonizări a sistemului legislativ din România și Republica Moldova, rog a se adopta în cadrul lucrărilor din ședința comună o rezoluție prin care să se elucideze:

- Dacă din punct de vedere juridic, este rămas în vigoare actul intrat în circuitul civil adoptat cu titlul de Lege de Sfatul țării din Rep. Moldova (Basarabia), din 27.03.1918, prin care s-a legiferat că:

„Republica Moldovenească (Basarabia) în hotarele sale dinspre Prut, Nistru, Dunăre și Marea Neagră și vechile granițe cu Austria, ruptă de Rusia acum o sută și mai bine de ani din trupul vechii Moldove, în puterea dreptului istoric și a dreptului de neam, pe baza principiului ca noroadele să-și hotărască soarta lor, de azi înainte și pentru totdeauna, se unește cu mama sa, România”?

Autor,
Decanul Baroului Bacău - U.N.B.R.
Av. Dr. Botomei Vasile

Data: 16.11.2010

Anexa 19: Împuternicirea nr.1005/09.11.2010 a U.N.B.R. pentru Botomei Vasile, delegat la dezbaterile proiectului de lege nr.412/01.09.2010, privind modificarea Lg.51/1995

Uniunea Națională a Barourilor din România

Str. Academiei, nr. 4-6, sc. B, et. 3, sector 3, București
Tel/Fax. 021.315.02.44

Nr. 1005/09.11.2010

ÎMPUTERNICIRE

Împuternicim prin prezenta pe domnul **Botomei Vasile** identificat cu C.I seria XC nr. 300183, CNP 1640107270583 , să ne reprezinte ca delegat din partea Uniunii Naționale a Barourilor din România, la Lucrările Comisiei Juridice, de Disciplină și Imunități a Camerei Deputaților din Parlamentul României, pentru dezbaterile Proiectului de Lege nr 412/01.09.2010, privind modificarea Legii 51/1995.

PREȘEDINTE

U.N.B.R.,

Anexa 20: Răspunsul CSM din RO., privind implementarea modificarea Lg.51/1995

"Consiliul Superior al Magistraturii este garantul
independenței justiției" (art. 133 alin. 1 din
Constituție, republicată)

SERVICIUL DE RELAȚII CU PUBLICUL, REGISTRATURĂ, SECRETARIAT ȘI ARHIVĂ
BIROUL RELAȚII CU PUBLICUL
Nr. 1/29511/1154/2010

19 NOV 2010

Domnului BOTOMEI Vasile,

Cabinet avocat dr. Botomei Vasile, Bacău, str. republicii nr.27A, 1-3,

Adresă e-mail: botomei.vasile@yahoo.com

Stimate domn,

Urmare memoriului dumneavoastră, transmis *Consiliului Superior al Magistraturii și înregistrat la Biroul relații cu publicul, sub nr. 1/29511/1154/2010*, prin care formulați unele propuneri legislative asupra Legii nr. 51/1995, avem onoarea de a vă face cunoscut că, potrivit Legii nr. 317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul nu are inițiativă legislativă, competența aparținând în principal Ministerului Justiției, ca parte componentă a Executivului.

De asemenea, inițiativă legislativă aparține, după caz, potrivit art. 74 din Constituția României, republicată, Guvernului, deputaților, senatorilor sau unui număr de cel puțin 100.000 de cetățeni cu drept de vot.

În măsura în care Consiliul Superior al Magistraturii va fi sesizat, pentru avizare, cu un astfel de proiect de lege, va avea în vedere cele formulate de dumneavoastră în memoriu.

Având în vedere cele de mai sus expuse, memoriul dumneavoastră a fost transmis Ministerului Justiției, pentru luarea măsurilor necesare, conform legii.

Cu stimă,

ȘEF SERVICIU

ANDREEA RUXANDRA

19

Nr. 112213/2010

14.12.2010

Domnului Botomei Vasile
Bacău, Strada Republicii nr. 27, scara A, apartament 1

Referitor: memoriul transmis Ministerului Justiției

Stimate domn,

Urmare memoriului dumneavoastră adresat Ministerului Justiției și înregistrat cu nr. 112213/2010, vă aducem la cunoștință următoarele:

Proiectul de lege privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat a fost adoptat de plenul Camerei Deputaților, în calitate de cameră decizională, în data de 07 decembrie 2010.

Cât privește soluțiile legislative propuse prin proiectul menționat, precizăm că în anul 2008 a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26 noiembrie 2008. Prin Decizia nr. 109 din 9 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 18 martie 2010, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 159/2008, constatând că prevederile acestui act normativ încalcă dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituția României, care stabilesc condițiile în care Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Astfel, proiectul de lege de lege urmărește **punerea de acord** a reglementărilor propuse inițial prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2008 cu exigențele impuse de prevederile cuprinse în Constituția României, având în vedere necesitatea implementării măsurilor cuprinse în actul normativ supus controlului de constituționalitate.

Prin urmare, având în vedere faptul ca instanța constituțională a criticat modalitatea de promovare a reglementărilor, și nu fondul reglementărilor, dispozițiile proiectului de lege **preiau în mare măsură soluțiile cuprinse în cadrul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 159/2008**, având în vedere că rațiunile care au determinat adoptarea acestora își mențin relevanța.

Proiectul detaliază, în capitolul destinat asistenței judiciare, **cazurile și condițiile de acordare a asistenței judiciare, precum și organizarea, în cadrul profesiei, a activității de acordare a asistenței judiciare**. Pe de o parte sunt reglementate cazurile care, potrivit legii reprezintă modalități de acordare a asistenței judiciare, iar pe de altă parte este precizată procedura în urma căreia, în cadrul barourilor se realizează desemnarea avocaților care urmează a acorda asistența judiciară.

Coordonarea metodologică a activității în cadrul profesiei se realizează prin intermediul Departamentului pentru coordonarea asistenței judiciare, care va fi înființat,

în acest scop, în cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din România. În capitolul destinat asistenței judiciare este detaliată, totodată, și modalitatea de asigurare a fondurilor necesare pentru organizarea activității de asistență judiciară.

Prin proiect se reglementează, totodată, unele aspecte care țin de organizarea și exercitarea profesiei de avocat, rezultate din experiența practică a aplicării Legii nr.51/1995 și semnalate, în principal, de reprezentanții avocaților, în urma Congresului Uniunii Naționale a Barourilor din România, fiind avute în vedere aspecte care privesc:

- formele de exercitare a profesiei.
- crearea cadrului pentru organizarea în mod unitar a accesului în profesie, prin examenul ce va fi organizat la nivel național de Uniunea Națională a Barourilor din România.
- clarificarea efectelor juridice ale folosirii, în afara cadrului legal, a denumirilor specifice profesiei de avocat, organelor reprezentative ale acestuia, precum și a calității de avocat însăși, în alte condiții decât cele prevăzute de lege.
- reconsiderarea unor aspecte care se referă la procedura de alegere a organelor reprezentative ale profesiei.

Totodată, precizăm că modificările și completările în materia Legii nr. 51/1995 au fost propuse de Ministerul Justiției după consultarea prealabilă a reprezentanților Uniunii Naționale a Barourilor din România, care și-au exprimat acordul cu privire la acestea.

În fine, arătăm că materialul transmis de dumneavoastră Ministerului Justiției a fost avut în vedere cu ocazia dezbaterilor purtate asupra proiectului de act normativ în cadrul Comisiei juridice, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților la care, de altfel, ați participat și dumneavoastră în calitate de invitat.

Cu stimă,

Alina RĂDOI
Director
Direcția Elaborare Acte Normative

Anexa 22: Recomandările științifice de modificare a Lg.303/2004

Cabinet Avocat dr. Botomei Vasile
Municipiul Bacau, str. Republicii nr. 27, A, 1 – 3
CIF 21183784
Email: botomei.vasile@yahoo.com ; Website: www.botomeivasile.ro
Telefon/fax: 0334 422 716; Mobil: 0744 19 17 17
Nr. 15/31.01.2011

CATRE,
Consiliul Superior al Magistraturii

Domnule Presedinte,

Cabinet avocat dr. Botomei Vasile, cu sediul in Mun. Bacau, str. Republicii nr. 27, A, 1 – 3, reprezentat prin avocat dr. Botomei Vasile, va comunica spre analiza sinteze din teza de doctorat Botomei Vasile, sustinuta in cadrul Universitatii de Stat din Moldova.

Avand in vedere proiectul initiat de Ministerul Justitiei cu privire la modificarea Legii 303/2004, cu obiect raspunderea patrimoniala a magistratilor, va rog respectuos sa primiti spre consultare si dezbateri recomandarile stiintifice publicate in teza de doctorat **“RĂSPUNDEREA ADMINISTRATIVĂ: ASPECTE PRACTICO-ȘTIINȚIFICE ÎN PLAN COMPARAT – REPUBLICA MOLDOVA ȘI ROMÂNIA”**, cu privire la raspunderea administrativa a magistratilor, astfel:

1) Propunem modificarea art. 99, lit.h) din Lg.303/2004, care urmeaza sa aiba urmatorul cuprins: *„exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de drept material sau procesual cu rea-credința sau din gravă neglijență, dacă fapta nu constituie infracțiune.”*

Prin adăugarea textului referitor la nerespectarea normelor de drept material, se va realiza o protecție a justițiabililor, împotriva magistraților care interpretează în mod abuziv normele de drept material. Legat de acest text, propunem delimitarea a ceea ce înseamnă și la ceea ce se referă termenul de rea-credință și termenul de gravă neglijență. Pentru a fi în prezența relei-credințe, nu e suficient că hotărârea să fie evident eronată, ci trebuie să existe și alte indicii care să ducă la convingerea că magistratul a acționat cu intenție directă de a încălca legea și în deplină cunoștință de cauză. Propunerea noastră este ca *reava-credință* să aibă unul dintre următoarele înțelesuri:

a) atunci când magistratul încalcă cu știință, normele de drept material sau procesual, urmărind sau acceptând prejudicierea unei persoane;

b) manipularea intenționată a instrumentelor juridice de drept material și procesual în scopul prejudicierii părții vătămate.

c) intenția frauduloasă în aplicarea legii, cu consecința prejudicierii părții vătămate.

d) manipularea intenționată a normei legale și a principiilor generale de către magistrat, dacă prin aceasta s-a produs un prejudiciu persoanei vătămate.

În ceea ce privește gravă neglijență, evenimentul cauzator de daune sau periculos, care este rezultatul unei acțiuni sau al unei omisiuni, este premeditat și voit de către făptuitor, ca o consecință a propriei acțiuni sau omisiuni. Neglijența condamnată trebuie să se prezinte ca inexplicabilă, fără legătură cu acele particularități ale situației care ar putea face de înțeles, fără a o justifica, eroarea judecătorului.

Propunem că *gravă neglijența* să aibă unul din următoarele înțelesuri:

a) nesocotirea de către magistrat, din culpă, în mod grav și nescuzabil, a normelor de drept material sau procesual;

b) încălcarea grosolană și nescuzabilă a raționamentului judiciar și a normelor legale, dincolo de o diligență obiectivă, dacă prin aceasta s-a produs un prejudiciu persoanei vătămate;

c) necunoașterea grosolană și nescuzabilă de către judecător a regulilor în cadrul cărora se desfășoară activitatea acestuia de natură a prejudicia partea vătămată.

2) Propunem introducerea în Lg. 303/2004 a unor prevederi pentru eficientizarea răspunderii administrative a magistraților care declara grevă și excepții de la răspunderea administrativă în situația în care toți magistrații participă la greva, prin care se atrage răspunderea administrativă a membrilor din Guvern, astfel:

a) Procurorii și/sau judecătorii care intră în grevă, după caz, care refuză participarea la ședințele de judecată la care sunt planificați, se consideră excluși de drept din magistratură, fără alte formalități de constatare prin comisiile de disciplină ale magistraților sau prin hotărâri;

b) Magistrații nu au dreptul de a formula acțiuni judecătorești, în ceea ce privește stabilirea veniturilor salariale, a sporurilor de serviciu pentru funcțiile deținute, sub sancțiunea inadmisibilității acțiunilor formulate în acest sens, și a excluderii din magistratură;

c) Decretele de încetare a calității de magistrat, se emit de către Președintele României, la propunerea Ministrului de Justiție, în termen de 10 zile de la data de inițiere a formei de protest de către magistrați;

d) În condițiile în care toți judecătorii de la nivel național participă la grevă, protestul se consideră vot de blam împotriva Guvernului, cu consecința emiterii decretului de către Președintele României, în termen de 10 zile de la inițierea protestului, de destituire din funcție, a primului-ministru și al miniștrilor din cabinet;

e) Cu aceeași dată de emiteră a decretului de destituire a Guvernului, privind încetarea mandatului de prim-ministru și al miniștrilor din Guvern, Președintele României, desemnează un candidat pentru funcția de prim-ministru și numește

Guvernul pe baza votului de încredere acordat de Parlament, în condiții art. 85 din Constituția României;

f) Magistrații care refuză să își exercite activitățile profesionale pe motiv de grevă, se consideră demisi de drept din funcția de magistrat. În aceste condiții, nu mai este necesară efectuarea unui control administrativ, față de care să se pronunțe comisiile de disciplină și, după caz, pe cale ierarhică, instanțele judecătorești. Conflictele de muncă legate de nivelul salariilor și al sporurilor pentru magistrați, sunt exceptate de la Lg. Contenciosului Administrativ. Stabilirea grilei de venituri pentru magistrați și funcțiile asimilate acestora, se face prin lege sau, după caz, prin hotărâri de guvern.

EXCEPȚIE:

În condițiile în care toți magistrații din țară intră în grevă, recomandăm ca această formă de protest să atragă demisia Guvernului. În caz ca protestul magistratilor se declanșează unitar, la nivel național, împotriva unuia sau a mai multor membri din Cabinet, atragerea demisiei îi privește doar pe aceștia.

Prerogativul de constatare a încetării mandatelor premierului și a miniștrilor din guvern, după caz în mod individual a unor miniștri din cabinet, aparține Președintelui României prin emiterea unui decret în termen de 10 zile de la constatarea faptei, prin publicarea în M. OF. Cu data de publicare a decretului de încetare a mandatului Guvernului, Președintele va desemna un nou prim-ministru, care își va forma noul cabinet în condițiile de acordare a votului de încredere în Parlament.

3) Propunem introducerea în Lg. 303/2004 din România, a prevederilor care se regăsesc în Lg. 544 din 20.07.1995 modificată la 03.09.2010, din Republica Moldova, ca model de delimitare clară a situațiilor în care judecătorilor li se aplică sancțiunile disciplinare.

A) Introducerea art. 22 (1): „a) încălcarea obligației de imparțialitate;

b) interpretarea sau aplicarea neuniformă a legislației, intenționat sau din neglijență gravă, dacă acest lucru nu este justificat de schimbarea practicii judiciare;

f^d) încălcarea, din motive imputabile, a termenelor de examinare a cauzelor aflate în procedură sau încălcarea normelor imperative ale legislației;

h) refuzul nejustificat de a îndeplini o atribuție de serviciu;

h¹) încălcarea termenelor de redactare a hotărârilor judecătorești și de transmitere a copiilor de pe acestea participanților la proces;

n) încălcarea prevederilor referitoare la incompatibilitățile și interdicțiile care îi privesc pe judecători;

p) emiterea unei hotărâri, care ulterior a fost recunoscută de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, drept hotărâre prin care au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale omului.”

B) Introducerea art. 22 (2): „Anularea sau modificarea hotărârii judiciare nu atrage răspundere, dacă judecătorul care a pronunțat-o nu a încălcat

intenționat Lg.. Excepție fac cazurile în care Lg. a fost încălcată cu neglijență, cauzând persoanelor prejudicii materiale sau morale esențiale.”

C) Introducerea conceptului de “demisie a judecătorului”

Art 26 - Demisia judecătorului

„(1) Se consideră demisie a judecătorului plecarea onorată a judecătorului din funcție, dacă acesta, în exercițiul funcțiunii și în afara relațiilor de serviciu, nu a comis fapte ce discreditează justiția sau compromit cinstea și demnitatea de judecător.

(2) Judecătorul are dreptul la demisie în cazul depunerii cererii de demisie.

(3) Judecătorului demisionat i se păstrează titlul de magistrat, apartenența sa la corpul magistraților și garanțiile inviolabilității personale.

(4) Judecătorului demisionat sau pensionat i se plătește o indemnizație unică de concediere, egală cu produsul înmulțirii salariului său mediu lunar la numărul de ani complet lucrați în funcția de judecător. Totodată, judecătorului demisionat și reîntors în funcție i se ia în calculul indemnizației unice de concediere timpul activității în funcția de judecător de la data încetării ultimei demisii.

(5) Judecătorul demisionat are dreptul la pensie pentru vechime în muncă sau la o indemnizație lunară viageră, în condițiile prezentei legi.

(6) Dacă judecătorul demisionat are în funcția de judecător o vechime de cel puțin 20 de ani, beneficiază de o indemnizație lunară viageră de 80 procente; de la 25 la 30 de ani - de 85 procente; de la 30 la 35 de ani - de 90 procente; de la 35 la 40 de ani - de 95 procente; de la 40 de ani și mai mult - de 100 procente față de salariul mediu plătit în funcția respectivă de judecător, ținându-se cont de indexarea salariului. Indemnizația lunară viageră se recalculează ținându-se cont de mărimea salariului judecătorului în exercițiu.

(7) Judecătorul demisionat este în drept să activeze în sfera justiției.

(8) Dacă judecătorul demisionat îndeplinește o altă funcție în sfera justiției, i se plătește indemnizație lunară viageră și este salarizat conform art. 28.

(9) Judecătorul este considerat demisionat atât timp cât respectă prevederile art. 8, păstrează cetățenia României și nu comite fapte care discreditează justiția sau compromit cinstea și demnitatea de judecător.

(10) În cazul în care C.S.M. constată că judecătorul demisionat nu îndeplinește condițiile prevăzute în prezenta lege, sistează demisia judecătorului. Acesta poate ataca hotărârea de sistare în Curtea Supremă de Justiție într-un termen de 10 zile de la data primirii copieii de pe hotărâre.

(11) Demisia judecătorului se sistează și în cazul numirii lui repetate în funcția de judecător.”

D) Introducerea art. 26¹ - Menținerea imputernicirilor judecătorului

“Imputernicirile judecătorului transferat, degrevat, detașat, suspendat în perioada examinării de către acesta a unei cauze penale sau civile aflate în faza de terminare, se mențin până la încheierea judecării cauzei respective.”

E) Introducerea art. 27: Protecția de stat a judecătorului și a membrilor familiei lui

„(1) Judecătorul, membrii familiei lui și averea lor se află sub protecția statului. La cererea judecătorului sau a președintelui instanței judecătorești, organele afacerilor interne sunt obligate să ia măsurile de rigoare pentru asigurarea securității judecătorului și a membrilor familiei lui, integrității bunurilor acestora.

(2) Atentarea la viața și sănătatea judecătorului, distrugerea sau deteriorarea bunurilor, amenințarea lui cu omor, violență sau cu deteriorarea bunurilor, calomnierea ori insultarea acestuia, precum și atentarea la viața și sănătatea rudelor apropiate (părinților, soției, soțului, copiilor), atrag răspunderea stabilită de lege. Judecătorul are dreptul să fie asigurat de către organele afacerilor interne cu mijloace de apărare.”

4) Propunem introducerea în Lg. 303/2004 din Romania, a următoarelor prevederi referitor la cererilor de recuzare formulate împotriva procurorilor și judecătorilor:

Cererile de recuzare formulate împotriva procurorilor și judecătorilor, să se constituie într-un proces cu respectarea tuturor normelor de procedură prevăzute de codul de procedura civila.

Termenele de soluționare ale acestora să fie echivalente cu termenele de soluționare a cererilor de judecată pe procedura ordonanței prezidențiale. În aceste condiții, petiționarii se vor putea apăra prin probe cu înscrisuri, probe cu martori, proba cu interogatoriu pentru judecătorii din completul de judecată în fața instanței de recuzare. Numai așa se asigură „egalitatea de arme” în procesul de recuzare, ca mijloc de îndepărtare dintr-un proces a magistraților care nu judecă cu imparțialitate sau care judecă cu interes în cauză. Această concepție se subscrie în principiul de drept constituțional consacrat în Constituția României, potrivit căruia cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, nimeni nefiind mai presus de lege.

5) Propunem introducerea în Lg. 303/2004 din Romania, a următoarelor prevederi cu privire la plângerile administrative formulate împotriva procurorilor și judecătorilor:

Pentru ca în egală măsură, atât petiționarii cât și magistrații, să se bucure de egalitatea în drepturi în fața legii și în fața autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, indiferent dacă pârâții sunt magistrați, iar petiționarii sunt simpli subiecți de drept, care nu fac parte din sistemul juridic, susținem că plângerile administrative formulate de petiționari împotriva magistraților, să se constituie într-un proces care să se judece după regulile de judecata din dreptul comun.

Acest concept se subscrie în normele constituționale prevăzute în Constituția României, fiind necesar un dublu grad de jurisdicție în soluționarea plângerilor formulate de către petiționari. În Romania, avem exemple în care se constată, pe

baza cercetării administrative efectuată de către inspecția juridică din cadrul C.S.M., că judecătorul din dosar se face vinovat de neglijență, se emite răspuns petentului în acest sens, însă se motivează că nu s-a aplicat nici o măsură administrativă față de judecător, ceea ce nu permite exercitarea de către petiționar a vreunei căi de atac, împotriva unei hotărâri judecătorești care este probată prin rezultatul trimis de inspecția judiciară, că a fost pronunțată prin nerespectarea normelor de procedură de către judecător, asemenea ca și prin motive de neglijență în serviciu în desfășurarea activității judecătorești.

6) Propunem introducerea în Lg. 303/2004 din Romania, a următoarelor prevederi cu privire la materia procedurii de deschidere a ședințelor de judecată:

În vederea eficientizării răspunderii administrative a magistraților, propunem ca deschiderea fiecărei ședințe de judecată, să se facă prin depunerea jurământului de către magistrați, cu enunțarea în ședință publică a numelui său, așa cum se procedează cu martorii care sunt audiați de instanță, sub jurământ. După depunerea jurământului, președintele de complet le va aduce la cunoștința justițiabililor că au dreptul de a se adresa cu petiții la C.S.M., în condițiile în care se consideră vătămăți prin nerespectarea drepturilor procedurale din timpul procesului.

7) Introducerea conceptului de asigurare a judecătorilor pentru riscurile ce decurg din activitatea profesională a magistraților.

Introducerea conceptului de asigurare a judecătorilor pentru malpraxis.

Propunem ca în Lg. 303/2004 [30], privind statutul judecătorilor și procurorilor din Romania, să se introducă un nou articol, cu următorul conținut:

„Pentru malpraxis și riscurile ce decurg din activitatea profesională, magistrații sunt obligați să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru erori judiciare săvârșite din gravă neglijență.”

8) Introducerea institutiei judecătorului de instructie, care sa asigure controlul de legalitate al actelor si masurilor dispuse de catre procuror in timpul efectuării cercetării penale. Acest sistem se aplica in prezent in Republica Moldova.

Fata de cele prezentate, va rog sa binevoiti a-mi comunica un raspuns in scris la adresa Cabinet Avocat dr.Botomei Vasile, din Mun.Bacau, str.Republicii, nr.27, A, 1-3, in dovedirea indeplinirii conditiilor de implementare a recomandarilor stiintifice.

Aceste recomandari stiintifice sunt expresia practicii judiciare in cadrul instantelor din Romania.

Cabinet Avocat dr. Botomei Vasile

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

2702/1154/2011

10.02.2011

Domnului av. dr. Vasile Botomei

Stimate domnule,

Ca urmare a adresei dumneavoastră prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii o serie de recomandări științifice din teza dumneavoastră de doctorat, în vederea modificării și completării Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă comunicăm că propunerile formulate au fost luate în evidență, urmând a fi analizate în procesul de modificare și completare a legilor reformei sistemului judiciar, obiectiv aflat în atenția Consiliului Superior al Magistraturii.

Cu deosebită considerație,

**Secretar general,
Judecător Roza Marcu**

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

Cabinet Avocat dr. Botomei Vasile
Municipiul Bacau, str. Republicii nr. 27, A, 1 – 3
CIF 21183784
Email: botomei.vasile@yahoo.com ; Website: www.botomeivasile.ro
Telefon/fax: 0334 422 716; Mobil: 0744 19 17 17
Nr. 40/15.02.2011

CATRE,

1. Guvernul Romaniei

In atenia urmatoarelor:

- D-lui Prim-Ministru;
- D-lui Ministru al Administratiei
si Internelor;

2.Parlamentul Romaniei

In atenia urmatoarelor:

- Comisia pentru administrație publică,
amenajarea teritoriului și echilibru ecologic;
- D-na Presedinte;

Cabinet avocat dr. Botomei Vasile, cu sediul in Mun. Bacau, str. Republicii nr. 27, A, 1 – 3, reprezentat prin avocat dr.Botomei Vasile, va comunica spre analiza sinteze din teza de doctorat Botomei Vasile, sustinuta in cadrul Universitatii de Stat din Moldova.

Va rog respectuos sa primiti spre consultare si dezbateri recomandarile stiintifice publicate in teza de doctorat **“RĂSPUNDEREA ADMINISTRATIVĂ: ASPECTE PRACTICO-ȘTIINȚIFICE ÎN PLAN COMPARAT – REPUBLICA MOLDOVA ȘI ROMANIA”**, cu privire la imbunatatirea sistemului legislativ din Romania privind administratia publica locala, astfel:

1) Referitor la raspunderea administrativa a primarului:

Lg. 215/2001 republicată, aflată în vigoare până în anul 2007, prevedea că mandatul primarului încetează de drept:

„cand, în exercitarea atribuțiilor ce îi revin prin lege, a emis 3 dispoziții cu caracter normativ într-un interval de 3 luni, care au fost anulate de instanța de contencios administrativ prin hotărare judecătorească rămasă definitivă și irevocabil”[art. 72 (2), lit. i].

Ulterior, pentru a se diminua răspunderea administrativă pentru primar, a fost abrogată această prevedere din Lg. nr. 215/ 23.04.2001 ,

privind administrația publică locală din RO, prin Lg. nr. 59/ 31.03.2010, M. Of. nr. 95/2010.

Recomandari:

Recomandăm reintrarea în vigoare a art. 72 (2), lit. i) din Lg. nr. 215/ 23.04.2001, a administrației publice locale din RO, publicată în M. Of. nr. 204/ 23.04.2001.

Propunem ca mandatul primarului, să se considere încetat de drept, în condițiile în care, pe parcursul unui an calendaristic, se ajunge ca prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, să se anuleze două dispoziții emise de primar. Se are în vedere că pe parcursul unui proces, primarul are putere de revocare asupra actului emis, după ce s-a judecat dosarul pe fond și mai înainte de a se ajunge în fața instanței de recurs.

Astfel, încetarea înainte de termen a mandatului de primar, trebuie să fie privită ca o sancțiune, prin rezultatul unui referendum local, inițiat la cererea cetățenilor cu drept de vot, pe motivul nesocotirii de către primar a intereselor generale ale colectivității locale, sau neexercitarea atribuțiilor ce-i revin potrivit legii, inclusiv a celor pe care le exercită ca reprezentant al statului.

Recomandăm ca validarea încetării mandatului de consilier local, să se facă prin votul exprimat de majoritatea cetățenilor care au participat la referendum și nu prin raportare la jumătate plus unu din numărul cetățenilor cu drept de vot, cum este în prezent în RO.

În scopul asigurării unei mai bune funcțiuni a autorităților deliberative, a eliminării arbitrariului, potrivit faptului că încă mai sunt reminiscențe inclusiv din partea puterii judecătorești de înfrângere a puterii administrative deliberative și executive, în condițiile de nelegalitate a acestora, apreciem că este suficient a se anula un număr de două acte administrative în intervalul unui an calendaristic, pentru atragerea sancțiunii administrativ-disciplinare de încetare a mandatului înainte de termen, a organelor administrației deliberative și/sau al administrației executive.

2)Referitor la raspunderea administrativa a autoritaților administrației publice deliberative:

Răspunderea administrativă este prevăzută inclusiv pentru consilierii locali și consilierii județeni, fiind la îndemâna fiecărui cetățean care se consideră prejudiciat într-un interes legitim, și apelează la instituția contenciosului administrativ.

Lg. 215/2001 republica, aflată în vigoare până în anul 2007, prevedea un număr de trei hotărâri de consiliu local care să fie anulate în intervalul a

șase luni calendaristice dintr-un an, însă nu era clar de ce legiuitorul s-a oprit la trei și nu la două, precum și de ce la trei și nu la 4, 5 sau 10.

Ulterior, pentru a se diminua răspunderea administrativă pentru autoritățile deliberative de la nivel local, a fost abrogată această prevedere din Lg. nr. 215/ 23.04.2001, privind administrația publică locală din RO, prin Lg. nr. 59/ 31.03.2010, M. Of. nr. 95/2010.

Recomandam următoarele:

1) Validarea încetării mandatului de consilier local, să se facă prin votul exprimat de majoritatea cetățenilor care au participat la referendum și nu prin raportare la jumătate plus unu din numărul cetățenilor cu drept de vot, cum este în prezent în România.

2) Sancțiunea administrativă prevăzută în Lg. Administrației Publice Locale din Republica Moldova, nr. 436-XVI/ 28.12.2006 , în ce privește conținutul art. 25 (1), lit. a), să fie preluată textual în Lg. 215/2001 republicată, din RO.

“Art. 25. Dizolvarea consiliului local

(1) Consiliul local poate fi dizolvat înainte de expirarea termenului dacă:

a) acesta a adoptat în mod deliberat decizii repetate în aceeași materie, care au fost anulate de către instanța de contencios administrativ, prin hotărâri definitive, întrucât încălcau grav prevederile Constituției sau ale legislației în vigoare;”

Prin acest mijloc, se creează o responsabilizare conștientă a fiecărui consilier local, de a-și exprima acordul în concordanță cu dispozițiile legale în materie, pentru fiecare proiect de hotărâre ce urmează a fi supus aprobării. Se înțelege, că în cazul hotărârilor definitive, care sunt supuse recursului judecătoresc, autoritatea deliberativă are competența de a-și abroga propria decizie (hotărâre) înainte de judecarea căii de recurs, fiind un mijloc procedural aflat la îndemână autorității deliberative, de a produce rectificarea actului administrativ adoptat nelegal, după caz, neîntemeiat, ceea ce ar atrage pe cale de consecință rămânerea fără obiect a acțiunii în instanța de contencios administrativ.

Enunțăm unele concepte noi privind necesitatea eficientizării răspunderii administrative a unităților administrativ-teritoriale ca persoane juridice, astfel:

1) Reglementarea din România trebuie să fie perfecționată, deoarece măsura ar trebui să fie la îndemâna unei instanțe judecătorești de contencios administrativ, care să nu aibă altceva de făcut, decât să constate starea de fapt și de drept și pe cale de consecință să pronunțe o hotărâre executorie și

irevocabilă în camera de consiliu, fără citarea părților, pe baza unei cereri venite din partea reprezentantului Guvernului în teritoriu, după caz, a sesizării venite din partea oricărui subiect de drept.

2) Referitor la răspunderea administrativă a consilierilor din consiliile locale, propunem ca autoritățile deliberative să se considere dizolvate de drept ca organ deliberativ, în condițiile în care pe parcursul unui an calendaristic se ajunge ca prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, să se anuleze două hotărâri de consiliu local. Acesta va reprezenta mijlocul procedural de responsabilizare a persoanelor alese în funcții publice de consilieri, prin aceea că le încetează mandatul înainte de termenul pentru care au fost aleși.

Fata de cele prezentate, va rog sa binevoiti a-mi comunica un raspuns in scris la adresa Cabinet Avocat dr.Botomei Vasile, din Mun.Bacau, str.Republicii, nr.27, A, 1-3, in dovedirea indeplinirii conditiilor de implementare a recomandarilor stiintifice.

Aceste recomandari stiintifice sunt publicate in reviste de specialitate juridica din Romania si din strainatate, cu apreciere favorabila in mediul universitar, in contextul realizarii unor reforme efective in domeniul administratiei publice locale, ca mijloc de eficientizare a raspunderii organelor administratiei publice executive si deliberative, pentru activitatea ce se prevede a fi desfasurata in interesul comunitatii.

Recomandarile stiintifice au fost publicate si fundamentate in articolele stiintifice publicate in:

- 1) Buletin Științific "Interrelațiile Ecologiei", Iași, 2009, Romania;
- 2) Revista Națională de Drept, edițiile 2009 și 2010, Romania;
- 3) Revista "Lege și viață", 2010, Chisinau, Republica Moldova.

Transmise azi, data de 15.02.2011, de pe e-mail botomei.vasile@yahoo.com, la urmatorii:

1. Guvernul Romaniei, la e-mail: drp@gov.ro;
2. Ministerul Administratiei si Internelor, la e-mail: petitii@mai.gov.ro,
3. Parlamentul Romaniei, la e-mail: cpo6@cdep.ro.

Autor,
Av.dr.Botomei Vasile

15.02.2011

GUVERNUL ROMÂNIEI

Secretariatul General al Guvernului
Direcția Relații Publice

NR. 15D/ 1915/ 18.02.2011

Domnului BOTOMEI VASILE
<BOTOMEI.VASILE@YAHOO.COM>

Referitor la memoriul dumneavoastră , vă facem cunoscut faptul
că a fost transmis, spre analiză și informare , MINISTERULUI
ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR.

Cu stimă

DIRECTOR

Piața Victoriei nr. 1, Sector 1, București
Tel: +4 021 318 11 75, 314 3400 /1903
Fax: +4 021 313 98 46
www.sgg.ro

Anexa 26: Recomandări științifice de modificare a Lg.14/2003

Cabinet Avocat dr. Botomei Vasile
Municipiul Bacau, str. Republicii nr. 27, A, 1 – 3
CIF 21183784
Email: botomei.vasile@yahoo.com ; Website: www.botomeivasile.ro
Telefon/fax: 0334 422 716; Mobil: 0744 19 17 17
Nr. 42/15.02.2011

CATRE,

1. Guvernul Romaniei

In atentia urmatoarelor:

- D-lui Prim-Ministru;
- D-lui Ministru al Ministerului
Finantelor Publice

2.Parlamentul Romaniei

In atentia urmatoarelor:

- Comisia pentru buget, finante si banci
- D-le Presedinte

Cabinet avocat dr. Botomei Vasile, cu sediul in Mun. Bacau, str. Republicii nr. 27, A, 1 – 3, reprezentat prin avocat dr.Botomei Vasile, va comunica spre analiza sinteze din teza de doctorat Botomei Vasile, sustinuta in cadrul Universitatii de Stat din Moldova.

Va rog respectuos sa primiti spre consultare si dezbaterre recomandarile stiintifice publicate in teza de doctorat **“RĂSPUNDEREA ADMINISTRATIVĂ: ASPECTE PRACTICO-ȘTIINȚIFICE ÎN PLAN COMPARAT – REPUBLICA MOLDOVA ȘI ROMANIA”**, cu privire la imbunatatirea sistemului legislativ din Romania in domeniul raspunderii administrative a organelor executive din cadrul partidelor politice, astfel:

Răspunderea administrativă a organelor de conducere din partidele politice, este tratată în contextul în care partidele politice sunt denumite persoane juridice de drept public. Din acest motiv, în lipsa unei prevederi legislative prin care să se identifice modalități de răspundere administrativă a organelor de conducere din cadrul partidelor politice, sunt tratate în lucrarea de doctorat aspecte practico-științifice, de aplicare a răspunderii administrative inclusiv în acest domeniu, in subcapitolul:

“1.5. Conceptul raspunderii administrativa a organelor executive din partidele politice”

Abordarea privește exclusiv aspecte tehnice de răspundere administrativă și nu se referă la aspecte de doctrină, politică externă sau internă.

În acest context, apreciem că în scopul înființării conceptului de răspundere administrativă pentru organele de conducere din cadrul partidelor politice, fiecare partid politic trebuie să încheie contracte de muncă, în condițiile de stabilire a responsabilităților și obligațiilor prin fișa postului de conducere din fiecare structură, cu începere de la nivel central, pentru organele de conducere din birourile de conducere de la nivel național și până la nivelul fiecărui județ. Aceasta implică aspectul ca, subdiviziunile administrativ teritoriale ale fiecărui partid politic să se înființeze după modelul condițiilor de înființare a filialelor din cadrul societăților comerciale, în condițiile de înregistrare și de recunoaștere a actelor de constituire de către autoritățile administrației de stat.

În România, cadrul legal de înregistrare a persoanelor juridice supuse înregistrării este reglementat prin art.38-39 din Decretul nr. 31/ 30.01.1954, privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, potrivit căruia, denumirea, sediul și scopul entității înregistrate sunt definite prin actul de înființare, după caz statutul de funcționare:

- „*Persoana juridică va purta denumirea stabilită prin actul care a înființat-o sau prin statut.*”

- „*Sediul persoanei juridice se stabilește potrivit actului care a înființat-o sau statutului.*”

- „*Persoana juridică nu poate avea decât acele drepturi care corespund scopului ei stabilit prin lege, prin actul de înființare sau prin statut. Orice act juridic care nu este făcut în vederea realizării acestui scop este nul*”. Ca practică aplicată, lucrarea are în anexă un model de înființare a unei organizații județene politice, înregistrată și recunoscută de organul puterii de stat prin CIF 23698841, eliberat la 10.04.2008.

Organul administrației de stat competent să verifice legalitatea actelor de înființare ale unei filiale, după caz, a unei organizații județene, îi atribuie acesteia un cod de înregistrare fiscală, cod care va constitui dovada de luare în evidență a filialelor fiecărui partid politic, care funcționează la nivel teritorial.

Constatări:

- Partidele politice, nu practică înregistrarea filialelor sau organizațiilor teritoriale;

- Neînregistrarea la organul fiscal teritorial a filialelor sau organizațiilor de partid, determină o lipsă de răspundere administrativă, pentru persoanele care sunt alese în conducerea acestora;

- Neînregistrarea la organul fiscal teritorial a filialelor sau organizațiilor de partid, lipsește statul de exercitarea prin organe specializate a unui control administrativ asupra activităților acestora, neexistând mijlocul de control și atragerea răspunderii administrative pentru organele de conducere.

Recomandări:

1. Instituirea obligației de înregistrare a subdiviziunilor teritoriale la organul administrației de stat competent teritorial, în cadrul unui termen de

maxim 30 de zile de la data înregistrării în Registrul Partidelor Politice a formațiunii de la nivel național, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a-și continua activitatea politică, partidul care nu-și îndeplinește această obligație.

2. Instituirea obligației de întocmire și de înregistrare de contracte individuale de muncă, pentru organele executive de la nivel central și județean, pentru organele executive de conducere, care să se încheie între organul colectiv de conducere reprezentat prin Biroul Permanent Național, după caz, de Biroul Permanent Județean, în calitate de angajator și organul de execuție, președinte, în calitate de angajat, înregistrat inclusiv la autoritatea de control pentru partide și organizații politice din țară.

Răspunderea administrativă a organelor de conducere din cadrul partidelor politice ca organe de drept public, nu se confundă și nu echivalează cu conceptul de răspundere politică, motiv pentru care cerința de stabilire a unor relații contractuale este de natură a realiza efectiv un mecanism de atragere a răspunderii administrative pentru actele pe care aceste categorii de persoane le fac în exercitarea atribuțiilor funcției. Această procedură presupune inclusiv realizarea unui act de repartitie pe post care, în vederea realizării cadrului instituțional, recomanda ca repartitia să se obțină prin avizul de la Autoritatea Electorală Permanentă, prevăzută cu activitatea de control pentru partide și organizații politice.

Fata de cele prezentate, va rog sa binevoiti a-mi comunica un raspuns in scris la adresa Cabinet Avocat dr.Botomei Vasile, din Mun.Bacau, str.Republicii, nr.27, A, 1-3, in dovedirea indeplinirii conditiilor de implementare a recomandarilor stiintifice din teza de doctorat.

Aceste recomandari stiintifice sunt publicate in reviste de specialitate juridica din Romania, cu apreciere favorabila in mediul universitar, in contextul realizarii unor reforme efective in domeniul raspunderii administrative a organelor executive din cadrul partidelor politice

Transmise azi, data de 15.02.2011, de pe e-mail botomei.vasile@yahoo.com, la urmatoarii:

- 1. Guvernul Romaniei, la e-mail: drp@gov.ro;*
- 2. Ministerul Finantelor Publice, la e-mail: publicinfo@mfinante.ro,*
- 3. Parlamentul Romaniei, Comisia pentru buget, finante si banci, la e-mail: srp@cdep.ro.*

Autor,
Av.dr.Botomei Vasile

15.02.2011

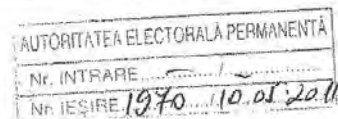
Anexa 27: Implementarea recomandărilor științifice de modificare a Lg.14/2003

Autoritatea Electorală Permanentă

Sediul central: Str. Stavropoleos nr. 6, sector 3, București
Tel./fax 021/3101.386, www.roaep.ro, email: office@roaep.ro

Autoritatea Electorală Permanentă prelucraază date cu caracter personal, în conformitate cu prevederile Legii nr. 677/2001, potrivit notificațiilor nr. 4238, nr. 9289 și nr. 9290, în scopul îndeplinirii atribuțiilor legale în materie electorală și de control al finanțării partidelor politice și al campaniilor electorale.

Domnului avocat dr. Botomei Vasile
Strada Republicii nr. 27, A, 1-3
Municipiul Bacău
<botomei.vasile@yahoo.com>

Stimate domnule Botomei,

Referitor la recomandările dumneavoastră cu privire la răspunderea administrativă a organelor executive din cadrul partidelor politice, transmise nouă de către Ministerul Finanțelor Publice și înregistrate la Autoritatea Electorală Permanentă cu nr. 1970/11.04.2011, vă informăm că acestea au fost analizate cu atenție și vă asigurăm că vor fi avute în vedere la elaborarea viitoarelor proiecte de acte normative pentru îmbunătățirea și perfecționarea cadrului legislativ electoral românesc.

Cu stimă,

SECRETAR GENERAL

CSABA TIBERIU KOVACS

Anexa 28: Implementarea rezultatelor cercetării în aplicarea teoriei pluralismului organizațiilor profesionale de apărare înregistrate la nivel județean în România:

1) Actul de înregistrare fiscală și autorizare a Baroului Bacău din cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din România - decan av. Vasile Botomei, autorizat cu Statut autentic, adoptat în baza Lg.51/1995

ROMÂNIA MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ CERTIFICAT DE ÎNREGISTRARE FISCALĂ	
Seria A Nr. 0034233	
Denumire/Nume și prenume: BAROUL BACĂU DIN CADRUL UNIUNII NAȚIONALE A BAROURILOR DIN ROMANIA	
Domiciliul fiscal: Jud. Bacău, Mun. Bacău, Cal. Republicii, Nr.27, Bl.27, Sc.A, Et.P, Ap.3	
Emitent 00000000000000000000000000000000145010919 A	Codul de înregistrare fiscală (C.I.F.): 16655686 Data atribuirii (C.I.F.): 05.08.2004 Data eliberării: 22.02.2007
Cod M.F.P. 14.13.20.99/2	Se utilizează începând cu 01.01.2007

2) Actul de înregistrare fiscală a Baroului Bacău AFJ-decan av.Gigi Nucu Candet, fără act de înființare, fără statut, publicat cu acte de autorizare Decret 281/1954 și Decret 90/1990, abrogate prin art.83 din Lg.51/1995

ROMÂNIA MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ CERTIFICAT DE ÎNREGISTRARE FISCALĂ	
Seria A Nr. 0034233	
Denumire/Nume și prenume: BAROUL BACĂU AFJ	
Domiciliul fiscal: Jud. Bacău, Mun. Bacău, Str. Mihai Viteaz, Bl.12, Sc.D	
Emitent 00000000000000000000000000000000414088326 A	Codul de înregistrare fiscală (C.I.F.): 944491 Data atribuirii (C.I.F.): 07.12.1992 Data eliberării: 14.02.2007
Cod M.F.P. 14.13.20.99/2	Se utilizează începând cu 01.01.2007

DOSAR NR.14088/180/2011

ROMANIA
JUDECATORIA BACAU JUDETUL BACAU
SENTINTA PENALA NR.1793
SEDINTA PUBLICA DIN 10.11.2011
COMPLETUL CONSTITUIT DIN :
PRESEDINTE : LUPASCU SERGIU
CU PARTICIPARE :
PROCUROR : GRIGORE MIHAELA
GREFIER : MARDARE SIMONA

Pe rol fiind judecarea cauzei penale ce are ca obiect „plangere impotriva rezolutiei procurorului” formulata de petentul BAROUL BACAU.

Desfasurarea sedintei de judecata a fost inregistrata cu mijloace tehnice audio, conform prevederilor art.304 al.1 Cp.

La apelul nominal facut in sedinta publica se prezinta avocat Petrea Mihaela pentru petent, lipsa fiind partile.

Procedura de citare este legal indeplinita.

S-a expus referatul oral asupra cauzei de catre grefierul de sedinta dupa care :
Reprezentantul Ministerului Public si aparatorul petentului nu mai au cereri de formulat.

Nemaifind alte cereri de formulat, probe de administrat, instanta constata terminata cercetarea judecatoreasca si acorda cuvantul pe dezbateri.

Aparatorul petentului, solicita admiterea plangerii in temeiul art.278 al.1 lit.b Cp.p. cu cheltuieli de judecata. Sa se aiba in vedere rezolutia prim-procurorului Parchetului de pe langa Tribunalul Bacau nr.247/II/2/2011.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingerea plangerii si mentinerea rezolutiei atacate.

S-au declarat dezbaterile inchise, trecandu-se la deliberare.

I N S T A N T A
- deliberand -

Asupra cauzei penale de fata constata urmatoarele :

Prin rezolutia , ordonanta procurorului de la Parchetul de pe langa Curtea de Apel Bacau nr.546/P/2011 in temeiul art. 226 al.6 Cp.p. raportat la art.10 lit.d Cp.p. s-a dispus neinceperea urmaririi penale fata de Botomei Vasile si Costras Adrian, sub aspectul savarsirii infractiunii prev. si ped. De art.281 Cp. intrucat nu sunt intrunite elementele constitutive ale infractiunii sub aspectul laturii subiective.

Pentru a dispune astfel procurorul a retinut ca referatul organului de cercetare penala cuprinde propuneri legale si temeinice, iar argumentele sunt corespunzatoare solutiei propuse.

Potrivit referatului organului de cercetare penala la data de 06.10.2009, a fost inregistrata la I.P.J. Bacau plangerea formulata de catre U.N.B.R- Baroul Bacau

,str.M.Viteazu, nr.12, fata de Botomei V. si Costras A., avocati in cadrul U.N.B.R. Baroul Bacau, str.Republicii, nr.27, sub aspectul savarsirii infractiunilor prev. si ped. de art.57 al6 din Lg.nr.51/1995. In cuprinsul acesteia se reclama faptul ca susnumitii au folosit fara drept denumirile de -barou-, Uniunea Nationala a Barourilor din Romania, si efectueaza acte specifice formelor de exercitare a profesiei de avocat in conditiile in care, potrivit art.9 al.2 din Lg.51/1995, in fiecare judet si in mun.Bucuresti exista si functioneaza un singur barou membru al Uniunii Nationale a Barourilor din Romania. Din cercetarile efectuate au rezultat urmatoarele :

Baroul Bacau - U.N.B.R. din Bacau, str.Republicii, nr.27 este infiintat conform art.28 lit.b din Decretul nr.31/1954, in baza actului de infiintare autentificat la B.N.P. Balgaradean E.Stela, cu nr.205/07.02.2007, recunoscut si autentificat la M.F.P.-D.G.F.P. Bacau, in calitate de organ al puterii de stat. Infiintarea Baroului mai sus amintit a avut loc in cadrul Congresului National al Barourilor din Romania, in cadrul Adunarii Generale a Barourilor din Romania din data de 26.06.2004. Procesul-verbal al Congresului National al Barourilor din Romania a fost autentificat cu nr.1476/01.08.2006 si B.N.P. Balgaradean E.Stela cunoscut si inregistrat la M.F.P.-D.G.F.P.Bacau, in calitate de organ al puterii de stat. Deasemenea, Statutul Uniunii Avocatilor din Romania a fost adoptat in temeiul Lg.nr.51/1995, republicata si al art.9 din Constitutia Romaniei, fiind adoptat la data de 20.06.2004, in cadrul Congresului Uniunii Avocatilor din Romania si autentificat sub nr.1476/01.08.2006 la B.N.P. Balgaradean E.Stela, inregistrat si recunoscut de catre M.F.P. prin autorizatia fiscala nr.20626000 eliberata pentru U.N.B.R. in calitate de succesoare a U.A.R.

Baroul Bacau - U.N.B.R. din Bacau, str.Republicii, nr.27 are scopul definiti prin statutul propriu de functionare, ca forma de reglementare pentru desfasurarea activitatii proprii si care este ridicat la nivel de principiu constitutional in baza art.9 din Constitutia Romaniei, aspecte confirmate si cu ocazia audierii faptuitorului Botomei Vasile. Acesta din urma a invocat si o serie de rezolutii ale procurorilor din cadrul mai multor parchete de toate gradele, mentinute prin hotarari judecatoresti definitive prin care s-au dispus solutii de neincepere a urmaririi penale fata de persoane care au exercitat acte specifice activitatii de avocat in conditiile in care nu erau inscrise in Baroul Traditional (respectiv cel recunoscut de catre potent).

Curtea de Casatie si Justitie - Sectia Penala, prin Decizia Penala nr.1561/07.05.2008 a dispus achitarea unui membru al U.N.B.R. Structura Bota-Pompiliu (respectiv Baroul Constitutional), din care fac parte si numitii Botomei V. si Costras A., motivat de faptul ca lipseste latura subiectiva a infractiunii, acesta avand reprezentarea ca exercita in mod legal avocatura, dar fiind ca instantele au dat interpretari contradictorii in ceea ce priveste calitatea de avocat a membrilor U.N.B.R. Bota .Desi ICCJ a statuat prin Decizia nr.27/16.04.2007 ca asistenta juridica acordata in procesul penal ca un inculpat sau invinuit de catre o persoana care nu a dobandit calitatea de avocat in conditiile Lg.nr.51/1995 echivaleaza cu lipsa de aparare a acestuia, situatia juridica a barourilor paralele a ramas in continuare ambigua, intrucat aceste structuri isi invoca statutul legal. Pe de alta parte, in procesele la care Botomei V. si Costras A. Au participat in calitate de avocati, instantele de judecata au acceptat participarea lor in aceasta calitate, s-au

facut mentiuni cu privire la aceste aspecte, susnumiti avand astfel convingerea rezonabila ca activitatile desfasurate sunt legale.

Desi activitatile desfasurate de catre susnumiti se circumscriu profesiei specifice de avocat, tinand cont de considerentele C.E.D.O. referitoare la claritatea dreptului scris sau jurisprudentei, in fata unei practici unitare de netrimiteri in judecata a persoanelor cercetate in cazuri similare, s-a apreciat ca legea care incrimineaza exercitarea fara drept a profesiei de avocat nu este previzibila si accesibila.

Rezolutia, a fost atacata de catre petent la primul procuror al Parchetului de pe langa Curtea de Apel Bacau in termenul prevazut de art.278 al.3 C.p.p.

Prin rezolutia primului procuror al Parchetului de pe langa Curtea de Apel Bacau nr.483/II/2/2011 in temeiul art. 275-278 C.p.p. plangerea a fost respinsa.

Impotriva rezolutiei procurorului de la Parchetul de pe langa Curtea de Apel Bacau nr.546/P/2011 in termenul prevazut de art.278 ind.1 al.1 C.p.p. a formulat plangere petentul Baroul Bacau.

Plangerea a fost inregistrata la Judecatoria Bacau la nr.14088/180/2011.

Potentul a invocat motivele care vor fi expuse in continuare :

Baroul Bacau a formulat plangere impotriva celor doi faptuitori in oct.2009, acuzand folosirea fara drept a denumirilor specifice profesiei si exercitarea fara drept de activitati specifice formelor de exercitare a profesiei de avocat.

Avand in vedere ca plangerea vizeaza acte si fapte anterioare, este necesar analiza celor sesizate prin prisma dispozitiilor legale in vigoare la acea data, cu recalificarile intervenite in timp, dar si prin prisma faptului ca sesizarea cuprinde aspecte diferite, cu incadrari particulare.

Folosirea fara drept a denumirilor si insemnelor specifice profesiei de avocat a fost introdusa ca si infractiune prin OU 159/nov.2008 care a fost declarata neconstitutionala abia prin Decizia Curtii Constitutionale nr.109/09.02.2010 si respinsa prin Legea 81/mai 2010. Ea a fost reintrodusa prin Legea 270/2010 in art.57 al.6 si renumerotata dupa republicare, in art.60 al.6.

In schimb, exercitarea de activitati specifice profesiei este reglementata ca si infractiune la art.28 din lege, coroborat cu art.1,48,57 din lege si art.281 C.p. Prin Legea 270/2010, art.1 al.3 a fost completat, iar dupa republicarea din 2011, incriminarea exercitarii nelegale s-a facut la art.113 L.51/1995.

Astfel, la acest moment, cadrul legal din L.51/1995 care contureaza in mod clar caracterul infrațional al unor astfel de fapte il constituie art.1,26,50,60,113 si art.281 C.p.

Pe de alta parte, avocatura este un serviciu public infiintat, organizat si care actioneaza in baza unei legi speciale, conform art.28 lit.a din Decret 31/1954 si nu se supune OG nr.26/2000 cu privire la asociatii si fundatii si nici art.40 din Constitutia Romaniei.

Astfel, structura organizatorica avocatiala a fost infiintata si reglementata prin Legea 51/1995 (si nu prin act constitutiv, statut), a fost inregistrata fiscal conform art.32 din Decretul 31/1954 iar aceasta profesie exercitata doar in conditiile acestei legi si ale statutului, a constituit si constituie un monopol al membrilor barourilor udetene din cadrul UAR si, ulterior UNBR.

La aceste dispozitii legale se adauga si jurisprudenta constanta si clara a ICCJ, CC si CEDO, dar si literatura de specialitate care au confirmat legalitatea si unicitatea structurii organizatorice prin Legea 51/1995.

Potrivit acestor reglementari, atata timp cat actele de infiintare ale acestor entitati sunt nule si sintravin principiilor potrivit carora un asemenea serviciu este infiintat prin lege, si nu in baza dreptului de asociere, suntem in prezenta unor entitati uzurpatoare, fara capacitate juridica, iar persoanele care exercita activitati de natura avocatiala in baza acestor entitati si prin folosirea denumirilor specifice profesiei legal constituite intra sub incidenta dispozitiilor incriminatoare penale.

Lipsa de previzibilitate si accesibilitate poate fi justificata inainte ca L.51/1995 sa fie modificata si lamurita in timp de catre legiuitor, dar si de catre instantele superioare nationale si internationale prin deciziile lor obligatorii si publicate care au conturat in mod temeinic si clar caracterul nelegitim si infractorial al activitatii avocatiala paralele. Practica neunitara si pozitia diferita a instantelor fata de astfel de persoane a fost de la un pncet, nu rezultatul lipsei de previzibilitate si accesibilitate ,ci mai dfegraba a lipsei de documentare ,cu consecinte covarsitoare asupra dreptului constitutional la o aparare calificata si de calitate, dar si asupra imaginii avocatului si stabilitatii profesiei in Romania.

In drept au fost invocate prev. art.278 ind.1 C.p.p.

Analizand rezolutia, atacata prin prisma motivelor invocate si pe baza lucrarilor si a materialului din dosarul cauzei, instanta apreciaza ca actul de dispozitie al procurorului este legal si temeinic si in temeiul art.278 ind.1 al.8 lit.a C.p.p. va respinge plangerea ca nefondata si va mentine rezolutia atacata.

Instanta isi va intemeia convingerea pe considerentele care le va dezvolta in continuare.

Situatia de fapt a fost corect retinuta si apreciata de organele de urmarire penala si este confirmata de continutul actelor premergatoare efectuate.

Pe timpul cercetarii judecatoresti nu au fost descoperite fapte, ori imprejurari noi care sa conduca la o alta solutie si care sa nu fi fost cunoscute ori care sa fi fost eludate de catre organul de urmarire penala.

Probele au fost legal identificate stranse si prelucrate. Administrarea lor s-a facut cu respectarea prev.art.200 C.p.p. si art.202 C.p.p. atat in favoarea cat si in defavoarea faptuitorilor in scopul aflarii adevarului si pentru justa solutionare a cauzei.

In temeiul art.192 al.2 C.p.p. constatand culpa procesuala a petentului, instanta va dispune obligarea acestuia la plata cheltuielilor judiciare avansate de catre stat.

**Pentru aceste motive
In numele legii
HOTARASTE**

In tem.art.278 ind.1 al.8 lit.a teza I C.p.p. respinge plangerea petentului BAROUL BACAU cu sediul in Bacau, str.Mihai Viteazu ,nr.12, impotriva rezolutiei procurorului de la Parchetul de pe langa Curtea de Apel Bacau nr.546/P/2011 ca nefondata.

In temeiul art.278 ind.1 al.8 lit.a teza II C.p.p. mentine rezolutia atacata.

In temeiul art.192 al.2 C.p.p. obliga petentul la plata sumei de 20 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de catre stat.

In temeiul art.193 C.p.p. respinge cererea petentului pentru obligarea intimatilor la plata cheltuielilor judiciare.

Definitiva.

Pronuntata in sedinta publica, azi 10.11.2011.

PRESEDINTE,

GREFIER,

Red.LS.23.12.2011
Dact.M.S.03.01.2012
Ex.2

ROMANIA - JUDECATORIA DACAU
JUDETEL DACAU

Prezenta copie, consemnată cu originalul
la nr dosar nr. 180/2011 se legalizaza
si mentioneaza ca a ramas inregistrata la data
prin [Signature]
Anivul registrator principal
Data legalizării
25.06.2012

APLICATIE
SI TAXA
581
Seria: [Signature]
JUDICIAR
IN
2011
1012,

Anexa 30: Implementarea rezultatelor cercetării în aplicarea teoriei pluralismului organizațiilor profesionale de apărare înregistrate la nivelul capitalei București din România:

1) Actul de înregistrare fiscală și autorizare a Baroului București-decan av. Vasile Botomei, autorizat cu act de înființare adoptat în baza Lg.51/1995, în conformitate cu dispozițiile din noul cod civil

ROMÂNIA
MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
CERTIFICAT DE ÎNREGISTRARE FISCALĂ

Seria A Nr. 0680821

Denumire/Nume și prenume:
BAROUL BUCUREȘTI

Domiciliul fiscal: MUNICIPIUL BUCUREȘTI, SECTOR 1,
BLD. NICOLAE BĂLCESCU, Nr.17-19, Et.P, Ap.10-11

Emitent	Codul de înregistrare fiscală (C.I.F.):	29695330
000000000000000000000000117906319	Data atribuirii (C.I.F.):	14.02.2012
A	Data eliberării:	14.02.2012

Cod M.E.F. 14.13.20.99/2 Se utilizează începând cu 01.01.2007

2) Actul de înregistrare fiscală a Baroului București-decan av. Ilie Iordachescu, fără act de înființare

ROMÂNIA
Ministerul Finanțelor Publice

Acasă
Domeniul de activitate
Alte activități
Stabilitate financiară
Buletin MF
Presă

BUGETUL DE STAT

NOUȚI LEGISLATIVE

TREZORERIE ȘI DATARIE PUBLICĂ

TREASURY AND PUBLIC DEBT

IMPOZITE ȘI TAXE

DOMENII REGLEMENTATE SPECIFICE

REGLEMENTĂRI CONTABILE

Activități

AGENZIA ECONOMICĂ CU CODUL UNIC DE IDENTIFICARE 4203195

Tragere:

Denumire planșă	
BAROUL BUCUREȘTI	
Adresa:	Dr. Dimitrie Stanculescu 3 București
Județul:	MUNICIPIUL BUCUREȘTI
Forma de înregistrare la Registrul Comerțului:	s.r.l.
Act autorizare:	LEGEA NR.11/1995
Codul poștal:	50047
Telefon:	116115
Fax:	113046
Data înregistrării:	09.03.2011 din data 13 July 1995

Observații privind societatea comercială:

Interes general

Program de convergență

Poziția finanțelor externe

Trezorerie și datorii publice

Trezorerie și datorii publice

NOUȚI LEGISLATIVE

Buletin MF

Informații bugetaria UE

Anexa 31: Actul de înregistrare fiscală și autorizare a Botomei V. Vasile – Cabinet Decan Avocat
Doctor Baroul Bacău – Uniunea Națională a Barourilor din România Mediator

ROMÂNIA
MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
CERTIFICAT DE ÎNREGISTRARE FISCALĂ

Seria **A** Nr. **0385756**

Denumire/Nume și prenume:

**BOTOMEI V. VASILE - CABINET DECAN AVOCAT DOCTOR. BAROUL BACĂU - UNIUNEA
NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA , MEDIATOR**

CNP: 1640107270583

Domiciliul fiscal: JUD. BACĂU, MUN. BACĂU,
CAL. REPUBLICII, Nr.27, Bl.27, Sc.A, Ap.1-3

Emitent	Codul de înregistrare fiscală (C.I.F.):	21183784
00000000000000000000000499016644	Data atribuirii (C.I.F.):	23.02.2007
A	Data eliberării:	09.08.2011

Cod M.F.P. 14.13.20.99/2

Se utilizează începând cu 01.01.2007

Anexa 32: Implementarea rezultatelor cercetării în aplicarea teoriei pluralismului organizațiilor profesionale de apărare înregistrate la nivel național în România.

1) Actul de înregistrare fiscală și autorizare al Uniunii Naționale a Barourilor din România–UNBR, prezintă av. Botomei Vasile, autorizată cu act de înființare–Statut autentic, adoptat în baza Lg.51/1995

		
ROMÂNIA MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ CERTIFICAT DE ÎNREGISTRARE FISCALĂ		
Seria A Nr. 0680742		
Denumire/Nume și prenume: UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMANIA - U.N.B.R.		
Domiciliul fiscal: MUNICIPIUL BUCUREȘTI, SECTOR 1, BLD. NICOLAE BĂLCESCU, Nr.17-19, Ap.9,10,11		
Emitent 00000000000000000000000000131796980 A	Codul de înregistrare fiscală (C.I.F.): Data atribuirii (C.I.F.): Data eliberării:	29497286 29.12.2011 29.12.2011
Cod M.E.F. 14.13.20.99/2	Se utilizează începând cu 01.01.2007	

2) Actul de înregistrare fiscală a Uniunii Naționale a Barourilor din România, prezintă av. Gheorghe Florea, fără act de înființare, fără statut, compus din barouri publicate prin acte de autorizare abrogate/Decret 281/1954

06/02 2012 12:58 TEL 0213151408	BAROUL BUCUREȘTI	001
		
ROMÂNIA MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ CERTIFICAT DE ÎNREGISTRARE ÎN SCOPURI DE TVA		
Seria B Nr. 0674098		
Denumire/Nume și prenume: UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMANIA		
Domiciliul fiscal: Loc. Municipiul București, Sec. 5, Spl. Independenței, Nr.5		
Emitent 0000000000000000000000000092924324 A	Codul de înregistrare fiscală (C.I.F.): Data atribuirii (C.I.F.): Înregistrat în scopuri de TVA din data: Data eliberării:	RO4315974 01.06.2000 01.06.2000 31.01.2007
Cod M.E.F. 14.13.20.99/1	Se utilizează începând cu 01.01.2007	

Anexa 33: Hotărâre de confirmare a Baroului Bacau-UNBR, in calitate de membru al Uniunii Naționale a Barourilor din România -UNBR

UNIUNEA NATIONALA A BAROURILOR DIN ROMANIA

THE NATIONAL ASSOCIATION OF THE ROMANIAN BARS - L'UNION NATIONALE DES BARREAUX DE ROUMANIE
Bucuresti, B-dul Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9-11, CIF 29497286

Cod postal 010043

Tel/fax: 0334.422.716, mobil:0744.19.17.17

unbr.info@yahoo.com www.unbr.info

HOTARAREA

Nr.9/10.01.2012

Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-U.N.B.R., cu sediul in Bucuresti, B-dul Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9-11, autorizata in baza Legii 51/1995, republicata, cu CIF 29497286, in calitate de persoana juridica de interes public, asimilata institutiilor de drept public, cu patrimoniu si buget propriu, succesoare de drept a Uniunii Avocatilor din Romania, a Colegiilor de Avocati din Romania si Uniunii Colegiilor de Avocati din Romania, reprezentata prin organele de conducere, prin Presedinte Doctor Avocat Botomei Vasile, avand in vedere urmatoarele:

-Art.1 (1), (2), art.10, art.12 (1), art.24, art.26, art.29 (1), cu raportare la art.49 (1), art.50,art.51,art.52,art.53,art.54,art.55,art.56,art.57,art.58, art.60 si urmatoarele din Legea 51/95, privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicata;

-Statutul Profesiei de Avocat;

-Codul Deontologic al Avocatilor din Uniunea Europeana;

-Dispozitiile de reglementare din Noul Cod Civil, privind art.194, art.195, art.200, art.205, art.206, art.207, art.209, art.210, art.212, art.213, art.222, art.226, art.227, si urmatoarele din acesta,

Dispune urmatoarele:

Art.1 Se confirma calitatea de membru componet la Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-U.N.B.R., pentru Baroul Bacau din cadrul Uniunii Nationale a Barourilor din Romania, inregistrat cu sediul in Municipiul Bacau, str. Republicii 27,A,3, autorizat in baza Legii 51/1995, republicata, cu capacitate civila, in calitate de persoana juridica de interes public, cu capacitate de folosinta si de exercitiu prin organele de conducere stabilite prin actul de infiintare denumit Statut, asimilata institutiilor de drept public, cu patrimoniu si buget propriu, succesori in drepturi si obligatii al Baroului de Avocati Bacau din cadrul Uniunii Avocatilor din Romania, al Colegiului de Avocati din judetul Bacau din cadrul Uniunii Nationale a Colegiilor de Avocati din Romania, infiintat in urma desfiintarii Uniunii Barourilor din Romania si a barourilor, prin aplicarea Legii 3/1948.

D.G.F.P. BACĂU - D.M.A.V.S.
Birou de Gestionare Registru Contribuabilii
Monitorizare Declarații Fiscale și Birou Juridic
CONFORM CU ORIGINALUL.

Art.2 Cu incepere de la data incetarii mandatului de decan potrivit Statutului profesiei de avocat, Baroul Bacau este reprezentat prin decan interimar, pana la reglementarea noilor organe de conducere stabilite prin alegeri si Statut, confirmate de Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-U.N.B.R., prin Presedintele .

Art.3 Asigurarea conducerii interimare pentru Baroul Bacau se face de Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-U.N.B.R., prin Presedinte Doctor Avocat Botomei Vasile, autorizat sa exercite profesia de avocat in baza Legii 51/1995, republicata, cu CIF 21183784, CNP1640107270583.

Red.4ex/2pg/unbr/10.01.2012

Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-U.N.B.R.,
Presedinte,

Doctor Avocat Botomei Vasile

UNIUNEA NATIONALA A BAROURILOR DIN ROMANIA
THE NATIONAL ASSOCIATION OF THE ROMANIAN BARS L'UNION NATIONALE DES BARREAUX DE ROUMANIE
București, B-dul Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9-11, CIF 29497286
Cod postal 010043
Tel/fax: 0394.422.716, mobil:0744.19.17.17
unbr.info@yahoo.com www.unbr.info

HOTARAREA
Nr.8/10.01.2012

Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-U.N.B.R., cu sediul in Bucuresti, B-dul Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9-11, autorizata in baza Legii 51/1995, republicata, cu CIF 29497286, in calitate de persoana juridica de interes public, asimilata institutiilor de drept public, cu patrimoniu si buget propriu, succesoare de drept a Uniunii Avocatilor din Romania, a Colegiilor de Avocati din Romania si Uniunii Colegiilor de Avocati din Romania, reprezentata prin organele de conducere, prin Presedinte Doctor Avocat Botomei Vasile, avand in vedere urmatoarele:

-Art.1 (1), (2), art.10, art.12 (1), art.24, art.26, art.29 (1), cu raportare la art.49 (1), art.50, art.60 si urmatoarele din Legea 51/95, privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicata;

-Statutul Profesiei de Avocat;

-Codul Deontologic al Avocatilor din Uniunea Europeana;

-Dispozitiile de reglementare din Noul Cod Civil, privind art.191(2), art. 192, art.193(1), art.194, art.195, art.196, art.200, art.205, art.206, art.207, art.209, art.210, art.212, art.213, art.214(2), art.222, art.226, art.227, art.249 si urmatoarele din acesta,

Dispune urmatoarele:

Art.1 Se aproba infiintarea persoanei juridice de interes public Baroul Bucuresti, cu sediul in Bucuresti, B-dul Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.10-11, sector 1, reglementat prin efectul Legii 51/1995, republicata, pe durata nedeterminata de timp, cu caracter nonprofit si apolitic, cu patrimoniu, buget, emblema, sigla si sigiliu proprii, in calitate de organizatie profesionala aflata in subordinea si compunerea organului tutelar Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-U.N.B.R, denumita si Ordinul Profesional al Avocatilor.

Art.2 Se dispune inregistrarea Baroului Bucuresti ca persoana juridica de interes public, asimilata institutiilor publice, constituită, cu funcțiune, scop si obiect de activitate conform Legii nr.51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, Statutului profesiei de avocat si Codului Deontologic al Avocatilor din Uniunea Europeana, cu raportare la dispozitiile de reglementare din Noul Cod Civil si normele de drept comunitar.

Art.3 Baroul Bucuresti, autorizat fiscal in baza Legii 51/1995, republicata, are calitatea de succesori de plin drept asupra patrimoniului fostului Colegiu de Avocati din Bucuresti si a structurilor anterioare de infiintare, organizare si functionare ale acestuia, care in succesiunea timpului si a normelor de drept ce au stat la baza organizarii si functionarii profesiei de avocat abrogate succesiv, a existat, a functionat, a fost reorganizat, dar si desfiintat prin normele aplicabile in materie dupa cum urmeaza:

-In calitate de Colegiu de avocati, cu personalitate juridica, reglementat prin efectul Decretului-Lege 90/1990, abrogat ulterior prin Legea 51/1995;

-In calitate de organizatie obsteasca cu personalitate juridica reglementata prin Decretul 281/1954, abrogat prin Decretul-Lege 90/1990;

-In calitate de Colegiu de avocati cu personalitate juridica, reglementat prin Decretul 39/1950, privitor la profesia de avocat, abrogat succesiv prin Decretul 281/1954, Decretul - Lege 90/1990, Legea nr.51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat;

-In calitate de Colegiu de avocati cu personalitate juridica, infiintat prin Legea nr.3/17.01.1948, care a avut ca obiect desfiintarea Barourilor de Avocati din Romania si inlocuirea acestora prin infiintarea Colegiilor de Avocati din Romania, abrogata succesiv prin efectul Decretului 39/1950, Decretului 281/1954, Decretului-Lege 90/1990, Legii nr.51/1995;

-In calitate de Barou de avocati reglementat prin Legea 509/05.09.1940, adoptata pentru organizarea corpului de avocati din Romania, prin care s-a stabilit calitatea barourilor de drept public, abrogata prin Legea 3/17.01.1948;

-In calitate de Barou de avocati reglementat prin Decretul-Lege din 26.10.1939, adoptat pentru numirea si functionarea Comisiunilor interimare la Uniunea Avocatilor si la Barourile avocatoilor din tara, prin care au fost dizolvate organele barourilor, fiind numite organe interimare de conducere desemnate de Ministrul de Justitie, abrogat prin Legea 3/17.01.1948;

-In calitate de Barou de avocati, denumit si Corpul Avocatilor din Barou, cu personalitate juridica, reglementat prin Legea din 28.12.1931,

adoptata pentru organizarea Corpului de Avocati din Romania, abrogata prin Decretul-Lege din 26.10.1939;

-In calitate de Barou de Advocati organizat pe districtul judetului Ilfov, cu personalitate juridica, din Corpul de Advocati din Romania, reglementat prin Legea din 21.02.1923, denumita pentru organizarea si unificarea Corpului de Advocati, abrogata prin Legea din 28.12.1931;

-In calitate de Barou de Advocati organizat pe districtul Ilfov, ca structura teritoriala a Ordinului Avocatilor din Romania reglementat prin Legea din 12.03.1907, adoptata pentru organizarea Corpului de avocati, prin care structurile teritoriale ale ordinului avocatic dobandesc personalitate juridica, abrogata prin Legea din 21.02.1923;

-In calitate de organizatie profesionala descendenta din primul Corp de avocati infiintat prin Legea din 6.12.1864, adoptata pentru Constituirea Corpului de Avocati din Romania, abrogata prin Legea din 21.02.1923;

-In calitate de succesor in drepturi al primului Barou de Avocati, fondat la 30.09.1831, in judetul Ilfov, care constituie prima forma de organizare a profesiei de avocat de pe teritoriul romanesc.

Art.4 Este supus inregistrarii si autorizarii ca persoana juridica de interes public, asimilata institutiilor publice, constituită, cu functiune, scop si obiect de activitate conform dispozitiilor de reglementare din Legea nr.51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, Statutul profesiei de avocat, Codul Deontologic al Avocatilor din Uniunea Europeana, cu raportare la dispozitiile de reglementare din Noul Cod Civil si normele de drept comunitar, cu denumirea de Baroul Bucuresti.

Art.5 Se autorizeaza cu incepere de la data de eliberare a certificatului de inregistrare fiscala de catre statul roman, prin Ministerul Finantelor Publice-Agentia Nationala de Administrare Fiscala, ca persoana juridica de interes public, asimilata institutiilor publice, cu capacitate civila, Baroul Bucuresti, reglementat prin efectul Legii 51/1995, republicata, avand capacitate de folosinta si de exercitiu, dobanditor de drepturi si obligatii cu privire la organizarea profesiei de avocat, asigurarea asistentei judiciare si efectuarea activitatilor specifice profesiei de avocat in spatiile reglementate, prin acte de proprietate, locatie, comodat, asociere sau/si puse la dispozitie de Ministerul Justitiei, de autoritatile administratiei publice locale, centrale, in vederea desfasurarii activitatii avocaticilor, in conformitate cu prevederilor art.38 si art.79 (1) din Legea 51/1995, republicata, denumit in continuare succesor de plin drept asupra patrimoniului rezultat din formele de organizare anterioare ale profesiei de avocat.

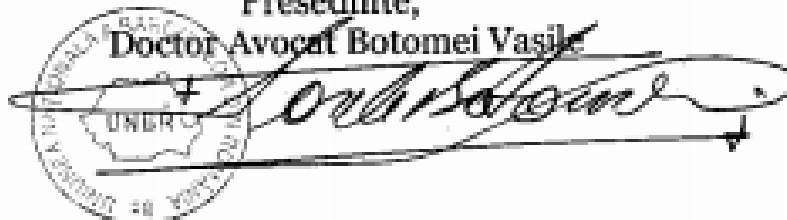
Art.6 Se desemneaza pentru reprezentare in raporturile cu tertii, indeplinirea formalitatilor necesare, perfectarea de contracte si de acte de orice natura, necesare in interesul constituirii, inregistrarii, organizarii si functionarii Baroului Bucuresti, pentru efectuarea de achizitii, subscrierea si varsarea patrimoniului, intocmirea si perfectarea actelor si formelor de angajare de personal, dupa caz, de infiintare de institutii, sedii secundare, departamente, servicii si organizare de activitati producatoare de venituri in conditiile legii, in calitate de organ de conducere al baroului, reglementat de art.51 (1), lit.c), art.58 (1) din Legea 51/1995, republicata, ca reprezentant legal/decan/fondator, cu aport pentru infiintarea patrimoniului initial in valoare de 1.000 de lei, dl. Doctor Avocat Botomei Vasile, identificat cu CI seria XC nr.300183, CNP 1640107270583, autorizat sa exercite profesia de avocat, inregistrat cu CIF 21183784, membru de drept in Consiliul Baroului Bucuresti.

Art.7 Celelate organe de conducere, reprezentare si membrii din comisii, prevazute de Statutul profesiei de avocat, se aleg in conformitate cu regulamentul intern/statut si dispozitiile legale in materie de organizare si functionare a profesiei de avocat, care se publica impreuna cu anexele pe site-ul www.unbr.info.

Red.4ex/2pg/unbr/10.01.2012

Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-U.N.B.R,
Presedinte,

Doctor Avocat Botomei Vasile

Anexa 35: Hotărâre de înființare a Uniunii Naționale a Barourilor din România - președinte dr.Vasile Botomei

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMANIA
BAROUL BACĂU

Mun.Bacău, Str.Republicii, nr.27, A.3, C.I.F. 16655686
Tel/fax 0334422716, E-mail:baroulbacau_unbr@yahoo.com

HOTARAREA
Nr.192/01.10.2011

Baroul Bacău din cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din România cu sediul în Bacău, str.Republicii nr.27, A.3, autorizat în baza Legii 51/95, republicată, cu CIF 16655686, reprezentat prin decan, Doctor Avocat Botomei Vasile, având în vedere următoarele:

-Art.49(1), art.50, art.51, art.56 (2), lit.a, h și v, art.58 (1), lit.a), art.60 (2), (3) și următoarele din Legea 51/95, republicată;

-Statutul Profesiiei de Avocat;

-Statul Baroului Bacău, autentificat cu nr.205/07.02.2007 prin BNP Balgaradean Estela;

-Hotărârea judecătorească nr.2015/10.11.2009, definitivă din 07.12.2009, pronunțată în dosarul nr.6971/180/2009 al Judecătoriei Bacău,

dispune următoarele:

Art.1 Se aproba înființarea persoanei juridice de interes public Uniunea Națională a Barourilor din România – U.N.B.R., cu adresa de sediu în București, Bd.Nicolae Balcescu, nr.17 - 19, ap.9, 10, 11, Sector 1, cu caracter nonprofit și apolitic, cu patrimoniu și buget propriu, cu funcțiune autonomă în calitate de organ tutelar, înființată și organizată la nivel național, supusă înregistrării și autorizării ca persoană juridică în calitate de autoritate centrală, asimilată instituțiilor publice, care este constituită și funcționează în baza Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat cu modificările și completările ulterioare, republicată, Statutului profesiei de avocat și Codului Deontologic al Avocatilor din Uniunea Europeană cu raportare la dispozițiile de reglementare din Noul Cod Civil și normele de drept comunitar.

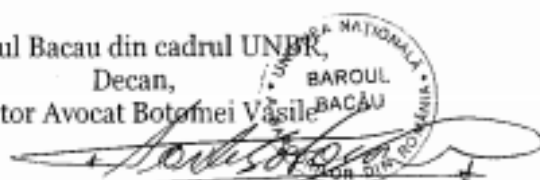
Art.2 Se desemnează în calitate de reprezentant legal pentru îndeplinirea actelor și formalităților necesare pentru înregistrare, recunoaștere și autorizare în conformitate cu Statutul adoptat pentru U.N.B.R., dl. Doctor Avocat Botomei Vasile, autorizat fiscal în baza Legii 51/95, republicată, cu CIF 21183784, identificat cu CI seria XC nr.300183, CNP 1640107270583.

Adoptată în ședința de Consiliu din data de 01.10.2011.

Baroul Bacău din cadrul UNBR,

Decan,

Doctor Avocat Botomei Vasile

The image shows an official circular stamp of the National Union of Bar Associations (UNBR) Bacău branch. The stamp contains the text 'UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMANIA' around the top edge and 'BAROUL BACĂU' in the center. Below the stamp is a handwritten signature in black ink.

Statutul Uniunii Naționale a Barourilor din România - U.N.B.R.

Capitolul I. Dispoziții Generale

Art. 1. Statutul juridic. (1) U.N.B.R. este persoană juridică de interes public, cu caracter nonprofit și apolitic, cu patrimoniu și buget propriu, cu funcțiune autonomă în calitate de organ tutelar, înființată și organizată la nivel național, supusă înregistrării și autorizării ca persoană juridică în calitate de autoritate centrală, asimilată instituțiilor publice, care este constituită și funcționează în baza Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat cu modificările și completările ulterioare, republicată (în continuare „Lege”), Statutului profesiei de avocat (în continuare „Statut”), Codului Deontologic al Avocaților din Uniunea Europeană (în continuare „Cod”), cu raportare la dispozițiile de reglementare din Noul Cod Civil și normele de drept comunitar.

(2) U.N.B.R. este succesoarea de drept a Uniunii Avocaților din România, a Uniunii Colegiilor de Avocați din România și a formelor anterioare de organizare și funcționare a profesiei de avocat în conformitate cu izvoarele istorice care au fost înregistrate, evidențiate în registre și publicații legale, în formele reglementate de legi, decrete și actele normative care au stat la baza recunoașterii, organizării și funcționării de pe teritoriul administrativ al țării.

(3) Autorizarea funcționării ca persoană juridică se face prin luarea în evidență de către stat, reprezentat prin Ministerul Economiei și Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în calitate de organ competent, în conformitate cu dispozițiile art.14, art.69 (1) lit.e), (3), (4) din Codul de procedură fiscală și art.12, lit.t) din Codul fiscal, care efectuează lucrările de publicitate prevăzute de lege.

(4) În calitate de persoană juridică supusă înregistrării, are capacitatea de a avea drepturi și obligații de la data înregistrării, în conformitate cu art.205 (1) din Noul Cod Civil, își exercită drepturile și îndeplinește obligațiile prin organele sale de conducere, de la data eliberării actului de înregistrare fiscală.

Art. 2. Componentă. (1) U.N.B.R. este constituită din totalitatea barourilor din România, astfel cum acestea au fost constituite și organizate potrivit legilor succesive privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

(2) Fiecare barou este constituit din toți avocații dintr-un județ sau din Municipiul București.

(3) Fiecare barou are calitatea de membru de drept al U.N.B.R.

(4) Este interzisă prin lege constituirea, organizarea și funcționarea barourilor în afara U.N.B.R. sau organizarea și funcționarea barourilor cu încălcarea dispozițiilor legii și ale Statutului.

Art. 3. Sediul. (1) Sediul U.N.B.R. este în București, Bd.Nicolae Balcescu, nr.17 - 19, ap.9, 10, 11, Sector 1.

(2) Schimbarea – temporară sau definitivă – a sediului U.N.B.R. precum și locul funcționării unor compartimente ori servicii ale U.N.B.R. se stabilesc prin hotărârea Comisiei Permanente a U.N.B.R., după caz, prin decizii dispuse de Presedintele UNBR.

Art. 4. Patrimoniu. (1) Se constituie patrimoniul U.N.B.R. în valoare de 1.000 lei, subscris și varsat prin aport egal de către membrii fondatori Baroul Bacău din cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din România, înregistrat și autorizat cu caracter nonprofit, apolitic, în calitate de persoană juridică de interes public, cu organizare și funcționare autonomă, denumită autoritate/instituție publică asimilată în baza Legii 51/1995, republicată, cu CIF 16655686, prin/si Doctor Avocat Vasile Botomei, autorizat în baza Legii 51/1995, republicată, cu CIF 21183784, care se va putea majora prin contribuția barourilor în cotele stabilite de organele de conducere ale U.N.B.R.;

(2) Patrimoniul U.N.B.R. este format din totalitatea bunurilor mobile și imobile dobândite în condițiile legii, înregistrate și evidențiate corespunzător legii. U.N.B.R. este de drept succesoare în dreptul de proprietate a bunurilor patrimoniale dobândite de organele profesiei de avocat, care au funcționat în baza normelor de drept reglementate succesiv cu începere de la data de înființare și constituire ale primelor forme de organizare a profesiei de avocat în conformitate cu izvoarele istorice și până la zi, care au fost înregistrate, evidențiate în registre și publicații legale, în formele reglementate de legi, decrete și actelor normative care au stat la baza recunoașterii, organizării și funcționării de pe teritoriul administrativ al țării.

(3) Patrimoniul U.N.B.R. poate fi folosit în activități producătoare de venituri în condițiile legii, numai în baza deciziilor sau dispozițiilor emise de organele de conducere a profesiei.

(4) Evidența contabilă a U.N.B.R. se realizează cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare aplicabile organizațiilor fără scop patrimonial.

Art. 5. Buget. Bugetul U.N.B.R. se formează din veniturile ce reprezintă contribuția barourilor determinată pe baza criteriilor stabilite de Congresul avocaților, veniturile obținute din exploatarea sau valorificarea bunurilor mobile și imobile proprietatea sa, dobânzile aferente resurselor bănești disponibile, donații și din alte surse, conforme cu legea.

Art. 6. Principii de organizare și funcționare. U.N.B.R. este organizată și funcționează ca instituție autonomă definită prin lege, cu competențe și atribuții legale. Funcționarea U.N.B.R. se realizează cu respectarea strictă a principiilor legalității, independenței, libertății, descentralizării, păstrării secretului profesional, responsabilității sociale subordonate scopului promovării și apărării drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor de către Corpul avocaților, constituit din totalitatea avocaților înscrși în tablourile barourilor din România.

Art. 7. Raporturi cu autoritățile publice și alte structuri profesionale. (1) În relațiile dintre U.N.B.R. și autoritățile publice, centrale și locale, nu există raporturi de subordonare. Relațiile U.N.B.R. cu aceste autorități se bazează pe principiile autonomiei, legalității și conlucrării pentru rezolvarea problemelor de interes comun.

(2) U.N.B.R. cooperează și dezvoltă relații profesionale în condiții de deplină egalitate cu toate organizațiile și asociațiile profesionale, legal înființate, ale membrilor altor profesii juridice sau ai altor profesii conexe activității profesionale a avocaților (notari publici, executori judecătorești, consilieri juridici, mediatori, experți tehnici și contabili, practicieni în reorganizare și lichidare, evaluatori, auditori, consultanți fiscali etc.), cu organizațiile, instituțiile, asociațiile constituite pentru promovarea apărării drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor și pentru realizarea și respectarea principiilor statului de drept pe baza instituțiilor ce organizează apărarea.

Art. 8. Scopul exercitării atribuțiilor. (1) Principalele atribuții ale U.N.B.R. sunt cele privitoare la crearea cadrului normativ infraparlamentar și organizatoric pentru asigurarea respectării și aplicării unitare de către toate barourile membre a prevederilor Legii privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, a hotărârilor și celorlalte acte de decizie ale organelor profesiei, pentru apărarea onoarei și demnității membrilor Corpului avocaților, pentru asigurarea exercitării calificate a dreptului la apărare prin avocat, pentru reprezentarea corespunzătoare a Corpului avocaților în raporturile cu autoritățile publice și în raporturile cu celelalte organisme și organizații profesionale ale avocaților constituite la nivel statal, regional sau mondial.

(2) Are ca scop unificarea structurilor divizate de avocați care funcționează pe teritoriul administrativ al țării, care și revendică organizarea și funcționarea în baza Legii 51/1995, republicată, a unor hotărâri judecătorești și a unor acte normative sau acte constitutive, pentru a caror diferențiere în recunoașterea acordării asistenței juridice, fost dispus Recursul în interesul legii nr. XXVII/2007.

(3) Promovează liberul acces în profesia de avocat a persoanelor care îndeplinesc condițiile prevăzute de Lege, Statut și Cod, prin simplificarea formalităților de autorizare, în conformitate cu Directiva nr. 2006/123/CE a

Parlamentului European și a Consiliului Europei, și acordarea unor dispense prin primirea în profesie cu scutire de examen a persoanelor cu vechime în funcții juridice de peste 10 ani sau cu studii de doctorat în drept.

Art. 9. Luarea hotărârilor în organele de conducere ale U.N.B.R. Hotărârile organelor de conducere ale U.N.B.R., indiferent de titulatura acestor hotărâri, se iau cu majoritatea prevăzută prin prezentul statut. Prin „majoritate simplă” se înțelege majoritatea de jumătate plus unu din voturile membrilor prezenți iar prin „majoritate absolută” se înțelege majoritatea de jumătate plus unu din totalul membrilor organului profesiei. Dreptul de vot nu poate fi transmis.

Capitolul II. Organizarea și structurile de conducere ale U.N.B.R.

Secțiunea I. Organele profesiei. Structuri de conducere

Art. 10. Atribuții principale. U.N.B.R. îndeplinește următoarele categorii principale de atribuții:

- a) elaborează și aplică strategii și politici profesionale în domeniul dezvoltării și perfecționării profesiei de avocat, înființează barouri, după caz alte forme de organizare asimilate instituțiilor publice, mixte sau de drept privat și dispune cu privire la patrimoniul acestora, transformarea, reorganizarea, suspendarea activității, încetarea, desființarea, dizolvarea, radierea și lichidarea lor;
- b) face propuneri autorităților cu drept de inițiativă legislativă privind profesia de avocat și raporturile acesteia cu sistemul judiciar și mediul de afaceri;
- c) asigură dezvoltarea relațiilor dintre barouri, perfecționarea pregătirii profesionale, respectarea deontologiei profesionale și a regulilor de disciplină profesională; apără onoarea și demnitatea Corpului avocaților; stabilește, în condițiile în care este necesar, organele de conducere interimare ale barourilor;
- d) organizează și supraveghează serviciul statistic general al avocaților;
- e) organizează și editează „Revista Nationala de Drept” (www.revistadrept.com) și încurajează editarea de către barouri a unor publicații proprii;
- f) coordonează activitatea sistemului de asigurări sociale propriu avocaților;
- g) organizează și asigură reprezentarea Corpului avocaților în raporturile cu autoritățile române și străine, cu alte organisme și organizații profesionale ale avocaților.

Art. 11. Organe de conducere. Organele de conducere ale U.N.B.R. sunt:

- a) Congresul avocaților;
- b) Consiliul U.N.B.R.;
- c) Comisia Permanentă a U.N.B.R.;
- d) Președintele U.N.B.R.

Art. 12. Structuri organizatorice. În cadrul U.N.B.R. se constituie și funcționează:

- a) Comisia Centrală de Cenzori;
- b) Comisia Centrală de Disciplină;
- c) Aparatul tehnic-administrativ.

Secțiunea a II-a. Convocarea și desfășurarea lucrărilor Congresului avocaților

Art. 13. Organul suprem de conducere a profesiei.

Congresul este organul suprem de conducere a profesiei de avocat.

Art. 14. Convocare. (1) Congresul U.N.B.R. se convoacă anual de către Consiliul U.N.B.R. prin Președintele U.N.B.R.

(2) Congresul extraordinar se convoacă de către Președintele U.N.B.R. ori de câte ori este necesar sau la cererea a cel puțin o treime din numărul total al barourilor.

(3) Dispoziția de convocare a Congresului se va comunica tuturor decanilor barourilor și se va publica într-un ziar de largă circulație națională și în publicațiile U.N.B.R. și ale barourilor.

(4) Dispoziția de convocare a Congresului va cuprinde obligatoriu:

- a) luna, ziua, ora și locul de desfășurare;
- b) ordinea de zi;
- c) condițiile convocării și ale desfășurării unui eventual Congres extraordinar.

(5) Convocarea Congresului se face cu cel puțin o lună înainte de data acestuia.

Art. 15. Membrii Congresului. Cvorumul de constituire. (1) La lucrările Congresului avocaților participă decanii barourilor și membrii Consiliului U.N.B.R., de drept, precum și delegații aleși de adunările generale ale barourilor potrivit normelor de reprezentare stabilite prin Statut. În numărul delegaților, determinat prin norma de reprezentare, nu se includ membrii de drept ai Congresului.

(2) Barourile vor comunica U.N.B.R., cel mai târziu cu 10 (zece) zile înainte de data stabilită pentru începerea lucrărilor Congresului, copii certificate de pe procesele-verbale și hotărârile adunărilor generale în care au fost desemnați delegații avocaților la Congres.

(3) Congresul este legal constituit dacă sunt prezenți la data și ora convocării cel puțin două treimi din numărul total al membrilor Congresului.

(4) La lucrările Congresului pot participa în calitate de invitați: reprezentanți ai autorităților publice române, ai altor organizații profesionale ale profesiilor juridice ori ale profesiilor conexe activității profesionale a avocaților, ai unor organizații neguvernamentale, reprezentanți ai organizațiilor profesionale ale avocaților din străinătate, ziariști, alți avocați precum și invitații Președintelui U.N.B.R., cu aprobarea prealabilă a Consiliului U.N.B.R.

(5) Pentru buna desfășurare a lucrărilor Congresului, aparatul tehnico-administrativ al U.N.B.R., sub coordonarea directă a Președintelui U.N.B.R., va publica materialele și documentele ce urmează a fi analizate și supuse aprobării Congresului și va pregăti pentru membrii Congresului mape ce vor fi distribuite acestora înaintea deschiderii lucrărilor.

Art. 16. Competențe. (1) Congresul U.N.B.R. are atribuțiile prevăzute de art. 64 alin. (1) din Lege.

(2) Congresul avocaților aprobă afilierea U.N.B.R. la organizații internaționale de profil și plata contribuției datorate de U.N.B.R. acestora.

(3) Congresul avocaților poate mandata Consiliul U.N.B.R. pentru a îndeplini, în perioada dintre Congrese, unele dintre atribuțiile acestuia cu condiția ca deciziile Consiliului U.N.B.R. să fie ratificate la Congresul imediat următor. În lipsa unui astfel de mandat, Consiliului U.N.B.R. îi este interzisă îndeplinirea atribuțiilor legale ce revin Congresului avocaților.

Art. 17. Conducerea Congresului. Organele de lucru ale Congresului. (1) Lucrările Congresului U.N.B.R. sunt deschise și conduse de Președintele U.N.B.R.

(2) După constatarea prezenței membrilor Congresului, Președintele U.N.B.R. propune, pentru buna desfășurare a lucrărilor, alegerea unui prezidiu cu respectarea regulilor prevăzute în Statut.

(3) Pentru buna desfășurare a lucrărilor, vor fi alese organele de lucru ale Congresului: Secretariatul, format din 3 (trei) avocați, cu respectarea art. 82 alin. (2) din Statut, Comisia de validare a mandatelor de delegat acordate de

adunările generale ale barourilor, formată din 5 (cinci) membri și, după caz, Comisia de numărare a voturilor, formată din 5-15 membri.

(4) Alegerea membrilor prezidiului și a organelor de lucru ale Congresului se face pe baza propunerilor delegaților dintre participanții prezenți, prin vot deschis, cu majoritate simplă de voturi.

(5) După alegerea Secretariatului Congresului, membrii acestuia vor lua măsurile necesare în vederea consemnării exacte a desfășurării lucrărilor și a punctelor de vedere exprimate de participanți.

(6) Procesul-verbal va cuprinde obligatoriu:

a) modul în care a fost convocat Congresul, cu precizarea caracterului ordinar sau extraordinar al acestuia;

b) anul, luna, ziua și locul unde se desfășoară Congresul;

c) numărul membrilor prezenți;

d) componența Prezidiului;

e) ordinea de zi aprobată de Congres;

f) luările de cuvânt;

g) hotărârile, rezoluțiile și moțiunile adoptate, textul acestora anexându-se procesului-verbal și făcând parte integrantă a acestuia;

h) orice alte evenimente survenite în timpul desfășurării lucrărilor.

(7) În ipoteza în care lucrările Congresului se desfășoară pe durata mai multor zile, Secretariatul va întocmi câte un proces-verbal pentru fiecare zi în parte.

(8) Secretariatul, sub supravegherea Prezidiului Congresului, va întocmi lista înscrierilor la cuvânt.

(9) Cu aprobarea Congresului, prin vot, lucrările pot fi înregistrate prin mijloace audio și video.

(10) Procesul-verbal se semnează de membrii Secretariatului Congresului și se contrasemnează de membrii Prezidiului.

(11) După alegerea membrilor Comisiei de validare a mandatelor de delegați aleși de adunările generale ale barourilor, Comisia își va desfășura lucrările în plen, adoptând hotărâri cu majoritate de voturi. După verificarea

SECRET
PLIN

proceselor-verbale ale adunărilor generale ale barourilor privind desemnarea delegaților la Congres, puse la dispoziție prin grija Președintelui U.N.B.R., membrii Comisiei de validare se pronunță prin vot deschis asupra legalității acestora, întocmind un proces-verbal final ce va fi prezentat Congresului în plenul său.

(12) Conducerea lucrărilor Congresului se asigură de Președintele Congresului U.N.B.R. sau de către un alt membru al Prezidiului desemnat de acesta. În cazul imposibilității participării Președintelui, conducerea lucrărilor va fi încredințată unuia dintre vicepreședinții U.N.B.R., desemnat de Congres cu majoritate simplă de voturi.

(13) După alegerea membrilor Prezidiului, Președintele U.N.B.R. anunță și supune spre aprobare ordinea de zi a Congresului.

(14) Ordinea de zi a Congresului se aprobă cu majoritate simplă de voturi.

(15) În ipoteza în care la lucrările Congresului participă reprezentanți ai autorităților publice centrale sau locale, ale unor organizații profesionale ale avocaților din alte țări, ai altor organizații profesionale, reprezentanți care doresc să transmită anumite mesaje, Președintele U.N.B.R. dă cuvântul acestora înaintea începerii dezbaterilor asupra problematicii incluse pe ordinea de zi.

(16) Numai Congresul poate aproba desfășurarea lucrărilor în plen și pe secțiuni. În cazul în care lucrările se desfășoară pe secțiuni, plenul Congresului va fi informat despre desfășurarea și rezultatul lucrărilor pe secțiuni, în modalitatea hotărâtă de Congres.

(17) Conform ordinii de zi aprobate, se prezintă în fața membrilor Congresului materialele întocmite referitoare la problematica ce urmează a fi dezbătută și aprobată, precum și proiectele de hotărâri, rezoluții și moțiuni.

(18) În ipoteza în care membrii Congresului au studiat în prealabil materialele ce urmează a fi analizate, aprobate și adoptate, aceștia pot vota cu majoritate simplă trecerea directă la dezbaterile materialelor supuse dezbaterii și aprobării Congresului.

(19) Președintele U.N.B.R. sau membrii Prezidiului împuterniciți de acesta dau cuvântul membrilor Congresului care doresc să participe la dezbateri în ordinea înscrierii acestora pe lista ținută de Secretariat.

(20) Membrii Congresului prezenți la dezbateri pot hotărî, cu majoritate simplă de voturi, limitarea la o perioadă de timp precis determinată a duratei

Hotărârilor de cuvânt ale participanților. Limitarea nu poate fi mai mică de 3 (trei) minute.

Art. 18. Acte adoptate. (1) Congresul avocaților adoptă hotărâri, rezoluții și moțiuni prin vot deschis.

(2) După finalizarea dezbaterilor, se supun spre aprobare, în mod individual, materialele incluse pe ordinea de zi.

(3) Hotărârile privind adoptarea și modificarea Statutului profesiei de avocat, statutul Casei de Asigurări a Avocaților, aprobarea bugetului anual al U.N.B.R. și cel al Casei de Asigurări a Avocaților și execuția bugetară anuală se adoptă cu majoritate absolută de voturi.

(4) Hotărârile privind alegerea organelor profesiei, Comisiei centrale de cenzori și Consiliului de Conducere ale Casei de Asigurări a Avocaților se adoptă prin vot secret, cu majoritate simplă.

(5) Rezoluțiile și moțiunile supuse dezbaterii se adoptă cu majoritate simplă de voturi.

(6) Hotărârile Congresului sunt definitive și obligatorii pentru toate organele profesiei și pentru toți avocații, nesocotirea acestora constituind abatere disciplinară gravă.

(7) Rezoluțiile și moțiunile adoptate de Congres exprimă voința și punctele de vedere ale Corpului avocaților față de problemele de larg interes profesional pentru dezvoltarea profesiei, administrarea actului de justiție, realizarea separației puterilor în stat, apărarea avocaților.

Art. 19. Alegerea organelor profesiei. (1) Membrii Congresului care îndeplinesc condițiile prevăzute de Lege și Statut pentru a candida în vederea ocupării uneia dintre funcțiile organelor de conducere ale profesiei își vor anunța candidatura în plenul Congresului.

(2) După închiderea listelor de candidaturi pentru fiecare categorie de organe de conducere ale U.N.B.R., Prezidiul consultă membrii Congresului dacă sunt contestații sau obiecțiuni în legătură cu persoanele înscrise pe lista de candidați, inclusiv sub aspectul eventualelor incompatibilități derivate din calitatea de membru al organelor profesiei, cu respectarea dispozițiilor Legii și ale Statutului.

(3) După ce se dă cuvântul contestatorilor, candidatului vizat și altor persoane interesate, se supune la vot propunerea de neinclușdere pe buletinul de vot a avocatului respectiv.

(4) Hotărârea asupra contestației candidaturii se ia prin vot deschis, cu majoritate simplă de voturi.

(5) După definitivarea listelor de candidați pentru fiecare dintre organele de conducere ale U.N.B.R., se alege Comisia de numărare a voturilor compusă din 5-15 membri, pe baza propunerilor făcute de participanții mandatați.

(6) Membrii Comisiei de numărare a voturilor nu pot fi soți, rude sau afini până la gradul IV cu candidații înscriși pe buletinele de vot.

(7) Alegerea membrilor Comisiei de numărare a voturilor se face prin vot deschis, cu majoritate simplă.

(8) Buletinele de vot se întocmesc separat pentru fiecare categorie de organe ale U.N.B.R. și ale Casei de Asigurări a Avocaților alese de Congres, conform modelului de buletin de vot aprobat de Consiliul U.N.B.R. Fiecare buletin de vot va avea aplicată ștampila de control cu modelul aprobat de Consiliul U.N.B.R. în cadrul operațiunilor necesare pregătirii Congresului.

(9) Înscrierea pe liste a candidaților se face în ordinea alfabetică a barourilor ori a candidaților, menționându-se obligatoriu numele și prenumele candidatului, funcția pentru care candidează și baroul din care face parte.

(10) Prin grija și sub directa coordonare a Prezidiului se vor asigura condițiile tehnico-organizatorice necesare asigurării secretului votului.

(11) Votul „pentru” se realizează prin lăsarea intactă a numelui și prenumelui candidatului dorit, iar votul „împotriva” se exprimă prin tăierea cu o linie orizontală a numelui și prenumelui persoanei propuse.

(12) Membrii Comisiei de numărare a voturilor vor declara nule buletinele de vot care nu corespund modelului aprobat, pe cele care nu poartă ștampila de control, precum și buletinele pe care numărul candidaților votați „pentru” este mai mare decât numărul funcțiilor pentru care candidează.

(13) După finalizarea operațiunilor de numărare a voturilor, Comisia va întocmi un Proces-verbal ce va fi semnat de toți membrii acesteia în care se vor consemna rezultatele votului în ordinea descrescătoare.

(14) Președintele Comisiei de numărare a voturilor, desemnat dintre membrii acesteia, va prezenta în plenul Congresului procesul-verbal privind rezultatele finale ale votului.

(15) Sunt aleși candidații care au obținut cel mai mare număr de voturi.

6) Congresul adoptă hotărâri de alegere a organelor U.N.B.R. și ale Casei de Asigurări a Avocaților, care se aduc la cunoștința Corpului avocaților prin publicare pe pagina web a U.N.B.R.

Art. 20. Asigurarea ordinii. (1) Prezidiul Congresului va urmări adoptarea măsurilor tehnico-organizatorice adecvate în vederea desfășurării lucrărilor Congresului în condiții de securitate și ordine corespunzătoare.

(2) În cazuri excepționale, Congresul poate hotărî evacuarea din sala în care se desfășoară lucrările în plen a avocaților sau altor participanți care au un comportament neadecvat sau care nu înțeleg să respecte regulile impuse de majoritatea membrilor Congresului.

Art. 21. Închiderea lucrărilor Congresului. Constatând că a fost epuizată ordinea de zi, Președintele U.N.B.R. sau membrul Prezidiului desemnat să conducă lucrările în plen declară închise lucrările Congresului.

Art. 22. Suportarea cheltuielilor. (1) Cheltuielile necesare organizării Congresului se suportă de fiecare barou proporțional cu numărul membrilor Congresului din baroul respectiv.

(2) Cu privire la cheltuielile ocazionate de Congres, Comisia Permanentă a U.N.B.R. va fi informată la prima ședință de după Congres.

Secțiunea a III-a. Consiliul U.N.B.R. Reguli de desfășurare a ședinței Consiliului U.N.B.R.

Art. 23. Poziția Consiliului U.N.B.R. în cadrul organelor profesiei.

(1) Consiliul U.N.B.R. își desfășoară activitatea prin subordonare față de Congresul avocaților, organul suprem de conducere a profesiei, prin care se asigură realizarea democrației profesionale interne a Corpului avocaților.

(2) Consiliul U.N.B.R. este organul reprezentativ și deliberativ al barourilor în perioadele dintre Congresele avocaților și asigură activitatea permanentă a U.N.B.R.

(3) Consiliul U.N.B.R. este format din decanii barourilor și reprezentanții barourilor aleși potrivit normei de reprezentare stabilite prin Statut.

(4) Consiliul U.N.B.R. asigură activitatea permanentă a U.N.B.R. prin organul său executiv – Comisia Permanentă.

Art. 24. Durata mandatului. (1) Mandatul membrilor Consiliului U.N.B.R. este de 4 (patru) ani. În cazul schimbării decanului unui barou înaintea expirării mandatului de 4 ani, noul decan devine membru de drept al Consiliului U.N.B.R. pentru diferența de mandat.

(2) În cazul încetării mandatului unui reprezentant al baroului înaintea împlinirii termenului pentru care a fost ales de Congres, candidatul ce a obținut următorul număr de voturi în Congresul electiv îl înlocuiește de drept pe reprezentantul al cărui mandat a încetat pentru diferența de timp rămasă.

(3) În cazul în care în Congresul electiv nu a existat decât candidatura reprezentantului al cărui mandat a încetat ori dacă cel ce a obținut următorul număr de voturi în Congresul electiv refuză mandatul ori se află în imposibilitate de a deveni membru al Consiliului U.N.B.R., la proximos Congres va fi ales pentru diferența de timp rămasă un nou membru al Consiliului U.N.B.R. în calitate de reprezentant al baroului respectiv.

Art. 25. Competențele Consiliului U.N.B.R. Consiliul U.N.B.R. îndeplinește în principal, următoarele atribuții:

- a) urmărește îndeplinirea hotărârilor Congresului avocaților;
- b) aprobă, la propunerea Comisiei Permanente, Regulamentul de organizare și funcționare a U.N.B.R. și de desfășurare a ședințelor Consiliului U.N.B.R.;
- c) exercită controlul asupra activității și verifică legalitatea actelor emise de Comisia Permanentă a U.N.B.R.;
- d) organizează examenul de verificare a cunoștințelor de drept românesc și de limba română ale avocaților străini;
- e) stabilește și aprobă, la propunerea Institutului Național de Pregătire și Perfecționare a Avocaților (I.N.P.P.A.), tematica și bibliografia examenelor de primire în profesia de avocat și de dobândire a calității de avocat definitiv, subiectele și metodologia de examinare în vederea creării cadrului tehnico-organizatoric adecvat asigurării caracterului unitar al examenelor respective;
- f) stabilește și comunică barourilor, cu cel puțin 60 de zile înainte, data desfășurării examenului de primire în profesie și a examenului de dobândire a calității de avocat definitiv;
- g) centralizează și analizează rezultatele examenului de primire în profesie comunicate de barouri, cele ale examenului de definitivare în profesie,

precum și deciziile de primire în profesie cu scutire de examen, în condițiile Legii, comunicate de barouri;

h) stabilește componența Comisiei de examinare a avocaților străini care solicită, în condițiile Legii, exercitarea în România a profesiei de avocat;

i) stabilește componența Comisiei de evaluare, conținutul programei stagiului și modului de desfășurare a examenului susținut de avocații care profesează sub titlul profesional în statul-membru de origine în vederea recunoașterii diplomelor, admiterii în profesia de avocat și practicarea acesteia sub titlu profesional în România;

j) decide asupra suspendării analizării cererii de primire în profesie, după susținerea examenului de verificare a cunoștințelor privind dreptul românesc și de limbă română sau după ce Comisia de evaluare a decis asupra scutirii solicitantului de susținerea examenului;

k) organizează și conduce activitatea I.N.P.P.A., constituit ca persoană juridică de drept privat nonprofit, adoptând și modificând Statutul acestuia și numind Consiliul de Conducere al Institutului;

l) întocmește și aprobă, la propunerea barourilor, programele de învățământ pentru pregătirea profesională inițială unitară a avocaților stagiari, precum și planul de învățământ anual al I.N.P.P.A. la propunerea Consiliului I.N.P.P.A.;

m) analizează și soluționează:

1. contestațiile formulate împotriva deciziilor consiliilor barourilor de aprobare sau de respingere a cererilor de primire în profesie cu scutire de examen;

2. contestațiile formulate, după caz, de Președintele U.N.B.R. sau avocatul în cauză împotriva deciziilor consiliului barourilor de declarare a nedemnității avocatului aflat într-una dintre situațiile expres enumerate de Lege și/sau Statut;

3. contestațiile formulate, după caz, de Președintele U.N.B.R. și/sau avocatul în cauză declarat incompatibil ca urmare a deținerii calității de asociat sau a îndeplinirii unei funcții de conducere într-o societate comercială în condițiile prevăzute în art. 30 din Statut;

4. contestațiile formulate împotriva deciziilor barourilor de refuz a înscrierii, reînscriserii sau menținerii pe Tabloul avocaților;

5. contestațiile formulate împotriva deciziilor barourilor de suspendare a exercițiului profesiei de avocat;

6. contestațiile formulate împotriva deciziilor barourilor de menținere sau nementinere în activitate a avocatului pensionar;

7. contestațiile formulate împotriva deciziilor barourilor de respingere a cererilor de transfer ale avocaților;

8. contestațiile formulate împotriva deciziilor barourilor de respingere a cererilor de înființare de sedii secundare;

9. plângerile formulate împotriva deciziilor barourilor privind modul de soluționare a contestațiilor și reclamațiilor privind onorariile;

10. contestațiile formulate împotriva deciziilor barourilor privind nelegalitatea convențiilor de colaborare încheiate de avocați conform art. 7 din Lege;

11. contestațiile formulate împotriva hotărârilor adunărilor generale ale barourilor și hotărârilor Consiliului U.N.B.R.;

n) judecă în calitate de instanță disciplinară, în plenul său, recursurile declarate împotriva deciziilor pronunțate de Comisia centrală de disciplină, ca instanță de fond, și a încheierilor prevăzute la art. 90 alin.(1) și (2) din Lege;

o) stabilește cuantumul taxelor și contribuțiilor avocaților și a barourilor la bugetul U.N.B.R., precum și al contribuției la bugetul sistemului de asigurări al avocaților;

p) coordonează activitatea Casei de Asigurări a Avocaților, putând suspenda Consiliul de Administrație al acesteia, în condițiile prevăzute la art. 55 alin. (2) din prezentul statut;

q) aprobă programul anual de investiții al Casei de Asigurări a Avocaților la propunerea Consiliului de Administrație al acesteia;

r) avizează înființarea și desființarea filialelor Casei de Asigurări a Avocaților;

s) convoacă, ori de câte ori este cazul, Congresul Avocaților;

t) alege și revocă dintre membrii săi Președintele și vicepreședinții U.N.B.R. și membrii Comisiei Permanente în condițiile prevăzute de Lege și Statut;

u) întocmește și supune spre aprobare Congresului avocaților proiectul de buget al U.N.B.R., raportul anual de activitate și de gestionare a patrimoniului U.N.B.R., proiectele de hotărâri, rezoluții și moțiuni propuse spre aprobare Congresului;

v) aprobă înființarea Casei Centrale de Credit și Ajutor a Avocaților și controlează activitatea acesteia;

w) acordă, la propunerea Comisiei Permanente a U.N.B.R., titlul de membru de onoare, respectiv de Președinte de onoare al U.N.B.R.;

x) organizează și îndrumă activitatea serviciului statistic general al U.N.B.R., precum și pe cea de editare a publicațiilor Uniunii;

y) exercită alte atribuții prevăzute de lege sau Statut.

Art. 26. Convocare. (1) Consiliul U.N.B.R. se întrunește în ședințe ordinare, trimestrial, la convocarea Președintelui U.N.B.R.

(2) Convocarea trebuie făcută cu cel puțin 10 zile înainte de data stabilită.

(3) În situații excepționale, la solicitarea a cel puțin unei treimi din numărul membrilor sau a Președintelui U.N.B.R., Consiliul se întrunește în ședință extraordinară.

(4) Convocarea ședinței extraordinare a Consiliului U.N.B.R. trebuie făcută cu cel puțin 5 (cinci) zile înainte de data stabilită.

(5) Convocarea, indiferent de natura ședinței, va fi trimisă tuturor membrilor Consiliului U.N.B.R. și va cuprinde obligatoriu: data și ora începerii lucrărilor, locul de desfășurare, ordinea de zi, precum și eventualele materiale documentare propuse spre dezbateri ori solicitarea de a fi prezentate de membrii Consiliului astfel de materiale.

(6) Convocarea membrilor Consiliului U.N.B.R. se realizează prin e-mail la adresele pe care membrii Consiliului le-au comunicat secretariatului tehnic al U.N.B.R., prin afișare pe pagina web a U.N.B.R. și prin decanii barourilor, care sunt obligați să transmită convocarea și materialele ce o însoțesc tuturor reprezentanților baroului în Consiliul U.N.B.R.

Art. 27. Desfășurarea ședințelor Consiliului. (1) Ședințele Consiliului U.N.B.R. se desfășoară în conformitate cu dispozițiile art. 85 alin. (1) din Statut și cu respectarea prezentului statut.

(2) Lucrările în plen ale Consiliului U.N.B.R. sunt conduse de Președintele U.N.B.R. sau de unul dintre vicepreședinți desemnat de Consiliul U.N.B.R.

(3) Indiferent de natura ședinței, Consiliul își desfășoară, în mod legal lucrările numai în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi.

(4) Președintele U.N.B.R. sau vicepreședintele desemnat, constatând că este legal constituită ședința Consiliului, declară deschise lucrările.

(5) Conducerea ședinței se realizează de un prezidiu format din Președintele, vicepreședinții U.N.B.R. și trei consilieri desemnați prin vot deschis.

(6) Ordinea de zi a ședinței este supusă aprobării Consiliului. Ea poate fi modificată sau completată prin vot. În cazul în care există propuneri de completare a ordinii de zi, propunerea trebuie formulată în scris și adusă la cunoștința Președintelui U.N.B.R. cu cel puțin 7 (șapte) zile înainte de data ședinței ordinare și cu cel puțin 3 (zile) înaintea ședinței extraordinare. Despre propunerea de completare, membrii Consiliului sunt informați în prealabil ședinței.

(7) Conform ordinii de zi aprobate, se prezintă în fața membrilor Consiliului materialele întocmite referitoare la problematica ce urmează a fi dezbătută și aprobată, precum și proiectele de hotărâri și decizii, după caz.

(8) În ipoteza în care membrii Consiliului au studiat în prealabil materialele ce urmează a fi analizate, aprobate și adoptate, aceștia pot vota cu majoritate simplă trecerea directă la dezbaterile materialelor supuse dezbaterii și aprobării.

(9) Președintele U.N.B.R. sau membrii Prezidiului împuterniciți de acesta dau cuvântul membrilor Consiliului care doresc să participe la dezbateri în ordinea înscrierii acestora.

(10) Membrii Consiliului prezenți la dezbateri pot hotărî, cu majoritate simplă de voturi, limitarea la o perioadă de timp precis determinată a duratei luărilor de cuvânt ale participanților. Limitarea nu poate fi mai mică de 3 (trei) minute.

(11) Dezbaterile asupra problemelor incluse pe ordinea de zi se consemnează într-un proces-verbal întocmit de către secretariatul ședinței Consiliului U.N.B.R. alcătuit din personalul tehnic și 3 (trei) consilieri desemnați prin vot deschis.

(12) Procesul-verbal va fi contrasemnat de Președintele U.N.B.R. sau de vicepreședintele desemnat și de cel puțin unul dintre consilieri membri ai Prezidiului.

(13) Consiliul U.N.B.R. poate aproba, cu majoritate absolută de voturi, participarea la ședințele sale și a altor persoane interesate sau invitați.

(14) După epuizarea tuturor problemelor incluse pe ordinea de zi, Președintele U.N.B.R. sau vicepreședintele desemnât va declara închise lucrările Consiliului.

Art. 28. Secretariatul general al Consiliului U.N.B.R. Activitatea în comisii de lucru. (1) Pregătirea și punerea în aplicare a hotărârilor Consiliului U.N.B.R.; pregătirea dosarelor privitoare la soluționarea contestațiilor și plângerilor privind decizii ale organelor profesiei, redactarea deciziilor luate de Consiliul U.N.B.R. se asigură prin grija Secretarului general al Consiliului U.N.B.R., persoană ce face parte din aparatul tehnico-administrativ al U.N.B.R.

(2) Secretarul general al Consiliului U.N.B.R. este subordonat direct Președintelui U.N.B.R. și este ajutat în activitatea sa de personalul tehnico-administrativ special desemnat.

(3) Secretarul general al Consiliului U.N.B.R. participă la toate ședințele Comisiei Permanente și ale Consiliului U.N.B.R.

(4) Secretarul general al Consiliului U.N.B.R. contrasemnează toate actele Consiliului U.N.B.R.

(5) În raport de natura problemelor incluse pe ordinea de zi, Consiliul U.N.B.R. își poate desfășura activitatea și în comisii de lucru.

(6) Consiliul U.N.B.R. constituie ca structuri de lucru : departamente, comisii temporare și grupuri de lucru. Departamentele au caracter permanent, sunt constituite pe perioada mandatului Consiliului, prin votul acestuia, în domeniile și cu atribuțiile prevăzute de art. 39 din prezentul statut.

(7) Comisiile temporare ale Consiliului U.N.B.R. se constituie în raport de necesitățile de activitate identificate de Consiliu și au atribuțiile stabilite de acesta. Coordonarea unei comisii temporare aprobată de Consiliu va putea fi încredințată unui membru al Comisiei Permanente, desemnat de către aceasta din urmă.

(8) Grupurile de lucru sunt înființate de Consiliul U.N.B.R., în domeniile și cu atribuțiile stabilite de acesta. Grupurile de lucru desfășoară o activitate cu caracter permanent, ca în situația celor prevăzute de art. 29 alin.3 din prezentul statut, sau cu caracter temporar.

Art. 29. Actele Consiliului U.N.B.R. (1) Actele, de orice natură, supuse dezbaterii Consiliului U.N.B.R., vor putea fi incluse pe ordinea de zi a ședinței Consiliului cu condiția de a fi fost înregistrate la Secretariatul General al U.N.B.R. cu cel puțin 10 zile mai înainte de data anunțată a respectivei ședințe.

(2) În ceea ce privește contestațiile și/sau plângerile enumerate la art. 25 alin. (1) litera m), în cazul în care consideră necesar, Consiliul poate aproba prin vot convocarea părților interesate în fața Consiliului U.N.B.R.

(3) Pentru soluționarea contestațiilor și/sau plângerilor enumerate la art. 25 alin. (1) lit. m), Consiliul U.N.B.R. va aproba componența grupurilor de lucru, cu activitate permanentă, de pe lângă fiecare membru al Comisiei Permanente, pe domenii de responsabilitate. Președintele U.N.B.R. va desemna un raportor din rândul membrilor Comisiei Permanente pentru fiecare contestație sau plângere, în raport de domeniul de competență al Consiliului U.N.B.R.

(3) Raportorul va întocmi un raport detaliat cu privire la dosarul contestației sau al plângerii. Raportul va fi prezentat Consiliului U.N.B.R. în plenul său și va constitui fundamentul deciziei ce se va adopta.

(4) Consiliul U.N.B.R. adoptă decizii și hotărâri cu majoritatea voturilor celor prezenți.

(5) Hotărârile și deciziile Consiliului U.N.B.R. sunt obligatorii pentru toate Barourile și avocații membri ai acestora.

(6) Hotărârile și deciziile Consiliului U.N.B.R. se aduc la cunoștință barourilor și membrilor acestora prin grija Președintelui U.N.B.R. Comunicarea acestora se poate face și prin intermediul paginii web a U.N.B.R. În cazul deciziilor pronunțate în cadrul jurisdicției profesionale comunicarea se va face către contestator/barou la domiciliul/sediul acestuia, în condițiile prevăzute de Lege.

(7) La cerere, Secretariatul General al U.N.B.R. va elibera oricărui barou o copie certificată a hotărârii/deciziei Consiliului U.N.B.R. în termen de cel mult 3 zile de la înregistrarea cererii, arhivând dovada de comunicare.

(8) Hotărârile/deciziile Consiliului U.N.B.R. vor fi arhivate într-un registru special și vor fi numerotate cronologic, în ordinea adoptării lor, iar cele cu caracter public se vor publica cu indicarea numărului de înregistrare în registrul special.

(9) Hotărârile și deciziile Consiliului U.N.B.R. pot fi atacate pentru nelegalitate de către membrii Consiliului U.N.B.R. în termen de 15 zile de la publicarea pe pagina web a U.N.B.R. Contestația va fi analizată, în procedură preliminară, în proxima ședință a Consiliului U.N.B.R. În cazul în care Consiliul U.N.B.R. menține hotărârea/decizia contestată, competența de soluționare a contestației revine Congresului avocaților.

Secțiunea a IV-a. Comisia Permanentă a U.N.B.R.

Reguli de desfășurare a ședinței Comisiei Permanente U.N.B.R.

Art. 30. Componentă. (1) Comisia Permanentă a U.N.B.R. este compusă din 15 membri, dintre care 5 membri sunt reprezentanți ai baroului București iar 10 membri sunt reprezentanți ai celorlalte barouri din țară.

(2) Președintele și vicepreședinții sunt membri de drept ai Comisiei Permanente și se includ în cei 15 membri.

(3) Calitatea de membru al Comisiei Permanente este compatibilă cu calitatea de membru al altor organe ale profesiei și cu calitatea de decan.

Art. 31. Durata mandatului. (1) Mandatul membrilor Comisiei Permanente este de 4 (patru) ani.

(2) În caz de încetare a mandatului de membru al Consiliului U.N.B.R. se desemnează de către Consiliul U.N.B.R. un înlocuitor al membrului Comisiei Permanente al cărui mandat a încetat, cu respectarea regulilor prevăzute în prezentul statut pentru mandatul membrilor Consiliului U.N.B.R., care se aplică în mod corespunzător.

(3) Înlocuitorul desemnat va executa diferența de mandat.

Art. 32. Competența. Comisia Permanentă ca organ de conducere executivă între ședințele Consiliului U.N.B.R. a activității U.N.B.R. îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) urmărește aducerea la îndeplinire a hotărârilor și deciziilor Consiliului U.N.B.R. precum și a hotărârilor Congresului avocaților;

b) întocmește și supune spre aprobare Consiliului U.N.B.R. Regulamentul de organizare și funcționare al U.N.B.R.;

c) aprobă organigrama aparatului tehnico-administrativ al U.N.B.R. și stabilește criteriile de angajare și verificare anuală a cunoștințelor profesionale ale angajaților în vederea menținerii acestora pe post;

d) asigură execuția bugetară și urmărește realizarea resurselor bugetului U.N.B.R.;

e) acceptă donațiile și legatele făcute U.N.B.R.;

f) stabilește cuantumul taxelor pentru:

- înscrierea candidaților la examenul de primire în profesie;

- înscrierea candidaților la examenul de dobândire a titlului profesional de avocat definitiv;

- înscrierea avocaților la examenul de verificare a cunoștințelor de drept românesc și de limbă română;

- acordarea de avize conforme, în condițiile legii;

- activități de secretariat și jurisdicție profesională;

g) desemnează arbitrul însărcinat cu arbitrarea litigiilor în care una dintre părți are calitatea de decan;

h) aprobă lista invitaților la Congresul U.N.B.R.;

i) îndeplinește și alte atribuțiuni în baza și limitele mandatului dat de Congresul avocaților și/sau Consiliul U.N.B.R.

Art. 33. Convocare. (1) Comisia Permanentă se convoacă de Președintele U.N.B.R. și-și desfășoară lucrările obligatoriu înaintea ședințelor Consiliului U.N.B.R. sau ori de câte ori este necesar.

(2) Prevederile art.26 se aplică în mod corespunzător.

Art. 34. Acte adoptate. (1) Ordinea de zi a ședinței este supusă aprobării Comisiei Permanente. Ea poate fi modificată sau completată prin vot. În cazul în care există propuneri de completare a ordinei de zi, propunerea trebuie formulată în scris și adusă la cunoștința Președintelui U.N.B.R. cu cel puțin 7 (șapte) zile înainte de data ședinței. Despre propunerea de completare, membrii Comisiei Permanente sunt informați înaintea desfășurării ședinței.

(2) Conform ordinii de zi aprobate, se prezintă membrilor Comisiei Permanente materialele întocmite referitoare la problematica ce urmează a fi dezbătută și aprobată, precum și proiectele de hotărâri și decizii, după caz.

(3) În cazul în care membrii Comisiei Permanente au studiat în prealabil materialele ce urmează a fi analizate, aprobate și adoptate, aceștia pot vota cu majoritate simplă trecerea directă la dezbaterile materialelor supuse dezbaterii și aprobării.

(4) Președintele U.N.B.R. dă cuvântul membrilor Comisiei Permanente care doresc să participe la dezbateri, în ordinea înscrierii acestora.

(5) Membrii Comisiei Permanente prezenți la dezbateri pot hotărî, cu majoritate simplă de voturi, limitarea la o perioadă de timp determinată a duratei luărilor de cuvânt ale participanților. Limitarea nu poate fi mai mică de 3 (trei) minute.

(6) Dezbaterile asupra problemelor incluse pe ordinea de zi se consemnează într-un proces-verbal întocmit de către secretariatul ședinței Comisiei Permanente alcătuit din Secretarul Comisiei Permanente, desemnat conform art. 67 din Lege, ajutat de personalul tehnic special desemnat.

(7) Procesul-verbal va fi contrasemnat de Președintele U.N.B.R. și de Secretarul Comisiei Permanente.

(8) Comisia Permanentă poate aproba, cu majoritate absolută de voturi, participarea la ședințele sale și a altor persoane interesate sau invitați.

(9) După epuizarea tuturor problemelor incluse pe ordinea de zi, Președintele U.N.B.R. sau vicepreședintele desemnat va declara închise lucrările Comisiei Permanente.

(10) Membrii Comisiei Permanente coordonează activitățile departamentelor de lucru organizate la nivelul U.N.B.R. și, în raport cu atribuțiile hotărâte de Comisie, asigură între ședințele Consiliului U.N.B.R. realizarea activităților ce corespund funcției Comisiei de organ executiv al Consiliului U.N.B.R. și de legătură cu barourile.

(11) Comisia Permanentă, în desfășurarea activității sale, emite decizii și dispoziții care au caracter obligatoriu.

(12) Deciziile și dispozițiile Comisiei Permanente pot fi atacate la Consiliul U.N.B.R. de persoanele interesate, în termen de 15 zile de la comunicare.

Secțiunea a V-a. Președintele și vicepreședinții U.N.B.R.

Art. 35. Alegere. (1) Funcția de Președinte este asigurată de Președintele fondator, care este membru de drept al UNBR, al Consiliului UNBR și al Comisiei Permanente a UNBR, în calitate de autor al efectuării actelor și formalităților necesare semnării și perfectării statutului, al înregistrării și îndeplinirii formalităților de autorizare în condițiile legii, și/sau de Președintele executiv, în calitate de prim-locuitor al Președintelui fondator, denumit în continuare Președinte, înțelegându-se că exercitarea funcției de Președinte să fie asigurată de Președintele fondator sau de Președintele

executiv, ale carui acte produc efecte juridice de la data contrasemnării de către Președintele fondator.

(2) Președintele executiv și vicepreședinții U.N.B.R. sunt aleși prin vot secret, cu majoritate absolută de voturi, de către Consiliul U.N.B.R. în prima ședință ordinară după alegerea sa de către Congresul avocaților. -

(3) Președintele executiv și vicepreședinții U.N.B.R. pot fi revocați de Consiliul U.N.B.R. în aceleași condiții.

Art. 36. Competențe. (1) Președintele U.N.B.R. îndeplinește atribuțiile prevăzute de art. 69 din Lege.

(2) În realizarea acestora, Președintele U.N.B.R.:

a) poate mandata alți membri ai Comisiei Permanente sau ai Consiliului U.N.B.R. pentru a reprezenta U.N.B.R. în relațiile cu persoanele fizice sau juridice din țară sau străinătate;

b) semnează hotărârile, deciziile și dispozițiile adoptate de Consiliul și/sau Comisia Permanentă ale U.N.B.R.;

c) aduce la îndeplinire hotărârea Consiliului U.N.B.R. de convocare a Congresului avocaților;

d) încheie și desface, în condițiile legii, contractele de muncă ale personalului din cadrul aparatului tehnico-administrativ al U.N.B.R.;

e) coordonează activitatea de centralizare a tablourilor avocaților întocmite de barouri, precum și reactualizarea lunară a acestora, pentru a asigura evidența statistică corectă și la zi a Corpului avocaților și informarea publică a interdicțiilor ori a conflictelor de interese ale avocaților, astfel cum acestea rezultă din tablourile întocmite de barouri, inclusiv prin afișarea centralizatorului tabloului avocaților pe pagina web a U.N.B.R.;

f) supraveghează activitatea de centralizare a deciziilor de excludere sau de suspendare din profesie emise de instanțele disciplinare ale profesiei, precum și a celorlalte sancțiuni disciplinare;

g) ia măsuri pentru buna desfășurare a activității de centralizare a rezultatelor examenelor de dobândire a titlului profesional de avocat definitiv și de absolvire a I.N.P.P.A.;

h) exercită acțiunea disciplinară în cazurile date prin Lege și Statut în sarcina sa;

i) exercită, după comunicarea acestora, când apreciază că sunt întrunite condițiile legale și statutare, calea de atac a contestației împotriva:

- deciziei consiliului baroului prin care un avocat este declarat nedemn pentru exercitarea în continuare a profesiei;

- deciziei consiliului baroului prin care calitatea de avocat este declarată incompatibilă cu calitatea de asociat sau cu îndeplinirea unei funcții de conducere într-o societate comercială, în condițiile prevăzute în art. 30 din Statut;

- deciziei consiliului baroului prin care s-a respins cererea unei persoane de primire în profesie cu scutire de examen;

j) primește cererile de arbitrare a litigiilor în care sunt implicați decani ai barourilor și le comunică părților și Comisiei Permanente;

k) confirmă organele de conducere ale barourilor și desemnează, după caz, conduceri interimare ale acestora;

l) mediază și perfectează unificarea structurilor divizate de avocați care funcționează pe teritoriul administrativ al țării, care și revendică organizarea și funcționarea în baza Legii 51/1995, republicată, a unor hotărâri judecătorești și a altor acte normative sau acte constitutive, pentru a caror diferențiere în recunoașterea acordării asistentei juridice, fost dispus Recursul în interesul legii nr. XXVII/2007.

m) îndeplinește orice alte atribuții stabilite de Comisia Permanentă și Consiliul U.N.B.R.

(3) În caz de absență sau în vederea soluționării operative a unor activități, Președintele poate delega pe unul dintre vicepreședinți să-l înlocuiască sau să îndeplinească o parte dintre atribuțiile aferente funcției de Președinte U.N.B.R.

Art. 37. Vicepreședinții U.N.B.R. (1) Numărul vicepreședinților U.N.B.R. se stabilește prin hotărâre a Consiliului U.N.B.R.

(2) Vicepreședinții U.N.B.R. îndeplinesc următoarele atribuții principale:

a) coordonează activitatea Comisiilor de lucru organizate la nivelul Consiliului U.N.B.R., a Departamentelor organizate la nivelul U.N.B.R., în raport de repartizarea făcută de Comisia Permanentă;

b) asigură punerea în aplicare a hotărârilor Consiliului U.N.B.R. și ale Comisiei Permanente, conform repartizării făcute de Comisia Permanentă a U.N.B.R. privitoare la conlucrarea zonală a barourilor;

c) îndeplinesc toate atribuțiile stabilite de Lege, Statut sau de organele ierarhice ale profesiei și reprezintă U.N.B.R. în relațiile cu persoanele fizice și juridice din țară și din străinătate, pe baza însărcinărilor expres acordate de organele profesiei;

d) înlocuiesc Președintele, la cererea acestuia sau în absența sa, conform desemnării făcute de Președinte în acest scop.

Art. 38. Acte emise. (1) Președintele U.N.B.R. emite dispoziții în limita competențelor aferente funcției.

(2) Dispozițiile emise de Președintele U.N.B.R. pot fi atacate în condițiile prevăzute de Lege și Statut.

Secțiunea a VI-a. Departamentele organizate la nivelul U.N.B.R.

Art. 39. Structura organizatorică. (1) La nivelul U.N.B.R., corespunzător departamentelor organizate la nivelul Consiliului U.N.B.R. și al Comisiei Permanente a U.N.B.R. funcționează următoarele departamente:

(2) *Departamentul Economico-financiar și administrativ* este coordonat de un vicepreședinte.

(3) Departamentul este condus de un manager economic și răspunde de aducerea la îndeplinire a următoarelor atribuțiuni principale:

- a) întocmește și ține contabilitatea financiară și de gestiune a U.N.B.R.;
- b) elaborează și fundamentează proiectul bugetului anual de venituri și cheltuieli;
- c) urmărește realizarea veniturilor planificate și efectuarea cheltuielilor cu respectarea strictă a destinației acestora;
- d) administrează bunurile imobile și mobile proprietatea acesteia;
- e) fundamentează proiectele de investiții și urmărește derularea corespunzătoare a acestora;
- f) ține evidența patrimoniului U.N.B.R.;

g) întocmește și răspunde de corectitudinea și exaġtitatea raportărilor financiar-contabile către autoritățile publice centrale și locale competente;

h) sprijină barourile, la solicitarea acestora, în legătură cu problematica aferentă domeniului financiar contabil;

i) colaborează cu compartimentele de specialitate de la nivelul barourilor în vederea centralizării de date din domeniul financiar-contabil și întocmirii situațiilor solicitate de Comisia Permanentă;

j) îndeplinește, în condițiile Legii, și alte atribuții și sarcini stabilite de organele U.N.B.R.

(4) Managerul economic răspunde de organizarea corespunzătoare a controlului financiar preventiv.

(5) *Departamentul Protecția profesiei, informare și relații publice* este coordonat de un vicepreședinte și îndeplinește următoarele atribuțiuni principale:

a) organizează stocarea informațiilor de larg interes referitoare la activitatea avocaților și organelor profesiei;

b) asigură, cu încuviințarea prealabilă a Președintelui U.N.B.R., punerea la dispoziția persoanelor interesate a informațiilor solicitate;

c) identifică, selectează și stochează știrile difuzate de mass-media națională și locală care au un impact asupra activității și imaginii Corpului avocaților, barourilor și organelor U.N.B.R., întreprinde demersurile necesare pentru verificarea veridicității acestora și prezintă opiniei publice punctul de vedere al conducerii U.N.B.R.;

d) întocmește zilnic revista presei pe care o prezintă Președintelui U.N.B.R.;

e) întocmește și ține la zi evidența reprezentanților mijloacelor de informare în masă acreditați pe lângă U.N.B.R.;

f) redactează comunicate și declarații de presă prin care exprimă punctul de vedere al conducerii U.N.B.R. în legătură cu problemele de larg interes care vizează și activitatea avocaților;

g) ține legătura cu birourile de presă și purtătorii de cuvânt ai barourilor în vederea centralizării știrilor și informațiilor difuzate în mijloacele de comunicare în masă în legătură cu activitatea avocaților și organelor profesiei;

h) îndeplinește și alte sarcini trasate de Președintele U.N.B.R.;

j) asigură actualizarea la zi a paginii web a U.N.B.R.

(6) Departamentul este condus de un specialist în relații publice sau de un avocat cu experiență în activitatea de comunicare publică.

(7) Departamentul de informare, presă și relații publice este coordonat de vicepreședintele U.N.B.R. desemnat de Comisia Permanentă, care îndeplinește și funcția de purtător de cuvânt al U.N.B.R.

(8) Poate fi purtător de cuvânt al U.N.B.R. și un avocat cu experiență în domeniul comunicării publice, desemnat de Comisia Permanentă a U.N.B.R.

(9) Purtătorul de cuvânt va exprima punctele de vedere și luările de poziție ale Președintelui U.N.B.R. și celorlalte organe ale profesiei față de problemele referitoare la exercitarea profesiei de avocat.

(10) În situația în care în cadrul departamentului își desfășoară activitatea un avocat, acesta poate avea raporturi de colaborare pe bază de convenție de prestări servicii cu U.N.B.R.

(11) *Departamentul Secretariat, protocol și coordonarea serviciilor tehnico-administrative* este coordonat de un vicepreședinte și îndeplinește următoarele atribuții:

a) organizează și evidențiază primirea și comunicarea corespondenței adresate U.N.B.R. ori care provine de la U.N.B.R.;

b) organizează evidența și comunicarea deciziilor, hotărârilor, dispozițiilor și a adreselor U.N.B.R. prin care se realizează comunicări față de alte organe ale profesiei ori față de terți;

c) realizează, cu participarea celorlalte departamente, sistemul de evidență a lucrărilor supuse arhivării, potrivit nomenclatorului aprobat de Comisia Permanentă;

d) organizează condițiile de păstrare, predare și transfer a lucrărilor;

e) organizează registrul general de evidență a lucrărilor U.N.B.R.;

f) înregistrează și asigură transmiterea condicii de predare-primire a lucrărilor de la și către Consiliul U.N.B.R., Comisia Permanentă a U.N.B.R. și Președintele U.N.B.R. către departamentele U.N.B.R.;

g) organizează acțiunile de protocol necesare desfășurării activităților inițiate de U.N.B.R.;

h) execută orice alte dispoziții ale conducerii U.N.B.R.

(12) *Departamentul Afaceri europene, cooperare internațională și programe* este coordonat de un vicepreședinte și îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) asigură comunicarea activităților organizațiilor internaționale al căror membru este U.N.B.R. și a hotărârilor acestora către organele U.N.B.R.;

b) participă la negocierea, implementarea și monitorizarea programelor finanțate de diferite organisme și organizații internaționale precum și a celor dezvoltate pe linie bilaterală de U.N.B.R. cu acestea;

c) formulează propuneri de asistență internațională în implementarea strategiilor privind dezvoltarea profesiei de avocat;

d) participă la organizarea vizitelor reprezentanților avocaților din străinătate în România ori ai reprezentanților U.N.B.R. în străinătate;

e) promovează și păstrează legături cu departamente/direcții/servicii similare din cadrul instituțiilor românești și ale instituțiilor europene și internaționale cu misiuni în România (Direcția Afaceri Europene, Relații Internaționale și Programe din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, Direcția Afaceri Europene din cadrul Ministerului Justiției, Serviciul de Cooperare Judiciară Internațională, Relații Internaționale și Programe din cadrul Parchetului General, departamente similare din cadrul Parlamentului și Guvernului României, Biroul de Informare al Consiliului Europei la București, Delegația Comisiei Europene la București, Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare etc.);

f) asigură un flux de informații eficient între organizațiile europene și internaționale și Corpul avocaților;

g) colaborează pe probleme de management al procedurilor specifice cu coordonatorii de proiect sau programe;

h) asigură informarea corectă și promptă a avocaților interesați să exercite profesia de avocat în spațiul european și asigură rezolvarea lucrărilor privitoare la înscrierea avocaților străini în barourile din România;

i) îndeplinește activități specifice conform atribuțiilor stabilite de conducerea U.N.B.R.

(13) Activitatea departamentului se realizează prin coordonare directă a activităților de către doi membri ai Comisiei Permanente, desemnați ca ofițeri de legătură, unul cu atribuții în legătură cu organizațiile europene și celălalt cu atribuții în legătură cu organizațiile internaționale. În realizarea acestor atribuții vicepreședintele coordonator împreună cu ofițerii de legătură conlucrează cu membrii Consiliului U.N.B.R. ori cu avocați desemnați de barouri.

(14) *Departamentul de Coordonare a Asistenței Judiciare* este coordonat de un vicepreședinte și îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) desfășoară conducerea metodologică a activității de acordare a asistenței judiciare;

b) elaborează proiectul de Regulament-cadru pentru organizarea serviciilor de asistență judiciară;

c) propune sau, după caz, avizează proiecte de protocoale ce se încheie cu autoritățile publice competente în scopul obținerii mijloacelor financiare necesare pentru organizarea serviciilor de asistență judiciară;

d) organizează Registrul național de asistență judiciară pe baza registrelor întocmite de barouri;

e) organizează și coordonează metodologia de plata a onorariilor pentru asistența judiciară acordată;

f) efectuează controlul asupra asistenței judiciare acordate;

g) elaborează proiecte de acte normative în domeniul asistenței judiciare, pe care le propune Ministerului Justiției în vederea promovării;

h) stabilește, împreună cu Ministerul Justiției indicii statistici, ține evidența statistică a sistemului de asistență judiciară și analizează informațiile necesare pentru planificarea și coordonarea corectă a sistemului de asistență judiciară;

i) colaborează cu Ministerul Justiției pentru buna funcționare și planificarea, inclusiv din punct de vedere bugetar, a sistemului de asistență judiciară;

j) popularizează sistemul de asistență judiciară;

k) stabilește formularistica utilizată de barouri pentru organizarea activității de asistență judiciară și extrajudiciară, în condițiile legii;

l) reprezintă U.N.B.R. în domeniul asistenței judiciare, în cadrul colaborării internaționale în materie în condițiile legii sau ale Statutului.

(15) În aplicarea art. 76 alin. (1) din Lege, Comisia Permanentă a U.N.B.R. poate aproba delegarea atribuțiilor vicepreședintelui U.N.B.R. către un membru al Comisiei Permanente.

(16) În cadrul U.N.B.R. Comisia Permanentă coordonează activitatea de formare profesională pentru realizarea atribuțiilor Consiliului U.N.B.R. prevăzute la art. 66 lit. g) din Lege.

Art. 40. Aparatul tehnico-administrativ al U.N.B.R. (1) Pentru îndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor conferite de Lege și Statut, în cadrul U.N.B.R. funcționează un aparat tehnico-administrativ.

(2) Nivelurile de salarizare ale personalului angajat sau ale indemnizațiilor colaboratorilor se stabilesc prin decizie a Comisiei Permanente.

Art. 41. Conducerea. (1) Conducerea întregii activități a aparatului tehnico-administrativ este asigurată de Președintele U.N.B.R. sau, în situațiile prevăzute de Lege și Statut, de către unul dintre vicepreședinți desemnat de acesta.

(2) Actele, indiferent de natura acestora, întocmite de personalul din cadrul aparatului tehnico-administrativ, sunt valide și angajează din punct de vedere juridic U.N.B.R. numai dacă sunt semnate de Președintele U.N.B.R. sau, după caz, de Vicepreședintele desemnat de acesta.

Secțiunea a VII-a. Comisia Centrală de Cenzori

Art. 42. Alegere. Comisia Centrală de Cenzori este formată dintr-un număr de 3 membri aleși, prin vot secret, de Congresul avocaților pentru un mandat de 4 (patru) ani, mandat care poate fi reînnoit.

Art. 43. Conducere. (1) Conducerea activității și reprezentarea Comisiei centrale de Cenzori în fața organelor profesiei și în raporturile cu autoritățile publice se face de către Președintele acesteia, ales cu majoritate de voturi din rândul membrilor săi.

(2) Comisia Centrală de Cenzori îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) verifică dacă bilanțul contabil și raportările fiscale periodice sunt corect și legal întocmite și în concordanță cu registrele de evidență contabilă ținute de departamentul economic;

b) verifică periodic, cel puțin o dată pe trimestru, modul în care este gestionat patrimoniul U.N.B.R.;

c) verifică, cel puțin o dată pe lună și pe neașteptate, modul în care este ținut registrul de casă și sunt gestionate resursele bănești ale U.N.B.R.;

d) verifică, cel puțin o dată pe trimestru, modul în care sunt realizate creanțele U.N.B.R. precum și concordanța și efectuarea cheltuielilor potrivit destinației aprobate de organele profesiei;

e) verifică și propune măsurile necesare ținerii corespunzătoare a evidențelor contabile de către personalul din cadrul Direcției Economice;

f) verifică dacă persoanele care au calitatea de gestionar, în sensul legii, au constituit și depus garanțiile corespunzătoare;

g) verifică modul în care sunt gestionate și păstrate titlurile de proprietate ale bunurilor ce compun patrimoniul U.N.B.R., precum și a titlurilor de valoare deținute de Uniune;

h) formulează și înaintează propuneri Președintelui U.N.B.R. vizând creșterea siguranței și eficienței depozitații resurselor financiare ale Uniunii;

i) îndeplinește și alte atribuțiuni date prin lege în competența comisiilor de cenzori.

Art. 44. Desfășurarea activității. (1) Comisia Centrală de Cenzori își desfășoară activitatea în plenul său și poate adopta măsuri numai dacă sunt prezenți două treimi din numărul membrilor săi.

(2) În vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 43 lit. a), b), d), și h) membrii Comisiei Centrale de Cenzori vor delibera împreună, cu majoritate simplă de voturi, iar în ceea ce privește celelalte atribuții aceștia vor putea lucra și separat, potrivit repartizării făcute de Președintele Comisiei.

(3) Evidența activității Comisiei Centrale de Cenzori, inclusiv a sarcinilor individuale stabilite pentru unii dintre membrii săi, se va ține în mod centralizat într-un registru special, numerotat și sigilat de Președintele U.N.B.R.

Art. 45. Actele Comisiei. (1) Comisia Centrală de Cenzori întocmește rapoarte, procese-verbale de verificare gestionară și note de propuneri, acte ce sunt prezentate operativ Președintelui U.N.B.R. prin înregistrarea în registrul de intrare-ieșire al U.N.B.R.

(2) Măsurile adoptate de organele profesiei în legătură cu actele întocmite de Comisia Centrală de Cenzori sau de unii dintre membrii săi sunt aduse la

- cunoștința acesteia prin grija Președintelui U.N.B.R., anexându-se obligatoriu la actele de control respective.

Art. 46. Răspunderi. Membrii Comisiei Centrale de Cenzori răspund, în condițiile legii, în legătură cu modul în care-și duc la îndeplinire mandatul încredințat de Congresul avocaților.

Secțiunea a VIII-a. Comisia Centrală de Disciplină

Art. 47. Alegere. (1) Comisia Centrală de Disciplină, instanță disciplinară ce funcționează în cadrul U.N.B.R., este alcătuită din reprezentanți Barourilor desemnați de Adunările Generale, reprezentanți aleși, prin vot secret, de Congresul Avocaților.

(2) Pot fi membri ai Comisiei Centrale de Disciplină numai avocați care au o vechime mai mare de 15 ani.

Art. 48. Competență. (1) Comisia Centrală de Disciplină judecă:

a) în complet format din 3 membri, ca instanță de fond, abaterile disciplinare ale membrilor Consiliului U.N.B.R. și ale decanilor;

b) în complet format din 5 membri, contestațiile formulate de avocatul interesat, decanul baroului sau Președintele U.N.B.R., după caz, împotriva deciziilor pronunțate de comisiile de disciplină ale barourilor și a încheierilor prevăzute la art. 90 alin (1) și (2) din Lege.

(2) Activitatea Comisiei Centrale de Disciplină este coordonată (condusă) de Președintele acesteia, ales dintre membrii săi pentru un mandat de 4 (patru) ani.

(3) Funcția de grefier al Comisiei Centrale de Disciplină este îndeplinită de unul dintre secretarii U.N.B.R. desemnați de Comisia Permanentă.

(4) Arhiva Comisiei Centrale de Disciplină este ținută și conservată, în condițiile legii, de către grefierul acesteia, sub directa îndrumare a Președintelui Comisiei.

(5) Președintele Comisiei Centrale de Disciplină îndeplinește următoarele atribuțiuni principale:

a) ia măsurile necesare pentru organizarea și buna funcționare a activității Comisiei ca instanță disciplinară;

b) primește și repartizează acțiunile disciplinare sau, după caz, contestațiile formulate împotriva deciziilor Comisiilor de disciplină ale barourilor;

c) urmărește asigurarea dotărilor tehnico-materiale necesare bunei desfășurări a activității completelor de judecată;

d) stabilește, prin tragere la sorți, componența completelor de judecată;

e) urmărește formarea și conservarea corespunzătoare a arhivei Comisiei;

f) informează lunar, în scris, Președintele U.N.B.R. în legătură cu sancțiunile disciplinare aplicate avocaților de către completul de judecată constituite la nivelul Comisiei;

g) desemnează membrii unui alt complet de judecată care urmează să judece eventualele cereri de abținere sau de recuzare;

h) ține evidența centralizată a completelor de judecată care au soluționat cauzele deduse judecătii;

i) participă, în calitate de invitat la ședințele Consiliului U.N.B.R. și Comisiei permanente și prezintă informări periodice.

(6) Grefierul Comisiei Centrale de Disciplină îndeplinește următoarele atribuțiuni principale:

a) participă la ședințele completelor de judecată, îndeplinind, sub controlul președintelui de complet, atribuțiunile prevăzute de lege și prezentul statut;

b) întocmește conceptele pentru citarea părților din proces;

c) întocmește actele de procedură dispuse de completul de judecată;

d) completează borderourile și predă corespondența pentru expediere;

e) completează condica ședințelor de judecată în care se trec dosarele din ședința respectivă, în ordinea înscrisă în lista cauzelor, cu următoarele mențiuni: numele, prenumele și calitatea părților, numărul dosarului, obiectul cauzei, termenul acordat, cu indicarea motivului amânării sau, după caz, soluția pronunțată pe baza minutei întocmite de președintele completului;

f) comunică părților interesate, inclusiv Președintelui U.N.B.R. în situațiile prevăzute în Statut, decizia pronunțată de completul de judecată;

g) urmărește tehnoredactarea (dactilografierea) motivării deciziei completului de judecată;

h) îndeplinește, în limita funcției, orice alte sarcini de serviciu trasate de Președintele Comisiei sau al completului de judecată.

Art. 49. Evidența lucrărilor. Comisia Centrală de Disciplină își desfășoară lucrările la sediul U.N.B.R. sau într-un alt loc corespunzător. Pentru evidența activității Comisiei Centrale de Disciplină, se întocmesc și se păstrează:

a) registrul general de dosare în care se trec, în ordinea intrării, toate dosarele înregistrate, adresele, cu menționarea numelui, prenumelui, calitatea părților, natura cauzei, obiectul cauzei, termenele de judecată acordate, soluția pronunțată, datele comunicării deciziilor, data ieșirii și reintrării dosarului în arhivă;

b) condicta ședințelor de judecată în care se trec dosarele separat pe complete, noul termen de judecată în caz de amânare a cauzei, soluția pronunțată și numărul deciziei, numele și prenumele membrilor completului și grefierului de ședință.

c) registrul de corespondență în care se înregistrează, în ordine cronologică, toate adresele și înscrisurile primite sau expediate de Comisie.

Art. 50. Desfășurarea lucrărilor. (1) Actele de sesizare a Comisiei Centrale de Disciplină, depuse personal sau prin reprezentant, sosite prin poștă, curier sau fax, se depun la registratură unde primesc data certă în aceeași zi, după care se predau Președintelui Comisiei.

(2) După primirea actelor de sesizare, prin rezoluția Președintelui Comisiei acestea sunt repartizate completului de judecată desemnat de acesta, după care se înregistrează în Registrul general de dosare. Celelalte cereri și acte de orice natură, inclusiv corespondența cu caracter administrativ, precum și dovezile de comunicare a procedurilor se înregistrează în Registrul general de corespondență, după care se repartizează grefierului în vederea efectuării mențiunilor necesare în registrele Comisiei și atașării la dosarul cauzei aflat pe rol, după caz.

(3) În ziua fixată pentru desfășurarea lucrărilor ședinței de judecată, grefierul Comisiei va fi prezent în sala de judecată cu cel puțin o jumătate de oră înainte de începerea ședinței de judecată pentru a pune la dispoziția părților sau reprezentanților acestora dosarele spre consultare.

Completul de judecată este prezidat, prin rotație, de unul dintre membrii acestuia.

(4) După strigarea cauzei și apelul părților, Grefierul Comisiei prezintă oral referatul cauzei prin precizarea obiectului pricinii și stadiul în care se află judecata acesteia, indicându-se stadiul îndeplinirii procedurii.

(5) Pe parcursul desfășurării ședinței de judecată, grefierul Comisiei va consemna în Caietul de note de ședință numărul dosarului, poziția acestuia pe lista de ședință, susținerile orale din timpul ședinței, cererile formulate de părți și actele depuse de acestea, măsurile dispuse de președintele completului, probele administrate, incidentele procedurale ivite, data și ora când s-a amânat judecarea cauzei, precum și data și ora stabilite pentru pronunțarea deciziei.

(6) Lucrările ședințelor completelor de judecată ale Comisiei Centrale de Disciplină nu sunt publice.

Art. 51. Soluțiile pronunțate. (1) Judecarea cauzelor se face cu precădere, în maximum 60 de zile de la înregistrarea actului de sesizare.

(2) Lipsa părții legal citate nu împiedică judecata.

(3) Rezultatul deliberării se consemnează într-o minută care va fi scrisă pe cererea de chemare în judecată sau contestație, după caz, și va fi semnată de toți membrii completului de judecată.

(4) Decizia prin care se soluționează cauza dedusă judecării se adoptă cu majoritate de voturi.

(5) Deciziile pronunțate de Comisia Centrală de Disciplină ca instanță de recurs, precum și cele pronunțate de Consiliul U.N.B.R. ca instanță disciplinară în condițiile art. 88 alin. (3) din Lege pot fi atacate cu recurs la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, a cărei hotărâre este definitivă și irevocabilă.

Art. 52. Executarea deciziilor. (1) Decizia disciplinară rămasă definitivă are autoritate de lucru judecat față de părți și de organele profesiei și se pune în executare prin grija Președintelui U.N.B.R. și a decanului baroului din care face parte avocatul sancționat.

(2) Dispozițiile prezentei secțiuni se completează cu prevederile Codului de procedură civilă.

Secțiunea a IX-a. Casa de Asigurări a Avocaților

Art. 53. Organizare și funcționare. (1) Casa de Asigurări a Avocaților se organizează și funcționează în cadrul U.N.B.R. ca instituție autonomă, de interes public, având personalitate juridică, patrimoniu și buget propriu.

Art. 56. Raporturile C.A.A. cu Filialele. (1) Raporturile financiar-contabile și tehnico-organizatorice dintre Casa de Asigurări a Avocaților cu filialele legal înființate se stabilesc prin Statutul acesteia.

(2) Deciziile Consiliului de Administrație al Casei de Asigurări a Avocaților referitoare la constituirea și destinațiile fondurilor bănești, criteriile și modalitățile de stabilire și calculare a pensiilor și celorlalte drepturi de asigurări sociale, precum și modalitățile de realizare a investițiilor sunt obligatorii pentru conducerile filialelor.

Capitolul III. Norme privind pregătirea și perfecționarea pregătirii profesionale a avocaților

Art. 57. Scopul și obiectivele formării profesionale a avocatului. Îndeplinirea obligațiilor legale ce revin U.N.B.R. privind garantarea asigurării exercitării calificate a dreptului de apărare se realizează prin formarea și dezvoltarea competențelor profesionale a avocaților.

Art. 58. Modalitățile formării profesionale a avocatului. Formarea profesională a avocaților se realizează prin:

- formarea profesională inițială, la începutul exercitării profesiei;
- formarea profesională continuă a fiecărui avocat definitiv.

Art. 59. Formarea profesională inițială a avocatului. (1) Formarea profesională inițială a avocatului se realizează în perioada stagiului de pregătire profesională prin activitatea desfășurată de Institutul National de Perfecționare și Pregătire al Avocaților - I.N.P.P.A.

(2) Organizarea, funcționarea și reprezentarea I.N.P.P.A. se asigură și se face prin Președintele UNBR, după caz prin persoanele desemnate de aceste ori de Consiliul UNBR, dacă prin hoararea Congresului avocaților nu se dispune altfel.

Art. 60. Programa-Cadru a conferințelor de stagiu. (1) Consiliul U.N.B.R. aprobă Programa-Cadru a pregătirii profesionale inițiale, pe baza propunerilor I.N.P.P.A.

(2) Programa-Cadru poate include teme și activități profesionale organizate de I.N.P.P.A., direct sau prin centrele teritoriale, cu sprijinul barourilor aflate pe raza aceleiași Curți de Apel.

Art. 61. Formarea profesională în cadrul I.N.P.P.A. Comisia Permanentă a U.N.B.R. aprobă programele pentru cursurile de formare inițială și planul anual de desfășurare a modulelor de pregătire în cadrul I.N.P.P.A.

Art. 62. Formarea formatorilor. Consiliul U.N.B.R., la propunerea Comisiei Permanente, hotărăște modalitatea de selecție și formare a personalului de specialitate al I.N.P.P.A. și centrelor teritoriale ale acestuia.

Art. 63. Formarea profesională continuă. (1) Consiliul U.N.B.R. hotărăște Programul anual pentru formare profesională continuă care va cuprinde forme de pregătire profesională organizate de I.N.P.P.A., direct sau prin centrele teritoriale, prin conlucrarea barourilor aflate pe raza aceleiași Curți de Apel.

(2) Programul anual pentru formare profesională continuă se hotărăște pe baza Programului pentru formare profesională continuă propus de I.N.P.P.A. pe o perioadă de cel puțin 3 ani.

Art. 64. Evidența opțiunii avocaților pentru urmarea formelor de perfecționare continuă. (1) Fiecare avocat este obligat să participe la acțiunile organizate de I.N.P.P.A. în baza programului anual pentru formare profesională continuă sau la alte acțiuni de formare profesională agreeate de Consiliul U.N.B.R. și să întrunească numărul minim obligatoriu de ore de pregătire profesională stabilit de Consiliul U.N.B.R.

(2) Evidența opțiunii avocaților pentru participarea la acțiunile de formare profesională continuă se realizează și se încheie până la cel mai târziu 15 decembrie al anului anterior anului în care sunt organizate astfel de acțiuni.

(3) Evidența se păstrează de barou și I.N.P.P.A. și se comunică la U.N.B.R.

(4) În baza participării avocaților la acțiunile de formare profesională continuă se atestă urmarea formelor de pregătire profesională specializată, care vor fi avute în vedere de consiliile barourilor la eliberarea și menținerea Certificatelor de atestare a titlului profesional de avocat.

(5) Procedura eliberării și menținerii Certificatelor de atestare a titlului profesional de avocat este hotărâtă de Consiliul U.N.B.R.

Art. 65. Deductibilitatea cheltuielilor pentru pregătirea profesională continuă. Cheltuielile necesare participării la acțiunile de formare profesională continuă au regimul cheltuielilor de pregătire și perfecționare profesională obligatorie în cadrul profesiei de avocat.

Capitolul IV. Norme privind procedura de stabilire și încasare de taxe și contribuții de către U.N.B.R. și structurile sale organizatorice

Art. 66. Stabilirea procedurii. (1) Taxele și contribuțiile la bugetul U.N.B.R. se evidențiază în situația lunară comunicată departamentului de specialitate al U.N.B.R. de către fiecare barou, pe baza modelului aprobat de Comisia Permanentă a U.N.B.R.

(2) Stabilirea și încasarea taxelor datorate U.N.B.R. se realizează în baza deciziei Comisiei Permanente a U.N.B.R., reprezentată prin președinte, după caz prin decizii/dispoziții emise de președinte sau prin înlocuitorii de drept.

Capitolul V. Dispoziții finale

Art. 67. Intrarea în vigoare. Prezentul statut a fost adoptat la data de 01.10.2011 și intra în vigoare de la data adoptării.

Art. 68. Cadul normativ de reglementare. Prezentul Statut reglementează organizarea și funcționarea U.N.B.R., se completează cu dispozițiile Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat cu modificările și completările ulterioare, republicată, Statutul profesiei de avocat, Codul deontologic al avocaților din Uniunea Europeană, normele de drept comunitar și este adoptat în vederea asigurării, garantării și respectării dispozițiilor de reglementare prevăzute de art. 9, art. 16 (1), (2), (3) și (4), art. 20, art. 21 (1), (2), (3), art. 24, art. 40 (1), art. 51 (2), art. 52 (1), (2) și (3), art. 53 (1) din Constituția României, cu raportare la art. 196, art. 200, art. 205, art. 206, art. 209, art. 210, art. 212, art. 213, art. 222, art. 226, art. 227, art. 229, art. 231 și următoarele din noul Cod Civil.

Art. 69. Raspunderea patrimoniala.(1) Persoana juridica avand in subordine o alta persoana juridica, dupa caz, organizatii pentru care legea nu prevede inregistrarea si functionarea ca persoana juridica, nu raspunde pentru neexecutarea obligatiilor acesteia din urma si nici persoana juridica subordonata, dupa caz, organizatiile subordonate infiintate fara personalitate juridica, nu raspunde pentru persoana juridica fata de care este subordonata, daca prin lege nu se dispune altfel.

(2) Organele de conducere ale UNBR, membri fondatori, asociatii, raspund exclusiv in limita capitalului subscris, fara a se antrena patrimoniul personal al acestora.

(3) Dizolvarea si lichidarea.

a) UNBR se va dizolva:

1. In caz de intervenirea imposibilitatii realizarii scopului pentru care a fost constituita, daca in termen de 12 luni de la data constatarii unui astfel de fapt nu se produce schimbarea scopului pentru care a fost infiintata.

2. A devenit insolvabila.

3. Prin hotararea organului / persoanei autorizate care a infiintat-o.

4. In alte situatii prevazute de lege.

b) Procedura de dizolvare si lichidare se va face prin desemnarea unui lichidator, de catre organul executiv de conducere/ presedinte UNBR, iar bunurile rezultate din lichidare se vor repartiza catre membrii fondatori, dupa caz, in lipsa acestora, catre alte persoane juridice/persoane fizice care au organizare si functionare asemanatoare, in regim nepatrimonial.

Art.70. Reprezentarea. (1) Presedinte fondator al UNBR este domnul doctor avocat Vasile Botomei, identificat cu CNP 1640107270583, autorizat si inregistrat fiscal sa exercite profesia de avocat in baza Legii nr. 51/1995, republicata, CIF 21183784, fiind imputernicit de fondatori, sa semneze actul de infiintare, orice acte aflate in legatura cu asigurarea spatiului de sediu, contracte pentru sediul principal, sedii secundare, puncte de lucru, acte de legalizare, de autentificare dupa caz, avand dreptul de a indeplini toate formalitatile necesare in vederea inregistrarii in calitate de persoana juridica autonoma, de achizitionare de bunuri mobile si imobile necesare in vederea inregistrarii, organizarii si functionarii.

(2) Publicarea informatiilor in legatura cu organizarea, functionarea si activitatile UNBR, ale barourilor si ale avocatilor se face pe pagina web a U.N.B.R. (www.unbr.info) si pe pagina web a Revistei Nationale de Drept (www.revistadrept.com);

(3) Redactat si aprobat prin membrii fondatori, in numar de 4 exemplare originale, pentru care imputernicit in vederea semnarii actului juridic este presedintele UNBR.

Presedinte,

Doctor avocat Vasile Botomei

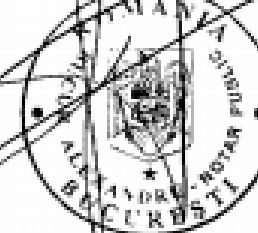
ROMÂNIA
BIRoul NOTARULUI PUBLIC
ALEXANDRU BUCUR
București, Calea Floreasca nr. 44, sect. 1
Tel. 031.404.00.00/Fax. 021.251.67.88
Email: office@notarbucuresti.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 17184

ÎNCHEIERE DE DATĂ CERTĂ NR. 02 Anul 2012, luna FEBRUARIE, ziua 03

Eu, **ALEXANDRU BUCUR**, notar public, în baza art. 8, lit.f din Legea nr. 36/1995, republicată, dau dată certă prezentului înscris, prezentat mie de către domnul Avocat **BOTOMEI VASILE**, cetățean român, cu domiciliul în Mun. Bacău, Calea Republicii nr. 27, sc. A, ap. 4, Județ Bacău, identificat cu permisul de conducere categoria B, emis la data de 18.11.2005, valabil până la data de 18.11.2015, de Poliția Mun. Bacău, CNP 1640107270583, care se intitulează „Statutul Uniunii Naționale a Barourilor din România – U.N.B.R.” ce conține 39 (treizecișinouă) de pagini, prezentat în 4 (patru) exemplare, din care 1 (un) exemplar s-a oprit la arhiva biroului notarial.

S-a perceput onorariul 50 lei, plus 12 lei TVA, conform chitanței nr. 012012BNP0165/2012.

NOTAR PUBLIC

STATUTUL BAROULUI BACĂU

Capitolul I. CONSTITUIRE, DENUMIRE, SEDIU.

Art.1. Baroul BACĂU este constituit în temeiul art. 57 pct. 4 din Legea nr. 51/1995, modificată prin Legea 255/2004, în cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din România.

Art.2. Baroul BACĂU este un corp de avocați independent și autonom constituit din toți avocații din județul BACĂU înscrși pe tabloul acestui Barou.

Art.3. Baroul BACĂU își desfășoară activitatea potrivit dispozițiilor Legii 51/1995, privind exercitarea profesiei de avocat și potrivit Statutului Profesiei denumit Codul Avocatului.

Art.4. Baroul BACĂU este o structură profesională de drept privat, cu caracter nonprofit și apolitic, cu patrimoniu și buget propriu, înființată pentru o perioadă nedeterminată.

4.1. Patrimoniul baroului poate fi folosit în activități producătoare de venituri, în condițiile legii.

Art.5. Sediul Baroului BACĂU se află în Bacău, str. Republicii nr. 27, județul BACĂU și va putea fi mutat oricând la altă adresă prin Decizia Consiliului Baroului.

Art.6. Exercițarea profesiei de avocat în cadrul Baroului BACĂU este supusă Constituției, legii, statutului profesiei, convențiilor internaționale la care România este parte și regulilor eticii profesionale.

Art.7. Avocații Baroului BACĂU îndeplinesc o misiune socială, pusă în slujba adevărului și a justiției. Libertatea și independența profesiei de avocat sunt atribute exclusive ale persoanei care exercită această profesie, în temeiul legii și prezentului statut.

Art.8. Baroul BACĂU are obligația să acționeze prin toate mijloacele legale pentru protecția profesiei, a demnității și a onoarei membrilor săi.

8.1. Baroul are obligația să întocmească anual tabloul avocaților definitivi și stagiați în ordine alfabetică, cu menționarea numelui, prenumelui, titlului științific, datei înscrierii în barou, sediul profesional, formei de exercitare a profesiei și a instanțelor la care are dreptul să pună concluzii.

Capitolul II. SCOPUL ȘI OBIECTIVELE BAROULUI BACĂU

Art.9. Baroul BACĂU are ca scop asigurarea organizării și exercitării profesiei de avocat, componentă de bază a sistemului judiciar național, precum și prodejarea și promovarea drepturilor membrilor săi în raport cu persoanele de drept public și/sau privat.

Art.10. Baroul BACĂU are ca obiectiv perfecționarea și specializarea pe ramuri de drept a membrilor săi, participarea activă la apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice.

Art.11. Dobândirea calității de avocat-membru al Baroului BACĂU are loc pe bază de examen organizat de barou potrivit legii și statutului profesiei, ca urmare a cererii înaintată de orice absolvent licențiat a unei Facultăți de Drept din sistemul de stat sau privat, emise de M.E.C.I..

(1). Poate fi membru al Baroului BACĂU orice persoană care îndeplinește următoarele condiții:

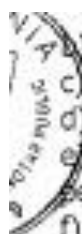
- a).este cetățean român și are exercițiul drepturilor civile și politice;
- b).este licențiat al unei facultăți de drept sau doctor în drept;
- c).nu se găsește în vreunul dintre cazurile de nedemnitate prevăzute de lege;
- d).este apt din punct de vedere medical, pentru exercitarea profesiei;
- e).a promovat examenul de admitere în profesie.

(2). Cererea se depune în dublu exemplar la decanatul baroului și va cuprinde:

- a).numele, prenumele și domiciliul solicitantului;
- b).copie după actul de stare civilă;
- c).elementele actului de identitate și organul emitent;
- d).indicarea diplomei care atestă calitatea de licențiat sau doctor în drept;
- e).declarația solicitantului că nu se află în vreunul din cazurile de nedemnitate prevăzute de art. 13 din lege;
- f).indicarea sediului profesional unde solicitantul dorește să exercite profesia.

(3). Cererea va fi însoțită de:

- a).copie după actul de identitate și certificatul de naștere;

- b).copie după actul de stare civilă;
- c).copie după diploma de studii;
- d).certificatul de cazier judiciar;
- e).certificat medical care atestă starea de aptitudine medicală, fizică și psihică pentru exercitarea profesiei;
- f).două fotografii pentru cartea de identitate de avocat;
- g).taxă de înscriere.

Art.12. Calitatea de avocat al Baroului BACĂU se dovedește cu legitimația de avocat emisă de Baroul BACĂU.

Art.13. Calitatea de membru al Baroului BACĂU se poate suspenda, la cerere sau prin hotărârea Consiliului Baroului. Membri Baroului pot fi excluși din barou prin hotărârea Adunării Generale, în condițiile prevăzute de prezentul statut, statutul profesiei de avocat și prevederile constituționale ale Legii 51/1995.

Capitolul III. CONDUCEREA BAROULUI. ADUNAREA GENERALĂ.
CONSILIUL BAROULUI

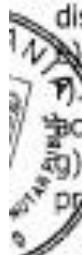
Art.14. Organele de conducere ale Baroului BACĂU sunt:

1. Adunarea generală;
2. Consiliul baroului;
3. Decanul.

Art.15. *Adunarea generală* este organul suprem de conducere și este compus din toți membrii avocați înscriși pe tabloul Baroului BACĂU.

Art.16. Adunarea generală stabilește:

- a).regulamentul intern de funcționare și organizare a comisiilor Baroului BACĂU;
- b).alege prin vot secret decanul baroului și, la propunerea decanului, membrii Consiliului Baroului;
- c).revocă, la propunerea majorității simple, prin vot secret conducerea baroului;
- d).alege și revocă cenzorul sau comisia de cenzori și membrii comisiei de disciplină;
- e).alege reprezentanții Baroului BACĂU în Congresul U.N.B.R.;
- f).aprobă proiectul de buget al baroului și avizează Consiliul Baroului cu privire la activitatea și gestiunea acestuia;
- g).îndeplinește orice alte atribuțiuni prevăzute în prezentul statut și în statutul profesiei de avocat;

- 7) aprobă modificarea și completarea statutului, precum și a regulamentelor proprii;
- 8) stabilește indemnizațiile lunare ale membrilor Consiliului Baroului, ale cenzorului sau comisiei de cenzori;
- 9) Soluționează plângerile împotriva sancțiunilor disciplinare decise de Consiliul Baroului.

Art.17. Adunarea Generală ordinară se întrunește anual la convocarea Consiliului Baroului. Convocarea se face cu cel puțin 15 zile înainte de data stabilită, prin afișare la sediul Baroului sau prin publicitate în ziare locale.

Art.18. Adunarea Generală extraordinară poate fi convocată de Consiliul Baroului, de comisia de cenzori a baroului sau/ și la cererea a 1/3 din membrii baroului. Consiliul este obligat să convoace adunarea generală extraordinară în termen de cel mult 15 zile de la primirea cererii. În acest caz, procedura convocării va fi efectuată cu cel puțin 7 zile înainte de data stabilită.

Art.19. Ședințele Adunării Generale sunt conduse de decan sau după caz, de prodecan, împreună cu membrii Consiliului Baroului. În caz de alegere sau de revocare a decanului ori a membrilor consiliului, nici unul dintre aceștia nu va face parte din prezidiu, iar ședința va fi condusă de cel mai în vârstă membru prezent.

(2). Adunarea generală se întrunește în ședințe ordinare, anual și în ședințe extraordinare, ori de câte ori este necesar, în condițiile prevăzute de prezentul statut. Adunarea generală este legal constituită cu participarea majorității membrilor săi.

(3). În cazul în care quorumul legal nu este întrunit, prezidiul adunării generale, de față cu cei prezenți, stabilește o nouă adunare generală în termen de cel mult 15 zile. Consiliul Baroului are obligația să îndeplinească procedura convocării cu cel puțin 7 zile înainte de data fixată. Adunarea Generală convocată în aceste condiții este legal constituită cu participarea a cel puțin o treime din numărul total al membrilor săi.

(4). Hotărârile Adunării Generale se iau cu votul majorității membrilor prezenți și sunt obligatorii pentru toți membrii Baroului BACĂU.

Art.20. Consiliul Baroului BACĂU este propus de decanul baroului și votat de Adunarea Generală, prin vot secret și va fi format din:

- a). 5 membri: decan, prodecan, 2 consilieri și 1 secretar pentru un barou cu cel puțin 30 de avocați;
- b). 7 membri: decan, prodecan, 4 consilieri și 1 secretar pentru un barou cu cel puțin 50 de avocați;
- c). 9 membri: decan, prodecan, 6 consilieri și 1 secretar pentru un barou cu cel puțin 75 de avocați;

11 membri: decan, prodecan, 8 consilieri și 1 secretar pentru un barou cu peste 100 de avocați.

(2). Consiliul baroului lucrează legal în prezența a două treimi din numărul membrilor săi și ia hotărâri valabile cu votul majorității membrilor prezenți.

Art.21. Consiliul Baroului BACĂU este ales pe o perioadă de 4 ani. Membrii consiliului pot fi realeși pentru cel mult încă un mandat.

Art.22. Consiliul baroului coordonează activitatea acestuia între adunările generale și este reprezentat prin decan, după caz de prodecan, în raporturile cu organele și instituțiile statului și cele private și apără interesele profesionale ale membrilor săi.

Art.23. Consiliul Baroului BACĂU are următoarele competențe:

- a).adoptă măsuri pentru aplicarea și resecarea prevederilor prezentului statut, a Legii 51/1995, a statutului profesiei de avocat, de către toți membrii baroului;
- b).încheie acte juridice în numele și pe seama Baroului;
- c).duce la îndeplinire hotărârile Adunării Generale;
- d).verifică și costată îndeplinirea condițiilor legale ale cererilor de înscriere în Barou;
- e).sesizează comisia de disciplină cu judecarea abaterilor avocaților și aplică sancțiunile disciplinare dispuse membrilor baroului;
- f).întocmește, modifică și dă publicității tabloul anual al avocaților, comunicându-l celor în drept, împreună cu modificările intervenite în cursul anului;
- g).organizează controlul deontologic profesional;
- h).decide asupra ridicării stării de incompatibilitate;
- i).ia act de cererea de transfer;
- j).ia act de convențiile de grupare sau de asociere a cabinetelor, de contractele de constituire a societăților civile profesionale, societăților civile profesionale cu răspundere limitată;
- k).organizează cercurile de studii și editează publicațiile Baroului;
- l).supune aprobării Adunării Generale cota de contribuție a avocaților la bugetul Baroului și colectează cotizațiile de la membrii Baroului;
- m).acceptă donațiile și legatele făcute Baroului;
- n).execută bugetul de venituri și cheltuieli și administrează patrimoniul barului;
- o).constată și decide cu privire la starea de incompatibilitate a membrilor Baroului;
- p).organizează activitatea de asistență juridică în cazurile prevăzute de lege și de statut;
- r).aprobă statul de funcții și angajează personalul Baroului;
- s).întocmește proiectul de buget;
- și prezintă anual Adunării Generale, spre aprobare, raportul său de activitate și de gestiune;

t) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege sau hotărâte de Consiliul ANB.R..

Art.24. Decanul Baroului are următoarele competențe:

a) reprezintă baroul în raporturile acestuia cu persoanele fizice și juridice din țară și din străinătate;

b) convoacă și prezidează ședințele Consiliului baroului;

c) aprobă cererile de asistență juridică gratuită;

d) exercită căile de atac împotriva hotărârilor Comisiei de disciplină și împotriva deciziilor Consiliului Baroului pentru care sunt prevăzute căile de atac;

e) ordonancează cheltuielile Baroului;

f) ia măsuri privind conducerea baroului care nu sunt de competența Adunării Generale sau a Consiliului Baroului;

(2). Prodecanul este înlocuitorul de drept al decanului;

(3). Dacă decanul și prodecanul sunt în imposibilitate temporară de a-și exercita funcțiile, Consiliul Baroului poate delega un consilier pentru a îndeplini, parțial sau în totalitate, atribuțiile decanului.

(4). Avocatul nemulțumit de deciziile decanului le poate ataca în Consiliul Baroului.

Capitolul IV. PATRIMONIUL BAROULUI

Art.25. Baroul BACĂU are patrimoniu și buget propriu. La înființare, fondul social al Baroului va fi de minim 5.000.000 lei, subscris și vărsat prin aportul membrilor Baroului.

Sumele reprezentând aportul în bani al membrilor Baroului se vor depune într-un cont curent deschis la trezorerie/bancă/CEC- sucursala BACĂU, pe numele Baroului.

Art.26. Patrimoniul Baroului BACĂU se va întregii cu sume și bunuri provenite din:

a).cotizații;

b).dobânzi bancare;

c).donații, sponsorizări, de la orice persoane fizice sau juridice din țară sau străinătate;

d).alte venituri prevăzute de lege.

Art. 27. Obligația achitării cotizației revine fiecărui membru al Baroului. Neachitarea cotizației lunare pe o durată de 3 luni, duce la suspendarea sa.

Art.28. Sursele financiare ale Baroului vor fi folosite exclusiv pentru realizarea scopului și obiectivele Baroului, pentru cheltuieli de funcționare, protocol, administrative și plata indemnizațiilor prevăzute în statut.

Art.29. Toate operațiunile de evidență financiar-contabilă vor fi în sarcina consilierului trezorer, ales în Comisia Baroului care va avea al doilea specimen de semnătură bancară.

Capitolul V. RĂSPUNDEREA DISCIPLINARĂ. COMISIA DE DISCIPLINĂ. COMISIA DE PREGĂTIRE ȘI FORMARE PROFESIONALĂ.

Art.30. Avocatul răspunde disciplinar pentru nerespectarea Legii 51/1995, a prezentului statut, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale baroului precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia sau în afara acesteia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale Baroului.

(2) Avocatul este obligat să sesizeze în scris Consiliului Baroului faptele comise de oricare alt avocat membru, în condițiile prevederilor alin. (1).

Art.31. Anchetarea abaterii și exercitarea acțiunii disciplinare împotriva membrilor Baroului sunt de competența Consiliului Baroului.

(2) Anchetarea abaterii și exercitarea acțiunii disciplinare privind membri organelor de conducere și decanul baroului sunt de competența Adunării Generale.

(3) În toate cazurile acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii abaterii.

Art.32. În cadrul baroului se organizează și funcționează o Comisie de disciplină care judecă în prima instanță și în complet de 3 membri, abaterile disciplinare săvârșite de avocații din Barou.

(2) Comisia de disciplină este formată din 5-11 membri, după același algoritm de formare componentei Consiliului Baroului, prev. De art. 20 din prezentul statut și își va desfășura activitatea și sesiunile de lucru potrivit regulamentului propriu, aprobat de Adunarea Generală.

(3) Recursul declarat împotriva deciziei comisiei de disciplină, ca instanță de fond este judecat de Adunarea generală, constituită ca instanță disciplinară în fond în cadrul său.

(4) Procedura judecării abaterilor este prevăzută în statut și se completează cu prevederile Codului de procedură civilă.

Art.33. Sancțiunile disciplinare sunt:

- a). Mustrarea;
 - b). Avertismentul;
 - c). Amendă de la 500.000 lei la 5.000.000 lei, care se varsă în bugetul Baroului. Plata amenzii se va face în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii disciplinare. Neachitarea în acest termen atrage suspendarea de drept din exercițiul profesiei, până la achitarea sumei;
- (2) Împotriva deciziei disciplinare pot declara recurs persoana interesată, decanul Baroului, în termen de 15 zile de la comunicare.
- (3) Prevederile prezentului articol se modifică și completează conform statutului profesiei.

Art.34. În caz de abatere evidentă și gravă, instanța disciplinară poate lua măsura suspendării avocatului din exercițiul profesiei până la judecarea definitivă a cauzei.

(2) Împotriva încheierii prin care s-a luat aceeași măsură se poate declara recurs în termen de 5 zile de la comunicare.

(3) Recursul este suspensiv de executare și va fi soluționat de urgență.

(4) Prevederile prezentului articol se modifică și completează conform statutului profesiei.

Art.35. Comisia de pregătire și perfecționare profesională este formată din trei (3) membri, propuși de Consiliul Baroului și aprobată de Adunarea Generală.

(2) Regulamentul comisiei de îndrumare și pregătire profesională va prevedea condițiile concrete și formele de desfășurare a stadiului de pregătire profesională în cadrul Baroului BĂCĂU.

Capitolul VI. CENZORUL. COMISIA DE CENZORI.

Art.36. Cenzorul Baroului BĂCĂU este ales din rândul membrilor baroului de către Adunarea Generală.

(2) Dacă membrii asociați depășesc numărul de 100 se va alege o comisie de cenzori.

(3) Comisia de cenzori a Baroului se va compune din 3 (trei) membri, doi aleși dintre membrii baroului de către Adunarea Generală și un contabil autorizat sau expert contabil numit de Consiliul Baroului.

Art.37. Cenzorul (comisia de cenzori) are următoarele atribuții:

- a). verifică trimestrial modul în care este administrat patrimoniul asociației, inclusiv modul de încasare și gestionare a cotizațiilor și a celorlalte venituri;
- b). întocmește rapoarte privind veniturile și cheltuielile asociației și le prezintă Adunării Generale ordinare;

- c) propune colegiului director luarea de măsuri pentru respectarea B.V.C. aprobat
- d) încadrarea în disciplina financiară;
- e) participă la ședințele consiliului director fără drept de vot;
- f) îndeplinește alte atribuții stabilite de Adunarea generală.

Art.38. Comisia de disciplină, comisia de formare profesională și cenzorul (comisia de cenzori) își prezintă raportul de activitate și se subordonează direct decanului baroului.

Capitolul VII. DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Art.39. În aplicarea dispozițiilor art. 23 din prezentul statut, Consiliul baroului stabilește și încasează taxe pentru:

- a).înscrierea în Barou a avocaților care îndeplinesc condițiile menționate în art. 11, din prezentul statut;
- b).reînscrierea în tabloul avocaților a avocatului suspendat pentru neplata contribuțiilor profesionale sau sancționat în urma abaterilor prevăzute de art. 30, din prezentul statut;
- c).taxa de reînscriere va reprezenta cuantumul cotizației neplătite pe perioada suspendării;
- d).reînscrierea în tabloul avocaților a avocatului incompatibil;
- e).activități de secretariat și jurisdicție profesională.

Art.40. Prezentul statut a fost redactat de Consiliul Baroului BACĂU, adoptat de Adunarea Generală a Baroului și intră în vigoare începând cu data de 27.06.2004.

(2) Statutul a fost redactat în 7 (șapte) exemplare originale, astăzi 27.06.2004, la sediul Baroului BACĂU, din Bacău.

Decan,
Av. Botomei Vasile

[Handwritten signature]

ROMÂNIA

BIROUL NOTARULUI PUBLIC: *BĂLGĂRĂDEAN E. STELA*

SEDIUL: *Tg.Mureş , str. Bolyai F. nr. 28*

Judeţul : *Mureş*

ÎNCHEIERE DE AUTENTIFICARE nr. 205

Anul 2007 luna 02 ziua 07

În faţa mea Stela E. Bălgărădean, notar public, la sediul biroului, s-a prezentat:

1. **BOTOMEI VASILE** având C.N.P. 1640107270583, domiciliat în Bacău, Cal. Republicii nr. 27, sc. A, ap. 4, jud. Bacău, identificat cu C.I. Seria EC nr. 300183/2003, elib. de pol. Bacău, care, după citirea actului a consimţit la autentificarea prezentului înscris şi a semnat toate exemplarele lui.

În temeiul art. 8 din Legea nr. 36/1995 ,
SE DECLARĂ AUTENTIC PREZENTUL ÎNSCRIS.

S-a perceput onorariul de 85,0 lei+TVA, cu B.F. nr. 13/07.02.2007.

NOTAR PUBLIC
Stela E. Bălgărădean

ROMÂNIA - MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Direcția Generală a Finanțelor Publice BACĂU
Birou Gestionare Registru Contribuabili și Declarații Fiscale

11.11.2004

JUDECĂTORIA BACĂU

Dosar nr. 13691/2004

Ca răspuns la solicitarea dumneavoastră în dosarul nr. 13691/28.10.2004, vă transmitem, în copie, documentele care au stat la baza înregistrării fiscale a Baroului Bacău din cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din România, cod de înregistrare fiscală 16655886/05.08.2004.

Dosarul cuprinde următoarele documente:

- Declarația de Înregistrare Fiscală, formular 040, cod M.F.P. 14-13.01.10.11/4 cu nr.5041/03.08.2004;
- Adresa nr. 570.498/16.03.2004, Ministerul Finanțelor Publice, Direcția Generală Juridică;
- Certificatul de Înregistrare Fiscală al Filialei Bălești-Gorj a Asociației „Figaro Potra” Alba Iulia, cod de înregistrare fiscală 15760683/23.09.2003 eliberat de D.G.F.P. Jud. Gorj;
- Sentința Judecătorească nr.79/PJ/2003 emisă de Judecătoria Tg.-Jiu în ședința publică din 30.07.2003;
- Statutul Baroului Constituțional Român Deva al Filialei Bălești-Gorj a Asociației „Figaro Potra”, Alba Iulia;
- Hotărârea nr. 1/2003 a Filialei Bălești-Gorj a Asociației „Figaro Potra” Alba Iulia;
- Hotărârea nr. 8/01.04.2004 a Filialei Bălești-Gorj a Asociației „Figaro Potra” Alba Iulia;
- Congresul Baroului Constituțional Român din 27.06.2004;
- Hotărârea nr. 15/20.06.2004 a Filialei Bălești-Gorj a Asociației „Figaro Potra” Alba Iulia;
- Dovada disponibilitate denumire „Uniunea Avocaților din România” din 24.10.2002;
- Dovada disponibilitate denumire „Baroul Hunedoara” din 24.10.2002;
- → Cerere de înregistrare marcă „Baroul Bacău” înregistrată la OSIM cu nr.M/05610/28.06.2004;
- Cerere de înregistrare marcă „Uniunea Națională a Barourilor din România” înregistrată la OSIM cu nr.M/02507/30.03.2004;
- Decizia nr.103622/29.04.2004 emisă de OSIM privind înregistrarea mărcii „Uniunea Națională a Barourilor din România”;
- Cerere de înregistrare marcă „Uniunea Avocaților din România” înregistrată la OSIM cu nr.M/02509/30.03.2004;
- Cerere de înregistrare marcă „ROBA” înregistrată la OSIM cu nr.M/04040/12.05.2004;
- Cerere de înregistrare marcă „Baroul București” înregistrată la OSIM cu nr.M/02508/30.03.2004;
- Decizia nr.103621/29.04.2004 emisă de OSIM privind înregistrarea mărcii „Baroul București”;
- Adresa către Ministerul Justiției din data de 15.07.2003 din partea D-lui Pompiliu Bota;
- Răspunsul Ministerului Justiției nr.53494/05.08.2003 la scrisoarea de mai sus;
- Prevederile Legii 51/1995 și ale Legii 255/16.06.2004.

La solicitarea D.G.F.P. BACĂU, Uniunea Națională a Barourilor a depus sub nr.20052/21.09.2004 Actul Constitutiv al U.A.R., Statutul U.A.R. și Procesul Verbal al Congresului Național al Barourilor din România din data de 27.06.2004.

Vă mulțumim pentru colaborare.

DIRECTOR EXECUTIV
Petre Hăineală

DIRECTOR EXECUTIV ADJ.,
Cezar Marariu

Anexa 1.

Uniunea Națională a Barourilor din România

Str. Academiei, nr. 4-6, sc. B, et. 3, sector 3, București
Tel/Fax: 021.315.02.44

Nr. 1074/21.07.2011

CĂTRE

ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE BACĂU

Urmarea adresăi dumneavoastră cu nr. 7453/14.07.2011, va comunicăm următoarele:

Uniunea Națională a Barourilor din România, denumită în continuare UNBR, încheiează prin Legea 51/1995, cu modificările și completările ulterioare, având sediul în București, sector 3, str. Academiei, nr. 4-6, sc. B, et. 3, reprezentată prin președintele acord Botș Pompiliu, adevărate prin prezenta următoarelor:

Baroul Bacău are sediul în localitatea Bacău, str. Republicii, nr. 29, A, 3, fiind autorizat să funcționeze în baza Legii 51/1995, cu modificările și completările ulterioare și ale Statutului Profesiei de Avocat.

Este constituit în cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din România, are statutul de membru de funcționare și organizare, autenticat cu nr. 205/07.07.2007, prin BNP Belgradean Estela.

În conformitate cu statutul de funcționare al Baroului Bacău, toate operațiunile de evidență financiar-contabilă, se depun de către decanul baroului la sediul organului fiscal teritorial.

Decanul Baroului Bacău este dl. avocat dr. Botș Vasile.

La eliberarea acestuia s-au avut în vedere dispozițiile prevăzute de art. 28, lit. b), art. 33 (1), art. 95(1), art. 32 și art. 19 din Decretul 51/1954, art. 9 din Constituție, coroborate cu art. 26 C.proc.fiscală și art. 296¹² C. fiscal și următoarele din Legea 51/2005, cu modificările și completările ulterioare.

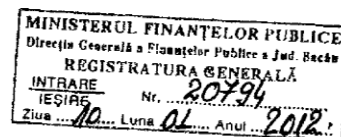
Prezenta adeverință a fost redactată în 3 exemplare, din care unul la UNBR, al doilea pentru Baroul Bacău și al treilea exemplar în vederea comunicării către Administrația Finanelor Publice Bacău.

PREȘEDINTE U.N.B.R.

Anexa 40: Actul nr.01/03.01.2012, de inregistrare a autonomiei Baroului Bacau-UNBR

BAROUL BACAU - UNBR
Mun.Bacau, str.Republicii, nr.27, A, 3
CIF 16655686
Tel/fax 0334.422.716
Nr.01/03.01.2012

CATRE,
Ministerul Finantelor Publice
Agentia Nationala de Administrare Fiscala
Directia Generala a Finantelor Publice Bacau
Administratia Finantelor Publice Bacau

In atentia Biroului de Inregistrare si Autorizare a Persoanelor Juridice

Avand in vedere prevederile art.196, art.200, art.205, art.206, art.209, art.210, art.212, art.213, art.222, art.226, art.227, art.229, art.231 si urmatoarele din Noul Cod Civil, art.14, art.69 (1) lit.e), (3), (4) din Codul de procedura fiscala si art.12, lit.t) din Codul fiscal, precum si urmatoarele:

-Adresa nr.1074/21.07.2011, emisa de UNBR cu sediul in str.Academiei, nr.4-6, sc.B, et.3, ap.31, Sector 3, Bucuresti, inregistrata prin corespondenta la AFP Bacau, in conformitate cu Anexa la 1 la prezenta;

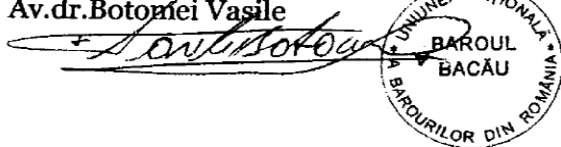
-Hotararea nr.190/01.10.2011, emisa de Baroul Bacau din cadrul UNBR, in care la art.1 se prevede:

"Cu incepere din 01.10.2011, Baroul Bacau din cadrul UNBR, cu sediul in Bacau, str.Republicii, nr.27, A, 3, decide incetarea calitatii de membru al organizatiei profesionale UNBR, cu sediul in Bucuresti, str.Academiei, nr.4-6, sc.B, ap.31, CIF 20626000."

Va comunicam ca Baroul Bacau din cadrul UNBR este afiliat cu incepere din 20.12.2011 la Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-UNBR, cu sediul in Bucuresti, Bd.Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9, 10, 11, Sector 1, autorizata in baza Legii 51/95, republicata, cu CIF 29497286, care detine si functioneaza in Mun.Bacau cu un birou de lucru (sediu secundar), la sediul Baroului Bacau din cadrul UNBR, din str.Republicii, nr.27, A, 1-3, jud.Bacau.

Organizarea si functionarea Baroului Bacau, este in calitate de persoana juridica autonoma, autorizata in baza Legii 51/95, republicata, care-si exercita drepturile si isi indeplineste obligatiile prin organele sale de administrare reprezentate prin decan av.dr.Botomei Vasile, in forma prevazuta de Statutul Baroului Bacau, autentificat cu nr.205/07.02.2007 pentru care, in vederea reglementarii ca persoana juridica autonoma, a fost inregistrata declaratia fiscala nr.8737/08.08.2011.

Decan,
Av.dr.Botomei Vasile

Anexa 41: Decizia nr.61/25.06.2012, privind infiintarea sediului secundar al Uniunii Nationale a Barourilor din RO.-UNBR, in str.Oituz, nr.33, Mun.Bacau

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA-UNBR

THE NATIONAL ASSOCIATION OF THE ROMANIAN BARS L'UNION NATIONALE DES BARREAUX DE ROUMANIE
Bucuresti, B-dul Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9-11, CIF 29497286, Cod postal 010043
unbr.info@yahoo.com, www.unbr.info

DECIZIA
Nr.61/25.06.2012

Uniunea Nationala a Barourilor din Romania, cu sediul in Bucuresti, B-dul Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9-11, autorizata in baza Legii 51/1995, republicata, cu CIF 29497286, reprezentata prin presedinte Botomei Vasile, avand in vedere urmatoarele:

- Statutul Uniunii Nationale a Barourilor din Romania;
 - Legea 51/1995, republicata;
 - Statutul Profesiei de Avocat;
 - Raportul nr.60/25.06.2012, intocmit de presedintele Uniunii Nationale a Barourilor din Romania, cu privire la oportunitatea infiintarii in sprijinul cetatenilor, a unui "Birou Unic de Informatii", care sa functioneze pe langa instantele judecatoresti si institutiile publice din jud.Bacau;
- dispune urmatoarele:

Art.1 Incepand cu data de 01.07.2012, se infiinteaza un sediu secundar pentru Uniunea Nationala a Barourilor din Romania, cu organizare si functiune conform Legii 51/1995, republicata, denumit si "Birou Unic de Informatii", situat la adresa din Mun.Bacau, str.Oituz, nr.33, jud.Bacau.

Art.2 In vederea realizarii de venituri pentru acoperirea cheltuielilor necesare unei bune functionari, se aproba ca in sediul secundar, Uniunea Nationala a Barourilor din Romania sa desfasoare in completare, activitati de prestari servicii asimilate specificului activitatilor juridice, conform anexelor;

Art.3

a) In schimbul serviciilor efectuate, beneficiarii vor participa cu donatii, sponsorizari, taxe, pe baza de chitanta, dupa caz, dispozitie de incasare, contracte sau bon fiscal pentru care se autorizeaza instalarea unei case de marcat.

b) Asigurarea efectuării acestor servicii se face prin personal contractual, prin practicanți, pe baza de cereri aprobate de organele de conducere sau prin membrii Baroului Bacău.

c) Pentru asigurarea efectuării acestor servicii, se aproba funcționarea unui program cuprins între orele 08:00 – 16:00, care va putea fi prelungit în funcție de necesități.

d) În scopul promovării acestor activități, se vor edita pliante, broșuri, se vor publica anunțuri publicitare în mass-media și online, pe adresa www.unbr.info și www.avocatulpoporului.ro, precum și contractarea unui contract de servicii de informații prin telefonie contra-cost prin încărcarea de cont pe timp de convorbire.

Art.4 Se desemnează pentru îndeplinirea formalităților necesare, perfectarea de contracte și de acte de orice natură, necesare în interesul înființării sediului secundar, în calitate de organ de conducere al uniunii, Doctor Av. Mediator Botomei Vasile, identificat cu CI seria XC nr.300183, CNP 1640107270583, autorizat să exercite profesia de avocat și mediator autorizat, înregistrat cu CIF 21183784.

Red.4ex/2pg/unbr/25.06.2012

Uniunea Nationala a Barourilor din Romania
Presedinte,
Doctor Av. Mediator Botomei Vasile

Anexa 42: Decizia nr.77/10.07.2012, privind infiintarea sediului secundar al Baroului Bacau-UNBR, in str.Oituz, nr.33, Mun.Bacau

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA-UNBR
THE NATIONAL ASSOCIATION OF THE ROMANIAN BARS - L'UNION NATIONALE DES BARREAUX DE ROUMANIE
Bucuresti, B-dul Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9-11, CIF 29497286, Cod postal 010043
unbr.info@yahoo.com, www.unbr.info

BAROUL BACĂU - UNBR

www.baroulbacau.ro; E-mail:baroulbacau_unbr@yahoo.com; Cod postal:600289
Bacau, Str.Republicii, nr.27 ,A,1-3, C.I.F. 16655686
Tel/fax 0334422716, mobil:0744191717

DECIZIA Nr.77/10.07.2012

Baroul Bacau-UNBR, cu sediul in Bacau, Str.Republicii, nr.27, A, 3, autorizat in baza Legii 51/1995, republicata, cu CIF 16655686, in calitate de persoana juridica de interes public, asimilata institutiilor publice, reprezentata prin decan, avand in vedere urmatoarele:

- Statutul Baroului Bacau, autentificat cu nr.205/07.02.2007;
- Legea 51/1995, republicata;
- Statutul Profesiei de Avocat;
- Raportul nr.75/10.07.2012, intocmit de decanul Baroului Bacau, cu privire la oportunitatea infiintarii in sprijinul cetatenilor, a unui "Oficiu Juridic sub denumirea de "Casa pentru Apararea Drepturilor Omului – Mediator European Dr. Vasile Botomei", care sa functioneze cu activitati de interes public, in scopul asigurarii serviciului de informare gratuita despre mediere pentru asigurarea implementarii activitatatilor de mediere necesare prin care sa se realizeze stingerea litigiilor pe cale amiabila si prin costuri reduse, cu functiune pe langa instantele judecatoresti si institutiile publice din jud.Bacau; dispune urmatoarele:

Art.1 Incepand cu data de 10.07.2012, se infiinteaza un sediu secundar pentru Baroul Bacau-UNBR, cu organizare si functiune conform Legii 51/1995, republicata si ale dispozitiilor de reglementare din Conventia Europeana pentru Apararea Drepturilor Omului impreuna cu Protocoalele aditionale la aceasta, denumit Baroul Bacau – Oficiul Juridic, care va functiona pe baza de contract de asociere in participatiune, incheiat cu "Birou Mediator Botomei

Vasile", autorizat sa functioneze in baza Legii 192/2006, cu modificarile si completarile ulterioare, denumit locator in baza contractului autentificat cu nr. 86/07.05.2012, pe durata nedeterminata de timp, sub denumirea asociatiunii de:

" Casa pentru Apararea Drepturilor Omului –
Mediator European Doctor Vasile Botomei,
situat la adresa din Mun.Bacau, str.Oituz, nr.33, identificat in planul de
amplasament al imobilului, din jud.Bacau, *ANEXA 3*.

Art.2

1. In vederea realizarii de venituri pentru acoperirea cheltuielilor necesare unei bune functionari, se aproba ca in sediul secundar, asociatiunea sa organizeze si sa functioneze in regim de autonomie, cu patrimoniu afectat in valoare de 1000 lei, prin participarea in cota procentuala de 50% din partea Baroului Bacau – UNBR si 50% prin participare din partea Birou Mediator Botomei Vasile.

2. Asociatiunea se bucura de reprezentare in nume propriu prin organul de conducere al asociatiunii, denumit Mediator European Dr. Botomei Vasile, identificat CNP 1640107270583, autorizat fiscal cu CIF 21183784, cu obiect de activitate activitati juridice.

3. Asociatiunea dobandeste capacitate civila de folosinta si capacitate de exercitiu prin organelle proprii de reprezentare, dupa caz prin delegatii sau imputernicirii acesteia, cu incepere de la data de inregistrare/autorizare de catre Ministerul Finantelor Publice – Agentia Nationala de Administrare Fiscala – Directia Generala de Finante Publice de la sediul Asociatiunii.

4. In cadrul asociatiunii se vor desfasura activitati de prestari servicii din categoria activitatilor juridice, activitati de informare gratuita despre mediere, mediere, informare juridica, consultanta si aparare a drepturilor omului, conform dispozitiilor de reglementare in materie ale Conventiei Europene pentru Apararea Drepturilor Omului si descrierilor de activitati din anexe;

Art.3

a) In schimbul serviciilor efectuate, beneficiarii vor participa cu donatii, sponsorizari, taxe, pe baza de chitanta, dupa caz, dispozitie de incasare, contracte sau bon fiscal pentru care se autorizeaza instalarea unei case de marcat.

b) Asigurarea efectuarii acestor servicii se face prin personal contractual, prin practicanti, pe baza de cereri aprobate de organele de conducere sau prin membrii Baroului Bacau.

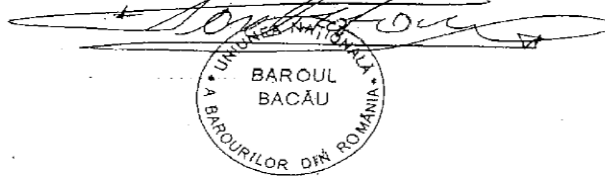
c) Pentru asigurarea efectuării acestor servicii, se aproba functionarea unui program cuprins între orele 08:00 – 16:00, care va putea fi prelungit în funcție de necesități.

d) În scopul promovării acestor activități, se vor edita pliante, broșuri, se vor publica anunțuri publicitare în mass-media și online, pe adresa www.baroulbacau.ro și www.avocatulpoporului.ro, precum și contractarea unui contract de servicii de informații prin telefonie contra-cost prin încărcarea de cont pe timp de convorbire.

Art.4 Se desemnează pentru îndeplinirea formalităților necesare, perfectarea de contracte și de acte de orice natură; necesare în interesul înființării sediului secundar, în calitate de organ de conducere al baroului, Doctor Av.Mediator Botomei Vasile, identificat cu CI seria XC nr.300183, CNP 1640107270583, autorizat să exercite profesia de avocat și mediator autorizat, înregistrat cu CIF 21183784.

Red.4ex/2pg/baroul bacau/10.07.2012

Baroul Bacau-UNBR
Decan,
Doctor Av.Mediator Botomei Vasile

Anexa 43: Implementarea inregistrării sediului Baroului Bacau – UNBR in Mun.Bacau, Str.Oituz, nr.33, autorizat fiscal cu casa de marcat, cu recunoasterea titlului profesional de avocat salarizat, pentru decanul Botomei Vasile, prin contract de munca recunoscut de stat prin Inspectoratul Teritorial de Munca Bacau.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 Agentia Nationala de Administrare Fiscala
 Directia Generala a Finantelor Publice Bacau
 Biroul Autorizari si Gestionarea Cazierului Fiscal

Str. Dumbrava Rosie, nr.1-3
 Mun. Bacau, jud. Bacau
 Telefon 0040-234-510015
 Fax 0040-234-510003
 Email:Admin.BCBCJUDX01.BC@mfnan

Catre BAROUL BACAU DIN CADRUL UNIUNII NATIONALE A BAROURILOR DIN ROMANIA
 Sediul Jud. BACĂU, Mun. Bacău, Cal. Republicii, Nr. 27, Bl. 27, Sc. A, Et. P, Ap. 3, Cod Postal 600289
 CUI 16655686

Urmare cererii dvs nr 38122 din 13/08/2012 va comunicam numarul de ordine atribuit in vederea fiscalizării aparatului de marcat electronic fiscal achizitionat :

Nr ordin	Marca	Model	Serie	Pct de lucru
107050	DATECS	MP55	12140348	BACAU, STR OITUZ NR 33, JUD BACAU

SEF BIROU
 PETCU ELISABETA

FORMA TIP SUPLEMENTARĂ LA CARNETUL DE MUNCĂ CAPITOLUL DATE PRIVIND PELEA				SERIA 08/051111/08/2012 ACTIVITATEA ÎN MUNCĂ			
1	2	3	4	5	6	7	8
Angajatorul, persoana juridică sau fizică	Modalitate intervenției	Locul	Anul	Activitatea sau activitățile și locul de executat cu condiții deosebite	Salariul de bază lunar	Denumirea angajatorului, nr. și data, actului pe baza cărora se face înregistrarea	Perioada și semnătura persoanei care face înregistrarea
Baroul Bacau din cadrul Ministerului National al Apărării din România	Angajat conf art 12 alin 1		2010	Avocat	1200	ITM Bacau contract nr. 26.07.2010	I.T.M. BACAU IOHAN RAMONA INSPECTOR
	Trecut de la norma intrarea la 14.04.10		2010	Avocat	600	ITM Bacau act adif 11.04.10	I.T.M. BACAU IOHAN RAMONA INSPECTOR
Baroul Bacau din cadrul Ministerului National al Apărării din România	Se abrogă dispozițiile Decretului nr. 92/1978 privind carnetul de muncă		2011				I.T.M. BACAU IOHAN RAMONA INSPECTOR

INSPECTORATUL TERITORIAL DE MUNCA BACAU
 ZAN MARIUS

Uniunea Nationala a Barourilor din Romania – UNBR - CIF
29497286
Baroul Bacau din cadrul Uniunii Nationale a Barourilor din Romania
– CIF 16655686
Mun. Bacau; Str. Republicii nr. 27, A, 3; Judetul Bacau
Tel./Fax: 0334 422716; Mobil: 0744 191717; Mail:
baroulbacau_unbr@yahoo.com; www.baroulbacau.ro
Nr.28 /30.10.2012

CATRE,

Consiliul Superior al Magistraturii-CSM,
Distinsa doamna presedinta,

Baroul Bacau-UNBR, cu sediul in Mun.Bacau, str.Republicii, nr.27, A, 3, autorizat in baza Legii 51/95 cu CIF 16655686, reprezentat prin decan av.dr.Vasile Botomei, si Av.dr. mediator Botomei Vasile, cu domiciliul in Mun.Bacau, str.Republicii, nr.27, A4, CNP 1640107270583, formuleaza urmatoarele:

1.Cerere in vederea comunicarii unui raspuns scris referitor la :

- Care este temeiul de drept care deroga de la art.4, din Protocolul 7 al Conventiei Europene, la care Romania are Tratat de aderare la Conventie, precum si de derogare de la dispozitiile de reglementare din decizile CEDO, prin care se justifica inceperea urmaririi penale pentru aceeasi persoana, pentru aceleeeasi presupuse fapte, identitate si obiect, dupa ce, in legatura cu aceleeeasi preupuse fapte, au mai avut loc cercetarii penale, cu rezolutionarea cauzelor de catre Parchet, prin neinceperea urmaririi penale, dupa caz de scoatere de sub urmarire penala, inclusive prin confirmarea rezolutiilor/ordonantelor prin Hotarari judecatoresti definitive.

2. Solicitam sa efectuati cercetari impotriva procurorilor precum si a judecatorilor pe care ii indicam in memorial emis cu nr. 27/30.10.2012(anexat la prezenta), in vederea identificarii:

- Daca autorii care au solutionat dosarele penale de la Parchet precum si dosarele de pe rolul instantelor in care au fost efectuate cercetari penale cu privire la legalitatea rezolutiilor/ordonantelor dispuse de protocol, au incalcat

sau nu actele de procedura efectuate in dosar precum si normele de drept material aflate in legatura cu infractiunile cercetate;

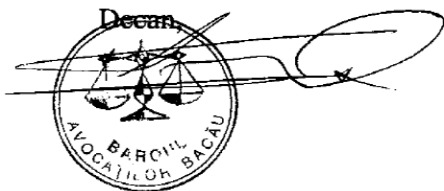
3. Cerem un raspuns scris din care sa rezulte daca exista cauza de incompatibilitate sau nu, cu privire la participarea in Comisia de examen pentru admitere in profesia de avocat si de inscriere in barouri, a judecatorilor specializati, in calitate de lectori universitari, din cadrul judecatoriilor, tribunalelor, curtilor de apel, ICCJ, precum si a procurorilor de la nivelul parchetelor de pe langa judecatorii, tribunalelor, curtilor de apel si parchetului de pe langa ICCJ.

4. Cerem sa ne comunicati daca in vederea participarii in comisiile de examen a judecatorilor/procurorilor, pentru examenele de admitere in profesia de avocat, sau alte examene organizate de alte organizatii profesionale cu activitati de specialitate juridica, este necesara sau nu aprobarea institutiei in care isi exercita activitatea, in conditiile in care programul de examinare este in afara orelor de program din cadrul institutiilor in care activeaza ca magistrati.

5. Va comunicam mai multe plangeri, pe care in raport de competenta, solicitam sa le solutionati potrivit obiectului fiecareia in parte.

Primiti, va rog, distinsa doamna presedinte cele mai alese consideratii din partea noastra!

Baroul Bacau-UNBR

Av. Dr. Botomei Vasile

Anexa 45: Implementarea cercetării privind participarea magistratilor în comisiile de examinare pentru avocați, prin răspunsul nr.28988/1154/2012 al CSM România

„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

DIRECȚIA RESURSE UMANE ȘI ORGANIZARE
SERVICIUL RESURSE UMANE PENTRU INSTANȚELE JUDECĂTOREȘTI

Uniunea Națională a Barourilor din România
U.N.B.R. "Lg.51/1995"
BAROUL BACĂU
Str. Oituz nr. 33, C.I.F. 16655686

Nr. 28988/1154/2012

NR. 50/20-12-2012

19122012

Domnului Vasile Botomei,
– Bacău, str. Oituz nr. 33, jud. Bacău -
- botomei.vasile@yahoo.com -

Stimate domn,

Urmare a solicitării dumneavoastră referitoare la posibilitatea participării unor judecători sau procurori în comisia de examinare a candidaților pentru admiterea în profesia de avocat, vă comunicăm că această solicitare a fost analizată în ședința din data de 06.12.2012 a Comisiei nr. 1 – Independența și responsabilizarea justiției, eficientizarea activității acesteia și creșterea performanței judiciare; integritatea și transparența sistemului judiciar, constituită la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii.

Cu această ocazie, Comisia a decis că judecătorii și procurorii pot participa în comisiile de examinare din cadrul concursurilor de admitere în barourile de avocați, numai în cazurile în care legea recunoaște în mod expres dreptul de a organiza astfel de concursuri entității organizatoare.

Cu deosebită considerație,

Director,

Număr de înregistrare în registrul de evidență a prelucrărilor de date cu caracter personal - 2359
Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6
Tel: 311.69.12; Fax:311.69.01; Web: www.csm1909.ro

DECLARAȚIA PRIVIND ASUMAREA RĂSPUNDERII

Subsemnatul Botomei Vasile, domiciliat în Municipiul Bacău, str. Republicii nr. 27, A, 4, județul Bacău, identificat cu C.I. seria XC nr. 300183, CNP 1640107270583, eliberată la 25.11.2003 de Municipiul Bacău, cetățean român, declar pe propria răspundere că materialele prezentate în teza de doctorat, se referă la propriile activități de cercetare și realizări, în caz contrar urmând să suport consecințele, în conformitate cu legislația în vigoare.

Botomei Vasile

Curriculum vitae

Informații personale

Nume / Prenume
Adresa
Naționalitate
Data nașterii
Sex
Religie
Starea civilă
Limba maternă

Botomei Vasile

Romania, Judetul Bacau, Municipiul Bacau, str Lumunii, 3 bis, Sc A, ap 2
Romana
07.01.1964
Masculin
Crestin ortodox
Divortat, 3 copii
Română

Date de contact:

Adrese site: www.botomeivasile.ro, www. baroulbacau.ro
Mobil: 0744.19.17.17, telefon/ fax:0334.421.450
E-mail: botomei.vasile@yahoo.com, baroulbacau_unbr@yahoo.com,

Educație și formare (Activitate profesională)

- Studii de doctorat in drept, perioada 24.11.2005 – 2010, Universitatea de Stat din Republica Moldova, specialitatea Drept Administrativ;
- Facultatea de Drept din cadrul Universitatii "George Baritiu" Brasov, licentiat in stiinte juridice, promotia 2000 la Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu, România;
- Ofiter - navigator in aviatia militara / subinginer in transporturi aeriene, transporturi auto, aviatie sportiva,meteorologie, cartografie, perioada 1989-1993; Ofiter de Stat Major, 01.08.1993-30.07.1994;
- Scoala de Ofiteri de Aviatie "Aurel Vlaicu" Buzau, promotia 1989, licentiat in transporturi aeriene, transporturi auto, aviatie sportiva, meteorologie si cartografie;
- Stagiul militar in specialitatea aviatie, perioada 1985-1986;
- Liceul Calistrat Hogas din Piatra Neamt, perioada 1981-1985, absolvit cu examen de bacalaureat la data de 03.07.1985;
- Scoala Profesionala specialitatea „Prelucrari mecanice prin aschiere” din cadrul Liceului de Aviatie Bucuresti, perioada 1979-1981.

Experienta

- Administrator/director executiv SC Bartolo Prod Com SRL, jud.Neamt, perioada 1994-2000;
- Consilier juridic in cadrul SC Bartolo Prod Com SRL, jud.Neamt, perioada 2000-2004;
- Avocat in Baroul Bacau - Uniunii Nationale a Barourilor din Romania, incepand cu 18.02.2004;
- Membru asociat la publicatia practico-stiintifica: „Revista Națională de Drept” din România.
- Mediator autorizat de Consiliul de Mediere din România, începând din 15.10.2010.
- Decan al Baroului Bacau - Uniunea Nationala a Barourilor din Romania, perioada 2004-2013.
- Practica aplicata la CEDO, in cauza SC Bartolo Prod Com- S.R.L. si Botomei impotriva Romaniei, decizia din 21/02/2012, cererea nr. 16294/03, cu valoare de act normativ pentru tarile cu Tratat de aderare la Conventia Europeana pentru Apararea Drepturilor Omului, M.O. al Romaniei, nr 610 din 24.08.2012;

Participari la conferinte stiintifice internationale

1. Conferința Internațională "Medierea Juridică și Financiar-Bancară", organizată de Uniunea Mediatorilor Bancari din RO. – Sucursala Cluj, în parteneriat cu Baroul Cluj, cu diploma de participare, din 13.11.2010, la care s-a prezentat articolul „Medierea conflictelor administrativ-patrimoniale dintre puterea judecătorească și puterea executivă din RO.”, publicat in R. N.D., nr.4/2010, p. 29-40.
2. Conferința Internațională "R.M. în condițiile noii arhitecturi de securitate regională" din 19.05.2011, organizată de Academia Militară "Alexandru cel Bun" din Chișinău, la care s-a prezentat articolul "Principiul securității actelor juridice în contextul aderării RO.la U.E., în condițiile noii arhitecturi de securitate regională", prezentat în cadrul Conferinței Internaționale "R.M. în condițiile noii arhitecturi de securitate regională", publicat în revista "Legea și Viața" nr.9 (237) 2011 din R.M., ISSN 1810-309

Lucrări științifice publicate

A. Monografii:

1. Manual de pregătire pentru admiterea în profesia de avocat, Bucuresti 2010, 268 pag., autor Drd. Botomei Vasile, ISBN 978-973-0-09399-5

B. Articole științifice publicate în reviste de specialitate:

I. Reviste de specialitate din străinătate:

1. Drd. Botomei Vasile, "Răspunderea administrativ-disciplinara a magistraților", Revista "Закон и жизнь" ("Lege si Viata"), nr. 12 (230) 2010, Chisinau, Republica Moldova, pg. 44-53;
2. Drd. Botomei Vasile, „Procedura aprobării tacite ca formă de sancțiune administrativă”, Revista "Lege si Viata", 12(228) 2010, Chisinau, Rep. Moldova, pg. 34-37;
3. Drd. Vasile Botomei, dr.Grigore Rusu: „Aspecte practico-stiintifice in materia de raspundere

administrativa a statului pentru incalcarea de catre magistrati a Drepturilor Omului consacrate prin rezolutia Adunarii Generale a Natiunilor Unite“, Revista Nationala de Drept, R.M., nr 4/2012, p.35-43;

4. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, ”Practică aplicată în materia anulării prin instanță a actelor administrative nelegale adoptate de administrația publică locală, cu privire la înființarea și funcționarea Poliției Locale”, Revista “Lege și Viață”, nr.6/2012, p. 20– 24;

II. Reviste de specialitate din România:

1. Drd. Botomei Vasile, “Aspecte practico științifice de drept comparat în materia legii c.adm. din R.M.și RO.”, Buletin Științific nr.16/2009 “Interrelațiile Ecologiei”, Iași, 2009;

2. Drd. Botomei Vasile, “Răspunderea autorităților publice”, Buletin Științific nr.16/2009 “Interrelațiile Ecologiei”, Iași, 2009;

3. Drd. Botomei Vasile, recenzent prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, “Răspunderea administrativă a magistraților”, R.N.D., nr. 1/2009, p. 62-75;

4. Drd. Botomei Vasile, recenzent prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, “Procedura aprobării tacite”, R.N.D., nr.1/2009, p. 75-84;

5. Drd. Botomei Vasile, recenzent prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, “Propuneri de lege ferenda cu privire la comisiile de disciplină din cadrul instituțiilor publice”, R.N.D., nr.1/2009, p. 84-90;

6. Drd. Botomei Vasile, recenzent prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, “Propuneri de lege ferenda în vederea îmbunătățirii sistemului legislativ de răspundere administrativă în exercitarea apărării calificate a petiționarilor, în fața organelor de control administrativ”, RND, nr.1/2009, p. 90-98;

7. Drd. Botomei Vasile, recenzent prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, “Controlul administrativ al actelor din administrația publică locală, metode de eficientizare a răspunderii administrative și propuneri de lege ferenda”, R.N.D., nr.1/2009, p. 98-102;

8. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Metode de îmbunătățire și de garantare a apărării din oficiu pentru petiționare reprezentate prin avocați”, RND, 2/2010, p.2-8;

9. Drd. Botomei Vasile, prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Metode de eficientizare a răspunderii administrative din R.M. prin introducerea procedurii aprobării tacite”, R.N.D., nr.2/2010, p. 9-13;

10. Drd. Botomei Vasile, prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Metode de eficientizare a răspunderii administrative în cadrul comisiilor de disciplină pentru funcționarii publici”, R.N.D., nr.2/2010, p. 16-18;

11. Drd. Botomei Vasile, prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Metode de eficientizare a răspunderii administrative în cadrul comisiilor de disciplină pentru magistrați”, R.N.D., nr.2/2010, p. 21-31;

12. Drd. Botomei Vasile, prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, “Referințe constituționale de clarificare a termenului de șef al statului din R.M., Aspecte practico științifice de modernizare a instituției prezidențiale”, R.N.D., nr.2/2010, p. 31-32

13. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Procedura aprobării tacite ca formă de sancțiune administrativă și metodă simplificată de obținere de acorduri, avize, licențe și autorizații de la autoritățile administrației publice, în lipsa unui răspuns din partea autorității publice; practică aplicată” R.N.D., nr.3/2010, p. 9-19;

14. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Procedura atragerii răspunderii contravenționale a organelor autorităților publice, prin aplicarea de către instanțele judecătorești a sancțiunii cu amenzi cominatorii, când nu se execută hotărârile judecătorești; practică aplicată”, R.N.D. nr.3/2010, p.6-9;

15. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Procedura atragerii răspunderii administrativ patrimoniale a Statului Român, pentru neechivalarea diplomelor și necunoașterea titlurilor științifice de dr.în drept obținute în alte state; model de practică”, R.N.D., nr.3/2010, p. 1-6;

16. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Noțiunea, definiția și trăsăturile principale ale răspunderii administrative”, R.N.D., nr.3/2010, p. 19-34;

17. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, „Recenzie la lucrarea științifică – monografie: Direcții prioritare ale edificării statului de drept din R.M.”, publicată de Costache Gheorghe, dr. habilitat în drept, Chișinău, 2009, p. 115-133;

18. Drd. Botomei Vasile, „Răspunderea administrativă a statului prin garantarea dreptului la apărare prin avocați. Constatări și recomandări științifice pentru amendamente la Lg. 51/1995 modificată prin Lg. 255/2004 de organizare și exercitare a profesiei de avocat din RO.”, R.N.D., nr. 4/2010, p. 9-11.

19. Drd. Botomei Vasile, „Raspunderea administrativa a statului in cauzele de nerespectare a dreptului european de catre instantele nationale in materia continuarii judecatii dupa intervenirea prescriptiei raspunderii penale. Aspecte practico-stiintifice“. R.N.D., nr 9, pag 06-24.

20. Mediator-avocat drd.Botomei Vasile, “Răspunderea administrativă a statului în organizarea instituției medierii. Recomandări științifice pentru structurarea profesiei de mediator pe domenii de organizare distincte”, R.N.D., nr.4/2010, p. 88 – 90;

21. Av.drd.Botomei Vasile, “Garantarea dreptului la apărare prin asistență și reprezentare juridică asigurată prin avocați din barourile din RO.”, R.N.D., nr.5/2011, p. 17 – 36;
22. Av.drd.Botomei Vasile, “Practică aplicată în interpretarea Lg. 51/1995 privind organizarea și funcționarea profesiei de avocat din RO.”, R.N.D., nr.5/2011, p. 39 – 58;
23. Av.drd.Botomei Vasile, Raspunderea administrativa a statului in cauzele de nerespectare a dreptului European de catre instantele nationale in materia continuarii judecatii dupa intervenirea prescriptiei raspunderii penale.Aspecte practico- stintifice.R.N.D.Bacau,2012,nr9,pag.3-19,,0,10 c.a.,ISSN 2066-6837;
24. Av.drd.Botomei Vasile, “Recomandări științifice cu privire la îmbunătățirea sistemului legislativ din RO. in domeniul răspunderii administrative a organelor executive din cadrul partidelor politice”, R.N.D., nr.5/2011, p. 72 – 74;
25. Av.drd.Botomei Vasile, “Recomandări științifice cu privire la îmbunătățirea sistemului legislativ din RO. privind administrația publică locală”, R.N.D., nr.5/2011, p. 75 – 78
26. Av.drd.Botomei Vasile, “Recomandări științifice pentru modificarea Lg. 303/2004, cu privire la statutul procurorilor și judecătorilor din RO.”, R.N.D., nr.5/2011, p. 79– 87.

Premii și mențiuni:

1. Diplomă de participare la Conferinta Internationala “Medierea Juridica si Financiar-Bancara”, organizata de Uniunea Mediatorilor Bancari din Romania – Sucursala Cluj, în parteneriat cu Baroul Cluj, cu diploma de participare, din 13.11.2010.
- 2.Certificat de Participare la conferinta „Zilele Medierii la Bacau“, 28-29 oct 2011, organizatori: Uniunea Centrelor de Mediere din Romania si Asociatia Centrelor de Mediere Bacau, partener: Curtea de Apel Bacau.

Limbi Straine

Engleză,

Competențe și abilități sociale

Spirit de echipa, Comunicativ, Responsabil,

Competențe și aptitudini organizatorice

Meticulozitate si atentie la detalii, Finalizarea obiectivelor propuse, Ambitios, Spirit organizatoric, Aptitudini de lider.

Data intocmirii :

14.04.2013

Anexa 1: Sentința.695/02.07.1998, dosar 2130/1998 Trib.Suceava, sancțiune 250 euro

Dosar nr.2530/1998

- contencios administrativ -

ROMANIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINTA NR.695
Sedinta publica din 02 iulie 1998
Presedinte : Ududec Elena
Grefier : Martumenc Rodica

RECLAMANT : SC " BARTOLO PROD COM " SRL - cu sediul in mun.Bacau,
str.Republicii,nr.27, jud.Bacau - prin adm.Batomei Vasile.

PARAT : MUNICIPIUL BACAU - prin Primar - cu sediul in mun.Bacau, str.
Marasesti,nr.4, jud.Bacau.

OBIECTUL CERERII : obligarea părții la prelungirea autorizațiilor de
funcționare nr.12947 din 03.05.1996 și nr.18469 din 28.07.1995 pentru
punctele de lucru din str.Republicii,nr.27,ap.1 și 3 sau eliberarea
unor alte autorizații de funcționare.Obligarea părții la plata sumei de
70.316.423 lei cu titlu de daune materiale și a sumei de
2.000.000.000 lei cu titlu de daune morale și obligarea părții la
plata cheltuielilor de judecată.

Concluziile dezbatărilor,au fost consemnate în încheierea
sedinței de judecată din data de 25 iunie 1998,redactată separat și
care face parte integrantă din prezenta.

Dupa delibetare,

TRIBUNALUL

În numele Legii,

HOTARASTE :

Admite în parte acțiunea în contencios administrativ
formulată de reclamanta SC " BARTOLO PROD COM " SRL cu sediul în mun.
Bacau prin administratorul Batomei Vasile, în contradictoriu cu părțile
Municipiul Bacau - prin Primar cu sediul în mun.Bacau și în consecință :

Obliga părțile să prelungească valabilitatea autorizațiilor de
funcționare nr.12947 din 03.05.1996 și nr.18469 din 27.07.1995 pentru
spațiile comerciale situate în mun.Bacau str.Republicii,bl.27,ap.1 și
ap.3 aparținând societății reclamante sau să elibereze alte autorizații
de funcționare.

Respinge capatul de cerere din acțiune cu privire la obligarea
părții la plata sumei de 70.316.423 lei cu titlu de daune materiale.

Obliga părțile să plătească reclamantei suma de 10.000.000 lei cu
titlu de daune morale.

Obliga părțile să plătească reclamantei suma de 111.600 lei cu titlu
cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 02 iulie 1998.

Dosar nr. 320/1999

- Contencios administrativ -

R O M A N I A
CURTEA DE APPEL SUCEAVA

SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

DECIZIA NR. 99

Sedința publică din 29 aprilie 1999

Președinte Vasile Tlasofte

Judecător Anca Maria

Judecător Alexa Adrian

Grefier Goga Viorela

Pe rol, judecarea recursurilor declarate de reclamanta S.C. "BAROLO PROD.COM" S.R.L. Bacău, cu sediul în județul Neașt, la Girov-Botești, punct de lucru în municipiul Bacău, str. Republicii nr. 27 A.1-3, județul Bacău, prin administrator Botonei Vasile, și ecclasi domiciliu și de paratul Municipiul Bacău, prin primar Dumitru Sechelariu, impotriva sentinței nr. 695 din 2 iulie 1998 a Tribunalului Suceava - sectia comercială și de contencios administrativ (dosar nr. 5291/1998).

La apelul nominal a răspuns pentru reclamanta recurentă, administratorul Botonei Vasile, lipsă fiind paratul recurent.

Procedura completă.

S-au verificat lucrările dosarului, după care, constatând recursurile în stare de judecată, s-a trecut la dezbateri.

Reprezentantul reclamantei recurente expune oral motivele cesete invocate în memoriul depus la dosar, solicitând scutirea recursului, cesetea deciziei tribunalului, în sensul majorării daunelor morale, depunând o cerere prin care solicită a se lua se că renunță la capătul de cerere privind daunele materiale, conform disp. art. 246 C. pr. civ. În dovedirea motivelor de recurs, a depus la dosar autorizația de funcționare a societății, articolul cîn zistul "Desteptarea", a cărui autor este primarul, prin care îi somază că-i va demola sediul societății, o planșă foto în care se observă ocol genț în formă de V și panourile amplasate pentru împiedica buna desfășurare a activității, copia sentinței civile nr. 898 din 25.02.1999, cu copie chitanțelor de plata amenzilor contravenționale, copia deciziei nr. 1272 din 19 octombrie 1998, prin care s-a admis plângerea contravențională împotriva proceselor verbale de contravenție, precum și un raport de expertiză contabilă, din care rezultă daunele provocate de paratul recurent. Referitor la recursul declarat de primarul municipiului Bacău, a cerut e fi respins, ca nefondat.

Declarând dezbaterile închise, după deliberare,

primar a eliberat autorizația nr.12947/4413 din 3 mai 1996 cu termen de valabilitate până la 3 mai 1997 și autorizația nr.18469/3031 din 28 iulie 1995 cu termen de valabilitate până la 28 iulie 1996.

Refuzul pârâtei de a prelungi cele două autorizații de funcționare a SC BAROLO PROD COM SRL Bacău precum și a punctelor de lucru apare nefondat motivat de faptul că legal acestea au fost înscrise în Registrul Comerțului iar încheierea judecătorului delegat a fost anulată, înscrierea în Registrul Comerțului, făcându-se pentru opozabilitatea față de terți.

Pe de altă parte, reclamanta a obținut toate avizele și toate autorizațiile necesare obținerii autorizațiilor de funcționare și anume:

autorizația de construcție, autorizația de mediu, autorizația sanitară, autorizația de prevenire și stingere a incendiilor, astfel că, evident, după ce societatea a funcționat legal 1 an de zile apare nejustificat refuzul pârâtei de a prelungi cele două autorizații de funcționare emise.

Acțiunea formulată de pârât pentru anularea autorizației de construcție nr 269/1994 eliberată reclamantului a fost respinsă de Judecătoria Bacău prin sentința civilă nr.13461 din 6 decembrie 1995, astfel că reclamanta se află în posesia tuturor avizelor atunci când a cerut prelungirea celor două autorizații de funcționare.

În ceea ce privește capătul de cerere privind daunele materiale tribunalul a reținut că reclamantul nu a făcut dovada suportării unui prejudiciu în cauză, fiind depuse expertize extrajudiciare dar, că este întemeiată cererea reclamantei de a fi obligat pârâtul la plata daunelor morale.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs reclamantul pârâtul.

În motivarea recursului său reclamantul a arătat că în mod greșit tribunalul a respins capătul de cerere prin obligarea Primăriei mun.Bacău și a primarului Sechelariu la plata despăgubirilor materiale în sumă de 70.316.423 lei și numai 10.000.000 lei daune morale, deoarece daunele morale sunt uriașe față de comportamentul total neadecvat al primarului Sechelariu Dumitru care i-a întrerupt nelegal curentul electric la societate de timp de 2 luni, degradându-se mărfurile din gestiune, i-a săpat diverse șanțuri și i-a blocat fațada magazinului, împiedicând prin aceasta pe cumpărători să facă cumpărături de la magazinul lui, prin aceasta cauzându-i-se un prejudiciu uriaș, l-a denigrat în presa locală și solicită să fie obligat primarul să-i plătească 2.000.000.000 lei daune morale și daune materiale conform raportului de expertiză depus la dosar respectiv de 17.039.240.000 lei, sumă pe care o pretinde și o va timbra.

In vederea susținerii recursului său, reclamantul a depus la dosar copii de pe hotărârile judecătorești pronunțate de instanțe din județul Bacău, județul Suceava, județul Vrancea, județul Galați, județul Harghita, fotografiile și alte înscrisuri care au legătură cu aceasta pricină.

Prin recursul său, Municipiul Bacău prin primar solicită admiterea recursului, desființarea sentinței pronunțată de tribunal, a se înlătura obligarea primăriei la plata sumei de 10 milioane daune morale, a cheltuielilor de judecată, a obligației unității de a prelungi autorizațiile și a se menține soluția în ceea ce privește respingerea capătului de cerere privind daunele materiale.

În motivarea acestor cereri, recurentul pârât a arătat că societatea SC BARTOLO își are sediul în com. Girov și nu în mun. Bacău, că nu are acordul locatarilor din blocul 27, că nu a avut autorizație de construcție pentru spații comerciale.

Din verificarea lucrărilor dosarului, instanța de recurs reține următoarele:

1. Cu privire la recursul reclamantului este de observat că în funcție de probele depuse la dosar rezultă efectiv că SC BARTOLO PROD COM SRL prin administratorul său Botomei Vasile a fost terorizat pur și simplu de către modul de comportare al primarului municipiului Bacău care deși acesta posedă toate autorizațiile legale, era înregistrat în Registrul Comerțului, i-a interzis să funcționeze, i-a paralizat activitatea societății, i-a defăimat prin presă.

Față de toate acestea daunele morale la care primarul și Primăria municipiului Bacău au fost obligați la numai suma de 10.000.000 lei, aceasta este mult prea mică, instanța de fond nu a analizat cu temei-nicie probele dosarului, așa încât în temeiul art. 304 pct. 11 C.pr.civ., daunele morale la care urmează a fi obligat Municipiul Bacău și primarul acestui municipiu, urmează a fi majorate.

Având în vedere că referitor la daunele materiale solicitate de către reclamant în acțiune, instanța de fond le-a respins greșit, recursul urmează a se admite și cu privire la acest capăt de cerere, dar întrucât reclamantul a chemat în judecată Municipiul Bacău - prin primar la o altă instanță pentru același obiect, instanța va lua act că reclamantul renunță (conform cererii de la dosar) la judecarea capătului de cerere privind daunele materiale, urmând ca acestea să se soluționeze separat de către Tribunalul Focșani, instanță de altfel sesizată de către reclamant.

Renunțarea se face în temeiul art. 246 din C.pr.civ.

În ceea ce privește recursul pârâtului acesta urmează a fi respins ca nefondat din următoarele considerente:

Din înscrisurile depuse la dosar rezultă clar că societatea

reclamantă își are sediul în municipiul Bacău și este înregistrată în Registrul Comerțului, aceasta are toate avizele și autorizațiile cerute de lege, avizele care se găsesc și în posesia Primarului mun. Bacău.

De asemenea societatea are aliberată autorizație de construcții pentru spațiu comercial, autorizație emisă de Consiliul Local al municipiului Bacău, oricine ar vedea probele depuse la dosar, copii, fotografiile, articole din presă, își poate formula convingerea că efectiv primarul municipiului Bacău duce o luptă surdă cu SC BARTOLO COM SRL de la faptul că această societate a refuzat să sponsorizeze pe FCM Bacău, club unde primarul este acționarul majoritar, toate contravențiile aplicate administratorului acestei societăți au fost anulate de instanțele judecătorești din țară.

Recursul pârâtei fiind neîntemeiat în temeiul art.316 și 296 din Codul civil, urmează a fi respins.

Pentru aceste motive,
În numele Legii,

*acordat cu chef nr
4278 337 i 314552 de
15.05.99 (Municipiul Bacău)*

D E C I D E

Admite recursul introdus de reclamanta SC BARTOLO COM SRL împotriva sentinței nr.695 din 2 iulie 1998 a Tribunalului Suceava, secția comercială și de contencios administrativ pe care o casează în parte în sensul că majorează daunele morale la care a fost obligată pârâta, în solidar cu primarul Dumitru Sechelariu de la 10 milioane la 20. milioane lei și i-a act de declarația de renunțare la judecată cu privire la capătul de cerere referitor la daunele materiale, conform art.246 C.pr.civ., de către reclamantul recurent, acest capăt de cerere făcând obiectul unei acțiuni separate la Tribunalul Focșani.

Mentține celelalte dispoziții ale sentinței.

Respinge ca nefondat recursul declarat de Municipiul Bacău prin primarul Dumitru Sechelariu.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică de la 29 aprilie 1999.

Președintele

Judecători,

Grefier,

Red.T.V.
Jud.Ududec E.
Dact.H.L.
3 ex.

25 05 99

conf cu originalul

Dosar nr.8155/2004

ROMANIA
TRIBUNALUL BACĂU – JUDEȚUL BACĂU
-Secția Comercială și Contencios Administrativ-
ȘEDINȚA DIN CAMERA DE CONSILIU
din:10.12.2004
SENTINȚA CIVILĂ Nr.243/2004
Complet format din:
PREȘEDINTE: CIOBANU SORINA
Cu participare:
GREFIER: VRABIE GENOVEVA

Astăzi a venit spre pronunțare cererea în contencios administrativ formulată de reclamanta S.C."Bartolo Prod Com"S.R.L. în contradictoriu cu pârâta Primarul municipiului Bacău, ș.a.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 08.12.2004, fiind consemnate în încheierea din acea zi.

TRIBUNALUL
-deliberând-

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la Tribunalul Bacău sub nr.6784/14.09.2004, reclamanții S.C."Bartolo Prod Com"S.R.L. și Botomei Vasile au chemat în judecată, în calitate de pârât, Primarul municipiului Bacău și pe Romeo Stăvărache, solicitând ca în baza probelor administrate și prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună: 1)obligarea Primarului municipiului Bacău să execute sentința civilă nr.130/19.07.2004, pronunțată de Tribunalul Bacău și sancționarea acestuia cu amendă către stat de 500.000 lei pentru fiecare zi întârziere până la data primirii în executare a acesteia; 2)obligarea Primarului municipiului Bacău în solidar cu Romeo Stăvărache să plătească daune cominatorii către S.C."Bartolo Prod Com"S.R.L. pentru întârzierea în executarea sentinței civile sus-menționate în valoare de 30 milioane lei pe zi până la data punerii în executare a acesteia; 3)anularea dispoziției nr.3247/03.09.2004 emisă de Primarul municipiului Bacău și a actului administrativ nr.25905/03.08.2004; 4)suspendarea executării acestor două acte administrative; 5)obligarea Primarului municipiului Bacău în solidar cu Romeo Stăvărache să le plătească daune materiale de 300.000 euro; 6)obligarea Primarului municipiului Bacău în solidar cu Romeo Stăvărache să le plătească daune

morale în sumă de 100.000 euro; 7) obligarea Primarului municipiului Bacău să execute decizia civilă nr.99/29.04.1999 a Curții de Apel Suceava.

Acțiunea a fost timbrată inițial cu 34.000 lei taxă timbru și 3.000 lei timbru judiciar, ulterior completându-se cu 684.000 lei taxă timbru și 6.000 lei timbru judiciar.

Văzând dispozițiile art.16 din Legea nr.29/1990 în care se prevede faptul că se vor judeca în Camera de Consiliu acțiunile întemeiate pe dispozițiile legale sus-menționate, instanța, în baza dispozițiilor art.165 Cod procedură civilă, la termenul din 10.11.2004 a disjuns capetele de cerere 1,2 și 7 de restul acțiunii, acestea formând un dosar separat cu nr.8155/2004.

Acțiunea întemeiată pe dispozițiile art.16 din Legea nr.29/1990 este scutită de plata unei taxe de timbru (conform alineatului 2 – teza finală).

Motivând cererea, reclamantii, în esență, arată faptul că prin sentința civilă nr.130/19.07.2004, pronunțată de Tribunalul Bacău, a fost obligat Primarul municipiului Bacău, să elibereze autorizația de construcție pentru modernizarea spațiului comercial a societății, situat în Bacău, str.Republicii, nr.27. Precizează în continuare reclamantii faptul că, deși această hotărâre a devenit irevocabilă, Primarul municipiului Bacău nu și-a îndeplinit obligația ce-i revenea în baza ei. Pentru aceste considerente, s-a solicitat aplicarea unei amenzi către stat și plata unor daune cominatorii.

În ce privește decizia nr.99/1999 a Curții de Apel Suceava, pronunțată în dosarul nr.370/1999, se arată de către reclamantii că prin această hotărâre Curtea de Apel Suceava a obligat Primarul municipiului Bacău să prelungească autorizațiile de funcționare ale societății reclamante sau să-i elibereze altele, ceea ce nu s-a întâmplat până la data promovării prezentei acțiuni.

Acest fapt de cerere a fost precizat de către reclamantii la 8.12.2004, în sensul că s-a solicitat obligarea Primarului municipiului Bacău la plata unei amenzi de 5 milioane lei pe zi și daune cominatorii de 30 milioane lei pe zi, întârzieri până la data punerii în executare a hotărârii.

În susținerea cererii reclamantii au administrat proba cu înscrisuri.

Pârâțul Primarul municipiului Bacău a depus întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii. Cu privire la sentința civilă nr.130/19.07.2004, precizează faptul că era obligată să elibereze autorizația de construire pentru modernizare spațiu, conform contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.4413/23.11.1998, respectiv pe conturul construcției existente cu suprafața totală de 120 mp, și nicidecum mai mult. În continuare se arată faptul că măsurile luate au tocmai menirea de a respecta această hotărâre judecătorească.

În combaterea acțiunii s-a administrat probe cu înscrisuri.

Din actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin sentința civilă nr.130/19.07.2004, pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr.3259/2004 a fost obligat Primarul municipiului Bacău să elibereze autorizația de construcție pentru modernizarea spațiului situat în str.Republicii, nr.27, conform contractului de vânzare-cumpărare autenticat cu nr.4413/23.11.1998.

Sentința a devenit irevocabilă la 23.08.2004 prin neexercitarea căii de atac a recursului.

Potrivit dispozițiilor art.16 din legea nr.29/1990 – „dacă în urma admiterii acțiunii, autoritatea administrativă este obligată să elibereze ... orice alt înscris, executarea hotărârii irevocabile se va face în termenul prevăzut în cuprinsul ei, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii”.

Așadar, în sarcina Primarului municipiului Bacău a fost stabilită obligația de a elibera o autorizație de construcție.

Această obligație trebuia îndeplinită cu respectarea dispozițiilor legale, respectiv a celor înscrise în Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor.

Cu alte cuvinte, în momentul în care societatea reclamantă își îndeplinea obligația prevăzută în legea – cadru – Legea nr.50/1991 de a pune la dispoziția Primarului municipiului Bacău toate actele care stau la baza eliberării autorizației de construcție în litigiu, acesta din urmă avea obligația de a elibera.

Or, societatea reclamantă a depus un proiect (documentație) pentru o suprafață mai mare decât cea prevăzută în contractul de vânzare-cumpărare nr.4413/23.11.1998, respectiv de 159,73 mp, nicidecum de 120 mp.

Concluzionând, nu se poate reține nici o culpă în sarcina Primarului municipiului Bacău în neexecutarea obligației ce-i revenea în baza sentinței nr.130/19.07.2004 a Tribunalului Bacău.

Autorizația în litigiu nu a fost eliberată, întrucât S.C.”Bartolo Prod Com”S.R.L. nu și-a îndeplinit obligația prevăzută de Legea nr.50/91 de a pune la dispoziția autorității administrative toate actele (în speță proiect pentru suprafața prevăzută în contractul de vânzare-cumpărare autenticat nr.4413/23.11.1998).

Pe cale de consecință, cererea cu privire la aplicarea unei amenzii către stat și la plata daunelor cominatorii pentru neexecutarea obligației, prevăzută în sentința civilă nr.130/2004 a Tribunalului Bacău, urmează a fi respinsă.

Cu privire la capătul de cerere referitor la decizia civilă nr.99/29.04.1999, așa cum a fost precizat la 08.12.2004, în sensul de a i se

aplica amendă Primarului municipiului Bacău în sumă de 5 milioane lei/zi întârzieri și la plata unor daune cominatorii de 30 milioane lei pe zi începând de la 30.05.1999 până la data punerii în executare a acesteia , se reține următoarele:

Prin sentința civilă nr.685/2 iunie 1998 a Tribunalului Suceava a fost obligată pârâta Primarul municipiului Bacău să prelungească valabilitatea autorizațiilor de funcționare nr.12947/3 mai 1997 și 18469/27 iulie 1995 pentru spațiile comerciale situate în municipiul Bacău, str.Republicii, bl.27, ap.1 și 3, aparținând societății reclamante sau să elibereze alte autorizații de funcționare.

Prin decizia nr.99/29.04.1999 a Curții de Apel Suceava sentința a devenit irevocabilă.

Așadar prin sentința nr.695/02.06.1998 a Tribunalului Suceava a fost stabilită în sarcina municipiului Bacău – prin reprezentantul său, Primarul municipiului – obligația de a prelungi valabilitatea unor autorizații de funcționare, decizia nr.99/1999 a Curții de Apel Suceava prin care a fost soluționat recursul – menționând aceste dispoziții.

Se reține că nu a fost stabilit prin sentință termenul în care trebuia îndeplinită această obligație, motiv pentru care instanța a calculat termenul de 30 zile de la data rămânerii definitive „a hotărârii” (de care vorbește textul alin.1 al articolului 16 din Legea nr.29/1990).

Cum data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost stabilită obligația în sarcina Primarului municipiului Bacău este 02.06.1998, acest termen s-a îndeplinit la 02.07.1998.

Văzând și dispozițiile prevederilor legale, urmează a se aplica conducătorului autorității administrative – în speță Primarul municipiului Bacău – sancțiunea amenzii către stat în cuantumul prevăzut la art.10 alin.3, respectiv de 500 lei pe zi întârziere începând cu 02.07.1998 și până la îndeplinirea obligației.

În ce privește solicitarea referitoare la acordarea daunelor cominatorii se reține faptul că textul de lege nu prevede în sarcina instanței obligația de a acorda daunelor pentru întârziere reclamantei, ci doar posibilitatea („i se vor putea acorda”).

În speță, se reține faptul că nu sunt întrunite toate condițiile pentru acordarea daunelor cominatorii, motiv pentru care nu se vor acorda.

*PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:*

Admite în parte acțiunea formulată de reclamantii: S.C. "Bartolo Prod Com" S.R.L. Bacău, cu sediul social în localitatea Girov – Botești, județul Neamț și în Bacău, str.Republicii, nr.27, județul Bacău și Botomei Vasile, domiciliat în Bacău, str.Republicii, nr.27, județul Bacău, în contradictoriu cu pârâții: *Primarul municipiului Bacău*, cu sediul în Bacău, str.Mărășești, nr.6, județul Bacău, și *Romeo Stăvărache* – Primăria municipiului Bacău, cu sediul în Bacău, str.Mărășești, nr.6, județul Bacău.

Aplică Primarului municipiului Bacău o amendă de 500 lei/zi întârziere, începând cu data de 2 august 1998 și până la îndeplinirea efectivă a obligației prevăzute în cuprinsul sentinței civile nr.595/2 iulie 1998 a Tribunalului Suceava (irevocabilă prin decizia nr.99/1999 a Curții de Apel Suceava).

Respinge celelalte capete de cerere.

Definitivă și irevocabilă.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 10.12.2004.

PREȘEDINTE,
Ciobanu Sorina

GREFIER,
Pt. Vrabie Genoveva –plecată la cursuri
GREFIER ȘEF SECȚIE,

Red.hot.Ciobanu S.
Dact.T.C./ex.6
15.12./15.12.2004

Anexa 4: Adresa Trib.Bacău 4/40A din 12.02.2009, sancțiuni cominatorii

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BACĂU

02 MAR. 2009

Nr.4 /40 A din 12.02.2009

CĂTRE,

S.C. BARTOLO PRODCOM SRL
Bacău, Strada Republicii, nr. 27, A, 1-3
Județul Bacău
Domnului administrator Botomei Vasile

OPERATOR NR. 7248
CONFIDENTIAL
DATE CU CARACTER PERSONAL
PRELUCRATE ÎN CONFORMITATE
CU PREVEDERILE LEGII 677/2001

4.03.09
In baza comunei

Urmare a memoriului dumneavoastră , înaintat Curții de Apel Bacău și ulterior, cu adresa nr. 153/31 A, spre competență soluționare , Tribunalului Bacău, și înregistrat la Tribunalul Bacău sub nr. 4/40 A din 12.01.2009, vă comunicăm că Biroul executării civile al Tribunalului Bacău a luat măsurile necesare pentru executarea titlului executor - sentința civilă nr. 243/2004, pronunțată în dosarul nr. 8155/2004 al Tribunalului Bacău – secție comercială și de contencios administrativ. după cum rezultă din înscrisurile doveditoare pe care le anexăm *in copie.*

PREȘEDINTE,
MUNTEANU MARIA

PRIM-GREFIER,
CIOBANU MARIA

2ex./ 12.02.2009

ROMÂNIA, Bacău, Str.Cuza Vodă,Nr.1, Telefon 0234207604, Fax 0234207601

1-FEB-2009 15:14

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BACĂU

Nr.....din 05.02.2009

-Secția Comercială-

Către,

ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE BACAU
Str.9 Mai nr.33

Vă înaintăm alăturat, pentru a 3-a oară, Titlul executoriu privind sentința civilă nr.243/10.12.2004, pronunțată în dosarul nr.8155/2004. Împotriva pârâtului ROMEO STAVARACHE, cu CNP 1620722392925, prin care s-a dispus amendarea susnumitului cu suma de 500 lei/zi Rol întârziere, respectiv 0,0500 Ron/zi, pentru a fi pusă în executare.

PREȘEDINTE SECȚIE COMERCIALĂ,

Elena Petrară

EP/NM

Ex.2

Bacău, Strada Ștefan cel Mare nr.4, Telefon 0234514419. Fax 0234525211

Dosar nr. 18360/2006

ROMANIA
JUDECATORIA BACAU JUDETUL BACAU
INCHIEIERE
CAMERA DE CONSILIU DIN : 23.11.2006
PRESEDINTE : DORNEANU GEANINA
GREFIER : AGAPIE CREZANTEMA

CONFORM CU
ORIGINALUL

Pe rol fiind cererea de incuviințare a executării silite introdusă de Biroul executorului judecătoresc Chiticeanu Florin, din circumscripția Judecătorei Bacău.

Procedura completa, fara citarea partilor.

INSTANTA,
-deliberand-

Cu adresa nr 349/2006 din 15.11.2006, a Biroului executorului judecătoresc Chiticeanu Florin, s-a solicitat incuviințarea executării silite a titlului executoriu sentința civilă nr.695/1998 pronunțată de Tribunalul Suceava modificată prin DC 99/1999 a Curtii de Apel Suceava in ce priveste obligatia de a face formulata de creditorul SC "Bartolo Prod Com" SRL impotriva debitorului Primarul Municipiului Bacău din Bacău.

Constatand indeplinite conditiile prevazute de lege instanta

DISPUNE:

In temeiul art.373/1 al.2 Cod procedura civila, incuviințea executarea silita a titlului executoriu sentința civilă nr.695/1998 pronunțată de Tribunalul Suceava modificata prin DC 99/1999 a Curtii de Apel Suceava in ce priveste obligatia de a face formulata de creditorul SC "Bartolo Prod Com" SRL impotriva debitorului Primarul Municipiului Bacău din Bacău.

Irevocabila.

Pronunțata in sedinta publica astazi, 23.11.2006.

PRESEDINTE,

GREFIER,

Nr. 527/II/2/2011

ROMANIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ JUDECĂTORIA BACĂU
operator de date cu caracter personal nr. 4124

BACĂU, strada Mihai Eminescu nr. 2, telefon 0234/515430, fax 0234/515430, email pj_bacau @mpublic.ro

24.03.2011

ORDONANȚĂ

Majeri Adrian-Ștefan, prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Bacău,

Având spre soluționare plângerea formulată de petentii S.C. Bartolo Prod Com S.R.L. Neamț și Botomei Vasile împotriva soluției adoptate în dosarul nr. 19/P/2007,

CONSTAT:

Prin rezoluția nr. 19/P/2007 din data de 07.02.2011 s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de Stavarache Romeo - primarul mun. Bacău sub aspectul săvârșirii infracțiunii de neexecutare a hotărârii judecătorești pronunțate de instanța de contencios administrativ după aplicarea amenzii, faptă prev. și ped. de art. 24 al. 3 din Legea 554/2004, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

În fapt, s-au reținut următoarele:

La data de 03.01.2007 S.C. Bartolo Prod Com S.R.L. Neamț, reprezentată prin Botomei Vasile a formulat o plângere împotriva lui Stavarache Romeo, Primarul mun. Bacău, pentru comiterea infracțiunilor de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, nerespectarea hotărârilor judecătorești și neexecutarea hotărârii judecătorești pronunțate de instanța de contencios administrativ după aplicarea amenzii, fapte prev. și ped. de art. 246 Cp., art. 271 Cp. și art. 24 al. 3 din Legea 554/2004.

Ca urmare a cercetărilor efectuate s-a stabilit că SC Bartolo Prod Corn SRL Neamț a sesizat Tribunalul Suceava cu o acțiune având ca obiect, printre altele, obligarea mun. Bacău, reprezentat de către primar, să prelungească autorizațiile de funcționare nr. 12947 din 03.05.1996 și 18469 din 28.07.1995 pentru punctele de lucru ale societății situate în mun. Bacău str. Republicii nr. 27 ap. 1 și 3 sau eliberarea altor autorizații de funcționare. Prin sentința nr.

695/1998 instanța de contencios administrativ a admis cererea petentei, hotărâre care a fost menținută de Curtea de Apel Suceava prin decizia nr. 99/ 29.04.1999, irevocabilă.

Întrucât reprezentantul autorității administrative locale a refuzat să îndeplinească obligația impusă de instanță, la sesizarea petentei, Tribunalul Bacău prin sentința civilă nr. 243/2004 i-a aplicat Primarului mun. Bacău o amendă de 500 lei/zi întârziere, începând cu data de 02.08.1998 și până la îndeplinirea efectivă a obligației prev. în cuprinsul sentinței civile mai sus menționate. Această sentință a fost menținută prin decizia irevocabilă nr. 5 din 10.03.2005 pronunțată de Curtea de Apel Bacău.

Prin rezoluția nr. 19/P/2007 din 05.04.2007 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Bacău s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de Stavarache Romeo sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, nerespectarea hotărârilor judecătorești și neexecutarea hotărârii judecătorești pronunțate de instanța de contencios administrativ după aplicarea amenzi, fapte prev. și ped. de art. 246 Cp., art. 271 C.p. și art. 24 al. 3 din Legea 554/2004, motivat de faptul că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestor infracțiuni sub aspectul laturii subiective și obiective.

Această soluție a fost infirmată la data de 29.06.2007 de prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Bacău prin rezoluția nr. 979/II/2/2007. Prin rezoluția nr. 689/11/2007 din data de 24.08.2007 a prim procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău s-a dispus infirmarea rezoluției nr. 979/11/2/2007 și implicit menținerea soluției de neîncepere a urmăririi penale dispusă inițial de către procuror.

Împotriva ultimei rezoluții SC Bartolo Prod Com SRL Neamț a formulat o plângere la data de 17.09.2007, conform art. 278¹ C.p.p. la instanța de judecată, plângere ce a făcut obiectul judecății până la data de 28.04.2009 când Judecătoria Bacău, prin sentința penală nr. 910/2009, a dispus trimiterea cauzei la Parchetul de pe lângă Judecătoria Bacău în vederea completării cercetărilor. Această hotărâre a fost menținută de Tribunalul Bacău prin decizia nr. 56/R/28.01.2010, definitivă.

Ca urmare a pronunțării acestei hotărâri cauza a fost trimisă la I.P.J. Bacău în vederea completării cercetărilor, conform dispozitivului instanței.

Cercetările au fost finalizate de către organul de cercetare penală iar cauza a fost înaintată acestei unități de Parchet la data de 31.08.2010 cu propunere de neîncepere a urmăririi penale.

Organul de cercetare penală a invocat în esență în sprijinul soluției propuse că : Primarul mun. Bacău nu este persoana responsabilă în mod direct de faptul că nu au fost emise autorizațiile solicitate întrucât au fost desemnați în acest sens alți funcționari din cadrul Primăriei; SC Bartolo Prod Com SRL Neamț a formulat o singură cerere pentru emiterea acestora în data de 23.06.2009 căreia i s-a dat curs în aceeași zi, fiind eliberate autorizațiile nr. 37596/4413/2009 și

37596/3031/2009 nefiind însă ridicate de către petentă; spațiul comercial de la punctul de lucru al societății a fost închiriat mai multor persoane juridice și nu au fost împiedicate să desfășoare activități comerciale; pentru perioada 1999-2004 Primar al mun. Bacău a fost Dumitru Sechelariu iar pentru acea perioadă faptele reclamate sunt prescrise; hotărârea judecătorească nr. 99 din 29.04.1999 pronunțată de Curtea de Apel Suceava a fost pusă în executare silit de către executorul judecătoresc Chiticeanu Florin, executare care a fost anulată prin sentința civilă nr. 6155 din 05.10.2007 (rămasă definitivă și irevocabilă prin decizia nr. 122 din 28.01.2010 pronunțată de Curtea de Apel Suceava) motivat de faptul că s-a împlinit termenul de 3 ani de prescripție. Prin aceeași sentință a fost anulată și hotărârea nr. 695/1998 pronunțată de Tribunalul Suceava.

Analizând aspectele reclamate de către SC Bartolo Prod Corn SRL constat că fapta ce formează obiectul prezentei cauze este cea prev. de art. 24 al. 3 din Legea 554/2004.

Potrivit acestei dispoziții legale constituie infracțiune *neexecutarea din motive imputabile sau nerespectarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile pronunțate de instanța de contencios administrativ, în termen de 30 de zile de la data aplicării amenzii prevăzute la alin. (2).*

Pedeapsa prevăzută de acesta infracțiune este închisoarea de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 2.500 lei la 10.000 lei. Această infracțiune se consumă la împlinirea termenului de 30 de zile de la data aplicării amenzii dacă în acest interval de timp reprezentantul autorității administrative nu execută obligația impusă.

În cauză termenul de prescripție a răspunderii penale de 5 ani (ținând cont de natura și gravitatea pedepsei respective închisoarea de la 6 luni la 3 ani) a început să curgă de la data săvârșirii infracțiunii, respectiv 10.04.2005 (30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești prin care s-a aplicat amenda) și s-a împlinit la data de 10.04.2010 tară să fi intervenit nici o cauză de întrerupere sau suspendare a cursului.

De precizat este faptul că procedura de soluționare a plângerii conf. art. 278 ș.u C.p.p. nu constituie o împrejurare care să întrerupă cursul termenului.

Deși S.C. Bartolo Prod COM S.R.L. a formulat plângere pentru infracțiunile de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, nerespectarea hotărârilor judecătorești și neexecutarea hotărârii judecătorești pronunțate de instanța de contencios administrativ după aplicarea amenzii, fapte prev. și ped. de art. 246 Cp., art. 271 Cp. și art. 24 al. 3 din Legea 554/2004, sesizarea vizează o singură faptă, respectiv cea menționată mai sus, ce se circumscrie doar infracțiunii prev. și ped. de art. 24 al. 3 din Legea 554/2004, fără incidența celorlalte infracțiuni, prima având caracter special în raport cu celelalte infracțiuni.

*

Soluția adoptată în dosarul nr. 19/P/2007 a fost comunicată petenților la data de 22.02.2011, iar aceștia au formulat plângere la data de 17.03.2011, în termen legal.

Petenții S.C. Bartolo Prod S.R.L. Neamț și Botomei Vasile, fiind nemulțumiți de soluția adoptată, solicită infirmarea acesteia, invocând, în esență, că infracțiunea prevăzută de art. 24 al. 3 din Legea 554/2004 este o infracțiune continuă, motiv pentru care termenul de prescripție a răspunderii penale nu s-a împlinit..

*

Analizând soluția atacată, atât prin prisma criticilor formulate de petent cât și ex officio, apreciez că aceasta este nelegală, pentru următoarele considerente :

Infracțiunea prevăzută de art. 24 alin. 3 din L. 554/2004 este o **infracțiune omisivă proprie**, constând în încălcarea unei obligații prevăzute de lege, respectiv de a executa o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă a instanței de contencios administrativ ; aceasta infracțiune are un caracter formal și se consumă la împlinirea termenului de 30 zile de la data aplicării amenzii prevăzute la alin. (2) al aceluiași articol.

În literatura de specialitate¹ s-a arătat ca pentru stabilirea caracterului instantaneu sau continuu al infracțiunilor omisive referitoare la obligații juridice cu privire la care legea prevede expres sau implicit un termen, trebuie făcută distincția între obligațiile care nu pot fi îndeplinite decât în momentul împlinirii termenului și obligațiile care pot și trebuie să fie îndeplinite și după ce termenul a fost depășit.

S-a arătat, astfel, că există obligații care trebuie îndeplinite și nu pot fi îndeplinite decât într-un anumit moment, la o anumită dată, ori până la o anumită dată limită pe care legea o stabilește fie expres, prin indicarea unui termen determinat prin unități de timp, fie implicit, prin stabilirea unor condiții de care este legată existența obligației. Asemenea obligații, epuizându-se o dată cu ajungerea la termen, când are loc și consumarea infracțiunii, nici îndeplinirea, nici neîndeplinirea lor ulterioară nu mai este posibilă, astfel că **infracțiunea are, în mod necesar, caracter instantaneu** (spre exemplu, obligația ce incumbă pasagerilor unei nave de a se supune ordinului comandantului unei nave în timpul unei stări de pericol care periclitează siguranța navei trebuie îndeplinită în chiar momentul în care nava se află în pericol și comandantul navei dă un ordin cu scopul salvării navei, deoarece **numai atunci** este posibilă efectuarea unei acțiuni utile pentru înlăturarea sau diminuarea pericolului; **după** depășirea acestui moment, ordinul comandantului devine lipsit de obiect, astfel încât obligația de a-l executa încetează. De aceea, infracțiunea de mai sus este o infracțiune omisivă instantanee).

Există și numeroase obligații care, deși raportate la un termen, în cuprinsul

¹ Carmen Adriana Domocoș – Fapta omisivă și incriminarea ei în legea penală română, Edit. Universul Juridic, București, 2010, pag. 158

incriminării, rămân în ființă și pot fi îndeplinite și după împlinirea termenului. În aceste cazuri, termenul marchează doar momentul initial de la care neîndeplinirea obligației, până atunci fără relevanță penală, cade sub incidența legii penale. În asemenea situații, obligația persistând și putând fi adusă la îndeplinire și după ajungerea la termen, când infracțiunea s-a concretizat în toate elementele sale constitutive, neîndeplinirea ei în continuare prezintă toate caracteristicile infracțiunii continue: o prelungire atât a inacțiunii incriminate, cât și a procesului de producere a rezultatului după momentul consumativ și, implicit, o durată de consumare.

Având în vedere că obligația de aducere la îndeplinire a hotărârii judecătorești definitive și irevocabile pronunțate de instanța de contencios administrativ persistă, fiind susceptibilă de a fi adusă la îndeplinire și după îndeplinirea termenului de 30 zile de la data aplicării amenzii prevăzute de alin. 2 al art. 24 din L. 554/2004, se poate conchide că infracțiunea prevăzută de art. 24 al. 3 din Legea 554/2004 este o infracțiune continuă.

Văzând și dispozițiile art. 122 alin. 2 teza a II-a C.pen., conform căruia „În cazul infracțiunilor continue termenul (n.n. de prescripție a răspunderii penale) curge de la data încetării acțiunii sau inacțiunii, iar în cazul infracțiunilor continuate, de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni”, constat că soluția de neîncepere a urmăririi penale pe considerentul împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale este nelegală.

De menționat și faptul că prin dec.civ. nr. 320/22.01.2010 I.C.C.J. - Secția contencios administrativ și fiscal a statuat că „punerea în executare a hotărârii instanței de contencios administrativ nu poate fi condiționată în vreun fel de atitudinea reclamantului, întârzierea în executare neputând fi justificată prin pretinsa „stare de pasivitate” a acestuia, dimpotrivă, obligația executării din oficiu și termenele scurte fixate de lege exprimând, o dată în plus, cerința respectării principiului legalității și a exigentelor termenului rezonabil în procedura administrativă și în procedura de executare a obligațiilor impuse autorităților publice prin hotărâre judecătorească”.

De asemenea, trebuie amintite și considerentele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Acatrinei contra România (Hotărârea din 26 octombrie 2006) conform căreia „omisiunea autorităților de a se conforma într-un termen rezonabil unei hotărâri definitive poate implica o încălcare a articolului 6 § I al Convenției, mai ales atunci când obligația de a executa respectiva hotărâre revine unei autorități administrative”.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în cauza Dorneanu contra România (Hotărârea din 26 iulie 2007), în care s-a arătat că „executarea

unei sentințe sau unei hotărâri, indiferent care ar fi instanța care a pronunțat-o, trebuie să fie considerată ca făcând parte integrantă din „proces”, în sensul articolului 6 din Convenție. Dreptul de a apela la o instanță ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să fie ineficientă în detrimentul unei părți (...) Dacă administrația refuză sau omite să se supuna sau întârzie să o facă, garanțiile articolului 6 de care a beneficiat justitiabilul în timpul fazei judiciare a procedurii își pierd orice rațiune de a fi”.

*

Un alt motiv de nelegalitate a rezoluției nr. 19/P/2007 din data de 07.02.2011 îl constituie acela că, deși petenta S.C. BARTOLO COM PROD S.R.L. și-a completat plângerea penală la data de 10.08.2007, solicitând efectuarea de cercetări și față de fostul primar al municipiului Bacău - Sechelariu Dumitru - respectiv față de fostul viceprimar - Lucaș Laurian – sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 24 al. 3 din Legea 554/2004, procurorul nu s-a pronunțat cu privire la aceștia.

*

Văzând că din actele premergătoare efectuate în cauză nu rezultă incidența nici unuia dintre celelalte cazuri care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale prevăzute de art. 10 C.pr.pen,

În temeiul dispozițiilor art. 278 C. p. p.,

DISPUN :

Admiterea plângerii formulate de către petenții S.C. BARTOLO COM PROD S.R.L. Neamț și Botomei Vasile.

Infirmarea rezoluției nr. 19/P/2007 din data de 07.02.2011.

Un exemplar al prezentei ordonanțe împreună cu dosarul nr. 19/P/2007 vor fi trimise la I.P.J. - Serviciul de Investigare a Fraudelor, în vederea continuării cercetărilor.

Se stabilește termen de finalizare a cercetărilor : 01.05.2011, sub sancțiunea amenzii judiciare prevăzute de art. 198 alin. 2 lit. j C.pr.pen.

Soluția se comunică.

**Prim-Procuror ,
Majeri Adrian-Ștefan**

MAȘ/AC/3EX

R O M A N I A
ÎN ALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENȚIOS ADMINISTRATIV ȘI
FISCAL

DECIZIA nr.4140

Dosar nr.805/45/2007

Ședința publică de la 18 noiembrie 2008

Președinte: Dana Iarina Vartires	- judecător
Camelia Bratu	- judecător
Adriana Deneș	- judecător
Daniela Tudor	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului împotriva sentinței civile nr. 42/CA din 10 martie 2008 a Curții de Apel Iași - Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-a prezentat intimatul - pârât Popa Dumitru, personal, lipsind recurentul - pârât Ministrul Educației, Cercetării și Tineretului.

Procedura completă.

Nemaifiind alte cereri ori probe de administrat, Înalta Curte a constatat cauza în stare de judecată și a acordat cuvântul părții prezente pe cererea de recurs formulată.

Intimata - reclamantă a solicitat respingerea recursului și menținerea ca legală și temeinică a hotărârii instanței de fond.

Având în vedere dispozițiile art. 150 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte a reținut cauza spre soluționare.

CURTEA

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel Iași, reclamantul Popa Dumitru a solicitat ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se anuleze decizia din data de 10 octombrie 2006 a Comisiei de specialitate din cadrul Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, referitor la dosarul nr. 84647/19 octombrie 2005 depus la MEC-CNRED, prin care s-a propus nerecunoașterea titlului științific de doctor în drept conform diplomei de doctor în drept eliberată de Consiliul Național pentru Acreditare și Atestare din Republica Moldova. A mai solicitat reclamantul obligarea ministrului să emită ordinul de recunoaștere a titlului științific de doctor obținut și confirmat prin diploma de doctor în drept seria DR Nr. 0106, eliberată de Consiliul Național pentru Acreditare și Atestare din Republica Moldova, înregistrată la nr.4 din 23 iunie 2005, precum și obligarea pârâtului la repararea pagubei cauzate reclamantului.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că, urmare a cererilor sale repetate, Ministerul Educației și Cercetării i-a comunicat reclamantului că lipsa apariției deciziei de echivalare din Ordinul de Ministru întocmit în acest sens, precum și comunicarea în scris a deciziei de respingere a echivalării titlului de doctor de către CNATDCU, constituie aducerea la cunoștința petentului a soluționării dosarului depus la nr. 84647/19 octombrie 2005.

A mai motivat că a solicitat recunoașterea titlului de doctor în drept, potrivit Acordului încheiat între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, ratificat fără rezerve

de către Parlamentul României prin Legea nr. 39/1999, dar a fost refuzat în mod repetat și nelegal de către pârâți.

Prin sentința civilă 42/10 martie 2008, Curtea de Apel Iași - Secția contencios administrativ și fiscal a admis acțiunea reclamantului Popa Dumitru, a anulat propunerea din 10 octombrie 2006 a MEC-CNRED privind nerecunoașterea titlului științific de doctor în drept al reclamantului.

A obligat pârâții să recunoască reclamantului titlul de doctor în drept.

A respins cererea de obligare a pârâților la plata de daune materiale.

A admis în parte cererea privind acordarea daunelor morale și în consecință a obligat pârâții să plătească reclamantului suma de 30.000 lei cu titlul de daune morale.

A obligat pârâții să plătească reclamantului suma de 40,3 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

A fost respinsă excepția autorității relative de lucru judecat și excepția litispendenței, invocate de pârâțul Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului (MECT).

Pentru a hotărî astfel, a reținut instanța că:

Potrivit art.11 din Constituția României, Statul Român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună credință obligațiile ce îi revin din tratatele la care este parte.

Prin Legea nr. 39 din 12 martie 1999 a fost ratificat un Acord încheiat între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova acord ce are ca obiect recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și titlurilor științifice acordate de instituțiile de învățământ acreditate, iar potrivit art. 7 din Acord, diplomele și titlurile științifice de doctor în ramurile de știință, acordate în România și diplomele de doctor în ramurile de știință, precum și titlurile științifice, acordate în Republica Moldova, se recunosc reciproc pe teritoriul statului celeilalte părți.

Totodată, reține instanța că, atâta vreme cât în cuprinsul Acordului nu este inclusă nici o dispoziție care să permită părților acestuia să facă o reevaluare a cunoștințelor și performanțelor deținătorului de diplomă și titlu științific de doctor, părțile își recunosc, reciproc, valoarea diplomelor eliberate de o instituție de învățământ și a titlurilor științifice. A considerat instanța că autoritățile aveau competența de a verifica conținutul dosarului, autenticitatea și valabilitatea documentelor depuse la dosar și procedura de acordare a diplomei de doctor în vederea eliberării atestatului privind recunoașterea titlului științific, nicidecum pe cea de analizare a caracterului și nivelului științific al lucrării de diplomă.

În consecință, constată instanța de fond că nerecunoașterea titlului științific de doctor în drept cu motivarea că „lucrarea are un caracter descriptiv și este lipsită de originalitate și valoare științifică” constituie o încălcare a limitelor de competență stabilite de lege.

A reținut instanța comportarea abuzivă a autorităților implicate în procedură care, nici după 2 ani de demersuri administrative succesive și după două acțiuni în justiție nu au soluționat cererea reclamantului, ministrul refuzând să se pronunțe prin ordin asupra ei și recurgând la o motivare bazată pe reglementări netransparente și contradictorii.

În aceste condiții, a considerat instanța că reclamantul este dispensat de obligația de a aștepta emiterea unui ordin (conform art. 17(3) din Ordinul Ministrului Economiei și Finanțelor nr. 3904/2006), acțiunea sa de față fiind admisibilă.

Cu privire la acordarea daunelor materiale a reținut instanța că, în baza înscrisurilor depuse, reclamantul nu a dovedit existența unui prejudiciu material.

În ceea ce privește daunele morale, Curtea de Apel Iași a reținut că refuzul autorității de a recunoaște reclamantului titlul științific de doctor în drept și tergiversarea soluționării cererii mai bine de doi ani i-au indus acestuia sentimente de frustrare, umilință și insecuritate.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului arătând că:

-Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor este o direcție în cadrul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului conform H.G. nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului cu modificările și completările ulterioare, prin care ministrul stabilește modalitățile de recunoaștere și de echivalare a diplomelor, a certificatelor și a titlurilor științifice, eliberate în străinătate, pe baza normelor interne (art. 141 lit. w din Legea nr. Învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare) și care funcționează în baza O.M.E.C.T. nr. 3422/1999 privind înființarea Centrului Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor.

- Echivalarea titlului de doctor *nu se face automat*, cum în mod eronat a reținut instanța de fond, prin Acordul dintre Guvernul României și Republica Moldova privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și titlurilor științifice, acordate de instituții de învățământ acreditate din România și Republica Moldova", semnat la Chișinău, la 19.05.1992. Acordul stipulează recunoașterea reciprocă a titlului științific de doctor de către ministerele de resort din cele două țări, însă aceasta se realizează pe baza competențelor acestora și în conformitate cu prevederile legale din fiecare țară.

- În această situație, în lipsa unei dispoziții derogatorii a actului internațional, se aplică legea română, respectiv

Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare care, la art. 140 lit. w) stipulează: „pentru confirmarea titlurilor, diplomelor și certificatelor universitare, Ministerul Educației și Cercetării constituie Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, care funcționează potrivit unui regulament propriu aprobat prin ordin al ministrului” (Ordinul M.E.C.T. nr. 3904/2006).

- Având în vedere statutul României de țară aflată în perioada de preaderare la UE, Acordul între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și titlurilor științifice, acordate de instituții de învățământ acreditate în România și Republica Moldova, semnat la Chișinău la 20 iunie 1998 a fost subiectul unei notificări de prelungire automată a acestuia, în cadrul întâlnirii de la Chișinău din 19-20 octombrie 2005. Această întâlnire de la Chișinău a fost încheiată cu un Protocol de amendare a Acordului menționat, notificat la MAE în data de 02.02.2006 și transmis către CNRED prin adresa H2-1 -1/146.

- Acordul (Legea nr. 39/1999) precizează la art. 14 că este încheiat pentru o perioadă de 5 ani, iar acțiunea lui se va prelungi automat pe perioade de câte un an, dacă nici una dintre părți nu va notifica, cu cel puțin 6 luni înainte de expirarea termenului respectiv, despre intenția sa de a-l denunța.

- În conformitate cu standardele de asigurare a calității în sistemul de învățământ românesc, titlurile de doctor obținute în România sau în străinătate sunt atestate de către C.N.A.T.D.C.U. care este constituit din profesori universitari, personalități de prestigiu științific, cultural și moral, recunoscute pe plan național sau internațional, selectați pe baza propunerilor senatelor universitare și funcționează potrivit unui regulament propriu, aprobat prin

ordin al ministrului educației și cercetării (art. 140 alin. 3 din Legea învățământului nr. 84/1995).

- Așadar, diploma de doctor și dosarul cu documentele însoțitoare se înregistrează la Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului pentru evaluare și decizie, iar după verificarea conținutului acestora în raport cu prevederile legale în vigoare și avizate pentru legalitate se programează pentru comisia de specialitate - art.11 din O.M.E.C.T.nr.3904/2006 privind organizarea și funcționarea C.N.A.T.D.C.U. Conform acestui act administrativ cu caracter normativ ce guvernează activitatea de confirmare/recunoaștere/echivalare a titlurilor, diplomelor, certificatelor, comisiile de specialitate pentru atestarea titlurilor didactice și științifice sunt constituite pe domenii sau grupe de domenii de studii universitare, din personalități din domeniu, academicieni, profesori universitari titulari și cercetători științifici grd. I, care analizează conținutul dosarelor și lucrărilor anexate și propun rezoluții motivate strict în raport cu sistemele de evaluare în vigoare pe care le prezintă în ședințele de lucru ale C.N.A.T.D.C.U.C.N.A.T.D.C.U. analizează și decide asupra propunerilor comisiilor și le înaintează pentru a fi promovate prin ordin al ministrului.

- În fapt, Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor a înaintat C.N.A.T.D.C.U. dosarul reclamantului înregistrat la M.E.C.T. nr. 75795/2006.Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor (C.N.R.E.D.) funcționează în baza H.G. nr. 49/1999. În Regulamentul de organizare și funcționare a C.N.R.E.D. aprobat prin O.M.E.C.T. nr. 5820/2006 se prevede la art.5 lit.b): „în domeniul învățământului superior:

- înaintează C.N.A.T.D.C.U. dosarele de echivalare a titlului de doctor;

- în cazul în care există precedent sau prevederi sau acord de recunoaștere automat, recunoaște și propune spre echivalare diplomele de studii obținute în străinătate, cu excepția diplomelor care conferă titlul științific de doctor, care urmează procedura stabilită prin Legea învățământului nr. 84/1995 republicată.

Dosarul reclamantului a fost analizat și reanalizat în mai multe ședințe ale comisiilor de specialitate din CNATDCU, care de fiecare dată au apreciat că nu sunt îndeplinite criteriile și standardele luate în considerare la atestarea titlului de doctor în domeniul drept, iar instanța de judecată nu se putea substitui unei comisii de specialitate, astfel încât nu poate fi obligat ministerul să recunoască reclamantului titlul științific de doctor.

În fine, în legătură cu prejudiciul moral pretins a fi fost suferit de către reclamant, recurentul arată că neconfirmarea titlului de doctor de către Consiliu este asumată de fiecare participant și nu de toată viața culturală, iar rezoluția Consiliului nu are legătură cu onoarea, cinstea și reputația cadrului didactic, ci este doar o soluție dată în urma analizării unui dosar.

Recursul nu se fondează.

1. Centrul Național de Recunoaștere și Evaluare a Diplomelor (C.N.R.E.D) a fost înființat prin HG nr.49/1999.

Prin Ordinul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului nr.3422/1999 nepublicat în Monitorul Oficial a fost aprobat Regulamentul de organizare și funcționare C.N.R.E.D.

Potrivit art.5 lit.b) liniuța a patra din Regulament, C.N.R.E.D are ca atribuție, în domeniul învățământului superior și în cazul în care există un acord de recunoaștere automată, să recunoască și să propună spre echivalare diplomele de studii obținute în străinătate, *cu excepția*

diplomelor care conferă titlul științific de doctor, care urmează procedura stabilită prin Legea Învățământului.

Această trimitere expresă la lege, dar fără un articol anume, nu poate fi decât la dispozițiile art.140 alin.3 din Legea nr.84/1995 care prevăd că, pentru confirmarea titlurilor, diplomelor și certificatelor universitare, Ministerul Educației și Cercetării (MEC) constituie Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU).

Prin Ordinul MEC.nr.3904/2006 a fost aprobat Regulamentul de organizare și funcționare a CNATDCU, ca organism consultativ, fără personalitate juridică al MEC. Potrivit dispozițiilor art.10 din acest act normativ, comisiile de specialitate și Consiliul de atestare desfășoară activități specifice privind: atribuirea calității de instituție organizatoare de studii universitare de doctorat (IOSUD); confirmarea sau recunoașterea sau echivalarea, după caz, de titluri, diplome, certificate universitare și de cercetare obținute în țară sau în străinătate.

Conform dispozițiilor art.7 coroborate cu cele ale art.13 din acest regulament,, comisiile de specialitate se constituie distinct:

- Comisiile pentru atestarea *titlurilor didactice* de: profesor universitar, conferențiar și a titlurilor științifice de cercetător științific gr.I și gr.II precum și a certificatelor universitare.

Ele au ca activități pe cele prevăzute de art.13 alin.1 lit. a) - c).

- Comisiile de *atribuire* a titlurilor de *doctor în științe* și a calității de IOSUD și au ca activități:

„a)analizează conținutul tuturor dosarelor și lucrărilor anexate care le revin într-o ședință de lucru și propun rezoluții motivate pentru fiecare criteriu neîndeplinit, strict

în raport cu sistemele de evaluare în vigoare, pe care le prezintă în ședințele de lucru ale Consiliului de atestare;

b) evaluează la nivelul fiecărei instituții de învățământ superior, pentru fiecare domeniu de doctorat, gradul de îndeplinire a criteriilor pentru acordarea calității de I.O.S.U.D.;

c) evaluează periodic capacitatea I.O.S.U.D. de a oferi un mediu integrat de învățare și cercetare avansată;

d) evaluează periodic activitatea didactică și de cercetare științifică a conducătorilor de doctorat”.

Prima categorie de comisii nu este incidentă în speță, în mod evident.

Cea de-a doua categorie de comisii își circumscrie activitatea dispozițiilor Legii nr.288/2004 privind organizarea studiilor universitare, Capitolul IV „Ciclul III - studii universitate de doctorat” și ale HG nr.567/2005, privind organizarea și desfășurarea studiilor universitare de doctorat, act normativ emis în executarea acestei legi, conform art.14 din aceasta.

Din coroborarea dispozițiilor tuturor actelor normative amintite mai sus, rezultă în mod cert, în ceea ce privește *limitele competenței* CNATDCU că acest organism consultativ are *puteri depline* cu privire la acordarea titlului de doctor în științe doctoranzilor care și-au desăvârșit aceste studii în România, dar nu și în privința *evaluării în fond* a unui titlu de doctor în științe obținut de o persoană într-un alt stat.

În speță, problema juridică de soluționat este cea a competenței CNATDCU în cadrul „Metodologiei recunoașterii și echivalării” prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare a CNRED, aprobat prin Ordinul Ministerul Educației Cercetării și Tineretului nr.3422/1999.

Recurenta consideră, în soluționarea acestei probleme, că CNATDCU, solicitat fiind de CNRED, are dreptul de a evalua, în mod substanțial, teza de doctorat a solicitantului

recunoașterii, într-o procedură de fond identică celei acordării în România a titlului de doctor în științe.

Supoziția recurenței este greșită, întrucât ignoră principiul supremației Constituției și pe cel al necesității respectării legii, prevăzute în Constituția României.

În speță, în condițiile în care:

- Legea învățământului nu conferă CNATDCU competența de a exercita controlul de fond al titlului de doctor dobândit în străinătate, în procedura recunoașterii unui asemenea titlu;

- *exceptarea* de la recunoașterea reciprocă a titlului de doctor în științe este prevăzută doar în regulamentul de funcționare a CNRED, aprobat printr-un *ordin nepublicat* al M.E.C.T.(nr.3422/1999).

- Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, ratificat prin Legea nr.39/1999, în vigoare, prevede la art.7 recunoașterea reciprocă a diplomelor și titlurilor științifice de doctor în ramurile de știință acordate în fiecare dintre cele două state, *necon condiționat*.

- Constituția României, republicată în 2003, prevede la art.11 alin.2 că tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii *fac parte din dreptul intern*,

Este evident că Acordul de recunoaștere reciprocă prevalează asupra unui ordin intern neconform chiar cu legea română specială - Legea nr.84/1995 republicată, cu modificările și completările ulterioare valabile la data cererii de recunoaștere.

2.Recurența operează o răsturnare a logicii ierarhiei legilor în sens larg, căci, câtă vreme - în virtutea normei constituționale - Acordul se aplică cu precădere față de legea română, este absurd să se considere că acordul ar fi trebuit să conțină *norme derogatorii* de la legea română pentru ca el să fie aplicabil <<tale quale>>.

3. Este eronată supoziția recurentei că Acordul bilateral aplicabil în speță nu ar mai fi în vigoare, întrucât, conform dispozițiilor art.14 din acesta, acțiunea lui se va prelungi automat, după trecerea perioadei de 5 ani pentru care s-a încheiat, pe perioade de câte un an, dacă nici una dintre părți nu a notificat celeilalte intenția sa de a-l denunța.

Or, o asemenea denunțare nu a avut loc în privința Acordului cu Republica Moldova.

4. O amendare a acordului, pe care CNRED pretinde că ar fi primit-o la 2 februarie 2006, nu echivalează cu o denunțare a lui, iar recurenta nu a depus dovada că această amendare

s-ar referi la recunoașterea reciprocă a titlului științific de doctor, în sensul condiționării acesteia de o evaluare în fond a valorii tezei de doctorat și a titlului dobândit în Moldova făcută în *România*, de către CNATDCU.

5. Situația de fapt că, la data cererii reclamantului de recunoaștere a titlului, România se afla în perioada de pre-aderare la Uniunea Europeană nu are nici o relevanță în speță, întrucât procedurile de pre-aderare nu afectează (nu afectau) acordurile bilaterale ale României încheiate cu state ne-membre ale Uniunii și pentru a căror respectare Statul Român era / rămânea obligat în virtutea propriei sale Constituții.

De altfel, pentru însușirea „aquis” -ului comunitar în privința liberei circulații a persoanelor, Legea nr.200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate în România a transpus în legislația română Directiva nr.2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale. Dar această lege *nu este incidentă în cauză*, întrucât aici reclamantul - cetățean român - solicită recunoașterea unui titlu științific dobândit într-un stat străin, ne-membru U.E., de la Statul

Român, de asemenea ne-membru U.E.(în anul 2006) pe temeiul unui acord bilateral valabil.

Chiar și după intrarea României în Uniunea Europeană, dobândirea statutului de stat membru nu are efecte asupra unui acord bilateral care nu a fost denunțat în procedura prevăzută de acest acord.

6.Recurrenta invocă și un argument de *oportunitate* a controlului de fond exercitat de CNATDCU asupra *calității* tezei de doctorat a reclamantului, cel al asigurării standardelor de calitate în sistemul de învățământ românesc. El este desigur pertinent, dar în raport cu titlurile obținute în sistemul de învățământ românesc.

Or, pentru acest sistem există într-adevăr reglementări speciale care acordă CNATDCU competența de *evaluare calitativă*: Legea nr.288/2004 privind organizarea studiilor universitare, HG nr.5687/2005 și Ordinul MEC nr.3904/2006. Dar acest cadru legal special nu este incident în speță, fiind aplicabil studiilor universitare de doctorat organizate, desfășurate și desăvârșite în România (conform Cap.IV „Ciclul III - studii universitare de doctorat” - art.12-14 din Legea nr.288/2004).

O analiză a acestui *cadru legal național* de dobândire a titlului de doctor în științe evidențiază ierarhia logică a actelor de la superior la inferior care circumscrie competența CNATDCU în exclusivitate la sistemul național de evaluare: Ordinul Ministerul Educației Cercetării și Tineretului nr.3422/1999 a fost emis în conformitate cu dispozițiile art. 140(3) din Legea nr.84/1995 și ale art.4,5 și 6 din HG nr.567/2005; această hotărâre a fost emisă, la rândul ei, în temeiul art.14 din Legea nr.288/2004 care se referă la *studiile universitare de doctorat* din sistemul învățământului superior românesc.

7.Invocarea de către recurrentă a respectării procedurii prevăzute de art.11 din Ordinul MEC nr.3904/2006 nu este

relevantă, câtă vreme dispozițiile acestui ordin, în totalitate, nu sunt aplicabile în speță, pentru toate argumentele arătate mai sus.

8.În fine, în ceea ce privește prejudiciul moral al reclamantului, instanța de fond a stabilit în mod legal existența acestuia, culpa recurentei în cauzarea lui, ca și legătura de cauzalitate între conduita pârâtei și producerea daunei morale.

Primul aspect relevant care justifică obligarea pârâtei la reparație morală este cel al *culpei*, al exercitării unui control de către un organism consultativ subordonat pârâtei: cu depășirea competenței atribuite de lege, dar și cu ignorarea unor dispoziții dintr-un acord internațional bilateral care prevala asupra normei interne.

Cel de-al doilea aspect relevant este cel al *efectului* conduitei pârâtei asupra imaginii și prestigiului profesional al reclamantului. Sub acest aspect, este adevărat că neconfirmarea unui titlu de doctor este *asumată* de fiecare participant, cum susține recurenta.

Dar condiția pentru ca această asumare să fie necontestabilă este ca procedura de evaluare a titlului să fi fost *legală*. Or, în speță ea a fost aplicată nelegal.

În ceea ce privește *efectul* acestei evaluări nelegale asupra imaginii reclamantului, nu este necesar ca el să fi produs asupra *întregii vieți culturale*, așa cum pretinde recurenta, pentru ca el să fie considerat prejudiciabil.

Este suficient ca neconfirmarea valorii științifice a titlului dobândit de reclamant să-l fi discreditat pe acest din punct de vedere profesional în mediul universitar în care își desfășura activitatea didactică, pentru ca prejudiciul de imagine să existe.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII**

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului împotriva sentinței civile nr. 42/CA din 10 martie 2008 a Curții de Apel Iași - Secția de contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 18 noiembrie 2008.

JUDECATOR,
D.I. Vartires

JUDECATOR,
C. Bratu

JUDECATOR,
A. Denes

Inspekția Judiciară
Serviciul de Inspekție Judiciară pentru Judecători

Dosar nr. 14/CDJ/ 2008
Din 25 mai 2009

Domnului Botomei Vasile, cu domiciliul în Bacău, strada Republicii, nr. 27, A, 1, județul Bacău

Cu referire la sesizarea dumneavoastră adresată Consiliului Superior al Magistraturii, prin care solicitați efectuarea de verificări cu privire la activitatea judecătorului Sava Lidia pe parcursul soluționării dosarului nr. 3781/110/2006 al Tribunalului Bacău, vă comunicăm următoarele:

În cauză au fost efectuate verificări preliminare, în urma cărora Comisia de disciplină pentru judecători a fost sesizată cu privire la aspectele referitoare la soluționarea dosarului nr. 3781/110/2006 de către un judecător împotriva căruia se formulase cerere de recuzare și fără a fi îndeplinită procedura de citare cu reclamantul.

Lucrarea a fost înregistrată pe rolul Comisiei de disciplină pentru judecători sub nr. 14/CDJ/2009, iar prin rezoluția din data de 9 februarie 2009 s-a dispus, în conformitate cu prevederile art. 46 alin. 6 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată, clasarea lucrării față de judecătorul Sava Lidia, din cadrul Tribunalului Bacău, sub aspectul abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, avându-se în vedere următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art. 99 alin. 1 lit. (h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, constituie abatere disciplinară exercitarea funcției cu rea credință sau din gravă neglijență dacă fapta nu constituie infracțiune.

Aspectele reclamate de dumneavoastră și cu privire la care s-a dispus sesizarea Comisiei de disciplină pentru judecători, se referă la neîndeplinirea procedurii de citare pentru termenul din 12.12.2008 și judecarea cauzei nr. 3781/110/2006 de către un judecător împotriva căruia s-a formulat cerere de

1

Adresa: București, Calea Plevnei Nr. 141 B, Sector 6
Tel./Fax:021.322.62.96
Web: www.csm1909.ro

Inspekția Judiciară
Serviciul de Inspekție Judiciară pentru Judecători

recuzare, fără soluționarea prealabilă a acesteia.

În ceea ce privește afirmația referitoare la faptul că nu ați fost citat pentru niciun termen de judecată, se constată că aceste aspecte nu s-au confirmat.

Potrivit art. 153 din Codul de procedură civilă, partea care a fost prezentă la o înfățișare, ea însăși sau prin mandatar, chiar neîmputernicit cu dreptul de a cunoaște termenul, nu va fi citată în tot cursul judecării la acea instanță, prezumându-se că ea cunoaște termenele ulterioare. Această dispoziție nu se aplică, în cazul redeschiderii judecării după ce a fost suspendată.

În urma verificărilor, s-a constatat că la termenul de judecată din data de 3 mai 2006 ați fost prezent, astfel încât pentru data amânării judecării - 17 mai 2006 - nu s-a mai procedat la emiterea citațiilor în ceea ce vă privește, întrucât ați avut termen în cunoștință.

După repunerea pe rol a cauzei, pentru termenul din 12.12.2008, stabilit pentru discutarea excepției de perimare, procedura de citare a fost legal îndeplinită, astfel cum rezultă din dovada de îndeplinire a procedurii de citare, atașată la dosar.

În ceea ce privește sesizarea referitoare la faptul că judecătorul a soluționat cauza, deși împotriva acestuia se formulase o cerere de recuzare, care nu a fost înaintată spre soluționare completului competent potrivit dispozițiilor legale, Comisia a reținut că acest aspect a fost confirmat în urma verificărilor efectuate, însă fapta judecătorului nu se circumscrie abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 litera (h) din legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, rejudecată și republicată, din următoarele considerente.

Pentru a constitui abatere disciplinară, judecătorul trebuie să acționeze cu rea credință ori cu gravă neglijență.

Comisia de disciplină pentru judecători a constatat că, din verificările efectuate, nu au rezultat indicii că judecătorul Sava Lidia, ar fi acționat în maniera respectivă din motive străine de cauză, pentru a favoriza ori defavoriza părțile în proces, motiv pentru care nu poate fi reținută ipoteza relei-credințe a judecătorului.

În ceea ce privește teza a doua a acestei abateri disciplinare, dispozițiile legale nu prevăd criteriile în raport cu care conduita unui magistrat poate fi apreciată ca fiind rezultatul unei grave neglijențe.

2

Adresa: București, Calea Plevnei Nr. 141 B, Sector 6
Tel./Fax:021.322.62.96
Web: www.csm1909.ro

Inspekția Judiciară
Serviciul de Inspekție Judiciară pentru Judecători

În speță, raportat la împrejurările concrete în care a fost săvârșită fapta, Comisia de disciplină a apreciat că atitudinea culpabilă a judecătorului nu poate fi apreciată ca reprezentând gravă neglijență, din mai multe motive.

Astfel, potrivit art. 29 din Codul de procedură civilă, propunerea de recuzare se va face verbal sau în scris pentru fiecare judecător în parte și înainte de începerea oricărei dezbateri.

Conform dispozițiilor art. 30 alin. 1 din Codul de procedură civilă, recuzarea judecătorului se hotărăște de instanța respectivă, în alcătuirea căreia nu poate să intre cel recuzat, iar potrivit art. 98 alin. 2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, cererile de recuzare urmează a fi soluționate de completul cu numărul imediat următor, care judecă în aceeași materie.

În speță se constată că, deși în ședința publică din data de 03.05.2006, ați formulat, în scris o cerere prin care se invoca incompatibilitatea judecătorului Sava Lidia, precum și oral o cerere de recuzare a acestuia, judecătorul nu a dispus înaintarea cererii de recuzare completului imediat următor pentru soluționare, ci a dispus amânarea cauzei, pentru data de 17.05.2006, pentru a da posibilitate părâtului să depună întâmpinare și înscrisuri.

Prin încheierea pronunțată la data de 17.05.2006, instanța a luat act de suspendarea cauzei dispusă de Înalta Curte de Casație și Justiție prin încheierea pronunțată în dosarul nr. 7788/2006.

La data de 12.12.2008, judecătorul a procedat la soluționarea dosarului, în cauză fiind pronunțată sentința civilă nr. 8/12.12.2008, prin care s-a constatat perimată cererea de chemare în judecată.

Fapta judecătorului care la termenul din 03.05.2005 nu a dispus înaintarea cauzei completului competent să soluționeze cererea de recuzare, nu mai poate face obiectul verificărilor, întrucât potrivit art. 46 alin. 8 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată, acțiunea disciplinară trebuie exercitată în termen de cel mult un an de la data săvârșirii faptei. În speță, se reține că sub acest aspect nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru atragerea răspunderii disciplinare a judecătorului, întrucât termenul de un an prevăzut de legiuitor a fost depășit.

Inspekția Judiciară
Serviciul de Inspekție Judiciară pentru Judecători

În ceea ce privește termenul din data de 12.12.2008, în raport de situația de fapt constatată, Comisia de disciplină a reținut că din eroare judecătorul a procedat la soluționarea dosarului nr. 3781/110/2006, fără a observa că nu a fost analizată, în prealabil, cererea de recuzare formulată împotriva sa. Această situație a fost favorizată și de faptul că de la data invocării respectivului incident procedural a trecut o perioadă de aproximativ un an și jumătate, interval de timp în care judecata a fost suspendată.

Totodată, s-a reținut că cererea depusă de dumneavoastră la data de 12.12.2008 prin care se învedera că cererea de recuzare formulată împotriva judecătorului Sava Lidia nu a fost soluționată, a fost atașată la dosar după pronunțarea soluției, iar completul de judecată nu a mai putut dispune măsurile corespunzătoare.

Pentru a se constata grava neglijență este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra îndeplinirii actului de justiție.

Ori în speță, nu se poate aprecia că judecătorul a acționat cu gravă neglijență în condițiile în care judecata a fost suspendată o perioadă mare de timp, iar incidentul procedural a fost invocat anterior suspendării. În același timp, Comisia de disciplină a reținut că nu se poate considera că s-au produs consecințe grave asupra actului de justiție, din moment ce, la termenul din 12.12.2008, instanța nu a procedat la soluționarea fondului cauzei, ci a analizat numai o chestiune prealabilă, respectiv îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 248 din Codul de procedură civilă referitoare la primirea cererilor de chemare în judecată.

Pe de altă parte, Comisia de disciplină a avut în vedere și volumul mare de activitate cu care s-a confruntat judecătorul cercetat și care, conform datelor statistice furnizate de conducerea instanței, pe parcursul anului 2008 a participat la 123 de ședințe de judecată, a rulat 3393 dosare, a soluționat un număr de 1109 cauze și a redactat 706 hotărâri judecătorești. De asemenea s-a mai reținut că în perioada octombrie-noiembrie 2008, Secția comercială și de contencios administrativ a Tribunalului Bacău s-a confruntat cu deficit de personal, situație în care judecătorul Sava Lidia, alături de un alt judecător, au participat alternativ la 4 ședințe de judecată săptămânal, asigurând funcționarea a 4 complete

4

Adresa: București, Calea Plevnei Nr. 141 B, Sector 6
Tel./Fax:021.322.62.96
Web: www.csm1909.ro

Inspekția Judiciară
Serviciul de Inspekție Judiciară pentru Judecători

comerciale, 4 complete de contencios administrativ și 2 complete de recursuri. În paralel cu activitatea de judecată, în acest interval, judecătorul Sava Lidia a fost delegat la Oficiul Registrului Comerțului, fiind totodată desemnat să efectueze verificări cu privire la îndeplinirea condițiilor legale și aplicarea apostilei.

În aceste condiții, Comisia de disciplină pentru judecători a apreciat că fapta judecătorului care, anterior ședinței de judecată, nu a studiat temeinic actele și lucrările dosarului nr. 3781/110/2006 și astfel nu a observat cererea de recuzare care nu fusese soluționată, acordând atenție numai aspectelor referitoare la condițiile de primare a cererilor de chemare în judecată, deși reprezintă o neglijență în exercitarea funcției, nu poate fi considerată ca rezultatul unei grave neglijențe, întrucât volumul de activitate al judecătorului constituie un element de circumstanțiere de natură a justifica într-o anumită măsură conduita magistratului.

Față de toate aceste considerente, Comisia de disciplină a apreciat că fapta judecătorului nu întrunește elementele de gravitate de natură a atrage răspunderea disciplinară, motiv pentru care în conformitate cu prevederile art. 46 alin. 6 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată, s-a dispus clasarea cauzei privind pe judecătorul Sava Lidia, din cadrul Tribunalului Bacău, sub aspectul abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (h) din Legea nr. 303/2004, republicată și modificată.

Nemulțumirilor vechi legate de subfinanțarea sistemului li s-au adăugat altele noi, pomite de la tăierile coeficienților care îi privesc pe magistrați din viitoarea lege a salarizării unitare a bugetarilor.

Uniunea Națională a Judecătorilor din România (UNJR) a declanșat marți un nou protest național, cauzat de modificările din legea salarizării unitare a bugetarilor, care ar putea bloca activitatea în toate instanțele. UNJR invită toate adunările generale ale judecătorilor să voteze un plan de acțiuni care va culmina cu întreruperea activității de la 1 septembrie. Practic, de la această dată, în judecătorii, tribunale și curți de apel s-ar putea judeca doar procesele urgente, respectiv cauzele cu arestați, și cele civile care presupun blocaje de bani.

Restul dosarelor, de la cele mai simple divorțuri și până la cazurile dificile, de corupție, ar putea fi amânate până la o dată necunoscută.

Calendarul de proteste ar începe cu renunțarea la însemnele distinctive ale profesiei - roba, insigna de judecător și baveta -, ar continua cu refuzul desemnării de membri în viitoarele birouri electorale care vor gestiona alegerile prezidențiale din noiembrie și culminează cu blocarea propriu-zisă a lucrului în instanțe. Până în prezent, instanțele din București, Prahova și Tulcea au confirmat că săptămâna aceasta vor supune propunerile la vot în adunările generale ale judecătorilor.

Ce pierd magistrații

Reacția UNJR se suprapune peste un alt protest, început în luna iulie, cauzat de refuzul Guvernului de a plăti magistraților sporurile de stres de 50% din salariu, manifestat prin întreruperea lucrului pentru câteva ore în fiecare instanță. De pildă, în Tribunalul București nu se judecă nimic între orele 9.00 și 14.00, iar în Curtea de Apel București întreruperea este între orele 9.00 și 12.00. UNJR susține că „vestile despre iminenta intrare în colaps a instanțelor și despre scăderea veniturilor actuale ale magistraților prin asumarea de către Guvern a răspunderii în ceea ce privește legea unică de salarizare sunt în continuare vehiculate în mass-media, creând o stare de presiune în plus asupra sistemului judiciar”.

După mai multe tăieri ale coeficienților, viitoarea lege a salarizării unitare a bugetarilor a adus personalul din justiție la un nivel salarial inferior celui actual. Astfel, magistrații ar urma să piardă 23% din veniturile actuale, ceea ce ar însemna de fapt doar o înghețare a lor până când vor ajunge la valorile din noua grilă bugetară, iar personalul auxiliar de specialitate - 10%. În schimb, personalul de probațiune va beneficia de o creștere de 5%, iar personalul conex - de 23%.

Disprețul Guvernului

La protestul UNJR se vor alia probabil și alte asociații profesionale ale judecătorilor și procurorilor, mai ales după eșuarea discuțiilor purtate ieri de către magistrați, sindicalisti și membrii Guvernului. Conform magistraților prezenti, eșecul a fost cauzat de lipsa de transparentă și de disprețul arătat de membrii cabinetului față de sistemul judiciar.

Președintele Asociației Magistratilor din România (AMR), judecător Mona Pivniceru, ne-a declarat că „există toate premisele pentru ca magistrații să protesteze, mai ales după eșecul discuțiilor purtate astăzi la Guvern. Așa că este posibil să susținem protestul UNJR și urmează să luăm o decizie în acest sens la sfârșitul acestei săptămâni după ce ne vom prezenta propria poziție în legătură cu proiectul legii unice de salarizare”. Președintele AMR a mai adăugat că la discuțiile purtate ieri, la sediul Guvernului, judecătorii au fost întrebați de către oficiali „în ce patronat sunt înscrși sau din ce sindicat fac parte”. Judecătorul Mona Pivniceru susține că actuala formă a legii unice de salarizare, cea din 11 august 2009, este inacceptabilă pentru judecători, deoarece salariul unui magistrat este echivalent cu cel al personalului auxiliar dintr-un minister.

Zeci de magistrați, cercetați penal

Mai bine de 60 de magistrați de la Judecătoria, Tribunalul și Curtea de Apel Bacău sunt cercetați în urma unei plângeri penale făcute de avocatul Vasile Botomei.

El afirmă că a întocmit plângerea penală deoarece a fost nemulțumit că aceștia au făcut grevă, în ciuda unui articol de lege care interzice acest lucru. Plângerea a fost apoi comunicată la Consiliul Superior al Magistraturii, la Procurorul General al Inaltei Curți de Casație și Justiție, la Președintele României, Guvern și Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Bacău. "M-am dus la

pană la judecătorul de seamă. Este o grevă ilegală", a afirmat avocatul Botomei. El a mai adăugat că a doua zi, când magistrații au aflat că urmează să fie cercetați penal au ieșit din grevă. "Au ieși, dar faptele au rămas. Sunt fapte de abuz în serviciu contra persoanelor care au avut procese la care se mai adaugă și tulburarea bunului mers al instituției", a mai spus Botomei. El a mai afirmat că în acest

moment cei 61 de magistrați nu mai au deschidere către o negociere de mediere a conflictului dintre ei și președinte, deoarece sunt persoane cercetate penal. "Președintele României nu are cum să negocieze cu niște cercetați penal. În mod normal trebuie să vine decizia de suspendare din funcția de magistrat. Dosarele lor vor fi judecate de alți judecători

de la alte curți de apel din țară", a mai spus avocatul Botomei.

David: "E o acțiune în conformitate cu poziția noastră"

Simona David, purtător de cuvânt al Ministerului Justiției a recunoscut că situația de la Bacău este neobișnuită. "Nu am mai auzit să mai fie o aseme-

nea situație undeva prin țară. Într-adevăr am sunat la Bacău să văd dacă se confirmă faptul că există o astfel de plângere penală și într-adevăr, există. Ceea ce a făcut avocatul Botomei, este pe linia noastră. Așa am gândit și noi lucrurile, adică faptul că protestul magistratilor nu este legal și statutar", a declarat Simona David.

"Nu știu ce se va întâmpla cu dosarele magistratilor de la Bacău, dar cu siguranță se vor urma procedurile legale", a mai adăugat ea.

"Niciun magistrat nu a primit citatie"

Conducerea Tribunalului Bacău afirmă că niciun magistrat nu a primit încă vreo citație în aceste sens.

"La noi nu a fost grevă, ci o formă de protest. Acest protest a fost făcut de personalul auxiliar de la arhivă. Din câte știu, judecătorii au rămas după program și au finalizat dosarele pe care le aveau în lucru", a declarat judecătoarea Maria Oboroceanu, purtător de cuvânt al Tribunalului Bacău.

Olimpia FILIP

"Baroul Bacău nu-și propune să obțină condamnarea magistratilor și nici excluderea lor din magistratură. Aciunea este doar un exercițiu democratic prin care Baroul Bacău, în calitate de exponent al societății civile, face o demonstrație că în România nu se respectă legea chiar de către cei care sunt îndrăgiti să o aplice. Vrem să demonstrăm un caz real în care este încălcată Legea conflictelor de muncă de către magistrați, mai ales că, din punct de vedere administrativ, CSM nu a luat nicio măsură legată împotriva lor."

60 de magistrați dați în judecată

Baroul Bacău, din cadrul Fiscal Dosarul a fost înregistrat Uniunii Naționale a Barourilor din sub numărul 6786/12009 și are România, prin decan Vasile prim termen data 21.01.2010. Botomei (foto), a făcut plângere Aciunea care se judeca are la penală care 60 de judecatori de la baza Legea 168/1999 a Judecatoria Bacău, Tribunalul Ba- conflictelor de muncă, care cau și Curtea de Apel Bacău, de la prevede la art. 63 ca "nu pot toate secțiile civile, penale, declara grevi procurorii, jude- comerciale și administrative, care catorii, personalul Ministerului au participat la greva magistratilor Apărării Naționale, Ministerului din vara acestui an. Aceștia sunt de Interne și al unităților din chemați în proces la Înalta Curte subordinea acestor ministere de Casafie și Justiție, secția de (...)". Plângerea este unica în țara Contencios Administrativ și și indiferent cum va fi soluționată

Ce prevede Legea 168/1999

- fapta funcționarului publice, care, în exercitiul atribuțiilor de serviciu, cu ștință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și, prin aceasta, cauzează o vătămare, intereselor legitime ale unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani (art. 246) sau cauzează o tulburare, însemnata bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani (art. 248)

- art. 89 (1): "Magistrații sunt dator să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate."

- art. 89 (2): "Relațiile magistratilor la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună-credință."

- art. 93: "Magistrații răspund civil, disciplinar, administrativ și penal, în condițiile Legii."

- art. 96: "Magistrații răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției."

va constitui un precedent juridic. Dosarul a fost înregistrat la Înalta Curte de Casafie și Justiție și a fost făcut public pe site-ul instituției.

Roxana Neagu

"Nu am primit nicio citație. Am auzit ceva de acest demers, dar nu știu ce să zic. Contează foarte mult și ce conține plângerea. Dacă suntem părți în dosar o să ne facem și noi apărarea."

Judecător Catalin Șerban, președintele Curții de Apel Bacău,

"Eu una nu am primit nimic. Nu am nicio informație. E problema domnului Botomei că a făcut acest demers. Deocamdată nu am fost citați și nu avem cunoștințe de acest dosar. Așteptăm răspunsuri de la Înalta Curte de Casafie și Justiție, dacă acolo este înregistrat dosarul."

Judecător Maria Oboroceanu, purtător de cuvânt Tribunalul Bacău

Monica Macovei consideră ilegală greva

Europarlamentarul Monica Macovei, fost ministru al Justiției, a condamnat gestul judecătorilor bacăneni de a face greva, gest care îi passează în afara legii. În timpul vizitei făcute în Bacău, în campania electorală, Monica Macovei și-a restituit ideile de reformare a Justiției. Europarlamentarul a accentuat pe nevoia de creare a unui cadru legal pentru responsabilizarea magistratilor, pentru tragera la răspundere atât din punct de vedere civil, cât și penal. "Sigur că știu de acea plângere a avocatului din Bacău. Am zis și eu că acea grevă e ilegală. Ce înțelegere să mai am eu într-un judecător? Ce înțelegere poți să mai ai într-un judecător care ne minie la televizor, că face un protest extrem? Să nu uităm că s-au dat singuri sporturi, în condițiile în care aceștia erau abrogate din 2000. Nu cred că va avea vreo șansă acea plângere, dar arată altceva: o altă atitudine și curaj. Ca să facem reforma, trebuie să oferim transparență, să punem toate hotărârile pe site, să unificăm practica. La început există o opoziție puternică în țara reformei. Dacă nu fac ei (magistrații) de bună voie să-și obligăm prin lege. Cine nu respectă, afară!", ne-a declarat Monica Macovei. (Mircea M.)

Constatare aprobare tacita

Dosar nr. 5902/110/2008

ROMANIA

TRIBUNALUL BACAU

SECTIA COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINTA CIVILA Nr. 280

Sedinta publica de la 12 Martie 2009

Completul compus din:

PRESEDINTE Gabriela Antohe

Grefier Mariana Aron

Pe rol pronuntarea hotararii in cauza Contencios asministrativ si fiscal privind pe reclamanta SC "MARYVAS COMIMPEX" SRL BUCURESTI PRIN ADM. NICOLAE VASILE, SC "MARYVAS COMIMPEX" SRL BUCURESTI CU DOMICILIUL PROCESURAL ALES LA CAB. AV.BOTOMEI VASILE si pe parat MUNICIPIUL BACAU PRIN PRIMAR, avand ca obiect constatare aprobare tacita.

Dezbaterele in fond au avut loc in sedinta publica din 5 martie 2009 fiind consemnate in Incheierea de sedinta din acea zi si care face parte integranta din prezenta hotarare.

INSTANTA

deliberand

Asupra cauzei de fata constata urmatoarele:

Prin cererea inregistrata sub nr. 5902/110/2008 la Tribunalul Bacau reclamanta SC "MARYVAS COMIMPEX" SRL BUCURESTI a chemat in judecata pe paratul MUNICIPIUL BACAU PRIN PRIMAR pentru constatarea aprobarii tacite pentru autorizatie de functionare si profil de activitate, de catre municipiul Bacau prin primar, in calitate de autoritate administrativ teritoriala pe municipiul Bacau, pentru profilul de activitate Fast-Food, in spatial comercial din Bacau str. Republicii nr. 27, inchiriat de la SC Bartolo Prod Com SRL, cu sediul in sat Botesti, com Girov, jud. Neamt, conform contractului de inchiriere nr. 31/24.06.2008, cu program de functionare non-stop si obligarea municipiului Bacau prin primar in calitate de unitate administrativ teritoriala pe municipiul Bacau, sa elibereze SC Maryvas Comimpex SRL Bucuresti autorizatie de functionare si profil de activitate pentru profilul de activitate Fast Food, in spatiul comercial din Bacau str. Republicii nr. 27, inchiriat de la SC Bartolo Prod Com SRL. In motivarea actiunii reclamanta a aratat ca a perfectat un contract de inchiriere pentru spatiul din municipiul Bacau str. Republicii nr. 27.

Oficiul Registrului Comertului Bucuresti a autorizat reclamantei punctul de lucru in municipiul Bacau str. Republicii nr. 27 insa, desi s-a adresat paratei, aceasta nu i-a raspuns in vederea obtinerii autorizatiei de functionare.

In sustinerea actiunii reclamanta a depus inscrisuri.

Prin intampinare parata a solicitat respingerea actiunii intrucat spatiul pentru care reclamanta doreste autorizatie de constructie se afla pe teren proprietate publica iar constructia se afla sub incidenta dispozitiei de desfiintare 3247/3.09.2004 emisa de Primarul municipiului Bacau.

Parata a invocat ca cererea reclamantei inregistrata sub nr. 46 589/02.08.2008 nu a fost inregistrata la sediul sau.

Reclamanta a invocat si exceptia de nelegalitate a Dispozitiei 3247/2004 emisa de Primarul municipiului Bacau, dispozitie care nu se regaseste la dosar pentru a putea fi analizata.

Analizand actele si lucrarile dosarului instanta retine urmatoarele:

Potrivit borderoului depus de parata, reclamanta s-a adresat cu cererea nr. 46589/22.08.2008 pentru eliberarea autorizatiei de functionare si profil de activitate pentru punctul de lucru din Bacau str. Republicii nr. 27 A, prin depunerea documentelor.

Potrivit art. 6 din OUG 27/18.04.2003 autorizatia se considera acordata sau reinnoita daca autoritatea administratiei publice nu raspunde solicitantului in termenul prevazut de lege, respectiv 30 de zile de la depunerea acesteia.

In cazul in care constata o neregularitate a documentatiei depusa, autoritatea administratiei publice va notifica acest fapt solicitantului potrivit alin. 3, 4, 5 din art. 6 OUG 27/2003.

Potrivit art. 7 din acelasi act normativ, dupa expirarea termenului si in lipsa unei comunicari scrise din partea autoritatii administratiei publice solicitantul poate desfasura activitatea pentru care s-a solicitat autorizarea.

Reclamanta a indeplinit conditiile prevazute de art. 10 iar instanta constata inexistentia raspunsului autoritatii administratiei publice sau a notificarii astfel cum prevede art. 11 si pe cale de consecinta va admite actiunea si va obliga parata sa emita documentul oficial prin care sa permita solicitantului sa desfasoare o anumita activitate.

Va respinge exceptia de nelegalitate fata de absentia Dispozitiei nr. 3247/2004.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE**

Respinge exceptiile de nelegalitate invocate de parata.

Admite actiunea principala formulata de reclamanta SC „MARYVAS COMIMPEX” SRL BUCURESTI prin Administrator Nicolae Vasile, cu domiciliul procesural ales in Bacau, Republicii nr. 27, judet Bacau SC „MARYVAS COMIMPEX” SRL BUCURESTI cu domiciliul procesural ales la Cabinet Avocat Botomei Vasile din Bacau, str. Republicii nr. 27, bl. 27, sc. a, ap. 3, Jud. Bacau in contradictoriu cu paratul Municipiul Bacau prin Primar, cu sediul in Bacau, str. Marasesti nr. 6.

Dispune aprobarea tacita pentru autorizatia de functionare pe profil de activitatea fast food reclamantei.

Obliga parata sa elibereze reclamantei autorizatie de functionare si profil de activitate fast food in spatiul comercial din mun. Bacau str. Republicii nr. 27. Irevocabila.

Definitiva. Cu recurs in termen de 5 zile de la comunicare pentru exceptia de nelegalitate. Pronuntata in sedinta publica de la 21 martie 2009.

Ptr. PRESEDINTE,
GABRIELA ANTOHE
Aflat in CO

PRESEDINTE INSTANTA,
MARIA MUNTEANU

GREFIER,
MARIANA ARON

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BACĂU
Județul Bacău, România

Str.Mărășești nr.6, Bacău, 600017
E-mail: primaria@primariabacau.ro

Tel : (+40) 234 581849
Fax: (+40) 234 588757

DIRECTIA JURIDICA SI ADMINISTRATIE LOCALA
COMPARTIMENTUL AUTORIZARE ACTIVITATE
ECONOMICA SI TRANSPORT
Nr. 45537/ 20.10.2009

Către,
SC MARYVAS COMIMPEX SRL
Punct de lucru str. Republicii 27/A/1 Bacau

În vederea îndeplinirii obligațiilor stabilite prin Sentința Civilă nr. 280/12.03.2009, pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr. 5902/110/2008, va transmitem alăturat Autorizația de Funcționare și Profilul de Activitate nr. 45537/34108 din 24.09.2009, pentru spațiul din Bacău, str. Republicii 27/A/1 pentru desfășurarea activității de fast food.

VICEPRIMAR,
Ing. DRAGOȘ LUCHIAN

DIRECTOR,
Cons. Jr. MARIA JINGA

România
Județul Bacău
Primăria Municipiului Bacău

AUTORIZAȚIE
DE
FUNCȚIONARE ȘI PROFIL DE ACTIVITATE

Nr. 45537 / din 24.09.2009
34108

În temeiul:

- Dispozițiilor art. 68 alin. 1 lit „f” din Legea nr. 215/2001, republicată, privind Administrația Publică Locală;
- Dispozițiilor H.G. 843/1999 privind încadrarea pe tipuri a unităților de alimentație publică;
- Dispozițiilor O.G. nr. 99/2000, cu modificările și completările aduse de Legea nr. 650/2002;
- Dispozițiilor O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor;
- Dispozițiilor H.C.L. nr. 175 din 29. 06. 2006 privind Regulamentul de Urbanism Comercial și procedura de eliberare a Autorizațiilor de Funcționare și Profil de Activitate și a Autorizației de Amplasare și Profil de Activitate;

Primarul municipiului Bacău autorizează funcționarea

Persoanei fizice/juridice: S.C. MARYVAS COMINPEX S.R.L.
cu sediul în BUCUREȘTI
cod unic de înregistrare 4357962

pentru desfășurarea activității de: FAST-FOOD

în spațiul din: REPUBLICI 27/A/1
deținut conform COND. INDUS. IN SC PARTOLO PROD COMI SEL

Termen de valabilitate: 13.03.2009 - 13.03.2010

Program de funcționare aprobat (se afișează vizibil)

Activitatea se va desfășura condiționat de respectarea următoarelor:

- Să dețină acorduri în vigoare cu prestatori de servicii și furnizori de utilități, toate achitate la zi;
 - Fațada unității să fie executată cu vitrare maximă, fără gratii, modernizată și continuu întreținută;
 - Spațiul să fie prevăzut cu firmă luminoasă (în funcțiune noaptea) care să conțină date de identificare ale persoanei fizice/juridice;
 - Să mențină curățenia în perimetrul interior și exterior spațiului;
 - Să respecte și să asigure ordinea și liniștea publică conform Legii nr. 61/1991, republicată;
 - Să nu înregistreze datorii privitoare la taxe și impozite față de bugetul local;
- Autorizația nu este transmisibilă iar activitatea se va desfășura cu avizele și în condițiile stabilite de lege.
Nerespectarea profilului de activitate autorizat, a spațiului și a condițiilor legale impuse, atrage după sine anularea de drept a prezentei autorizații și determină aplicarea de măsuri conform prevederilor legale.*

Taxa autorizare 75 lei d. n. 012350041/22.08.2008
Alte precizări: Prezenta autorizație este emisă în scopul punerii în executare a soluției
curte nr. 227/12.03.2009 pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr. 5902/110/2008

DIRECȚIA JURIDICĂ ȘI ADMINISTRAȚIE LOCALĂ
CONS. JR. MARIA JINGA

**Anexa 16: Adresa Curții Europene a Drepturilor Omului, A Treia Secțiune, plângerea 16294/03,
SC Bartolo Prod Com SRL și Botomei contra RO**

*Traducere autorizată a unui document original din limba franceză. Fotocopie
autentică*

CURTEA EUROPEANA A DREPTURILOR OMULUI

CONSILIUL EUROPEI

SC BARTOLO PROD COM SRL
D-lui Vasile BOTOMEI
Str. Republicii Nr. 27, Sc. A, Ap. 3
Loc. Bacău, jud. Bacău
ROMANIA

A TREIA SECȚIUNE

CEDH-LF4.1aR
SMA/lic

Plângere Nr. 16294/03
SC Bartolo Prod. Com. S.R.L. contra România

Strasbourg, 12 martie 2010

Domnule,

Va informez ca urmare a examenului preliminar al admiterii plângerii mai sus menționate pe 8 martie 2010, președintele camerei la care procesul a fost atribuit a decis, în baza art. 54,2 b) din regulamentul Curții, să informeze Guvernul Roman și să-l invite pe acesta să prezinte în scris observațiile sale cu privire la admiterea și temeiul plângerii.

Veți găsi, atașată, o nota de informare în atenția părții reclamante cu privire la procedura după comunicarea unei cereri.

Cererea oferă prilejul unui examen unit al admiterii și al fondului, în aplicarea articolelor 29, 3 din Convenție și 54A din regulament. În consecință, dacă Curtea estimează că plângerea este acceptabilă și în stare de a fi judecată în fond, ea ar putea imediat să adopte o decizie în virtutea articolelor 54A, 2 din regulament.

Guvernul a fost invitat să-și prezinte observațiile până pe 5 iulie 2010. Acestea va vor fi comunicate, după care veți putea răspunde în scris, adăugând, după caz cererea dvs. de revendicare echitabilă în baza art. 41 (conform art. 60 din regulament).

Președintele a indicat Guvernului ca observațiile sale ar trebui să aibă ca obiect întrebările ce figurează în documentul anexat la prezenta scrisoare (Referatele faptelor pregătite de grefa Curții și întrebările puse partilor). Guvernul a fost invitat în egală măsură să indice la același termen, poziția sa cu privire la o înțelegere amabilă a cazului și să prezinte, după caz, propunerile sale în acest caz (art. 62 din regulament). Va rugăm să faceți același lucru când veți primi aceste observații.

Vă informez că în acest stadiu al procedurii, conform art. 34, 3 din regulament, toate observațiile provenite de la reclamantii sau de la reprezentanții lor trebuie să fie redactate într-una din limbile oficiale ale Curții, adică franceza sau engleza cu excepția atunci când președintele da autorizație să continue să se folosească limba oficială a unei Parti contractante.

Vă atrag atenția asupra art. 33 din regulamentul Curții, conform căruia documentele depuse la grefa de către parti sau de terțe parti care intervin trebuie să fie accesibile publicului, numai dacă președintele nu decide altfel din motive indicate în paragraful 2 din această dispoziție. Rezulta că o regulă generală, ca toate informațiile conținute în documentele pe care le-ați depus la grefa, în special informațiile cu privire la persoanele desemnate sau identificabile, ar putea fi consultate de către public. În plus, aceste informații vor putea apărea în HUDOC, baza de date a Curții accesibilă pe internet, dacă Curtea o integrează într-un referat de fapte stabilit pentru notificarea unui proces la guvernul paratului, într-o decizie cu privire la acceptare, o decizie de anulare a unei cereri de pe rol sau a unei decizii.

Pentru o abordare mai eficientă a cererii dvs., vă adresez alăturat o serie de etichete cu un cod de bare, pe care vă invit să le folosiți de fiecare dată când corespunziți cu Curtea în cazul prezent (și numai în acesta). Vă rugăm să atașați una dintre aceste etichete pe colțul superior în dreapta primei pagini pe orice scrisoare pe care o veți trimite grefei.

În cele din urmă, vă atrag atenția în baza art. 36 (2 și 4) din regulament conform căruia partea solicitantă trebuie în acest stadiu al procedurii să fie reprezentată în fața Curții printr-un consiliu. Vă invit deci să completați și să mi returnați, înainte de **12 aprilie 2010**, formularul anexat. Dacă aveți dificultăți în găsirea unui consiliu, Ordinul național sau local al avocaților (Uniunea Națională a Barourilor din România (U.N.B.R.), Palatul de Justiție, Splaiul Independenței nr. 5, Sector 5, cod 050091, București) ar putea să vă ajute.

Vă rog să acceptați Domnule, salutările mele distinse.

Santiago Quesada
Grefier al secțiunii
Semnătura indescifrabilă

P.J. Expozeul faptelor și întrebările puse partilor
Nota Informativă
Împuternicire
Set de etichete

CONSILIUL EUROPEI
CURTEA EUROPEANA A DREPTURILOR OMULUI

12 mai 2010

A TREIA SECTIUNE
Plângere nr. 16294/03
prezentată de S.C. BARTOLO PROD. COM. S.R.L.
contra României
introdusă pe 5 mai 2003.

REFERATUL FAPTELOR

IN FAPT

Societatea Reclamantă, S.C. Bartolo Prod. Co. S.R.L. este o societate cu responsabilitate limitată cu sediul social în orașul Bacău. Ea este reprezentată în fața Curții de administratorul său, **DI. V. Botomei**. Faptele cazului, așa cum au fost ele expuse de Reclamantă, pot fi rezumate astfel.

În 1994, DI. Botomei înregistrează societatea Reclamantă la Registrul Comerțului din orașul Bacău.

Pe 28 iulie 1995 și 3 mai 1996, Primăria din Bacău autorizează societatea reclamantă să comercializeze produse alimentare într-un spațiu comercial amenajat în două foste apartamente situate la parterul imobilului. Autorizațiile erau valabile pentru un an.

Pe 16 septembrie 1996, Primăria anulează autorizațiile menționate mai sus pe motiv că Reclamantă a efectuat fără autorizație lucrări de extindere a localului comercial. Primăria ordonă în egală măsură demolarea anexelor localului.

Prin trei acțiuni introduse față de jurisdicțiile interne, Reclamantă cere anularea deciziei Primăriei din 16 septembrie 1996, reanunțarea autorizațiilor și recunoașterea dreptului său de proprietate asupra localului comercial.

2. Expozeul faptelor și al întrebărilor – **S.C. BARTOLO PROD. COM. S.R.L.**,
contra României.

Prin prima hotărârea definitivă din 4 iunie 1998, Curtea de Apel din Suceava anulează decizia atacată. Curtea reține că Primăria nu indicase care anexe erau vizate prin decizia din 16 septembrie 1996. Curtea nota în egală măsură că lucrările efectuate de Reclamantă, adică închiderea balcoanelor celor două apartamente și crearea unui acoperiș, fuseseră autorizate de autoritățile administrative locale.

Printr-o a doua hotărâre definitivă din 29 aprilie 1999, aceeași Curte de Apel condamnă Primăria de reanunțarea autorizațiilor Reclamantei și ca i-a plătit opt milioane de lei românești (ROL) cu titlu de prejudiciu moral (adică, în jur de 1250 Euro (EUR)).

Prin cea de-a treia hotarare definitiva din 10 noiembrie 2000, aceeași Curte de Apel judeca, ca societatea reclamanta era proprietara localului comercial. Se arata prin planurile imobilului depuse la dosar ca cele doua foste apartamente au suferit mai multe modificări inclusiv extinderile in locul fostelor balcoane și in spatele imobilului.

Primăria refuza reanoinerea autorizațiilor și, in cadrul unui control efectuat pe 15 septembrie 1999, un inspector al Primăriei ordona D-lui Botomei sa demoleze in decurs de 72 de ore doua anexe ce serveau drept antrepozit, situate in spatele localului comercial. Pe 16 septembrie 1999, DI Botomei informa Primăria ca societatea reclamanta contesta ordinul de demolare.

Pe 17 septembrie 1999, constatând ca DI Botomei nu a demolat cele doua anexe, Primăria ordona administrației locale sa se treacă la demolare pe cheltuiala D-lui Botomei.

Pe 20 septembrie 1999, societatea reclamanta introducea la Tribunalul județean din Suceava o acțiune împotriva Primăriei și a Primarului din Bacău. Ea cerea anularea ordinului de demolare și plata daunelor interese cu titlu de prejudiciu material și moral.

„In aceeași zi, printr-o sentința interlocutorie făcuta la cererea Reclamantei, Tribunalul ordona suspendarea ordinului de demolare pana la pronunțarea sentinței de fond a cazului.

Partile inculpate nu apelară la recurs împotriva sentinței menționate mai sus. Totuși, in aceeași zi, angajații de la Primărie demolară cele doua anexe și depozitara materialele pe un teren aparținând Primăriei. Societatea reclamanta a fost informata ca ar putea sa le recupereze după plata costurilor generate de operațiunea de demolare.

Prin sentința din 4 iulie 2002, Tribunalul, observând ca Primăria refuza sa se conformeze hotărârilor definitive și ordona sa reanoinasca autorizațiile și estimând ca demolarea anexelor i-ar fi provocat un prejudiciu material, anula ordinul de demolare și condamna Primăria ca i-a plătit Reclamantei și administratorului sau suma de 9 704 353 790 ROL pentru daune materiale și morale (adică in jur de 310 000 EURO). Primarul a fost și el condamnat la o amenda pentru refuzul de a se conforma hotărârilor definitive mai sus menționate.

In baza recursului Primăriei, printr-o hotarare definitiva din 28 noiembrie 2002, Curtea de Apel din Suceava anula hotararea din 4 iulie 2002 și pe fond respingea acțiunea. Curtea judeca ca litigiul nu privea decât valabilitatea ordinului de demolare. In acest sens, examinând planurile localului, curtea a concluzionat ca cele doua anexe fuseseră construite fara autorizație.

Primăria reitera refuzul sau de reanoinere a autorizațiilor și condiționa acordarea lor in funcție de realizarea unor lucrări de modernizare a localului comercial. Reclamanta depunea la Primărie o cerere de permis de construire pe care Primăria i-o refuza.

Printr-o hotarare definitiva din 19 iulie 2004, Tribunalul județean din Bacău ordona Primăriei sa elibereze societății reclamante permisul solicitat.

In baza cererii Reclamantei, printr-o hotarare definitiva din 10 decembrie 2004, Tribunalul județean din Bacău, constatând refuzul Primarului de a acorda un permis de construire, condamna pe cel din urma la o amenda civila de 500 ROL pe zi de întârziere (adică in jur de 0,01 EUR).

Pe 23 noiembrie 2006, Tribunalul Primei Instanțe din Bacău autoriza executarea forțată a hotărârii definitive din 29 aprilie 1999 al Curții de Apel din Suceava

Pe 21 decembrie 2006, un agent judecătoresc se deplasa la Primărie pentru a trece la executare. Consilierii juridici ai Primăriei s-au opus executării, au împiedicat agentul judecătoresc să se duca la Primărie și au invocat că titlurile executorii erau false.

Poziția Primarului rămânând neschimbată, Reclamanta cerea mărirea amenzii și acordarea daunelor interese pentru prejudiciul material și moral cauzat.

Printr-o hotărâre definitivă din 30 aprilie 2009, Curtea de Apel din Bacău respinge cererea estimând că Reclamanta nu a dovedit existența unui prejudiciu și, în orice caz, agentul judecătoresc avea posibilitatea să calculeze majorarea prejudiciului și să ceară executarea.

PLANGERI

1. Invocând art. 6, nr 1 din Convenție și din Protocolul nr. 1 din Convenție, societatea reclamantă se plânde de refuzul Primăriei de a se supune hotărârii definitive din 29 aprilie 1999 și de a reanoi autorizațiile de funcționare.
2. Din perspectiva articolului 1 din Protocolul nr. 1, ea se plânde în egală măsură de o atingere la drept cu privire la bunurile sale datorită demolării anexelor localului comercial, în ciuda suspendării judiciare a ordinului de demolare și recunoașterea dreptului său de proprietate asupra acestor bunuri prin hotărârea definitivă din 10 noiembrie 2000.

INTREBARI PARTILOR

1. Se încalca dreptul societății reclamante să apeleze la un tribunal, în sensul art. 6, 1 din Convenție, din cauza neexecutării deciziilor definitive ordonând Primăriei să reanoiască autorizațiile Reclamantei?
2. Se încalca dreptul societății reclamante cu privire la bunurile sale, în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 din Convenție din cauza refuzului Primăriei de a reanoi aceste autorizații și demolarea anexelor localului său comercial?

Anexa 17: Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 21.02.2012, în cauza nr.16294/03, SC Bartoloși Botomeicontra RO., M. Of. din Ro. nr.610/24.08.2012 și Adeverinta nr.10/10.01.2012 în dovedirea implementării principiului pluralismului organizațiilor profesionale de apărare în RO

Traducere din limba franceza-la cererea partii-in conformitate cu originalul

CURTEA EUROPEANA A DREPTURILOR OMULUI

*D-ului av. Vasile BOTOMEI
Str. Republicii nr.27, sc.A, ap.1
Loc. BACAU, jud. Bacau
ROMANIA*

SECTIUNEA A TREIA

*CEDH-LF20.2eR
SMA/lic*

Strasbourg, 21 februarie 2012

Cererea nr. 16294/03
S.C. Bartolo Prod. Com SRL si Botomei impotriva Romaniei

Maestre,

Prin aplicarea articolului 77 §§ 2 si 3 din regulamentul Curtii, va comunica o copie a hotararii camerei in chestiunea mai sus mentionata, comunicarea ce va fi mentionata fiind pronuntata.

Hotararea este disponibila pe site-ul Internet al Curtii (www.echr.coe.int) incepand de astazi.

Va atrag atentia asupra conditiilor in care aceasta hotarare va deveni definitiva (articolele 42 si 44 § 2 din Conventie). De altfel, va rog sa notati ca orice cerere de retrimiteri a hotararii in fata Marii Camere trebuie sa fie motivata in mod corespunzator si sa ajunga la grefa inainte de expirarea unui termen de trei luni, incepand de astazi (a se vedea Kovačić si alții impotriva Sloveniei [GC], nr. 44574/98, 45133/98 si 48316/99, § 197, 3 octombrie 2008). Daca chestiunea clientului dumneavoastra constituie, in mod plauzibil, un caz "exceptional" si pune o "problema grava" in sensul articolului 43 din Conventie, si, daca acesta doreste ca aceasta sa fie retrimisa in fata Marii Camere, cererea sa trebuie sa fie prezentata in una din cele doua limbi oficiale ale Curtii, si anume franceza sau engleza, mai puțin daca presedintele de sectie a acordat permisiunea de a folosi o alta limba.

Va rog sa primiti, Maestre, asigurarea distinsei mele consideratii.

*Santiago Quesada,
Grefier de sectie-semnatura ilizibila;*

P.J.: Hotarare

CURTEA EUROPEANA A DREPTURILOR OMULUI

SECȚIUNEA A TREIA

*CHEȘTIUNEA S.C. BARTOLO PROD COM SRL ȘI BOTOMEI
împotriva ROMANIEI*

(Cererea nr. 16294/03)

HOTARARE

STRASBOURG

21 februarie 2012

*Aceasta hotarare va deveni definitiva în condițiile stabilite la articolul 44 § 2 din
Convenție. Aceasta poate suferi modificari de forma.*

In chestiunea S.C. Bartolo Prod Com SRL si Botomei impotriva Romaniei.

Curtea europeana a drepturilor omului (sectiunea a treia), cu sediul intr-o camera formata din:

Josep Casadevall, presedinte,

Alvina Gyulumyan,

Egbert Myjer,

Jan Sikuta,

Luis Lopez Guerra,

Nona Tsotsoria,

*Mihai Poalelungi, judecator
si de Santiago Quesada, grefier sectie,*

Dupa ce s-a deliberat in legatura cu acest lucru in camera de consiliu in data de 31 ianuarie 2012,

Da sentinta de fata, adoptata la aceasta data:

PROCEDURA

- 1. La originea chestiunii se afla o cerere (nr. 16294/03) indreptata impotriva Romaniei si in care o societate comerciala romana, S.C. Bartolo Prod Com S.R.L. si un cetatean roman, M.V. Botomei, au sesizat Curtea in data de 5 mai 2003 in baza articolului 34 din Conventia de aparare a drepturilor omului si a libertatilor fundamentale ("Conventia").*
- 2. Societatea S.C. Bartolo Prod Com SRL este reprezentata de cel de al doilea reclamant, Dl. Botomei, administratorul acesteia, care practica, de asemenea, meseria de avocat, la Bacau. Guvernul roman ("Guvernul") este reprezentat de agentul sau, Doamna I. Cambrea, din ministerul Afacerilor straine.*
- 3. In urma actului de recuzare al Dl. Corneliu Birsan, judecator ales pentru Romania (articolul 28 din Regulamentul Curtii), Presedintele camerei l-a desemnat pe Dl. Mihai Poalelungi pentru a face parte, in calitate de judecator ad hoc (articolele 26 § 4 din Conventie si 29 § 1 din regulamentul Curtii).*
- 4. In data de 8 martie 2010 cererea a fost comunicata Guvernului. Dupa cum permite articolul 29 § 1 din Conventie, s-a hotarat, de asemenea, ca camera se va pronunta in acelasi timp asupra admisibilitatii si asupra fondului.*

IN FAPT

I. CIRCUMSTANTELE SPETEII

- 5. Prima reclamanta este o societate cu raspundere limitata, infiintata in 1994 si care isi are sediul social in orasul Bacau. Dl. Botomei, cel de al doilea reclamant, este administratorul acesteia si reprezentantul sau legal.*
- 6. In data de 28 iulie 1995 si in data de 3 mai 1996, primaria din Bacau a autorizat societatea reclamanta sa comercializeze produse alimentare intr-un spatiu comercial amenajat in doua apartamente, proprietatea societatii reclamante, si care erau situate la parterul unui imobil de locuinte. Autorizatia era valabila pentru un an.*

7. In data de 16 septembrie 1996 Primaria a anulat autorizatia pe motiv ca spatiul se marise prin lucrari efectuate ilegal. Primaria a ordonat, de asemenea, demolarea sa.
8. Prin trei actiuni introduse in fata jurisdictiilor interne, reclamantii au cerut anularea deciziei primariei, reinnoirea autorizatiei si recunoasterea dreptului de proprietate al societatii asupra spatiului comercial.
9. Printr-o prima sentinta definitiva din 4 iunie 1998 curtea de apel din Suceava a anulat hotararea litigioasa. Curtea retine ca primaria nu mentionase ce constructii erau vizate prin hotararea din 16 septembrie 1996. Printr-o a doua sentinta definitiva din 29 aprilie 1999, aceeaasi curte de apel a obligat primaria sa reinnoiasca autorizatia reclamantei pentru a exercita o activitate comerciala in spatiul ce ii apartine. In cele din urma, printr-o a treia sentinta definitiva din 10 noiembrie 2000, aceeaasi curte de apel a confirmat ca reclamanta este proprietara acestui spatiu.
10. Primaria a refuzat sa reinnoiasca autorizatia si, in data de 15 septembrie 1999, aceasta a ordonat demolarea celor doua anexe servind ca depozit.
11. Reclamantii s-au opus acestui lucru dar, in dimineata de 20 septembrie 1999, angajati ai primariei au demolat aceste anexe.
12. In aceeaasi zi, reclamantii au introdus o actiune impotriva autoritatilor locale. Acestia au cerut anularea ordinului de demolare si plata de despagubiri. Printr-o hotarare judecatoreasca data in aceeaasi zi, tribunalul a ordonat o amanare la ordinarul de demolare pana la pronuntarea hotararii judecatoresti pe fondul chestiunii.
13. Printr-o hotarare definitiva din data de 3 decembrie 1999, curtea de apel din Bacau a primit recursul primarului, considerand ca amanarea nu era justificata si ca, in orice caz, in momentul in care tribunalul se pronuntase, anexele fusesera deja demolate.
14. Printr-o hotarare judecatoreasca din data de 4 iulie 2002 tribunalul din judetul Suceava a anulat ordinul de demolare si primarul a fost obligat la o amenda pentru refuzul de a se conforma hotararii definitive ce ordona reinnoirea autorizatiei.
15. Asupra recursului partilor parate, printr-o hotarare definitiva din 28 noiembrie 2002, curtea de apel din Suceava a anulat hotararea judecatoreasca din 4 iulie 2002 si, pe fond, a respins actiunea pe motiv ca anexele fusesera construite ilegal.
16. Primaria a repetat refuzul de reinnoire a autorizatiei si a conditionat acordarea acesteia pentru realizarea anumitor lucrari de modernizare a spatiului comercial.
17. In urma respingerii cererii de autorizare a construirii pentru lucrarile de modernizare, printr-o hotarare definitiva din 19 iulie 2004, tribunalul judetean Bacau a ordonat primariei sa elibereze autorizatia solicitata. Un executor judecatoresc s-a deplasat la primarie pentru a proceda la executare, dar acesta a suferit un nou refuz.
18. Reclamanta a efectuat lucrarile si, in data de 3 septembrie 2004, primarul a ordonat demolarea acestora, pe motiv ca noile constructii incalcau domeniul public. Reclamantii au contestat ordinul de demolare, pretextand ca primarul refuza sa se conformeze hotararilor definitive, obligandu-l sa elibereze autorizatia de functionare si autorizatia de construire.
19. In data de 29 septembrie 2005 primarul a eliberat autorizatia de construire.
20. Printr-o hotarare judecatoreasca din 22 decembrie 2005 tribunalul din judetul Bacau a respins actiunea si a confirmat valabilitatea ordinului de demolare pe motiv ca constructiile erau ilegale, intrucat acestea depaseau suprafata prevazuta prin hotararea definitiva din 19 iulie 2004. Reclamantii au facut un recurs.
21. In cursul anului 2006 inspectori ai primariei au constatat ca spatiul comercial era inchiriat altor societati care isi desfasurau acolo activitatile comerciale.
22. In data de 23 iunie 2009 primarul a eliberat autorizatia de functionare care a fost trimisa reclamantei prin scrisoare recomandata la adresa mentionata de catre aceasta din urma. Scrisoarea nu i-a ajuns, caci aceasta nu a cerut-o la posta. Reclamanta a luat cinstinta de existenta acestor autorizatii in cursul anului 2010, cand copii au fost date la dosarul instantei.
23. Printr-o hotarare definitiva din 28 septembrie 2010 curtea de apel din Bacau a respins recursul si a confirmat ordinul de demolare.
24. In cursul lunii decembrie 2010 angajati ai primariei au demolat constructiile anexe.

II. DREPTUL INTERN PERTINENT

25. *Esentialul reglementării interne pertinente, și anume extrase din codul de procedură civilă și din legea nr. 188/2000 asupra executorilor judecătorești este descrisă în chestiunile Roman și Hoge împotriva României (dec.), nr. 62959/00, 31 august 2004) și Topciov împotriva României (dec.), nr. 17369/02, 15 iunie 2006).*

IN DREPT

I. ASUPRA VIOLĂRILOR INVOCATE DIN ARTICOLELE 6 § 1 DIN CONVENȚIE ȘI 1 DIN PROTOCOLUL NR. 1 LA CONVENȚIE

26. *Reclamantii au invocat ca refuzul reînnoirii autorizației de funcționare și demolarea construcțiilor au adus atingere dreptului lor de acces la un tribunal și dreptului lor la respectarea bunurilor. Aceștia invocă articolele 6 § 1 din Convenție și 1 din Protocolul nr. 1, redactate astfel în părțile lor pertinente:*

Articolul 6 § 1

“Orice persoană are dreptul ca acțiunea sa să fie înțeleasă în mod echitabil (...) de un tribunal independent și imparțial (...), care va hotărâ (...), contestatii asupra drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...).”

Articolul 1 din Protocolul nr. 1

“Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

A. Asupra admisibilității

1. Asupra calității de “victimă” a celui de al doilea reclamant

27. *Curtea notează ca Dl. Botomei a introdus prezenta reclamatie în numele societății S.C. Bartolo Prod Com SRL și, de asemenea, în numele său, în baza calității sale de administrator al societății.*

28. *Curtea subliniază cu ușurință ca Dl. Botomei a participat la proceduri interne, acesta a acționat în calitate de reprezentant legal al societății reclamante, aceasta din urmă fiind unicul titular de drept al proprietății asupra spațiului comercial și al autorizației de funcționare.*

29. *Curtea reaminteste ca nu este justificat să ridice “valul social” sau să facă abstracție de personalitatea juridică a societății în împrejurări excepționale, în special când este clar stabilit că aceasta se află în imposibilitatea de a sesiza, prin intermediul organelor sale statutare, organele Convenției (Agrotexim și alții împotriva Greciei, 24 octombrie 1995, § 66, seria A nr. 330-A). Ori, în mod clar, acesta nu este cazul în speta, în măsura în care societatea reclamantă a putut sesiza Curtea fără nicio dificultate.*

30. *În orice caz, deținerea unei părți chiar substanțiale din capitalul social nu ar putea fi suficientă, în principiu, pentru a considera cel de al doilea reclamant “victimă”, în sensul articolului 34 din Convenție (Agrotexim și alții, înaintea menționat, § 63).*

De asemenea, trebuie să existe interese personale în obiectul cererii (Olczak împotriva Poloniei (dec.), nr. 30417/96, §§ 58-60, CEDH 2002-X (extrase), și Pokis împotriva Letoniei (dec.), nr. 528/02, CEDH 2006-XV). Neavând încotro să constate că acesta nu este cazul în speta, Dl. Botomei, neinvocând alt prejudiciu decât cel suferit de societatea al cărei administrator este (a se vedea, mutatis mutandis, Gardean și S.C. Group 95 SA împotriva României, nr. 25787/04, § 15, 1 decembrie 2009).

31. *Asadar, Curtea consideră ca Dl. Botomei nu poate pretinde a fi victimă unei*

incalcari a articolelor din Conventie si, prin urmare, declara cererea, in ceea ce o priveste, incompatibila rationae personae cu dispozitiile Conventiei, in sensul articolului 35 § 3 si o respinge, prin aplicarea articolului 35 § 4.

2. Asupra plangerii privind pretinsa violare a articolelor 6 § 1 si 1 din Protocolul nr.1

32. Conform articolelor 6 § 1 si 1 din Protocolul nr.1, reclamanta se plange de demolarea constructiilor anexe spatiului comerciale si de refuzul reinnoirii autorizatiei de functionare.

a) Asupra plangerii privind demolarea constructiilor anexe spatiului comercial

33. Reclamanta invoca ca demolarea constructiilor anexe a incalcat dreptul sau de acces la un tribunal si dreptul sau la respectarea bunurilor.

34. Curtea constata ca constructiile anexe au fost demolate prin aplicarea ordinelor primarului pe care reclamanta a putut sa le conteste liber in fata jurisdicțiilor interne care au examinat pe fond valabilitatea acestor ordine. Aceasta a beneficiat de posibilitatea de a-si prezenta argumentele si de a-si apara punctul sau de vedere in cadrul unor proceduri echitabile si contradictorii, atat pe fond cat si in cadrul cailor de recurs exercitate impotriva hotararilor judecatoresti date in prima instanta.

35. Valabilitatea ordinelor de demolare fiind confirmata la sfarsitul procedurilor care nu evidentiaza niciun caracter arbitrar, Curtea considera ca reclamanta nu ar putea invoca o violare a dreptului sau la respectarea bunurilor in urma punerii in aplicare a acestor ordine.

36. Rezulta ca aceasta plangere est in mod clar nefondata si trebuie sa fie respinsa prin aplicarea articolului 35 §§ 3 si 4 din Conventie.

b) Asupra plangerii privind refuzul de reinnoire a autorizatiei de functionare

37. Reclamanta se plange de refuzul primarului din Bacau de a executa hotararea definitiva din 29 aprilie 1999 si de a reinnoi autorizatia sa de functionare.

38. Guvernul ridica o exceptie cu privire la lipsa calitatii de "victima" a reclamantei. Acesta considera ca aceasta din urma nu a dovedit ca a suferit un prejudiciu pe motivul refuzului de reinnoire a autorizatiei. Acesta relateaza ca reclamanta si-a continuat activitatea comerciala in lipsa autorizatiei, motiv pentru care a fost de mai multe ori sanctionata si ca a inchiriat spatiul altor societati, obtinand astfel un profit.

39. Reclamanta contesta acest argument. Aceasta invoca ca a suferit pierderi importante de cand activitatea sa a fost grav impiedicata de refuzul de reinnoire a autorizatiei.

40. Curtea constata cu usurinta ca primarul din Bacau a eliberat autorizatia mentionata in data de 23 iunie 2009 si ca aceasta a fost trimisa prin scrisoare recomandata reclamantei care a omis sa o revendice.

41. Reclamanta, neindicand niciun motiv valabil pentru a justifica aceasta omisiune, Curtea constata ca este necesar sa limiteze examinarea plangerii la perioada cuprinsa intre 29 aprilie 1999 si 23 iunie 2009.

42. Fiind vorba de exceptia ridicata de Guvern, Curtea constata ca profitul tras din inchirierea spatiului comercial nu priveaza reclamanta de calitatea sa de victima a unei violari a Conventiei, in sensul articolului 34 din Conventie.

43. In acest sens, Curtea reaminteste ca nu poate fi pierderea calitatii de "victima" decat daca autoritatile nationale au recunoscut, explicit sau in esenta, apoi au reparat violarea Conventiei (Dalban impotriva Romaniei) [GC], nr. 28114/95 § 44, CEDH 1999-VI).

44. In aceasta imprejurare, pe langa faptul ca in niciun moment autoritatile interne nu au recunoscut o oarecare violare a Conventiei, chiriile incasate, desi ar fi putut atenua partial consecintele economice ale refuzului de acordare a autorizatiei de functionare, nu puteau compensa faptul ca timp de mai mult de zece ani, reclamanta a fost constransa fie

sa-si inceteze activitatea, fie de a continua, cu riscul de a primi sanctiuni.

45. *Prin urmare, Curtea respinge exceptia Guvernului in legatura cu lipsa calitatii de victima a reclamantei.*

46. *Aceasta evidenta apoi ca plangerea formulata de catre reclamanta privind nereimnoirea autorizatiei, ce are in vedere perioada cuprinsa intre 29 aprilie 1999 si 23 iunie 2009, nu este in mod clar nefondata, in sensul articolului 35 § 3 din Conventie si ca nu se loveste de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Trebuie, asadar, sa se declare admisibila.*

6. *Pe fond*

47. *Guvernul constata ca intarzierea in acordarea autorizatiei se datora in mare parte comportamentului reclamantei care a insistat pentru a obtine o autorizatie si o permisiune de construire pentru anexe care incalcau domeniul public. In plus, acesta afirma ca primaria a fost sesizata de mai multe ori de locatarii imobilului unde se afla spatiul comercial care au facut caz de nemulțumirea lor cu privire la activitatea reclamantei.*

48. *Reclamanta sustine ca necunoasterea hotararii definitive din 29 aprilie 1999 si refuzul de reinnoire a autorizatiei de functionare ar constitui manifestari ale comportamentului abuziv al primarului in ceea ce il priveste.*

49. *Curtea reaminteste ca aceasta a tratat in diverse randuri chestiuni ce ridica chestiuni similare celei din prezenta speta, in care s-a pronuntat pentru violarea articolului 6 § 1 din Conventie, pe motivul omisiunii autoritatilor, fara justificare valabila, de a executa intr-un termen rezonabil, o hotarare definitiva data impotriva acestora (a se vedea, de exemplu, Tacea impotriva Romaniei, nr. 746/02, 29 septembrie 2005; Dragne si altii impotriva Romaniei, nr. 78047/01, 7 aprilie 2005; Orha impotriva Romaniei, nr. 1486/02, 12 octombrie 2006; Musteata si altii impotriva Romaniei, nr. 67344/01, 10772/04, 14819/04, 14025/05 si 23596/06, § 32, 6 octombrie 2009).*

50. *In prezenta chestiune Curtea noteaza ca, desi reclamanta a obtinut in data de 29 aprilie 1999 o hotarare definitiva ce ordona primariei sa reinnoiasca autorizatia sa de functionare, aceasta hotarare nu a fost executata decat in data de 23 iunie 2009. De atunci, exista o intarziere de mai mult de 10 ani in executare.*

51. *Curtea nu ar putea accepta argumentele Guvernului care sustine ca refuzul se datora comportamentului reclamantei. Curtea constata ca cererile reclamantei vizand obtinerea unei autorizatii si a unei permisii de construire pentru anexele spatiului, nu puteau constitui un pretext pentru administratie pentru a refuza reinnoirea autorizatiei, din moment ce litigiile privind aceste anexe au facut obiectul unor proceduri distincte, rezolvate in favoarea primariei. De altfel, Curtea noteaza ca in data de 23 iunie 2009 primarul a eliberat autorizatia numai pentru spatiul comercial, descris de sentinta din 29 aprilie 1999, fara a mentiona motivele obiective care ar fi impiedicat-o timp de zece ani sa se conformeze acestei hotarari.*

52. *Cat despre prejudiciile de care anumiti locatari s-ar fi plans, Curtea considera ca era vorba de litigii de ordin privat ce ar fi putut fi aduse in fata jurisdictiilor interne de catre persoanele interesate. In orice caz, aceste plangeri nu ar scuti nici primarul de obligatia sa de a se conforma hotararii definitive mai sus mentionate, cu atat mai mult cu cat primarul avea posibilitatea de a retrage ulterior autorizatia, respectand procedurile legale, daca plangerile locatarilor s-ar fi dovedit fondate.*

53. *Dupa ce a examinat toate elementele ce i s-au prezentat, Curtea considera ca Guvernul nu a prezentat nicio fapta, niciun argument care sa poata conduce, in chestiunea de fata, la o concluzie diferita de cea la care a ajuns in chestiunile sus-citate (a se vedea paragraful 49 sus-citat).*

54. *Tinand cont de jurisprudenta sa in materie si de elementele dosarului, Curtea considera ca autoritatile locale din orasul Bacau nu au depus toate eforturile necesare pentru a executa rapid hotararea definitiva favorabila reclamantei.*

55. *In consecinta, s-a incalcat articolul 6 § 1 din Conventie, din cauza refuzului autoritatilor locale de a reinnoi autorizatia de functionare a societatii reclamante intre*

29 aprilie 1999 și 23 iunie 2009.

56. De altfel, având în vedere constatarea violării articolului 6 § 1 din Convenție pentru perioada litigioasă, Curtea nu considera necesar să examineze separat plângerea conform articolului 1 din Protocolul nr. 1.

II. ASUPRA APLICĂRII ARTICOLULUI 41 DIN CONVENȚIE

57. În termenii articolului 41 din Convenție,

“Dacă Curtea declară că a existat violarea Convenției sau a Protocoloalelor sale și dacă dreptul intern al Inaltei Părți contractante nu permite să depășească decât imperfect consecințele acestei violări, Curtea acordă părții vătămate, dacă este cazul, o satisfacție echitabilă.”

A. Dauna

58. Reclamanta cere 868 355, 76 euro (EUR), cu titlul de prejudiciu material pe care l-ar fi suferit și care reprezintă lipsa castigului datorat imposibilității de a exploata în mod normal spațiul comercial și anexele sale. Aceasta aduce un raport de expertiză contabilă. Reclamanta cere, de asemenea, un milion de euro cu titlul de dauna morală.

59. Guvernul contestă aceste pretenții, considerând că sumele cerute sunt exagerate și că au un caracter speculativ. În acest sens, acesta subliniază că autorizația de funcționare nu era valabilă decât timp de un an. Acesta adaugă că aceasta autorizație nu avea în vedere anexele spațiului și că, în orice caz, reclamanta a închiriat acest spațiu altor societăți, tragând astfel un profit.

60. Curtea subliniază că singura bază ce trebuie reținută pentru acordarea unei satisfacții echitabile constă în speta în constatarea violării articolului 6 § 1 din Convenție, pe motiv că autoritățile locale nu au executat, într-un termen rezonabil, hotărârea definitivă din 29 aprilie 1999. Aceasta nu ar putea să se dedea la speculații în legătură cu rezultatele activității reclamantei în absența unei asemenea violări, nici să analizeze valoarea totală a sumelor pe care aceasta din urmă le-ar fi putut obține, dacă activitatea sa ar fi putut continua în mod normal (a se vedea, *mutatis mutandis*, S.C. Ghepardul SRL împotriva României, nr. 29268/03, § 68, 14 aprilie 2009).

61. Având în vedere cele de mai sus, Curtea acordă reclamantei 6000 EURO, toate punctele principale ale prejudiciului punându-se laolaltă.

B. Costuri și cheltuieli

62. Reclamanta cere, de asemenea, 80212 EURO pentru costurile și cheltuielile făcute în fața jurisdicțiilor interne și pentru cele făcute în fața Curții. Aceasta a furnizat două facturi din 2005 și din 2009 care atestă plata onorariilor avocaționale în procedurile interne și o factură din 2009 stabilită în numele cabinetului avocațional al dl. Botomei pentru 20000 EURO, cu titlul de cheltuieli de reprezentare în fața Curții.

63. Guvernul consideră că sumele cerute sunt exagerate și că, în orice caz, nu reiese din documentele furnizate că onorariile în chestiune aveau o legătură cu prezenta cerere și că au fost plătite în mod real. Din acel moment, acesta invită Curtea să respingă cererea reclamantei.

64. Potrivit jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea costurilor și cheltuielilor sale decât în măsura în care este stabilită realitatea lor, necesitatea lor și caracterul rezonabil al procentului acestora.

65. În speta, Curtea consideră că documentele justificative furnizate de către reclamanta nu permit să se stabilească o legătură între costurile menționate și procedurile interne care fac obiectul prezentei chestiuni.

66. Fiind vorba de cheltuieli de reprezentare în fața Curții, Curtea consideră că în lipsa altor documente justificative, factura stabilită în numele cabinetului de avocatură al Dl. Botomei nu permite să se stabilească natura exactă a serviciilor făcute și necesitatea lor obiectivă în procedura începută în fața Curții. Acestea fiind spuse, Curtea admite că Dl. Botomei a trebuit cu siguranță să facă cheltuieli pentru a prezenta cererea în fața Curții. În aceste condiții, hotărând în mod echitabil, conform articolului 41, aceasta

hotaraste sa acorde reclamantei 500 EURO, toate cheltuielile laolalta.

C. Dobanzi moratorii

67. Curtea considera potrivit sa calculeze procentul dobanzilor moratorii la rata dobanzii bancare de creditare marginala a Bancii centrale europene, majorata cu un procent de trei puncte.

PENTRU ACESTE MOTIVE, CURTEA, IN UNANIMITATE,

1. Declara cererea admisibila cu privire la plangerea extrasa de reclamanta din articolele 6 § 1 din Conventie si 1 din Protocolul nr. 1 privind refuzul autoritatilor locale de a reinnoi autorizatia de functionare a societatii reclamante intre 29 aprilie 1999 si 23 iunie 2009 si inadmisibila pentru restul;

2. Spune ca a existat violarea articolului 6 § 1 din Conventie;

3. Spune ca nu este cazul sa examineze separat plangerea conform articolului 1 din Protocolul nr.1;

4. Spune

a) ca Statul parat trebuie sa plateasca reclamantei, in trei luni, incepand din ziua in care hotararea va fi devenit definitiva, conform articolului 44 § 2 din Conventie, urmatoarele sume, ce trebuie transformate in moneda din Statul parat la procentul aplicabil la data platii:

i) 6000 EURO (sase mii euro), plus orice suma ce poate fi datorata cu titlu de impozit, pentru totalitatea prejudiciilor suferite;

ii) 500 EURO (cinci sute euro), plus orice suma ce poate fi datorata cu titlu de impozit, de catre reclamanta, pentru costuri si cheltuieli;

b) ca incepand de la expirarea termenului mentionat si pana la plata, aceste sume se vor majora cu o dobanda simpla, cu o rata egala cu cea a dobanzii bancare de creditare marginala a Bancii centrale europene, aplicabila in timpul acestei perioade, majorata cu un procent de trei puncte;

5. Respinge cererea de satisfactie echitabila pentru restul.

Redactat in franceza, apoi comunicat in scris in data de 21 februarie 2012, prin aplicarea articolului 77 §§ 2 si 3 din regulament.

Santiago Quesada Josep Casadevall
Grefier Presedinte

HOTARARE S.C. BARTOLO PROD COM SRL SI BOTOMEI impotriva ROMANIEI

HOTARARE S.C. BARTOLO PROD COM SRL SI BOTOMEI impotriva ROMANIEI

UNIUNEA NATIONALA A BAROURILOR DIN ROMANIA-UNBR
THE NATIONAL ASSOCIATION OF THE ROMANIAN BARS - L'UNION NATIONALE DES BARREAUX DE
ROUMANIE

Bucuresti, B-dul Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9-11, CIF 29497286, Cod postal 010043
unbr.info@yahoo.com www.unbr.info

BAROUL BACAU-UNBR

www.baroulbacau.ro; e-mail:baroulbacau_unbr@yahoo.com; cod postal 600289
Bacau, str.Republicii, nr.27, A, 1-3, CIF 16655686
Tel/fax 0334422716, mobil 0744191717

Nr.10/10.01.2012

ADEVERINTA

Baroul Bacau din cadrul Uniunii Nationale a Barourilor din Romania, cu sediul in Mun.Bacau, Str.Republicii, nr.27, A, 3, autorizat fiscal in baza Legii 51/1995, republicata, cu CIF 16655686, reprezentat prin decan, atesta prin prezenta ca domnul avocat doctor BOTOMEI VASILE, este inscris in Tabloul Avocatilor din Baroul Bacau, component al Uniunii Nationale a Barourilor din Romania-U.N.B.R., in calitate de avocat definitiv, cu drept de exercitare a profesiei in fata instantelor de judecata de orice grad.

Va informam ca in Romania exista si functioneaza in baza Legii 51/1995, republicata, doua structuri nationale de organizare si exercitare a profesiei de avocat, respectiv:

-Uniunea Nationala a Barourilor din Romania, cu sediul in Bucuresti, str.Splaiul Independentei, nr.5, Sector 5, CIF 4315974, adresa site www.unbr.ro, reprezentata prin presedinte av.dr.Gheorghe Florea;

-Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-UNBR, cu sediul in Bucuresti, str.Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9, 10, 11, sector 1, CIF 29497286, adresa site www.unbr.info, reprezentata prin presedinte av.dr.Vasile Botomei.

In jud.Bacau exista si functioneaza doua barouri de avocati, fiecare membru al unei uniuni, astfel:

-Baroul Bacau, cu sediul in str.Mihai Viteazu, nr.12, D, membru al UNBR cu sediul in Bucuresti, str.Splaiul Independentei, nr.5, Sector 5;

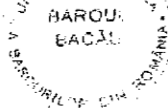
-Baroul Bacau din cadrul Uniunii Nationale a Barourilor din Romania, cu sediul in Mun.Bacau, Str.Republicii, nr.27, A, 3, membru al Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-UNBR, cu sediul in Bucuresti, str.Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9, 10, 11, sector 1.

Domnul doctor avocat Botomei Vasile este decanul Baroului Bacau-UNBR, component al Uniunii Nationale a Barourilor din Romania-UNBR, cu sediul in Bucuresti, str.Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9, 10, 11, sector 1, autorizata in baza Legii 51/1995, republicata, cu CIF 29497286 si adresa site: www.unbr.info.

Prezenta adeverinta se elibereaza in vederea comunicarii spre stiinta la Curtea Europeana a Drepturilor Omului, in Cauza nr.16294/03 SC Bartolo Prod Com SRL si Botomei Vasile c.Romania, in care domnul avocat doctor Vasile Botomei reprezinta interesele SC Bartolo Prod Com SRL, in calitate de aparator ales.

Baroul Bacau din cadrul UNBR

Decan,

Anexa18: Sinteze din teza de doctor Botomei Vasile, prezentate la Comisia Juridică din Parlamentul RO., proiect pentru amendamente la Lg.51/1995 din RO

Uniunea Nationala a Barourilor din Romania – CIF: 20626000; Baroul Bacău – CIF: 16655686;
Cabinet Avocat Dr. Botomei Vasile – CIF: 21183784; Municipiul Bacău, str. Republicii nr. 27, A, 1 – 3
Tel/Fax: 033 44 22 716; Mobil: 0744 19 17 17,
www.baroulbacau.ro , www.botomeivasile.ro , E-mail: botomei.vasile@yahoo.com

Nr. 181/15.11.2010 – document înaintat la Comisia Juridică din Parlamentul României pentru lucrările din 16-17 noiembrie 2010, pentru ședința comună a reprezentanților C.S.M., Î.C.C.J. și U.N.B.R.-uri.

„Sinteze din teza de doctor Botomei Vasile:
Universitatea de Stat din Moldova (U.S.M.)”

Tema: Răspunderea administrativă:

Aspecte practico-științifice în plan comparat - Republica Moldova și România

Capitolul 1, secțiunea 1.6.:

Răspunderea administrativă a statului prin garantarea dreptului la apărare prin avocați

Constatări și recomandări științifice

Pentru amendamente la Legea 51/1995 modificată prin Legea 255/2004
de organizare și exercitare a profesiei de avocat din România

Autor: Decanul Baroului Bacău – Av. Dr. Botomei Vasile

Se constată că nu este elucidat pe deplin în convingerea justițiabililor, că avocatul exercită o activitate eminamente privată, care nu se află în relație de subordonare în raporturile cu instituțiile statului.

Având în vedere percepția cetățeanului față de instituția profesiei de avocat, potrivit căreia după evenimentele din 1989 și până în 2010, se consideră în continuare a fi asimilată profesiei de magistrat, aflată în condițiile salarizării de stat, starea de fapt care conduce la ridicarea rangului în această profesie de la nivelul organizațiilor profesionale de drept privat la rangul și categoria organizațiilor profesionale din categoria profesiorilor organizate în instituții de drept public, apreciez pozitiv această percepție a cetățeanului față de avocat și în concluzie, recomand următoarele:

1. Adoptarea unor modificări și completări la legislația profesiei de avocat aflată în vigoare la nivelul anului 2010 din România, prin instituirea următoarelor forme de organizare:

a). Înființarea instituției avocatului public, aflată sub control de stat, în care rolul de control îl are instituția Avocatului Poporului, după caz, sub controlul Ministerului de Justiție, ca organ al puterii executive, prin servicii asigurate în regim de monopol de avocați publici salariați;

b). Menținerea în vigoare a instituției avocatului independent, aflată în organizarea și controlul organizațiilor profesionale de drept privat, în condiții de organizare și funcționare autonomă, pe principiul de pluralism al organizațiilor profesionale de drept privat – în care să funcționeze două sau mai multe structuri profesionale, atât la nivel național, cât și la nivel județean, în regim de profesie liberală, pe sistem de achiziție a serviciilor publice pe bază de cerere și ofertă, în care dictează economia de piață.

Trecerea la sistemul instituției de avocat public, se va realiza relativ ușor, având în vedere că în avocatură există deja un segment profesional care s-a specializat pe oficii juridice, cu onorarii de la Ministerul de Justiție.

Astfel, se va stabili un termen în care avocații înregistrați fiscal la Ministerul Finanțelor Publice, indiferent de apartenența la organizația profesională la care s-au format, să aibă posibilitatea de a alege între a profesa în continuare în organizații profesionale de drept privat – pe bază de onorariu, cu contract prin cabinet de avocat; sau să opteze pentru înregistrarea în cadrul instituției avocatului public – pe bază de salariu fix reprezentat prin legea de salarizare pentru bugetari.

În acest sens, statul are de câștigat, deoarece se va bucura de un corp de avocați specializați în serviciile de asistență juridică din oficiu, în care cheltuielile se vor înregistra sub limitele determinate de onorariile asigurate de avocații din oficiu prin procedura de delegare de către barou, iar cetățeanul va avea un câștig în sistemul juridic, prin faptul că această categorie profesională a avocaților publici, se va subordona unui control de stat, în care regimul de pregătire și exigențele profesionale vor fi raportate la nivelul profesiei de procuror sau de judecător.

Gradele profesionale ale avocaților publici vor fi raportate la nivelul vechimii în profesie și a competenței profesionale pentru instanțele în care sunt atestați să exercite serviciul de apărare, prin examene organizate de către instituțiile de drept public de care aparțin.

Vechimea în funcția de avocat public se va asimila vechimii de magistrat.

1

Trecerea din profesia de avocat public în cea de procuror sau judecător se va putea realiza opțional, pe bază de punctaj obținut în cadrul serviciului, în așa fel încât, avocații publici care reușesc să producă achitarea inculpaților trimiși în judecată de către procurori, să aibă dreptul de înlocuire în funcția și gradul profesional pe care le-a îndeplinit procurorul în exercitarea funcției de acuzare.

Mentineră în vigoare a instituției avocatului independent, aflată în organizarea și controlul organizațiilor profesionale de drept privat, în condiții de organizare și funcționare autonomă, se justifică prin crearea unui mediu concurențial real, în care să nu existe bariere în libera circulație a avocaților între organizațiile profesionale concurente.

Acest regim de organizare se impune a fi reglementat pe domenii de specializare, astfel încât la nivel național și județean să se înființeze și să funcționeze organizații profesionale atât ca uniuni cât și ca barouri, pe domenii distincte de specializare cum sunt:

- Uniunea Avocaților din Dreptul Familiei;
- Uniunea Avocaților de Drept Civil;
- Uniunea Avocaților de Drept Penal;
- Uniunea Avocaților de Drept Administrativ și Constituțional;
- Uniunea Avocaților de Drept Fiscal și Financiar-Bancar;
- Uniunea Avocaților de Drept Internațional Public;

Apartenența unui avocat la o uniune, nu trebuie să-l restricționeze de a face parte și din altă uniune, în condițiile în care probează că este specializat și respectă statutul, normele și regulamentele de organizare și funcționare.

În adoptarea amendamente, rog a se avea în vedere că aceste concepte sunt prezentate și susținute din punct de vedere științifico-practic și pentru sistemul legislativ din Republica Moldova, în cadrul lucrărilor științifice realizate în plan comparat, astfel că preluarea conceptelor în sistemul legislativ din România constituie un pas în viitor în adoptarea de armonizări, între sistemul legislativ din România și sistemul legislativ din Republica Moldova – vorbitori de limbă română, viitori cetățeni ai Uniunii Europene (U.E.).

La baza acestei teorii stă istoricul comun al celor două națiuni, cu origine în organizarea și funcționarea profesiei de avocat prin primul Corp de Avocați instituit în Țările Române în anul 1864, de către domnitorul Alexandru Ioan Cuza.

În susținerea adoptării acestor amendamente și recomandări de armonizare a sistemului legislativ în materia organizării și exercitării profesiei de avocat din țările vorbitoare de limba română, ridic următoarele întrebări:

1. Moțiunea cu caracter de Lege dispusă de Sfatul țării din Republica Moldova (Basarabia), din 27.03.1918, rămasă neabrogată în istorie cu titlu de veșnicie, constituie izvor de drept în baza principiului că „*popoarele trebuie să-și hotărască singure soarta lor*”?

2. Dacă pentru armonizarea legislației din ambele state, se consideră izvor de drept istoria comună a ambelor țări, recomand susținerea acestor amendamente de către membri comisiilor de lucru din Parlamentul României, pentru adoptarea amendamentelor la Legea 51/1995 modificată prin Legea 255/2004 de organizare și exercitare a profesiei de avocat din România.

Pentru susținerea unei armonizări a sistemului legislativ din România și Republica Moldova, rog a se adopta în cadrul lucrărilor din ședința comună o rezoluție prin care să se elucideze:

- Dacă din punct de vedere juridic, este rămas în vigoare actul intrat în circuitul civil adoptat cu titlul de Lege de Sfatul țării din Rep. Moldova (Basarabia), din 27.03.1918, prin care s-a legiferat că:

„*Republica Moldovenească (Basarabia) în hotarele sale dinspre Prut, Nistru, Dunăre și Marea Neagră și vechile granițe cu Austria, ruptă de Rusia acum o sută și mai bine de ani din trupul vechii Moldove, în puterea dreptului istoric și a dreptului de neam, pe baza principiului ca noroadale să-și hotărască soarta lor, de azi înainte și pentru totdeauna, se unește cu mama sa, România*”?

Autor,
Decanul Baroului Bacău - U.N.B.R.
Av. Dr. Botomei Vasile

Data: 16.11.2010

Anexa 19: Împuternicirea nr.1005/09.11.2010 a U.N.B.R. pentru Botomei Vasile, delegat la dezbaterile proiectului de lege nr.412/01.09.2010, privind modificarea Lg.51/1995

Uniunea Națională a Barourilor din România

Str. Academiei, nr. 4-6, sc. B, et. 3, sector 3, București
Tel/Fax. 021.315.02.44

Nr. 1005/09.11.2010

ÎMPUTERNICIRE

Împuternicim prin prezenta pe domnul **Botomei Vasile** identificat cu C.I seria XC nr. 300183, CNP 1640107270583 , să ne reprezinte ca delegat din partea Uniunii Naționale a Barourilor din România, la Lucrările Comisiei Juridice, de Disciplină și Imunități a Camerei Deputaților din Parlamentul României, pentru dezbaterile Proiectului de Lege nr 412/01.09.2010, privind modificarea Legii 51/1995.

PREȘEDINTE

U.N.B.R.,

Anexa 20: Răspunsul CSM din RO., privind implementarea modificarea Lg.51/1995

"Consiliul Superior al Magistraturii este garantul
independenței justiției" (art. 133 alin. 1 din
Constituție, republicată)

SERVICIUL DE RELAȚII CU PUBLICUL, REGISTRATURĂ, SECRETARIAT ȘI ARHIVĂ
BIROUL RELAȚII CU PUBLICUL
Nr. 1/29511/1154/2010

19 NOV 2010

Domnului BOTOMEI Vasile,

Cabinet avocat dr. Botomei Vasile, Bacău, str. republicii nr.27A, 1-3,

Adresă e-mail: botomei.vasile@yahoo.com

Stimate domn,

Urmare memoriului dumneavoastră, transmis *Consiliului Superior al Magistraturii și înregistrat la Biroul relații cu publicul, sub nr. 1/29511/1154/2010*, prin care formulați unele propuneri legislative asupra Legii nr. 51/1995, avem onoarea de a vă face cunoscut că, potrivit Legii nr. 317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul nu are inițiativă legislativă, competența aparținând în principal Ministerului Justiției, ca parte componentă a Executivului.

De asemenea, inițiativă legislativă aparține, după caz, potrivit art. 74 din Constituția României, republicată, Guvernului, deputaților, senatorilor sau unui număr de cel puțin 100.000 de cetățeni cu drept de vot.

În măsura în care Consiliul Superior al Magistraturii va fi sesizat, pentru avizare, cu un astfel de proiect de lege, va avea în vedere cele formulate de dumneavoastră în memoriu.

Având în vedere cele de mai sus expuse, memoriul dumneavoastră a fost transmis Ministerului Justiției, pentru luarea măsurilor necesare, conform legii.

Cu stimă,

ȘEF SERVICIU

ANDREEA RUXANDRA

19

Nr. 112213/2010

14.12.2010

Domnului Botomei Vasile
Bacău, Strada Republicii nr. 27, scara A, apartament 1

Referitor: memoriul transmis Ministerului Justiției

Stimate domn,

Urmare memoriului dumneavoastră adresat Ministerului Justiției și înregistrat cu nr. 112213/2010, vă aducem la cunoștință următoarele:

Proiectul de lege privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat a fost adoptat de plenul Camerei Deputaților, în calitate de cameră decizională, în data de 07 decembrie 2010.

Cât privește soluțiile legislative propuse prin proiectul menționat, precizăm că în anul 2008 a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26 noiembrie 2008. Prin Decizia nr. 109 din 9 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 18 martie 2010, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 159/2008, constatând că prevederile acestui act normativ încalcă dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituția României, care stabilesc condițiile în care Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Astfel, proiectul de lege de lege urmărește **punerea de acord** a reglementărilor propuse inițial prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2008 cu exigențele impuse de prevederile cuprinse în Constituția României, având în vedere necesitatea implementării măsurilor cuprinse în actul normativ supus controlului de constituționalitate.

Prin urmare, având în vedere faptul ca instanța constituțională a criticat modalitatea de promovare a reglementărilor, și nu fondul reglementărilor, dispozițiile proiectului de lege **preiau în mare măsură soluțiile cuprinse în cadrul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 159/2008**, având în vedere că rațiunile care au determinat adoptarea acestora își mențin relevanța.

Proiectul detaliază, în capitolul destinat asistenței judiciare, **cazurile și condițiile de acordare a asistenței judiciare, precum și organizarea, în cadrul profesiei, a activității de acordare a asistenței judiciare**. Pe de o parte sunt reglementate cazurile care, potrivit legii reprezintă modalități de acordare a asistenței judiciare, iar pe de altă parte este precizată procedura în urma căreia, în cadrul barourilor se realizează desemnarea avocaților care urmează a acorda asistența judiciară.

Coordonarea metodologică a activității în cadrul profesiei se realizează prin intermediul Departamentului pentru coordonarea asistenței judiciare, care va fi înființat,

în acest scop, în cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din România. În capitolul destinat asistenței judiciare este detaliată, totodată, și modalitatea de asigurare a fondurilor necesare pentru organizarea activității de asistență judiciară.

Prin proiect se reglementează, totodată, unele aspecte care țin de organizarea și exercitarea profesiei de avocat, rezultate din experiența practică a aplicării Legii nr.51/1995 și semnalate, în principal, de reprezentanții avocaților, în urma Congresului Uniunii Naționale a Barourilor din România, fiind avute în vedere aspecte care privesc:

- formele de exercitare a profesiei.
- crearea cadrului pentru organizarea în mod unitar a accesului în profesie, prin examenul ce va fi organizat la nivel național de Uniunea Națională a Barourilor din România.
- clarificarea efectelor juridice ale folosirii, în afara cadrului legal, a denumirilor specifice profesiei de avocat, organelor reprezentative ale acestuia, precum și a calității de avocat însăși, în alte condiții decât cele prevăzute de lege.
- reconsiderarea unor aspecte care se referă la procedura de alegere a organelor reprezentative ale profesiei.

Totodată, precizăm că modificările și completările în materia Legii nr. 51/1995 au fost propuse de Ministerul Justiției după consultarea prealabilă a reprezentanților Uniunii Naționale a Barourilor din România, care și-au exprimat acordul cu privire la acestea.

În fine, arătăm că materialul transmis de dumneavoastră Ministerului Justiției a fost avut în vedere cu ocazia dezbaterilor purtate asupra proiectului de act normativ în cadrul Comisiei juridice, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților la care, de altfel, ați participat și dumneavoastră în calitate de invitat.

Cu stimă,

Alina RĂDOI
Director
Direcția Elaborare Acte Normative

Anexa 22: Recomandările științifice de modificare a Lg.303/2004

Cabinet Avocat dr. Botomei Vasile
Municipiul Bacau, str. Republicii nr. 27, A, 1 – 3
CIF 21183784
Email: botomei.vasile@yahoo.com ; Website: www.botomeivasile.ro
Telefon/fax: 0334 422 716; Mobil: 0744 19 17 17
Nr. 15/31.01.2011

CATRE,
Consiliul Superior al Magistraturii

Domnule Presedinte,

Cabinet avocat dr. Botomei Vasile, cu sediul in Mun. Bacau, str. Republicii nr. 27, A, 1 – 3, reprezentat prin avocat dr. Botomei Vasile, va comunica spre analiza sinteze din teza de doctorat Botomei Vasile, sustinuta in cadrul Universitatii de Stat din Moldova.

Avand in vedere proiectul initiat de Ministerul Justitiei cu privire la modificarea Legii 303/2004, cu obiect raspunderea patrimoniala a magistratilor, va rog respectuos sa primiti spre consultare si dezbateri recomandarile stiintifice publicate in teza de doctorat **“RĂSPUNDEREA ADMINISTRATIVĂ: ASPECTE PRACTICO-ȘTIINȚIFICE ÎN PLAN COMPARAT – REPUBLICA MOLDOVA ȘI ROMÂNIA”**, cu privire la raspunderea administrativa a magistratilor, astfel:

1) Propunem modificarea art. 99, lit.h) din Lg.303/2004, care urmeaza sa aiba urmatorul cuprins: *„exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de drept material sau procesual cu rea-credința sau din gravă neglijență, dacă fapta nu constituie infracțiune.”*

Prin adăugarea textului referitor la nerespectarea normelor de drept material, se va realiza o protecție a justițiabililor, împotriva magistraților care interpretează în mod abuziv normele de drept material. Legat de acest text, propunem delimitarea a ceea ce înseamnă și la ceea ce se referă termenul de rea-credință și termenul de gravă neglijență. Pentru a fi în prezența relei-credințe, nu e suficient că hotărârea să fie evident eronată, ci trebuie să existe și alte indicii care să ducă la convingerea că magistratul a acționat cu intenție directă de a încălca legea și în deplină cunoștință de cauză. Propunerea noastră este ca *reava-credință* să aibă unul dintre următoarele înțelesuri:

a) atunci când magistratul încalcă cu știință, normele de drept material sau procesual, urmărind sau acceptând prejudicierea unei persoane;

b) manipularea intenționată a instrumentelor juridice de drept material și procesual în scopul prejudicierii părții vătămate.

c) intenția frauduloasă în aplicarea legii, cu consecința prejudicierii părții vătămate.

d) manipularea intenționată a normei legale și a principiilor generale de către magistrat, dacă prin aceasta s-a produs un prejudiciu persoanei vătămate.

În ceea ce privește gravă neglijență, evenimentul cauzator de daune sau periculos, care este rezultatul unei acțiuni sau al unei omisiuni, este premeditat și voit de către făptuitor, ca o consecință a propriei acțiuni sau omisiuni. Neglijența condamnată trebuie să se prezinte ca inexplicabilă, fără legătură cu acele particularități ale situației care ar putea face de înțeles, fără a o justifica, eroarea judecătorului.

Propunem că *gravă neglijența* să aibă unul din următoarele înțelesuri:

a) nesocotirea de către magistrat, din culpă, în mod grav și nescuzabil, a normelor de drept material sau procesual;

b) încălcarea grosolană și nescuzabilă a raționamentului judiciar și a normelor legale, dincolo de o diligență obiectivă, dacă prin aceasta s-a produs un prejudiciu persoanei vătămate;

c) necunoașterea grosolană și nescuzabilă de către judecător a regulilor în cadrul cărora se desfășoară activitatea acestuia de natură a prejudicia partea vătămată.

2) Propunem introducerea în Lg. 303/2004 a unor prevederi pentru eficientizarea răspunderii administrative a magistraților care declara grevă și excepții de la răspunderea administrativă în situația în care toți magistrații participă la greva, prin care se atrage răspunderea administrativă a membrilor din Guvern, astfel:

a) Procurorii și/sau judecătorii care intră în grevă, după caz, care refuză participarea la ședințele de judecată la care sunt planificați, se consideră excluși de drept din magistratură, fără alte formalități de constatare prin comisiile de disciplină ale magistraților sau prin hotărâri;

b) Magistrații nu au dreptul de a formula acțiuni judecătorești, în ceea ce privește stabilirea veniturilor salariale, a sporurilor de serviciu pentru funcțiile deținute, sub sancțiunea inadmisibilității acțiunilor formulate în acest sens, și a excluderii din magistratură;

c) Decretele de încetare a calității de magistrat, se emit de către Președintele României, la propunerea Ministrului de Justiție, în termen de 10 zile de la data de inițiere a formei de protest de către magistrați;

d) În condițiile în care toți judecătorii de la nivel național participă la grevă, protestul se consideră vot de blam împotriva Guvernului, cu consecința emiterii decretului de către Președintele României, în termen de 10 zile de la inițierea protestului, de destituire din funcție, a primului-ministru și al miniștrilor din cabinet;

e) Cu aceeași dată de emiteră a decretului de destituire a Guvernului, privind încetarea mandatului de prim-ministru și al miniștrilor din Guvern, Președintele României, desemnează un candidat pentru funcția de prim-ministru și numește

Guvernul pe baza votului de încredere acordat de Parlament, în condiții art. 85 din Constituția României;

f) Magistrații care refuză să își exercite activitățile profesionale pe motiv de grevă, se consideră demisi de drept din funcția de magistrat. În aceste condiții, nu mai este necesară efectuarea unui control administrativ, față de care să se pronunțe comisiile de disciplină și, după caz, pe cale ierarhică, instanțele judecătorești. Conflictele de muncă legate de nivelul salariilor și al sporurilor pentru magistrați, sunt exceptate de la Lg. Contenciosului Administrativ. Stabilirea grilei de venituri pentru magistrați și funcțiile asimilate acestora, se face prin lege sau, după caz, prin hotărâri de guvern.

EXCEPȚIE:

În condițiile în care toți magistrații din țară intră în grevă, recomandăm ca această formă de protest să atragă demisia Guvernului. În caz ca protestul magistratilor se declanșează unitar, la nivel național, împotriva unuia sau a mai multor membri din Cabinet, atragerea demisiei îi privește doar pe aceștia.

Prerogativul de constatare a încetării mandatelor premierului și a miniștrilor din guvern, după caz în mod individual a unor miniștri din cabinet, aparține Președintelui României prin emiterea unui decret în termen de 10 zile de la constatarea faptei, prin publicarea în M. OF. Cu data de publicare a decretului de încetare a mandatului Guvernului, Președintele va desemna un nou prim-ministru, care își va forma noul cabinet în condițiile de acordare a votului de încredere în Parlament.

3) Propunem introducerea în Lg. 303/2004 din România, a prevederilor care se regăsesc în Lg. 544 din 20.07.1995 modificată la 03.09.2010, din Republica Moldova, ca model de delimitare clară a situațiilor în care judecătorilor li se aplică sancțiunile disciplinare.

A) Introducerea art. 22 (1): „a) încălcarea obligației de imparțialitate;

b) interpretarea sau aplicarea neuniformă a legislației, intenționat sau din neglijență gravă, dacă acest lucru nu este justificat de schimbarea practicii judiciare;

f^d) încălcarea, din motive imputabile, a termenelor de examinare a cauzelor aflate în procedură sau încălcarea normelor imperative ale legislației;

h) refuzul nejustificat de a îndeplini o atribuție de serviciu;

h¹) încălcarea termenelor de redactare a hotărârilor judecătorești și de transmitere a copiilor de pe acestea participanților la proces;

n) încălcarea prevederilor referitoare la incompatibilitățile și interdicțiile care îi privesc pe judecători;

p) emiterea unei hotărâri, care ulterior a fost recunoscută de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, drept hotărâre prin care au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale omului.”

B) Introducerea art. 22 (2): „Anularea sau modificarea hotărârii judiciare nu atrage răspundere, dacă judecătorul care a pronunțat-o nu a încălcat

intenționat Lg.. Excepție fac cazurile în care Lg. a fost încălcată cu neglijență, cauzând persoanelor prejudicii materiale sau morale esențiale.”

C) Introducerea conceptului de “demisie a judecătorului”

Art 26 - Demisia judecătorului

„(1) Se consideră demisie a judecătorului plecarea onorată a judecătorului din funcție, dacă acesta, în exercițiul funcțiunii și în afara relațiilor de serviciu, nu a comis fapte ce discreditează justiția sau compromit cinstea și demnitatea de judecător.

(2) Judecătorul are dreptul la demisie în cazul depunerii cererii de demisie.

(3) Judecătorului demisionat i se păstrează titlul de magistrat, apartenența sa la corpul magistraților și garanțiile inviolabilității personale.

(4) Judecătorului demisionat sau pensionat i se plătește o indemnizație unică de concediere, egală cu produsul înmulțirii salariului său mediu lunar la numărul de ani complet lucrați în funcția de judecător. Totodată, judecătorului demisionat și reîntors în funcție i se ia în calculul indemnizației unice de concediere timpul activității în funcția de judecător de la data încetării ultimei demisii.

(5) Judecătorul demisionat are dreptul la pensie pentru vechime în muncă sau la o indemnizație lunară viageră, în condițiile prezentei legi.

(6) Dacă judecătorul demisionat are în funcția de judecător o vechime de cel puțin 20 de ani, beneficiază de o indemnizație lunară viageră de 80 procente; de la 25 la 30 de ani - de 85 procente; de la 30 la 35 de ani - de 90 procente; de la 35 la 40 de ani - de 95 procente; de la 40 de ani și mai mult - de 100 procente față de salariul mediu plătit în funcția respectivă de judecător, ținându-se cont de indexarea salariului. Indemnizația lunară viageră se recalculează ținându-se cont de mărimea salariului judecătorului în exercițiu.

(7) Judecătorul demisionat este în drept să activeze în sfera justiției.

(8) Dacă judecătorul demisionat îndeplinește o altă funcție în sfera justiției, i se plătește indemnizație lunară viageră și este salarizat conform art. 28.

(9) Judecătorul este considerat demisionat atât timp cât respectă prevederile art. 8, păstrează cetățenia României și nu comite fapte care discreditează justiția sau compromit cinstea și demnitatea de judecător.

(10) În cazul în care C.S.M. constată că judecătorul demisionat nu îndeplinește condițiile prevăzute în prezenta lege, sistează demisia judecătorului. Acesta poate ataca hotărârea de sistare în Curtea Supremă de Justiție într-un termen de 10 zile de la data primirii copieii de pe hotărâre.

(11) Demisia judecătorului se sistează și în cazul nimirii lui repetate în funcția de judecător.”

D) Introducerea art. 26¹ - Menținerea imputernicirilor judecătorului

“Imputernicirile judecătorului transferat, degrevat, detașat, suspendat în perioada examinării de către acesta a unei cauze penale sau civile aflate în faza de terminare, se mențin până la încheierea judecării cauzei respective.”

E) Introducerea art. 27: Protecția de stat a judecătorului și a membrilor familiei lui

„(1) Judecătorul, membrii familiei lui și averea lor se află sub protecția statului. La cererea judecătorului sau a președintelui instanței judecătorești, organele afacerilor interne sunt obligate să ia măsurile de rigoare pentru asigurarea securității judecătorului și a membrilor familiei lui, integrității bunurilor acestora.

(2) Atentarea la viața și sănătatea judecătorului, distrugerea sau deteriorarea bunurilor, amenințarea lui cu omor, violență sau cu deteriorarea bunurilor, calomnierea ori insultarea acestuia, precum și atentarea la viața și sănătatea rudelor apropiate (părinților, soției, soțului, copiilor), atrag răspunderea stabilită de lege. Judecătorul are dreptul să fie asigurat de către organele afacerilor interne cu mijloace de apărare.”

4) Propunem introducerea în Lg. 303/2004 din Romania, a următoarelor prevederi referitor la cererilor de recuzare formulate împotriva procurorilor și judecătorilor:

Cererile de recuzare formulate împotriva procurorilor și judecătorilor, să se constituie într-un proces cu respectarea tuturor normelor de procedură prevăzute de codul de procedura civila.

Termenele de soluționare ale acestora să fie echivalente cu termenele de soluționare a cererilor de judecată pe procedura ordonanței prezidențiale. În aceste condiții, petiționarii se vor putea apăra prin probe cu înscrisuri, probe cu martori, proba cu interogatoriu pentru judecătorii din completul de judecată în fața instanței de recuzare. Numai așa se asigură „egalitatea de arme” în procesul de recuzare, ca mijloc de îndepărtare dintr-un proces a magistraților care nu judecă cu imparțialitate sau care judecă cu interes în cauză. Această concepție se subscrie în principiul de drept constituțional consacrat în Constituția României, potrivit căruia cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, nimeni nefiind mai presus de lege.

5) Propunem introducerea în Lg. 303/2004 din Romania, a următoarelor prevederi cu privire la plângerile administrative formulate împotriva procurorilor și judecătorilor:

Pentru ca în egală măsură, atât petiționarii cât și magistrații, să se bucure de egalitatea în drepturi în fața legii și în fața autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, indiferent dacă pârâții sunt magistrați, iar petiționarii sunt simpli subiecți de drept, care nu fac parte din sistemul juridic, susținem că plângerile administrative formulate de petiționari împotriva magistraților, să se constituie într-un proces care să se judece după regulile de judecata din dreptul comun.

Acest concept se subscrie în normele constituționale prevăzute în Constituția României, fiind necesar un dublu grad de jurisdicție în soluționarea plângerilor formulate de către petiționari. În Romania, avem exemple în care se constată, pe

baza cercetării administrative efectuată de către inspecția juridică din cadrul C.S.M., că judecătorul din dosar se face vinovat de neglijență, se emite răspuns petentului în acest sens, însă se motivează că nu s-a aplicat nici o măsură administrativă față de judecător, ceea ce nu permite exercitarea de către petiționar a vreunei căi de atac, împotriva unei hotărâri judecătorești care este probată prin rezultatul trimis de inspecția judiciară, că a fost pronunțată prin nerespectarea normelor de procedură de către judecător, asemenea ca și prin motive de neglijență în serviciu în desfășurarea activității judecătorești.

6) Propunem introducerea în Lg. 303/2004 din Romania, a următoarelor prevederi cu privire la materia procedurii de deschidere a ședințelor de judecată:

În vederea eficientizării răspunderii administrative a magistraților, propunem ca deschiderea fiecărei ședințe de judecată, să se facă prin depunerea jurământului de către magistrați, cu enunțarea în ședință publică a numelui său, așa cum se procedează cu martorii care sunt audiați de instanță, sub jurământ. După depunerea jurământului, președintele de complet le va aduce la cunoștința justițiabililor că au dreptul de a se adresa cu petiții la C.S.M., în condițiile în care se consideră vătămăți prin nerespectarea drepturilor procedurale din timpul procesului.

7) Introducerea conceptului de asigurare a judecătorilor pentru riscurile ce decurg din activitatea profesională a magistraților.

Introducerea conceptului de asigurare a judecătorilor pentru malpraxis.

Propunem ca în Lg. 303/2004 [30], privind statutul judecătorilor și procurorilor din Romania, să se introducă un nou articol, cu următorul conținut:

„Pentru malpraxis și riscurile ce decurg din activitatea profesională, magistrații sunt obligați să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru erori judiciare săvârșite din gravă neglijență.”

8) Introducerea institutiei judecătorului de instructie, care sa asigure controlul de legalitate al actelor si masurilor dispuse de catre procuror in timpul efectuării cercetării penale. Acest sistem se aplica in prezent in Republica Moldova.

Fata de cele prezentate, va rog sa binevoiti a-mi comunica un raspuns in scris la adresa Cabinet Avocat dr.Botomei Vasile, din Mun.Bacau, str.Republicii, nr.27, A, 1-3, in dovedirea indeplinirii conditiilor de implementare a recomandarilor stiintifice.

Aceste recomandari stiintifice sunt expresia practicii judiciare in cadrul instantelor din Romania.

Cabinet Avocat dr. Botomei Vasile

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

2702/1154/2011

10.02.2011

Domnului av. dr. Vasile Botomei

Stimate domnule,

Ca urmare a adresei dumneavoastră prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii o serie de recomandări științifice din teza dumneavoastră de doctorat, în vederea modificării și completării Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă comunicăm că propunerile formulate au fost luate în evidență, urmând a fi analizate în procesul de modificare și completare a legilor reformei sistemului judiciar, obiectiv aflat în atenția Consiliului Superior al Magistraturii.

Cu deosebită considerație,

**Secretar general,
Judecător Roza Marcu**

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

Cabinet Avocat dr. Botomei Vasile
Municipiul Bacau, str. Republicii nr. 27, A, 1 – 3
CIF 21183784
Email: botomei.vasile@yahoo.com ; Website: www.botomeivasile.ro
Telefon/fax: 0334 422 716; Mobil: 0744 19 17 17
Nr. 40/15.02.2011

CATRE,

1. Guvernul Romaniei

In atenia urmatoarelor:

- D-lui Prim-Ministru;
- D-lui Ministru al Administratiei
si Internelor;

2.Parlamentul Romaniei

In atenia urmatoarelor:

- Comisia pentru administrație publică,
amenajarea teritoriului și echilibru ecologic;
- D-na Presedinte;

Cabinet avocat dr. Botomei Vasile, cu sediul in Mun. Bacau, str. Republicii nr. 27, A, 1 – 3, reprezentat prin avocat dr.Botomei Vasile, va comunica spre analiza sinteze din teza de doctorat Botomei Vasile, sustinuta in cadrul Universitatii de Stat din Moldova.

Va rog respectuos sa primiti spre consultare si dezbateri recomandarile stiintifice publicate in teza de doctorat **“RĂSPUNDEREA ADMINISTRATIVĂ: ASPECTE PRACTICO-ȘTIINȚIFICE ÎN PLAN COMPARAT – REPUBLICA MOLDOVA ȘI ROMANIA”**, cu privire la imbunatatirea sistemului legislativ din Romania privind administratia publica locala, astfel:

1) Referitor la raspunderea administrativa a primarului:

Lg. 215/2001 republicată, aflată în vigoare până în anul 2007, prevedea că mandatul primarului încetează de drept:

„cand, în exercitarea atribuțiilor ce îi revin prin lege, a emis 3 dispoziții cu caracter normativ într-un interval de 3 luni, care au fost anulate de instanța de contencios administrativ prin hotărare judecătorească rămasă definitivă și irevocabil”[art. 72 (2), lit. i].

Ulterior, pentru a se diminua răspunderea administrativă pentru primar, a fost abrogată această prevedere din Lg. nr. 215/ 23.04.2001 ,

privind administrația publică locală din RO, prin Lg. nr. 59/ 31.03.2010, M. Of. nr. 95/2010.

Recomandari:

Recomandăm reintrarea în vigoare a art. 72 (2), lit. i) din Lg. nr. 215/ 23.04.2001, a administrației publice locale din RO, publicată în M. Of. nr. 204/ 23.04.2001.

Propunem ca mandatul primarului, să se considere încetat de drept, în condițiile în care, pe parcursul unui an calendaristic, se ajunge ca prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, să se anuleze două dispoziții emise de primar. Se are în vedere că pe parcursul unui proces, primarul are putere de revocare asupra actului emis, după ce s-a judecat dosarul pe fond și mai înainte de a se ajunge în fața instanței de recurs.

Astfel, încetarea înainte de termen a mandatului de primar, trebuie să fie privită ca o sancțiune, prin rezultatul unui referendum local, inițiat la cererea cetățenilor cu drept de vot, pe motivul nesocotirii de către primar a intereselor generale ale colectivității locale, sau neexercitarea atribuțiilor ce-i revin potrivit legii, inclusiv a celor pe care le exercită ca reprezentant al statului.

Recomandăm ca validarea încetării mandatului de consilier local, să se facă prin votul exprimat de majoritatea cetățenilor care au participat la referendum și nu prin raportare la jumătate plus unu din numărul cetățenilor cu drept de vot, cum este în prezent în RO.

În scopul asigurării unei mai bune funcțiuni a autorităților deliberative, a eliminării arbitrariului, potrivit faptului că încă mai sunt reminiscențe inclusiv din partea puterii judecătorești de înfrângere a puterii administrative deliberative și executive, în condițiile de nelegalitate a acestora, apreciem că este suficient a se anula un număr de două acte administrative în intervalul unui an calendaristic, pentru atragerea sancțiunii administrativ-disciplinare de încetare a mandatului înainte de termen, a organelor administrației deliberative și/sau al administrației executive.

2)Referitor la raspunderea administrativa a autoritaților administrației publice deliberative:

Răspunderea administrativă este prevăzută inclusiv pentru consilierii locali și consilierii județeni, fiind la îndemâna fiecărui cetățean care se consideră prejudiciat într-un interes legitim, și apelează la instituția contenciosului administrativ.

Lg. 215/2001 republica, aflată în vigoare până în anul 2007, prevedea un număr de trei hotărâri de consiliu local care să fie anulate în intervalul a

șase luni calendaristice dintr-un an, însă nu era clar de ce legiuitorul s-a oprit la trei și nu la două, precum și de ce la trei și nu la 4, 5 sau 10.

Ulterior, pentru a se diminua răspunderea administrativă pentru autoritățile deliberative de la nivel local, a fost abrogată această prevedere din Lg. nr. 215/ 23.04.2001, privind administrația publică locală din RO, prin Lg. nr. 59/ 31.03.2010, M. Of. nr. 95/2010.

Recomandam următoarele:

1) Validarea încetării mandatului de consilier local, să se facă prin votul exprimat de majoritatea cetățenilor care au participat la referendum și nu prin raportare la jumătate plus unu din numărul cetățenilor cu drept de vot, cum este în prezent în România.

2) Sancțiunea administrativă prevăzută în Lg. Administrației Publice Locale din Republica Moldova, nr. 436-XVI/ 28.12.2006 , în ce privește conținutul art. 25 (1), lit. a), să fie preluată textual în Lg. 215/2001 republicată, din RO.

“Art. 25. Dizolvarea consiliului local

(1) Consiliul local poate fi dizolvat înainte de expirarea termenului dacă:

a) acesta a adoptat în mod deliberat decizii repetate în aceeași materie, care au fost anulate de către instanța de contencios administrativ, prin hotărâri definitive, întrucât încălcau grav prevederile Constituției sau ale legislației în vigoare;”

Prin acest mijloc, se creează o responsabilizare conștientă a fiecărui consilier local, de a-și exprima acordul în concordanță cu dispozițiile legale în materie, pentru fiecare proiect de hotărâre ce urmează a fi supus aprobării. Se înțelege, că în cazul hotărârilor definitive, care sunt supuse recursului judecătoresc, autoritatea deliberativă are competența de a-și abroga propria decizie (hotărâre) înainte de judecarea căii de recurs, fiind un mijloc procedural aflat la îndemână autorității deliberative, de a produce rectificarea actului administrativ adoptat nelegal, după caz, neîntemeiat, ceea ce ar atrage pe cale de consecință rămânerea fără obiect a acțiunii în instanța de contencios administrativ.

Enunțăm unele concepte noi privind necesitatea eficientizării răspunderii administrative a unităților administrativ-teritoriale ca persoane juridice, astfel:

1) Reglementarea din România trebuie să fie perfecționată, deoarece măsura ar trebui să fie la îndemâna unei instanțe judecătorești de contencios administrativ, care să nu aibă altceva de făcut, decât să constate starea de fapt și de drept și pe cale de consecință să pronunțe o hotărâre executorie și

irevocabilă în camera de consiliu, fără citarea părților, pe baza unei cereri venite din partea reprezentantului Guvernului în teritoriu, după caz, a sesizării venite din partea oricărui subiect de drept.

2) Referitor la răspunderea administrativă a consilierilor din consiliile locale, propunem ca autoritățile deliberative să se considere dizolvate de drept ca organ deliberativ, în condițiile în care pe parcursul unui an calendaristic se ajunge ca prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, să se anuleze două hotărâri de consiliu local. Acesta va reprezenta mijlocul procedural de responsabilizare a persoanelor alese în funcții publice de consilieri, prin aceea că le încetează mandatul înainte de termenul pentru care au fost aleși.

Fata de cele prezentate, va rog sa binevoiti a-mi comunica un raspuns in scris la adresa Cabinet Avocat dr.Botomei Vasile, din Mun.Bacau, str.Republicii, nr.27, A, 1-3, in dovedirea indeplinirii conditiilor de implementare a recomandarilor stiintifice.

Aceste recomandari stiintifice sunt publicate in reviste de specialitate juridica din Romania si din strainatate, cu apreciere favorabila in mediul universitar, in contextul realizarii unor reforme efective in domeniul administratiei publice locale, ca mijloc de eficientizare a raspunderii organelor administratiei publice executive si deliberative, pentru activitatea ce se prevede a fi desfasurata in interesul comunitatii.

Recomandarile stiintifice au fost publicate si fundamentate in articolele stiintifice publicate in:

- 1) Buletin Științific "Interrelațiile Ecologiei", Iași, 2009, Romania;
- 2) Revista Națională de Drept, edițiile 2009 și 2010, Romania;
- 3) Revista "Lege și viață", 2010, Chisinau, Republica Moldova.

Transmise azi, data de 15.02.2011, de pe e-mail botomei.vasile@yahoo.com, la urmatorii:

1. Guvernul Romaniei, la e-mail: drp@gov.ro;
2. Ministerul Administratiei si Internelor, la e-mail: petitii@mai.gov.ro,
3. Parlamentul Romaniei, la e-mail: cpo6@cdep.ro.

Autor,
Av.dr.Botomei Vasile

15.02.2011

GUVERNUL ROMÂNIEI

**Secretariatul General al Guvernului
Direcția Relații Publice**

NR. 15D/ 1915/ 18.02.2011

**Domnului BOTOMEI VASILE
<BOTOMEI.VASILE@YAHOO.COM>**

Referitor la memoriul dumneavoastră , vă facem cunoscut faptul
că a fost transmis, spre analiză și informare , MINISTERULUI
ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR.

Cu stimă

DIRECTOR

Piața Victoriei nr. 1, Sector 1, București
Tel: +4 021 318 11 75, 314 3400 /1903
Fax: +4 021 313 98 46
www.sgg.ro

Anexa 26: Recomandări științifice de modificare a Lg.14/2003

Cabinet Avocat dr. Botomei Vasile
Municipiul Bacau, str. Republicii nr. 27, A, 1 – 3
CIF 21183784
Email: botomei.vasile@yahoo.com ; Website: www.botomeivasile.ro
Telefon/fax: 0334 422 716; Mobil: 0744 19 17 17
Nr. 42/15.02.2011

CATRE,

1. Guvernul Romaniei

In atentia urmatoarelor:

- D-lui Prim-Ministru;
- D-lui Ministru al Ministerului
Finantelor Publice

2.Parlamentul Romaniei

In atentia urmatoarelor:

- Comisia pentru buget, finante si banci
- D-le Presedinte

Cabinet avocat dr. Botomei Vasile, cu sediul in Mun. Bacau, str. Republicii nr. 27, A, 1 – 3, reprezentat prin avocat dr.Botomei Vasile, va comunica spre analiza sinteze din teza de doctorat Botomei Vasile, sustinuta in cadrul Universitatii de Stat din Moldova.

Va rog respectuos sa primiti spre consultare si dezbaterre recomandarile stiintifice publicate in teza de doctorat **“RĂSPUNDEREA ADMINISTRATIVĂ: ASPECTE PRACTICO-ȘTIINȚIFICE ÎN PLAN COMPARAT – REPUBLICA MOLDOVA ȘI ROMANIA”**, cu privire la imbunatatirea sistemului legislativ din Romania in domeniul raspunderii administrative a organelor executive din cadrul partidelor politice, astfel:

Răspunderea administrativă a organelor de conducere din partidele politice, este tratată în contextul în care partidele politice sunt denumite persoane juridice de drept public. Din acest motiv, în lipsa unei prevederi legislative prin care să se identifice modalități de răspundere administrativă a organelor de conducere din cadrul partidelor politice, sunt tratate în lucrarea de doctorat aspecte practico-științifice, de aplicare a răspunderii administrative inclusiv în acest domeniu, in subcapitolul:

“1.5. Conceptul raspunderii administrativa a organelor executive din partidele politice”

Abordarea privește exclusiv aspecte tehnice de răspundere administrativă și nu se referă la aspecte de doctrină, politică externă sau internă.

În acest context, apreciem că în scopul înființării conceptului de răspundere administrativă pentru organele de conducere din cadrul partidelor politice, fiecare partid politic trebuie să încheie contracte de muncă, în condițiile de stabilire a responsabilităților și obligațiilor prin fișa postului de conducere din fiecare structură, cu începere de la nivel central, pentru organele de conducere din birourile de conducere de la nivel național și până la nivelul fiecărui județ. Aceasta implică aspectul ca, subdiviziunile administrativ teritoriale ale fiecărui partid politic să se înființeze după modelul condițiilor de înființare a filialelor din cadrul societăților comerciale, în condițiile de înregistrare și de recunoaștere a actelor de constituire de către autoritățile administrației de stat.

În România, cadrul legal de înregistrare a persoanelor juridice supuse înregistrării este reglementat prin art.38-39 din Decretul nr. 31/ 30.01.1954, privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, potrivit căruia, denumirea, sediul și scopul entității înregistrate sunt definite prin actul de înființare, după caz statutul de funcționare:

- „*Persoana juridică va purta denumirea stabilită prin actul care a înființat-o sau prin statut.*”

- „*Sediul persoanei juridice se stabilește potrivit actului care a înființat-o sau statutului.*”

- „*Persoana juridică nu poate avea decât acele drepturi care corespund scopului ei stabilit prin lege, prin actul de înființare sau prin statut. Orice act juridic care nu este făcut în vederea realizării acestui scop este nul*”. Ca practică aplicată, lucrarea are în anexă un model de înființare a unei organizații județene politice, înregistrată și recunoscută de organul puterii de stat prin CIF 23698841, eliberat la 10.04.2008.

Organul administrației de stat competent să verifice legalitatea actelor de înființare ale unei filiale, după caz, a unei organizații județene, îi atribuie acesteia un cod de înregistrare fiscală, cod care va constitui dovada de luare în evidență a filialelor fiecărui partid politic, care funcționează la nivel teritorial.

Constatări:

- Partidele politice, nu practică înregistrarea filialelor sau organizațiilor teritoriale;

- Neînregistrarea la organul fiscal teritorial a filialelor sau organizațiilor de partid, determină o lipsă de răspundere administrativă, pentru persoanele care sunt alese în conducerea acestora;

- Neînregistrarea la organul fiscal teritorial a filialelor sau organizațiilor de partid, lipsește statul de exercitarea prin organe specializate a unui control administrativ asupra activităților acestora, neexistând mijlocul de control și atragerea răspunderii administrative pentru organele de conducere.

Recomandări:

1. Instituirea obligației de înregistrare a subdiviziunilor teritoriale la organul administrației de stat competent teritorial, în cadrul unui termen de

maxim 30 de zile de la data înregistrării în Registrul Partidelor Politice a formațiunii de la nivel național, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a-și continua activitatea politică, partidul care nu-și îndeplinește această obligație.

2. Instituirea obligației de întocmire și de înregistrare de contracte individuale de muncă, pentru organele executive de la nivel central și județean, pentru organele executive de conducere, care să se încheie între organul colectiv de conducere reprezentat prin Biroul Permanent Național, după caz, de Biroul Permanent Județean, în calitate de angajator și organul de execuție, președinte, în calitate de angajat, înregistrat inclusiv la autoritatea de control pentru partide și organizații politice din țară.

Răspunderea administrativă a organelor de conducere din cadrul partidelor politice ca organe de drept public, nu se confundă și nu echivalează cu conceptul de răspundere politică, motiv pentru care cerința de stabilire a unor relații contractuale este de natură a realiza efectiv un mecanism de atragere a răspunderii administrative pentru actele pe care aceste categorii de persoane le fac în exercitarea atribuțiilor funcției. Această procedură presupune inclusiv realizarea unui act de repartitie pe post care, în vederea realizării cadrului instituțional, recomanda ca repartitia să se obțină prin avizul de la Autoritatea Electorală Permanentă, prevăzută cu activitatea de control pentru partide și organizații politice.

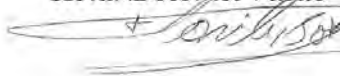
Fata de cele prezentate, va rog sa binevoiti a-mi comunica un raspuns in scris la adresa Cabinet Avocat dr.Botomei Vasile, din Mun.Bacau, str.Republicii, nr.27, A, 1-3, in dovedirea indeplinirii conditiilor de implementare a recomandarilor stiintifice din teza de doctorat.

Aceste recomandari stiintifice sunt publicate in reviste de specialitate juridica din Romania, cu apreciere favorabila in mediul universitar, in contextul realizarii unor reforme efective in domeniul raspunderii administrative a organelor executive din cadrul partidelor politice

Transmise azi, data de 15.02.2011, de pe e-mail botomei.vasile@yahoo.com, la urmatoarii:

- 1. Guvernul Romaniei, la e-mail: drp@gov.ro;*
- 2. Ministerul Finantelor Publice, la e-mail: publicinfo@mfinante.ro,*
- 3. Parlamentul Romaniei, Comisia pentru buget, finante si banci, la e-mail: srp@cdep.ro.*

Autor,
Av.dr.Botomei Vasile

15.02.2011

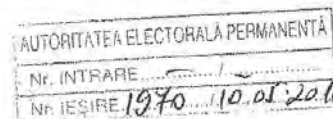
Anexa 27: Implementarea recomandărilor științifice de modificare a Lg.14/2003

Autoritatea Electorală Permanentă

Sediul central: Str. Stavropoleos nr. 6, sector 3, București
Tel./fax 021/3101.386, www.roaep.ro, email: office@roaep.ro

Autoritatea Electorală Permanentă prelucraază date cu caracter personal, în conformitate cu prevederile Legii nr. 677/2001, potrivit notificațiilor nr. 4238, nr. 9289 și nr. 9290, în scopul îndeplinirii atribuțiilor legale în materie electorală și de control al finanțării partidelor politice și al campaniilor electorale.

Domnului avocat dr. Botomei Vasile
Strada Republicii nr. 27, A, 1-3
Municipiul Bacău
<botomei.vasile@yahoo.com>

Stimate domnule Botomei,

Referitor la recomandările dumneavoastră cu privire la răspunderea administrativă a organelor executive din cadrul partidelor politice, transmise nouă de către Ministerul Finanțelor Publice și înregistrate la Autoritatea Electorală Permanentă cu nr. 1970/11.04.2011, vă informăm că acestea au fost analizate cu atenție și vă asigurăm că vor fi avute în vedere la elaborarea viitoarelor proiecte de acte normative pentru îmbunătățirea și perfecționarea cadrului legislativ electoral românesc.

Cu stimă,

SECRETAR GENERAL

CSABA TIBERIU KOVACS

Anexa 28: Implementarea rezultatelor cercetării în aplicarea teoriei pluralismului organizațiilor profesionale de apărare înregistrate la nivel județean în România:

1) Actul de înregistrare fiscală și autorizare a Baroului Bacău din cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din România - decan av. Vasile Botomei, autorizat cu Statut autentic, adoptat în baza Lg.51/1995

 ROMÂNIA MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ CERTIFICAT DE ÎNREGISTRARE FISCALĂ		
Seria A Nr. 0034233		
Denumire/Nume și prenume: BAROUL BACĂU DIN CADRUL UNIUNII NAȚIONALE A BAROURILOR DIN ROMANIA		
Domiciliul fiscal: Jud. Bacău, Mun. Bacău, Cal. Republicii, Nr.27, Bl.27, Sc.A, Et.P, Ap.3		
Emitent	Codul de înregistrare fiscală (C.I.F.):	16655686
00000000000000000000145010919	Data atribuirii (C.I.F.):	05.08.2004
A	Data eliberării:	22.02.2007
Cod M.F.P. 14.13.20.99/2		
Se utilizează începând cu 01.01.2007		

2) Actul de înregistrare fiscală a Baroului Bacău AFJ - decan av. Gigi Nucu Candet, fără act de înființare, fără statut, publicat cu acte de autorizare Decret 281/1954 și Decret 90/1990, abrogate prin art.83 din Lg.51/1995

 ROMÂNIA MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ CERTIFICAT DE ÎNREGISTRARE FISCALĂ		
Seria A Nr. 0034233		
Denumire/Nume și prenume: BAROUL BACĂU AFJ		
Domiciliul fiscal: Jud. Bacău, Mun. Bacău, Str. Mihai Viteazul, Bl.12, Sc.D		
Emitent	Codul de înregistrare fiscală (C.I.F.):	944481
00000000000000000000414088326	Data atribuirii (C.I.F.):	07.12.1992
A	Data eliberării:	14.02.2007
Cod M.F.P. 14.13.20.99/2		
Se utilizează începând cu 01.01.2007		

DOSAR NR.14088/180/2011

ROMANIA
JUDECATORIA BACAU JUDETUL BACAU
SENTINTA PENALA NR.1793
SEDINTA PUBLICA DIN 10.11.2011
COMPLETUL CONSTITUIT DIN :
PRESEDINTE : LUPASCU SERGIU
CU PARTICIPARE :
PROCUROR : GRIGORE MIHAELA
GREFIER : MARDARE SIMONA

Pe rol fiind judecarea cauzei penale ce are ca obiect „plangere impotriva rezolutiei procurorului” formulata de petentul BAROUL BACAU.

Desfasurarea sedintei de judecata a fost inregistrata cu mijloace tehnice audio, conform prevederilor art.304 al.1 Cp.

La apelul nominal facut in sedinta publica se prezinta avocat Petrea Mihaela pentru petent, lipsa fiind partile.

Procedura de citare este legal indeplinita.

S-a expus referatul oral asupra cauzei de catre grefierul de sedinta dupa care :
Reprezentantul Ministerului Public si aparatorul petentului nu mai au cereri de formulat.

Nemaifind alte cereri de formulat, probe de administrat, instanta constata terminata cercetarea judecatoreasca si acorda cuvantul pe dezbateri.

Aparatorul petentului, solicita admiterea plangerii in temeiul art.278 al.1 lit.b Cp.p. cu cheltuieli de judecata. Sa se aiba in vedere rezolutia prim-procurorului Parchetului de pe langa Tribunalul Bacau nr.247/II/2/2011.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingerea plangerii si mentinerea rezolutiei atacate.

S-au declarat dezbaterile inchise, trecandu-se la deliberare.

I N S T A N T A
- deliberand -

Asupra cauzei penale de fata constata urmatoarele :

Prin rezolutia , ordonanta procurorului de la Parchetul de pe langa Curtea de Apel Bacau nr.546/P/2011 in temeiul art. 226 al.6 Cp.p. raportat la art.10 lit.d Cp.p. s-a dispus neinceperea urmaririi penale fata de Botomei Vasile si Costras Adrian, sub aspectul savarsirii infractiunii prev. si ped. De art.281 Cp. intrucat nu sunt intrunite elementele constitutive ale infractiunii sub aspectul laturii subiective.

Pentru a dispune astfel procurorul a retinut ca referatul organului de cercetare penala cuprinde propuneri legale si temeinice, iar argumentele sunt corespunzatoare solutiei propuse.

Potrivit referatului organului de cercetare penala la data de 06.10.2009, a fost inregistrata la I.P.J. Bacau plangerea formulata de catre U.N.B.R- Baroul Bacau

,str.M.Viteazu, nr.12, fata de Botomei V. si Costras A., avocati in cadrul U.N.B.R. Baroul Bacau, str.Republicii, nr.27, sub aspectul savarsirii infractiunilor prev. si ped. de art.57 al6 din Lg.nr.51/1995. In cuprinsul acesteia se reclama faptul ca susnumitii au folosit fara drept denumirile de -barou-, Uniunea Nationala a Barourilor din Romania, si efectueaza acte specifice formelor de exercitare a profesiei de avocat in conditiile in care, potrivit art.9 al.2 din Lg.51/1995, in fiecare judet si in mun.Bucuresti exista si functioneaza un singur barou membru al Uniunii Nationale a Barourilor din Romania. Din cercetarile efectuate au rezultat urmatoarele :

Baroul Bacau - U.N.B.R. din Bacau, str.Republicii, nr.27 este infiintat conform art.28 lit.b din Decretul nr.31/1954, in baza actului de infiintare autentificat la B.N.P. Balgaradean E.Stela, cu nr.205/07.02.2007, recunoscut si autentificat la M.F.P.-D.G.F.P. Bacau, in calitate de organ al puterii de stat. Infiintarea Baroului mai sus amintit a avut loc in cadrul Congresului National al Barourilor din Romania, in cadrul Adunarii Generale a Barourilor din Romania din data de 26.06.2004. Procesul-verbal al Congresului National al Barourilor din Romania a fost autentificat cu nr.1476/01.08.2006 si B.N.P. Balgaradean E.Stela cunoscut si inregistrat la M.F.P.-D.G.F.P.Bacau, in calitate de organ al puterii de stat. Deasemenea, Statutul Uniunii Avocatilor din Romania a fost adoptat in temeiul Lg.nr.51/1995, republicata si al art.9 din Constitutia Romaniei, fiind adoptat la data de 20.06.2004, in cadrul Congresului Uniunii Avocatilor din Romania si autentificat sub nr.1476/01.08.2006 la B.N.P. Balgaradean E.Stela, inregistrat si recunoscut de catre M.F.P. prin autorizatia fiscala nr.20626000 eliberata pentru U.N.B.R. in calitate de succesor a U.A.R.

Baroul Bacau - U.N.B.R. din Bacau, str.Republicii, nr.27 are scopul definiti prin statutul propriu de functionare, ca forma de reglementare pentru desfasurarea activitatii proprii si care este ridicat la nivel de principiu constitutional in baza art.9 din Constitutia Romaniei, aspecte confirmate si cu ocazia audierii faptuitorului Botomei Vasile. Acesta din urma a invocat si o serie de rezolutii ale procurorilor din cadrul mai multor parchete de toate gradele, mentinute prin hotarari judecatoresti definitive prin care s-au dispus solutii de neincepere a urmaririi penale fata de persoane care au exercitat acte specifice activitatii de avocat in conditiile in care nu erau inscrise in Baroul Traditional (respectiv cel recunoscut de catre potent).

Curtea de Casatie si Justitie - Sectia Penala, prin Decizia Penala nr.1561/07.05.2008 a dispus achitarea unui membru al U.N.B.R. Structura Bota-Pompiliu (respectiv Baroul Constitutional), din care fac parte si numitii Botomei V. si Costras A., motivat de faptul ca lipseste latura subiectiva a infractiunii, acesta avand reprezentarea ca exercita in mod legal avocatura, dar fiind ca instantele au dat interpretari contradictorii in ceea ce priveste calitatea de avocat a membrilor U.N.B.R. Bota .Desi ICCJ a statuat prin Decizia nr.27/16.04.2007 ca asistenta juridica acordata in procesul penal ca un inculpat sau invinuit de catre o persoana care nu a dobandit calitatea de avocat in conditiile Lg.nr.51/1995 echivaleaza cu lipsa de aparare a acestuia, situatia juridica a barourilor paralele a ramas in continuare ambigua, intrucat aceste structuri isi invoca statutul legal. Pe de alta parte, in procesele la care Botomei V. si Costras A. Au participat in calitate de avocati, instantele de judecata au acceptat participarea lor in aceasta calitate, s-au

facut mentiuni cu privire la aceste aspecte, susnumiti avand astfel convingerea rezonabila ca activitatile desfasurate sunt legale.

Desi activitatile desfasurate de catre susnumiti se circumscriu profesiei specifice de avocat, tinand cont de considerentele C.E.D.O. referitoare la claritatea dreptului scris sau jurisprudentei, in fata unei practici unitare de netrimiteri in judecata a persoanelor cercetate in cazuri similare, s-a apreciat ca legea care incrimineaza exercitarea fara drept a profesiei de avocat nu este previzibila si accesibila.

Rezolutia, a fost atacata de catre petent la primul procuror al Parchetului de pe langa Curtea de Apel Bacau in termenul prevazut de art.278 al.3 C.p.p.

Prin rezolutia primului procuror al Parchetului de pe langa Curtea de Apel Bacau nr.483/II/2/2011 in temeiul art. 275-278 C.p.p. plangerea a fost respinsa.

Impotriva rezolutiei procurorului de la Parchetul de pe langa Curtea de Apel Bacau nr.546/P/2011 in termenul prevazut de art.278 ind.1 al.1 C.p.p. a formulat plangere petentul Baroul Bacau.

Plangerea a fost inregistrata la Judecatoria Bacau la nr.14088/180/2011.

Potentul a invocat motivele care vor fi expuse in continuare :

Baroul Bacau a formulat plangere impotriva celor doi faptuitori in oct.2009, acuzand folosirea fara drept a denumirilor specifice profesiei si exercitarea fara drept de activitati specifice formelor de exercitare a profesiei de avocat.

Avand in vedere ca plangerea vizeaza acte si fapte anterioare, este necesar analiza celor sesizate prin prisma dispozitiilor legale in vigoare la acea data, cu recalificarile intervenite in timp, dar si prin prisma faptului ca sesizarea cuprinde aspecte diferite, cu incadrari particulare.

Folosirea fara drept a denumirilor si insemnelor specifice profesiei de avocat a fost introdusa ca si infractiune prin OU 159/nov.2008 care a fost declarata neconstitutionala abia prin Decizia Curtii Constitutionale nr.109/09.02.2010 si respinsa prin Legea 81/mai 2010. Ea a fost reintrodusa prin Legea 270/2010 in art.57 al.6 si renumerotata dupa republicare, in art.60 al.6.

In schimb, exercitarea de activitati specifice profesiei este reglementata ca si infractiune la art.28 din lege, coroborat cu art.1,48,57 din lege si art.281 C.p. Prin Legea 270/2010, art.1 al.3 a fost completat, iar dupa republicarea din 2011, incriminarea exercitarii nelegale s-a facut la art.113 L.51/1995.

Astfel, la acest moment, cadrul legal din L.51/1995 care contureaza in mod clar caracterul infrațional al unor astfel de fapte il constituie art.1,26,50,60,113 si art.281 C.p.

Pe de alta parte, avocatura este un serviciu public infiintat, organizat si care actioneaza in baza unei legi speciale, conform art.28 lit.a din Decret 31/1954 si nu se supune OG nr.26/2000 cu privire la asociatii si fundatii si nici art.40 din Constitutia Romaniei.

Astfel, structura organizatorica avocatiala a fost infiintata si reglementata prin Legea 51/1995 (si nu prin act constitutiv, statut), a fost inregistrata fiscal conform art.32 din Decretul 31/1954 iar aceasta profesie exercitata doar in conditiile acestei legi si ale statutului, a constituit si constituie un monopol al membrilor barourilor udetene din cadrul UAR si, ulterior UNBR.

La aceste dispozitii legale se adauga si jurisprudenta constanta si clara a ICCJ, CC si CEDO, dar si literatura de specialitate care au confirmat legalitatea si unicitatea structurii organizatorice prin Legea 51/1995.

Potrivit acestor reglementari, atata timp cat actele de infiintare ale acestor entitati sunt nule si sintravin principiilor potrivit carora un asemenea serviciu este infiintat prin lege, si nu in baza dreptului de asociere, suntem in prezenta unor entitati uzurpatoare, fara capacitate juridica, iar persoanele care exercita activitati de natura avocatiala in baza acestor entitati si prin folosirea denumirilor specifice profesiei legal constituite intra sub incidenta dispozitiilor incriminatoare penale.

Lipsa de previzibilitate si accesibilitate poate fi justificata inainte ca L.51/1995 sa fie modificata si lamurita in timp de catre legiuitor, dar si de catre instantele superioare nationale si internationale prin deciziile lor obligatorii si publicate care au conturat in mod temeinic si clar caracterul nelegitim si infractorial al activitatii avocatiale paralele. Practica neunitara si pozitia diferita a instantelor fata de astfel de persoane a fost de la un pncet, nu rezultatul lipsei de previzibilitate si accesibilitate ,ci mai dfegraba a lipsei de documentare ,cu consecinte covarsitoare asupra dreptului constitutional la o aparare calificata si de calitate, dar si asupra imaginii avocatului si stabilitatii profesiei in Romania.

In drept au fost invocate prev. art.278 ind.1 C.p.p.

Analizand rezolutia, atacata prin prisma motivelor invocate si pe baza lucrarilor si a materialului din dosarul cauzei, instanta apreciaza ca actul de dispozitie al procurorului este legal si temeinic si in temeiul art.278 ind.1 al.8 lit.a C.p.p. va respinge plangerea ca nefondata si va mentine rezolutia atacata.

Instanta isi va intemeia convingerea pe considerentele care le va dezvolta in continuare.

Situatia de fapt a fost corect retinuta si apreciata de organele de urmarire penala si este confirmata de continutul actelor premergatoare efectuate.

Pe timpul cercetarii judecatoresti nu au fost descoperite fapte, ori imprejurari noi care sa conduca la o alta solutie si care sa nu fi fost cunoscute ori care sa fi fost eludate de catre organul de urmarire penala.

Probele au fost legal identificate stranse si prelucrate. Administrarea lor s-a facut cu respectarea prev.art.200 C.p.p. si art.202 C.p.p. atat in favoarea cat si in defavoarea faptuitorilor in scopul aflarii adevarului si pentru justa solutionare a cauzei.

In temeiul art.192 al.2 C.p.p. constatand culpa procesuala a petentului, instanta va dispune obligarea acestuia la plata cheltuielilor judiciare avansate de catre stat.

**Pentru aceste motive
In numele legii
HOTARASTE**

In tem.art.278 ind.1 al.8 lit.a teza I C.p.p. respinge plangerea petentului BAROUL BACAU cu sediul in Bacau, str.Mihai Viteazu ,nr.12, impotriva rezolutiei procurorului de la Parchetul de pe langa Curtea de Apel Bacau nr.546/P/2011 ca nefondata.

In temeiul art.278 ind.1 al.8 lit.a teza II C.p.p. mentine rezolutia atacata.

In temeiul art.192 al.2 C.p.p. obliga petentul la plata sumei de 20 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de catre stat.

In temeiul art.193 C.p.p. respinge cererea petentului pentru obligarea intimatilor la plata cheltuielilor judiciare.

Definitiva.

Pronuntata in sedinta publica, azi 10.11.2011.

PRESEDINTE,

GREFIER,

Red.LS.23.12.2011
Dact.M.S.03.01.2012
Ex.2

ROMANIA - JUDECATORIA DACAU
JUDETUL DACAU

Prezenta copie, consemnata cu originalul
la nr dosarului nr. 180/2011 se legalizeaza
si mentioneaza ca a ramas inregistrata la data
prin [signature]
Anului registrator principal
Data legalizării
25.06.2012

APLICATIE DE
SITUAȚIE
581
Seria: [blank]

REGISTRAR
10.11.2011
20,15 lei

Anexa 30: Implementarea rezultatelor cercetării în aplicarea teoriei pluralismului organizațiilor profesionale de apărare înregistrate la nivelul capitalei București din România:

1) Actul de înregistrare fiscală și autorizare a Baroului București-decan av.Vasile Botomei, autorizat cu act de înființare adoptat în baza Lg.51/1995, în conformitate cu dispozițiile din noul cod civil

ROMÂNIA
MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
CERTIFICAT DE ÎNREGISTRARE FISCALĂ

Seria A Nr. 0680821

Denumire/Numé si prenume:
BAROUL BUCUREȘTI

Domiciliul fiscal: **MUNICIPIUL BUCUREȘTI, SECTOR 1,
 BLD. NICOLAE BĂLCESCU, Nr.17-19, Et.P, Ap.10-11**

Emitent **A** Codul de înregistrare fiscală (C.I.F.): **29695330**
 000000000000000000000000117906319 Data atribuirii (C.I.F.): **14.02.2012**
 Data eliberării: **14.02.2012**

Cod M.E.F. 14.13.20.99/2 Se utilizează începând cu 01.01.2007

2) Actul de înregistrare fiscală a Baroului București-decan av.Ilie Iordachescu, fara act de înființare

ROMÂNIA
Ministerul Finanțelor Publice

Acasă | **Domeniul de activitate** | Activități funcționale | Stabilitate financiară | Buletin MFP | Presă

Bugetul de stat
Noveltă legislative
Trecoare și datorie publică
Treasury and Public Debt
Impozite și taxe
Domeniul reglementată specific
Reglementări contabile

Activități
AGENTUL ECONOMIC CU CODUL UNIC DE IDENTIFICARE 4203195

Tragor
BAROUL BUCUREȘTI

Activitate planificată	BAROUL BUCUREȘTI
Adresă	Dr. Dimitrie Săbăreanu 3 București
Județ	MUNICIPIUL BUCUREȘTI
Formă de înregistrare la Registrul Comerțului:	s.r.l.
Act autorizare:	LEGEA NR.11/1995
Codul poștal:	50047
Telefon:	1118115
Fax:	1130406
Data înregistrării:	ÎNREGISTRAT din data 18 July 1995

Observații privind societatea comercială:

Interes general
 Program de convergență
 Poziția finanțelor externe
 Treasury and Public Debt
 Trecoare și datorie publică
 Noveltă legislative
 Bugetul MFP
 Reforma bugetului UE

Anexa 31: Actul de înregistrare fiscală și autorizare a Botomei V. Vasile – Cabinet Decan Avocat
Doctor Baroul Bacău – Uniunea Națională a Barourilor din România Mediator

ROMÂNIA
MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
CERTIFICAT DE ÎNREGISTRARE FISCALĂ

Seria **A** Nr. **0385756**

Denumire/Nume și prenume:

**BOTOMEI V. VASILE - CABINET DECAN AVOCAT DOCTOR. BAROUL BACĂU - UNIUNEA
NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA , MEDIATOR**

CNP: 1640107270583

Domiciliul fiscal: JUD. BACĂU, MUN. BACĂU,
CAL. REPUBLICII, Nr.27, Bl.27, Sc.A, Ap.1-3

Emitent	Codul de înregistrare fiscală (C.I.F.):	21183784
00000000000000000000000499016644	Data atribuirii (C.I.F.):	23.02.2007
A	Data eliberării:	09.08.2011

Cod M.F.P. 14.13.20.99/2

Se utilizează începând cu 01.01.2007

Anexa 32: Implementarea rezultatelor cercetării în aplicarea teoriei pluralismului organizațiilor profesionale de apărare înregistrate la nivel național în România.

1) Actul de înregistrare fiscală și autorizare al Uniunii Naționale a Barourilor din România-UNBR, președinte av.Botomei Vasile, autorizată cu act de înființare-Statut autentic, adoptat în baza Lg.51/1995

 ROMÂNIA MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ CERTIFICAT DE ÎNREGISTRARE FISCALĂ		
Seria A Nr. 0680742		
Denumire/Nume și prenume: UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMANIA - U.N.B.R.		
Domiciliul fiscal: MUNICIPIUL BUCUREȘTI, SECTOR 1, BLD. NICOLAE BĂLCESCU, Nr.17-19, Ap.9,10,11		
Emitent	Codul de înregistrare fiscală (C.I.F.):	29497286
000000000000000000000000131796980	Data atribuirii (C.I.F.):	29.12.2011
A	Data eliberării:	29.12.2011
Cod M.E.F. 14.13.20.99/2	Se utilizează începând cu 01.01.2007	

2) Actul de înregistrare fiscală a Uniunii Naționale a Barourilor din România, președinte av.Gheorghe Florea, fără act de înființare, fără statut, compusă din barouri publicate prin acte de autorizare abrogate/Decret 281/1954

06/02 2012 12:58 TEL 0213151408			BAROUL BUCUREȘTI			001		
 ROMÂNIA MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ CERTIFICAT DE ÎNREGISTRARE ÎN SCOPURI DE TVA								
Seria B Nr. 0674098								
Denumire/Nume și prenume: UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMANIA								
Domiciliul fiscal: Loc. Municipiul București, Sec. 5, Spl. Independenței, Nr.5								
Emitent	Codul de înregistrare fiscală (C.I.F.):			RO4315974				
00000000000000000000000092924324	Data atribuirii (C.I.F.):			01.06.2000				
A	Înregistrat în scopuri de TVA din data:			31.01.2007				
Cod M.E.F. 14.13.20.99/1	Data eliberării:			31.01.2007				
			Se utilizează începând cu 01.01.2007					

Anexa 33: Hotărâre de confirmare a Baroului Bacau-UNBR, in calitate de membru al Uniunii Naționale a Barourilor din România -UNBR

UNIUNEA NATIONALA A BAROURILOR DIN ROMANIA

THE NATIONAL ASSOCIATION OF THE ROMANIAN BARS - L'UNION NATIONALE DES BARREAUX DE ROUMANIE
Bucuresti, B-dul Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9-11, CIF 29497286

Cod postal 010043

Tel/fax: 0334.422.716, mobil:0744.19.17.17

unbr.info@yahoo.com www.unbr.info

HOTARAREA

Nr.9/10.01.2012

Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-U.N.B.R., cu sediul in Bucuresti, B-dul Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9-11, autorizata in baza Legii 51/1995, republicata, cu CIF 29497286, in calitate de persoana juridica de interes public, asimilata institutiilor de drept public, cu patrimoniu si buget propriu, succesoare de drept a Uniunii Avocatilor din Romania, a Colegiilor de Avocati din Romania si Uniunii Colegiilor de Avocati din Romania, reprezentata prin organele de conducere, prin Presedinte Doctor Avocat Botomei Vasile, avand in vedere urmatoarele:

-Art.1 (1), (2), art.10, art.12 (1), art.24, art.26, art.29 (1), cu raportare la art.49 (1), art.50,art.51,art.52,art.53,art.54,art.55,art.56,art.57,art.58, art.60 si urmatoarele din Legea 51/95, privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicata;

-Statutul Profesiei de Avocat;

-Codul Deontologic al Avocatilor din Uniunea Europeana;

-Dispozitiile de reglementare din Noul Cod Civil, privind art.194, art.195, art.200, art.205, art.206, art.207, art.209, art.210, art.212, art.213, art.222, art.226, art.227, si urmatoarele din acesta,

Dispune urmatoarele:

Art.1 Se confirma calitatea de membru componet la Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-U.N.B.R., pentru Baroul Bacau din cadrul Uniunii Nationale a Barourilor din Romania, inregistrat cu sediul in Municipiul Bacau, str. Republicii 27,A,3, autorizat in baza Legii 51/1995, republicata, cu capacitate civila, in calitate de persoana juridica de interes public, cu capacitate de folosinta si de exercitiu prin organele de conducere stabilite prin actul de infiintare denumit Statut, asimilata institutiilor de drept public, cu patrimoniu si buget propriu, succesori in drepturi si obligatii al Baroului de Avocati Bacau din cadrul Uniunii Avocatilor din Romania, al Colegiului de Avocati din judetul Bacau din cadrul Uniunii Nationale a Colegiilor de Avocati din Romania, infiintat in urma desfiintarii Uniunii Barourilor din Romania si a barourilor, prin aplicarea Legii 3/1948.

D.G.F.P. BACĂU - D.M.A.V.S.
Birou de Gestionare Registru Contribuabilii
Monitorizare Declarații Fiscale și Birou Juridic
CONFORM CU ORIGINALUL.

Art.2 Cu incepere de la data incetarii mandatului de decan potrivit Statutului profesiei de avocat, Baroul Bacau este reprezentat prin decan interimar, pana la reglementarea noilor organe de conducere stabilite prin alegeri si Statut, confirmate de Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-U.N.B.R., prin Presedintele .

Art.3 Asigurarea conducerii interimare pentru Baroul Bacau se face de Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-U.N.B.R., prin Presedinte Doctor Avocat Botomei Vasile, autorizat sa exercite profesia de avocat in baza Legii 51/1995, republicata, cu CIF 21183784, CNP1640107270583.

Red.4ex/2pg/unbr/10.01.2012

Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-U.N.B.R.,
Presedinte,

Doctor Avocat Botomei Vasile

UNIUNEA NATIONALA A BAROURILOR DIN ROMANIA
THE NATIONAL ASSOCIATION OF THE ROMANIAN BARS L'UNION NATIONALE DES BARREAUX DE ROUMANIE
București, B-dul Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9-11, CIF 29497286
Cod postal 010043
Tel/fax: 0394.422.716, mobil:0744.19.17.17
unbr.info@yahoo.com www.unbr.info

HOTARAREA
Nr.8/10.01.2012

Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-U.N.B.R., cu sediul in Bucuresti, B-dul Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9-11, autorizata in baza Legii 51/1995, republicata, cu CIF 29497286, in calitate de persoana juridica de interes public, asimilata institutiilor de drept public, cu patrimoniu si buget propriu, succesoare de drept a Uniunii Avocatilor din Romania, a Colegiilor de Avocati din Romania si Uniunii Colegiilor de Avocati din Romania, reprezentata prin organele de conducere, prin Presedinte Doctor Avocat Botomei Vasile, avand in vedere urmatoarele:

-Art.1 (1), (2), art.10, art.12 (1), art.24, art.26, art.29 (1), cu raportare la art.49 (1), art.50, art.60 si urmatoarele din Legea 51/95, privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicata;

-Statutul Profesiei de Avocat;

-Codul Deontologic al Avocatilor din Uniunea Europeana;

-Dispozitiile de reglementare din Noul Cod Civil, privind art.191(2), art. 192, art.193(1), art.194, art.195, art.196, art.200, art.205, art.206, art.207, art.209, art.210, art.212, art.213, art.214(2), art.222, art.226, art.227, art.249 si urmatoarele din acesta,

Dispune urmatoarele:

Art.1 Se aproba infiintarea persoanei juridice de interes public Baroul Bucuresti, cu sediul in Bucuresti, B-dul Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.10-11, sector 1, reglementat prin efectul Legii 51/1995, republicata, pe durata nedeterminata de timp, cu caracter nonprofit si apolitic, cu patrimoniu, buget, emblema, sigla si sigiliu proprii, in calitate de organizatie profesionala aflata in subordinea si compunerea organului tutelar Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-U.N.B.R, denumita si Ordinul Profesional al Avocatilor.

Art.2 Se dispune inregistrarea Baroului Bucuresti ca persoana juridica de interes public, asimilata institutiilor publice, constituită, cu funcțiune, scop si obiect de activitate conform Legii nr.51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, Statutului profesiei de avocat si Codului Deontologic al Avocatilor din Uniunea Europeana, cu raportare la dispozitiile de reglementare din Noul Cod Civil si normele de drept comunitar.

Art.3 Baroul Bucuresti, autorizat fiscal in baza Legii 51/1995, republicata, are calitatea de succesori de plin drept asupra patrimoniului fostului Colegiu de Avocati din Bucuresti si a structurilor anterioare de infiintare, organizare si functionare ale acestuia, care in succesiunea timpului si a normelor de drept ce au stat la baza organizarii si functionarii profesiei de avocat abrogate succesiv, a existat, a functionat, a fost reorganizat, dar si desfiintat prin normele aplicabile in materie dupa cum urmeaza:

-In calitate de Colegiu de avocati, cu personalitate juridica, reglementat prin efectul Decretului-Lege 90/1990, abrogat ulterior prin Legea 51/1995;

-In calitate de organizatie obsteasca cu personalitate juridica reglementata prin Decretul 281/1954, abrogat prin Decretul-Lege 90/1990;

-In calitate de Colegiu de avocati cu personalitate juridica, reglementat prin Decretul 39/1950, privitor la profesia de avocat, abrogat succesiv prin Decretul 281/1954, Decretul - Lege 90/1990, Legea nr.51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat;

-In calitate de Colegiu de avocati cu personalitate juridica, infiintat prin Legea nr.3/17.01.1948, care a avut ca obiect desfiintarea Barourilor de Avocati din Romania si inlocuirea acestora prin infiintarea Colegiilor de Avocati din Romania, abrogata succesiv prin efectul Decretului 39/1950, Decretului 281/1954, Decretului-Lege 90/1990, Legii nr.51/1995;

-In calitate de Barou de avocati reglementat prin Legea 509/05.09.1940, adoptata pentru organizarea corpului de avocati din Romania, prin care s-a stabilit calitatea barourilor de drept public, abrogata prin Legea 3/17.01.1948;

-In calitate de Barou de avocati reglementat prin Decretul-Lege din 26.10.1939, adoptat pentru numirea si functionarea Comisiunilor interimare la Uniunea Avocatilor si la Barourile avocatoilor din tara, prin care au fost dizolvate organele barourilor, fiind numite organe interimare de conducere desemnate de Ministrul de Justitie, abrogat prin Legea 3/17.01.1948;

-In calitate de Barou de avocati, denumit si Corpul Avocatilor din Barou, cu personalitate juridica, reglementat prin Legea din 28.12.1931,

adoptata pentru organizarea Corpului de Avocati din Romania, abrogata prin Decretul-Lege din 26.10.1939;

-In calitate de Barou de Advocati organizat pe districtul judetului Ilfov, cu personalitate juridica, din Corpul de Advocati din Romania, reglementat prin Legea din 21.02.1923, denumita pentru organizarea si unificarea Corpului de Advocati, abrogata prin Legea din 28.12.1931;

-In calitate de Barou de Advocati organizat pe districtul Ilfov, ca structura teritoriala a Ordinului Avocatilor din Romania reglementat prin Legea din 12.03.1907, adoptata pentru organizarea Corpului de avocati, prin care structurile teritoriale ale ordinului avocatiilor dobandesc personalitate juridica, abrogata prin Legea din 21.02.1923;

-In calitate de organizatie profesionala descendenta din primul Corp de avocati infiintat prin Legea din 6.12.1864, adoptata pentru Constituirea Corpului de Avocati din Romania, abrogata prin Legea din 21.02.1923;

-In calitate de succesori in drepturi al primului Barou de Avocati, fondat la 30.09.1831, in judetul Ilfov, care constituie prima forma de organizare a profesiei de avocat de pe teritoriul romanesc.

Art.4 Este supus inregistrarii si autorizarii ca persoana juridica de interes public, asimilata institutiilor publice, constituita, cu functiune, scop si obiect de activitate conform dispozitiilor de reglementare din Legea nr.51/1995 privind organizarea si exercitarea profesiei de avocat, republicata, Statutul profesiei de avocat, Codul Deontologic al Avocatilor din Uniunea Europeana, cu raportare la dispozitiile de reglementare din Noul Cod Civil si normele de drept comunitar, cu denumirea de Baroul Bucuresti.

Art.5 Se autorizeaza cu incepere de la data de eliberare a certificatului de inregistrare fiscala de catre statul roman, prin Ministerul Finantelor Publice-Agentia Nationala de Administrare Fiscala, ca persoana juridica de interes public, asimilata institutiilor publice, cu capacitate civila, Baroul Bucuresti, reglementat prin efectul Legii 51/1995, republicata, avand capacitate de folosinta si de exercitiu, dobanditor de drepturi si obligatii cu privire la organizarea profesiei de avocat, asigurarea asistentei judiciare si efectuarea activitatilor specifice profesiei de avocat in spatiile reglementate, prin acte de proprietate, locatie, comodat, asociere sau/si puse la dispozitie de Ministerul Justitiei, de autoritatile administratiei publice locale, centrale, in vederea desfasurarii activitatii avocatiilor, in conformitate cu prevederilor art.38 si art.79 (1) din Legea 51/1995, republicata, denumit in continuare succesori de plin drept asupra patrimoniului rezultat din formele de organizare anterioare ale profesiei de avocat.

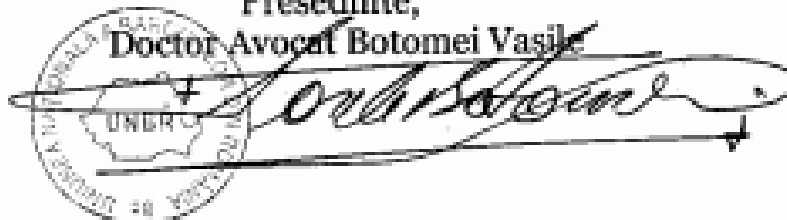
Art.6 Se desemneaza pentru reprezentare in raporturile cu tertii, indeplinirea formalitatilor necesare, perfectarea de contracte si de acte de orice natura, necesare in interesul constituirii, inregistrarii, organizarii si functionarii Baroului Bucuresti, pentru efectuarea de achizitii, subscrierea si varsarea patrimoniului, intocmirea si perfectarea actelor si formelor de angajare de personal, dupa caz, de infiintare de institutii, sedii secundare, departamente, servicii si organizare de activitati producatoare de venituri in conditiile legii, in calitate de organ de conducere al baroului, reglementat de art.51 (1), lit.c), art.58 (1) din Legea 51/1995, republicata, ca reprezentant legal/decan/fondator, cu aport pentru infiintarea patrimoniului initial in valoare de 1.000 de lei, dl. Doctor Avocat Botomei Vasile, identificat cu CI seria XC nr.300183, CNP 1640107270583, autorizat sa exercite profesia de avocat, inregistrat cu CIF 21183784, membru de drept in Consiliul Baroului Bucuresti.

Art.7 Celelate organe de conducere, reprezentare si membrii din comisii, prevazute de Statutul profesiei de avocat, se aleg in conformitate cu regulamentul intern/statut si dispozitiile legale in materie de organizare si functionare a profesiei de avocat, care se publica impreuna cu anexele pe site-ul www.unbr.info.

Red.4ex/2pg/unbr/10.01.2012

Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-U.N.B.R,
Presedinte,

Doctor Avocat Botomei Vasile

Anexa 35: Hotărâre de înființare a Uniunii Naționale a Barourilor din România - președinte dr.Vasile Botomei

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMANIA
BAROUL BACAU

Mun.Bacau, Str.Republicii, nr.27, A. 3, C.I.F. 16655686
Tel/fax 0334422716, E-mail:baroulbacau_unbr@yahoo.com

HOTARAREA
Nr.192/01.10.2011

Baroul Bacau din cadrul Uniunii Nationale a Barourilor din Romania cu sediul in Bacau, str.Republicii nr.27, A.3, autorizat in baza Legii 51/95, republicata, cu CIF 16655686, reprezentat prin decan, Doctor Avocat Botomei Vasile, avand in vedere urmatoarele:

-Art.49(1), art.50, art.51, art.56 (2), lit.a, h si v, art.58 (1), lit.a), art.60 (2), (3) si urmatoarele din Legea 51/95, republicata;

-Statutul Profesiei de Avocat;

-Statul Baroului Bacau, autentificat cu nr.205/07.02.2007 prin BNP Balgaradean Estela;

-Hotararea judecatoreasca nr.2015/10.11.2009, definitiva din 07.12.2009, pronuntata in dosarul nr.6971/180/2009 al Judecatoriei Bacau,

dispune urmatoarele:

Art.1 Se aproba infiintarea persoanei juridice de interes public Uniunea Nationala a Barourilor din Romania - U.N.B.R., cu adresa de sediu in București, Bd.Nicolae Balcescu, nr.17 - 19, ap.9, 10, 11, Sector 1, cu caracter nonprofit si apolitic, cu patrimoniu si buget propriu, cu functiune autonoma in calitate de organ tutelar, infiintata si organizata la nivel national, supusa inregistrarii si autorizarii ca persoana juridica in calitate de autoritate centrala, asimilata institutiilor publice, care este constituită și funcționează în baza Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat cu modificările și completările ulterioare, republicată, Statutului profesiei de avocat si Codului Deontologic al Avocatilor din Uniunea Europeana cu raportare la dispozitiile de reglementare din Noul Cod Civil si normele de drept comunitar.

Art.2 Se desemneaza in calitate de reprezentant legal pentru indeplinirea actelor si formalitatilor necesare pentru inregistrare, recunoastere si autorizare in conformitate cu Statutul adoptat pentru U.N.B.R., dl. Doctor Avocat Botomei Vasile, autorizat fiscal in baza Legii 51/95, republicata, cu CIF 21183784, identificat cu CI seria XC nr.300183, CNP 1640107270583.

Adoptata in sedinta de Consiliu din data de 01.10.2011.

Baroul Bacau din cadrul UNBR,

Decan,

Doctor Avocat Botomei Vasile

Statutul Uniunii Naționale a Barourilor din România - U.N.B.R.

Capitolul I. Dispoziții Generale

Art. 1. Statutul juridic. (1) U.N.B.R. este persoană juridică de interes public, cu caracter nonprofit și apolitic, cu patrimoniu și buget propriu, cu funcțiune autonomă în calitate de organ tutelar, înființată și organizată la nivel național, supusă înregistrării și autorizării ca persoană juridică în calitate de autoritate centrală, asimilată instituțiilor publice, care este constituită și funcționează în baza Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat cu modificările și completările ulterioare, republicată (în continuare „Lege”), Statutului profesiei de avocat (în continuare „Statut”), Codului Deontologic al Avocaților din Uniunea Europeană (în continuare „Cod”), cu raportare la dispozițiile de reglementare din Noul Cod Civil și normele de drept comunitar.

(2) U.N.B.R. este succesoarea de drept a Uniunii Avocaților din România, a Uniunii Colegiilor de Avocați din România și a formelor anterioare de organizare și funcționare a profesiei de avocat în conformitate cu izvoarele istorice care au fost înregistrate, evidențiate în registre și publicații legale, în formele reglementate de legi, decrete și actele normative care au stat la baza recunoașterii, organizării și funcționării de pe teritoriul administrativ al țării.

(3) Autorizarea funcționării ca persoană juridică se face prin luarea în evidență de către stat, reprezentat prin Ministerul Economiei și Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în calitate de organ competent, în conformitate cu dispozițiile art.14, art.69 (1) lit.e), (3), (4) din Codul de procedură fiscală și art.12, lit.t) din Codul fiscal, care efectuează lucrările de publicitate prevăzute de lege.

(4) În calitate de persoană juridică supusă înregistrării, are capacitatea de a avea drepturi și obligații de la data înregistrării, în conformitate cu art.205 (1) din Noul Cod Civil, își exercită drepturile și îndeplinește obligațiile prin organele sale de conducere, de la data eliberării actului de înregistrare fiscală.

Art. 2. Componentă. (1) U.N.B.R. este constituită din totalitatea barourilor din România, astfel cum acestea au fost constituite și organizate potrivit legilor succesive privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

(2) Fiecare barou este constituit din toți avocații dintr-un județ sau din Municipiul București.

(3) Fiecare barou are calitatea de membru de drept al U.N.B.R.

(4) Este interzisă prin lege constituirea, organizarea și funcționarea barourilor în afara U.N.B.R. sau organizarea și funcționarea barourilor cu încălcarea dispozițiilor legii și ale Statutului.

Art. 3. Sediul. (1) Sediul U.N.B.R. este în București, Bd.Nicolae Balcescu, nr.17 - 19, ap.9, 10, 11, Sector 1.

(2) Schimbarea – temporară sau definitivă – a sediului U.N.B.R. precum și locul funcționării unor compartimente ori servicii ale U.N.B.R. se stabilesc prin hotărârea Comisiei Permanente a U.N.B.R., după caz, prin decizii dispuse de Presedintele UNBR.

Art. 4. Patrimoniu. (1) Se constituie patrimoniul U.N.B.R. în valoare de 1.000 lei, subscris și varsat prin aport egal de către membrii fondatori Baroul Bacău din cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din România, înregistrat și autorizat cu caracter nonprofit, apolitic, în calitate de persoană juridică de interes public, cu organizare și funcționare autonomă, denumită autoritate/instituție publică asimilată în baza Legii 51/1995, republicată, cu CIF 16655686, prin/si Doctor Avocat Vasile Botomei, autorizat în baza Legii 51/1995, republicată, cu CIF 21183784, care se va putea majora prin contribuția barourilor în cotele stabilite de organele de conducere ale U.N.B.R.;

(2) Patrimoniul U.N.B.R. este format din totalitatea bunurilor mobile și imobile dobândite în condițiile legii, înregistrate și evidențiate corespunzător legii. U.N.B.R. este de drept succesoare în dreptul de proprietate a bunurilor patrimoniale dobândite de organele profesiei de avocat, care au funcționat în baza normelor de drept reglementate succesiv cu începere de la data de înființare și constituire ale primelor forme de organizare a profesiei de avocat în conformitate cu izvoarele istorice și până la zi, care au fost înregistrate, evidențiate în registre și publicații legale, în formele reglementate de legi, decrete și actelor normative care au stat la baza recunoașterii, organizării și funcționării de pe teritoriul administrativ al țării.

(3) Patrimoniul U.N.B.R. poate fi folosit în activități producătoare de venituri în condițiile legii, numai în baza deciziilor sau dispozițiilor emise de organele de conducere a profesiei.

(4) Evidența contabilă a U.N.B.R. se realizează cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare aplicabile organizațiilor fără scop patrimonial.

Art. 5. Buget. Bugetul U.N.B.R. se formează din veniturile ce reprezintă contribuția barourilor determinată pe baza criteriilor stabilite de Congresul avocaților, veniturile obținute din exploatarea sau valorificarea bunurilor mobile și imobile proprietatea sa, dobânzile aferente resurselor bănești disponibile, donații și din alte surse, conforme cu legea.

Art. 6. Principii de organizare și funcționare. U.N.B.R. este organizată și funcționează ca instituție autonomă definită prin lege, cu competențe și atribuții legale. Funcționarea U.N.B.R. se realizează cu respectarea strictă a principiilor legalității, independenței, libertății, descentralizării, păstrării secretului profesional, responsabilității sociale subordonate scopului promovării și apărării drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor de către Corpul avocaților, constituit din totalitatea avocaților înscrși în tablourile barourilor din România.

Art. 7. Raporturi cu autoritățile publice și alte structuri profesionale. (1) În relațiile dintre U.N.B.R. și autoritățile publice, centrale și locale, nu există raporturi de subordonare. Relațiile U.N.B.R. cu aceste autorități se bazează pe principiile autonomiei, legalității și conlucrării pentru rezolvarea problemelor de interes comun.

(2) U.N.B.R. cooperează și dezvoltă relații profesionale în condiții de deplină egalitate cu toate organizațiile și asociațiile profesionale, legal înființate, ale membrilor altor profesii juridice sau ai altor profesii conexe activității profesionale a avocaților (notari publici, executori judecătorești, consilieri juridici, mediatori, experți tehnici și contabili, practicieni în reorganizare și lichidare, evaluatori, auditori, consultanți fiscali etc.), cu organizațiile, instituțiile, asociațiile constituite pentru promovarea apărării drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor și pentru realizarea și respectarea principiilor statului de drept pe baza instituțiilor ce organizează apărarea.

Art. 8. Scopul exercitării atribuțiilor. (1) Principalele atribuții ale U.N.B.R. sunt cele privitoare la crearea cadrului normativ infraparlamentar și organizatoric pentru asigurarea respectării și aplicării unitare de către toate barourile membre a prevederilor Legii privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, a hotărârilor și celorlalte acte de decizie ale organelor profesiei, pentru apărarea onoarei și demnității membrilor Corpului avocaților, pentru asigurarea exercitării calificate a dreptului la apărare prin avocat, pentru reprezentarea corespunzătoare a Corpului avocaților în raporturile cu autoritățile publice și în raporturile cu celelalte organisme și organizații profesionale ale avocaților constituite la nivel statal, regional sau mondial.

(2) Are ca scop unificarea structurilor divizate de avocați care funcționează pe teritoriul administrativ al țării, care și revendică organizarea și funcționarea în baza Legii 51/1995, republicată, a unor hotărâri judecătorești și a unor acte normative sau acte constitutive, pentru a caror diferențiere în recunoașterea acordării asistenței juridice, fost dispus Recursul în interesul legii nr. XXVII/2007.

(3) Promovează liberul acces în profesia de avocat a persoanelor care îndeplinesc condițiile prevăzute de Lege, Statut și Cod, prin simplificarea formalităților de autorizare, în conformitate cu Directiva nr. 2006/123/CE a

Parlamentului European și a Consiliului European, și acordarea unor dispense prin primirea în profesie cu scutire de examen a persoanelor cu vechime în funcții juridice de peste 10 ani sau cu studii de doctorat în drept.

Art. 9. Luarea hotărârilor în organele de conducere ale U.N.B.R. Hotărârile organelor de conducere ale U.N.B.R., indiferent de titulatura acestor hotărâri, se iau cu majoritatea prevăzută prin prezentul statut. Prin „majoritate simplă” se înțelege majoritatea de jumătate plus unu din voturile membrilor prezenți iar prin „majoritate absolută” se înțelege majoritatea de jumătate plus unu din totalul membrilor organului profesiei. Dreptul de vot nu poate fi transmis.

Capitolul II. Organizarea și structurile de conducere ale U.N.B.R.

Secțiunea I. Organele profesiei. Structuri de conducere

Art. 10. Atribuții principale. U.N.B.R. îndeplinește următoarele categorii principale de atribuții:

- a) elaborează și aplică strategii și politici profesionale în domeniul dezvoltării și perfecționării profesiei de avocat, înființează barouri, după caz alte forme de organizare asimilate instituțiilor publice, mixte sau de drept privat și dispune cu privire la patrimoniul acestora, transformarea, reorganizarea, suspendarea activității, încetarea, desființarea, dizolvarea, radierea și lichidarea lor;
- b) face propuneri autorităților cu drept de inițiativă legislativă privind profesia de avocat și raporturile acesteia cu sistemul judiciar și mediul de afaceri;
- c) asigură dezvoltarea relațiilor dintre barouri, perfecționarea pregătirii profesionale, respectarea deontologiei profesionale și a regulilor de disciplină profesională; apără onoarea și demnitatea Corpului avocaților; stabilește, în condițiile în care este necesar, organele de conducere interimare ale barourilor;
- d) organizează și supraveghează serviciul statistic general al avocaților;
- e) organizează și editează „Revista Nationala de Drept” (www.revistadrept.com) și încurajează editarea de către barouri a unor publicații proprii;
- f) coordonează activitatea sistemului de asigurări sociale propriu avocaților;
- g) organizează și asigură reprezentarea Corpului avocaților în raporturile cu autoritățile române și străine, cu alte organisme și organizații profesionale ale avocaților.

Art. 11. Organe de conducere. Organele de conducere ale U.N.B.R. sunt:

- a) Congresul avocaților;
- b) Consiliul U.N.B.R.;
- c) Comisia Permanentă a U.N.B.R.;
- d) Președintele U.N.B.R.

Art. 12. Structuri organizatorice. În cadrul U.N.B.R. se constituie și funcționează:

- a) Comisia Centrală de Cenzori;
- b) Comisia Centrală de Disciplină;
- c) Aparatul tehnic-administrativ.

Secțiunea a II-a. Convocarea și desfășurarea lucrărilor Congresului avocaților

Art. 13. Organul suprem de conducere a profesiei.

Congresul este organul suprem de conducere a profesiei de avocat.

Art. 14. Convocare. (1) Congresul U.N.B.R. se convoacă anual de către Consiliul U.N.B.R. prin Președintele U.N.B.R.

(2) Congresul extraordinar se convoacă de către Președintele U.N.B.R. ori de câte ori este necesar sau la cererea a cel puțin o treime din numărul total al barourilor.

(3) Dispoziția de convocare a Congresului se va comunica tuturor decanilor barourilor și se va publica într-un ziar de largă circulație națională și în publicațiile U.N.B.R. și ale barourilor.

(4) Dispoziția de convocare a Congresului va cuprinde obligatoriu:

- a) luna, ziua, ora și locul de desfășurare;
- b) ordinea de zi;
- c) condițiile convocării și ale desfășurării unui eventual Congres extraordinar.

(5) Convocarea Congresului se face cu cel puțin o lună înainte de data acestuia.

Art. 15. Membrii Congresului. Cvorumul de constituire. (1) La lucrările Congresului avocaților participă decanii barourilor și membrii Consiliului U.N.B.R., de drept, precum și delegații aleși de adunările generale ale barourilor potrivit normelor de reprezentare stabilite prin Statut. În numărul delegaților, determinat prin norma de reprezentare, nu se includ membrii de drept ai Congresului.

(2) Barourile vor comunica U.N.B.R., cel mai târziu cu 10 (zece) zile înainte de data stabilită pentru începerea lucrărilor Congresului, copii certificate de pe procesele-verbale și hotărârile adunărilor generale în care au fost desemnați delegații avocaților la Congres.

(3) Congresul este legal constituit dacă sunt prezenți la data și ora convocării cel puțin două treimi din numărul total al membrilor Congresului.

(4) La lucrările Congresului pot participa în calitate de invitați: reprezentanți ai autorităților publice române, ai altor organizații profesionale ale profesiilor juridice ori ale profesiilor conexe activității profesionale a avocaților, ai unor organizații neguvernamentale, reprezentanți ai organizațiilor profesionale ale avocaților din străinătate, ziariști, alți avocați precum și invitații Președintelui U.N.B.R., cu aprobarea prealabilă a Consiliului U.N.B.R.

(5) Pentru buna desfășurare a lucrărilor Congresului, aparatul tehnico-administrativ al U.N.B.R., sub coordonarea directă a Președintelui U.N.B.R., va publica materialele și documentele ce urmează a fi analizate și supuse aprobării Congresului și va pregăti pentru membrii Congresului mape ce vor fi distribuite acestora înaintea deschiderii lucrărilor.

Art. 16. Competențe. (1) Congresul U.N.B.R. are atribuțiile prevăzute de art. 64 alin. (1) din Lege.

(2) Congresul avocaților aprobă afilierea U.N.B.R. la organizații internaționale de profil și plata contribuției datorate de U.N.B.R. acestora.

(3) Congresul avocaților poate mandata Consiliul U.N.B.R. pentru a îndeplini, în perioada dintre Congrese, unele dintre atribuțiile acestuia cu condiția ca deciziile Consiliului U.N.B.R. să fie ratificate la Congresul imediat următor. În lipsa unui astfel de mandat, Consiliului U.N.B.R. îi este interzisă îndeplinirea atribuțiilor legale ce revin Congresului avocaților.

Art. 17. Conducerea Congresului. Organele de lucru ale Congresului. (1) Lucrările Congresului U.N.B.R. sunt deschise și conduse de Președintele U.N.B.R.

(2) După constatarea prezenței membrilor Congresului, Președintele U.N.B.R. propune, pentru buna desfășurare a lucrărilor, alegerea unui prezidiu cu respectarea regulilor prevăzute în Statut.

(3) Pentru buna desfășurare a lucrărilor, vor fi alese organele de lucru ale Congresului: Secretariatul, format din 3 (trei) avocați, cu respectarea art. 82 alin. (2) din Statut, Comisia de validare a mandatelor de delegat acordate de

adunările generale ale barourilor, formată din 5 (cinci) membri și, după caz, Comisia de numărare a voturilor, formată din 5-15 membri.

(4) Alegerea membrilor prezidiului și a organelor de lucru ale Congresului se face pe baza propunerilor delegaților dintre participanții prezenți, prin vot deschis, cu majoritate simplă de voturi.

(5) După alegerea Secretariatului Congresului, membrii acestuia vor lua măsurile necesare în vederea consemnării exacte a desfășurării lucrărilor și a punctelor de vedere exprimate de participanți.

(6) Procesul-verbal va cuprinde obligatoriu:

a) modul în care a fost convocat Congresul, cu precizarea caracterului ordinar sau extraordinar al acestuia;

b) anul, luna, ziua și locul unde se desfășoară Congresul;

c) numărul membrilor prezenți;

d) componența Prezidiului;

e) ordinea de zi aprobată de Congres;

f) luările de cuvânt;

g) hotărârile, rezoluțiile și moțiunile adoptate, textul acestora anexându-se procesului-verbal și făcând parte integrantă a acestuia;

h) orice alte evenimente survenite în timpul desfășurării lucrărilor.

(7) În ipoteza în care lucrările Congresului se desfășoară pe durata mai multor zile, Secretariatul va întocmi câte un proces-verbal pentru fiecare zi în parte.

(8) Secretariatul, sub supravegherea Prezidiului Congresului, va întocmi lista înscrierilor la cuvânt.

(9) Cu aprobarea Congresului, prin vot, lucrările pot fi înregistrate prin mijloace audio și video.

(10) Procesul-verbal se semnează de membrii Secretariatului Congresului și se contrasemnează de membrii Prezidiului.

(11) După alegerea membrilor Comisiei de validare a mandatelor de delegați aleși de adunările generale ale barourilor, Comisia își va desfășura lucrările în plen, adoptând hotărâri cu majoritate de voturi. După verificarea

SECRET
PLIN

proceselor-verbale ale adunărilor generale ale barourilor privind desemnarea delegaților la Congres, puse la dispoziție prin grija Președintelui U.N.B.R., membrii Comisiei de validare se pronunță prin vot deschis asupra legalității acestora, întocmind un proces-verbal final ce va fi prezentat Congresului în plenul său.

(12) Conducerea lucrărilor Congresului se asigură de Președintele Congresului U.N.B.R. sau de către un alt membru al Prezidiului desemnat de acesta. În cazul imposibilității participării Președintelui, conducerea lucrărilor va fi încredințată unuia dintre vicepreședinții U.N.B.R., desemnat de Congres cu majoritate simplă de voturi.

(13) După alegerea membrilor Prezidiului, Președintele U.N.B.R. anunță și supune spre aprobare ordinea de zi a Congresului.

(14) Ordinea de zi a Congresului se aprobă cu majoritate simplă de voturi.

(15) În ipoteza în care la lucrările Congresului participă reprezentanți ai autorităților publice centrale sau locale, ale unor organizații profesionale ale avocaților din alte țări, ai altor organizații profesionale, reprezentanți care doresc să transmită anumite mesaje, Președintele U.N.B.R. dă cuvântul acestora înaintea începerii dezbaterilor asupra problematicii incluse pe ordinea de zi.

(16) Numai Congresul poate aproba desfășurarea lucrărilor în plen și pe secțiuni. În cazul în care lucrările se desfășoară pe secțiuni, plenul Congresului va fi informat despre desfășurarea și rezultatul lucrărilor pe secțiuni, în modalitatea hotărâtă de Congres.

(17) Conform ordinii de zi aprobate, se prezintă în fața membrilor Congresului materialele întocmite referitoare la problematica ce urmează a fi dezbătută și aprobată, precum și proiectele de hotărâri, rezoluții și moțiuni.

(18) În ipoteza în care membrii Congresului au studiat în prealabil materialele ce urmează a fi analizate, aprobate și adoptate, aceștia pot vota cu majoritate simplă trecerea directă la dezbaterile materialelor supuse dezbaterii și aprobării Congresului.

(19) Președintele U.N.B.R. sau membrii Prezidiului împuterniciți de acesta dau cuvântul membrilor Congresului care doresc să participe la dezbateri în ordinea înscrierii acestora pe lista ținută de Secretariat.

(20) Membrii Congresului prezenți la dezbateri pot hotărî, cu majoritate simplă de voturi, limitarea la o perioadă de timp precis determinată a duratei

Hotărârilor de cuvânt ale participanților. Limitarea nu poate fi mai mică de 3 (trei) minute.

Art. 18. Acte adoptate. (1) Congresul avocaților adoptă hotărâri, rezoluții și moțiuni prin vot deschis.

(2) După finalizarea dezbaterilor, se supun spre aprobare, în mod individual, materialele incluse pe ordinea de zi.

(3) Hotărârile privind adoptarea și modificarea Statutului profesiei de avocat, statutul Casei de Asigurări a Avocaților, aprobarea bugetului anual al U.N.B.R. și cel al Casei de Asigurări a Avocaților și execuția bugetară anuală se adoptă cu majoritate absolută de voturi.

(4) Hotărârile privind alegerea organelor profesiei, Comisiei centrale de cenzori și Consiliului de Conducere ale Casei de Asigurări a Avocaților se adoptă prin vot secret, cu majoritate simplă.

(5) Rezoluțiile și moțiunile supuse dezbaterii se adoptă cu majoritate simplă de voturi.

(6) Hotărârile Congresului sunt definitive și obligatorii pentru toate organele profesiei și pentru toți avocații, nesocotirea acestora constituind abatere disciplinară gravă.

(7) Rezoluțiile și moțiunile adoptate de Congres exprimă voința și punctele de vedere ale Corpului avocaților față de problemele de larg interes profesional pentru dezvoltarea profesiei, administrarea actului de justiție, realizarea separației puterilor în stat, apărarea avocaților.

Art. 19. Alegerea organelor profesiei. (1) Membrii Congresului care îndeplinesc condițiile prevăzute de Lege și Statut pentru a candida în vederea ocupării uneia dintre funcțiile organelor de conducere ale profesiei își vor anunța candidatura în plenum Congresului.

(2) După închiderea listelor de candidaturi pentru fiecare categorie de organe de conducere ale U.N.B.R., Prezidiul consultă membrii Congresului dacă sunt contestații sau obiecțiuni în legătură cu persoanele înscrise pe lista de candidați, inclusiv sub aspectul eventualelor incompatibilități derivate din calitatea de membru al organelor profesiei, cu respectarea dispozițiilor Legii și ale Statutului.

(3) După ce se dă cuvântul contestatorilor, candidatului vizat și altor persoane interesate, se supune la vot propunerea de neinclușdere pe buletinul de vot a avocatului respectiv.

(4) Hotărârea asupra contestației candidaturii se ia prin vot deschis, cu majoritate simplă de voturi.

(5) După definitivarea listelor de candidați pentru fiecare dintre organele de conducere ale U.N.B.R., se alege Comisia de numărare a voturilor compusă din 5-15 membri, pe baza propunerilor făcute de participanții mandatați.

(6) Membrii Comisiei de numărare a voturilor nu pot fi soți, rude sau afini până la gradul IV cu candidații înscrși pe buletinele de vot.

(7) Alegerea membrilor Comisiei de numărare a voturilor se face prin vot deschis, cu majoritate simplă.

(8) Buletinele de vot se întocmesc separat pentru fiecare categorie de organe ale U.N.B.R. și ale Casei de Asigurări a Avocaților alese de Congres, conform modelului de buletin de vot aprobat de Consiliul U.N.B.R. Fiecare buletin de vot va avea aplicată ștampila de control cu modelul aprobat de Consiliul U.N.B.R. în cadrul operațiunilor necesare pregătirii Congresului.

(9) Înscrierea pe liste a candidaților se face în ordinea alfabetică a barourilor ori a candidaților, menționându-se obligatoriu numele și prenumele candidatului, funcția pentru care candidează și baroul din care face parte.

(10) Prin grija și sub directa coordonare a Prezidiului se vor asigura condițiile tehnico-organizatorice necesare asigurării secretului votului.

(11) Votul „pentru” se realizează prin lăsarea intactă a numelui și prenumelui candidatului dorit, iar votul „împotrivă” se exprimă prin tăierea cu o linie orizontală a numelui și prenumelui persoanei propuse.

(12) Membrii Comisiei de numărare a voturilor vor declara nule buletinele de vot care nu corespund modelului aprobat, pe cele care nu poartă ștampila de control, precum și buletinele pe care numărul candidaților votați „pentru” este mai mare decât numărul funcțiilor pentru care candidează.

(13) După finalizarea operațiunilor de numărare a voturilor, Comisia va întocmi un Proces-verbal ce va fi semnat de toți membrii acesteia în care se vor consemna rezultatele votului în ordinea descrescătoare.

(14) Președintele Comisiei de numărare a voturilor, desemnat dintre membrii acesteia, va prezenta în plenul Congresului procesul-verbal privind rezultatele finale ale votului.

(15) Sunt aleși candidații care au obținut cel mai mare număr de voturi.

6) Congresul adoptă hotărâri de alegere a organelor U.N.B.R. și ale Casei de Asigurări a Avocaților, care se aduc la cunoștința Corpului avocaților prin publicare pe pagina web a U.N.B.R.

Art. 20. Asigurarea ordinii. (1) Prezidiul Congresului va urmări adoptarea măsurilor tehnico-organizatorice adecvate în vederea desfășurării lucrărilor Congresului în condiții de securitate și ordine corespunzătoare.

(2) În cazuri excepționale, Congresul poate hotărî evacuarea din sala în care se desfășoară lucrările în plen a avocaților sau altor participanți care au un comportament neadecvat sau care nu înțeleg să respecte regulile impuse de majoritatea membrilor Congresului.

Art. 21. Închiderea lucrărilor Congresului. Constatând că a fost epuizată ordinea de zi, Președintele U.N.B.R. sau membrul Prezidiului desemnat să conducă lucrările în plen declară închise lucrările Congresului.

Art. 22. Suportarea cheltuielilor. (1) Cheltuielile necesare organizării Congresului se suportă de fiecare barou proporțional cu numărul membrilor Congresului din baroul respectiv.

(2) Cu privire la cheltuielile ocazionate de Congres, Comisia Permanentă a U.N.B.R. va fi informată la prima ședință de după Congres.

Secțiunea a III-a. Consiliul U.N.B.R. Reguli de desfășurare a ședinței Consiliului U.N.B.R.

Art. 23. Poziția Consiliului U.N.B.R. în cadrul organelor profesiei.

(1) Consiliul U.N.B.R. își desfășoară activitatea prin subordonare față de Congresul avocaților, organul suprem de conducere a profesiei, prin care se asigură realizarea democrației profesionale interne a Corpului avocaților.

(2) Consiliul U.N.B.R. este organul reprezentativ și deliberativ al barourilor în perioadele dintre Congresele avocaților și asigură activitatea permanentă a U.N.B.R.

(3) Consiliul U.N.B.R. este format din decanii barourilor și reprezentanții barourilor aleși potrivit normei de reprezentare stabilite prin Statut.

(4) Consiliul U.N.B.R. asigură activitatea permanentă a U.N.B.R. prin organul său executiv – Comisia Permanentă.

Art. 24. Durata mandatului. (1) Mandatul membrilor Consiliului U.N.B.R. este de 4 (patru) ani. În cazul schimbării decanului unui barou înaintea expirării mandatului de 4 ani, noul decan devine membru de drept al Consiliului U.N.B.R. pentru diferența de mandat.

(2) În cazul încetării mandatului unui reprezentant al baroului înaintea împlinirii termenului pentru care a fost ales de Congres, candidatul ce a obținut următorul număr de voturi în Congresul electiv îl înlocuiește de drept pe reprezentantul al cărui mandat a încetat pentru diferența de timp rămasă.

(3) În cazul în care în Congresul electiv nu a existat decât candidatura reprezentantului al cărui mandat a încetat ori dacă cel ce a obținut următorul număr de voturi în Congresul electiv refuză mandatul ori se află în imposibilitate de a deveni membru al Consiliului U.N.B.R., la proximos Congres va fi ales pentru diferența de timp rămasă un nou membru al Consiliului U.N.B.R. în calitate de reprezentant al baroului respectiv.

Art. 25. Competențele Consiliului U.N.B.R. Consiliul U.N.B.R. îndeplinește în principal, următoarele atribuții:

- a) urmărește îndeplinirea hotărârilor Congresului avocaților;
- b) aprobă, la propunerea Comisiei Permanente, Regulamentul de organizare și funcționare a U.N.B.R. și de desfășurare a ședințelor Consiliului U.N.B.R.;
- c) exercită controlul asupra activității și verifică legalitatea actelor emise de Comisia Permanentă a U.N.B.R.;
- d) organizează examenul de verificare a cunoștințelor de drept românesc și de limba română ale avocaților străini;
- e) stabilește și aprobă, la propunerea Institutului Național de Pregătire și Perfecționare a Avocaților (I.N.P.P.A.), tematica și bibliografia examenelor de primire în profesia de avocat și de dobândire a calității de avocat definitiv, subiectele și metodologia de examinare în vederea creării cadrului tehnico-organizatoric adecvat asigurării caracterului unitar al examenelor respective;
- f) stabilește și comunică barourilor, cu cel puțin 60 de zile înainte, data desfășurării examenului de primire în profesie și a examenului de dobândire a calității de avocat definitiv;
- g) centralizează și analizează rezultatele examenului de primire în profesie comunicate de barouri, cele ale examenului de definitivare în profesie,

precum și deciziile de primire în profesie cu scutire de examen, în condițiile Legii, comunicate de barouri;

h) stabilește componența Comisiei de examinare a avocaților străini care solicită, în condițiile Legii, exercitarea în România a profesiei de avocat;

i) stabilește componența Comisiei de evaluare, conținutul programei stagiului și modului de desfășurare a examenului susținut de avocații care profesează sub titlul profesional în statul-membru de origine în vederea recunoașterii diplomelor, admiterii în profesia de avocat și practicarea acesteia sub titlu profesional în România;

j) decide asupra suspendării analizării cererii de primire în profesie, după susținerea examenului de verificare a cunoștințelor privind dreptul românesc și de limbă română sau după ce Comisia de evaluare a decis asupra scutirii solicitantului de susținerea examenului;

k) organizează și conduce activitatea I.N.P.P.A., constituit ca persoană juridică de drept privat nonprofit, adoptând și modificând Statutul acestuia și numind Consiliul de Conducere al Institutului;

l) întocmește și aprobă, la propunerea barourilor, programele de învățământ pentru pregătirea profesională inițială unitară a avocaților stagiați, precum și planul de învățământ anual al I.N.P.P.A. la propunerea Consiliului I.N.P.P.A.;

m) analizează și soluționează:

1. contestațiile formulate împotriva deciziilor consiliilor barourilor de aprobare sau de respingere a cererilor de primire în profesie cu scutire de examen;

2. contestațiile formulate, după caz, de Președintele U.N.B.R. sau avocatul în cauză împotriva deciziilor consiliului barourilor de declarare a nedemnității avocatului aflat într-una dintre situațiile expres enumerate de Lege și/sau Statut;

3. contestațiile formulate, după caz, de Președintele U.N.B.R. și/sau avocatul în cauză declarat incompatibil ca urmare a deținerii calității de asociat sau a îndeplinirii unei funcții de conducere într-o societate comercială în condițiile prevăzute în art. 30 din Statut;

4. contestațiile formulate împotriva deciziilor barourilor de refuz a înscrierii, reînscriverii sau menținerii pe Tabloul avocaților;

5. contestațiile formulate împotriva deciziilor barourilor de suspendare a exercițiului profesiei de avocat;

6. contestațiile formulate împotriva deciziilor barourilor de menținere sau nementinere în activitate a avocatului pensionar;

7. contestațiile formulate împotriva deciziilor barourilor de respingere a cererilor de transfer ale avocaților;

8. contestațiile formulate împotriva deciziilor barourilor de respingere a cererilor de înființare de sedii secundare;

9. plângerile formulate împotriva deciziilor barourilor privind modul de soluționare a contestațiilor și reclamațiilor privind onorariile;

10. contestațiile formulate împotriva deciziilor barourilor privind nelegalitatea convențiilor de colaborare încheiate de avocați conform art. 7 din Lege;

11. contestațiile formulate împotriva hotărârilor adunărilor generale ale barourilor și hotărârilor Consiliului U.N.B.R.;

n) judecă în calitate de instanță disciplinară, în plenul său, recursurile declarate împotriva deciziilor pronunțate de Comisia centrală de disciplină, ca instanță de fond, și a încheierilor prevăzute la art. 90 alin.(1) și (2) din Lege;

o) stabilește cuantumul taxelor și contribuțiilor avocaților și a barourilor la bugetul U.N.B.R., precum și al contribuției la bugetul sistemului de asigurări al avocaților;

p) coordonează activitatea Casei de Asigurări a Avocaților, putând suspenda Consiliul de Administrație al acesteia, în condițiile prevăzute la art. 55 alin. (2) din prezentul statut;

q) aprobă programul anual de investiții al Casei de Asigurări a Avocaților la propunerea Consiliului de Administrație al acesteia;

r) avizează înființarea și desființarea filialelor Casei de Asigurări a Avocaților;

s) convoacă, ori de câte ori este cazul, Congresul Avocaților;

t) alege și revocă dintre membrii săi Președintele și vicepreședinții U.N.B.R. și membrii Comisiei Permanente în condițiile prevăzute de Lege și Statut;

u) întocmește și supune spre aprobare Congresului avocaților proiectul de buget al U.N.B.R., raportul anual de activitate și de gestionare a patrimoniului U.N.B.R., proiectele de hotărâri, rezoluții și moțiuni propuse spre aprobare Congresului;

v) aprobă înființarea Casei Centrale de Credit și Ajutor a Avocaților și controlează activitatea acesteia;

w) acordă, la propunerea Comisiei Permanente a U.N.B.R., titlul de membru de onoare, respectiv de Președinte de onoare al U.N.B.R.;

x) organizează și îndrumă activitatea serviciului statistic general al U.N.B.R., precum și pe cea de editare a publicațiilor Uniunii;

y) exercită alte atribuții prevăzute de lege sau Statut.

Art. 26. Convocare. (1) Consiliul U.N.B.R. se întrunește în ședințe ordinare, trimestrial, la convocarea Președintelui U.N.B.R.

(2) Convocarea trebuie făcută cu cel puțin 10 zile înainte de data stabilită.

(3) În situații excepționale, la solicitarea a cel puțin unei treimi din numărul membrilor sau a Președintelui U.N.B.R., Consiliul se întrunește în ședință extraordinară.

(4) Convocarea ședinței extraordinare a Consiliului U.N.B.R. trebuie făcută cu cel puțin 5 (cinci) zile înainte de data stabilită.

(5) Convocarea, indiferent de natura ședinței, va fi trimisă tuturor membrilor Consiliului U.N.B.R. și va cuprinde obligatoriu: data și ora începerii lucrărilor, locul de desfășurare, ordinea de zi, precum și eventualele materiale documentare propuse spre dezbateri ori solicitarea de a fi prezentate de membrii Consiliului astfel de materiale.

(6) Convocarea membrilor Consiliului U.N.B.R. se realizează prin e-mail la adresele pe care membrii Consiliului le-au comunicat secretariatului tehnic al U.N.B.R., prin afișare pe pagina web a U.N.B.R. și prin decanii barourilor, care sunt obligați să transmită convocarea și materialele ce o însoțesc tuturor reprezentanților baroului în Consiliul U.N.B.R.

Art. 27. Desfășurarea ședințelor Consiliului. (1) Ședințele Consiliului U.N.B.R. se desfășoară în conformitate cu dispozițiile art. 85 alin. (1) din Statut și cu respectarea prezentului statut.

(2) Lucrările în plen ale Consiliului U.N.B.R. sunt conduse de Președintele U.N.B.R. sau de unul dintre vicepreședinți desemnat de Consiliul U.N.B.R.

(3) Indiferent de natura ședinței, Consiliul își desfășoară, în mod legal lucrările numai în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi.

(4) Președintele U.N.B.R. sau vicepreședintele desemnat, constatând că este legal constituită ședința Consiliului, declară deschise lucrările.

(5) Conducerea ședinței se realizează de un prezidiu format din Președintele, vicepreședinții U.N.B.R. și trei consilieri desemnați prin vot deschis.

(6) Ordinea de zi a ședinței este supusă aprobării Consiliului. Ea poate fi modificată sau completată prin vot. În cazul în care există propuneri de completare a ordinii de zi, propunerea trebuie formulată în scris și adusă la cunoștința Președintelui U.N.B.R. cu cel puțin 7 (șapte) zile înainte de data ședinței ordinare și cu cel puțin 3 (zile) înaintea ședinței extraordinare. Despre propunerea de completare, membrii Consiliului sunt informați în prealabil ședinței.

(7) Conform ordinii de zi aprobate, se prezintă în fața membrilor Consiliului materialele întocmite referitoare la problematica ce urmează a fi dezbătută și aprobată, precum și proiectele de hotărâri și decizii, după caz.

(8) În ipoteza în care membrii Consiliului au studiat în prealabil materialele ce urmează a fi analizate, aprobate și adoptate, aceștia pot vota cu majoritate simplă trecerea directă la dezbaterile materialelor supuse dezbaterii și aprobării.

(9) Președintele U.N.B.R. sau membrii Prezidiului împuterniciți de acesta dau cuvântul membrilor Consiliului care doresc să participe la dezbateri în ordinea înscrierii acestora.

(10) Membrii Consiliului prezenți la dezbateri pot hotărî, cu majoritate simplă de voturi, limitarea la o perioadă de timp precis determinată a duratei luărilor de cuvânt ale participanților. Limitarea nu poate fi mai mică de 3 (trei) minute.

(11) Dezbaterile asupra problemelor incluse pe ordinea de zi se consemnează într-un proces-verbal întocmit de către secretariatul ședinței Consiliului U.N.B.R. alcătuit din personalul tehnic și 3 (trei) consilieri desemnați prin vot deschis.

(12) Procesul-verbal va fi contrasemnat de Președintele U.N.B.R. sau de vicepreședintele desemnat și de cel puțin unul dintre consilieri membri ai Prezidiului.

(13) Consiliul U.N.B.R. poate aproba, cu majoritate absolută de voturi, participarea la ședințele sale și a altor persoane interesate sau invitați.

(14) După epuizarea tuturor problemelor incluse pe ordinea de zi, Președintele U.N.B.R. sau vicepreședintele desemnât va declara închise lucrările Consiliului.

Art. 28. Secretariatul general al Consiliului U.N.B.R. Activitatea în comisii de lucru. (1) Pregătirea și punerea în aplicare a hotărârilor Consiliului U.N.B.R.; pregătirea dosarelor privitoare la soluționarea contestațiilor și plângerilor privind decizii ale organelor profesiei, redactarea deciziilor luate de Consiliul U.N.B.R. se asigură prin grija Secretarului general al Consiliului U.N.B.R., persoană ce face parte din aparatul tehnico-administrativ al U.N.B.R.

(2) Secretarul general al Consiliului U.N.B.R. este subordonat direct Președintelui U.N.B.R. și este ajutat în activitatea sa de personalul tehnico-administrativ special desemnat.

(3) Secretarul general al Consiliului U.N.B.R. participă la toate ședințele Comisiei Permanente și ale Consiliului U.N.B.R.

(4) Secretarul general al Consiliului U.N.B.R. contrasemnează toate actele Consiliului U.N.B.R.

(5) În raport de natura problemelor incluse pe ordinea de zi, Consiliul U.N.B.R. își poate desfășura activitatea și în comisii de lucru.

(6) Consiliul U.N.B.R. constituie ca structuri de lucru : departamente, comisii temporare și grupuri de lucru. Departamentele au caracter permanent, sunt constituite pe perioada mandatului Consiliului, prin votul acestuia, în domeniile și cu atribuțiile prevăzute de art. 39 din prezentul statut.

(7) Comisiile temporare ale Consiliului U.N.B.R. se constituie în raport de necesitățile de activitate identificate de Consiliu și au atribuțiile stabilite de acesta. Coordonarea unei comisii temporare aprobată de Consiliu va putea fi încredințată unui membru al Comisiei Permanente, desemnat de către aceasta din urmă.

(8) Grupurile de lucru sunt înființate de Consiliul U.N.B.R., în domeniile și cu atribuțiile stabilite de acesta. Grupurile de lucru desfășoară o activitate cu caracter permanent, ca în situația celor prevăzute de art. 29 alin.3 din prezentul statut, sau cu caracter temporar.

Art. 29. Actele Consiliului U.N.B.R. (1) Actele, de orice natură, supuse dezbaterii Consiliului U.N.B.R., vor putea fi incluse pe ordinea de zi a ședinței Consiliului cu condiția de a fi fost înregistrate la Secretariatul General al U.N.B.R. cu cel puțin 10 zile mai înainte de data anunțată a respectivei ședințe.

(2) În ceea ce privește contestațiile și/sau plângerile enumerate la art. 25 alin. (1) litera m), în cazul în care consideră necesar, Consiliul poate aproba prin vot convocarea părților interesate în fața Consiliului U.N.B.R.

(3) Pentru soluționarea contestațiilor și/sau plângerilor enumerate la art. 25 alin. (1) lit. m), Consiliul U.N.B.R. va aproba componența grupurilor de lucru, cu activitate permanentă, de pe lângă fiecare membru al Comisiei Permanente, pe domenii de responsabilitate. Președintele U.N.B.R. va desemna un raportor din rândul membrilor Comisiei Permanente pentru fiecare contestație sau plângere, în raport de domeniul de competență al Consiliului U.N.B.R.

(3) Raportorul va întocmi un raport detaliat cu privire la dosarul contestației sau al plângerii. Raportul va fi prezentat Consiliului U.N.B.R. în plenul său și va constitui fundamentul deciziei ce se va adopta.

(4) Consiliul U.N.B.R. adoptă decizii și hotărâri cu majoritatea voturilor celor prezenți.

(5) Hotărârile și deciziile Consiliului U.N.B.R. sunt obligatorii pentru toate Barourile și avocații membri ai acestora.

(6) Hotărârile și deciziile Consiliului U.N.B.R. se aduc la cunoștință barourilor și membrilor acestora prin grija Președintelui U.N.B.R. Comunicarea acestora se poate face și prin intermediul paginii web a U.N.B.R. În cazul deciziilor pronunțate în cadrul jurisdicției profesionale comunicarea se va face către contestator/barou la domiciliul/sediul acestuia, în condițiile prevăzute de Lege.

(7) La cerere, Secretariatul General al U.N.B.R. va elibera oricărui barou o copie certificată a hotărârii/deciziei Consiliului U.N.B.R. în termen de cel mult 3 zile de la înregistrarea cererii, arhivând dovada de comunicare.

(8) Hotărârile/deciziile Consiliului U.N.B.R. vor fi arhivate într-un registru special și vor fi numerotate cronologic, în ordinea adoptării lor, iar cele cu caracter public se vor publica cu indicarea numărului de înregistrare în registrul special.

(9) Hotărârile și deciziile Consiliului U.N.B.R. pot fi atacate pentru nelegalitate de către membrii Consiliului U.N.B.R. în termen de 15 zile de la publicarea pe pagina web a U.N.B.R. Contestația va fi analizată, în procedură preliminară, în proxima ședință a Consiliului U.N.B.R. În cazul în care Consiliul U.N.B.R. menține hotărârea/decizia contestată, competența de soluționare a contestației revine Congresului avocaților.

Secțiunea a IV-a. Comisia Permanentă a U.N.B.R.

Reguli de desfășurare a ședinței Comisiei Permanente U.N.B.R.

Art. 30. Componentă. (1) Comisia Permanentă a U.N.B.R. este compusă din 15 membri, dintre care 5 membri sunt reprezentanți ai baroului București iar 10 membri sunt reprezentanți ai celorlalte barouri din țară.

(2) Președintele și vicepreședinții sunt membri de drept ai Comisiei Permanente și se includ în cei 15 membri.

(3) Calitatea de membru al Comisiei Permanente este compatibilă cu calitatea de membru al altor organe ale profesiei și cu calitatea de decan.

Art. 31. Durata mandatului. (1) Mandatul membrilor Comisiei Permanente este de 4 (patru) ani.

(2) În caz de încetare a mandatului de membru al Consiliului U.N.B.R. se desemnează de către Consiliul U.N.B.R. un înlocuitor al membrului Comisiei Permanente al cărui mandat a încetat, cu respectarea regulilor prevăzute în prezentul statut pentru mandatul membrilor Consiliului U.N.B.R., care se aplică în mod corespunzător.

(3) Înlocuitorul desemnat va executa diferența de mandat.

Art. 32. Competența. Comisia Permanentă ca organ de conducere executivă între ședințele Consiliului U.N.B.R. a activității U.N.B.R. îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) urmărește aducerea la îndeplinire a hotărârilor și deciziilor Consiliului U.N.B.R. precum și a hotărârilor Congresului avocaților;

b) întocmește și supune spre aprobare Consiliului U.N.B.R. Regulamentul de organizare și funcționare al U.N.B.R.;

c) aprobă organigrama aparatului tehnico-administrativ al U.N.B.R. și stabilește criteriile de angajare și verificare anuală a cunoștințelor profesionale ale angajaților în vederea menținerii acestora pe post;

d) asigură execuția bugetară și urmărește realizarea resurselor bugetului U.N.B.R.;

e) acceptă donațiile și legatele făcute U.N.B.R.;

f) stabilește cuantumul taxelor pentru:

- înscrierea candidaților la examenul de primire în profesie;
- înscrierea candidaților la examenul de dobândire a titlului profesional de avocat definitiv;

- înscrierea avocaților la examenul de verificare a cunoștințelor de drept românesc și de limbă română;

- acordarea de avize conforme, în condițiile legii;

- activități de secretariat și jurisdicție profesională;

g) desemnează arbitrul însărcinat cu arbitrarea litigiilor în care una dintre părți are calitatea de decan;

h) aprobă lista invitațiilor la Congresul U.N.B.R.;

i) îndeplinește și alte atribuțiuni în baza și limitele mandatului dat de Congresul avocaților și/sau Consiliul U.N.B.R.

Art. 33. Convocare. (1) Comisia Permanentă se convoacă de Președintele U.N.B.R. și-și desfășoară lucrările obligatoriu înaintea ședințelor Consiliului U.N.B.R. sau ori de câte ori este necesar.

(2) Prevederile art.26 se aplică în mod corespunzător.

Art. 34. Acte adoptate. (1) Ordinea de zi a ședinței este supusă aprobării Comisiei Permanente. Ea poate fi modificată sau completată prin vot. În cazul în care există propuneri de completare a ordinei de zi, propunerea trebuie formulată în scris și adusă la cunoștința Președintelui U.N.B.R. cu cel puțin 7 (șapte) zile înainte de data ședinței. Despre propunerea de completare, membrii Comisiei Permanente sunt informați înaintea desfășurării ședinței.

(2) Conform ordinii de zi aprobate, se prezintă membrilor Comisiei Permanente materialele întocmite referitoare la problematica ce urmează a fi dezbătută și aprobată, precum și proiectele de hotărâri și decizii, după caz.

(3) În cazul în care membrii Comisiei Permanente au studiat în prealabil materialele ce urmează a fi analizate, aprobate și adoptate, aceștia pot vota cu majoritate simplă trecerea directă la dezbaterile materialelor supuse dezbaterii și aprobării.

(4) Președintele U.N.B.R. dă cuvântul membrilor Comisiei Permanente care doresc să participe la dezbateri, în ordinea înscrierii acestora.

(5) Membrii Comisiei Permanente prezenți la dezbateri pot hotărî, cu majoritate simplă de voturi, limitarea la o perioadă de timp determinată a duratei luărilor de cuvânt ale participanților. Limitarea nu poate fi mai mică de 3 (trei) minute.

(6) Dezbaterile asupra problemelor incluse pe ordinea de zi se consemnează într-un proces-verbal întocmit de către secretariatul ședinței Comisiei Permanente alcătuit din Secretarul Comisiei Permanente, desemnat conform art. 67 din Lege, ajutat de personalul tehnic special desemnat.

(7) Procesul-verbal va fi contrasemnat de Președintele U.N.B.R. și de Secretarul Comisiei Permanente.

(8) Comisia Permanentă poate aproba, cu majoritate absolută de voturi, participarea la ședințele sale și a altor persoane interesate sau invitați.

(9) După epuizarea tuturor problemelor incluse pe ordinea de zi, Președintele U.N.B.R. sau vicepreședintele desemnat va declara închise lucrările Comisiei Permanente.

(10) Membrii Comisiei Permanente coordonează activitățile departamentelor de lucru organizate la nivelul U.N.B.R. și, în raport cu atribuțiile hotărâte de Comisie, asigură între ședințele Consiliului U.N.B.R. realizarea activităților ce corespund funcției Comisiei de organ executiv al Consiliului U.N.B.R. și de legătură cu barourile.

(11) Comisia Permanentă, în desfășurarea activității sale, emite decizii și dispoziții care au caracter obligatoriu.

(12) Deciziile și dispozițiile Comisiei Permanente pot fi atacate la Consiliul U.N.B.R. de persoanele interesate, în termen de 15 zile de la comunicare.

Secțiunea a V-a. Președintele și vicepreședinții U.N.B.R.

Art. 35. Alegere. (1) Funcția de Președinte este asigurată de Președintele fondator, care este membru de drept al UNBR, al Consiliului UNBR și al Comisiei Permanente a UNBR, în calitate de autor al efectuării actelor și formalităților necesare semnării și perfectării statutului, al înregistrării și îndeplinirii formalităților de autorizare în condițiile legii, și/sau de Președintele executiv, în calitate de prim-locuitor al Președintelui fondator, denumit în continuare Președinte, înțelegându-se că exercitarea funcției de Președinte să fie asigurată de Președintele fondator sau de Președintele

executiv, ale carui acte produc efecte juridice de la data contrasemnării de către Președintele fondator.

(2) Președintele executiv și vicepreședinții U.N.B.R. sunt aleși prin vot secret, cu majoritate absolută de voturi, de către Consiliul U.N.B.R. în prima ședință ordinară după alegerea sa de către Congresul avocaților. -

(3) Președintele executiv și vicepreședinții U.N.B.R. pot fi revocați de Consiliul U.N.B.R. în aceleași condiții.

Art. 36. Competențe. (1) Președintele U.N.B.R. îndeplinește atribuțiile prevăzute de art. 69 din Lege.

(2) În realizarea acestora, Președintele U.N.B.R.:

a) poate mandata alți membri ai Comisiei Permanente sau ai Consiliului U.N.B.R. pentru a reprezenta U.N.B.R. în relațiile cu persoanele fizice sau juridice din țară sau străinătate;

b) semnează hotărârile, deciziile și dispozițiile adoptate de Consiliul și/sau Comisia Permanentă ale U.N.B.R.;

c) aduce la îndeplinire hotărârea Consiliului U.N.B.R. de convocare a Congresului avocaților;

d) încheie și desface, în condițiile legii, contractele de muncă ale personalului din cadrul aparatului tehnico-administrativ al U.N.B.R.;

e) coordonează activitatea de centralizare a tablourilor avocaților întocmite de barouri, precum și reactualizarea lunară a acestora, pentru a asigura evidența statistică corectă și la zi a Corpului avocaților și informarea publică a interdicțiilor ori a conflictelor de interese ale avocaților, astfel cum acestea rezultă din tablourile întocmite de barouri, inclusiv prin afișarea centralizatorului tabloului avocaților pe pagina web a U.N.B.R.;

f) supraveghează activitatea de centralizare a deciziilor de excludere sau de suspendare din profesie emise de instanțele disciplinare ale profesiei, precum și a celorlalte sancțiuni disciplinare;

g) ia măsuri pentru buna desfășurare a activității de centralizare a rezultatelor examenelor de dobândire a titlului profesional de avocat definitiv și de absolvire a I.N.P.P.A.;

h) exercită acțiunea disciplinară în cazurile date prin Lege și Statut în sarcina sa;

i) exercită, după comunicarea acestora, când apreciază că sunt întrunite condițiile legale și statutare, calea de atac a contestației împotriva:

- deciziei consiliului baroului prin care un avocat este declarat nedemn pentru exercitarea în continuare a profesiei;

- deciziei consiliului baroului prin care calitatea de avocat este declarată incompatibilă cu calitatea de asociat sau cu îndeplinirea unei funcții de conducere într-o societate comercială, în condițiile prevăzute în art. 30 din Statut;

- deciziei consiliului baroului prin care s-a respins cererea unei persoane de primire în profesie cu scutire de examen;

j) primește cererile de arbitrare a litigiilor în care sunt implicați decani ai barourilor și le comunică părților și Comisiei Permanente;

k) confirmă organele de conducere ale barourilor și desemnează, după caz, conduceri interimare ale acestora;

l) mediază și perfectează unificarea structurilor divizate de avocați care funcționează pe teritoriul administrativ al țării, care și revendică organizarea și funcționarea în baza Legii 51/1995, republicată, a unor hotărâri judecătorești și a altor acte normative sau acte constitutive, pentru a caror diferențiere în recunoașterea acordării asistenței juridice, fost dispus Recursul în interesul legii nr.XXVII/2007.

m) îndeplinește orice alte atribuții stabilite de Comisia Permanentă și Consiliul U.N.B.R.

(3) În caz de absență sau în vederea soluționării operative a unor activități, Președintele poate delega pe unul dintre vicepreședinți să-l înlocuiască sau să îndeplinească o parte dintre atribuțiile aferente funcției de Președinte U.N.B.R.

Art. 37. Vicepreședinții U.N.B.R. (1) Numărul vicepreședinților U.N.B.R. se stabilește prin hotărâre a Consiliului U.N.B.R.

(2) Vicepreședinții U.N.B.R. îndeplinesc următoarele atribuții principale:

a) coordonează activitatea Comisiilor de lucru organizate la nivelul Consiliului U.N.B.R., a Departamentelor organizate la nivelul U.N.B.R., în raport de repartizarea făcută de Comisia Permanentă;

b) asigură punerea în aplicare a hotărârilor Consiliului U.N.B.R. și ale Comisiei Permanente, conform repartizării făcute de Comisia Permanentă a U.N.B.R. privitoare la conlucrarea zonală a barourilor;

c) îndeplinesc toate atribuțiile stabilite de Lege, Statut sau de organele ierarhice ale profesiei și reprezintă U.N.B.R. în relațiile cu persoanele fizice și juridice din țară și din străinătate, pe baza însărcinărilor expres acordate de organele profesiei;

d) înlocuiesc Președintele, la cererea acestuia sau în absența sa, conform desemnării făcute de Președinte în acest scop.

Art. 38. Acte emise. (1) Președintele U.N.B.R. emite dispoziții în limita competențelor aferente funcției.

(2) Dispozițiile emise de Președintele U.N.B.R. pot fi atacate în condițiile prevăzute de Lege și Statut.

Secțiunea a VI-a. Departamentele organizate la nivelul U.N.B.R.

Art. 39. Structura organizatorică. (1) La nivelul U.N.B.R., corespunzător departamentelor organizate la nivelul Consiliului U.N.B.R. și al Comisiei Permanente a U.N.B.R. funcționează următoarele departamente:

(2) *Departamentul Economico-financiar și administrativ* este coordonat de un vicepreședinte.

(3) Departamentul este condus de un manager economic și răspunde de aducerea la îndeplinire a următoarelor atribuțiuni principale:

- a) întocmește și ține contabilitatea financiară și de gestiune a U.N.B.R.;
- b) elaborează și fundamentează proiectul bugetului anual de venituri și cheltuieli;
- c) urmărește realizarea veniturilor planificate și efectuarea cheltuielilor cu respectarea strictă a destinației acestora;
- d) administrează bunurile imobile și mobile proprietatea acesteia;
- e) fundamentează proiectele de investiții și urmărește derularea corespunzătoare a acestora;
- f) ține evidența patrimoniului U.N.B.R.;

g) întocmește și răspunde de corectitudinea și exaġtitatea raportărilor financiar-contabile către autoritățile publice centrale și locale competente;

h) sprijină barourile, la solicitarea acestora, în legătură cu problematica aferentă domeniului financiar contabil;

i) colaborează cu compartimentele de specialitate de la nivelul barourilor în vederea centralizării de date din domeniul financiar-contabil și întocmirii situațiilor solicitate de Comisia Permanentă;

j) îndeplinește, în condițiile Legii, și alte atribuții și sarcini stabilite de organele U.N.B.R.

(4) Managerul economic răspunde de organizarea corespunzătoare a controlului financiar preventiv.

(5) *Departamentul Protecția profesiei, informare și relații publice* este coordonat de un vicepreședinte și îndeplinește următoarele atribuțiuni principale:

a) organizează stocarea informațiilor de larg interes referitoare la activitatea avocaților și organelor profesiei;

b) asigură, cu încuviințarea prealabilă a Președintelui U.N.B.R., punerea la dispoziția persoanelor interesate a informațiilor solicitate;

c) identifică, selectează și stochează știrile difuzate de mass-media națională și locală care au un impact asupra activității și imaginii Corpului avocaților, barourilor și organelor U.N.B.R., întreprinde demersurile necesare pentru verificarea veridicității acestora și prezintă opiniei publice punctul de vedere al conducerii U.N.B.R.;

d) întocmește zilnic revista presei pe care o prezintă Președintelui U.N.B.R.;

e) întocmește și ține la zi evidența reprezentanților mijloacelor de informare în masă acreditați pe lângă U.N.B.R.;

f) redactează comunicate și declarații de presă prin care exprimă punctul de vedere al conducerii U.N.B.R. în legătură cu problemele de larg interes care vizează și activitatea avocaților;

g) ține legătura cu birourile de presă și purtătorii de cuvânt ai barourilor în vederea centralizării știrilor și informațiilor difuzate în mijloacele de comunicare în masă în legătură cu activitatea avocaților și organelor profesiei;

h) îndeplinește și alte sarcini trasate de Președintele U.N.B.R.;

j) asigură actualizarea la zi a paginii web a U.N.B.R.

(6) Departamentul este condus de un specialist în relații publice sau de un avocat cu experiență în activitatea de comunicare publică.

(7) Departamentul de informare, presă și relații publice este coordonat de vicepreședintele U.N.B.R. desemnat de Comisia Permanentă, care îndeplinește și funcția de purtător de cuvânt al U.N.B.R.

(8) Poate fi purtător de cuvânt al U.N.B.R. și un avocat cu experiență în domeniul comunicării publice, desemnat de Comisia Permanentă a U.N.B.R.

(9) Purtătorul de cuvânt va exprima punctele de vedere și luările de poziție ale Președintelui U.N.B.R. și celorlalte organe ale profesiei față de problemele referitoare la exercitarea profesiei de avocat.

(10) În situația în care în cadrul departamentului își desfășoară activitatea un avocat, acesta poate avea raporturi de colaborare pe bază de convenție de prestări servicii cu U.N.B.R.

(11) *Departamentul Secretariat, protocol și coordonarea serviciilor tehnico-administrative* este coordonat de un vicepreședinte și îndeplinește următoarele atribuții:

a) organizează și evidențiază primirea și comunicarea corespondenței adresate U.N.B.R. ori care provine de la U.N.B.R.;

b) organizează evidența și comunicarea deciziilor, hotărârilor, dispozițiilor și a adreselor U.N.B.R. prin care se realizează comunicări față de alte organe ale profesiei ori față de terți;

c) realizează, cu participarea celorlalte departamente, sistemul de evidență a lucrărilor supuse arhivării, potrivit nomenclatorului aprobat de Comisia Permanentă;

d) organizează condițiile de păstrare, predare și transfer a lucrărilor;

e) organizează registrul general de evidență a lucrărilor U.N.B.R.;

f) înregistrează și asigură transmiterea condicii de predare-primire a lucrărilor de la și către Consiliul U.N.B.R., Comisia Permanentă a U.N.B.R. și Președintele U.N.B.R. către departamentele U.N.B.R.;

g) organizează acțiunile de protocol necesare desfășurării activităților inițiate de U.N.B.R.;

h) execută orice alte dispoziții ale conducerii U.N.B.R.

(12) *Departamentul Afaceri europene, cooperare internațională și programe* este coordonat de un vicepreședinte și îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) asigură comunicarea activităților organizațiilor internaționale al căror membru este U.N.B.R. și a hotărârilor acestora către organele U.N.B.R.;

b) participă la negocierea, implementarea și monitorizarea programelor finanțate de diferite organisme și organizații internaționale precum și a celor dezvoltate pe linie bilaterală de U.N.B.R. cu acestea;

c) formulează propuneri de asistență internațională în implementarea strategiilor privind dezvoltarea profesiei de avocat;

d) participă la organizarea vizitelor reprezentanților avocaților din străinătate în România ori ai reprezentanților U.N.B.R. în străinătate;

e) promovează și păstrează legături cu departamente/direcții/servicii similare din cadrul instituțiilor românești și ale instituțiilor europene și internaționale cu misiuni în România (Direcția Afaceri Europene, Relații Internaționale și Programe din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, Direcția Afaceri Europene din cadrul Ministerului Justiției, Serviciul de Cooperare Judiciară Internațională, Relații Internaționale și Programe din cadrul Parchetului General, departamente similare din cadrul Parlamentului și Guvernului României, Biroul de Informare al Consiliului Europei la București, Delegația Comisiei Europene la București, Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare etc.);

f) asigură un flux de informații eficient între organizațiile europene și internaționale și Corpul avocaților;

g) colaborează pe probleme de management al procedurilor specifice cu coordonatorii de proiect sau programe;

h) asigură informarea corectă și promptă a avocaților interesați să exercite profesia de avocat în spațiul european și asigură rezolvarea lucrărilor privitoare la înscrierea avocaților străini în barourile din România;

i) îndeplinește activități specifice conform atribuțiilor stabilite de conducerea U.N.B.R.

(13) Activitatea departamentului se realizează prin coordonare directă a activităților de către doi membri ai Comisiei Permanente, desemnați ca ofițeri de legătură, unul cu atribuții în legătură cu organizațiile europene și celălalt cu atribuții în legătură cu organizațiile internaționale. În realizarea acestor atribuții vicepreședintele coordonator împreună cu ofițerii de legătură conlucrează cu membrii Consiliului U.N.B.R. ori cu avocați desemnați de barouri.

(14) *Departamentul de Coordonare a Asistenței Judiciare* este coordonat de un vicepreședinte și îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) desfășoară conducerea metodologică a activității de acordare a asistenței judiciare;

b) elaborează proiectul de Regulament-cadru pentru organizarea serviciilor de asistență judiciară;

c) propune sau, după caz, avizează proiecte de protocoale ce se încheie cu autoritățile publice competente în scopul obținerii mijloacelor financiare necesare pentru organizarea serviciilor de asistență judiciară;

d) organizează Registrul național de asistență judiciară pe baza registrelor întocmite de barouri;

e) organizează și coordonează metodologia de plata a onorariilor pentru asistența judiciară acordată;

f) efectuează controlul asupra asistenței judiciare acordate;

g) elaborează proiecte de acte normative în domeniul asistenței judiciare, pe care le propune Ministerului Justiției în vederea promovării;

h) stabilește, împreună cu Ministerul Justiției indicii statistici, ține evidența statistică a sistemului de asistență judiciară și analizează informațiile necesare pentru planificarea și coordonarea corectă a sistemului de asistență judiciară;

i) colaborează cu Ministerul Justiției pentru buna funcționare și planificarea, inclusiv din punct de vedere bugetar, a sistemului de asistență judiciară;

j) popularizează sistemul de asistență judiciară;

k) stabilește formularistica utilizată de barouri pentru organizarea activității de asistență judiciară și extrajudiciară, în condițiile legii;

l) reprezintă U.N.B.R. în domeniul asistenței judiciare, în cadrul colaborării internaționale în materie în condițiile legii sau ale Statutului.

(15) În aplicarea art. 76 alin. (1) din Lege, Comisia Permanentă a U.N.B.R. poate aproba delegarea atribuțiilor vicepreședintelui U.N.B.R. către un membru al Comisiei Permanente.

(16) În cadrul U.N.B.R. Comisia Permanentă coordonează activitatea de formare profesională pentru realizarea atribuțiilor Consiliului U.N.B.R. prevăzute la art. 66 lit. g) din Lege.

Art. 40. Aparatul tehnico-administrativ al U.N.B.R. (1) Pentru îndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor conferite de Lege și Statut, în cadrul U.N.B.R. funcționează un aparat tehnico-administrativ.

(2) Nivelurile de salarizare ale personalului angajat sau ale indemnizațiilor colaboratorilor se stabilesc prin decizie a Comisiei Permanente.

Art. 41. Conducerea. (1) Conducerea întregii activități a aparatului tehnico-administrativ este asigurată de Președintele U.N.B.R. sau, în situațiile prevăzute de Lege și Statut, de către unul dintre vicepreședinți desemnat de acesta.

(2) Actele, indiferent de natura acestora, întocmite de personalul din cadrul aparatului tehnico-administrativ, sunt valide și angajează din punct de vedere juridic U.N.B.R. numai dacă sunt semnate de Președintele U.N.B.R. sau, după caz, de Vicepreședintele desemnat de acesta.

Secțiunea a VII-a. Comisia Centrală de Cenzori

Art. 42. Alegere. Comisia Centrală de Cenzori este formată dintr-un număr de 3 membri aleși, prin vot secret, de Congresul avocaților pentru un mandat de 4 (patru) ani, mandat care poate fi reînnoit.

Art. 43. Conducere. (1) Conducerea activității și reprezentarea Comisiei centrale de Cenzori în fața organelor profesiei și în raporturile cu autoritățile publice se face de către Președintele acesteia, ales cu majoritate de voturi din rândul membrilor săi.

(2) Comisia Centrală de Cenzori îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) verifică dacă bilanțul contabil și raportările fiscale periodice sunt corect și legal întocmite și în concordanță cu registrele de evidență contabilă ținute de departamentul economic;

b) verifică periodic, cel puțin o dată pe trimestru, modul în care este gestionat patrimoniul U.N.B.R.;

c) verifică, cel puțin o dată pe lună și pe neașteptate, modul în care este ținut registrul de casă și sunt gestionate resursele bănești ale U.N.B.R.;

d) verifică, cel puțin o dată pe trimestru, modul în care sunt realizate creanțele U.N.B.R. precum și concordanța și efectuarea cheltuielilor potrivit destinației aprobate de organele profesiei;

e) verifică și propune măsurile necesare ținerii corespunzătoare a evidențelor contabile de către personalul din cadrul Direcției Economice;

f) verifică dacă persoanele care au calitatea de gestionar, în sensul legii, au constituit și depus garanțiile corespunzătoare;

g) verifică modul în care sunt gestionate și păstrate titlurile de proprietate ale bunurilor ce compun patrimoniul U.N.B.R., precum și a titlurilor de valoare deținute de Uniune;

h) formulează și înaintează propuneri Președintelui U.N.B.R. vizând creșterea siguranței și eficienței depozitații resurselor financiare ale Uniunii;

i) îndeplinește și alte atribuțiuni date prin lege în competența comisiilor de cenzori.

Art. 44. Desfășurarea activității. (1) Comisia Centrală de Cenzori își desfășoară activitatea în plenul său și poate adopta măsuri numai dacă sunt prezenți două treimi din numărul membrilor săi.

(2) În vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 43 lit. a), b), d), și h) membrii Comisiei Centrale de Cenzori vor delibera împreună, cu majoritate simplă de voturi, iar în ceea ce privește celelalte atribuții aceștia vor putea lucra și separat, potrivit repartizării făcute de Președintele Comisiei.

(3) Evidența activității Comisiei Centrale de Cenzori, inclusiv a sarcinilor individuale stabilite pentru unii dintre membrii săi, se va ține în mod centralizat într-un registru special, numerotat și sigilat de Președintele U.N.B.R.

Art. 45. Actele Comisiei. (1) Comisia Centrală de Cenzori întocmește rapoarte, procese-verbale de verificare gestionară și note de propuneri, acte ce sunt prezentate operativ Președintelui U.N.B.R. prin înregistrarea în registrul de intrare-ieșire al U.N.B.R.

(2) Măsurile adoptate de organele profesiei în legătură cu actele întocmite de Comisia Centrală de Cenzori sau de unii dintre membrii săi sunt aduse la

- cunoștința acesteia prin grija Președintelui U.N.B.R., anexându-se obligatoriu la actele de control respective.

Art. 46. Răspunderi. Membrii Comisiei Centrale de Cenzori răspund, în condițiile legii, în legătură cu modul în care-și duc la îndeplinire mandatul încredințat de Congresul avocaților.

Secțiunea a VIII-a. Comisia Centrală de Disciplină

Art. 47. Alegere. (1) Comisia Centrală de Disciplină, instanță disciplinară ce funcționează în cadrul U.N.B.R., este alcătuită din reprezentanți Barourilor desemnați de Adunările Generale, reprezentanți aleși, prin vot secret, de Congresul Avocaților.

(2) Pot fi membri ai Comisiei Centrale de Disciplină numai avocați care au o vechime mai mare de 15 ani.

Art. 48. Competență. (1) Comisia Centrală de Disciplină judecă:

a) în complet format din 3 membri, ca instanță de fond, abaterile disciplinare ale membrilor Consiliului U.N.B.R. și ale decanilor;

b) în complet format din 5 membri, contestațiile formulate de avocatul interesat, decanul baroului sau Președintele U.N.B.R., după caz, împotriva deciziilor pronunțate de comisiile de disciplină ale barourilor și a încheierilor prevăzute la art. 90 alin (1) și (2) din Lege.

(2) Activitatea Comisiei Centrale de Disciplină este coordonată (condusă) de Președintele acesteia, ales dintre membrii săi pentru un mandat de 4 (patru) ani.

(3) Funcția de grefier al Comisiei Centrale de Disciplină este îndeplinită de unul dintre secretarii U.N.B.R. desemnați de Comisia Permanentă.

(4) Arhiva Comisiei Centrale de Disciplină este ținută și conservată, în condițiile legii, de către grefierul acesteia, sub directa îndrumare a Președintelui Comisiei.

(5) Președintele Comisiei Centrale de Disciplină îndeplinește următoarele atribuțiuni principale:

a) ia măsurile necesare pentru organizarea și buna funcționare a activității Comisiei ca instanță disciplinară;

b) primește și repartizează acțiunile disciplinare sau, după caz, contestațiile formulate împotriva deciziilor Comisiilor de disciplină ale barourilor;

c) urmărește asigurarea dotărilor tehnico-materiale necesare bunei desfășurări a activității completelor de judecată;

d) stabilește, prin tragere la sorți, componența completelor de judecată;

e) urmărește formarea și conservarea corespunzătoare a arhivei Comisiei;

f) informează lunar, în scris, Președintele U.N.B.R. în legătură cu sancțiunile disciplinare aplicate avocaților de către completul de judecată constituite la nivelul Comisiei;

g) desemnează membrii unui alt complet de judecată care urmează să judece eventualele cereri de abținere sau de recuzare;

h) ține evidența centralizată a completelor de judecată care au soluționat cauzele deduse judecătii;

i) participă, în calitate de invitat la ședințele Consiliului U.N.B.R. și Comisiei permanente și prezintă informări periodice.

(6) Grefierul Comisiei Centrale de Disciplină îndeplinește următoarele atribuțiuni principale:

a) participă la ședințele completelor de judecată, îndeplinind, sub controlul președintelui de complet, atribuțiunile prevăzute de lege și prezentul statut;

b) întocmește conceptele pentru citarea părților din proces;

c) întocmește actele de procedură dispuse de completul de judecată;

d) completează borderourile și predă corespondența pentru expediere;

e) completează condica ședințelor de judecată în care se trec dosarele din ședința respectivă, în ordinea înscrisă în lista cauzelor, cu următoarele mențiuni: numele, prenumele și calitatea părților, numărul dosarului, obiectul cauzei, termenul acordat, cu indicarea motivului amânării sau, după caz, soluția pronunțată pe baza minutei întocmite de președintele completului;

f) comunică părților interesate, inclusiv Președintelui U.N.B.R. în situațiile prevăzute în Statut, decizia pronunțată de completul de judecată;

g) urmărește tehnoredactarea (dactilografierea) motivării deciziei completului de judecată;

h) îndeplinește, în limita funcției, orice alte sarcini de serviciu trasate de Președintele Comisiei sau al completului de judecată.

Art. 49. Evidența lucrărilor. Comisia Centrală de Disciplină își desfășoară lucrările la sediul U.N.B.R. sau într-un alt loc corespunzător. Pentru evidența activității Comisiei Centrale de Disciplină, se întocmesc și se păstrează:

a) registrul general de dosare în care se trec, în ordinea intrării, toate dosarele înregistrate, adresele, cu menționarea numelui, prenumelui, calitatea părților, natura cauzei, obiectul cauzei, termenele de judecată acordate, soluția pronunțată, datele comunicării deciziilor, data ieșirii și reintrării dosarului în arhivă;

b) condicta ședințelor de judecată în care se trec dosarele separat pe complete, noul termen de judecată în caz de amânare a cauzei, soluția pronunțată și numărul deciziei, numele și prenumele membrilor completului și grefierului de ședință.

c) registrul de corespondență în care se înregistrează, în ordine cronologică, toate adresele și înscrisurile primite sau expediate de Comisie.

Art. 50. Desfășurarea lucrărilor. (1) Actele de sesizare a Comisiei Centrale de Disciplină, depuse personal sau prin reprezentant, sosite prin poștă, curier sau fax, se depun la registratură unde primesc data certă în aceeași zi, după care se predau Președintelui Comisiei.

(2) După primirea actelor de sesizare, prin rezoluția Președintelui Comisiei acestea sunt repartizate completului de judecată desemnat de acesta, după care se înregistrează în Registrul general de dosare. Celelalte cereri și acte de orice natură, inclusiv corespondența cu caracter administrativ, precum și dovezile de comunicare a procedurilor se înregistrează în Registrul general de corespondență, după care se repartizează grefierului în vederea efectuării mențiunilor necesare în registrele Comisiei și atașării la dosarul cauzei aflat pe rol, după caz.

(3) În ziua fixată pentru desfășurarea lucrărilor ședinței de judecată, grefierul Comisiei va fi prezent în sala de judecată cu cel puțin o jumătate de oră înainte de începerea ședinței de judecată pentru a pune la dispoziția părților sau reprezentanților acestora dosarele spre consultare.

Completul de judecată este prezidat, prin rotație, de unul dintre membrii acestuia.

(4) După strigarea cauzei și apelul părților, Grefierul Comisiei prezintă oral referatul cauzei prin precizarea obiectului pricinii și stadiul în care se află judecata acesteia, indicându-se stadiul îndeplinirii procedurii.

(5) Pe parcursul desfășurării ședinței de judecată, grefierul Comisiei va consemna în Caietul de note de ședință numărul dosarului, poziția acestuia pe lista de ședință, susținerile orale din timpul ședinței, cererile formulate de părți și actele depuse de acestea, măsurile dispuse de președintele completului, probele administrate, incidentele procedurale ivite, data și ora când s-a amânat judecarea cauzei, precum și data și ora stabilite pentru pronunțarea deciziei.

(6) Lucrările ședințelor completelor de judecată ale Comisiei Centrale de Disciplină nu sunt publice.

Art. 51. Soluțiile pronunțate. (1) Judecarea cauzelor se face cu precădere, în maximum 60 de zile de la înregistrarea actului de sesizare.

(2) Lipsa părții legal citate nu împiedică judecata.

(3) Rezultatul deliberării se consemnează într-o minută care va fi scrisă pe cererea de chemare în judecată sau contestație, după caz, și va fi semnată de toți membrii completului de judecată.

(4) Decizia prin care se soluționează cauza dedusă judecării se adoptă cu majoritate de voturi.

(5) Deciziile pronunțate de Comisia Centrală de Disciplină ca instanță de recurs, precum și cele pronunțate de Consiliul U.N.B.R. ca instanță disciplinară în condițiile art. 88 alin. (3) din Lege pot fi atacate cu recurs la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, a cărei hotărâre este definitivă și irevocabilă.

Art. 52. Executarea deciziilor. (1) Decizia disciplinară rămasă definitivă are autoritate de lucru judecat față de părți și de organele profesiei și se pune în executare prin grija Președintelui U.N.B.R. și a decanului baroului din care face parte avocatul sancționat.

(2) Dispozițiile prezentei secțiuni se completează cu prevederile Codului de procedură civilă.

Secțiunea a IX-a. Casa de Asigurări a Avocaților

Art. 53. Organizare și funcționare. (1) Casa de Asigurări a Avocaților se organizează și funcționează în cadrul U.N.B.R. ca instituție autonomă, de interes public, având personalitate juridică, patrimoniu și buget propriu.

Art. 56. Raporturile C.A.A. cu Filialele. (1) Raporturile financiar-contabile și tehnico-organizatorice dintre Casa de Asigurări a Avocaților cu filialele legal înființate se stabilesc prin Statutul acesteia.

(2) Deciziile Consiliului de Administrație al Casei de Asigurări a Avocaților referitoare la constituirea și destinațiile fondurilor bănești, criteriile și modalitățile de stabilire și calculare a pensiilor și celorlalte drepturi de asigurări sociale, precum și modalitățile de realizare a investițiilor sunt obligatorii pentru conducerile filialelor.

Capitolul III. Norme privind pregătirea și perfecționarea pregătirii profesionale a avocaților

Art. 57. Scopul și obiectivele formării profesionale a avocatului. Îndeplinirea obligațiilor legale ce revin U.N.B.R. privind garantarea asigurării exercitării calificate a dreptului de apărare se realizează prin formarea și dezvoltarea competențelor profesionale a avocaților.

Art. 58. Modalitățile formării profesionale a avocatului. Formarea profesională a avocaților se realizează prin:

- formarea profesională inițială, la începutul exercitării profesiei;
- formarea profesională continuă a fiecărui avocat definitiv.

Art. 59. Formarea profesională inițială a avocatului. (1) Formarea profesională inițială a avocatului se realizează în perioada stagiului de pregătire profesională prin activitatea desfășurată de Institutul National de Perfecționare și Pregătire al Avocaților - I.N.P.P.A.

(2) Organizarea, funcționarea și reprezentarea I.N.P.P.A. se asigură și se face prin Președintele UNBR, după caz prin persoanele desemnate de aceste ori de Consiliul UNBR, dacă prin hoararea Congresului avocaților nu se dispune altfel.

Art. 60. Programa-Cadru a conferințelor de stagiou. (1) Consiliul U.N.B.R. aprobă Programa-Cadru a pregătirii profesionale inițiale, pe baza propunerilor I.N.P.P.A.

(2) Programa-Cadru poate include teme și activități profesionale organizate de I.N.P.P.A., direct sau prin centrele teritoriale, cu sprijinul barourilor aflate pe raza aceleiași Curți de Apel.

Art. 61. Formarea profesională în cadrul I.N.P.P.A. Comisia Permanentă a U.N.B.R. aprobă programele pentru cursurile de formare inițială și planul anual de desfășurare a modulelor de pregătire în cadrul I.N.P.P.A.

Art. 62. Formarea formatorilor. Consiliul U.N.B.R., la propunerea Comisiei Permanente, hotărăște modalitatea de selecție și formare a personalului de specialitate al I.N.P.P.A. și centrelor teritoriale ale acestuia.

Art. 63. Formarea profesională continuă. (1) Consiliul U.N.B.R. hotărăște Programul anual pentru formare profesională continuă care va cuprinde forme de pregătire profesională organizate de I.N.P.P.A., direct sau prin centrele teritoriale, prin conlucrarea barourilor aflate pe raza aceleiași Curți de Apel.

(2) Programul anual pentru formare profesională continuă se hotărăște pe baza Programului pentru formare profesională continuă propus de I.N.P.P.A. pe o perioadă de cel puțin 3 ani.

Art. 64. Evidența opțiunii avocaților pentru urmarea formelor de perfecționare continuă. (1) Fiecare avocat este obligat să participe la acțiunile organizate de I.N.P.P.A. în baza programului anual pentru formare profesională continuă sau la alte acțiuni de formare profesională agreeate de Consiliul U.N.B.R. și să întrunească numărul minim obligatoriu de ore de pregătire profesională stabilit de Consiliul U.N.B.R.

(2) Evidența opțiunii avocaților pentru participarea la acțiunile de formare profesională continuă se realizează și se încheie până la cel mai târziu 15 decembrie al anului anterior anului în care sunt organizate astfel de acțiuni.

(3) Evidența se păstrează de barou și I.N.P.P.A. și se comunică la U.N.B.R.

(4) În baza participării avocaților la acțiunile de formare profesională continuă se atestă urmarea formelor de pregătire profesională specializată, care vor fi avute în vedere de consiliile barourilor la eliberarea și menținerea Certificatelor de atestare a titlului profesional de avocat.

(5) Procedura eliberării și menținerii Certificatelor de atestare a titlului profesional de avocat este hotărâtă de Consiliul U.N.B.R.

Art. 65. Deductibilitatea cheltuielilor pentru pregătirea profesională continuă. Cheltuielile necesare participării la acțiunile de formare profesională continuă au regimul cheltuielilor de pregătire și perfecționare profesională obligatorie în cadrul profesiei de avocat.

Capitolul IV. Norme privind procedura de stabilire și încasare de taxe și contribuții de către U.N.B.R. și structurile sale organizatorice

Art. 66. Stabilirea procedurii. (1) Taxele și contribuțiile la bugetul U.N.B.R. se evidențiază în situația lunară comunicată departamentului de specialitate al U.N.B.R. de către fiecare barou, pe baza modelului aprobat de Comisia Permanentă a U.N.B.R.

(2) Stabilirea și încasarea taxelor datorate U.N.B.R. se realizează în baza deciziei Comisiei Permanente a U.N.B.R., reprezentată prin președinte, după caz prin decizii/dispoziții emise de președinte sau prin înlocuitorii de drept.

Capitolul V. Dispoziții finale

Art. 67. Intrarea în vigoare. Prezentul statut a fost adoptat la data de 01.10.2011 și intra în vigoare de la data adoptării.

Art. 68. Cadul normativ de reglementare. Prezentul Statut reglementează organizarea și funcționarea U.N.B.R., se completează cu dispozițiile Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat cu modificările și completările ulterioare, republicată, Statutul profesiei de avocat, Codul deontologic al avocaților din Uniunea Europeană, normele de drept comunitar și este adoptat în vederea asigurării, garantării și respectării dispozițiilor de reglementare prevăzute de art. 9, art. 16 (1), (2), (3) și (4), art. 20, art. 21 (1), (2), (3), art. 24, art. 40 (1), art. 51 (2), art. 52 (1), (2) și (3), art. 53 (1) din Constituția României, cu raportare la art. 196, art. 200, art. 205, art. 206, art. 209, art. 210, art. 212, art. 213, art. 222, art. 226, art. 227, art. 229, art. 231 și următoarele din noul Cod Civil.

Art. 69. Raspunderea patrimoniala.(1) Persoana juridica avand in subordine o alta persoana juridica, dupa caz, organizatii pentru care legea nu prevede inregistrarea si functionarea ca persoana juridica, nu raspunde pentru neexecutarea obligatiilor acesteia din urma si nici persoana juridica subordonata, dupa caz, organizatiile subordonate infiintate fara personalitate juridica, nu raspunde pentru persoana juridica fata de care este subordonata, daca prin lege nu se dispune altfel.

(2) Organele de conducere ale UNBR, membri fondatori, asociatii, raspund exclusiv in limita capitalului subscris, fara a se antrena patrimoniul personal al acestora.

(3) Dizolvarea si lichidarea.

a) UNBR se va dizolva:

1. In caz de intervenirea imposibilitatii realizarii scopului pentru care a fost constituita, daca in termen de 12 luni de la data constatarii unui astfel de fapt nu se produce schimbarea scopului pentru care a fost infiintata.

2. A devenit insolvabila.

3. Prin hotararea organului / persoanei autorizate care a infiintat-o.

4. In alte situatii prevazute de lege.

b) Procedura de dizolvare si lichidare se va face prin desemnarea unui lichidator, de catre organul executiv de conducere/ presedinte UNBR, iar bunurile rezultate din lichidare se vor repartiza catre membrii fondatori, dupa caz, in lipsa acestora, catre alte persoane juridice/persoane fizice care au organizare si functionare asemanatoare, in regim nepatrimonial.

Art.70. Reprezentarea. (1) Presedinte fondator al UNBR este domnul doctor avocat Vasile Botomei, identificat cu CNP 1640107270583, autorizat si inregistrat fiscal sa exercite profesia de avocat in baza Legii nr. 51/1995, republicata, CIF 21183784, fiind imputernicit de fondatori, sa semneze actul de infiintare, orice acte aflate in legatura cu asigurarea spatiului de sediu, contracte pentru sediul principal, sedii secundare, puncte de lucru, acte de legalizare, de autentificare dupa caz, avand dreptul de a indeplini toate formalitatile necesare in vederea inregistrarii in calitate de persoana juridica autonoma, de achizitionare de bunuri mobile si imobile necesare in vederea inregistrarii, organizarii si functionarii.

(2) Publicarea informatiilor in legatura cu organizarea, functionarea si activitatile UNBR, ale barourilor si ale avocatilor se face pe pagina web a U.N.B.R. (www.unbr.info) si pe pagina web a Revistei Nationale de Drept (www.revistadrept.com);

(3) Redactat si aprobat prin membrii fondatori, in numar de 4 exemplare originale, pentru care imputernicit in vederea semnarii actului juridic este presedintele UNBR.

Presedinte,

Doctor avocat Vasile Botomei

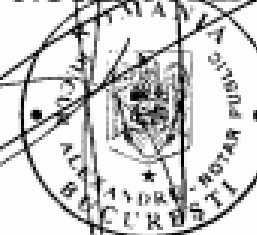
ROMÂNIA
BIRoul NOTARULUI PUBLIC
ALEXANDRU BUCUR
București, Calea Floreasca nr. 44, sect. 1
Tel. 031.404.00.00/Fax. 021.251.67.88
Email: office@notarbucuresti.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 17184

ÎNCHEIERE DE DATĂ CERTĂ NR. 02 Anul 2012, luna FEBRUARIE, ziua 03

Eu, **ALEXANDRU BUCUR**, notar public, în baza art. 8, lit.f din Legea nr. 36/1995, republicată, dau dată certă prezentului înscris, prezentat mie de către domnul Avocat **BOTOMEI VASILE**, cetățean român, cu domiciliul în Mun. Bacău, Calea Republicii nr. 27, sc. A, ap. 4, Județ Bacău, identificat cu permisul de conducere categoria B, emis la data de 18.11.2005, valabil până la data de 18.11.2015, de Poliția Mun. Bacău, CNP 1640107270583, care se intitulează „Statutul Uniunii Naționale a Barourilor din România – U.N.B.R.” ce conține 39 (treizecișinouă) de pagini, prezentat în 4 (patru) exemplare, din care 1 (un) exemplar s-a oprit la arhiva biroului notarial.

S-a perceput onorariul 50 lei, plus 12 lei TVA, conform chitanței nr. 012012BNP0165/2012.

NOTAR PUBLIC

STATUTUL BAROULUI BACĂU

Capitolul I. CONSTITUIRE, DENUMIRE, SEDIU.

Art.1. Baroul BACĂU este constituit în temeiul art. 57 pct. 4 din Legea nr. 51/1995, modificată prin Legea 255/2004, în cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din România.

Art.2. Baroul BACĂU este un corp de avocați independent și autonom constituit din toți avocații din județul BACĂU înscrși pe tabloul acestui Barou.

Art.3. Baroul BACĂU își desfășoară activitatea potrivit dispozițiilor Legii 51/1995, privind exercitarea profesiei de avocat și potrivit Statutului Profesiei denumit Codul Avocatului.

Art.4. Baroul BACĂU este o structură profesională de drept privat, cu caracter nonprofit și apolitic, cu patrimoniu și buget propriu, înființată pentru o perioadă nedeterminată.

4.1. Patrimoniul baroului poate fi folosit în activități producătoare de venituri, în condițiile legii.

Art.5. Sediul Baroului BACĂU se află în Bacău, str. Republicii nr. 27, județul BACĂU și va putea fi mutat oricând la altă adresă prin Decizia Consiliului Baroului.

Art.6. Exercițarea profesiei de avocat în cadrul Baroului BACĂU este supusă Constituției, legii, statutului profesiei, convențiilor internaționale la care România este parte și regulilor eticii profesionale.

Art.7. Avocații Baroului BACĂU îndeplinesc o misiune socială, pusă în slujba adevărului și a justiției. Libertatea și independența profesiei de avocat sunt atribute exclusive ale persoanei care exercită această profesie, în temeiul legii și prezentului statut.

Art.8. Baroul BACĂU are obligația să acționeze prin toate mijloacele legale pentru protecția profesiei, a demnității și a onoarei membrilor săi.

8.1. Baroul are obligația să întocmească anual tabloul avocaților definitivi și stagiați în ordine alfabetică, cu menționarea numelui, prenumelui, titlului științific, datei înscrierii în barou, sediul profesional, formei de exercitare a profesiei și a instanțelor la care are dreptul să pună concluzii.

Capitolul II. SCOPUL ȘI OBIECTIVELE BAROULUI BACĂU

Art.9. Baroul BACĂU are ca scop asigurarea organizării și exercitării profesiei de avocat, componentă de bază a sistemului judiciar național, precum și prodejarea și promovarea drepturilor membrilor săi în raport cu persoanele de drept public și/sau privat.

Art.10. Baroul BACĂU are ca obiectiv perfecționarea și specializarea pe ramuri de drept a membrilor săi, participarea activă la apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice.

Art.11. Dobândirea calității de avocat-membru al Baroului BACĂU are loc pe bază de examen organizat de barou potrivit legii și statutului profesiei, ca urmare a cererii înaintată de orice absolvent licențiat a unei Facultăți de Drept din sistemul de stat sau privat, emise de M.E.C.I..

(1). Poate fi membru al Baroului BACĂU orice persoană care îndeplinește următoarele condiții:

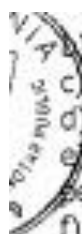
- a).este cetățean român și are exercițiul drepturilor civile și politice;
- b).este licențiat al unei facultăți de drept sau doctor în drept;
- c).nu se găsește în vreunul dintre cazurile de nedemnitate prevăzute de lege;
- d).este apt din punct de vedere medical, pentru exercitarea profesiei;
- e).a promovat examenul de admitere în profesie.

(2). Cererea se depune în dublu exemplar la decanatul baroului și va cuprinde:

- a).numele, prenumele și domiciliul solicitantului;
- b).copie după actul de stare civilă;
- c).elementele actului de identitate și organul emitent;
- d).indicarea diplomei care atestă calitatea de licențiat sau doctor în drept;
- e).declarația solicitantului că nu se află în vreunul din cazurile de nedemnitate prevăzute de art. 13 din lege;
- f).indicarea sediului profesional unde solicitantul dorește să exercite profesia.

(3). Cererea va fi însoțită de:

- a).copie după actul de identitate și certificatul de naștere;

- b).copie după actul de stare civilă;
- c).copie după diploma de studii;
- d).certificatul de cazier judiciar;
- e).certificat medical care atestă starea de aptitudine medicală, fizică și psihică pentru exercitarea profesiei;
- f).două fotografii pentru cartea de identitate de avocat;
- g).taxă de înscriere.

Art.12. Calitatea de avocat al Baroului BACĂU se dovedește cu legitimația de avocat emisă de Baroul BACĂU.

Art.13. Calitatea de membru al Baroului BACĂU se poate suspenda, la cerere sau prin hotărârea Consiliului Baroului. Membri Baroului pot fi excluși din barou prin hotărârea Adunării Generale, în condițiile prevăzute de prezentul statut, statutul profesiei de avocat și prevederile constituționale ale Legii 51/1995.

Capitolul III. CONDUCEREA BAROULUI. ADUNAREA GENERALĂ.
CONSILIUL BAROULUI

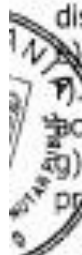
Art.14. Organele de conducere ale Baroului BACĂU sunt:

1. Adunarea generală;
2. Consiliul baroului;
3. Decanul.

Art.15. *Adunarea generală* este organul suprem de conducere și este compus din toți membrii avocați înscriși pe tabloul Baroului BACĂU.

Art.16. Adunarea generală stabilește:

- a).regulamentul intern de funcționare și organizare a comisiilor Baroului BACĂU;
- b).alege prin vot secret decanul baroului și, la propunerea decanului, membrii Consiliului Baroului;
- c).revocă, la propunerea majorității simple, prin vot secret conducerea baroului;
- d).alege și revocă cenzorul sau comisia de cenzori și membrii comisiei de disciplină;
- e).alege reprezentanții Baroului BACĂU în Congresul U.N.B.R.;
- f).aprobă proiectul de buget al baroului și avizează Consiliul Baroului cu privire la activitatea și gestiunea acestuia;
- g).îndeplinește orice alte atribuțiuni prevăzute în prezentul statut și în statutul profesiei de avocat;

- 7) aprobă modificarea și completarea statutului, precum și a regulamentelor proprii;
- 8) stabilește indemnizațiile lunare ale membrilor Consiliului Baroului, ale cenzorului sau comisiei de cenzori;
- 9) Soluționează plângerile împotriva sancțiunilor disciplinare decise de Consiliul Baroului.

Art.17. Adunarea Generală ordinară se întrunește anual la convocarea Consiliului Baroului. Convocarea se face cu cel puțin 15 zile înainte de data stabilită, prin afișare la sediul Baroului sau prin publicitate în ziare locale.

Art.18. Adunarea Generală extraordinară poate fi convocată de Consiliul Baroului, de comisia de cenzori a baroului sau/ și la cererea a 1/3 din membrii baroului. Consiliul este obligat să convoace adunarea generală extraordinară în termen de cel mult 15 zile de la primirea cererii. În acest caz, procedura convocării va fi efectuată cu cel puțin 7 zile înainte de data stabilită.

Art.19. Ședințele Adunării Generale sunt conduse de decan sau după caz, de prodecan, împreună cu membrii Consiliului Baroului. În caz de alegere sau de revocare a decanului ori a membrilor consiliului, nici unul dintre aceștia nu va face parte din prezidiu, iar ședința va fi condusă de cel mai în vârstă membru prezent.

(2). Adunarea generală se întrunește în ședințe ordinare, anual și în ședințe extraordinare, ori de câte ori este necesar, în condițiile prevăzute de prezentul statut. Adunarea generală este legal constituită cu participarea majorității membrilor săi.

(3). În cazul în care quorumul legal nu este întrunit, prezidiul adunării generale, de față cu cei prezenți, stabilește o nouă adunare generală în termen de cel mult 15 zile. Consiliul Baroului are obligația să îndeplinească procedura convocării cu cel puțin 7 zile înainte de data fixată. Adunarea Generală convocată în aceste condiții este legal constituită cu participarea a cel puțin o treime din numărul total al membrilor săi.

(4). Hotărârile Adunării Generale se iau cu votul majorității membrilor prezenți și sunt obligatorii pentru toți membrii Baroului BACĂU.

Art.20. Consiliul Baroului BACĂU este propus de decanul baroului și votat de Adunarea Generală, prin vot secret și va fi format din:

- a). 5 membri: decan, prodecan, 2 consilieri și 1 secretar pentru un barou cu cel puțin 30 de avocați;
- b). 7 membri: decan, prodecan, 4 consilieri și 1 secretar pentru un barou cu cel puțin 50 de avocați;
- c). 9 membri: decan, prodecan, 6 consilieri și 1 secretar pentru un barou cu cel puțin 75 de avocați;

11 membri: decan, prodecan, 8 consilieri și 1 secretar pentru un barou cu peste 100 de avocați.

(2). Consiliul baroului lucrează legal în prezența a două treimi din numărul membrilor săi și ia hotărâri valabile cu votul majorității membrilor prezenți.

Art.21. Consiliul Baroului BACĂU este ales pe o perioadă de 4 ani. Membrii consiliului pot fi realeși pentru cel mult încă un mandat.

Art.22. Consiliul baroului coordonează activitatea acestuia între adunările generale și este reprezentat prin decan, după caz de prodecan, în raporturile cu organele și instituțiile statului și cele private și apără interesele profesionale ale membrilor săi.

Art.23. Consiliul Baroului BACĂU are următoarele competențe:

- a).adoptă măsuri pentru aplicarea și resecarea prevederilor prezentului statut, a Legii 51/1995, a statutului profesiei de avocat, de către toți membrii baroului;
- b).încheie acte juridice în numele și pe seama Baroului;
- c).duce la îndeplinire hotărârile Adunării Generale;
- d).verifică și costată îndeplinirea condițiilor legale ale cererilor de înscriere în Barou;
- e).sesizează comisia de disciplină cu judecarea abaterilor avocaților și aplică sancțiunile disciplinare dispuse membrilor baroului;
- f).întocmește, modifică și dă publicității tabloul anual al avocaților, comunicându-l celor în drept, împreună cu modificările intervenite în cursul anului;
- g).organizează controlul deontologic profesional;
- h).decide asupra ridicării stării de incompatibilitate;
- i).ia act de cererea de transfer;
- j).ia act de convențiile de grupare sau de asociere a cabinetelor, de contractele de constituire a societăților civile profesionale, societăților civile profesionale cu răspundere limitată;
- k).organizează cercurile de studii și editează publicațiile Baroului;
- l).supune aprobării Adunării Generale cota de contribuție a avocaților la bugetul Baroului și colectează cotizațiile de la membrii Baroului;
- m).acceptă donațiile și legatele făcute Baroului;
- n).execută bugetul de venituri și cheltuieli și administrează patrimoniul barului;
- o).constată și decide cu privire la starea de incompatibilitate a membrilor Baroului;
- p).organizează activitatea de asistență juridică în cazurile prevăzute de lege și de statut;
- r).aprobă statul de funcții și angajează personalul Baroului;
- s).întocmește proiectul de buget;
- și prezintă anual Adunării Generale, spre aprobare, raportul său de activitate și de gestiune;

t) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege sau hotărâte de Consiliul U.N.B.R..

Art.24. Decanul Baroului are următoarele competențe:

a). reprezintă baroul în raporturile acestuia cu persoanele fizice și juridice din țară și din străinătate;

b). convoacă și prezidează ședințele Consiliului baroului;

c). aprobă cererile de asistență juridică gratuită;

d). exercită căile de atac împotriva hotărârilor Comisiei de disciplină și împotriva deciziilor Consiliului Baroului pentru care sunt prevăzute căile de atac;

e). ordonă cheltuielile Baroului;

f). ia măsuri privind conducerea baroului care nu sunt de competența Adunării Generale sau a Consiliului Baroului;

(2). Prodecanul este înlocuitorul de drept al decanului;

(3). Dacă decanul și prodecanul sunt în imposibilitate temporară de a-și exercita funcțiile, Consiliul Baroului poate delega un consilier pentru a îndeplini, parțial sau în totalitate, atribuțiile decanului.

(4). Avocatul nemulțumit de deciziile decanului le poate ataca în Consiliul Baroului.

Capitolul IV. PATRIMONIUL BAROULUI

Art.25. Baroul BACĂU are patrimoniu și buget propriu. La înființare, fondul social al Baroului va fi de minim 5.000.000 lei, subscris și vărsat prin aportul membrilor Baroului.

Sumele reprezentând aportul în bani al membrilor Baroului se vor depune într-un cont curent deschis la trezorerie/bancă/CEC- sucursala BACĂU, pe numele Baroului.

Art.26. Patrimoniul Baroului BACĂU se va întregii cu sume și bunuri provenite din:

a). cotizații;

b). dobânzi bancare;

c). donații, sponsorizări, de la orice persoane fizice sau juridice din țară sau străinătate;

d). alte venituri prevăzute de lege.

Art. 27. Obligația achitării cotizației revine fiecărui membru al Baroului. Neachitarea cotizației lunare pe o durată de 3 luni, duce la suspendarea sa.

Art.28. Sursele financiare ale Baroului vor fi folosite exclusiv pentru realizarea scopului și obiectivele Baroului, pentru cheltuieli de funcționare, protocol, administrative și plata indemnizațiilor prevăzute în statut.

Art.29. Toate operațiunile de evidență financiar-contabilă vor fi în sarcina consilierului trezorer, ales în Comisia Baroului care va avea al doilea specimen de semnătură bancară.

Capitolul V. RĂSPUNDEREA DISCIPLINARĂ. COMISIA DE DISCIPLINĂ. COMISIA DE PREGĂTIRE ȘI FORMARE PROFESIONALĂ.

Art.30. Avocatul răspunde disciplinar pentru nerespectarea Legii 51/1995, a prezentului statut, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale baroului precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia sau în afara acesteia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale Baroului.

(2) Avocatul este obligat să sesizeze în scris Consiliului Baroului faptele comise de oricare alt avocat membru, în condițiile prevederilor alin. (1).

Art.31. Anchetarea abaterii și exercitarea acțiunii disciplinare împotriva membrilor Baroului sunt de competența Consiliului Baroului.

(2) Anchetarea abaterii și exercitarea acțiunii disciplinare privind membri organelor de conducere și decanul baroului sunt de competența Adunării Generale.

(3) În toate cazurile acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii abaterii.

Art.32. În cadrul baroului se organizează și funcționează o Comisie de disciplină care judecă în prima instanță și în complet de 3 membri, abaterile disciplinare săvârșite de avocații din Barou.

(2) Comisia de disciplină este formată din 5-11 membri, după același algoritm de formare componentei Consiliului Baroului, prev. De art. 20 din prezentul statut și își va desfășura activitatea și sesiunile de lucru potrivit regulamentului propriu, aprobat de Adunarea Generală.

(3) Recursul declarat împotriva deciziei comisiei de disciplină, ca instanță de fond este judecat de Adunarea generală, constituită ca instanță disciplinară în fondul său.

(4) Procedura judecării abaterilor este prevăzută în statut și se completează cu prevederile Codului de procedură civilă.

Art.33. Sancțiunile disciplinare sunt:

- a). Mustrarea;
 - b). Avertismentul;
 - c). Amendă de la 500.000 lei la 5.000.000 lei, care se varsă în bugetul Baroului. Plata amenzii se va face în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii disciplinare. Neachitarea în acest termen atrage suspendarea de drept din exercițiul profesiei, până la achitarea sumei;
- (2) Împotriva deciziei disciplinare pot declara recurs persoana interesată, decanul Baroului, în termen de 15 zile de la comunicare.
- (3) Prevederile prezentului articol se modifică și completează conform statutului profesiei.

Art.34. În caz de abatere evidentă și gravă, instanța disciplinară poate lua măsura suspendării avocatului din exercițiul profesiei până la judecarea definitivă a cauzei.

(2) Împotriva încheierii prin care s-a luat aceeași măsură se poate declara recurs în termen de 5 zile de la comunicare.

(3) Recursul este suspensiv de executare și va fi soluționat de urgență.

(4) Prevederile prezentului articol se modifică și completează conform statutului profesiei.

Art.35. Comisia de pregătire și perfecționare profesională este formată din trei (3) membri, propuși de Consiliul Baroului și aprobată de Adunarea Generală.

(2) Regulamentul comisiei de îndrumare și pregătire profesională va prevedea condițiile concrete și formele de desfășurare a stadiului de pregătire profesională în cadrul Baroului BĂCĂU.

Capitolul VI. CENZORUL. COMISIA DE CENZORI.

Art.36. Cenzorul Baroului BĂCĂU este ales din rândul membrilor baroului de către Adunarea Generală.

(2) Dacă membrii asociați depășesc numărul de 100 se va alege o comisie de cenzori.

(3) Comisia de cenzori a Baroului se va compune din 3 (trei) membri, doi aleși dintre membrii baroului de către Adunarea Generală și un contabil autorizat sau expert contabil numit de Consiliul Baroului.

Art.37. Cenzorul (comisia de cenzori) are următoarele atribuții:

- a). verifică trimestrial modul în care este administrat patrimoniul asociației, inclusiv modul de încasare și gestionare a cotizațiilor și a celorlalte venituri;
- b). întocmește rapoarte privind veniturile și cheltuielile asociației și le prezintă Adunării Generale ordinare;

- c) propune colegiului director luarea de măsuri pentru respectarea B.V.C. aprobat
- d) încadrarea în disciplina financiară;
- e) participă la ședințele consiliului director fără drept de vot;
- f) îndeplinește alte atribuții stabilite de Adunarea generală.

Art.38. Comisia de disciplină, comisia de formare profesională și cenzorul (comisia de cenzori) își prezintă raportul de activitate și se subordonează direct decanului baroului.

Capitolul VII. DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Art.39. În aplicarea dispozițiilor art. 23 din prezentul statut, Consiliul baroului stabilește și încasează taxe pentru:

- a).înscrierea în Barou a avocaților care îndeplinesc condițiile menționate în art. 11, din prezentul statut;
- b).reînscrierea în tabloul avocaților a avocatului suspendat pentru neplata contribuțiilor profesionale sau sancționat în urma abaterilor prevăzute de art. 30, din prezentul statut;
- c).taxa de reînscriere va reprezenta cuantumul cotizației neplătite pe perioada suspendării;
- d).reînscrierea în tabloul avocaților a avocatului incompatibil;
- e).activități de secretariat și jurisdicție profesională.

Art.40. Prezentul statut a fost redactat de Consiliul Baroului BACĂU, adoptat de Adunarea Generală a Baroului și intră în vigoare începând cu data de 27.06.2004.

(2) Statutul a fost redactat în 7 (șapte) exemplare originale, astăzi 27.06.2004, la sediul Baroului BACĂU, din Bacău.

Decan,
Av. Botomei Vasile

Botomei Vasile

ROMÂNIA

BIROUL NOTARULUI PUBLIC: *BĂLGĂRĂDEAN E. STELA*

SEDIUL: *Tg.Mureş , str. Bolyai F. nr. 28*

Judeţul : *Mureş*

ÎNCHEIERE DE AUTENTIFICARE nr. 205

Anul 2007 luna 02 ziua 07

În faţa mea Stela E. Bălgărădean, notar public, la sediul biroului, s-a prezentat:

1. **BOTOMEI VASILE** având C.N.P. 1640107270583, domiciliat în Bacău, Cal. Republicii nr. 27, sc. A, ap. 4, jud. Bacău, identificat cu C.I. Seria EC nr. 300183/2003, elib. de pol. Bacău, care, după citirea actului a consimţit la autentificarea prezentului înscris şi a semnat toate exemplarele lui.

În temeiul art. 8 din Legea nr. 36/1995 ,
SE DECLARĂ AUTENTIC PREZENTUL ÎNSCRIS.

S-a perceput onorariul de 85,0 lei+TVA, cu B.F. nr. 13/07.02.2007.

NOTAR PUBLIC
Stela E. Bălgărădean

ROMÂNIA - MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Direcția Generală a Finanțelor Publice BACĂU
Birou Gestionare Registru Contribuabili și Declarații Fiscale

11.11.2004

JUDECĂTORIA BACĂU

Dosar nr. 13691/2004

Ca răspuns la solicitarea dumneavoastră în dosarul nr. 13691/28.10.2004, vă transmitem, în copie, documentele care au stat la baza înregistrării fiscale a Baroului Bacău din cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din România, cod de înregistrare fiscală 16655886/05.08.2004.

Dosarul cuprinde următoarele documente:

- Declarația de Înregistrare Fiscală, formular 040, cod M.F.P. 14-13.01.10.11/4 cu nr.5041/03.08.2004;
- Adresa nr. 570.498/16.03.2004, Ministerul Finanțelor Publice, Direcția Generală Juridică;
- Certificatul de Înregistrare Fiscală al Filialei Bălești-Gorj a Asociației „Figaro Potra” Alba Iulia, cod de înregistrare fiscală 15760683/23.09.2003 eliberat de D.G.F.P. Jud. Gorj;
- Sentința Judecătorească nr.79/PJ/2003 emisă de Judecătoria Tg.-Jiu în ședința publică din 30.07.2003;
- Statutul Baroului Constituțional Român Deva al Filialei Bălești-Gorj a Asociației „Figaro Potra”, Alba Iulia;
- Hotărârea nr. 1/2003 a Filialei Bălești-Gorj a Asociației „Figaro Potra” Alba Iulia;
- Hotărârea nr. 8/01.04.2004 a Filialei Bălești-Gorj a Asociației „Figaro Potra” Alba Iulia;
- Congresul Baroului Constituțional Român din 27.06.2004;
- Hotărârea nr. 15/20.06.2004 a Filialei Bălești-Gorj a Asociației „Figaro Potra” Alba Iulia;
- Dovada disponibilitate denumire „Uniunea Avocaților din România” din 24.10.2002;
- Dovada disponibilitate denumire „Baroul Hunedoara” din 24.10.2002;
- → Cerere de înregistrare marcă „Baroul Bacău” înregistrată la OSIM cu nr.M/05610/28.06.2004;
- Cerere de înregistrare marcă „Uniunea Națională a Barourilor din România” înregistrată la OSIM cu nr.M/02507/30.03.2004;
- Decizia nr.103622/29.04.2004 emisă de OSIM privind înregistrarea mărcii „Uniunea Națională a Barourilor din România”;
- Cerere de înregistrare marcă „Uniunea Avocaților din România” înregistrată la OSIM cu nr.M/02509/30.03.2004;
- Cerere de înregistrare marcă „ROBA” înregistrată la OSIM cu nr.M/04040/12.05.2004;
- Cerere de înregistrare marcă „Baroul București” înregistrată la OSIM cu nr.M/02508/30.03.2004;
- Decizia nr.103621/29.04.2004 emisă de OSIM privind înregistrarea mărcii „Baroul București”;
- Adresa către Ministerul Justiției din data de 15.07.2003 din partea D-lui Pompiliu Bota;
- Răspunsul Ministerului Justiției nr.53494/05.08.2003 la scrisoarea de mai sus;
- Prevederile Legii 51/1995 și ale Legii 255/16.06.2004.

La solicitarea D.G.F.P. BACĂU, Uniunea Națională a Barourilor a depus sub nr.20052/21.09.2004 Actul Constitutiv al U.A.R., Statutul U.A.R. și Procesul Verbal al Congresului Național al Barourilor din România din data de 27.06.2004.

Vă mulțumim pentru colaborare.

DIRECTOR EXECUTIV
Petre Hăineală

DIRECTOR EXECUTIV ADJ.,
Cezar Marariu

Anexa 1.

Uniunea Națională a Barourilor din România

Str. Academiei, nr. 4-6, sc. B, et. 3, sector 3, București
Tel/Fax: 021.315.02.44

Nr. 1074/21.07.2011

CĂTRE

ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE BACĂU

Urmarea adresăi dumneavoastră cu nr. 7453/14.07.2011, va comunicăm următoarele:

Uniunea Națională a Barourilor din România, denumită în continuare UNBR, încheiează prin Legea 51/1995, cu modificările și completările ulterioare, având sediul fiscal în București, sector 3, str. Academiei, nr. 4-6, sc. B, et. 3, reprezentată prin președintele acesteia, Botnariu Vasile, adevărate prin prezenta următoarelor:

Baroul Bacău are sediul în localitatea Bacău, str. Republicii, nr. 29, A, 3, fiind autorizat să funcționeze în baza Legii 51/1995, cu modificările și completările ulterioare și ale Statutului Profesiei de Avocat.

Este constituit în cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din România, are statutul de membru de funcționare și organizare, autenticat cu nr. 205/07.07.2007, prin BNP Belgradean Estela.

În conformitate cu statutul de funcționare al Baroului Bacău, toate operațiunile de evidență financiar-contabilă, se depun de către decanul baroului, la sediul organului fiscal teritorial.

Decanul Baroului Bacău este dl. avocat dr. Botnariu Vasile.

La eliberarea acestuia s-au avut în vedere dispozițiile prevăzute de art. 28, lit. b), art. 33 (1), art. 95(1), art. 32 și art. 19 din Decretul 51/1954, art. 9 din Constituție, coroborate cu art. 26 C.proc.fiscală și art. 296¹² C. fiscal și următoarele din Legea 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

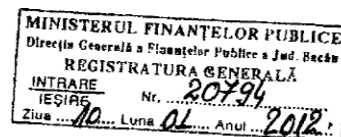
Prezenta adeverință a fost redactată în 3 exemplare, din care unul la UNBR, al doilea pentru Baroul Bacău și al treilea exemplar în vederea comunicării către Administrația Finanelor Publice Bacău.

PREȘEDINTE U.N.B.R.

Anexa 40: Actul nr.01/03.01.2012, de inregistrare a autonomiei Baroului Bacau-UNBR

BAROUL BACAU - UNBR
Mun.Bacau, str.Republicii, nr.27, A, 3
CIF 16655686
Tel/fax 0334.422.716
Nr.01/03.01.2012

CATRE,
Ministerul Finantelor Publice
Agentia Nationala de Administrare Fiscala
Directia Generala a Finantelor Publice Bacau
Administratia Finantelor Publice Bacau

In atentia Biroului de Inregistrare si Autorizare a Persoanelor Juridice

Avand in vedere prevederile art.196, art.200, art.205, art.206, art.209, art.210, art.212, art.213, art.222, art.226, art.227, art.229, art.231 si urmatoarele din Noul Cod Civil, art.14, art.69 (1) lit.e), (3), (4) din Codul de procedura fiscala si art.12, lit.t) din Codul fiscal, precum si urmatoarele:

-Adresa nr.1074/21.07.2011, emisa de UNBR cu sediul in str.Academiei, nr.4-6, sc.B, et.3, ap.31, Sector 3, Bucuresti, inregistrata prin corespondenta la AFP Bacau, in conformitate cu Anexa la 1 la prezenta;

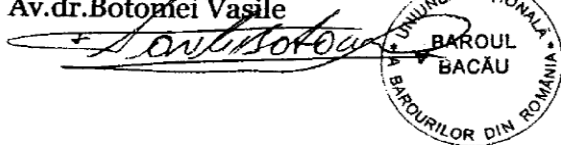
-Hotararea nr.190/01.10.2011, emisa de Baroul Bacau din cadrul UNBR, in care la art.1 se prevede:

"Cu incepere din 01.10.2011, Baroul Bacau din cadrul UNBR, cu sediul in Bacau, str.Republicii, nr.27, A, 3, decide incetarea calitatii de membru al organizatiei profesionale UNBR, cu sediul in Bucuresti, str.Academiei, nr.4-6, sc.B, ap.31, CIF 20626000."

Va comunicam ca Baroul Bacau din cadrul UNBR este afiliat cu incepere din 20.12.2011 la Uniunea Nationala a Barourilor din Romania-UNBR, cu sediul in Bucuresti, Bd.Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9, 10, 11, Sector 1, autorizata in baza Legii 51/95, republicata, cu CIF 29497286, care detine si functioneaza in Mun.Bacau cu un birou de lucru (sediu secundar), la sediul Baroului Bacau din cadrul UNBR, din str.Republicii, nr.27, A, 1-3, jud.Bacau.

Organizarea si functionarea Baroului Bacau, este in calitate de persoana juridica autonoma, autorizata in baza Legii 51/95, republicata, care-si exercita drepturile si isi indeplineste obligatiile prin organele sale de administrare reprezentate prin decan av.dr.Botomei Vasile, in forma prevazuta de Statutul Baroului Bacau, autentificat cu nr.205/07.02.2007 pentru care, in vederea reglementarii ca persoana juridica autonoma, a fost inregistrata declaratia fiscala nr.8737/08.08.2011.

Decan,
Av.dr.Botomei Vasile

Anexa 41: Decizia nr.61/25.06.2012, privind infiintarea sediului secundar al Uniunii Nationale a Barourilor din RO.-UNBR, in str.Oituz, nr.33, Mun.Bacau

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA-UNBR

THE NATIONAL ASSOCIATION OF THE ROMANIAN BARS L'UNION NATIONALE DES BARREAUX DE ROUMANIE
Bucuresti, B-dul Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9-11, CIF 29497286, Cod postal 010043
unbr.info@yahoo.com, www.unbr.info

DECIZIA Nr.61/25.06.2012

Uniunea Nationala a Barourilor din Romania, cu sediul in Bucuresti, B-dul Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9-11, autorizata in baza Legii 51/1995, republicata, cu CIF 29497286, reprezentata prin presedinte Botomei Vasile, avand in vedere urmatoarele:

- Statutul Uniunii Nationale a Barourilor din Romania;
 - Legea 51/1995, republicata;
 - Statutul Profesiei de Avocat;
 - Raportul nr.60/25.06.2012, intocmit de presedintele Uniunii Nationale a Barourilor din Romania, cu privire la oportunitatea infiintarii in sprijinul cetatenilor, a unui "Birou Unic de Informatii", care sa functioneze pe langa instantele judecatoresti si institutiile publice din jud.Bacau;
- dispune urmatoarele:

Art.1 Incepand cu data de 01.07.2012, se infiinteaza un sediu secundar pentru Uniunea Nationala a Barourilor din Romania, cu organizare si functiune conform Legii 51/1995, republicata, denumit si "Birou Unic de Informatii", situat la adresa din Mun.Bacau, str.Oituz, nr.33, jud.Bacau.

Art.2 In vederea realizarii de venituri pentru acoperirea cheltuielilor necesare unei bune functionari, se aproba ca in sediul secundar, Uniunea Nationala a Barourilor din Romania sa desfasoare in completare, activitati de prestari servicii asimilate specificului activitatilor juridice, conform anexelor;

Art.3

a) In schimbul serviciilor efectuate, beneficiarii vor participa cu donatii, sponsorizari, taxe, pe baza de chitanta, dupa caz, dispozitie de incasare, contracte sau bon fiscal pentru care se autorizeaza instalarea unei case de marcat.

b) Asigurarea efectuării acestor servicii se face prin personal contractual, prin practicanți, pe baza de cereri aprobate de organele de conducere sau prin membrii Baroului Bacău.

c) Pentru asigurarea efectuării acestor servicii, se aproba funcționarea unui program cuprins între orele 08:00 – 16:00, care va putea fi prelungit în funcție de necesități.

d) În scopul promovării acestor activități, se vor edita pliante, broșuri, se vor publica anunțuri publicitare în mass-media și online, pe adresa www.unbr.info și www.avocatulpoporului.ro, precum și contractarea unui contract de servicii de informații prin telefonie contra-cost prin încărcarea de cont pe timp de convorbire.

Art.4 Se desemnează pentru îndeplinirea formalităților necesare, perfectarea de contracte și de acte de orice natură, necesare în interesul înființării sediului secundar, în calitate de organ de conducere al uniunii, Doctor Av. Mediator Botomei Vasile, identificat cu CI seria XC nr.300183, CNP 1640107270583, autorizat să exercite profesia de avocat și mediator autorizat, înregistrat cu CIF 21183784.

Red.4ex/2pg/unbr/25.06.2012

Uniunea Nationala a Barourilor din Romania
Presedinte,
Doctor Av. Mediator Botomei Vasile

Anexa 42: Decizia nr.77/10.07.2012, privind infiintarea sediului secundar al Baroului Bacau-UNBR, in str.Oituz, nr.33, Mun.Bacau

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA-UNBR
THE NATIONAL ASSOCIATION OF THE ROMANIAN BARS - L'UNION NATIONALE DES BARREAUX DE ROUMANIE
Bucuresti, B-dul Nicolae Balcescu, nr.17-19, ap.9-11, CIF 29497286, Cod postal 010043
unbr.info@yahoo.com, www.unbr.info

BAROUL BACĂU - UNBR

www.baroulbacau.ro; E-mail:baroulbacau_unbr@yahoo.com; Cod postal:600289
Bacau, Str.Republicii, nr.27 ,A,1-3, C.I.F. 16655686
Tel/fax 0334422716, mobil:0744191717

DECIZIA Nr.77/10.07.2012

Baroul Bacau-UNBR, cu sediul in Bacau, Str.Republicii, nr.27, A, 3, autorizat in baza Legii 51/1995, republicata, cu CIF 16655686, in calitate de persoana juridica de interes public, asimilata institutiilor publice, reprezentata prin decan, avand in vedere urmatoarele:

- Statutul Baroului Bacau, autentificat cu nr.205/07.02.2007;
- Legea 51/1995, republicata;
- Statutul Profesiei de Avocat;
- Raportul nr.75/10.07.2012, intocmit de decanul Baroului Bacau, cu privire la oportunitatea infiintarii in sprijinul cetatenilor, a unui "Oficiu Juridic sub denumirea de "Casa pentru Apararea Drepturilor Omului - Mediator European Dr. Vasile Botomei", care sa functioneze cu activitati de interes public, in scopul asigurarii serviciului de informare gratuita despre mediere pentru asigurarea implementarii activitatatilor de mediere necesare prin care sa se realizeze stingerea litigiilor pe cale amiabila si prin costuri reduse, cu functiune pe langa instantele judecatoresti si institutiile publice din jud.Bacau; dispune urmatoarele:

Art.1 Incepand cu data de 10.07.2012, se infiinteaza un sediu secundar pentru Baroul Bacau-UNBR, cu organizare si functiune conform Legii 51/1995, republicata si ale dispozitiilor de reglementare din Conventia Europeana pentru Apararea Drepturilor Omului impreuna cu Protocoalele aditionale la aceasta, denumit Baroul Bacau - Oficiul Juridic, care va functiona pe baza de contract de asociere in participatiune, incheiat cu "Birou Mediator Botomei

Vasile", autorizat sa functioneze in baza Legii 192/2006, cu modificarile si completarile ulterioare, denumit locator in baza contractului autentificat cu nr. 86/07.05.2012, pe durata nedeterminata de timp, sub denumirea asociatiunii de:

" Casa pentru Apararea Drepturilor Omului –
Mediator European Doctor Vasile Botomei,
situat la adresa din Mun.Bacau, str.Oituz, nr.33, identificat in planul de
amplasament al imobilului, din jud.Bacau, *ANEXA 3*.

Art.2

1. In vederea realizarii de venituri pentru acoperirea cheltuielilor necesare unei bune functionari, se aproba ca in sediul secundar, asociatiunea sa organizeze si sa functioneze in regim de autonomie, cu patrimoniu afectat in valoare de 1000 lei, prin participarea in cota procentuala de 50% din partea Baroului Bacau – UNBR si 50% prin participare din partea Birou Mediator Botomei Vasile.

2. Asociatiunea se bucura de reprezentare in nume propriu prin organul de conducere al asociatiunii, denumit Mediator European Dr. Botomei Vasile, identificat CNP 1640107270583, autorizat fiscal cu CIF 21183784, cu obiect de activitate activitati juridice.

3. Asociatiunea dobandeste capacitate civila de folosinta si capacitate de exercitiu prin organelle proprii de reprezentare, dupa caz prin delegatii sau imputernicitii acesteia, cu incepere de la data de inregistrare/autorizare de catre Ministerul Finantelor Publice – Agentia Nationala de Administrare Fiscala – Directia Generala de Finante Publice de la sediul Asociatiunii.

4. In cadrul asociatiunii se vor desfasura activitati de prestari servicii din categoria activitatilor juridice, activitati de informare gratuita despre mediere, mediere, informare juridica, consultanta si aparare a drepturilor omului, conform dispozitiilor de reglementare in materie ale Conventiei Europene pentru Apararea Drepturilor Omului si descrierilor de activitati din anexe;

Art.3

a) In schimbul serviciilor efectuate, beneficiarii vor participa cu donatii, sponsorizari, taxe, pe baza de chitanta, dupa caz, dispozitie de incasare, contracte sau bon fiscal pentru care se autorizeaza instalarea unei case de marcat.

b) Asigurarea efectuării acestor servicii se face prin personal contractual, prin practicanti, pe baza de cereri aprobate de organele de conducere sau prin membrii Baroului Bacau.

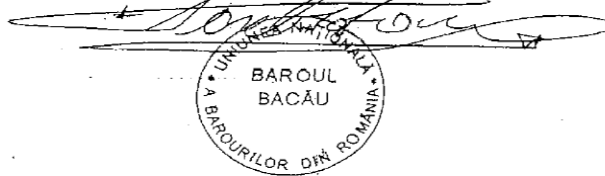
c) Pentru asigurarea efectuării acestor servicii, se aproba funcționarea unui program cuprins între orele 08:00 – 16:00, care va putea fi prelungit în funcție de necesități.

d) În scopul promovării acestor activități, se vor edita pliante, broșuri, se vor publica anunțuri publicitare în mass-media și online, pe adresa www.baroulbacau.ro și www.avocatulpoporului.ro, precum și contractarea unui contract de servicii de informații prin telefonie contra-cost prin încărcarea de cont pe timp de convorbire.

Art.4 Se desemnează pentru îndeplinirea formalităților necesare, perfectarea de contracte și de acte de orice natură; necesare în interesul înființării sediului secundar, în calitate de organ de conducere al baroului, Doctor Av.Mediator Botomei Vasile, identificat cu CI seria XC nr.300183, CNP 1640107270583, autorizat să exercite profesia de avocat și mediator autorizat, înregistrat cu CIF 21183784.

Red.4ex/2pg/baroul bacau/10.07.2012

Baroul Bacau-UNBR
Decan,
Doctor Av.Mediator Botomei Vasile

Anexa 43: Implementarea inregistrarii sediului Baroului Bacau – UNBR in Mun.Bacau, Str.Oituz, nr.33, autorizat fiscal cu casa de marcat, cu recunoasterea titlului profesional de avocat salarizat, pentru decanul Botomei Vasile, prin contract de munca recunoscut de stat prin Inspectoratul Teritorial de Munca Bacau.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 Agentia Nationala de Administrare Fiscala
 Directia Generala a Finantelor Publice Bacau
 Biroul Autorizari si Gestionarea Cazierului Fiscal

Str. Dumbrava Rosie, nr.1-3
 Mun. Bacau, jud. Bacau
 Telefon 0040-234-510015
 Fax 0040-234-510003
 Email:Admin.BCBCJUDX01.BC@mfnan

Catre BAROUL BACAU DIN CADRUL UNIUNII NATIONALE A BAROURILOR DIN ROMANIA
 Sediul Jud. BACĂU, Mun. Bacău, Cal. Republicii, Nr. 27, Bl. 27, Sc. A, Et. P, Ap. 3, Cod Postal 600289
 CUI 16655686

Urmare cererii dvs nr 38122 din 13/08/2012 va comunicam numarul de ordine atribuit in vederea fiscalizarii aparatului de marcat electronic fiscal achizitionat :

Nr ordin	Marca	Model	Serie	Pct de lucru
107050	DATECS	MP55	12140348	BACAU, STR OITUZ NR 33, JUD BACAU

SEF BIROU
 PETCU ELISABETA

[Handwritten signature]

FOAIE TIP SUPLEMENTARA LA CARNETUL DE MUNCA
 CAPITOLUL DATE PRIVIND PELEA

1	2	3	4
Angajatorul, persoana juridica sau fizica	Modalitate interveniunt	Loca	Anul
Baroul Bacau din cadrul Ministerului National de Aparare din Romania	Amplasat conf art 12 alin 1	2010	01
	Trasat de la norma intraga la 1400 fi	2010	01
	modificat ordin	2011	01
Baroul Bacau din cadrul Ministerului National de Aparare	Se abrogă dispozitiile Decretului nr. 92/1978 privind carnetul de munca	2011	01

SERIA 08/08/2012
 ACTIVITATEA IN MUNCA

1	2	3	4
Activitatea sau functia si locul de munca cu codificarea	Salariul de baza lunar	Denumirea angajatorului, nr. si data actului pe baza căruia se face declararea	Perioada si semnatura persoanei care face declararea
Avocat	1200	ITM Bacau contra costului 26.07.2010	I.T.M. BACAU IOHAN RAMONA INSPECTOR
Avocat	600	ITM Bacau act adif 11.08.2010	I.T.M. BACAU IOHAN RAMONA INSPECTOR

INSPECTORATUL TERITORIAL DE MUNCA BACAU
 CERTIFICAT DE EFECTUARE
 BACAU
 ZAN MARIUS

Uniunea Nationala a Barourilor din Romania – UNBR - CIF
29497286
Baroul Bacau din cadrul Uniunii Nationale a Barourilor din Romania
– CIF 16655686
Mun. Bacau; Str. Republicii nr. 27, A, 3; Judetul Bacau
Tel./Fax: 0334 422716; Mobil: 0744 191717; Mail:
baroulbacau_unbr@yahoo.com; www.baroulbacau.ro
Nr.28 /30.10.2012

CATRE,

Consiliul Superior al Magistraturii-CSM,
Distinsa doamna presedinta,

Baroul Bacau-UNBR, cu sediul in Mun.Bacau, str.Republicii, nr.27, A, 3, autorizat in baza Legii 51/95 cu CIF 16655686, reprezentat prin decan av.dr.Vasile Botomei, si Av.dr. mediator Botomei Vasile, cu domiciliul in Mun.Bacau, str.Republicii, nr.27, A4, CNP 1640107270583, formuleaza urmatoarele:

1.Cerere in vederea comunicarii unui raspuns scris referitor la :

- Care este temeiul de drept care deroga de la art.4, din Protocolul 7 al Conventiei Europene, la care Romania are Tratat de aderare la Conventie, precum si de derogare de la dispozitiile de reglementare din decizile CEDO, prin care se justifica inceperea urmaririi penale pentru aceeasi persoana, pentru aceleeeasi presupuse fapte, identitate si obiect, dupa ce, in legatura cu aceleeeasi preupuse fapte, au mai avut loc cercetarii penale, cu rezolutionarea cauzelor de catre Parchet, prin neinceperea urmaririi penale, dupa caz de scoatere de sub urmarire penala, inclusive prin confirmarea rezolutiilor/ordonantelor prin Hotarari judecatoresti definitive.

2. Solicitam sa efectuati cercetari impotriva procurorilor precum si a judecatorilor pe care ii indicam in memorial emis cu nr. 27/30.10.2012(anexat la prezenta), in vederea identificarii:

- Daca autorii care au solutionat dosarele penale de la Parchet precum si dosarele de pe rolul instantelor in care au fost efectuate cercetari penale cu privire la legalitatea rezolutiilor/ordonantelor dispuse de protocol, au incalcat

sau nu actele de procedura efectuate in dosar precum si normele de drept material aflate in legatura cu infractiunile cercetate;

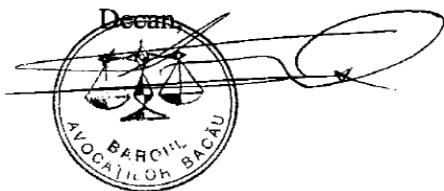
3. Cerem un raspuns scris din care sa rezulte daca exista cauza de incompatibilitate sau nu, cu privire la participarea in Comisia de examen pentru admitere in profesia de avocat si de inscriere in barouri, a judecatorilor specializati, in calitate de lectori universitari, din cadrul judecatoriilor, tribunalelor, curtilor de apel, ICCJ, precum si a procurorilor de la nivelul parchetelor de pe langa judecatori, tribunalelor, curtilor de apel si parchetului de pe langa ICCJ.

4. Cerem sa ne comunicati daca in vederea participarii in comisiile de examen a judecatorilor/procurorilor, pentru examenele de admitere in profesia de avocat, sau alte examene organizate de alte organizatii profesionale cu activitati de specialitate juridica, este necesara sau nu aprobarea institutiei in care isi exercita activitatea, in conditiile in care programul de examinare este in afara orelor de program din cadrul institutiilor in care activeaza ca magistrati.

5. Va comunicam mai multe plangeri, pe care in raport de competenta, solicitam sa le solutionati potrivit obiectului fiecareia in parte.

Primiti, va rog, distinsa doamna presedinte cele mai alese consideratii din partea noastra!

Baroul Bacau-UNBR

Av. Dr. Botomei Vasile

Anexa 45: Implementarea cercetării privind participarea magistratilor în comisiile de examinare pentru avocați, prin răspunsul nr.28988/1154/2012 al CSM România

„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

**DIRECȚIA RESURSE UMANE ȘI ORGANIZARE
SERVICIUL RESURSE UMANE PENTRU INSTANȚELE JUDECĂTOREȘTI**

Uniunea Națională a Barourilor din România
U.N.B.R. "Lg.51/1995"
BAROUL BACĂU
Str. Oituz nr. 33, C.I.F. 16655686

Nr. 28988/1154/2012

NR. 50/20-12-2012

19122012

Domnului Vasile Botomei,
– Bacău, str. Oituz nr. 33, jud. Bacău -
- botomei.vasile@yahoo.com -

Stimate domn,

Urmare a solicitării dumneavoastră referitoare la posibilitatea participării unor judecători sau procurori în comisia de examinare a candidaților pentru admiterea în profesia de avocat, vă comunicăm că această solicitare a fost analizată în ședința din data de 06.12.2012 a Comisiei nr. 1 – Independența și responsabilizarea justiției, eficientizarea activității acesteia și creșterea performanței judiciare; integritatea și transparența sistemului judiciar, constituită la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii.

Cu această ocazie, Comisia a decis că judecătorii și procurorii pot participa în comisiile de examinare din cadrul concursurilor de admitere în barourile de avocați, numai în cazurile în care legea recunoaște în mod expres dreptul de a organiza astfel de concursuri entității organizatoare.

Cu deosebită considerație,

Director,

*Număr de înregistrare în registrul de evidență a prelucrărilor de date cu caracter personal - 2359
Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6
Tel: 311.69.12; Fax: 311.69.01; Web: www.csm1909.ro*

DECLARAȚIA PRIVIND ASUMAREA RĂSPUNDERII

Subsemnatul Botomei Vasile, domiciliat în Municipiul Bacău, str. Republicii nr. 27, A, 4, județul Bacău, identificat cu C.I. seria XC nr. 300183, CNP 1640107270583, eliberată la 25.11.2003 de Municipiul Bacău, cetățean român, declar pe propria răspundere că materialele prezentate în teza de doctorat, se referă la propriile activități de cercetare și realizări, în caz contrar urmând să suport consecințele, în conformitate cu legislația în vigoare.

Botomei Vasile

Curriculum vitae

Informații personale

Nume / Prenume
Adresa
Naționalitate
Data nașterii
Sex
Religie
Starea civilă
Limba maternă

Botomei Vasile

Romania, Judetul Bacau, Municipiul Bacau, str Lumunii, 3 bis, Sc A, ap 2
Romana
07.01.1964
Masculin
Crestin ortodox
Divortat, 3 copii
Română

Date de contact:

Adrese site: www.botomeivasile.ro, www. baroulbacau.ro
Mobil: 0744.19.17.17, telefon/ fax:0334.421.450
E-mail: botomei.vasile@yahoo.com, baroulbacau_unbr@yahoo.com,

Educație și formare (Activitate profesională)

- Studii de doctorat in drept, perioada 24.11.2005 – 2010, Universitatea de Stat din Republica Moldova, specialitatea Drept Administrativ;
- Facultatea de Drept din cadrul Universitatii "George Baritiu" Brasov, licentiat in stiinte juridice, promotia 2000 la Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu, România;
- Ofiter - navigator in aviatia militara / subinginer in transporturi aeriene, transporturi auto, aviatie sportiva,meteorologie, cartografie, perioada 1989-1993; Ofiter de Stat Major, 01.08.1993-30.07.1994;
- Scoala de Ofiteri de Aviatie "Aurel Vlaicu" Buzau, promotia 1989, licentiat in transporturi aeriene, transporturi auto, aviatie sportiva, meteorologie si cartografie;
- Stagiul militar in specialitatea aviatie, perioada 1985-1986;
- Liceul Calistrat Hogas din Piatra Neamt, perioada 1981-1985, absolvit cu examen de bacalaureat la data de 03.07.1985;
- Scoala Profesionala specialitatea „Prelucrari mecanice prin aschiere” din cadrul Liceului de Aviatie Bucuresti, perioada 1979-1981.

Experienta

- Administrator/director executiv SC Bartolo Prod Com SRL, jud.Neamt, perioada 1994-2000;
- Consilier juridic in cadrul SC Bartolo Prod Com SRL, jud.Neamt, perioada 2000-2004;
- Avocat in Baroul Bacau - Uniunii Nationale a Barourilor din Romania, incepand cu 18.02.2004;
- Membru asociat la publicatia practico-stiintifica: „Revista Națională de Drept” din România.
- Mediator autorizat de Consiliul de Mediere din România, începând din 15.10.2010.
- Decan al Baroului Bacau - Uniunea Nationala a Barourilor din Romania, perioada 2004-2013.
- Practica aplicata la CEDO, in cauza SC Bartolo Prod Com- S.R.L. si Botomei impotriva Romaniei, decizia din 21/02/2012, cererea nr. 16294/03, cu valoare de act normativ pentru tarile cu Tratat de aderare la Conventia Europeana pentru Apararea Drepturilor Omului, M.O. al Romaniei, nr 610 din 24.08.2012;

Participari la conferinte stiintifice internationale

1. Conferința Internațională "Medierea Juridică și Financiar-Bancară", organizată de Uniunea Mediatorilor Bancari din RO. – Sucursala Cluj, în parteneriat cu Baroul Cluj, cu diploma de participare, din 13.11.2010, la care s-a prezentat articolul „Medierea conflictelor administrativ-patrimoniale dintre puterea judecătorească și puterea executivă din RO.”, publicat in R. N.D., nr.4/2010, p. 29-40.
2. Conferința Internațională "R.M. în condițiile noii arhitecturi de securitate regională" din 19.05.2011, organizată de Academia Militară "Alexandru cel Bun" din Chișinău, la care s-a prezentat articolul "Principiul securității actelor juridice în contextul aderării RO.la U.E., în condițiile noii arhitecturi de securitate regională", prezentat în cadrul Conferinței Internaționale "R.M. în condițiile noii arhitecturi de securitate regională", publicat în revista "Legea și Viața" nr.9 (237) 2011 din R.M., ISSN 1810-309

Lucrări științifice publicate

A. Monografii:

1. Manual de pregătire pentru admiterea în profesia de avocat, Bucuresti 2010, 268 pag., autor Drd. Botomei Vasile, ISBN 978-973-0-09399-5

B. Articole științifice publicate în reviste de specialitate:

I. Reviste de specialitate din străinătate:

1. Drd. Botomei Vasile, "Răspunderea administrativ-disciplinara a magistraților", Revista "Закон и жизнь" ("Lege si Viata"), nr. 12 (230) 2010, Chisinau, Republica Moldova, pg. 44-53;
2. Drd. Botomei Vasile, „Procedura aprobării tacite ca formă de sancțiune administrativă”, Revista "Lege si Viata", 12(228) 2010, Chisinau, Rep. Moldova, pg. 34-37;
3. Drd. Vasile Botomei, dr.Grigore Rusu: „Aspecte practico-stiintifice in materia de raspundere

administrativa a statului pentru incalcarea de catre magistrati a Drepturilor Omului consacrate prin rezolutia Adunarii Generale a Natiunilor Unite“, Revista Nationala de Drept, R.M., nr 4/2012, p.35-43;

4. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, ”Practică aplicată în materia anulării prin instanță a actelor administrative nelegale adoptate de administrația publică locală, cu privire la înființarea și funcționarea Poliției Locale”, Revista “Lege și Viață”, nr.6/2012, p. 20– 24;

II. Reviste de specialitate din România:

1. Drd. Botomei Vasile, “Aspecte practico științifice de drept comparat în materia legii c.adm. din R.M.și RO.”, Buletin Științific nr.16/2009 “Interrelațiile Ecologiei”, Iași, 2009;

2. Drd. Botomei Vasile, “Răspunderea autorităților publice”, Buletin Științific nr.16/2009 “Interrelațiile Ecologiei”, Iași, 2009;

3. Drd. Botomei Vasile, recenzent prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, “Răspunderea administrativă a magistraților”, R.N.D., nr. 1/2009, p. 62-75;

4. Drd. Botomei Vasile, recenzent prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, “Procedura aprobării tacite”, R.N.D., nr.1/2009, p. 75-84;

5. Drd. Botomei Vasile, recenzent prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, “Propuneri de lege ferenda cu privire la comisiile de disciplină din cadrul instituțiilor publice”, R.N.D., nr.1/2009, p. 84-90;

6. Drd. Botomei Vasile, recenzent prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, “Propuneri de lege ferenda în vederea îmbunătățirii sistemului legislativ de răspundere administrativă în exercitarea apărării calificate a petiționarilor, în fața organelor de control administrativ”, RND, nr.1/2009, p. 90-98;

7. Drd. Botomei Vasile, recenzent prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, “Controlul administrativ al actelor din administrația publică locală, metode de eficientizare a răspunderii administrative și propuneri de lege ferenda”, R.N.D., nr.1/2009, p. 98-102;

8. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Metode de îmbunătățire și de garantare a apărării din oficiu pentru petiționare reprezentate prin avocați”, RND, 2/2010, p.2-8;

9. Drd. Botomei Vasile, prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Metode de eficientizare a răspunderii administrative din R.M. prin introducerea procedurii aprobării tacite”, R.N.D., nr.2/2010, p. 9-13;

10. Drd. Botomei Vasile, prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Metode de eficientizare a răspunderii administrative în cadrul comisiilor de disciplină pentru funcționarii publici”, R.N.D., nr.2/2010, p. 16-18;

11. Drd. Botomei Vasile, prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Metode de eficientizare a răspunderii administrative în cadrul comisiilor de disciplină pentru magistrați”, R.N.D., nr.2/2010, p. 21-31;

12. Drd. Botomei Vasile, prof. Univ. Dr. Cobaneanu Sergiu, “Referințe constituționale de clarificare a termenului de șef al statului din R.M., Aspecte practico științifice de modernizare a instituției prezidențiale”, R.N.D., nr.2/2010, p. 31-32

13. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Procedura aprobării tacite ca formă de sancțiune administrativă și metodă simplificată de obținere de acorduri, avize, licențe și autorizații de la autoritățile administrației publice, în lipsa unui răspuns din partea autorității publice; practică aplicată” R.N.D., nr.3/2010, p. 9-19;

14. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Procedura atragerii răspunderii contravenționale a organelor autorităților publice, prin aplicarea de către instanțele judecătorești a sancțiunii cu amenzi cominatorii, când nu se execută hotărârile judecătorești; practică aplicată”, R.N.D. nr.3/2010, p.6-9;

15. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Procedura atragerii răspunderii administrativ patrimoniale a Statului Român, pentru neechivalarea diplomelor și necunoașterea titlurilor științifice de dr.în drept obținute în alte state; model de practică”, R.N.D., nr.3/2010, p. 1-6;

16. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, “Noțiunea, definiția și trăsăturile principale ale răspunderii administrative”, R.N.D., nr.3/2010, p. 19-34;

17. Drd. Botomei Vasile, conf. Univ. Dr. Rusu Grigore Mihail, „Recenzie la lucrarea științifică – monografie: Direcții prioritare ale edificării statului de drept din R.M.”, publicată de Costache Gheorghe, dr. habilitat în drept, Chișinău, 2009, p. 115-133;

18. Drd. Botomei Vasile, „Răspunderea administrativă a statului prin garantarea dreptului la apărare prin avocați. Constatări și recomandări științifice pentru amendamente la Lg. 51/1995 modificată prin Lg. 255/2004 de organizare și exercitare a profesiei de avocat din RO.”, R.N.D., nr. 4/2010, p. 9-11.

19. Drd. Botomei Vasile, „Raspunderea administrativa a statului in cauzele de nerespectare a dreptului european de catre instantele nationale in materia continuarii judecatii dupa intervenirea prescriptiei raspunderii penale. Aspecte practico-stiintifice“. R.N.D., nr 9, pag 06-24.

20. Mediator-avocat drd.Botomei Vasile, “Răspunderea administrativă a statului în organizarea instituției medierii. Recomandări științifice pentru structurarea profesiei de mediator pe domenii de organizare distincte”, R.N.D., nr.4/2010, p. 88 – 90;

21. Av.drd.Botomei Vasile, “Garantarea dreptului la apărare prin asistență și reprezentare juridică asigurată prin avocați din barourile din RO.”, R.N.D., nr.5/2011, p. 17 – 36;
22. Av.drd.Botomei Vasile, “Practică aplicată în interpretarea Lg. 51/1995 privind organizarea și funcționarea profesiei de avocat din RO.”, R.N.D., nr.5/2011, p. 39 – 58;
23. Av.drd.Botomei Vasile, Raspunderea administrativa a statului in cauzele de nerespectare a dreptului European de catre instantele nationale in materia continuarii judecatii dupa intervenirea prescriptiei raspunderii penale.Aspecte practico- stintifice.R.N.D.Bacau,2012,nr9,pag.3-19,,0,10 c.a.,ISSN 2066-6837;
24. Av.drd.Botomei Vasile, “Recomandări științifice cu privire la îmbunătățirea sistemului legislativ din RO. in domeniul răspunderii administrative a organelor executive din cadrul partidelor politice”, R.N.D., nr.5/2011, p. 72 – 74;
25. Av.drd.Botomei Vasile, “Recomandări științifice cu privire la îmbunătățirea sistemului legislativ din RO. privind administrația publică locală”, R.N.D., nr.5/2011, p. 75 – 78
26. Av.drd.Botomei Vasile, “Recomandări științifice pentru modificarea Lg. 303/2004, cu privire la statutul procurorilor și judecătorilor din RO.”, R.N.D., nr.5/2011, p. 79– 87.

Premii și mențiuni:

1. Diplomă de participare la Conferinta Internationala “Medierea Juridica si Financiar-Bancara”, organizata de Uniunea Mediatorilor Bancari din Romania – Sucursala Cluj, în parteneriat cu Baroul Cluj, cu diploma de participare, din 13.11.2010.
- 2.Certificat de Participare la conferinta „Zilele Medierii la Bacau“, 28-29 oct 2011, organizatori: Uniunea Centrelor de Mediere din Romania si Asociatia Centrelor de Mediere Bacau, partener: Curtea de Apel Bacau.

Limbi Straine

Engleză,

Competențe și abilități sociale

Spirit de echipa, Comunicativ, Responsabil,

Competențe și aptitudini organizatorice

Meticulozitate si atentie la detalii, Finalizarea obiectivelor propuse, Ambitios, Spirit organizatoric, Aptitudini de lider.

Data intocmirii :

14.04.2013